

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2019
VIII. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 36. schůze Poslanecké sněmovny

1. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní v souvislosti se zvyšováním příjmů veřejných rozpočtů /sněmovní tisk 509/ - třetí čtení
2. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 490/ - třetí čtení

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2019
VIII. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 36. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 25. října až 8. listopadu 2019

Obsah:

Strana:

25. října 2019

Schůzi zahájil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Usnesení schváleno (č. 762).

Řeč poslance Miroslava Kalouska 9

Schválen pořad schůze.

1. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní v souvislosti se zvyšováním příjmů veřejných rozpočtů /sněmovní tisk 509/ - třetí čtení

Řeč poslankyně Věry Kovářové 10

Řeč poslance Patrika Nachera 17

Řeč poslankyně Věry Kovářové 19

Řeč poslance Jana Hrnčíře 19

Řeč poslankyně Kateřiny Valachové 20

Řeč poslance Václava Klause 20

Řeč poslance Vojtěcha Munzara 20

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Jiřího Bláhy 28

Řeč poslance Tomáše Kohoutka 28

Řeč poslance Vojtěcha Munzara 28

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 29

Řeč poslance Jiřího Kobzy 30

Řeč poslance Jiřího Bláhy 30

Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 30

Řeč poslance Jana Skopečka 33

Řeč poslankyně Ivy Kalátové 40

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 40

Řeč poslance Jana Skopečka 41

Řeč poslance Marka Bendy 41

Řeč poslance Václava Klause	42
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	42
Řeč poslance Ondřeje Benešika	43
Řeč poslance Pavla Plzáka	43
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	43
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	44
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	44
Řeč poslance Josefa Hájka	45

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	45
Řeč poslance Jiřího Bláhy	45
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	46
Řeč poslance Josefa Hájka	46
Řeč místopředsedy vlády a ministra průmyslu a obchodu ČR Karla Havlíčka	46
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	47
Řeč poslance Lea Luzara	48
Řeč poslance Jakuba Jandy	48
Řeč poslance Lea Luzara	48
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	49
Řeč poslance Lea Luzara	49
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	49
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	50
Řeč poslance Jiřího Bláhy	51
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	51
Řeč poslance Marka Bendy	52
Řeč poslance Jiřího Bláhy	52
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	52
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	53

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	53
Řeč poslance Patrika Nachera	55

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	55
------------------------------------	----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	62
------------------------------------	----

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	68
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	69
Řeč předsedy PSP Radka Vondráčka	69

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Pokračování v projednávání bodu

1. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní v souvislosti se zvyšováním příjmů veřejných rozpočtů /sněmovní tisk 509/ - třetí čtení

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 72

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	100
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	100
Řeč poslance Patrika Nachera	100
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	101
Řeč poslance Jana Řehounka	102
Řeč poslance Pavla Juříčka	102
Řeč poslance Lea Luzara	102
Řeč poslance Václava Votavy	103
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	103
Řeč poslance Jana Skopečka	104
Řeč poslance Jana Řehounka	104

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Pavla Juříčka	104
Řeč poslance Miroslava Kalouska	104
Řeč poslance Jana Skopečka	105
Řeč poslance Ivana Adamce	105
Řeč poslance Pavla Juříčka	105
Řeč poslance Patrika Nachera	106
Řeč poslance Miroslava Kalouska	106
Řeč poslance Jana Skopečka	107
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	107
Řeč poslance Jiřího Bláhy	107
Řeč poslance Vlastimila Válka	108
Řeč poslance Pavla Juříčka	108
Řeč poslance Miroslava Kalouska	108
Řeč poslance Václava Votavy	109
Řeč poslance Jiřího Bláhy	109
Řeč poslance Miroslava Kalouska	109
Řeč poslance Ivana Adamce	110
Řeč poslance Vlastimila Válka	110
Řeč poslance Jiřího Bláhy	110
Řeč poslance Miroslava Kalouska	111
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	111
Řeč poslankyně Jany Krutákové	117
Řeč poslance Jana Skopečka	117

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Řeč poslance Jana Skopecčka	120
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	120
Řeč poslance Jana Bartoška	120
Řeč poslance Tomáše Kohoutka	121
Řeč poslance Jiřího Bláhy	121
Řeč poslance Lubomíra Španěla	122
Řeč poslance Jana Skopecčka	122
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	123
Řeč poslance Miroslava Kalouska	123
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	123
Řeč poslance Jiřího Bláhy	124
Řeč poslance Jana Skopecčka	124
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	124
Řeč poslance Jana Bartoška	125
Řeč poslance Miroslava Kalouska	125
Řeč poslance Jiřího Bláhy	125
Řeč poslance Jana Skopecčka	126
Řeč poslance Lubomíra Španěla	126
Řeč poslance Miroslava Kalouska	126
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	127
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	127
Řeč poslance Jiřího Bláhy	128
Řeč poslance Miroslava Kalouska	128
Řeč poslance Jana Skopecčka	129
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	129
Řeč poslance Jiřího Bláhy	129
Řeč poslance Miroslava Kalouska	130

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	131
---------------------------------------	-----

1. listopadu 2019

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Pokračování v projednávání bodu

1. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní v souvislosti se zvyšováním příjmů veřejných rozpočtů /sněmovní tisk 509/ - třetí čtení

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	132
Řeč poslance Marka Bendy	133

Usnesení schváleno (č. 764).

Řeč poslance Jana Chvojky	133
Řeč poslance Miroslava Kalouska	133

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Miroslava Kalouska 139

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Miroslava Kalouska 154

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Miroslava Kalouska 165

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Řeč poslance Jana Chvojky 173

Řeč poslankyně Jany Černochové 173

Řeč poslance Jana Chvojky 173

Řeč poslankyně Jany Černochové 173

6. listopadu 2019

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Miroslava Kalouska 174

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 175

Řeč poslance Petra Gazdíka 176

Pokračování v projednávání bodu

1. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní v souvislosti se zvyšováním příjmů veřejných rozpočtů /sněmovní tisk 509/ - třetí čtení

Řeč poslance Miroslava Kalouska 177

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 186

Řeč poslance Jakuba Michálka 186

Řeč poslance Jana Bartoška 188

Řeč poslance Jana Chvojky 189

Řeč poslance Miroslava Kalouska 189

Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy 189

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 190

Řeč poslance Marka Výborného 191

Řeč ministra kultury ČR Lubomíra Zaorálka 192

Řeč poslance Václava Klause 193

Řeč poslance Miroslava Kalouska 193

Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy 194

Řeč poslance Mariana Jurečky 195

Řeč poslance Petra Bendla 195

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 196

Řeč poslance Víta Rakušana 198

Řeč poslance Dominika Feriho	198
Řeč poslance Jana Chvojky	199
Řeč poslance Jakuba Michálka	199
Řeč poslance Marka Výborného	199
Řeč poslance Františka Váchy	200
Řeč poslance Miroslava Kalouska	201
Řeč poslance Milana Ferance	201
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	202
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	208
Řeč poslance Milana Ferance	208
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	209

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Řeč poslance Milana Ferance	210
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	215
Řeč poslance Milana Ferance	215

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Milana Ferance	216
Řeč poslance Martina Kupky	219
Řeč poslance Milana Ferance	219
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	219
Řeč poslance Petra Beitla	220
Řeč poslance Milana Ferance	220
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	220
Řeč poslance Milana Ferance	221
Řeč poslance Jana Chvojky	223
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	223
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	223
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	223
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	224
Řeč poslance Jana Bartoška	224
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	224
Řeč poslance Miroslava Kalouska	230

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Řeč poslance Jana Chvojky	234
Řeč poslance Miroslava Kalouska	234
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	235
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	235
Řeč poslance Pavla Kováčka	235
Řeč poslance Miroslava Kalouska	236
Řeč poslance Pavla Kováčka	236

8. listopadu 2019

Závěrečná řeč místopředsedy PSP Tomáše Hanzela

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny
25. října 2019
Přítomno: 172 poslanců

(Schůze zahájena v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Přeji hezké dopoledne. Zahajuji další jednací den schůze Poslanecké sněmovny... (Upozornění mimo mikrofon: My zahajujeme novou schůzi.) Pardon, omlouvám se. Zahajuji 36. schůzi Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, nejprve vás odhlásím a prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami, případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. Takové poslance tady mám v tuto chvíli dva. Pan poslanec Julius Špičák bude hlasovat s náhradní kartou číslo 15 a pan poslanec Ivan Bartoš bude hlasovat s náhradní kartou číslo 8.

Než přistoupíme k dalším náležitostem schůze, mám pro vás jedno technické sdělení. V pondělí 28. října bude v prostorách Poslanecké sněmovny probíhat den otevřených dveří. Prosím vás proto, abyste si veškeré materiály ze svých lavic a případně zásuvek ke konci jednacího dne uklidili.

Schůzi svolal předseda Poslanecké sněmovny na základě našeho jednacího řádu na základě žádosti 89 poslanců. Pozvánka vám byla rozeslána v pátek 18. října tohoto roku elektronickou poštou.

Nyní přistoupíme k určení ověřovatelů této schůze. Navrhuji, abychom určili poslankyni Kateřinu Valachovou a poslance Tomáše Vymazala. Má někdo jiný návrh? Jiný návrh nevidím, proto zagonguji a přistoupíme k hlasování.

Myslím, že jsme tady v dostatečném počtu, proto zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 1 přihlášeno 135 poslanců, pro 133, proti žádný. Konstatuji, že jsme ověřovateli 36. schůze Poslanecké sněmovny určili poslankyni Kateřinu Valachovou a poslance Tomáše Vymazala.

Sděluji, že do zahájení schůze požádali o omluvení své neúčasti na jednání tito poslanci a poslankyně: Margita Balaščíková z dnešního jednání Poslanecké sněmovny ze zdravotních důvodů, poslankyně Tereza Hyťhová z dnešního dne, a to od začátku do 11 hodin, ze zdravotních důvodů, dále se omlouvají poslankyně Babišová Andrea – pracovní důvody, Běhounek Jiří – zahraniční cesta, Beitzl Petr – zdravotní důvody, Beneš Ondřej do 11 hodin – pracovní důvody, Blaha Stanislav – osobní důvody, Blažek Pavel – pracovní důvody, Bojko Marian – rodinné důvody, Černý Alexander – osobní důvody, Farský Jan do 11.30 – zdravotní důvody, Fiala Petr – osobní důvody, Gazdík Petr – zdravotní důvody, Grebeníček Miroslav – zdravotní důvody, Chvojka Jan – rodinné důvody, Kováčik Pavel – pracovní důvody, Majerová Zahradníková Zuzana do 11 hodin – pracovní důvody, Mihola Jiří – zdravotní důvody, Richter Jan – zahraniční cesta, Schwarzenberg Karel – zdravotní důvody, Sklenák Roman – zdravotní důvody, Staněk Antonín do 11 hodin – pracovní důvody, Špičák Julius od 10 hodin do 13 hodin – pracovní důvody, Válková Helena – zdravotní důvody, Veselý Ondřej do 10 hodin – zdravotní důvody, Volný Jan – zdravotní důvody, Volný Lubomír – rodinné důvody, Vondrák Ivo – pracovní důvody, Vyzula Rostislav – zdravotní důvody.

Dále se omlouvají členové vlády: Babiš Andrej – zahraniční cesta, Benešová Marie – pracovní důvody, Hamáček Jan do 11 hodin – pracovní důvody, Kremlík Vladimír – pracovní důvody, Metnar Lubomír – zahraniční cesta, Petříček Tomáš – pracovní důvody, Plaga Robert – pracovní důvody, Toman Miroslav – pracovní důvody.

A dále se omlouvá poslanec Jan Birke maximálně do 10 hodin dnes.

Nyní přistoupíme ke stanovení pořadu 36. schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce. Připomínám, že podle § 54 odst. 7 zákona o jednacím řádu rozhodne Sněmovna pouze o pořadu uvedeném v žádosti. Nelze navrhnout žádnou změnu ani doplnění pořadu. Rovněž tak nelze rozšiřovat schválený pořad.

Pane předsedo – s přednostním právem předseda klubu TOP 09 Miroslav Kalousek. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dobré ráno, dámy a pánové. Jsme trochu v nestandardní pozici, protože máme schválit program mimořádné schůze, který má jediný bod, a to je třetí čtení daňového balíčku.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Máme dva body, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Pardon. Máme dva body. A ten stěžejní je samozřejmě daňový balíček. Děláte to proto, protože se obáváte, aby schvalování programu netrvalo dlouho. Já myslím, že během prvního i druhého čtení jste mohli zaznamenat celou řadu vstřícných signálů a pozměňujících návrhů, o kterých kdybychom seriózně jednali, tak ta obava nebyla namístě. Vy jste se rozhodli je ignorovat a řešit to silovým způsobem a mimořádnými instrumenty. Je to samozřejmě vaše legitimní právo. Zkuste to. Nicméně ta vstřícnost k jednání stále platí. Kdybyste si to během následujících hodin a dnů rozmysleli, jsme připraveni jednat.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Nyní budeme hlasovat o celém návrhu pořadu 36. schůze Poslanecké sněmovny, jak byl písemně předložen.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 2 je přihlášeno 153 poslanců, pro 84, proti 50. Návrh programu pořadu schůze byl schválen.

A nyní přistoupíme k prvnímu bodu pořadu. Jedná se o

1.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní v souvislosti se zvyšováním příjmů veřejných rozpočtů /sněmovní tisk 509/ - třetí čtení

Projednávání tohoto bodu jsme zahájili dne 18. října na 35. schůzi Poslanecké sněmovny, rozprava byla přerušena. Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujala místopředsedkyně vlády a ministryně financí Alena Schillerová a zpravodaj garančního výboru, což je rozpočtový výbor, poslanec Milan Feranec.

Připomínám, že návrh na zamítnutí a pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 509/3, který byl doručen dne 27. září 2019. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 509/4.

Nyní tedy budeme pokračovat v přerušené rozpravě, do které mám zatím jednu písemnou přihlášku, a to paní poslankyně Věry Kovářové, která přednese stanovisko klubu STAN, s přednostním právem. Takže paní poslankyně, máte slovo.

Já vás poprosím o klid v jednacím sále, aby se paní poslankyně mohla vyjádřit.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych se vyjádřila za klub Starostů a nezávislých k takzvanému daňovému balíčku. Své vyjádření bych zahájila pozměňovacími návrhy, které náš klub podal.

Prvním pozměňovacím návrhem, který jsem podala společně s panem poslancem Ferjenčíkem a s panem poslancem Bartoškem, se týká zvýšení poplatků za vklad do katastru nemovitostí na dvojnásobek, tedy z 1 000 Kč na 2 000 Kč pro občany a pro obce z 10 000 Kč na 20 000 Kč, což je maximální částka, a jak jistě víte, obce vkládají do katastru často –

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já vás požádám ještě jednou o klid. Ještě počkáme, aby byl opravdu klid. Mějme respekt k paní poslankyni. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji. Ještě jednou tedy opakuji, že obcím by se maximální částka, kterou by platily za vklad do katastru, zvýšila z 10 000 Kč na 20 000 Kč, to je v případě, kdy obce vkládají velké stavby, kde je hodně zápisů, popřípadě vkládají věcná břemena, takže ta částka se zvyšuje z 10 000 Kč na 20 000 Kč. (Hluk v sále trvá.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: No, já vás opravdu požádám ještě jednou o klid! Jestli hladina hluku nebude nižší, tak budu bohužel muset vyhlásit pauzu například na jednu minutu, abychom se opravdu uklidnili, protože paní poslankyně mě opakovaně žádá o to, abych zjednal pořádek. Tak prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji, pane předsedající. Je vidět, že máte autoritu. (Smích v sále.)

Takže abychom se vrátili k našemu pozměňovacímu návrhu, který se týká zvýšení poplatků za vklad do katastru z 1 000 Kč na 2 000 Kč pro občany, u obcí z 10 000 Kč na 20 000 Kč. S tímto krokem ovšem nelze souhlasit, neboť hlavní argument pro zvýšení je nutnost započítání inflace od poslední korekce poplatků za vklad do katastru nemovitostí. I z laického pohledu je zřejmé, že za několik posledních let inflace rozhodně nedosáhla výše 100 %. Vláda také argumentuje zvýšením nákladů spojených s řízením o vkladu, ale toto zvýšení není nijak vyčísleno. Je tedy možné pouze spekulovat o pravé podstatě a účelu předložené novely. Dále také neočekáváme, že by komfort spojený se zvýšením poplatků na dvojnásobek skutečně dosáhl toho, že služby za vklad u katastru se zvýší a zlepší o 100 %. Je nutné také zmínit stále rostoucí ceny nemovitostí, které se pro značnou část obyvatel začínají stávat nedostupnými. Tím, že dochází k digitalizaci, a u katastru je to zjevné, tím by spíše mělo dojít k úspoře nákladů.

Z výše uvedených důvodů rozhodně navrhuje předmětnou změnu z novely vyjmout. Myslím si, že to je jeden z těch příkladů, kdy vláda hledá prostředky, a je jasné, že občané, pokud si koupí nějakou nemovitost, musí na katastr. Obce, staví-li, musí na katastr. Čili je to

pro vládu jednoduchý způsob, jak opět vytáhnout peníze z kapes daňových poplatníků, popřípadě z účtů obcí. To byl první pozměňovací návrh.

Druhým pozměňovacím návrhem je návrh paní poslankyně Jany Krutákové, která rozšiřuje skupinu těch, kteří budou osvobozeni od placení daně z nemovitosti za takzvané remízky. Ve svém odůvodnění říká, že zemědělci požadují po státu snížení pozemkové daně z takzvaných krajinných prvků, remízků, mezi apod. Nyní totiž musí z takových ploch odvádět státu daň z pozemků, která výrazně převyšuje odvod z obdělávaných polí, a upozorňují na nepoměr mezi zdaněním výnosných polí a neobdělávaných, ale pro krajinu klíčových krajinných prvků. Paní poslankyně rozšiřuje toto osvobození také na skupinu těch, kteří nepodnikají v zemědělství, tedy pro občany.

Paní poslankyně Krutáková se rozhodně v rozpravě ještě podrobněji vyjádří k tomuto návrhu, protože jak jsem zaznamenala, na rozpočtovém výboru to nebylo úplně některým poslancům jasné, což je pochopitelné, ono to není tak jednoduché, tak si myslím, že paní poslankyně to ještě objasní, protože ta úprava je skutečně velmi rozumná.

Dovolte, abych se nyní vyjádřila ke třetímu pozměňovacímu návrhu, který jsme podali. Ten se týká onoho velmi diskutovaného bodu a to je technické zdanění pojišťoven. Jak jsem již dříve několikrát uvedla, vládní návrh zákona v části, kde mění způsob zdanění rezerv v pojišťovnách, vede k jednorázovému dopadu na pojišťovny, ke zdanění budoucích zisků, k retroaktivitě a dvojímu zdanění. Můj pozměňovací návrh tuto situaci napravuje alespoň v oblasti životního pojištění, kde je dopad obzvláště nespravedlivý, protože vláda chce v této oblasti de facto zdanit dlouhodobé úspory našich občanů na stáří a s tím rozhodně souhlasit nemůžeme. Proto tedy navrhuje životní pojištění z nové úpravy vyjmout a ponechat ho v původním režimu. Nehledě na to, že vláda předpokládá, že zdaněním technických rezerv pojišťoven získá ve dvou letech 10 mld. Kč. To také nepovažujeme za správné, protože je rozhodně použije na mandatorní výdaje a pak oněch 10 mld. Kč bude chybět v následujících letech.

Paní ministryně mi zde říká, že získají také obce. A to je právě – jestli mohu, paní ministryně, na vás reagovat – vždy odůvodnění je, kolik získá státní rozpočet a kolik získají obce, ale co není uváděno v návrhu a v jiných daňových návrzích, kolik těm obcím berete, jak je zatěžujete a co po nich chcete. Takže to musí být trochu vyrovnané a argumenty musí být férové.

Tak tedy k onomu zdanění technických rezerv. Vzhledem k tomu, že si myslím, že tento návrh je kompromisní, je rozumný, ale že nebyla pochopena řada argumentů, které zde uváděli moji kolegové i já na rozpočtovém výboru, tak je potřeba si některé důvody připomenout, proč vyjmout alespoň životní pojištění právě ze zdanění technických rezerv.

Obecně lze říci, že vládní návrh novely zákona o daních z příjmů a zákona o rezervách pro stanovení základů daně z příjmů vede k extrémnímu jednorázovému dopadu na rezervy pojišťoven, na životní pojištění klientů, jimiž jsou zejména občané České republiky, a co je závažnější, často i vyššího věku, kteří dlouhodobě spoří v systému životního pojištění v důvěře v jeho stabilitu a bezpečnost. Dále novela vede k tomu, že dojde ke zdanění budoucích zisků pojišťoven, a tím až k ohrožení budoucích výplat dávek klientů u životního pojištění, tedy např. dávek pro případ zhoršení zdravotního stavu, invalidity či úmrtí.

A samozřejmě novela také vede k retroaktivitě a dvojímu zdanění. Jedním z hlavních důvodů, proč se tak děje, je záměna a koncepční nesouměřitelnost za prvé účetních rezerv podle českých právních předpisů upravujících účetnictví a za druhé rezerv podle pravidel směrnice Evropského parlamentu, tzv. Solvency II. Předkladatelé vládního návrhu v oblasti daňové uznatelnosti rezerv navrhuji vyměnit pojmy účetní rezervy za rezervy podle pravidel Solvency II bez detailní analýzy dopadů této velmi odborné a složité problematiky a jejího

zohlednění v právní úpravě. To samozřejmě nutně vede k zásadním problémům, které předkladatel vládního návrhu vůbec nedohlédl.

Tímto pozměňovacím návrhem se odstraňují nejzávažnější dopady vad vládního návrhu zákona, a to až ohrožení výplat dávek ze životního pojištění klientů, zdanění větší části budoucích zisků pojišťoven předem a dvojí zdanění vybraných položek. V zájmu kompromisu je rezignováno na odstranění všech legislativních nedostatků vládního návrhu zákona. A dále pak navrhuje, aby ke zdanění rozdílů při přechodu na novou metodiku zdanění došlo již hned za první zdaňovací období po účinnosti zákona.

Pozměňovací návrh v § 6 zákona o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů přináší změnu v poznatelnosti technických rezerv v pojišťovnictví, v základu daně poplatníka u neživotního pojištění. V tomto směru je nutné provést i úpravu navazujících ustanovení zákona o daních z příjmů. Podle dosavadní úpravy byla pro pojišťovny a zajišťovny jako výdaj snižující základ daně z příjmů uznatelná tvorba technické rezervy s výjimkou jiných technických rezerv podle právních předpisů upravujících účetnictví, a to ve výši, ve které byla podle těchto předpisů zaúčtována, a to jak pro účely životního, tak pro účely neživotního pojištění. Podle pozměňovacího návrhu již nebudou pro oblast neživotního pojištění v základu daně uznatelné technické rezervy podle právních předpisů upravujících účetnictví, ale technické rezervy vytvořené podle zákona o pojišťovnictví. Technické rezervy jsou upraveny v § 52 a následujících zákona o pojišťovnictví, přičemž tato úprava vychází ze směrnice Evropského parlamentu, tzv. Solvency II. Rezervy v oblasti životního pojištění tak podle pozměňovacího návrhu budou i nadále uznatelné ve výši dle předpisů upravujících účetnictví. To znamená, zde nedochází k žádné změně oproti stávajícímu stavu.

Tak to bylo shrnutí pozměňovacích návrhů, které předkládá náš klub Starostů a nezávislých. Ten první, ještě zopakují, jednalo se a jedná se o společný návrh můj, pana poslance Ferjenčíka a Bartoška a týká se zachování stávajících poplatků v katastru nemovitostí. Pak se týká tzv. remízků druhý pozměňovací návrh paní poslankyně Krutákové, kdy dochází k rozšíření těch, kteří budou osvobozeni od daně, a pak tzv. zdanění technických rezerv pojišťoven.

Já bych si ještě dovolila okomentovat některé záležitosti týkající se právě nesouhlasného stanoviska Ministerstva financí k našemu návrhu, kdy zanecháváme tzv. zdanění technických rezerv ve stávajícím stavu, protože tu možnost jsem bohužel neměla ve druhém čtení, takže bych se ráda vyjádřila právě k onomu nesouhlasu a k některým argumentům, které Ministerstvo financí poskytlo rozpočtovému výboru, resp. i poslancům.

Ministerstvo ve svém nesouhlasném stanovisku uvádí: "Úprava navrhovaná ve vládním návrhu je zásadní pro správné stanovení základu daně z příjmů u pojišťoven a zajišťoven, neboť tvorba technických rezerv je u těchto subjektů jedna ze zcela zásadních položek ovlivňujících hospodářský výsledek, a tedy i základ daně z příjmů. Zúžením dopadu nové úpravy pouze na neživotní pojištění se zcela stírá její záměr, tedy zavést objektivnější pravidla pro stanovení optimální výše technických rezerv pro daňové účely a zajistit rovnoměrné podmínky mezi jednotlivými pojišťovnami a zajišťovnami, neboť právě u rezerv na životní pojištění je zásadní rozdíl mezi oběma typy rezerv. V případě technických rezerv na neživotní pojištění jsou rozdíly výrazně menší a jejich použití pro daňovou optimalizaci, resp. odkládání daňové povinnosti, je tedy omezenější."

Já bych prostřednictvím pana předsedajícího upozornila kolegu, který se tomu tak směje. (Obrací se k levé části sálu.) Byla bych ráda, abyste vysvětlil váš smích v případě občanů, kteří si léta spoří na životní pojištění, vládním návrhem dojde ke snížení výnosu na tomto životním pojištění a samozřejmě může také dojít k tomu, že dojde k navýšení pojistného. A ono to potom možná tak k smíchu nebude. Možná, že se to netýkalo tohoto

tématu a v tom případě se omlouvám. (Poslanec Faltýnek: Netýkalo!) Netýkalo, ano, pane předsedo, děkuji. Tak беру zpět svoji výhradu.

"Zúžení výhrady pouze na neživotní pojištění by tak výrazně zkomplikovalo dosavadní systém a zároveň nemělo žádné výraznější přínosy."

Tady si dovoluji okomentovat toto stanovisko Ministerstva financí. Pomineme-li zmatečnost argumentace, tak se v tomto odstavci říká, že z nového způsobu zdanění neživotních rezerv ministerstvo očekává menší výnos než z téhož u životních rezerv. Hovořit o objektivnějších pravidlech je stále táz diskuse o tom, že ministerstvo použilo pro stanovení základu daně veličiny zjišťované za úplně jiným účelem, než je objektivní stanovení nákladů, resp. výdajů nutných k dosažení a udržení příjmů, a přitom se ani neobtěžovalo s analýzou, v jakých oblastech je jeho návrh kompatibilní s vlastním tvrzením o srovnatelnosti podmínek s ostatními daňovými subjekty.

Mimo jiné jde o to, že právě rezervy dle Solvency II jsou, jak předkladatelé, tedy my, pozměňovacího návrhu upozorňujeme, nesouměřitelné s koncepcí účetních rezerv jako takovou. To je bez ohledu na to, zda jde o rezervy z pojišťovnictví, či o jiné rezervy. Dle rezerv Solvency II jsou vtěleny položky, které právě u všech ostatních poplatníků jinak snižují základ daně. Tento koncepční rozdíl je patrný zejména u životního pojištění. Proto naše navrhovaná úprava oproti vládnímu návrhu.

Dalším argumentem Ministerstva financí je, že navrhovaná úprava by měla značně selektivní dopady na jednotlivé pojišťovny a zajišťovny. Pojišťovny poskytující zejména neživotní pojištění by měly přísnější a komplikovanější režim, zatímco pojišťoven poskytujících převážně životní pojištění by se navrhovaná změna dotkla jen okrajově. Navrhovaná úprava dále nezahrnuje odpočet odložených pořizovacích nákladů, podle důvodové zprávy v zájmu kompromisu. I když při připomínkovém řízení bylo toto označováno za zcela zásadní problém a Ministerstvo financí tuto připomínku zohlednilo a odložené pořizovací náklady do kalkulace zahrnuje. A náš protiargument je, že jde o kompromisní návrh, který odstraňuje pouze některé z technických nedostatků vládního návrhu. Vytýkat kompromisnímu návrhu, že je kompromisní, je přinejmenším zvláštní. Péče, kterou Ministerstvo financí projevuje o neživotní pojišťovny, je v tomto ohledu zvláště dojemná.

Dalším argumentem v nesouhlasném stanovisku Ministerstva financí je, že výsledek je tedy zcela nekonceptní řešení, které na jedné straně pro polovinu případů konstatuje potřebu řešit potenciální daňovou optimalizaci, a na druhé straně pro druhou polovinu případů konstatuje opačné. A náš protiargument zní: K žádné daňové optimalizaci nedochází. Toto je pouze ničím nedoložené tvrzení Ministerstva financí. Pozměňovací návrh napravuje nejhorší dopady nekonceptního návrhu Ministerstva financí a také neřeší všechny jeho nedostatky. Nejlepším řešením by bylo samozřejmě návrh Ministerstva financí odmítnout.

Dalším stanoviskem, tedy nesouhlasným, k našemu pozměňovacímu návrhu Ministerstva financí je záležitost, která se týká technických podrobností. Legislativní návrh úpravy je nepřesný a neodpovídá záměru uvedenému v důvodové zprávě a z čistě technických důvodů není možné, aby byl takto schválen. Nemá žádné opodstatnění, aby byl rozdíl mezi počátečním a konečným stavem rezervy počítán i u rezerv na životní pojištění, když podle záměru se u nich má vycházet z účetnictví. V tomto případě by měla být jako doposud daňově uznatelná tvorba těchto rezerv a veškeré další úpravy už vycházejí z účetnictví. Také řešení zdanění zahraničních pojišťoven neodpovídá předkládanému závěru.

Tolik konstatování Ministerstva financí. A náš protiargument zní: Pozměňovací návrh napravuje nejzávažnější dopady návrhu Ministerstva financí. Nemá žádné nedostatky, které by bránily jeho schválení, a ani Ministerstvo financí žádné takové neuvádí. Mimo jiné

regulace daňové uznatelnosti, kde část rezerv je uznávána v zaúčtované výši a část podle jiného regulativu, je obdobná stavu před rokem 1999, kdy se tvorba neživotních rezerv limitovala 60 % z předepsaného pojistného a životní rezervy se za daňové braly v zaúčtované výši. Jinak ponechání účetního režimu pro rezervy v životním pojištění zcela plyne z formulace navrženého § 6.

Dále ministerstvo uvádí: V článku 5 byla upravena definice technických rezerv pouze pro poplatníky se sídlem na území České republiky, nikoliv však pro poplatníky se sídlem na území jiného členského státu Evropské unie nebo Evropského hospodářského prostoru a na území státu, se kterým má Česká republika uzavřenou mezinárodní smlouvu upravující technické rezervy. Pro tyto dvě skupiny poplatníků by tedy zůstal platný režim stanovený v návrhu zákona, což zřejmě nebylo smyslem pozměňovacího návrhu.

Zde je náš protiargument velmi krátký a jasný. Návrh toliko akceptuje domácí úpravu ve státě zřizovatele. Úmyslem pozměňovacího návrhu je napravit největší nedostatky návrhu zákona Ministerstva financí, které se týkají životního pojištění.

A v neposlední řadě uvádím argument Ministerstva financí: Pozměňovací návrh dále nemění definice přírůstku rezerv v pojišťovnictví a úbytku rezerv v pojišťovnictví, a tyto pojmy tedy i nadále zahrnují změnu rezerv na životní i neživotní pojištění. V článku 3 potom upravuje body 11 a 12 tak, že se základ daně bude podle § 23 odst. 3 písm. a) bodu 19, případně § 23 odst. 3 písm. c) bodu 11 zákona o daních z příjmu upravovat o úbytek, případně přírůstek rezerv v pojišťovnictví v rozsahu, ve kterém nejsou zaúčtovány podle právních předpisů upravujících účetnictví. Tímto se zřejmě chce dosáhnout toho, že z úbytku rezerv v pojišťovnictví budou vyloučeny rezervy na životní pojištění, které se stanoví podle předpisů upravujících účetnictví, a základ daně se o ně bude snižovat podle § 24 odst. 2 písm. i) zákona o daních z příjmů. Přesnější by bylo stanovit, že přírůstek a úbytek rezerv se vztahuje pouze k technickým rezervám v oblasti neživotního pojištění.

A náš argument ke stanovisku Ministerstva financí. Hospodářský výsledek bude vždy ovlivněn změnou stavu rezerv. Otázkou je, zda, resp. v jaké míře bude tato změna daňově uznatelnou, což náš pozměňovací návrh jasně definuje. Změna stavu je rozdíl mezi počátečním a konečným stavem dané položky za dané zdaňovací období. Je tedy potřeba jasně stanovit, že daňově uznatelným výdajem je v případě životních rezerv změna stavu rezerv podle účetnictví, a v případě neživotních rezerv se účetní změna stavu nahradí hodnotou spočtenou z rozdílu počátečních a konečných stavů rezerv podle stanovené Solvency II.

Ministerstvo závěrem konstatuje, že přijetí pozměňovacího návrhu způsobí, že se nedosáhne očekávaných daňových příjmů. Ano, v tom má Ministerstvo financí zřejmě pravdu. Tady žádnou výhradu k tomuto nemáme.

A nyní mi dovoluje ještě zareagovat na některá tvrzení paní ministryně, protože to jsme neměli bohužel možnost ve druhém čtení, protože paní ministryně své výhrady vůči našim návrhům, popř. argumenty, uvedla až po uzavření rozpravy, takže jenom bych si dovolila reagovat. (Ministryně reaguje od stolku zpravodajů.) Ano, samozřejmě v rozpočtovém výboru, ale ještě bychom to tady mohli také zopakovat pro poslance, aby věděli, jak reagujeme na některá tvrzení paní ministryně.

Tvrzení paní ministryně, které uvedla, říkají, že pojišťovny si určují daň, jak chtějí. No tak to přeci nejde. Protože kdyby to tak bylo, tak by se na to asi přišlo a bylo by to pokutováno. Protože pojišťovny mají přímo nařízeno vykazovat závazky související s pojištěním jako technické rezervy. Management jen nastavuje dlouhodobou úroveň obezřetnosti.

Dalším argumentem, který paní ministryně opakovala, že se pojišťovny mohly na tuto novelu připravit. Nebylo jak a na co se připravit. Účetní principy, názor auditorů, a i Česká národní banka, nelze měnit z roku na rok a pojišťovny musí při tvorbě a rozpouštění rezerv dodržovat jimi schválená pravidla. Nejlépe to demonstruje fakt, že pojišťovny nezačaly snižovat technické rezervy, ačkoli dle logiky Ministerstva financí měly.

My jsme zaznamenali některá vyjádření, a to na podvýboru, z úst zástupců České národní banky, a pojišťovny to také potvrdily, že v rámci bezpečnosti Česká národní banka požadovala, aby pojišťovny měly rezervy ještě o 40 % vyšší. Rezervy, to je něco, co neleží jen tak na účtech, hotové peníze, ale pojišťovny je investují do dlouhodobých produktů právě v rámci zabezpečení a stability každé pojišťovny. Pokud to tak, paní ministryně, není – protože Česká národní banka ještě konstatovala, a pojišťovny také, že pokud by pojišťovny nedodržovaly to, co Česká národní banka doporučovala, tak hrozilo pojišťovnám správní řízení. Čili pokud jde o ten argument, že se pojišťovny mohly připravit na tuto novelu, tak dle tvrzení pojišťoven a České národní banky je to trochu jinak. A já bych prosila paní ministryni, zda by se k tomuto faktu mohla ještě vyjádřit, abychom si to vyjasnili, jak to tedy vlastně bylo.

Pojišťovny, konstatovala paní ministryně, mají výhodu oproti jiným podnikatelům. A zde musím říci, že tomu tak není. Je to naopak. Pojišťovny musejí používat postupy účtování určené specificky pro pojišťovny. Podle těchto postupů technické rezervy musejí účtovat i položky, které jiné firmy účtují jako časové rozlišení, které je vždy v běžných firmách daňově uznatelné. Po případném přijetí návrhu zákona budou proti ostatním sektorům znevýhodněny. A kromě jiného si pojišťovny vytvářely samozřejmě rezervy a počítaly s těmito rezervami, kalkulovaly dlouhodobě, ovšem neočekávaly, že dojde k návrhu takového zákona, kdy se jim náhle ty rezervy zdaní. No a samozřejmě ten důvod, kterým argumentují pojišťovny a kterým můžeme argumentovat i my, protože se s ním ztotožňujeme, že jakmile dojde ke změně pravidel během hry, tak to je pro dlouhodobé produkty zcela nesprávné. A samozřejmě že experti říkají, že může dojít ke zdražení pojištění, mohou být také méně výhodné pojistky. A zkrátka a dobře, pojišťovny si své – v uvozovkách – ztráty v podobě zdanění, které Ministerstvo financí chystá, přenesou na své klienty.

Tak to bylo naše vyjádření k některým výrokům paní ministryně, na které nebylo možno reagovat během projednávání zákona.

Samozřejmě máme zde ještě jiná konstatování, ale chci dát příležitost i jiným kolegům, takže bych shrnula, že zdanění technických rezerv pojišťoven je velmi nevýhodné. Je nevýhodné nejenom pro pojišťovny, ale především bude nevýhodné pro jejich klienty, pro občany, a to, jak jsem již říkala, právě pro občany ve vyšším věku, kteří si dlouhodobě spoří v zájmu a myslí na budoucnost a chtějí se pro případ nějakého rizika pojistit.

Pane poslanče (Nachere), pak můžete vystoupit prostřednictvím pana předsedajícího případně v rozpravě v reakci na moji –

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Prosím vás, paní poslankyně, nechte řízení schůze na mně, já to mám tady pod kontrolou a poslanci se jistě přihlásí, když budou chtít vystupovat. Nemusíte řídit schůzi za mě.

Poslankyně Věra Kovářová: Ano, omlouvám se, pane předsedající. Jenom že pan poslanec Nacher na mě tady pokřikuje, tak jenom že ho neslyším a je mi líto, že neslyším jeho výhrady, že by to mohla být plodná diskuse.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak abych byl vyvážený – ano, poslanci hovoří vzájemně na mikrofon. Takže vyzývám každého, aby se vyjádřil na mikrofon, aby to bylo zaznamenáno, a nepokřikovali jste ne sebe. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji, pane předsedající.

A nyní tedy dovoluji, abych obecně se vyjádřila jménem klubu Starostů a nezávislých k daňovému balíčku. Znova opakuji, návrh zákona má nějaké znění a končí, že je to návrh zákona v souvislosti se zvyšováním příjmů veřejných rozpočtů. A my jsme si ho soukromě pojmenovali v souvislosti s tím: jak vytáhnout peníze z kapes daňových poplatníků.

Vláda slibovala, že nebude zvyšovat daně, a zde je příklad toho, že toto nedodrжуje a že daně zvyšuje.

V prvním čtení jsme měli možnost sledovat velmi dlouhá vystoupení paní ministryně financí a pana ministra zdravotnictví o tom, že je třeba bojovat proti závislostem, a proto je nutné zdanit hazard, alkohol a cigarety. Zdanění neřestí je přirozené. Ovšem tím, že zvednete daně, tak to rozhodně nepovede k poklesu toho, že by někdo méně kouřil, méně pil či méně hrál, protože jde o závislosti. A všichni víme, že je-li někdo závislý na cigaretách, alkoholu nebo hazardu, tak zkrátka a dobře v tom bude pokračovat, i když to bude více zdaněno, a o to je to horší, protože ty dopady pak samozřejmě známe z rodin, ty dopady opravdu ovlivňují život mnoha rodin. Čili na první pohled k tomuto navýšení nelze nic namítat. Ovšem ve vystoupeních paní ministryně a pana ministra zdravotnictví zaznělo, že je důležité bojovat proti závislostem a především pracovat na prevenci. To je také pravda. S tím nelze než souhlasit. Ovšem, podíváte-li se do návrhu státního rozpočtu, tak co zjistíte? Zjistíte, že v návrhu státního rozpočtu na prevenci půjde o 10 % méně peněz než letos. A tedy potom ty argumenty, které zde zazněly, pro mě jsou nesprávné. V případě, že by to vláda myslela vážně, tak by finanční prostředky na prevenci rozhodně, rozhodně navýšila.

Možná ještě je třeba zmínit, jak je to vlastně se zdaněním hazardu. Odborníci říkají, že je potřeba zdanění hazardu odstupňovat. Například vyšším zdaněním nejrizikovějšího hazardu. A když se podíváte do návrhu zákona, tak co zjistíte? Zjistíte, že u loterií, u loterijních her, u kurzových sázek dochází k navýšení. U loterií z 23 % na 30, u kurzových sázek z 23 % na 25 a u toho nejškodlivějšího hazardu, u automatů, který má jasné největší společenské škodlivé dopady, tam zůstává zdanění na 35 %.

My jsme byli osočeni v rozpočtovém výboru, myslím, že opozice jako celek, že jsme v zajetí lobbistů, že chapadla lobbistů kolem nás kroužila, že nás omotávají. A já se tedy musím ptát, mě ten argument, paní ministryně, mě to trochu tedy mrzelo. Protože já nechci používat ten argument, že to mohlo být i tak u vlády trochu a Ministerstva financí. Protože proč je zdaňována právě nejvíce, nebo se navyšuje procento u loterijních her a u kurzových sázek, kde ta nebezpečnost není tak velká? To za prvé. Odborníci říkají, že to je jedna z největších chyb, které Ministerstvo financí v rámci daňového balíčku provedlo.

A tak tedy nechci argumentovat stejně jako paní ministryně – byla tam také nějaká chapadla lobbistů? Nicméně v RIA se konstatuje, že segment hazardu v podobě automatů snese i vyšší daňové zatížení, a to v podobě 38 %, aniž by to ovlivnilo jejich výnosy. Proto podpoříme pozměňovací návrh, který předkládá pan kolega Dolejš s kolegou Onderkou, kde právě se navyšuje zdanění automatů na 38 %.

Pokud bychom připustili a Ministerstvo financí by připustilo, že důvodem daňového balíčku kromě toho, že chce bojovat proti závislostem, jsou také ekonomické přínosy, a myslím si, že na to má vláda samozřejmě právo, tak bych předpokládala, že dojde ke zdanění té části hazardu, která má největší podíl na trhu, a to jsou právě ty automaty. Loterie mají

například v České republice podíl pouze 13 %, v Evropské unii je to například 62 %, ale ten největší, největší segment, který má největší společenské dopady, ten je právě u těch automatů. Jenom připomenu, kdo z kolegů neví, že ekonomické náklady hráčství činí 16 miliard korun a loterie na tom mají minimální podíl. A možná jenom taková poznámka – kolik je závislých na pokeru a kolik je závislých na automatech. Tak samozřejmě to číslo je asi známé, a i když by nebylo známé, tak je zřejmé, že závislých na pokeru je minimum, kdežto na automatech je většina.

Asi nebudu komentovat zdražení alkoholu. Tam, myslím, se ty důsledky toho zdražení mohou projevit dlouhodobě s tím, jak bude stoupat počet těch, kteří pálí načerno, ale to už může – myslím, že Celní správa to má na starosti, tak to je pak už její věcí, jak si toto ohlíká.

A nyní bych pokračovala ještě dalšími argumenty a zakončím své vystoupení tím, že daňový balíček je skutečně příležitost pro vládu, jak vytáhnout peníze z kapes daňových poplatníků. Jednak z těch, kteří se nemohou bránit, ti, kteří musí na katastr a museli by zaplatit zvýšený poplatek za vklad do katastru. A pak samozřejmě tahá peníze z těch, kteří jsou závislí na alkoholu, hazardu a cigaretách. Samozřejmě můžete argumentovat tím, že to je jejich chyba, ale člověk závislý zkrátka a dobře si cigarety, alkohol koupí a hazard bude i nadále hrát.

Kromě jiného vláda ještě tahá peníze z kapes daňových poplatníků v podobě zdanění domácích kotelen. Před x lety byla taková tendence, aby se více topilo plynem, že je to ekologické. Takže bytové domy – společenství vlastníků si začala kupovat tyto kotelny. A náhle během... zase během hry se mění pravidla. Takže chtěli jsme, aby se topilo plynem, aby to bylo ekologičtější, a teď to ještě zdražíme. A to je nesprávné.

Vážené dámy, vážení pánové, prosím vás o podporu našich pozměňovacích návrhů. Myslím, že argumenty, které zde zazněly, byly oprávněné. O tom, jak budeme hlasovat o jednotlivých pozměňovacích návrzích, se ještě vyjádříme těsně před hlasováním, i když je jasné, že vyjmutí bytových kotelen z toho zdanění budeme podporovat. Budeme podporovat i návrhy kolegů Pirátů, které se týkají zdanění výher, týkají se pokeru a podobně.

Děkuji za pozornost a těším se, že paní ministryně na některé moje dotazy odpoví. Mě by neskutečně zajímalo především to, zda Česká národní banka skutečně požadovala vyšší rezervy, a nebylo tedy možné snížení těch rezerv ze strany pojišťoven. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní přečtu omluvu. Poslanec Pavel Bělobrádek se omlouvá od 10.00 z rodinných důvodů do konce jednacího dne. Dále, s náhradní hlasovací kartou číslo 16 hlasuje pan poslanec Skopeček a náhradní hlasovací karta číslo 17 pan poslanec Klaus.

Nyní na faktickou poznámku se přihlásil pan poslanec Patrik Nacher. Pane poslanče, vaše dvě minuty, máte slovo. A připraví se pan poslanec Jan Hrnčíř. Prosím.

Poslanec Patrik Nacher: Dámy a pánové, dobré dopoledne. Já tedy budu reagovat, a omlouvám se paní poslankyni, já jsem jinak obecně tichý poslanec, skoro za tou lavicí nejsem vidět, ale mě zaujala ta věta, kterou paní poslankyně předřečnice sdělila při obhajobě pojišťoven. Docela rád bych jí potřeboval vysvětlit, že klienti v pojišťovnách spoří. Tak by mě docela zajímalo, kde klienti v pojišťovnách spoří, na jakém produktu a jak to paní poslankyně Kovářová myslela. Protože já jsem doteď myslel, že pojišťovny mají úplně jiný úkol než spoření. Tak jestli by, já teď nevím, jestli mě poslouchá, mi to mohla objasnit. Já se rád nechám poučit. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Na faktickou poznámku se hlásí paní poslankyně Věra Kovářová. Prosím, máte slovo. Vaše dvě minuty.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji. Pane poslanče, teď už vím, co jste měl na mysli. Samozřejmě že ten výrok o tom spoření nebyl správný. Já jsem měla na mysli to, že pokud máte životní pojištění a nedojde k nějaké pojistné události ve smyslu, že jste invalidní či podobně, tak samozřejmě následně, a dožijete se toho věku, kdy končí vaše životní pojištění, pak tam máte nějakou výplatu po skončení toho životního pojištění, která odpovídá té částce, kterou jste tam vkládal, plus ještě těm výnosům, které pojišťovny slibují.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak nyní bude reagovat na faktickou pan poslanec Patrik Nacher. Prosím.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji za vysvětlení, to jsem přibližně očekával. Tak vy máte na mysli asi investiční životní pojištění. V tom případě to je skoro na samostatný seminář, kde se o tom můžeme pobavit. Myslím si, že by nebylo dobré pro pojišťovny zrovna to tady otevírat, protože to není jeden z produktů, kde by se tím pojišťovny mohly pochlubit. Pro vaši informaci, co mám poslední údaje, tak průměrná doba trvání investičního životního pojištění je šest let, jakkoli produkt je koncipován dlouhodobě, tzn. na desítky let. To znamená, že to, co tady popsala paní poslankyně Kovářová, opravdu takhle není. Něco jiného je rizikové pojištění, tam to takhle funguje. Ale ono to funguje tak, že když je plnění, tak je plnění, když není plnění, tak je to samozřejmě příjem pojišťovny. To, o čem my se potom bavíme u investičního životního pojištění, je, že když to ten klient předčasně vypoví, tak dostává tzv. odkupné neboli odbytné, a to ani zdaleka, ani zdaleka nedosahuje toho, co tam naspořil. Vygooglujte si to, teď jsou kolem toho problémy. Jinými slovy, spoření bych já osobně do pojištění vůbec nepletl. Je to medvědí služba pojišťovnám. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak na faktickou poznámku bude reagovat paní poslankyně Věra Kovářová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo. Vaše dvě minuty.

Poslankyně Věra Kovářová: Máte pravdu, pane poslanče, že by si to zasloužilo nějaký seminář, prostřednictvím pana předsedajícího, budu ráda, když se toho ujmete a rozešlete pozvánku. Myslím, že je to opravdu k velké diskusi. O tom, o čem jste hovořil, že ta délka je v průměru šest let, tam bychom se museli podívat do minulosti, myslím, že došlo k úpravě a ke zpřísnění podmínek, kdy docházelo dost často ke změně těch smluv, a to se myslím, upravilo. Já tedy musím říci, včetně mých rodičů, myslím, a mého manžela, že se zcela už vymykáme této průměrné době, protože jsme setrvali.

A to, co jste mi vytkl, že hovořím o spoření, sám jste o tom hovořil. Ono dost často to bývalo představováno jako spořicí. Nicméně je jisté to, že samozřejmě částku, kterou platíte, celou nedostanete, protože součástí té částky, kterou platíte, je pojištění právě pro případ těch krizových stavů typu nemoc, invalidita apod.

Já myslím, že toliko k této problematice. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak reagovat bude pan poslanec Patrik Nacher. Prosím.

Poslanec Patrik Nacher: Ne, tak my si to potom s paní poslankyní řekneme venku, půjdeme ven (na nesrozumitelnou poznámku z pléna).

Jenom jsem chtěl sdělit, že to je opravdu složitější. Dokonce Česká národní banka, co si vzpomínám, zakázala prodávat tenhle produkt jako spoření. Název je skutečně celý zavádějící. To znamená, že by bylo dobré edukovat. Něco jiného je rizikové pojištění, to je, o čem se bavíme, proti smrti, invaliditě, trvalým následkům, a něco jiného je investice. Tady je to všechno v jednom. Ale to my si povíme někdy potom. Já nebudu zdržovat. Já rád uspořádám konferenci na tohle téma, které v této chvíli má nějaké daňové zvýhodnění, a pobavíme se o tom, do čeho by stát v těchhle věcech měl investovat, jestli je to právě investiční životní pojištění, resp. daňoví poplatníci, anebo jsou to jiné produkty, které jsou podle mě smysluplnější, když už jste to otevřela. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak reagovat bude paní poslankyně Věra Kovářová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Jenom krátce, pane poslanče. Myslím, že vy jste to řekl zcela jasně. V tomto případě je potřeba edukovat. A já myslím, že to je vaše parketa, prostřednictvím pana předsedajícího, protože vaše knihy jsou všeobecně známé.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vyzývám k vystoupení pana poslance Jana Hrnčíře a připraví se poslanec Václav Klaus. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Hrnčíř: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené dámy a pánové, dovoluji, abych i já se v krátkosti vyjádřil k tisku 509.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní v souvislosti se zvyšováním příjmů veřejných rozpočtů, sněmovní tisk č. 509, nemůžeme podpořit. Protože i přes slib této vlády v programovém prohlášení, že nebude zvyšovat daně, tak tento vládní návrh zákona doslova drancuje lidem peněženky.

My v SPD chceme naopak lidem život zlevňovat a ponechat v jejich peněženkách více peněz. Proto jsme navrhli navýšení základní slevy na poplatníka a slevy na manžela podle zákona o daních z příjmů. Toto navýšení výrazným způsobem pomůže zejména nízkopříjmovým pracujícím občanům. Ministerstvo financí tento návrh odmítlo a koalice ANO, ČSSD a KSČM na rozpočtovém výboru smetla ze stolu. Stejně tak smetla ze stolu i naše další návrhy, které mají pomoci aktivním lidem, jako třeba navýšení částky pro osvobození příležitostných příjmů, což by posílilo finanční situaci rodin s nízkými příjmy či důchodců, kteří si příležitostným prodejem zlepšují svoji životní situaci. Dále jsme navrhli snížení daně z příjmů pro malé firmy, podobně jako v sousedním Slovensku. I tento náš návrh koalice ANO, ČSSD a KSČM na rozpočtovém výboru smetla.

Odmítáme se proto podílet na poškozování občanů České republiky a tento zákon brutálně zvyšující daně všem občanům nepodpoříme. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak nyní vyzývám k vystoupení pana poslance Václava Klause... Teď mi naskočila jedna faktická, tak dáme prostor na faktickou nejprve. Pane poslanče, prosím jenom chvíli ještě. A paní poslankyně Kateřina Valachová, vaše dvě minuty, prosím.

Poslankyně Kateřina Valachová: Bude to velmi stručné, pan kolega Klaus vaším prostřednictvím nebude určitě už nijak dále zdržován se svým standardním příspěvkem. Já bych chtěla jenom upozornit, že máme menšinovou vládu – hnutí ANO a sociální demokracie, kterou tolerují za určitých podmínek kolegyně a kolegyňe z Komunistické strany Čech a Moravy. Jenom abychom si připomněli, jak to je.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak nyní vyzývám k vystoupení pana poslance Václava Klause a připraví se pan poslanec Vojtěch Munzar. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den, dámy a pánové. Já jsem to nepřišel zdržovat. To, že tento zákon nepodpoříme, už jsem řekl, kvůli tomu bych k mluvítku nechodil. Na druhou stranu ctím některé pamětníky, kteří říkají, že každý den, kdy Sněmovna nepřijme zákon, je pro občany svátek. Tohle skutečně platí. A druhá věc, že daně se nemají zvyšovat, platí také. Takže dneska mi ta opoziční obstrukce nijak nevadí nebo považují ji za legitimní.

Chci říct k tomu jednu věc, a sice že hnutí Trikolóra nepodpoří tento zákon, ale podpoří jeden pozměňovací návrh, a sice myslím je to G2 pana poslance Veselého, snažící se narovnat poměr mezi kurzovými sázkami a loterijními. Já se skutečně domnívám, že kurzové sázky jsou zdaněny už o několik procentních bodů více, než je průměr v Evropské unii, kdežto loterie naopak jsou na tom o trochu níže, a zejména je to jiný produkt. Tam je jistota výhry toho pořádajícího subjektu v mnoha zemích. Je to státní loterie, nebo někde to ten stát nechává provozovateli a víceméně to zdaňuje takřka celé, aby to dal na kulturu a sport. U těch kurzových sázek skutečně může dojít k tomu, že ten trh se dostane ke hraně, a když začne padat, tak ti lidé okamžitě odejdou do ciziny, na černé sázení apod., akorát zase z něčeho uděláte nic. Já třeba kurzové sázky osobně mám rád, jsem matematik, mě baví ta čísla. Nesázejte ty akovky tam na těch vesnicích, to je daleko nevýhodnější matematicky než ten jeden zápas. A drtivá většina těch sázejících jsou běžní občané, kteří pak mají větší radost, když sledují o víkendu sportovní výsledky, že jim třeba trochu něco vyšlo a něco nevyšlo. Zdaňovat to takovýmto způsobem, jak navrhovalo původně ministerstvo, je podle mého názoru za hranou, a proto podpoříme tento pozměňovací návrh. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní přečtu omluvu. Omlouvá se pan poslanec Pavel Jelínek z dnešního jednání od 11 hodin do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů.

Takže nyní vyzývám k vystoupení pana poslance Vojtěcha Munzara a připraví se pan poslanec Mikuláš Ferjenčík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den, kolegyně a kolegové, dobrý den, paní ministryně, dobrý den, pane ministře. Děkuji za slovo. Já už jsem tady mluvil v rámci řádné schůzi minule a musím říct, že mě trochu potěšilo, že se na mě obrátila jedna kolegyně z ANO, abych tady svůj projev zopakoval. Musím říct, že jsem si chvíli s tou myšlenkou pohrával, ale nebudu to dělat, nebudu tady už například hodnotit balíček jako celek, ale přesto mi dovolte, abych zopakoval pár tezí, protože jsem byl přerušen u obhajoby svého pozměňovacího návrhu k DPH někdy na začátku a nechce se mi to říkat od prostředka, takže mi to dovolte. Děkuji.

Takže pouze základní teze k daňovému balíčku. Pokud bychom vám měli skutečně uvěřit, paní ministryně, vaše argumenty, to znamená, že tyto návrhy předkládáte hlavně proto, abyste omezili nějaké negativní jednání spojené například s hazardem, tabákem nebo alkoholem, pak jste měli předložit daňově neutrální řešení, a tím naplnit vlastní programové

prohlášení vlády. A vy jste měli de facto mnoho možností, jakým způsobem daňovou neutralitu zajistit. Mohli jste adekvátně jiné daně snížit. Mohli jste se soustředit například na daně z příjmu, nebo třeba na zdanění práce, které máme jedno z nejvyšší v Evropě, mohli jste snížit třeba některé majetkové daně, mohli jste snížit procentní sazby, nebo jste se mohli soustředit na slevu na poplatníka. Skutečně těch možností, vějíř možností jste měli skutečně velmi dlouhý. Je jich de facto nespočítaně. A pokud jste si sami nebyli jistí, paní ministryně, co je nejhodnější, tak k daňovému balíčku je dneska předloženo zhruba 50 pozměňovacích návrhů, kdy většina z nich se soustředí na snižování jiných daní, a mnoho z nich vám prostou kalkulací nabídlo ve výsledku daňovou neutralitu. Stačilo si z toho vějíře, který vám opozice nabízí, vybrat ty, které by vám vyhovovaly. Ale výsledek – jakékoliv snížení daní bylo odmítnuto.

Co se týká daňové neutrality a slibu nezvyšovat daně v programovém prohlášení, tak v tomto případě opozice paradoxně dodržuje programové prohlášení vlády více než sama vládní koalice. Protože jste ale z toho nic neudělali, žádnou daňovou neutralitu jste nenabídli, tak se vaše argumenty k daňovému balíčku nedají brát skutečně vážně a zůstává z nich pouze jediné – zvyšování daní. Já musím říct, že jste většinu návrhů, které jsme předkládali, označili na rozpočtovém výboru termínem, že jsou to návrhy, takzvaní divocí jezdci. Já musím říct, že tedy sebrat návrhy z daní, které jste předložili v daňovém balíčku od Aše de facto až k Tatrám, možná by se dneska dalo říct od Aše až k Beskydům, od poplatků na navýšený návrh na vklad ke spotřebním daním, zdanění rezerv pojišťoven hodíte do jednoho kotle, a udělat z toho takový guláš zvýšení daní, to skutečně není koncepční a systémový přístup. Navíc jste tento návrh dali úplně na poslední chvíli.

Já jsem tady minule říkal, že jste rezignovali na skutečnou fiskální politiku, na dopady vládních kroků do ekonomiky, na sekundární dopady do ekonomiky vašich návrhů. Když například některé daně snížíte, pozitivně se to odrazí na soukromé spotřebě a investicích, a tedy i pozitivně na růstu příjmů z nepřímých daní. Ke státnímu rozpočtu skutečně přistupujete pouze jenom z účetního hlediska a z pohledu má dáti-dal a fiskální politiku jste zúžili pouze na jedinou otázku – kolik ještě z lidí vymáčknete peněz. Zároveň stavíte rozpočet, který jsme před dvěma dny tady projednávali, na neschválených příjmech. To podle mě není kompetentní přístup ke státnímu rozpočtu. Když ještě něco máte neschváleno, tak na tom řádný hospodář nemůže stavět nejdůležitější zákon České republiky na rok 2020, a to je státní rozpočet.

Je velice příhodné v té naší diskusi, že zatímco například při našem návrhu na zrušení daně z nabytí nemovitosti vyžadujete přímo daňově neutrální řešení a náš návrh označujete za rozpočtově nezodpovědný, ale při zvyšování daní na daňovou neutralitu zapomínáte. Takže argument daňové neutrality používáte pouze pro to, pokud někdo chce snížit daně, ale tento váš argument pro vás při zvyšování daní najednou neplatí. A já musím říct, že tímto daňovým balíčkem se hlásíte k tomu takovému špidlovskému – zdroje jsou a leží v kapsách daňových poplatníků.

Já se k dani z nabytí nemovitosti ještě určitě dostanu případně v nějakém dalším vystoupení, možná dnes, možná ve středu, nebo možná v listopadu, uvidíme, v samotné obhajobě mého dalšího návrhu.

Dnes chci obhajovat svůj návrh ke zvýšení limitu pro povinnou registraci k DPH. Jak jsem říkal, byl jsem přerušen v průběhu svého vystoupení, takže si dovolím některé teze zopakovat. Ale než se k tomu dostanu, tak chci možná tady vysvětlit, proč jsou naše vystoupení poslední dobou tak podrobná. Protože poslední dobou totiž s paní ministryní bohužel tady na plénu žádná diskuse vlastně neprobíhá. Paní ministryně nechá vždycky proběhnout obecnou rozpravu, pak vystoupí na konci rozpravy, kde pouze glosuje vystoupení nás, ostatních poslanců, a my, kteří nemáme přednostní právo, už nemáme právo vystoupit.

Proto musíme svá vystoupení koncipovat tak, abychom již dopředu reagovali na to, co si myslíme, že by paní ministryně mohla říkat. A protože těch variant je skutečně mnoho, tak radši dopodrobna vysvětlujeme všechny důvodů a reagujeme tak na potenciální glosy paní ministryně.

Paní ministryně se tomu usmívá, ale podívejte se na předvčerejší jednání o rozpočtu. Paní ministryně nechala proběhnout rozpravu, vystoupila opět až po skončení diskuse, na konci, se slovy – cituji: "Trpělivě jsem dnes seděla tady v koutě a poslouchala." Ale vaší rolí, paní ministryně, není sedět v koutě. Je sice fajn, že nás posloucháte, ale s poslanci byste měla diskutovat. A mě velmi mrzí, že to de facto neděláte. Je to podle mě smutný posun od minulého roku, kdy jste s námi skutečně diskutovala, byly to mnohdy tvrdé diskuse, ale z mého pohledu byly férové a korektní, ze kterých nakonec vzešlo i několik dobrých návrhů, na kterých jsme se nakonec shodli, třeba zvýšení limitu pro uplatnění daňových výdajových paušálů pro živnostníky. A mě tento posun a změna taktiky z diskuse na glosování velmi mrzí. Pokud byste s námi diskutovala a nejenom glosovala, možná bychom se nemuseli tak detailně věnovat každému aspektu našich návrhů. Já v tom bohužel cítím, v této taktice, takovou pachuť v Poslanecké sněmovně, a můžeme to vidět například i na vašem tweetu, který jste po našem posledním jednání vydala a kterým jste veřejnosti sdělovala, kolik stojí jednací den Poslanecké sněmovny. A musím říci, že mně osobně tento tweet vadí daleko více než citování třeba nějakých urážlivých e-mailů, protože tento tweet útočí jen na nízké pudy, na zlobu některých lidí, a jen posiluje nedůvěru v demokracii. A já v tom vidím také určitou pachuť v Poslanecké sněmovně, a to mě, paní ministryně, velmi mrzí.

Já chci zdůraznit, že vláda, a tedy i vy jste z Ústavy odpovědná ze své činnosti Poslanecké sněmovně, nikoliv naopak. Já chápu, že možná u koaličních poslanců to funguje jinak, ti jsou za svá rozhodnutí tady odpovědní paní ministryni, ale naštěstí to neplatí na celek Poslanecké sněmovny. A my vám, paní ministryně, také nepočítáme, kolik stál dnů a jednacích hodin Poslanecké sněmovny protiústavní návrh na zdanění církevních restitucí. Přestože jste mnozí tušili, že je protiústavní, tak mnozí jste s lehkostí zvedli ruku pro, protože jsme se spolehli na to, jak Ústavní soud rozhodne a že to Ústavní soud shodí.

Pokud začneme s takovými argumenty, které jste použila vůči Poslanecké sněmovně, paní ministryně, pak taková bitva nebude mít demokratických vítězů. Posílí se jen extremistické nálady ve společnosti. A moje prosba k vám, paní ministryně, i když nejste třeba spokojena s výsledkem či průběhem jednání Sněmovny, je, abyste s námi skutečně diskutovala a abyste podobné tweety, které napadají Poslaneckou sněmovnu, nedávala.

To jsem potřeboval říci na velmi stručný úvod a nyní se konečně dostávám ke svému pozměňovacímu návrhu na zvýšení limitu pro dobrovolnou registraci k DPH. Já jsem byl minule přerušen. A začít pouze tam, kde jsem skončil, pak by vám mé vystoupení nedávalo logiku. Proto mi dovolu, abych zopakoval několik tezí i ze svého vystoupení, které doplním o další argumenty.

Já jsem minule hovořil o tom, že tím, co zejména odrazuje zejména idi od podnikání, je vzrůstající byrokratická a administrativní zátěž v podnikání. A jsou to právě aktivní lidé, kteří státní rozpočet na příjmové straně naplňují, bez nich by se celé státní finance zhroutily jako domeček z karet. Přesto jim stát hází klacky pod nohy a byrokracie v podnikání neustále roste a díky této vzrůstající byrokracii a administrativní zátěži rostou časové i finanční náklady pro podnikatele.

Daňová administrativa je pak nejvyšším nositelem této byrokratické zátěže. Český systém daní je jedním z nejsložitějších v Evropské unii. Já jsem si všiml, když jsem sledoval, co paní ministryně veřejně říká, že tweetovala nějaké srovnání od americké společnosti Tax Foundation. Dokonce uvedla, že tato společnost ohodnotila pozitivně nízké zdanění příjmů a

přehledné zdanění práce v České republice. Na tento tweet se dokonce odkazoval na sociálních sítích pan premiér. Škoda, paní ministryně, že netweetujete také odborně uznávané mezinárodní studie, které bohužel ten pozitivní obraz českého daňového systému nevidí tak pozitivně. A abychom nežili v omylech, tak zopakují výsledky některých takových odborných studií.

Ve studii poradenské společnosti BDO a univerzit z německého Paderbornu a Mnichova tak Česko v celosvětovém srovnání obsadilo osmdesátou pátou, až 85. příčku ze 143 analyzovaných zemí. V rámci Evropské unie měly horší výsledky Itálie, Řecko a Chorvatsko. Podle jiné studie, která je mezinárodně uznávaná, studie Světové banky Doing Business na 2019, obsadila Česká republika až 40. místo v indikátoru platby daní, kde když se odkazují na DPH, u které chci změnit parametry povinné registrace, tak podle této studie daňový poplatník musí vynaložit 102 hodin za rok na plnění svých daňových povinností, co se týká DPH. U sociálního pojištění je to třeba 75 hodin za rok, u daně z příjmů 53 hodin za rok. Dle studie PricewaterhouseCoopers byl v roce 2017 čas potřebný ke splnění daňových povinností v České republice sedmý nejvyšší v rámci evropské osmadvacítky. Celkově průměrné časové zatížení v České republice bylo vyčísleno na rovných 230 hodin, to je téměř o 58 hodin více než průměrné zatížení evropské osmadvacítky.

A proč právě navrhujeme zvýšení limitu pro dobrovolnou registraci k DPH z jednoho na dva miliony korun? Protože registrace k DPH je výrazným skokem v administrativních povinnostech podnikatele. A to je právě ten moment, kdy překročí obrat pro povinnou registraci k DPH a ten již 15 let stále stejný na úrovni jeden milion korun. Tam v tento okamžik začíná nutnost pro toho daňového poplatníka vést daňovou evidenci plateb přijatých i vydaných od plátců a k plátcům DPH, musí vést de facto skoro nově kontrolní hlášení. Původní snahou bylo těm nejmenším nabídnout možnost podnikat bez povinnosti registrace k DPH právě kvůli tomu, aby stát ty nejmenší nezatěžoval daňovou administrativou. A za těch 15 let, když se ta hranice neposunula, došlo ke zvýšení cenových hladin, k inflaci a díky tomu ten obrat překračuje daleko více podnikatelů, než bylo původním záměrem. (Odmilka pro hluk v sále.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já vás požádám o klid. Pan poslanec si přeje, abych zjednal pořádek klid.

Poslanec Vojtěch Munzar: Musím zdůraznit, že se nebavíme o zisku, ale bavíme se o obratu. Díky inflaci možná podnikatelé získávají více na tržbách, ale zároveň jim soustavně rostou i náklady a to vše posouvá jejich obrat na hranici jednoho milionu korun a ten jeden milion korun má dneska jinou faktickou hodnotu než před těmi 15 lety, kdy to bylo stanoveno.

A paní ministryně, představte si takového živnostníka ve stavebnictví, který má sice stále stejné množství zakázek, ale každý rok vynaloží více peněz na náklady, na materiál, benzin apod. Rostou mu výdaje a kvůli tomu musí zvýšit cenu svých služeb, takže mu rostou i příjmy. A proto ho to celé posouvá na (nad?) ten obrat jeden milion korun. Ale za těch 15 let nedošlo jen k tomu, že díky inflaci více živnostníků překonává tu hranici jeden milion, došlo také k tomu, že v rámci režimu DPH samotného došlo ke zvýšení administrativní zátěže a nákladů spojených se splněním administrativních povinností vůči státu.

Takže co vlastně pro podnikatele znamená taková registrace k DPH. Stávající znění zákona vymezuje limit obratu pro povinnou registraci na jeden milion za posledních 12 měsíců, což může vést mimochodem k paradoxním situacím, kdy podnikatel ve snaze například očistit svoji firmu od závazků či provést restrukturalizaci odprodá část firmy či sníží

zásoby materiálu na skladě tak, aby získal lepší cash flow, a tím krátkodobě překročí stanovený limit. Tím okamžitě spadá do režimu DPH. (Odmilka pro hluk v sále.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pan poslanec mě znovu žádá, aby zjednal pořádek, aby se mohl soustředit na své vystoupení. Prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Osoba povinná k registraci se tak automaticky stává plátcem v měsíčním zdaňovacím období, a to po dobu nejméně tří let. Teprve po uplynutí této doby může požádat o přechod na čtvrtletní zdaňovací období, pokud tedy jeho obrat nepřekročí 10 milionů korun. Samozřejmě ta měsíční lhůta je daleko náročnější administrativně a nákladnější než ta než čtvrtletí.

Já vám, paní ministryně, uvedu příklad firmy, která se zabývá montáží ve stavebnictví, která překročila obrat například díky jedné jediné zakázce, protože jako subdodavatel rekonstrukce topné soustavy činžovního domu překročila do té doby obrat, který měl 700 tisíc, a díky jedné zakázce přeskočila jeden milion a znamenalo to povinnost registrovat se k DPH. Bohužel povinnou registrací DPH musela zdražit své služby, a tím paradoxně přišla do budoucna o část svých zakázek, neboť se stala v tomto případě nekonkurenceschopnou. Registrace k DPH přináší i zvýšené náklady pro firmy. Firma, která se stane plátcem, musí stejně jako neplátce vést daňovou evidenci, v případě plátce ovšem musí tuto evidenci vést pravidelně každý měsíc, což s sebou přináší ve většině případů nutnost buď zaměstnat, nebo na základě příkazní smlouvy najmout účetního či účetní firmu.

Když jsem se obrátil na účetní firmy, tak ten náklad, jenom abyste věděli, kolegyně a kolegové, pro takovou firmu, která překročí, byť o deset korun, obrat jeden milion, tak to pro ni znamená u daňové evidence zhruba za rok kolem 20 tisíc korun, vést daňovou evidenci, každou položku, každý měsíc kontrolní hlášení apod.

Rád bych podotkl, že povinná registrace s sebou... Pardon, já jsem se možná přeřekl, 20 tisíc korun za rok. Omlouvám se.

Rád bych podotkl, že povinná registrace s sebou přináší potenciální restriktce ze strany státu, vyšší četnost kontrol, vyšší nebezpečí neúmyslné chyby při podání lhůty a pokuty vyplývající z kontrolního hlášení. Protože ano, přišlo před pár lety kontrolní hlášení. Jednalo se v tomto případě o dramatické zvýšení administrativní zátěže pro plátce DPH. Protože kontrolní hlášení nepřišlo jen jako pomůcka pro stát, ale jako nástroj kontroly se šibeničními lhůtami a pokutami, které provázejí nesplnění kontrolního hlášení. A to vše zapadá do koncertu, které tady Ministerstvo financí pod vedením hnutí ANO dlouhodobě vytváří. Z podnikatelů chce dělat de facto takové úřednické roboty, kde jakýkoliv úrok vedle je ihned trestán. Vytváří se zde těmito kroky atmosféra netolerance vůči drobným administrativním pochybením.

Podívejme se třeba na lhůty kontrolního hlášení. Dvacet pět dnů po skončení kalendářního měsíce pro právnickou osobu a ve lhůtě pro podání daňového přiznání pro fyzickou osobu. A lhůtu nelze nijak prodloužit. A teď to začne. Pět dnů. Pouhých pět dnů na následné kontrolní hlášení, zjistí-li plátce po uplynutí lhůty k podání kontrolního hlášení, že v tomto kontrolním hlášení uvedl nesprávné nebo neúplné údaje. Pět dnů. Pouhých pět dnů na podání náhradního kontrolního hlášení vyzve-li daňového poplatníka finanční úřad. Pět dnů. Pouhých pět dnů na podání... na změnu nebo doplnění, popřípadě potvrzení údajů na základní výzvy finančního úřadu. A pět pracovních dnů, pouhých pět dnů – teď si nepředstavujte velkou firmu, co to pro ni znamená, veliký holding s velikým účetním oddělením, tam to takový problém sice není, ale představte si malého živnostníka třeba právě ve stavebnictví, který o něco málo překročí limit jeden milion korun. Představte si, že funguje sám na sebe a

má jedinou externí účetní, kde není zastupitelnost. A představte si, že takovému živnostníkovi dojde výzva finančního úřadu, že do pěti pracovních dnů má potvrdit či opravit údaje v kontrolním hlášení. A teď si představte, že ten živnostník je nemocný a účetní má na dovolené, nebo jsou oba na dovolené, nebo jsou oba nemocní. Nepřijde vám ta lhůta pěti dnů pro ty nejmenší opravdu šibeniční?

Já o tom mluvím záměrně, protože vás chci tímto zároveň požádat o podporu svého dalšího pozměňovacího návrhu, kterým navrhuji změnit tuto krátkou lhůtu pěti dnů, pěti pracovních dnů, na patnáct pracovních dnů. Škoda na straně státu by se žádná nestala. Stát by vybral své daně. Jenom bychom tím mnohým živnostníkům pomohli od zbytečných, mnohdy stresových situací a vytvořili tím trochu přátelštější podnikatelské prostředí.

Tvořit přátelské podnikatelské prostředí v naší zemi bychom potřebovali, protože zatím se tvořilo poslední roky spíše nepřátelské, netoleranční podnikatelské prostředí, a zvyšovala se přísnost státní moci. A je to vidět a dokládají to pokuty, které jsou ohledně kontrolního hlášení, kterými stát říká: Milý podnikateli, sám sis vzpomněl a bez výzvy jsi dodatečně podal kontrolní hlášení? Pokuta tisíc korun podle § 101h odst. 1 písm. a) zákona o dani z přidané hodnoty. To jsme ale na tebe hodní, je to jenom tisíc korun. Zapomněl jsi, museli jsme tě vyzvat? Pokuta 10 tisíc korun podle § 101h odst. 1 písm. b). Nepodal jsi na základě výzvy ke změně doplnění či potvrzení údajů, tedy když máš těch pět dnů – pokuta 30 tisíc podle § 101h odst. 1 písm. c) zákona. Nepodal jsi kontrolní hlášení v náhradní lhůtě? Pokuta 50 tisíc podle § 101h odst. 1 písm. d). Sice jsi podal kontrolní hlášení, ale neopravil jsi či nezměnil údaje, u kterých máme pochybnosti? Pokuta do 50 tisíc korun podle § 101h odst. 2. A to jsme ještě taková milá a přátelská Finanční správa. Nedej bože, abychom se špatně vyspali a nezačali si o tobě, milý podnikateli, myslet, že tím maříš správu daní. To by byla pokuta do 500 tisíc korun. Do půl milionu podle § 101h odst. 3.

Takovouto atmosféru v podnikatelském prostředí jste vytvořili. Když jsem osobně navrhoval snížení některých těchto pokut v minulých daňových balíčcích i při projednávání EET, tak jste moje návrhy přednedávnem odmítli. Já jsem vám chtěl tímto ukázat, dámy a pánové, do čeho vlastně padají živnostníci, překročí-li obrat pro povinnou registraci DPH.

A jak už jsem vám říkal, kvůli inflaci je jich stále více a více. Dle údajů z registru daňových subjektů Finanční správy narostl jejich počet od toho roku 2004 z důvodu dosažení obratu 1 milion ze 42 971 na 115 673. Jde o více než 2,5násobný nárůst počtu takových daňových subjektů zdůvodňovaný výší obrátů za dobu platnosti současné výše jeho limitu.

To jsou důvody, některé, kvůli kterým navrhuje zvednout tu mezní hranici, limit pro povinnou registraci k DPH, na 2 miliony. Cílem našeho pozměňovacího návrhu je snížit byrokracii, jež znesnadňuje podnikání v ČR, a také tím cílem je snížit náklady podnikatelů. Pomůžeme tím podnikatelům nejen uspořít jejich vlastní peníze, které musí platit např. svým účetním. Ušetříme jim nervy spojené s extrémně krátkými lhůtami a brutálními pokutami vyplývající z povinnosti týkající se kontrolního hlášení. A zejména tím uspoříme jejich čas a nervy.

Domníváme se, že přijetím tohoto pozměňovacího návrhu může vláda dostát vlastním proklamacím v programovém prohlášení, když slibuje – cituji – že "vláda podnikne další kroky směřující k maximálnímu snižování administrativní zátěže pro podnikatele". A já musím říci, že mě možná mrzí, že se Ministerstvo financí k našim návrhům vždycky staví více formálně a nediskutuje více o věcné stránce věci, ale diskutuje spíše o nějakých legislativních a formálních překážkách jako třeba v tomto případě, kdy argumentovala Evropskou unií. Já tady musím zdůraznit, že zvýšení toho limitu pro DPH je v souladu s cíli EU pro malé podniky, jak uvádí i sdělení Komise Zelenou malým a středním podnikům, ve

kterých vyzývá členské státy, aby při tvorbě právních předpisů zohlednily specifické podmínky malých a středních podniků a zjednodušily díky tomu stávající regulační prostředí.

Navzdory tomu Ministerstvo financí trvá na nesouhlasu s tímto naším pozměňovacím návrhem. Je to pro mě, musím říct, velmi překvapivé, protože na jednu stranu trvá ministerstvo na zachování hranice 1 milion korun, a tím chce, aby v režimu DPH bylo co nejvíce podnikatelů. Na druhou stranu dělá problémy a komplikuje život těm podnikatelům, kteří se chtějí stát dobrovolně plátcí DPH. A my máme zprávy od mnoha podnikatelů, z mnoha oborů podnikání z různých míst republiky, že dobrovolnou registraci Finanční správa značně komplikuje a blokuje. Klade naprosto mnohdy nesmyslné požadavky na žadatele a hází jim klacky pod nohy.

Ještě před pár lety šlo v podstatě o formální žádost a formální schválení, poslední dobou se situace velmi změnila. Finanční úřady totiž důsledně požadují doložit existující ekonomickou činnost a další podrobné informace nad rámec povinných registračních údajů. Mnohdy požadují finanční úřady nad rámec tohoto komunikaci toho žadatele s jeho obchodními partnery. Kromě toho máme zprávy o tom, že požadavky nejsou standardizované, a v praxi tak každý finanční úřad požaduje něco jiného. Podnikatel nemá přílišnou možnost, jak se tomuto postupu bránit. Celý proces registrace pro dobrovolnou registraci k DPH je koncipován tak, že z podnikatele udělá nejdřív potenciálního zločince, až následně po jeho zdoluhavém dokazování, že jeho záměr je skutečně čistý a že chce podnikat v souladu se zákony, ho očistí. Stane se tak mnohdy, že finanční úřad si něco vyžádá, podnikatel to splní, přičemž si potom finanční úřad vzpomene, že by si měl vyžádat ještě další a další dokumenty.

Komplikuje, paní ministryně, také to, že poplatníci nerozumějí tomu, proč po nich finanční úřad detailní informace vyžaduje. Finanční úřady totiž nevysvětlují, jen požadují, a tak poplatníci nevědí, k čemu požadované informace jsou a jak s nimi bude Finanční správa nakládat. Na tom vidíte, že je to velmi nerozumný přístup.

Nerozumím Ministerstvu financí, pokud tedy chce, aby bylo co nejvíce podnikatelů registrováno v DPH, tak proč komplikuje život těm, kteří se chtějí stát dobrovolnými plátcí DPH. Pokud nechce, tak proč blokuje zvýšení registrace, resp. zvýšení toho limitu? My se touto otázkou budeme zabývat na podvýboru pro podnikatelské prostředí příští týden, právě tou dobrovolnou registrací. To jen pro vaši informaci.

Ministerstvo financí uvádí pro svůj nesouhlas dva důvody. Já už jsem částečně rozebral první minule, nicméně základní kontury vám řeknu, protože mě velmi mrzí, že hlavní argument Ministerstva financí je nesouhlas z důvodu legislativy Evropské unie a společné evropské regulace, protože z mého pohledu je tento argument čistý alibismus. Ve skutečnosti je reálná šance na vyjednávání jiné hranice, než má dnes Česká republika. Existuje několik precedentů. Já jsem tady dával minule příklad Slovenska. Nebudu už číst jednotlivé odkazy na paragrafy a podobně, ale chci vám říci, že v rozhodnutích Evropské rady se ukazuje návod pro ostatní státy, jak postupovat, a je z nich patrná možnost pro členské státy vyjednat hranici pro registraci DPH až do výše 100 tisíc. Náš návrh na 2 miliony se do toho bohatě vejde.

Stejně tak jsme navrhli o půl roku posunout účinnost, aby mělo Ministerstvo financí dostatek času na zpracování a zaslání a vyjednání žádosti v evropských orgánech. Proces schválení Slovenska trval pět měsíců, takže lhůta půl roku posunutí účinnosti je z našeho pohledu dostatečná.

Musím zdůraznit, já už jsem to tady říkal, že sama Evropská unie považuje uplatnění zvýšené prahové hodnoty pro osvobození od DPH za vhodné opatření ke zjednodušení systému DPH pro malé podniky z toho důvodu, že osvobozením těchto podniků od mnoha povinností spojených s DPH v rámci běžného režimu by došlo k výraznému snížení zátěže

pro podniky způsobilé pro tento režim. Proto bychom se měli věcně bavit o tomto návrhu a měly by zde zaznít relevantní argumenty pro jeho odmítnutí ze strany Ministerstva financí.

O tom, že tento návrh má mnoho pozitiv, není pochyb. Jak už jsem zde řekl minule, na argumentech Ministerstva financí se ukazuje, že ten kdo chce, hledá způsoby a ten, kdo nechce, hledá důvody. Z mého pohledu je to totiž jenom otázka naší vůle, naší chuti a našich vyjednávacích schopností, resp. vyjednávacích schopností našich reprezentantů. Mě mrzí, paní ministryně, že Ministerstvo financí tu chuť a vůli neukázalo. Já bych velmi rád skutečně slyšel relevantní argumenty, proč to vlastně Ministerstvo financí nechce.

Zůstává argument druhý, kterým Ministerstvo financí argumentuje, a to je dopad do státního rozpočtu. A ten není vysoký. V porovnání s vysokým pozitivním dopadem do podnikatelského prostředí argument dopadu do státního rozpočtu nemůže obstát.

Já už zde nebudu popisovat jako minule způsoby výpočtu, ale propočty naše a propočty Ministerstva financí se protínají někde v rozsahu konzervativních 3,5 až 5 mld. přímo do státního rozpočtu. Říkám, je to konzervativní u té horní výše. Ve skutečnosti by to totiž bylo, dámy a pánové, ještě méně, protože mnozí ze stávajících plátců by zůstali dobrovolně v režimu plátcovství DPH, když už takto mají nastavený svůj byznys, své podnikání. Náš návrh míří spíše na ty živnostníky, kteří se přibližují hranici 1 mil. korun a kvůli inflaci ji brzy překonají, takže dopad do státního rozpočtu může být i menší než uvedené miliardy. Každopádně je to ve výši jednotek miliard korun, což se pohybujeme někde na úrovni 0,2 % až 0,3 % z celkových příjmů státního rozpočtu.

Meziročně se mají zvednout příjmy státního rozpočtu o 113 miliard. Kdybych nepočítal – abych byl férový – příjmy z evropských fondů, tak je to někde na hranici 95 miliard, což je mnohonásobně více než přímý dopad našeho návrhu do státního rozpočtu. Proč říkám přímý? Opomíjejí se totiž ze strany Ministerstva financí celkové fiskální efekty do ekonomiky a multiplikační efekty a sekundární pozitivní dopady na příjmy státního rozpočtu. Toto je typický příklad. Ty peníze z ekonomiky přece nikam nezmizí, naopak je podnikatelé použijí v soukromé spotřebě, v soukromých investicích na rozvoj svého podnikání. A dá se předpokládat, že ve střednědobém horizontu se tyto prostředky vrátí do státního rozpočtu v jiných daních a jiných platbách, protože podnikatelé si nezašijí doma ty peníze do polštářů, ale budou více nakupovat a investovat. Já počítám, že ve střednědobém horizontu se dá konzervativně odhadnout návrat plně jedné třetiny z těchto peněz na ostatních daních.

Poměřte si tedy cenu, dámy a pánové, kterou to krátkodobě bude stát státní rozpočet, s pozitivním efektem na snížení byrokracie, rozvoj podnikání, rozvoj soukromé spotřeby a investic a u mnohých stabilnější základ jejich podnikání. Pomůže to těm nejmenším podnikatelům a pomůže to celkově celé ekonomice.

Náš návrh na zvýšení limitu pro dobrovolnou registraci DPH od 1 na 2 miliony korun jednoznačně vede ke snižování byrokracie a s ní spojených nákladů na podnikání, a zdůrazňuji, že za velmi nízkou cenu pro veřejné finance. Máme společně možnost naplnit jednu z priorit vlády, kterou se vlastně zaštiťují všechny strany ve Sněmovně. Proto vás žádám o podporu tohoto návrhu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci za jeho vystoupení. Máme před sebou dvě faktické poznámky, a to nejdříve pana poslance Jiřího Bláhy a poté Tomáše Kohoutka. Nyní faktická poznámka pana poslance Jiřího Bláhy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, kolegové, já musím reagovat na jednu věc. My se tady bavíme o milionu korun obratu podnikatele nebo živnostníka, ale musíme si uvědomit, že to je nějakých 83 tisíc měsíčně a hlavně 6 944 korun denně. Když se nad touto částkou zamyslíte, tak dojdete k tomu, že na tento obrat potřebujeme minimum faktur, minimum toho, co musíte doložit finančnímu úřadu. Určitě můžu souhlasit s panem poslancem, že musíme snižovat byrokracii, protože byrokracie je pro podnikatele šílená, hlavně pro ty malé, ale v ten okamžik se pojdme zaměřit na věci kolem bezpečnosti práce, životního prostředí, požární ochrany, politiky zaměstnanosti, revizí, dotací, ale třeba jedna z věcí, která zabere daleko více než řešení faktur, je kniha jízd. Tu musíte udělat každý den. To znamená, že jestliže podnikatel někam jede, jede za svým byznysem, tak musí napsat každý kilometr, který udělal, co tam dělal, proč tam byl, protože když mu přijde kontrola, může se ptát "proč jste jel do Přerova, když jste z Liberce?". V okamžiku, kdy to nejste schopni doložit, tak vám to takhle vyškrtnou a čau. Takže pro mne daleko složitější záležitost než to, jestli musím dělat kontrolní hlášení nebo nemusím dělat kontrolní hlášení, je to, že musím evidovat nějakou knihu jízd, protože opravdu při obratu 1 milion je těch faktur a věcí kolem zaúčtování obrovsky málo.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času panu kolegovi Bláhovi. Vyvolal samozřejmě ještě také faktickou poznámku kolegy Munzara a Stanjury. Nyní pan kolega Kohoutek s faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslanec Tomáš Kohoutek: Děkuji. Dobré dopoledne, vážená paní ministryně, vážení kolegové, kolegyně. Dnes je 25. října. Všichni podnikatelé vědí, co to znamená – datum podání kontrolního hlášení a datum podání daňového přiznání, tedy kontrolního hlášení. Teď nevidím pana Munzara, ano, je tu.

Prostřednictvím pana předsedajícího pane Munzara, víte, co to je? Víte všichni co to je? (Ukazuje.) To je moje kontrolní hlášení za čtvrtletí. A pane Munzara prostřednictvím pana předsedajícího, dělám trošku větší obraty než 80 tisíc měsíčně. Takže přestaňte s tou demagogií, že kontrolní hlášení je nějaká obrovská zátěž pro běžné podnikatele nebo živnostníky.

Každý plátce DPH, předpokládám, že má účetního, a každý účetní zvládne v rámci svého softwarového programu udělat kontrolní hlášení v souvislosti s tím, že pro toho podnikatele chystá daňové přiznání k daním z DPH. Takže podle mého názoru kontrolní hlášení je věc, která naprosto funguje, a myslím si, že opravdu není takový problém pro ty běžné a malé podnikatele to kontrolní hlášení udělat. Nehledě k tomu, jak říkal kolega Bláha, pokud je pro vás malý, drobný podnikatel ten, který má milion korun obrat ročně, je to cca 80 až 90 tisíc měsíčně. To kontrolní hlášení se dělá u plateb přesahujících 10 tisíc. Kolik ten podnikatel těch plateb za kvartál udělá? Jsou to jednotky kusů. Takže opravdu kontrolní hlášení vážně není skutečně takový problém. Děkuji. (Potlesk v části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kohoutkovi a nyní pokračujeme faktickou poznámkou pana poslance Vojtěcha Munzara, poté kolega Stanjura a Kobza. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Mě překvapuje – já jsem tady poměřoval režimy, když někdo není plátcem DPH a jak mu naroste administrativa. A naroste mu, to mi nevymluvíte, to nevymluvíte ani těm podnikatelům, že kdo spadne do režimu DPH, tak že mu naroste daňová administrativa bez ohledu na to, pane kolego, že chápu, že pro vás to možná

není takový problém, ale pro nějakého živnostníka, který funguje ve stavebnictví, je neustále v terénu, není zase zvyklý tak papírovat jako třeba někdo v kanceláři, tak pro něj to skutečně problém být může. A kvůli těmto lidem jsem o tom mluvil, protože se bavíme – vy tady vyjmenováváte částky – ale bavíme se o obratu, nebavíme se o zisku. Tak abychom mluvili správně, bavíme se o obratu. A skutečně pro ty lidi tím, jak jim rostou náklady na nákup materiálu, tím, jak musí zvyšovat ceny, aby náklady na nákup materiálu, na dopravu apod., že je musí zvyšovat, tak tím jim automaticky roste obrat a tím automaticky spadají do toho režimu DPH. A jestli tedy váš návrh nebo váš postoj je, aby co nejvíce podnikatelů bylo v režimu DPH, tak prosím, pak ať to tedy paní ministryně financí a Ministerstvo financí řekne ve svých poznámkách na rovinu a neschovává se v těch argumentech za Evropskou unii. Ale pojďme se bavit skutečně věcně.

Děkuji za tu poznámku, já na to mám jiný názor než vy. Já se domnívám, že skutečně ty nejmenší bychom nemuseli nutit, aby byli v režimu DPH, a měli bychom tuto hranici posunout. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura, taktéž s faktickou poznámkou. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji, já budu reagovat na dvě vystoupení, která zazněla. Nejdřív pan poslanec Bláha. Tak když se bavíme o drobných podnikatelích, tak oni přece, pokud mají maximálně tři vozidla – mluvíme o malých, maximálně tři – a rozhodnou se uplatit výdajový paušál na to osobní vozidlo, to jistě znáte, tak nemusí vést žádnou knihu jízd. Drobný podnikatel, který má patnáct aut na podnikání, mi zas úplně drobný nepřipadá. Ale já souhlasím s tím, navrhněte – už máte šest let Ministerstvo financí – navrhněte zrušit tuto pitomou povinnost a my to určitě podpoříme. Naprosto souhlasím.

Pan poslanec z hnutí ANO – teď se omlouvám, vypadlo mi jméno – říká... Kohoutek, ne že bych ho neznal, ale teď jsem si nebyl jistý, kdo vystupoval. Tak říká: Co to je za argument, že ti drobní mají administrativu? Já jsem mnohem větší a nemám s tím problém. No tak tím jste ale popřel, že jste drobný podnikatel. A že ta administrativa navíc to je. Pokud náhodou něco exportujete, tak se podívejte, co ještě musíte vyplňovat po jednotlivých odběratelích. Například jenom na Slovensku, já žiju blízko Slovenské republiky, mnozí naši drobní podnikatelé poskytují služby nebo zboží na území Polska a podle jednotlivého IČO to musí počítat a uvádět, že vyvezli za 1 120 korun pro IČO XY na Slovensku a za 1 300 korun pro jiné IČO.

Když mluvíme o té hranici 10 tisíc, je to včetně daně úplně nelogické, protože většinou dáváte základ a (nesrozumitelné) 10 tisíc. Navíc to není fixováno zákonem, jenom vyhláškou Ministerstva financí. Kdybychom chtěli pomoci drobným podnikatelům, tak tu částku zvedneme třeba na 50 tisíc bez daně. Neříkejte mi, že karuselové podvody se dělají u drobných podnikatelů s fakturami 10 tisíc včetně DPH. Tak se bavme o tom reálném dopadu na malé podnikatele. Přesvědčete ministryni financí, ať zvedne svou vyhláškou povinný limit, a pak budete mít pravdu, že těch faktur bude velmi málo nebo možná žádná u těch malých a drobných podnikatelů.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, už skončil čas k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Jiřího Kobzy, poté Jiří Bláha. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, hezké dobré ráno. Tady všichni mluví o drobných podnikatelích, tak mi dovoluji, abych jako drobný podnikatel k tomu řekl taky svoje.

Fakt je, že kontrolní hlášení pro malé firmy skutečně představuje velkou zátěž. Fakt je, že se nám stalo, že kolegyně napsala něco do špatné kolonky a dostali jsme pokutu ve výši měsíčního obratu. A v podstatě všichni ti, kteří se tady zastřešují drobnými podnikateli, tak já pochybuji, že dobře vědí, co to znamená být drobný podnikatel. To znamená, že musíte být renezanční člověk, musíte ovládat úplně všechno, musíte ovládat řemeslo, musíte ovládat marketing, musíte ovládat požární předpisy, stavební předpisy, dopravní předpisy, musíte ovládat veškeré účetnictví, neustále sledovat nové vyhlášky, které na vás chrlí Finanční správa, Ministerstvo financí atd. A všechno to musíte udělat v nejmenším možném týmu, protože jako drobný podnikatel to děláte ve dvou, ve třech, ve čtyřech lidech.

Takže prosím vás pěkně, já bych apeloval na vás, abyste se skutečně, když už budete mluvit o drobném podnikání, zamysleli nad tím, co to doopravdy znamená. A musím říct, že veškeré kroky, které zatím byly učiněny, rozhodně nesměřovaly k tomu, aby se drobným podnikatelům žilo lépe, právě naopak, aby pokud možno tyto podnikatele to zavřelo a šli na pracák na podporu. Protože opravdová podpora drobného podnikání by byla, že se udělá paušální daň pro drobné podnikatele v rozumné výši, ne 7 tisíc za měsíc, nebo kolik jsem viděl ten návrh, ale já nevím, 10, 20 tisíc za rok, a tím by měla ta administrativa skončit.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, i vám skončil čas k faktické poznámce, pane poslanče. (Poslanec Kobza: Děkuji za upozornění, pane předsedající, děkuji vám.) Nyní faktická poznámka pana poslance Jiřího Bláhy a snad budeme pokračovat vystoupením kolegy Ferjenčíka. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, kolegové, ještě musím jednou reagovat, protože tady mluvíme o věcech, které jsou zásadní. Jestliže jsem malý podnikatel, tak si pište, že z 99 %, pokud chci zachovat hranici jeden milion, tak nenakupuji přes sebe v žádném případě žádný materiál. Všichni tihle drobní podnikatelé to dělají: nakup si materiál, já ti to udělám, protože v ten okamžik by se do milionu nevešli. Vezměte si jenom – myslíte, že nějaký podnikatel bude podnikat proto, aby měl méně než v normálním zaměstnání? V normálním zaměstnání je dneska běžný plat 25 tisíc čistého, což je nějakých 50 tisíc hrubého. To už jsme na úrovni obratu toho podnikatele za měsíc, který udělá do jednoho milionu. Takže žádný podnikatel nemá problémy s tím, že se zdraží materiál, že by se mu zvedlo, že přechází z jedné hranice do druhé, protože on to dělá jednoznačně – nakup si materiál, já ti řeknu kde a já ti tu práci udělám. Takhle to funguje v tom byznysu do jednoho milionu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Než budeme pokračovat vystoupením pana poslance Ferjenčíka, přečtu ještě omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny. Omlouvá se od 9.00 do 9.30 z důvodu návštěvy lékaře Markéta Adamová. Dále omluva pana poslance Vlastimila Válka od 10.30 do 14 hodin z pracovních důvodů a Dominik Feri se omlouvá z celého jednacního dne z pracovních důvodů.

Nyní pan poslanec Ferjenčík, připraví se kolega Skopeček. Prosím, pane poslanče, máte slovo. (Velký hluk v sále.)

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já se nejprve stručně vyjádřím k té debatě o malém podnikání, která tu

proběhla v rámci faktických poznámek. Tam bych rád poznamenal, že bych si přál, aby podnikatelé, kteří nemají žádné zaměstnance, nepotřebovali účetního. Já si myslím, že to by měla být snaha naší daňové správy, našeho státu, aby skutečně člověk, který nemá zaměstnance, nepotřeboval účetního, a to i v případě, že je plátcem DPH. Takže ten argument pana Kohoutka já beru, že on to vnímá tak, že všichni mají účetního, takže je to nezatěžuje, ale já s tím nesouhlasím. Já si myslím, že by stát měl umožnit podnikat i bez účetního.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vás, pane poslanče, přeruším a požádám sněmovnu o klid! Pokud diskutujete jiné věci, než je tisk 509, prosím v předsálí. Můžete pokračovat.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji, pane předsedající. Takže to je jedna věc. Druhá věc je, že velmi podporuji ten návrh kolegy Munzara na zvýšení limitu. Obecně jsou problém pevné částky v zákonech, které pak s inflací ztrácejí na významu, takže prostě tady máme milion, který už má dneska váhu třeba 700 tisíc z doby, kdy byl zaveden, a patnáct let kontinuálně klesá prostor nejmenších podnikatelů na to rozumně se živit a zůstat v nebyrokratickém režimu bez DPH. Myslím si, že opět to zvýšit je velmi rozumné. Věřím, že by se nám to v Evropské unii povedlo vyjednat, pokud by se o to vláda skutečně snažila. Tolik tedy k této debatě.

A nyní obecněji ke sněmovnímu tisku 509. Já se nechystám tady zdržovat, ale vzhledem k tomu, že občané sledují tohle projednávání, tak jenom stručně shrnu stanovisko Pirátů k tomuto návrhu. Piráti mají za to, že zdanění práce v České republice je extrémně vysoké, a pokud tedy vláda zvyšuje daně, primárně spotřební daně, s čímž bychom a priori neměli problém, pokud jde o cigarety a alkohol, tak by měla využít tuto příležitost, kdy se jednorázově zvyšují příjmy státního rozpočtu, k tomu, aby zase zdanění práce snížila. Prostě nechte lidem ty daně, co teď vyberete. Ostatně ono to ani nedává smysl, když Ministerstvo zdravotnictví argumentuje tím, že jde přece o to zdraví, o to, odradit lidi od toho, aby si kupovali ten tvrdý alkohol atd., tak v takovém případě je přece logické umožnit lidem koupit si ty produkty nezatížené spotřební daní právě tím, že jim snížíme zdanění práce.

My jsme navrhli dvě varianty. Zvýšení slevy na poplatníka o 5 tisíc korun a zvýšení slevy na poplatníka o 2 tisíce korun. To si myslím, že oba ty návrhy jsou velmi konstruktivní. Je to i návrh, který by se mohl líbit sociální demokracii a KSČM, protože procentuálně nejvíc z něj profitují ti nejméně příjmoví zaměstnanci. A právě zvýšení slevy na poplatníka vlastně má úplně stejnou logiku, jako zvyšování spotřebních daní. Význam té slevy v čase kvůli inflaci klesá, tak ji poďme zvýšit. Když to platí u spotřební daně, proč to neplatí u základní slevy na poplatníka? Bohužel hnutí ANO si chce prostě ty peníze nechat do státního rozpočtu a lidem z toho nic nevrátit, přestože výběr daně z příjmu fyzických osob roste každoročně o desítky miliard korun.

Proto se soustředím na věcné problémy jednotlivých částí návrhu.

Ten asi nejvíc do očí bijící je způsob zdanění rezerv pojišťoven, kde se vláda chystá zdanit i pojišťovny, i rezervy pojišťoven, které pojišťovněm nařizuje držet Česká národní banka. Mně prostě přijde absurdní, aby Česká národní banka donutila pojišťovny držet rezervy na určité výši, v rámci Evropské unie je tam dokonce nějaké minimum, které ale České národní bance nestačí, a aby následně přišlo Ministerstvo financí a řeklo: ty rezervy jsou přece moc velké, to vám musíme zdanit. Ta logika mi přijde úplně na hlavu postavená.

Kolegové z ANO často argumentují tím, že pojišťovny jsou úplně unikát v tom, že nikdo jiný nemá technické rezervy zdaněné tímto způsobem, nebo resp. nezdaněné, nicméně přece je potřeba říct, že pojišťovny jsou unikátní tím způsobem podnikání. Ony přece právě

pracují s rizikem a ty rezervy jsou právě na ty pojistné události. Takže srovnávat to s fabrikami, jak dělá s oblibou kolega Juříček prostřednictvím pana předsedajícího, považují za velmi nešťastné. To je tedy jeden velký problém.

Velký problém máme s tím, jak je uchopeno zdanění hazardu, kde se zvyšuje všechno kromě toho nejškodlivějšího typu hazardu. To znamená, výherní automaty vláda nechává, všechno ostatní zvyšuje, nám to zase přijde na hlavu postavené.

Nesouhlasíme se zvýšením poplatků za vklad do katastru nemovitostí, nesouhlasíme se zdražením vytápění v bytech, v bytových domech, pokud máte plynovou kotelnu v rámci esvéjčka. To už je avizováno, že se změní, aspoň nějaký posun strany směrem.

Věříme, že projdou naše pozměňovací návrhy, které zlepší podmínky hráčů pokeru, aby mohli hrát poker za stejných podmínek jako jiní občané Evropské unie, i pro domácí vaření piva. To jsou spíš takové drobnosti.

Vzhledem k tomu, že vláda se nechystá naše návrhy na snížení zdanění práce podpořit, tak rozhodně nepodpoříme zákon jako celek. Tolik tedy za Piráty k tomuto návrhu.

My asi všichni v sále víme, že dneska se ten tisk nestihne projednat, a současně bohužel tento tisk blokuje projednání zásadní normy – zvýšení rodičovského příspěvku. Protože se to dneska určitě nestihne, navrhuji přerušit tuto schůzi do ukončení 35. schůze, a abychom se vrátili do řádné schůze a mohli se dostat ke zvýšení rodičovského příspěvku. Apeluji především na kolegy na levici, aby tento návrh podpořili, protože si myslím, že je zbytečné, abychom tady tři hodiny strávili tím, že kolegové zprava budou říkat racionální argumenty proti tomuto tisku a my vůbec nic nestihneme. Myslím, že by bylo dobré odbavit rodičovskou, na které je shoda v rámci celé Sněmovny, a pak se můžeme vrátit k daňovému balíčku, který je ostatně i na programu té řádné schůze.

Takže prosím o podporu tohoto návrhu. Prosím o podporu předvídatelnosti zákonů pro rodiče na rodičovské dovolené a ty, co se na ni chystají, a především apeluji na kolegy na levici, aby nevázali tyto dva tisky k sobě. Ten základní argument je – zdanění práce přinese příští rok cca 20 miliard korun rozpočtu navíc. Když se ho nechystáte snížit, tak z něj aspoň zaplaťte ten rodičák a nemusíte kvůli tomu zvyšovat daně. Děkuji za podporu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byl kolega Ferjenčík se stanoviskem klubu Pirátů. Přednesl procedurální návrh na přerušení projednávání této schůze. Beru to tak, že vystupujete v zastoupení předsedy poslaneckého klubu podle jednacího řádu. Ano? (Ano.) Ač to tady nemám písemně, tak vám důvěřuji.

Odhlásil jsem vás, požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

O návrhu na přerušení této schůze, jestli jsem vám dobře rozuměl, do projednání tohoto bodu na 35. schůzi. Ano? (Odpověď mimo mikrofon.) Do ukončení 35. schůze. Dobře.

O tom rozhodneme v hlasování číslo 3, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 3 ze 160 přítomných bylo pro 73, proti 77. Návrh byl zamítnut.

Budeme pokračovat, a to faktickou poznámkou pana ministra Zaorálka. Ale toho nevidím, tak jeho přihláška propadá. Pokračujeme ve vystoupení přihlášeným poslancem Janem Skopečkem. Máte slovo, pane poslanče. Opět, než začnete hovořit, požádám o klid, a případné debaty o jiném tématu, než je tisk 509, zásadně v předsáli. Prosím.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji pěkně. Nechám ještě kolegy, kteří přišli jenom na hlasování, odejít. Jsem benevolence sama, i nepřítomnost paní ministryně využiji k tomu, abych –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vás přeruším, pane poslanče. Já jsem vzhledem k tomu, že nebyla žádná hygienická přestávka a paní ministryně tady je od začátku, tak jsem jí na její žádost vyhověl. Myslím si, že to je solidní. Myslím, že není povinnost úplně, aby tady byla, ale jsou tady jiní ministři, její přítomnost tady byla trvalá.

Poslanec Jan Skopeček: Určitě ano, já to také nijak nezpochybňuji a říkám dopředu, že jsem benevolence sama. A když nás kolegové obviňují z obstrukce, tak kdybych ji měl využít, tak v tuto chvíli nejednáme a čekáme na paní ministryni. Ale protože, jak říkám, jsem benevolence sama, tak mi to nevádí a respektuji to a rád vystoupím, i když to paní ministryně neuslyší. Koneckonců třeba bude příležitost jí to zopakovat někdy, až tady u hlasovacího stolku sedět bude.

Děkuji za slovo. Já bych také řekl rád svůj názor jednak na samotný balíček, ale i na pozměňující návrhy, které podávám. Nicméně musím začít tím, že se ohradím proti rétorice, že bychom dělali obstrukci. My tady – pane předsedající, můžu přece jenom poprosit, mluví se mi složitě, je tady hluk.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak ještě jednou!

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji pěkně, už je to lepší.

Chtěl bych se ohradit proto tomu, že bychom tu jako ODS dělali jakoukoliv obstrukci. Jestli dobře počítám, tak od dnešního rána mluvíme o daňovém balíčku cca dvě hodiny. Při předchozím projednávání to bylo 70 minut, a už jsme obviňováni vládní koalicí, že tu obstruujeme, přičemž řada našich vlastních opozičních návrhů, které jsme v Poslanecké sněmovně podali, tu leží i více než rok, aniž by se dostala na projednávání této schůze. A jsou to samozřejmě věci, které jsou pro občany České republiky důležité, protože jsou to návrhy, které mají snižovat daně, zjednodušovat daňový systém a díky vládní koalici, která obstruuje opoziční návrhy, jsme se k tomu ještě nedostali. A ve chvíli, kdy tu máme daňový balíček, na který paní ministryně velmi spěchá, tak už po několika hodinách a desítkách minut argumentace je opozice obviňována z obstrukcí.

Já se proti tomu velmi ohrazuji. Důvod, proč tuto rétoriku používáte, je jasný. Chcete zastínit a chcete přebít neschopnost a nekoncepčnost paní ministryně Schillerové a jejího Ministerstva financí. Protože jak jinak můžeme hodnotit stav, kdy jsme před pár dny schválili základní čísla, základní bilanci státního rozpočtu České republiky na rok 2020, jednoho z nejdůležitějších zákonů vůbec, který počítá s příjmy, které mají plynout i z daní, které paní ministryně navrhuje navýšit v tomto balíčku, který projednáváme pár dní poté, co už jsme ten rozpočet schválili?

Myslím si, že to není dobrá zpráva o kvalitě práce paní ministryně financí a Ministerstva financí celého. Myslím si, že přece správný, odpovědný, kompetentní ministr financí by nejdříve v dostatečném časovém prostoru přišel s legislativou, kterou potřebuje pro to, aby mohl věrohodně, odpovědně, věrně sestavit státní rozpočet. Přišla by paní ministryně s tímto balíčkem včas, tak aby tu mohl být podroben standardní demokratické parlamentní diskusi. Tak aby mohl být projednán, tak aby mohly být zváženy všechny pozměňující

návrhy, které jsou k tomuto zákonu podány. Vypořádali bychom se s nimi tady v normálním časovém horizontu a následně by paní ministryně věděla, s jakými dodatečnými daňovými příjmy může ve státním rozpočtu počítat, s jakými nemůže, a podle toho by připravila státní rozpočet.

My jsme v situaci opačné. Paní ministryně sestaví rozpočet na základě virtuálních čísel, neschválené legislativy, připraví sem a přednese rozpočet, který zkrátka neodpovídá realitě, a poté se snaží narychlo a velmi kvapně schválit doplňující legislativu, která je nutná k tomu, aby ten rozpočet alespoň vyšel v základních elementárních číslech. Jestli toto není ukázka neschopnosti a nekonceptnosti ministryně financí, tak já už nevím co. Myslím, že státní rozpočet je významný zákon, že má být projednán tak, jak byl napsán, tak má i skončit, a ne že se bude na poslední chvíli schvalovat legislativa, ze které už státní rozpočet schválený vychází. Mluvili jsme tady dlouze a diskutovali rozpočet. Já jsem ho označil díky schodku a díky jeho špatné struktuře za zmetek. Ale to, co se děje u daňového balíčku, to je zkrátka šlendrián. Je šlendrián to, že pár dní poté, co schválíme rozpočet, schvalujeme daně, daňovou legislativu a zvýšené daně, které mají tento již schválený rozpočet naplnit.

Co se týče opozice, já myslím, že je naše svaté právo proti tomuto balíčku tady vystupovat hodiny, protože já a mí kolegové v pravé části politického spektra jsme byli zvoleni voliči, kteří nechtějí vysoké daně, kteří nechtějí složitý daňový systém. To, že vás volili voliči, kteří si nechají vyťahávat ze svých kapes další a další daně, to je vaše svaté právo jim vyjít vstříc, dále jim daně zvyšovat, dále jim komplikovat daňový systém. Ale my máme voliče jiné. My máme voliče, kteří si myslí, že daně už jsou na rekordní úrovni a že se dál zvyšovat nemají. My máme voliče, kteří nás volí proto, abychom daňový systém zjednodušovali a daně snižovali. A tyto voliče my nebudeme hájit pět minut, že bychom tu předvedli nějaké formální rétorické cvičení u pultíku, ale my naše voliče a jejich peníze budeme hájit, nechci říci, že do roztrhání těla, ale řeknu to, budeme hájit co možná nejvíc, abychom této legislativě zabránili, abychom vás přesvědčili věcnými argumenty, že výše daňového břemena je skutečně na rekordní úrovni a že nemá smysl daně dále zvyšovat.

Děláme to s nadějí, že přesvědčíme i vaše voliče, kteří třeba hnutí ANO naletěli na jeho sliby, že nebudou zvyšovat daně. Vzpomeňte si na rétoriku pana premiéra Babiše. Vzpomeňte si na rétoriku paní ministryně financí třeba při schvalování elektronické evidence tržeb. Tehdy argumentovali a vyhrožovali vám a ostatním poslancům, že musíte schválit to EET, protože když neschválíte EET, tak bude nutnost zvyšovat daně. Když to EET schválíte, tak bude možné daně snižovat. Uběhlo pár měsíců, pár let, a máme EET a máme tady balíček, který se snaží daně zvýšit. Takže my se snažíme přesvědčit i voliče hnutí ANO, které tato strana napálila ve volbách, slíbila jim, že nebude zvyšovat daně, nebude komplikovat daňové prostředí, a dělá v tuto chvíli pravý opak. A přestože už díky ní máme rekordně vysoké daňové břemeno, tak chce stále daně zvyšovat.

Myslím si, že voliči ANO prozřeli, že už této politické straně věřit nebudou, protože nenastala žádná krize, která by nutila hnutí ANO měnit své programové priority, přijít s nějakými nenadálými výdaji, tak věřím, že už podruhé voliči hnutí ANO na ty sliby, že daně zvyšovány nebudou, nenaletí a od hnutí ANO se v příštích volbách odkloní.

Ten balíček, který – no, pane předsedo (Faltýnku), já bych se tak nesmál, ti voliči to vědí. Voliči to vidí, že zvyšujete daně, ti to vidí, že jste slibovali úplně pravý opak, teď se jim tady smějete do očí. Projednáváme legislativu, která daně zvyšuje. Vy se těm lidem smějete, že ze svých peněženek vydají více peněz. Já myslím, že to k smíchu moc není. Myslím, že bychom se spíše měli zabývat tím, jaké máme neefektivní výdaje, a ty se snažit osekát. K tomu vám koneckonců i pravice nabízí spolupráci a nabízí vám prostor k tomu, aby se tyto výdaje vyřešily a daně se zvyšovat nemusely.

Ten balíček tady byl označován mnoha adjektivy. Paní ministryně s panem ministrem zdravotnictví argumentovali – a první věta byla, že to je balíček proti závislostem. Že je to balíček, který má snížit spotřebu alkoholu, cigaret a snažit se odvrátit lidi od hazardních her. Samozřejmě to není žádná pravda, stačí se podívat na pojmenování toho zákona. Už v tom samotném názvu ten zákon říká, že jeho cílem je naplnit veřejné rozpočty dalšími penězi navíc. Explicitně tu vláda v samotném názvu toho zákona přiznává, že chce zvýšit daně, že chce získat další prostředky do státního rozpočtu a že jí nejde o žádný boj se závislostí.

Druhý argument, proč neplatí ta úvodní teze paní ministryně financí a pana ministra zdravotnictví, že se snaží bojovat se závislostmi, je skutečnost, že ten balíček má přinést do státního rozpočtu 20 miliard korun navíc. Když se podíváte, kolik má činit tento vyšší výběr ze samotného navýšení příjmů právě z těchto věcí, jako je alkohol, cigarety a tabák, tak zjistíte, že z celkového dodatečného příjmu pro státní rozpočty, který má být 20 miliard, celá polovina má přicházet ze zdanění takzvaných technických rezerv pojišťoven. Já bych chtěl pana ministra zdravotnictví i paní ministryni financí poprosit, ať mi vysvětlí, když se zvýší zdanění technických rezerv pojišťoven, když sáhneme na rezervy pojišťoven, jak to povede ke snížení závislosti na alkoholu, cigaretách a hazardu. Přičemž je to dominantní část tohoto zákona. Z tohoto opatření má směřovat do státního rozpočtu dominantní část navýšených prostředků. Já opravdu jsem ještě nepochopil a prosím pana ministra zdravotnictví a paní ministryni financí, aby mi vysvětlili, jak technické rezervy, respektive demotivace pojišťoven tvořit rezervy, jak to povede ke snížení závislosti na alkoholu, tabáku a hazardu.

Stejně tak tomu úplně nerozumím u navyšování správního poplatku za vklad do katastru nemovitostí, který se zvyšuje o 100 %. Prosil jsem paní ministryni, ať mi ukáže časovou řadu inflace, která by ukázala, že za posledních několik let inflace vzrostla tak, že bychom měli zvýšit správní poplatek o 100 %. A ani u toho poplatku za vklad do katastru nemovitostí netuším, jaký vliv má na snížení na závislostech u alkoholu a spotřebních daní a alkoholu. Je zřejmé, že ta rétorika byla pouze marketingovou vějíčkou. Byla to snaha získat nějaké pozitivní body v médiích a u voličů, kteří si řeknou jo, tak to je ta spravedlivá vláda, která bojuje proti závislostem. Ale když se ten posluchač podívá do střev toho zákona, tak velmi rychle zjistí, že ty cigarety ani alkohol tam nejsou dominantní záležitostí, ale že si pravděpodobně bude muset připlatit za vklad o katastru nemovitostí nebo zaplatit vyšší pojistku u svých pojistných smluv, protože paní ministryně poté, co vybrabčila rezervní fond (Fondu) národního majetku, tak chce vybrabčit i rezervy pojišťoven, které je tvoří nad rámec povinné regulace, a přispívají tak k větší stabilitě pojišťovacího systému.

Já si myslím, že vybrabčovat věci, jako jsou rezervní fondy a rezervy pojišťoven, není dobrá cesta pro Českou republiku. Když už mluvíme o těch pojišťovnách, a Česká republika má i vůči západním zemím jednu neskonale konkurenční výhodu, a to je zdravý bankovní sektor a zdravý finanční sektor, do kterého patří i pojišťovny, myslím si, že tuto konkurenční výhodu bychom si měli opečovávat, a nikoliv ji narušovat tím, že se paní ministryně financí rozhodla vybrabčit další fond, kde nachází peníze na přerozdělování a na tak důležité věci, jako jsou třeba slevy na jízdné, které stojí každoročně státní rozpočet miliardy.

Ten balíček není boj se závislostí. Ten balíček je zdražovací balíček. Prostě zdraží lidem v České republice život, a nezdraží život jenom lidem, kteří pijí, kouří nebo hrají hazardní hry, ale zdraží lidem život právě i ve chvíli, kdy si třeba pořizují nové bydlení a hledají každou korunu, protože je zřejmé, že ceny bydlení se v posledních letech posunuly nahoru neuvěřitelným tempem. Všichni tady diskutujeme, jak by bylo potřeba zliberalizovat stavební legislativu, jak by bylo potřeba usnadnit stavební činnost tak, aby nabídka bydlení a bytů byla větší, a v tu chvíli místo toho, abychom jim pomohli ze strany státu například zrušením daně z nabytí nemovitostí, což koneckonců náš klub navrhuje jako pozměňovací návrh k tomuto balíčku, tak nejenom že paní ministryně říká ne na snížení daní, ne na pomoc mladým

rodinám ve chvíli, kdy si kupují drahé bydlení, ne na usnadnění startu mladým rodinám do života. Ona jim naopak chce život na tom startu ještě ztížit. Vedle toho, že mají drahé bydlení, že jim chce zregulovat hypotéky, tak jim ještě zdražuje takovou už drobnůstku a hloupost, jako je poplatek za vložení do katastru nemovitostí.

Takže to zdražení se nebude týkat pouze lidí, jak jsem říkal, co pijí alkohol nebo kouří cigarety, ale i lidí, kteří jsou zodpovědní a mají pojistky, tak těm se možná, pravděpodobně, když projde to zdanění technických rezerv, ty pojistky zvýší, a ti, jak už jsem říkal, co si například pořizují bydlení, budou muset dát ještě o tu tisícikorunu navíc. Vůbec to nechápu, proč tato vláda jde tak proti zájmům normálních lidí a chce jim zdražovat život, a to ve chvíli, kdy inflace se v České republice pohybuje blízko horní hranice tolerančního pásma České národní banky.

Já jsem se teď díval na poslední údaje, za poslední měsíc je inflace kolem 2,7 %. Blížíme se té tříprocentní limitní hraně, kterou Česká národní banka toleruje. Česká národní banka má cíl dvouprocentní inflaci, bohužel máme v posledním měsíci inflaci vyšší – a co paní ministryně v této situaci udělá? Paní ministryně si říká ne, 2,7 je málo, my těm lidem zdražíme život ještě více, my chceme, aby ta cenová hladina rostla ještě více jak ta 3 %, tak napálíme ty spotřební daně, aby se ty produkty zdražily, tak napálíme a zvýšíme poplatky správního charakteru, abychom ještě překonali ten tříprocentní limit, který si jako toleranční pásmo Česká národní banka zvolila.

Já si myslím, že to je špatná cesta. Já si myslím, že ve chvíli, kdy máme skutečně vyšší inflaci, která koneckonců paní ministryni přináší peníze navíc, protože když platíme daň z přidané hodnoty, která se počítá procenty z ceny toho produktu, tak samotné navyšování cenové hladiny paní ministryni přináší automaticky do státního rozpočtu peníze navíc. Samotný ten růst, který je nadprůměrný v současné době, tak samotná tato vysoká nebo vyšší inflace přináší paní ministryni dodatečné příjmy, protože z toho procentního DPH díky vyšším cenám zkrátka spotřebitelé zaplatí vyšší daně. Ale paní ministryně říká ne, ne, ne, já si myslím, že ten stát je hubený, že je efektivní, že je malý, že ho potřebujeme posílit, a přidává a nabaluje další a další daně.

Já si myslím pravý opak. Já si myslím, jak už jsem tu říkal při projednávání rozpočtu, že ten stát je otesánek, který přibírá další a další kilogramy navíc. Že by spíše potřeboval nějakou redukční dietu. Že by potřeboval spíše ten tuk odsát. A já myslím, že ten tuk – všichni víme, co to je, že jsou to státní zaměstnanci navíc, kterých díky této vládě máme o desetitisíce navíc. Že jsou to zbytné výdaje, některé dávky, které míří k těm lidem, kteří si je vůbec nezaslouží. Ale paní ministryně říká ne, ne, ne, my tomu otesánkovi přidáme ještě k těm tukovým zásobám nějaké to kilo navíc a pojďte se na to, milí občané, složit. My chceme ještě více přerozdělovat, nám nestačí ten ekonomický růst, který nám garantuje každoročně desítky miliard korun navíc.

A to jsem ještě velmi rezervovaný. Když se podíváte na státní rozpočet, tak v příštím roce bude paní ministryně mít díky ekonomickému růstu o 113 miliard korun navíc na přerozdělování. Ve chvíli, kdy by tento balíček nebyl přijat, tak by si odečetla asi těch 20 miliard a měla by pouze navíc necelých 90 miliard korun na přerozdělování. No to je hrozná úspora, co? To je opravdu, to být ministrem financí, tak si rvu vlasy, kdybych náhodou neměl z roku na rok navíc 90 miliard na přerozdělování, pouze 90 miliard, a chtěl to tím, že zdražím lidem život ještě dotáhnout o těch 20 miliard více.

Já myslím, že schopný ministr financí by jistě dokázal s 90 miliardami korun navíc hospodařit efektivně, že by dokázal i z těch 90 miliard něco ušetřit, tak aby nemusel navrhopat v době růstu schodkové rozpočty. Bohužel máme vládu, jakou máme. Paní ministryně se rozhodla, že státní rozpočet nevezme vážně, že ho nechá tak jako proplout, že

s ním nic strukturálního dělat nebude a že se zaměří pouze na to vybrat co nejvíc a přerozdělit co nejvíc takovými hloupostmi, jako je třeba žakovské jízdné. My samozřejmě chceme jít cestou opačnou, chceme snižovat daně, nechceme připouštět, aby tu fungoval takový šlendrián, že se daně budou schvalovat až poté, co se schválí státní rozpočet, přestože s těmi penězi státní rozpočet počítá.

My si myslíme, že v době vyšší inflace je potřeba lidem život zlevňovat. Proto přicházíme s několika pozměňujícími návrhy. Já představím zhruba tři pozměňující návrhy. Ten, na který bych chtěl upoutat vaši pozornost, je opakované zvýšení základní slevy na poplatníka, které už jsme tu jednou s kolegy Piráty předkládali při projednávání jiné daňové legislativy. Tehdy jsme použili s panem kolegou Ferjenčíkem argument vyšší inflace a růstu reálných mezd a snažili jsme se paní ministryni vysvětlit, že základní sleva na poplatníka se neměnila od roku 2008. Od roku 2008 je na úrovni necelých 25 tisíc. Snažili jsme se ji přesvědčit, že jak růst reálné mzdy, tak růst minimální mzdy, ale i inflace za tu dobu zaznamenal poměrně výrazná čísla a že díky tomu reálná úroveň té základní daňové položky výrazně poklesla. Jiná průměrná mzda byla v roce 2008, jiná průměrná mzda je v roce 2019, ale základní sleva na poplatníka je stále stejná.

Samozřejmě dochází k faktickému zvyšování mezní daňové sazby, které poplatníci daně z příjmu fyzických osob čelí. Pokles nastává dvěma kanály. Jednak se samozřejmě navyšuje podíl základní mzdy nebo základního příjmu, který podléhá zvýšené efektivní sazbě, a jednak samozřejmě i rostoucí inflace dále snižuje reálnou hodnotu nominálně nezměněné výše základních slev. Nejen že klesá díky růstu průměrné mzdy relativní význam té slevy s ohledem na rostoucí příjmy obyvatel, příjem podléhá vyššímu základu daně, ale dochází i k reálnému snižování samotné výše té základní slevy právě inflací.

My jsme s panem kolegou Ferjenčíkem, byť jsme takto argumentovali, byť jsme to měli spočítáno, tak jsme neuspěli u paní ministryně při projednávání té předchozí daňové legislativy, nevzala ten argument rostoucí inflace a rostoucích reálných mezd vážně a tento pozměňující návrh, který by přinesl okamžitě lidem peníze navíc do peněženek každý měsíc, tady zabila při tom projednávání předchozí daňové legislativy. Ale to jsme ještě netušili s panem kolegou Ferjenčíkem, že paní ministryně si ten náš argument půjčí, že si ho vezme a že ho přepíše do daňového balíčku, se kterým dneska přichází. Jediná změna, která nastala oproti nám s kolegou Ferjenčíkem, je, že paní ministryně ten argument použila opačným směrem a použila ho pouze u spotřebních daní a argumentovala, že ty zvýšené daně a ty zvýšené reálné mzdy snižují samozřejmě relativní výši těch spotřebních daní, a že je potřeba tedy zvýšit. No my jsme na jednu stranu měli radost, že tu naši argumentaci používá, že se inspirovala, začali jsme se rychle začítat do té novely zákona, do navržených bodů a doufali jsme, že tento argument, který je platný, paní ministryně použije i v takových věcech, jako je léta neměnná základní sleva na poplatníka nebo jako je roky neměnná hranice – limit pro registraci k platbě daně z přidané hodnoty, protože ty se neměnily ještě déle, než se neměnily spotřební daně. Nicméně bohužel jsme v té ministryní financí připravené novele zákonů tuto věc nenašli. Čili paní ministryni se argument vyšších reálných mezd, vyšší inflace hodí v případě, kdy může zvyšovat daně, kdy to pro ni bude znamenat další příjmy státního rozpočtu, ale kdyby měla konzistentně tento logický argument použít i na takové věci, jako je základní sleva na poplatníka nebo limit k registraci podnikatelů k platbě DPH, tak je paní ministryně k tomu hluchá, tento argument neslyší a vede si svou a využívá ho jenom v případě, že se jí to hodí. A jí se to hodí jenom ve chvíli, kdy to znamená další zvýšení daní, další zdražení života a další příjmy do státního rozpočtu.

Další věcí, kterou i kdybych připustil, že je potřeba s tou závislostí bojovat, a i kdybych připustil, že je potřeba aktualizovat ty spotřební daně, navýšit podle inflace, tak podle mého názoru neplatí jednoduchá primitivní logika toho, že zvýšíme-li spotřební daně na alkohol

nebo na tabák nebo na hazard, že to automaticky povede k tomu, že lidé začnou méně pít, začnou méně kouřit a začnou hrát v menším objemu hazardní hry. Já si myslím, že takto jednoduše skutečně svět nefunguje, a každý ekonom vám řekne, že zejména u produktů, jako jsou cigarety, alkohol nebo hazard, funguje tzv. neelastická poptávka po těchto produktech. Ta neelastická poptávka česky znamená to, že zvýšíme-li cenu cigarety o 10 %, litru alkoholu o 10 % a zdraží-li se to konečnému spotřebiteli, tak on na to nereaguje stejným relativním poklesem spotřeby tohoto produktu. Pro něj jsou cigarety a alkohol sice dražší, on se bude snažit alespoň o trošku tu spotřebu snížit, ale nikdy ji nesníží o tolik, o kolik byla zvýšena ta cena alkoholu nebo cigaret. No a co se stane? Ve chvíli, kdy takový člověk, který si nemůže odpustit z jakéhokoli důvodu, ať už větší, nebo menší množství cigaret a alkoholu a bude muset za jednotku toho alkoholu nebo cigaret zaplatit vyšší cenu, tak mu samozřejmě z jeho disponibilního příjmu zůstane menší část na jiné produkty, na produkty, které bychom třeba chtěli podpořit. Takže my naopak tím, že zdražíme alkohol a cigarety takto skokovým způsobem, můžeme přispět k tomu, že nezlepšíme situaci těchto lidí, nezlepšíme situaci v krizových sociálních skupinách, ale tu situaci ještě zhoršíme, protože lidé, kteří si neodpustí alkohol a cigaretu, prostě za ně zaplatí více a budou mít méně peněz např. na koníčky svých dětí, na zdravou výživu, na sportování, na obědy ve školách.

Já jsem i při projednávání ve výborech a hned poté, co Ministerstvo financí s tímto záměrem přišlo, kolegové z rozpočtového výboru mně to potvrdí, tak jsem velmi apeloval na Ministerstvo financí, aby provedlo alespoň nějaký elementární výpočet, aspoň nějakou elementární úvahu toho, jakým způsobem se zejména v těch sociálně rizikových skupinách zachovají ti lidé poté, co jim velmi výrazně zdražíme život, protože zkrátka ať se nám to líbí, nebo ne, konzumují produkty, u kterých bychom byli rádi, že ta spotřeba by byla nižší.

Jeden z dalších pozměňujících návrhů, který jsem podal, byl na zvýšení sazby spotřební daně u lihu, a to z mnoha důvodů. Jeden ten důvod je právě to, že se bojím té neelasticity poptávky, která podle mě povede k tomu, že prohloubíme tu nedobrou situaci v těch ohrožených sociálních skupinách. Ale těch důvodů je více. Také proto, že už dneska je líh coby druh alkoholu nebo lihovina coby druh alkoholu zatížen oproti ostatním druhům, jako je pivo, víno, neúměrně. Když srovnáme, jak je zatíženo pivo, když srovnáme, jak je zatíženo daněmi víno, a když srovnáme lihoviny, tak ty lihoviny jasně vedou.

Také výběr spotřební daně z alkoholu – lihoviny se tam podílejí 59 %, čili 59 % z toho, co stát vybere na spotřební dani z alkoholu, jde právě ze spotřeby lihu na další položky, jako je pivo a víno, z těch má stát mnohem méně peněz, a to přesto, a je potřeba to podtrhnout, že spotřeba piva je mnohem větší než spotřeba lihovin, přestože i víno je na podobných úrovních, jako je u lihovin, tak přesto se z něj platí výrazně menší část daní. Takže máme tu lihoviny, které už jsou dneska výrazněji více zatíženy než ostatní druhy alkoholu, už dneska plní spotřební daně z alkoholu z dominantní části, přestože je tam spotřeba nižší než u piva a vína, a my je zatěžujeme relativně oproti těm dvěma položkám ještě více.

Myslím si, že skutečně nebyla zvolena správná výše navýšení. Pokud by to skutečně bylo schváleno, tak se ve spotřební dani na líh dostaneme na úroveň například Rakouska, a to přesto, že je nám zcela jasné, že příjmová hladina u našich sousedů je na zcela jiné úrovni, čistý příjem je tam zhruba dvakrát vyšší než v České republice, a přesto budou po tom zvýšení mít nižší sazbu. Myslím si, že to není normální, že to bude poškozovat naše odvětví lihovarnictví a že to ve finále nepovede k jakémukoliv snížení závislostí, ale že to na opak prohloubí sociálně patologické jevy v krizových sociálních skupinách.

Poslední pozměňovací návrh, kde bych vás poprosil o jeho podporu, myslím si, že to není žádné politikum, na kterém bychom se nemuseli shodnout, je snaha osvobodit od daně z přidané hodnoty certifikáty a jazykové zkoušky po absolvování jazykových kurzů a je to také osvobození dětí od DPH ve chvíli, kdy si koupí jakýkoliv jazykový kurz. Myslím si, a na

tom se všichni shodneme, že pro zemi, kde je pro nás export tak důležitý na ekonomické výkonnosti, kdy jsme malá země a do mezinárodní spolupráce jsme nuceni a tlačeni, tak bychom jazykové vzdělání podporovat měli. Když se podíváte, a určitě mi to kolegové, kteří se věnují oblasti školství, oblasti vzdělávání, potvrdí, že jazykové kompetence našich spoluobčanů nejsou v mezinárodním srovnání na úplně nejlepších hodnotách, že i děti stále neumíme dokonale naučit dva cizí jazyky, které se zdají být nezbytnou výbavou pro to, aby byly naše děti úspěšné a aby uspěly v tom velmi tvrdém a konkurenčním světě. Navrhl jsem proto, abychom osvobodili od DPH jazykové zkoušky, certifikáty a abychom umožnili malým dětem, stejně jako to dneska využívají dospělí, studovat jazyky v kurzech, které nebudou zatíženy DPH. Myslím si, že tato věc, která nebude stát státní rozpočet tak velké peníze, za to stojí. Neříkám, že tím zvrátíme tu nedobrou situaci, kdy jazykové kompetence v České republice nejsou na nejvyšší úrovni, ale myslím si, že je to jeden z kroků, v rámci kterého bychom mohli motivovat naše spoluobčany a naše děti, aby se do jazykových kurzů přihlašovali a aby měli ambici si dělat jazykové zkoušky a aby své jazykové kompetence doplňovali.

Další pozměňovací návrhy bezesporu představí mí kolegové. Já bych vás velmi prosil o to, abyste je vzali vážně, skutečně vážně se nad nimi zamysleli. Ne všechny úmysly, které si Ministerstvo financí do zákona vepsalo, budou naplněny. Nemluvil jsem už vůbec o tom, že samozřejmě lidé dokážou reagovat tak, že se případnému zvýšení daní budou chtít vyhnout tím, že v lepším případě přejdou do šedé ekonomiky, v tom horším případě přejdou do černé ekonomiky na černý trh. Všichni dobře víme a všichni si pamatujeme, co způsobila lihová aféra, co znamená, když vysokými daněmi motivujeme lidi, aby si pálili alkohol sami, aby si ho vyráběli nějakým způsobem pokoutně. Všichni víme, že i v hazardu se podnikatelské subjekty, které v něm působí, umí velmi rychle přizpůsobit. Pamatujeme si fyzické výherní automaty, že dneska se lze přihlásit velmi snadno na internetu, začít ho hrát třeba na serveru, který je registrován v zahraničí. Možná tam to riziko propadnutí hazardu je ještě vyšší a navíc i stát přijde o dodatečné příjmy, protože zkrátka ten hazard se tomu bude chtít vyhnout. Koneckonců když se podíváte na inkaso právě z hazardu po prvním balíčku, který hazard reguloval, tak zjistíte, že u určitých typů hazardu se zaznamenal pokles příjmů do státního rozpočtu, bylo zřejmé, že už se pohybuje na té druhé, takzvané zakázané straně Lafferovy křivky a že každé další zvýšení už povede k menším příjmům státního rozpočtu a že spíše motivujeme tu černou část ekonomiky, aby se těch lidí, kteří už na to nemají, chopili, a myslím, že ty sociální důsledky jsou mnohem vážnější než to, že vypadnou nějaké příjmy státního rozpočtu.

Takže moc vás prosím, nezdražujte lidem život, už tak ho mají díky inflaci 2,7 ne drahý, ale stále se zdražující. Nemyslím si, že teď je vhodná doba k tomu přidávat a zdražovat jim ten život ještě více. Samotný ekonomický růst cenovou hladinu žene výše, tak jí, prosím, nepomáhejme v tom růstu tím, že tu budeme schvalovat daně, které dál budou život prodražovat. Prosím, zamyslete se nad tím, jestli vám skutečně stojí za to brát třeba mladým rodinám, které si pořizují první bydlení a shánějí každou korunu, protože už nedostanou stoprocentní hypotéku a ceny nemovitostí se po celé republice vesměs zvedají, tak jim nekomplikujme život, že jim ještě zdražíme poplatek, který musí dát na katastru, a nezvyšujme to, každá koruna je pro ně dobrá. Také vás prosím, abychom tady netestovali to, co unese finanční sektor nebo sektor pojišťoven tím, že jim sáhneme na rezervy, které si tvoří. Myslím si, že bychom měli být rádi za to, že si tvoří rezervy nad rámec povinné legislativní regulace, a my bychom těmito opatřeními neměli toto riziko zvedat.

To je ode mě asi všechno. Prosím, odmítněme tento zdražovací balíček. Nic se vám nestane, z roku na rok budete mít v příštím roce na přerozdělování navíc nikoliv 113 miliard, ale v uvozovkách jenom 93. To si myslím, že mít 93 miliard korun navíc, tak takové šťestí

měla málokterá vláda, že by mohla tolik peněz navíc přerozdělovat. Zkuste se alespoň trochu opanovat, zkuste se alespoň trochu uskromnit, i když slovo uskromnit u 90 miliard navíc je něco jako oxymóron, to asi do toho úplně nezapadá. Prosim, zkuste trochu přemýšlet nad tím, co skutečně má smysl financovat ze strany státu, co ne, a určitě zjistíte, že těch 20 miliard vám nestojí za to, abyste šli do rizik, o kterých jsem hovořil. Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. To byl pan poslanec Jan Skopeček. Jeho vystoupení hned z kraje vyvolalo dvě faktické poznámky, paní poslankyně Kalátové a poslance Jaroslava Faltýnka. Paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Iva Kalátová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobré téměř poledne vám všem. Při posledním hlasování jsem hlasovala proti, a na sjetině mám pro, je to informace pro stenozáznam, nezpochybňuji tím hlasování. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Jaroslav Faltýnek s faktickou poznámkou, připraví se pan poslanec Zbyněk Stanjura.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dobré ještě dopoledne. Já bych chtěl reagovat na pana kolegu Skopečka vaším prostřednictvím. Ano, smál jsem se. Nesmál jsem se daňovým poplatníkům, smál jsem se vám. Ale když jsem se potom nad tím zamyslel, tak se vám musím omluvit. Nesmál jsem se vám, pane kolego, prostřednictvím pana předsedajícího, smál jsem se tomu, že tady ve Sněmovně vlastně je pouze jeden matador z ODS, který si pamatuje vyrovnaný rozpočet – teď tady zrovna s námi nesedí, to bylo v roce 1995, je to Marek Benda. To byl poslední vyrovnaný rozpočet vlády ODS. A víte, zajímavé je, že ODS má v genech, aspoň to je můj názor, že když je volební kampaň, tak slibuje, že bude snižovat daně. Když vládne, tak daně vždy zvyšuje, a když je v opozici, tak vždy snižuje nebo navrhuje snížit daně.

A já jenom, protože pan kolega Skopeček je stále ještě mladý chlapec a nemůže si to pamatovat, co jeho kolegové tady prosadili, tak já mu to prostřednictvím pana předsedajícího připomenu. Od roku 2010 zvýšení daně fyzických osob o 1 200 korun ročně – tzv. povodňová stokoruna. Dále srážková daň 15 % z úroků ze stavebního spoření. Dále zdanění důchodů pro důchodce s celkovými příjmy nad trojnásobkem průměrné mzdy a zrušení slev na dani z příjmů pro všechny pracující důchodce. Dále tady hovoří pan kolega Skopeček o stavebním spoření. Zavedli... (Námítky z pléna, že neběží časomíra a posl. Faltýnek byl přihlášen k faktické poznámce.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Omlouvám se, v tom případě... (Posl. Faltýnek: Pusťme čas. – Pobavení.) Ne, pane předsedo, to je moje chyba a já vám musím sebrat slovo (Posl. Faltýnek: Dobře.), protože jsem nezapnul stopky. (Opět z pléna: Ale může s přednostním právem.) Tak v tom případě...

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Můžu? Já to dokončím, to už bude rychlé. Pan Stanjura, ten si to pamatuje, protože ten v té vládě byl –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ne, ne, ne! Pan předseda Stanjura má pravdu. Já jsem vám udělil slovo k faktické poznámce, i když v tu chvíli jste se mohl přihlásit

s přednostním právem, to jste neučinil. Nezlobte se na mě, je mou povinností svou chybu napravit tím, že –

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Můžu tedy s přednostním právem?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ne, ne, ne. Pokud byste se chtěl přihlásit s přednostním právem, to samozřejmě, pane předsedo, jako předseda klubu můžete, ale v tom případě po vyčerpání faktických poznámek pana kolegy Skopečka a Bendy. Potom je přihlášen řádně pan kolega Stanjura jako první po faktických poznámkách, poté Miroslav Kalousek. Oba, ač mají přednostní právo, bez přednostního práva. Takže v tom případě, jestli se hlásíte s přednostním právem, tak po vyčerpání faktických poznámek.

Nyní s faktickou poznámkou pan kolega Skopeček. Máte slovo. Měřím čas.

Poslanec Jan Skopeček: Já bych chtěl panu předsedovi poděkovat, že mě ještě považuje za mladého chlapce. Přiznám se, že kdyby to říkaly spíše kolegyně z hnutí ANO, že bych měl větší radost, než když je to od pana předsedy, ale to se nedá nic dělat. Já to beru jako pozitivní zprávu.

Pane kolego, vy tady vzpomínáte jednu periodu fungování občanských demokratů, a to ještě periodu, kterou zasáhla euroamerická světová krize a kdy fiskální politika musela velmi rychle reagovat na propadající se příjmy státního rozpočtu. Já jsem tu tehdy skutečně nebyl. Myslím si, že ten mix fiskální politiky nebyl optimální. Kdybych u toho byl já, tak to volím jinak, nicméně je trošku nefér tady kritizovat a říkat ODS, že zvyšovala daně ve chvíli, kdy to byla součást jakéhosi stabilizačního balíčku, kterým reagovala na krizi. Koneckonců řada těch opatření, se kterými jsme přišli, byla časově omezena. Co jste s nimi udělali vy? Vy jste to časové omezení zrušili a daně jste zvýšili na celou dobu! My jsme s ním počítali pouze na dobu krize, tak co nás tady poučujete! Vy nám vyčítáte něco, že jsme zavedli na časově omezené období, vy to pak zrušíte, naordinujete lidem vysoké daně na celou dobu a ještě nám to budete vyčítat, že jsme nějak zareagovali v období ekonomické krize? Naštěstí vy jste také byl v jisté tradiční politické straně. Máte to štěstí, že vy jste to nezměnil. Vy jste zvyšoval daně jak u sociální demokracie, tak u hnutí ANO! (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Než udělím slovo k faktické poznámce Marku Bendovi, přečtu dvě došlé omluvy. Z dnešního jednání od 13 hodin se omlouvá do konce jednacího dne Pavla Golasowská a pan kolega Špičák ruší svou omluvu mezi 10. a 13. hodinou. Nyní faktická poznámka pana poslance Marka Bendy, připraví se k faktické poznámce pan poslanec Václav Klaus. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážená paní ministryně, vážené dámy a pánové, víte dobře, že já k daním, rozpočtům a dalším věcem vystupuji velmi málo. Vždyť přece se vůbec netvářím, že tomu rozumím, a vystupuji jenom v situacích, kdy je pokládám za nějaké z nějakého hlediska nesouladné s Ústavou nebo s dalšími předpisy.

Ale když už si mě tady prostřednictvím pana předsedajícího pan předseda Faltýnek vzal do úst, tak bych jenom rád upozornil, že mezi lety 1998 a 2006 vládla sociální demokracie. Současný pan prezident a posléze jeho nástupci, které si sám vybral, kterým tady tak aplaudujete, že sekali, jestli si vzpomínáte správně na věty pana Sobotky, který byl posléze předsedou vaší koaliční vlády, věty o tom, jak zdroje tu jsou a jak je všechno v pohodě, tak

v letech růstu, stejně jako tak činí dnes hnutí ANO, sekali stamiliardové schodky – dobře, dneska ty schodky jsou trochu menší – a výsledek byl ten, že v okamžiku, kdy jsme nastupovali, tak to bylo velmi, velmi obtížné. Přesto Topolánková vláda, a zase tady chodí, a cituji jenom to, co zaznívá tady ve Sněmovně, netvrdím, že já tomu rozumím, jak tady chodí levice a vykřikuje, že největší podtržení veřejných rozpočtů byly balíčky prosazené Topolánkovou vládou v letech 2007 a 2008. Takže neříkejme, že jsme jenom zvyšovali daně. Ano, zvýšili jsme daně v situaci, kdy po těchto naprosto bezbřehých letech projídání přišla ekonomická krize.

Velmi se obávám, že až budeme vás střídat po těch dvou letech, to tam ještě vydržíte, že to bude velmi podobné, že zase tady budeme v situaci krize a vaše neuvěřitelně velkorysé rozpočty bude třeba škrtat. Děkuji. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Než udělím slovo k faktické poznámce Václavu Klausovi, přečtu další omluvu, a to pana poslance Dvořáka mezi 12. hodinou a koncem jednacího dne. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Václav Klaus: Dámy a pánové, už je před obědem, bude víkend, tak jsem to chtěl trochu uklidnit a rozsoudit vás tady v té hádce. Abych tak řekl, pan Faltýnek má pravdu v tom, že ODS zvyšovala daně oproti svým slibům, a teď je v opozici a chce je snížit. Také proto je tam, kde je. Ale na druhou stranu je také velká pravda, že vy akorát zvyšujete daně. Takže si můžete podat ruce, usmířit se a hodit se do klidu.

Já jsem řekl, když jsem kandidoval, že nepodpořím žádný zákon, který daně zvyšuje, a podpořím všechny zákony, které je sniží. Zatím to držíme a z toho důvodu také tento dnešní zákon nepodpoříme. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Stanjury, poté kolega Benešík a Plzák s faktickými poznámkami. Máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak jenom pro připomenutí. Václav Klaus získal mandát v našich barvách s naším volebním programem. Dneska se tváří, že by to tak nebylo, ale bylo to tak. Mnozí si to pamatujeme.

K tomu, co říkal pan předseda Faltýnek, jak ODS vždycky zvyšovala daně. (Nesroz. poznámka posl. Faltýnka.) To nevadí, já zatím zareaguji na to, co jste řekl, a pak případně na to, co ještě řeknete. To je v pohodě. Dal jsem vám přednost, pane předsedo. Já se na tu debatu těším.

Podívejme se na daň z příjmů právnických osob například. V době, kdy jste ještě byl socialista a vládly socialistické vlády, tak byla daň z příjmů právnických osob například v roce 1999, už nevím, který to byl premiér, jestli to už byl Špidla, Gross nebo Paroubek, nebo to bylo ještě dřív – nebo Zeman. Miloš Zeman to byl, ano! Miloš Zeman, kterého vy tak obdivujete a podporujete, tak daň z příjmů právnických osob byla 35 % a sociální demokrat Jaroslav Faltýnek s tím souhlasil a byl nadšený, protože to byla ta levicová politika, a je to pravda. To byla levicová politika. Pak nastoupila ta pravicová vláda v roce 2006 a snižovala tu daň na 24 % v roce 2007, na 21 % v roce 2008, na 20 % v roce 2009 a na 19 % v roce 2010. To platí dodnes.

O šestnáct procentních bodů jsme snížili daň proti tomu, když vládli socialisté Jaroslava Faltýnka. A on tomu říká zvyšování daní. Tak pro mě to není ani... na to nepotřebujete maturitu z matematiky, o tom se nemusíme přít, to je těžká debata. Na to stačí jednoduché počty. Za dob socialisty Jaroslava Faltýnka 35 % sazba daně, ODS prosadila 19 % sazby daně z právnických osob. Zvýšení, nebo snížení? Každý si to spočtete sám. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Faktická poznámka pana poslance Ondřeje Benešika, poté kolega Plzák a Munzar s faktickými poznámkami. Máte slovo k faktické poznámce, pane poslanče.

Poslanec Ondřej Benešik: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, děkuji za slovo. Budu velmi stručný. Samozřejmě já osobně i KDU-ČSL má spoustu zásadních výhrad k tomuto předkládanému tisku z logických důvodů. Ty důvody tady zaznívají a jsou velmi podrobně diskutovány. Ale já bych se chtěl zastavit u jedné věci, kterou zmínil konkrétně pan kolega Jan Skopeček, a to je jazykové vzdělávání. V tom balíčku se objevuje jeho zdanění, respektive zrušení výuky. Já si myslím, že je to velmi špatný krok v situaci, kdy Česká republika v tomto ohledu si nestojí nijak dobře, a znalost cizích jazyků je jedna ze zásadních podmínek pro konkurenceschopnost v dnešním globalizovaném světě. Takže zamysleme se nad tím a budu jenom rád, když i diskuse nad daňovým balíčkem, kde se toto navrhuje, vyvolá i diskusi o tom, jak v České republice zlepšit jazykovou vybavenost. Protože tady se skutečně jedná o strategickou záležitost, která je trošku opomíjena. V počtu strategií, které vymýšlíme a sepisujeme, jak tuto situaci zlepšit, jsme opravdu světoví premianti. Ale k tomu zlepšení, třicet let poté, co jsme se otevřeli světu, dochází velmi pozvolna, velmi málo a je potřeba v tomto velmi přidat. A myslím si, že zdražení těchto služeb není dobrý začátek.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Pavel Plzák s faktickou poznámkou. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedající. Velice rychle. Já jsem se přihlásil k té poznámce, protože se mě dotkla slova kolegy Klause, který zde není, který řekl, že my akorát zvyšujeme daně. Já si myslím, že za dobu naší vlády se spousta daní snížila. A já bych poprosil paní ministryni, jestli by pro pana kolegu Klause mohla představit, nebo její úředníci, takový malý souhrn, které všechny daně se za dobu našeho vládnutí snížily, jestli to je možné. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji kolegovi Plzákovi za dodržení času. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Vojtěch Munzar. A pokud se paní ministryně hlásí, tak s přednostním právem je první přihlášený pan místopředseda Okamura. Já jsem vám ještě nedal slovo, pane kolego. Já vím, že jste na řadě. A s přednostním právem je pan kolega Faltýnek, Okamura... Faktická stačí, tak po kolegovi Munzarovi. Tak nyní máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Já mám jenom drobnou poznámku na pana předsedu Faltýnka vašim prostřednictvím. V tom výčtu se například i zapomnělo na to, že ODS zrušila de facto dědickou a darovací daň mezi přímými příbuznými, protože byla stanovena nulová sazba daně. A kdyby tehdy bylo u vlády hnutí ANO, tak na tento návrh by mi napsala paní ministryně opět stejnou reakci, jakou mi napsala na návrh na zrušení daně z nabytí nemovitostí, že je to nekonstruktivní návrh, a že je to rozpočtově

nezodpovědný. Takže ještě dobře, že jsme byli u vlády a tuto daň jsme dokázali zrušit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní s faktickou poznámkou paní místopředsedkyně vlády a ministryně financí Alena Schillerová. Máte slovo.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane místopředsedo. V reakci na pana poslance Plzáka, já to mám v hlavě, ta čísla všechna. Takže za minulé a této vlády dohromady jsme snížili daně v celkově v úhrnné částce – tabulka už se mi někde tiskne – o 98,8 mld. A teď naběhne účinnost v souvislosti s novelou zákona o elektronické evidenci tržeb, jejíž součástí je novela zákona o dani z přidané hodnoty, o dalších 3,4 mld., takže jsme bratru někde přes 100 mld., což jsme si mohli dovolit i díky tomu, že jsme je prostě lépe vybrali. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak. Ještě faktická poznámka pana kolegy Stanjura. Potom tedy přednostní práva, pan kolega Faltýnek a pan kolega Tomio Okamura. Máte slovo k faktické poznámce, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já se nechci přít o ta čísla, protože Ministerstvo financí vždycky svoje odhady nadhodnocuje, naše podhodnocuje, ale i kdyby měla paní ministryně pravdu, tím, že jste zrušili zrušení superhrubé mzdy, jste si vzali 21 mld. ročně. Šest krát dvacet je 120 mld. Takže jenom tímto jedním opatřením jste zvýšili daně našim zaměstnancům převážně ze závislé činnosti o 120 mld. 120 minus 90, protože i kdybyste měla pravdu, pořád jste zvýšili daně o skoro 30 mld. Navíc kumulativní součty za několik období vlastně nemají žádný smysl v reálné debatě.

Pokud se chceme bavit o tom, co přináší změny zákonů, tak to nemůže být dynamická proměna, ale musí to být statická. A musíme to porovnávat dva roky po sobě, kde ten vliv je evidentní. Pak se přidávají jiné vlivy jako inflace, míra zaměstnanosti či nezaměstnanosti a ty údaje jsou prostě zkreslené. Tak aby ta debata byla korektní, tak říkáme: My se bráníme tomu, co říkal pan předseda Faltýnek, že jsme jenom zvyšovali. Bohužel jsme ty daně i zvyšovali. To přiznáváme. Leckdy jsme to posléze označili za chybu, to je všechno pravda. Ale také jsme výrazně daně snižovali. A když to sečtu plus nebo minus, tak jsme určitě plus. Vzpomeňte si, pane předsedo Faltýnku, vy jste v té době byl ten sociální demokrat, to bylo křiku: daňový batoh Mirka Topolánka nechal daňovým poplatníkům a firmám 80 mld. ročně! Celá spojená levice socialistické a komunisté křičeli několik let. To ale bylo snížení daní. My jsme ty peníze nechali fyzickým a právnickým osobám. 80 mld. ročně. Tak za co nás vlastně kritizujete? Tak buďte přesní, řekněte, tady jste snižovali, tady jste zvýšili, nám se to zvýšení líbí, my jsme si ho nechali! My ho sice kritizujeme, ale ty prachy se nám líbí! Takže se tváříme, že my s tím nemáme nic společného, ale peníze jsme si nechali. Tak pak je to korektní debata.

V okamžiku, kdy řeknete – a jenom k těm volebním slibům. My jsme slíbili našim voličům, že s vámi nebudeme vládnout. Mnozí nám to nevěřili. Nevládneme s vámi.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě faktická poznámka pana poslance Josefa Hájka. A poté přednostní práva, tak jak jsem nahlásil, Jaroslav Faltýnek a Tomio Okamura. Máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Josef Hájek: Pane předsedající, já jsem čekal, že kolega Luzar vystoupí a bude vzpomínat tady privatizaci. Kolik stovek miliard skončilo v nenávratnu v daňových rájích a na kontech různých bývalých politiků. Za chvíli budeme projednávat, možná příští měsíc, nebo tento ještě měsíc, privatizaci OKD a tam také se dozvíme o minimálně 65 miliardách, které byly ukradeny.

Tento týden tady hovořil pan prezident, a možná jste si někteří zapamatovali, že zmínil jedno číslo, že jenom v tomto letošním roce, nebo resp. v rozpočtu na příští rok bude Česká republika doplácet 27 miliard na solární tunel. 27 miliard! A to nepočítám náklady na distribuci. Za těch dvacet let to bude téměř jeden bilion korun!

My se tady hádáme o desetníkách v tomhle rozměru, a tady utekl díky ODS a nečinnosti vás jeden bilion korun! Styďme se. Všichni.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Nyní na faktickou poznámku poslanec Zbyněk Stanjura a připraví se pan poslanec Jiří Bláha a pan poslanec Vojtěch Munzar. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Mohu slíbit panu poslanci Hájkovi i jiným, pokaždé, když řeknete lež, že ODS může za solární tunel, tak pokaždé se ohradíme. Je to na vás. Já jsem se pro jistotu ještě včera a především dával, kdy ten zákon byl schválen. Víte kdy, pane poslanče Hájků prostřednictvím pana místopředsedy? (Poslanec Hájek z lavice: 2009.) Ne, to tušíte špatně 2009! 2005! Kde v té době byla ODS v opozici. Jak hlasovali poslanci ODS u návrhu toho zákona? Všichni proti! Tak si to aspoň prosím nastudujte!

Ale pokud chcete OKD mlátit nás po hlavě, četl jsem seznam těch trestních oznámení, která jste dali, tam jsou politici vašeho koaličního partnera dlouholetého. Nebo se pletu? Vy s nimi vládnete. Na ně dáváte trestní oznámení. A nám to vyčítáte? To nemá žádnou logiku! Takže si to nastudujte prosím a nelžete tady o nějakém solárním tunelu. My jsme před tím varovali! A byla to vláda sociální demokracie, která to prosadila. Tak se podívejte na to hlasování, klidně já ho tady příště přinesu a přečtu to po jménech, kdo byl pro a proti! Včetně toho tzv. pozměňovacího návrhu, který to údajně zhoršil. Také vám řeknu, kdo ho načel a kdo pro něj hlasoval. Ještě že ty záznamy máme.

Pan poslanec Hájek má dojem, že schválil v roce 2009. Čtyři roky později. Víte, jak dlouho vládla ODS v roce 2009? V tom kalendářním roce? Dva měsíce! Dva měsíce. Pak nastoupila úřednická vláda Jana Fischera a zastavila připravené kroky proti tomuto neuváženému zákonu a proti neuváženým dopadům tohoto návrhu zákona.

Tak vás všechny prosím a pěkně žádám, pokud budete mluvit o solárním tunelu, tak vyjměte ty poslance a ty politické strany, které ho podpořily. Tím začneme. To je podle mě oprávněná kritika. A když tam najdete politika poslance ODS, tak my tu část podle počtu hlasů přijmeme odpovědnosti na sebe, ale říkám vám, že ho tam nenajdete.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Jiří Bláha, připraví se pan poslanec Vojtěch Munzar. Ještě tady mám třetí přihlášku, pan poslanec Josef Hájek. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty. Máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, kolegové, já tady pořád slyším, jak za vlády ODS se tady snižovaly daně a já se nestačím divit jako podnikatel, ale i jako občan. Jestli to máme těm lidem vysvětlit, tak jestliže za vašich vlád se zvedlo DPH z 5 % na 15 %, tak co to

bylo? To bylo, že o 10 % jsme lidem zdražili jejich životní náklady každého dne. Absolutně prostě jednoznačně. Jestliže říkáte snížili jsme nějaké odvody firmám, tak se podívejte, kolik se vybírá od těch firem a kolik se vybírá na DPH. Je to jenom proto, že jste neuměli vybírat daně od firem, tak jste to zdražili běžným lidem. Takže pojmenujte to, jak to je, a tak to prostě funguje.

My teď snižujeme zase ceny jídla, ceny stravování, protože se snižuje v restauracích z 15 na 10, nebo z 21 na 15, teď z 15 na 10. Takže to je to, co děláme pro běžné občany. Protože to je okamžitý efekt. Jdete si koupit jídlo a nebudete ho mít dražší. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: S další faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Vojtěch Munzar, připraví se pan poslanec Josef Hájek. Takže pane poslanče, vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Já mám také faktickou poznámku na pana poslance Hájka vaším prostřednictvím, i když o tom už mluvil pan předseda Stanjura. To je právě to, když si někdo plete pojmy a dojmy. Vy se snažíte vytvořit dojem, že za vše tady může ODS, dokonce i za zákony, proti kterým hlasovala. Dokonce se snažíte vytvořit dojem, když to vezmu obecně, že může za to, že jste si vybrali jako nejbližšího a nejuvěrnějšího partnera komunisty. K tomu vám chci říci jenom jednu věc. Nás také trápí tyto miliardy, ale spočítejte si, jak dlouho už jste ve vládách, a chci se vás zeptat, co jste pro to udělali, aby tyto miliardy ze státního rozpočtu nešly. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní na faktickou poznámku pan poslanec Josef Hájek, dále pan poslanec Zbyněk Stanjura a poté na faktickou ministr Havlíček. Tak prosím, máte slovo, vaše dvě minuty.

Poslanec Josef Hájek: Nebudu zdržovat. Máte pravdu, byl to zákon z roku 2005. Ale mě na tom mrzí to, že skutečně jste nevyužili toho prostoru, protože o tom, že dochází k tomu riziku, že náklady, které investoři pro výstavbu fotovoltaických elektráren investují, se jim vrátí stonásobně, jste již věděli v roce 2007, 2008, 2009. To, že se to nechalo dojít až na Fischerovu vládu, která to nechala nějak vyšumět bez reakce, to je, myslím, obžaloba nejen ODS, to se omlouvám, ale všech politických subjektů, které tady byly v Poslanecké sněmovně a dopustily to, že skutečně daňové poplatníky to bude stát ten jeden bilion korun. To nám nikdo tady nevezme a skutečně budeme doplácet ještě dalších x let na to, že tady politici selhali. To je celé. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura s faktickou a připraví se pan ministr Havlíček. To jsou zatím poslední faktické, takže po nich by tedy s přednostním právem konečně došlo na předsedu klubu ANO Jaroslava Faltýnka. (Obrací se na poslance Stanjuru.) Máte faktickou. Takže vy ji dáváte k dispozici, tak vystoupí pan ministr. A vaši faktickou mám zatím zrušit? (Odpověď není slyšet.) Tak jo. Prosím, pane ministře, vaše dvě minuty.

Místopředseda vlády a ministr průmyslu a obchodu ČR Karel Havlíček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, děkuji. Já bych si dovilil vstoupit do té diskuse k solárům. Podstata přece není vůbec v tom, co nastalo v roce 2005. Principiálně ten zákon nemá cenu torpédovat. Ta myšlenka se soláry nebyla vůbec špatná. Podporovat solární energii je normální. Problém, který nastal, byl mezi roky 2006 až přibližně

2010, a to z toho důvodu, že se začalo projevovat nejen v České republice, ale zejména v jiných evropských zemích, bylo to Španělsko, bylo to Maďarsko, byla to Francie, že se začíná prostě jít špatným směrem, že začínají jít extrémně dolů solární panely a že prostě ceny, které se začaly nastavovat, se začínají hroutit a že se to začíná dostávat do úplně jiné roviny. To znamená, bylo zcela patrné a dalo se už vypořádat na jiných evropských zemích, že se dostáváme do kritické situace. A v těch letech se neudělalo vůbec nic. Pravda je ta, že v roce 2009, 2010 se neudělalo opětovně vůbec nic a ještě se to celé schválilo.

Ale není možné vyseknout dnes z celého toho řetězce problémů roku 2005, 2006, 2007, 2008, 2009 až 2010, to, že vše špatné bylo v roce 2005, pak se tři roky bojovalo za lepší zítřky a v roce 2010 a 2011 se to celé zbouralo. Všichni ti, kteří stáli u vlády mezi lety 2005 až 2010, nesou vinu za to, že budeme platit jednu miliardu korun.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr průmyslu a obchodu ČR Karel Havlíček: (Vrací se k mikrofonu.) Pardon, jeden bilion.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pan ministr zmínil šest dlouhých let. My jsme v té době vládli 25 měsíců. Teď jsem to počítal. Vytáhneme ze signálů z okolních zemí, zkuste mi ukázat v dobovém tisku v lednu, v únoru nebo v roce 2007 ty signály. Podle mne nebyly. Ale nevěnoval jsem se centrální politice ani ne energetice, takže se můžu plést.

Takže budme spravedliví. Hnutí ANO vládne šest let a ještě se s tím neudělalo nic. My jsme vládli v inkriminované době 25 měsíců, podle mě ty signály se mohly týkat druhé poloviny toho období, já netvrdím, že nebyly, tvrdím ale, že Topolánkova vláda jistá opatření připravila, zdědila je vláda Jana Fischera, která je hodila do koše.

Já souhlasím s tím, že všechno nevzniklo pouze v roce 2005. Ale když přidáte špatný zákon – já jsem použil ten příměr v jiné debatě s panem ministrem o pyromanovi. Pyroman založí oheň a pak bude kritizovat sbor dobrovolných hasičů, že přijeli o minutu později. To je velmi často logika kritiky ODS v příběhu podpory solární energie. A myslím, že u toho pyromana a u toho sboru dobrovolných hasičů bychom řekl, že to úplně nesedí házet odpovědnost na toho, kdo přijel o minutu později, než na toho, kdo ten požár založil.

Ale já jsem připraven v jiném bodě na podrobnější debatu. My stojíme o to, abychom to zmapovali, ne abychom podávali trestní oznámení, abychom se pobavili o politické odpovědnosti kroků, které se v té době činily. Samozřejmě, když jsme o deset roků všichni zkušenější, tak to máme jednodušší vůči těm politikům, kteří v té době rozhodovali. Ale my jsme na takovou debatu připraveni. Pokud to nebude o dojmech – vy jste to schválili, vy jste to podpořili – ale bude to o faktech. A pokud se tam ukáže díl naší odpovědnosti, tak ji bezesporu přijmeme. Ale musíme se přiznat, že po roce 2010 jsme měli odvalu to aspoň zkusit výrazným zdaněním korigovat. Omezili jsme podporu pro další roky podle velikosti, zvýšili jsme podstatně cenu za vynětí z půdního fondu pro soláry na lánech, které jsme nikdy nepodporovali, takže naše vlády udělaly dost opatření proti. Ale ti, kteří to prosadili, ti nesou největší zodpovědnost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní na faktickou poznámku poslanec Leo Luzar, zatím poslední přihláška. Pane poslanče, vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, velice mě těší, že se tato debata rozvířila do oblastí, které mám velice rád, a to jsou tzv. solární baroni. Velice mě baví, když se tady přehazují data a dávají všanc pod dojmem toho, že vlastně nikdo za nic nemůže. Ale on tady existuje nezávislý regulační úřad a jeho tehdejší ředitel Josef Fiřt by jistě mohl vykládat. Už v roce 2008, kdy začal bít na poplach, co se v této oblasti děje a za kým všechno byl a koho přesvědčoval, že je třeba přijmout opatření. Tehdy byli politici – nebudu je tady jmenovat, pokud k tomu vyšetřování opravdu dojde, budu velice, velice rád – tak hovořili o tom, že si vymýšlí, popřípadě že si hřeje vlastní polívčičku.

Ano, všechno mohlo být. Ale španělský příklad, který je zmiňován a který už v Evropě byl, že prostě dochází k radikálním změnám ekonomiky tohoto byznysu, měl být varováním. Že potom došlo ke změnám vlád a Fischerova vláda to jaksi, řekněme, zahodila, tak v té době se paradoxně ODS postavila na stranu solárů, kdy zablokovala přípravu změn. A to je taky doložitelné v rámci podkladů, které k této materii jsou. Ale opravdu to není diskuse, kdo si co si v minulosti. Zkusme, já bych se vůbec nebránil paralele možné vyšetřovací komise v rámci solárních baronů, a podívat se na to opravdu, jak kdo tehdy rozhodoval a hlasoval. Možná by to taky tuto společnost zajímalo, aby lidé věděli, kde ty miliardy vlastně končí a kdo byl na začátku tohoto problému a jak probíhal. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak nyní, ano, jedna faktická. Takže pan poslanec Jakub Janda a připraví se předseda klubu ANO Jaroslav Faltýnek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jakub Janda: Děkuji za slovo. Já jenom abych tady reagoval na pana poslance Luzara vaším prostřednictvím. Kdo byl na začátku problému – na začátku problému byla KSČM. Já vám to tady přečtu: původní návrh navrhla 13. listopadu 2003 vláda Vladimíra Špidly a v Poslanecké sněmovně pro něj kromě stran vládní koalice, ČSSD, KDU-ČSL a Unie svobody, hlasovala 23. února 2005 i KSČM. Proti byla jen ODS. Tak kdo byl, pane Luzare prostřednictvím pana předsedajícího, na začátku toho problému? Byli jste to i vy, komunisté. A zapomínáte moc rychle.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ještě faktická poznámka, pan poslanec Leo Luzar. Pane poslanče, máte slovo, vaše dvě minuty.

Poslanec Leo Luzar: Já chci s dovolením vaším prostřednictvím reagovat na svého předřečníka. Ano, na začátku byli poslanci, kteří podporovali rozvoj solární energie. Ano, vystupovali pro to, protože tehdy v tom záměru bylo, že ty soláry by měly být v malém, měly by se nějak šířit a podporovat. Tady se vůbec nehovořilo o tom, co se potom z toho stalo. I dobrý zákon může být zneužit a i pod dobrý zákon se můžeme podepsat jako komunisté a podepsali jsme se pod to. Problém nastal jeho dalším vývojem a zneužitím.

A když to tady citujete, tak já bych si dovolil taky citovat: "Pospíchejme pomalu. O zdržování nemůže být sporu. Ministerstvo průmyslu původně předpokládalo zásah již v roce 2010. Problém s takovou rychlostí měla ale hlavně ODS, její zákonodárci pozapomněli na dřívější pochybnosti ohledně obnovitelných zdrojů. Místo toho projevíli pozoruhodnou starost o to, aby náhlá změna nepoškodila jejich rozjeté investiční záměry, v prvé řadě plány společnosti ČEZ." To je citace z dobového tisku.

Nemá cenu se tady přesvědčovat o tom, jak to bylo a kdo to byl, ale upozorňuji, že to je prostě velký problém české politiky, a přiznejme se, bavme se o tom, že bychom se k tomu také měli nějak postavit a nepoužívat to třeba zrovna k projednávání daňového balíčku jako

nějaký argument. Ale chce to opravdu si nalít čistého vína a říci si, jak probíhala celá kauza solárů.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak faktickou poznámku předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura, zatím jediná přihláška. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pro pana poslance Luzara vaším prostřednictvím. Myslím, že je fakt rozdíl citovat ze stenoprotokolu Poslanecké sněmovny plus výsledků hlasování a z dobového tisku. Mě by docela zajímalo, jestli to byly Haló noviny, nebo kdo to psal. Asi je to z dobového tisku, ale myslím si, že stenoprotokol a záznam o hlasování v Poslanecké sněmovně má mnohem větší vypovídací hodnotu. Najděte mi v tom původním zákoně z roku 2005 to omezení např. na střechy nebo na malé výkony a ocitujte nám ty paragrafy z roku 2005, když omlouváte, že jste byli jenom pro ty malé. Podle mého názoru a mých vědomostí – mohu se plést – tam nic takového nebylo. Že si to někdo myslel, no to je možné, to nemůžu vyloučit, ale žádné omezení velikosti tam nebylo a podle mě se přidalo až po roce 2010, kdy se omezila velikost na podporu. Takže se nemůžete omlouvat s tím, že tehdy to bylo pro ty malé, a pak se to zneužilo. Nebylo tam to omezení a ti, kteří pro to hlasovali, mají mnohem větší odpovědnost než ti, kteří byli tehdy proti. To je přece logické, na tom není nic, nic divného.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak nyní má faktickou poznámku pan poslanec Leo Luzar. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Leo Luzar: Dlužím citaci deníku. Byl to, vaším prostřednictvím ke kolegovi Stanjurovi, dlužím mu informaci, tehdejší dobový deník Ekonom iDnes, který toto publikoval. Těch článků z tehdejší doby je více. Čili Haló noviny tehdy o tom samozřejmě psaly taky, ale abych se vyhnul tomu nařčení, že cituji z vlastních zdrojů, byl to Ekonom iDnes.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak a nyní s přednostním právem vystoupí předseda klubu hnutí ANO Jaroslav Faltýnek a další jsem tedy já v pořadí následně. A potom pan poslanec Stanjura. Prosím.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji, pane místopředsedo. Je dobře, že stále diskutujeme ještě k věci, a to k daním. Nicméně já jsem se podíval do Wikipedie, protože tady je pořád debata, kdy kdo vládl, tak jenom abych vám to přečetl, jak to vlastně konkrétně bylo. Je to informace pro nás pro všechny. ODS je česká liberálně konzervativní pravicová strana vládla v letech 1992–1996, 1996–1997, potřetí od podzimu 2006 do jara 2009 a opět od července 2010 do července 2013. To je na oficiálních stránkách ODS.

Tak a já bych s dovolením dokončil to svoje vystoupení, jak jsem měl tu faktickou poznámku, kdy jsem chtěl jenom oživit nám všem paměť, jak to bylo, když vládla ODS z hlediska zvyšování daní. Skončil jsem, že se zavedla 50procentní daň z podpor ke stavebnímu spoření, zvýšil se dálniční poplatek pro osobní auta z 1 200 na 1 500 a mýtné pro nákladní vozy pro čtvrtinu. A teď je dálniční známka, mám pocit, stále ještě 1 500, ne? Je to tak, že? Mýtné je vyšší. Sazba daně z cigaret a tabáku, pro řidiče jezdící na plyn od 1. 1. 2012 daň ze stlačeného zemního plynu ve výši 500 korun na tunu se zavedla, zvýšila se – už tady o tom někdo hovořil – spodní sazba DPH z 10 na 14 % u potravin, léků, tepla, vody, dopravy, knih a dalších položek. Dále se zavedla 32procentní daň z povolenek na emise při výrobě tepla a elektřiny. Dále 7. listopadu 2012 se prosadilo další zvýšení DPH ze 14 na 15 %

u spodní sazby a z 20 na 21 % u horní sazby. Dětské pleny zařadili do vyšší sazby, a zvýšili tak jejich zdanění ze 14 na 21 %. Schválili – to je zajímavé – zvýšení daně z převodu nemovitostí ze 3 na 4 %, schválili zrušení slev na dani pro živnostníky a zvýšení daně z příjmů fyzických osob z 15 na 22 % a pro lidi s příjmy nad čtyřnásobek průměru zrušení stropu pro placení zdravotního pojištění. To jsou fakta.

A poslední poznámka z mé strany, jak tady říkal nějaký vzácný kolega – už nevím, kdo to byl, myslím, že pan kolega Skopeček – že v době hospodářského růstu sekáme stamiliardové schodky, tak ono je to přesně naopak. Vy jste v době hospodářského růstu, kdy byl růst HDP 2 až 3 %, sekali stamilionové schodky. Já tady bohužel nemám ten graf, ale při nějaké bližší příležitosti, a tato debata bude určitě pokračovat i v dalších dnech, tak já se na to připravím, protože nejsem ekonom, jsem zemědělec, tak si ty grafy vytáhnu a můžeme tady o tom diskutovat. Pořád se odvoláváte na krizi, která ano, byla, byla, ale ty schodky se sekaly i v letech, kdy byl hospodářský růst. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, nyní tady mám dvě faktické poznámky, pan poslanec... (Poslanec Faltýnek se vrací k řečništi.) Ano prosím, dobře.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Ještě se omlouvám, reakce na pana Stanjuru. Ano, Jaroslav Faltýnek, a to všichni víme, byl dvacet let členem sociální demokracie. A já na tu dobu vzpomínám velmi rád. Jsem na to svým způsobem hrdý a vážím si té doby. Takže jsem rád, když mi to občas někdo připomene, že to zazní v tom veřejném prostoru, že jsem byl dvacet let členem sociální demokracie. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: S faktickou poznámkou nyní dva přihlášení, takže předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura a připraví se pan poslanec Jiří Bláha. Pane předsedo, máte slovo, vaše dvě minuty.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já jsem rád, že jsem pana předsedu Faltýnka potěšil, já jsem to nemyslel nijak kriticky, jako fakt. To potvrzuje mé přísloví, které rád říkám. Jednou vlevo, vždycky vlevo. To je v pořádku.

Ale k těm faktům, která uvedl pan předseda Faltýnek. Ano, to je pravda. Já myslím, že přesně řekl, my jsme vládli, když to spočtete, tak jak říká Andrej Babiš, ODS tady nevládla třicet let, bohužel, ale mnohem méně. Ty intervaly byly naprosto přesné. Možná kdybyste spočítal vládní působení vaší bývalé strany a dneska vaší nové strany s vaší bývalou stranou, tak je to bezesporu delší období. Ale o tom to není. Ta opatření, která jsme přijali v rámci krize, jste přečetl správně, ale zapomněl jste říct tu podstatnou věc. Ono to platí tři roky. A vy už jste prolongovali, už to platí o šest let déle. Jestli my máme zodpovědnost za ty tři roky na zvýšení daní, a k té se hlásím, to je prostě fakt, takhle jsme to zvýšili, přesně, jak jste četl. Mělo to skončit k 1. 1. 2015. Takže my máme 33 % odpovědnosti a vy 67. Takže my jsme to prosadili na roky 2013, 2014, 2015 a vy jste to prosadili na roky 2016, 2017, 2018, 2019, 2020 a zatím se v tomto volebním období nechystáte nic z toho změnit.

Ano, my jsme zvyšovali spotřební daně a snižovali daně z příjmů. My si myslíme, že stát má více ocenit aktivitu, to znamená méně ji danit, a pokud potřebuje daňové příjmy a potřebuje daňové příjmy bezpečnost, obrana, to si nemusíme říkat, tak je mnohem spravedlivější zdaňovat tu spotřebu, a ne tu aktivitu. To je náš politický názor, takhle jsme postupovali. Takže ano, zvýšili jsme část spotřebních daní, mimo jiné DPH, resp. nepřímých daní, ne spotřebních, nepřímých, ale snížili jsme přímé daně. To je v souladu s naším

politickým programem, to není nic špatného (čas!) a v těch letech (čas!) jsme to skutečně udělali(čas!), jak řekl pan předseda Faltýnek.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Prosím vás, teď poslední faktická poznámka. Pan poslanec Jiří Bláha. Já se omlouvám, že jsem říkal ten čas třikrát, byl jsem už upozorněn jinými poslanci na to přetahování. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Bláha: Vážení kolegové, kolegyně, já ještě bych doplnil, jsem rád, že jsme se vrátili k těm daním a byrokratickým zátěžím, o kterých se tady nejvíce mluví. A já bych chtěl jenom doplnit, teď nám to pan Stanjura řekl, že oni nejvíc zvedali spotřební daně, takže přímé daně všem občanům, ale oni i hýbali s tou byrokracií nejvíc. Když jsem začal před třiceti lety podnikat, tak jsem nemusel vůbec nic. Ale od roku 1992 to přišlo. Máš živnostenský list a to že podnikáš dva roky, vlastně nás vůbec nezajímá, že to děláš dobře a že zaměstnáváš lidi. Ty nejsi vyučen v oboru, takže nemůžeš v tom oboru podnikat. Sežeň si osobu zodpovědnou a ta ti může zaručit, že můžeš podnikat. A takhle to šlo dál a dál. Bezpečnost práce, životní prostředí, požární ochrana, politika zaměstnanosti a tak dále a tak dále. Každý den nové lejstro, nebo každý rok nové lejstro, každý rok desítky nových lejster a díky tomu narostla ta byrokracie, která přetrvává dodneška. A věřte tomu, pokud něco zkazím, tak se to hrozně těžko napравuje a vrací zpátky. Takže my teď dalších třicet let budeme napravovat to, co se povedlo převážně za vlád minulých v minulých letech. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní na faktickou pan poslanec Zbyněk Stanjura, připraví se pan poslanec Marek Benda. Zatím dvě faktické. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Musím upřímně přiznat, že pro opozici je dar, když někdo vystupuje jako pan vládní poslanec, pan poslanec Bláha. Opravdu. Myslím to úplně upřímně, že to je dar pro opozici. Protože kdybyste měl pravdu, tak proč vaše vláda například navrhuje regulovat zpřísnění podmínek pro realitní makléře? Proč jste si neprosadil hnutím ANO, aby takový zákon vůbec neprošel vládou? Kdo liberalizoval živnostenský zákon za velkého křiku levice, kteří přesně chtějí to, o čem vy jste mluvili? Já neříkám, že to není pravda, ale podívejte se, v kterých letech to vznikalo, kdy jsme vládli my a kdy vládli vaši věrní koaliční partneři, socialisté. My jsme výrazným způsobem snížili počet vázaných živností ve prospěch volných. Ano, jsou tam doposud nesmyslné nároky, přesně jak jste říkal, nějací odpovědní zástupci. Za šest let jste nenavrhl v tom nic. Vůbec nic. Až skončí toto volební období, tak už to bude skoro fifty fifty, roky ODS ve vládě a roky ANO ve vládě. Už tam ten rozdíl bude dramaticky malý. Bude to skoro vyrovnané. A vy šest roků tady mluvíte, pan poslanec Bláha tedy dva roky, abych se přiznal, a co v tom udělal on? Přinesl jste nějaký poslanecký návrh zákona, který by to zjednodušil, aby například, když je majitel firmy, nemusel shánět ty odpovědné zástupce? Já vám to řeknu. Nic nepředložil. Pokaždé přijde – já se omlouvám, vy se tváříte, že jste jediný, který podniká v republice, že jste jediný, který rozumí problémům malých podnikatelů. Věřte mi, není tomu tak.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní ještě jednu faktickou poznámku pan poslanec Marek Benda. Potom bych se měl připravit já s přednostním právem a potom paní ministryně Schillerová má zájem ještě vystoupit. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážená paní ministryně, vážené dámy, vážení pánové, také mě vyprovokoval pan poslanec Bláha, protože já jsem pamětníkem těch let a pamatuji si, v kterých časech se tady byrokracie zvyšovala a v kterých letech se snižovala. Václav Kalus starší v době, kdy byl předsedou vlády a kdy mu ministr přinesl návrh zákona, který měl více než 50 paragrafů, tak jim to, těm Vodičkům, Dybům, Kočárníkům, všem vracel a říkal, jestli to neumíte napsat do 50 paragrafů, tak mi sem s tím vůbec nechoďte. Tímhle způsobem se vládlo v letech 1992 až 1998. Pak nastoupil váš prezident Miloš Zeman, kterého jste tady tak aplaudovali. A vzpomenete si na pana ministra Grygara, který chodil s těmi dvěma obrovskými taškami těch papírů, a jak se tehdejší premiér chlubil tím, jak tlusté zákony schvalují.

Já vím, že to souviselo částečně s tím, že jsme vstupovali do Evropské unie a že bylo potřeba samozřejmě řadu předpisů harmonizovat. Ale to jsou léta 1998 až 2006 a zejména tedy 2002 až 2006, kdy došlo k dramatickému nárůstu byrokracie v této zemi. Kdy se poprvé vymyslely zákony o státní službě. Všichni nedotknutelní. Pak trvalo dalších deset let, kdy bylo možné ho vůbec nějakým způsobem přijmout, aby se z toho státní rozpočty nezbláznily, a to byl přesně ten čas, kdy na každou věc bylo potřeba razítko, každý musí být hlídán, pořád se potřebujeme rozloučit s těmi svobodnými devadesátými léty, která přece vedla k tomu velkému chaosu, jak velmi rád a často říká váš pan premiér.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tady mám tři faktické poznámky, takže to zrekapituluji, aby se mohli mnozí poslanci připravit. Pan poslanec Jiří Bláha, dále pan poslanec Vojtěch Munzar a dále předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Takže pane poslanče, vaše dvě minuty. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Já bych chtěl také poděkovat prostřednictvím pana předsedajícího panu Stanjurovi za nahrávku na smeč, protože já jsem na začátku si vás všechny obešel s návrhy, které bychom mohli udělat pro podnikatele a pro normální občany z hlediska podnikání, z hlediska daňové zátěže, z hlediska byrokracie, a dodnes si pamatuji slova pana Stanjury, který mi řekl pane Bláho, my tady nejsme, abychom vám s něčím pomáhali, ale proto, abychom to co nejvíce zdržovali. A pokud byste se zeptal na MPO, zeptal byste se na dalších ministerstvech, kdo obchází dnes a denně a snaží se něco udělat pro podnikatele, změnit třeba jenom blbě kontrolní činnost našich orgánů, zmapovat všechny věci, snížit administrativní zátěž, tak byste zjistil, že dennodenně se snažím za podnikatele a za naše občany lobbovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí pan poslanec Vojtěch Munzar, připraví se pan poslanec Zbyněk Stanjura. Pane poslanče, vaše dvě minuty. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Chci ještě zareagovat zpětně na pana kolegu Luzara vašim prostřednictvím. Mně to chvíli trvalo, než jsem si to našel v archivech Sněmovny, to se týká zákona o podpoře obnovitelných zdrojů energie. Byl to tehdy tisk 529 a pan kolega Luzar tady říkal, že se komunisté domnívali, že se to vztahuje pouze na malé projekty a že tím budou podpořeny jenom malé projekty. Když se podíváte na ten tisk a na ten zákon, tak § 3 jednoznačně hovořil, že to je na všechny včetně těch velkých zařízení. Bylo tam pouze omezení, výjimka, na které se to nevztahovalo, a to byly vodní elektrárny o velké výkonu. Na všechny ostatní včetně velkých solárních elektráren se tento zákon vztahoval. Tak já vůbec nevím, kde pan kolega Luzar vzal dojem, že se to mělo vztahovat jen na malé projekty. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Zatím poslední přihláška, předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura na faktickou. Prosim, pane předsedo, vaše dvě minuty.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Velmi těžko se reaguje, když pan poslanec Bláha interpretuje naše jednání na šest očí, já jsem tam byl sám, on měl s sebou půvabnou asistentku, jestli si dobře vzpomínám. Nic takového jsem neřekl, ale já nemám nahrávací zařízení ve své kanceláři, abych doložil, že neříkáte pravdu. Já jsem vám přece řekl, že ty headline, ty nadpisy že jsou (nesrozumitelné), že pan poslanec Bláha mi přenesl jednu A4, kde byl např. bod Snížíme byrokracii. (Nesrozumitelné.) Určitě. Ale řekl jsem mu něco jiného. Zásadní snížení byrokracie se nedá napsat z opozičních lavic. My nemáme ty desítky právníků a legislativců, jako mají jednotlivá ministerstva. A logicky. Žádná opozice nikdy nemá takové legislativní možnosti. Ano, z opozice není složité napsat návrh na změnu sazby daně z příjmu fyzických osob. Ale z opozice je nemožné napsat nový zákon o dani z příjmu fyzických osob. Prostě nemožné. My jsme si toho vědomi, proto ty naše návrhy, které chodí, jsou relativně skromné, protože tam nechceme dělat legislativní chyby a jsme si vědomi toho, že bez týmů právníků to nejsme schopni legislativně dobře připravit. Politická debata o obsahu toho zákona je něco jiného. Takže nic takového jsem neřikal.

Ale skutečně, a já to nezměním jenom kvůli tomu, že jste mě nepravdivě nařkl, nebudu si nahrávat schůzky, na kterých mluvím např. s vládními poslanci. Proč bych to dělal? Ale je mimořádně nekorektní na mikrofon po dvou letech interpretovat jednání, na kterém byli pouze tři lidi. Nemám se jak bránit kromě toho, že na mikrofon řeknu: Nemluvíte pravdu, pane poslanče Bláho.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já se nechám vystřídat.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Nyní je s přednostním právem přihlášen pan místopředseda Okamura, poté paní ministryně. Prosim.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, vládní daňový balíček je údajně zčásti motivovaný starostmi vlády o naše zdraví. A měl by mu prý prospět. To je nesmysl a pravda je opačná. Vládní návrhy daňových změn jsou velmi nezdravé a ohrozí jak zdraví občanů, tak zdraví pojišťoven a zdraví naší ekonomiky. Hnutí SPD nepodpoří vládou navrhované zvyšování daní a hned vysvětlím konkrétně proč.

Poradenská společnost McKinsey v úterý zveřejnila zprávu, v níž varuje před tím, že třetina světových bank by pravděpodobně nepřežila vážné oslabení ekonomiky, a měla by proto radikálně změnit svůj podnikatelský model. I ten největší laik chápe, že pokud přijde nouze, má se lépe ten, kdo má úspory, než ten, kdo se topí v dluhách. Ve finančním sektoru se takovým úsporám říká finanční rezerva. Vláda se dnes zdaněním takových rezerv chystá tlačit na pojišťovny, aby v čase přicházející ekonomické krize tyto rezervy snižovaly a zisky ve formě dividend raději vyváděly z České republiky. Normální smrtelník to nepochopí. A nechápou to ani ekonomové, bankéři a další odborníci na finanční trh.

Vláda hnutí ANO, ČSSD a KSČM tento návrh připravila, aniž by vzala v potaz připomínky České národní banky, České asociace pojišťoven, ekonomů a dalších odborníků. Všechny tyto instituce zdůrazňují nesystémovost a nebezpečí této sektorové daně, a to především v dopadech na klienty pojišťoven, tedy na naše občany. Podle odborníků se Ministerstvo financí pod vedením ministryně Aleny Schillerové v podstatě rozhodlo potrestat sektorovou daní dlouhodobou obezřetností pojišťoven. Ty vytvářely po desítky let technické

rezervy, aby byly schopné v budoucnu pokrýt všechna, i nečekaná, pojistná plnění klientů. Paní ministryně financí argumentuje tím, že pojišťovny tvorbou rezerv optimalizují daně. Ano, ale co je na tom v tomto případě špatného, když současný systém zvýhodňuje tvorbu rezerv před vyváděním zisku? A pro nás je stále lépe, když jsou peníze v České republice v kase pojišťovny jako rezerva na případnou krizi, než když odtečou někam na Kajmanské ostrovy.

Vláda také zcela nepřijatelně navrhuje občanům zvýšit o 100 % poplatky za vklad do katastru nemovitostí. Přitom úředníci na katastrech jsou placeni z daní, takže mi uniká, za co ještě další poplatky. Aby vláda odradila občany od toho, aby obtěžovali úředníky? Neznám nikoho, kdo by na úřady chodil, aniž by musel. Pokud si někdo koupí nemovitost, což je popravdě opět jedna z forem úspor, je to forma rezervy na horší časy, kterou občané stabilizují svoji sociální situaci, a stát je za to trestá. Stát jim chvályhodnou snahu starat se o sebe zdráhuje. To je opět antisystémový krok. A je jedno, jak málo to údajně státu přinese. Zásadní je, kolik to občanovi sebere a jaké mu stát dává poselství. Neprobendil jsi peníze a kupuješ nemovitost? Tak zaplať pokutu! To je ořesná politika této vlády hnutí ANO, ČSSD a KSČM v krystalickém podání. Sedřít z kůže ty slušné a pracující lidi na maximum.

Vláda navrhuje také vyšší zdanění hazardu. A ani tomu netleskáme a hned vysvětlím proč. Na cizím neštěstí by stát neměl parazitovat a veškerý nebezpečný hazard, který způsobuje závislost, to je videoterminály a jejich obdoby na internetu, by měl zakázat! Takže ne že jsme proti vyššímu zdanění s tím, že podporujeme hazard, my to chceme zakázat! Já už jsem tady opakovaně dával návrhy na zákaz výherních hracích automatů a jejich internetových obdob. To je návrh, který my navrhujeme. Odborné studie už vícekrát prokázaly, že příjmy z hazardu jsou několikanásobně nižší než výdaje, které má stát se škodami, které hazard lidem způsobuje.

Paní ministryně Schillerová z hnutí ANO si při navrhování změn libovala, že Česko patří k zemím s nízkým podílem černého trhu s cigaretami a alkoholem. To se rozhodla zcela nelogicky změnit tím, že zvyšuje už tak vysoké zdanění tabáku a alkoholu. Doporučil bych paní ministryni navštívit venkovskou hospodu a případně tam, kde hospody vláda svým EET zlikvidovala, tak nějakou místní hasičárnu nebo jiné místo, kde se lidé scházejí. Protože hospoda už tam není, už je zlikvidována. Zjistila by, že se znásobily počty lidí, kteří už nekouří cigarety, ale tabák. A že raketově přibývá lidí, kteří kouří pašované cigarety a pašovaný tabák. Nejčastěji z Ukrajiny. Je to ten zdravější model? Pro plíce i pro státní kasu? Já se ptám. Tady vidíte amatérismus vládních návrhů v praxi. Víím, že vláda na to nemá z nějakého mně neznámého důvodu čas, ale stačí si do vyhledávače zadat termín "domácí pálenice" a objevíte rostoucí trh s destilačními přístroji. To neznámá, že by ubylo černého trhu s alkoholem, ale naopak, že stále roste navzdory tomu, že domácí pálení mimo oficiální pálenice je nelegální. To je to nejmenší. Ale vysoké zdanění alkoholu je skutečně motiv i pro profesionální zločince, kteří pak ohrožují zdraví a životy lidí pančovaným nelegálním alkoholem. To je mnohem větší problém. Ne, že bych bagatelizoval nelegální pálení. Já poukazuji na to, že ten skutečný problém je ještě větší.

Snad si ještě pamatujete tzv. lihovou nebo metanolovou aféru. V září roku 2012 v Česku a Polsku došlo k sérii otrav metanolem. Do 29. ledna 2013 na otravu zemřelo 47 občanů České republiky, tři občané Polské republiky a desítky dalších byly hospitalizovány, přičemž mnozí lidé utrpěli trvalé poškození zraku. Toto číslo však nebylo konečné kvůli tomu, že množství jedovatého metanolu stále kolovalo mezi lidmi. Proto se i po hlavní vlně otrav stále objevovaly nové oběti. A viníkem nebyli jen podvodníci s alkoholem, rovnocenným viníkem byl stát, který vysokým zdaněním lihu tyto podvodníky stále silněji motivuje k obcházení zákona. Pro ekonomy to není překvapivé. Naopak to je bohužel naprosto logické.

Světově známá Lafferova křivka, pojmenovaná po americkém ekonomovi Arthuru Lafferovi, zobrazuje hypotetickou závislost celkové sumy vybíraných daní na míře zdanění. Laffer říká, vysoké daně mají negativní dopad na ekonomický růst, protože oslabují motivaci lidí k pracovním výkonům, zvětšují daňové úniky a vyvolávají únik kapitálu ze země. Konec citátu. Ano, je to princip prokázaný a ověřený po desetiletí. A přesto ho většina vlád po celé Evropě ignoruje a dělá stále dokola tu stejnou chybu.

Vážené dámy a pánové, vážená vládo, dobrá vláda se nepozná podle toho, že víc rozdává, ale tím, že naopak občany méně okrádá. Nezdrazujte občanům život, a nemusíte pak řešit občany v nouzi. Hnutí ANO slibovalo, že nebude zvyšovat daně, všichni si na to pamatujeme, a pan premiér dokonce sliboval vyrovnaný rozpočet. Nic z těchto slibů se neděje. Děje se pravý opak. Byla to lež. Naopak, daně vláda hnutí ANO, ČSSD a KSČM stále zvyšuje, a jak víte, zvyšuje se i daňová kvóta. A to kontinuálně. Nezlobte se, vážené kolegyně a kolegové, ale nejen mně, ale i velké části občanů tohle přijde jako velký volební podvod.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Paní ministryně svoje přednostní právo stáhla, nicméně je zde faktická poznámka pana poslance Nachera, poté se tedy připraví pan předseda Stanjura řádně do rozpravy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Patrik Nacher: Dámy a pánové, pěkné odpoledne. Já jsem teď poslouchal pozorně pana místopředsedu Okamuru, jestli mě poslouchá teď, a já tam viděl takovou nelogičnost v tom, co on řekl, tak si dovoluji na tu nelogičnost upozornit, stejně jako jsem to udělal dopoledne u toho investičního životního pojištění. On říkal, že ty negativní externality u výherních automatů vysoce převyšují to zdanění, a proto je potřeba to zakázat. Dobře, to je legitimní, nějaký názor. Zároveň u jiného tématu, což je zdanění alkoholu, bych také připomněl, že i alkohol a jeho konzumace s sebou nese nějaké negativní externality, které podle mého názoru, a nemám tady teď ta čísla, protože jsem nevěděl, že o tom budeme mluvit, převyšují ten výnos, tak v té logice by tedy v tom případě pan Okamura měl chtít i prohibici, to je zakázat i ten alkohol, aby to bylo konzistentní.

Ale buď platí jedno, nebo platí druhé. To znamená, převyšuje-li u něčeho negativní externalita, tak buď to zásadně zdaníme, totálně, anebo úplně zakážeme. Ale pak v tom případě v tom projevu jste si, pane kolego, protiřečil i v tom, že říkáte, že je potřeba něco... že u zvýšení daně u alkoholu je vyšší množství toho černého, toho mimo ten trh, ale to samé pak bude platit u různých těch heren a u těchto záležitostí. Prostě když je nějaká prohibice, něco se zakáže, tak to půjde mimo ten režim. A to platí jak u alkoholu, tak u výherních automatů. Tak já bych jenom poprosil o konzistentnost v tom příspěvku, ať už se jedná o hazard, alkohol a o všechny tyto věci. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tedy nemám další přihlášku na faktickou, takže vyzvu s přednostním právem předsedu klubu ODS Zbyňka Stanjuru, nicméně přečtu jednu omluvu, než přijdete. Od 13.00 hodin do konce jednacího dne se z osobních důvodů omlouvá paní poslankyně Květa Matušovská.

Pane předsedo, máte v obecné rozpravě neomezený prostor dle jednacího řádu. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já jsem se tedy nepřihlásil s přednostním právem, naopak jsem všechna přednostní práva pustil. Přihlásil jsem

se řádně do rozpravy. (Předsedající: Máte pravdu.) Ale jsem na řadě, takže je to v zásadě jedno.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Máte pravdu. Trpělivě jste čekal.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Musím říct, že tentokrát mé vystoupení k daňovému balíčku bude delší než obvykle, takže jsem si připravoval, čím se vás pokusím přesvědčit, abyste ho aspoň modifikovali, když už byste ho nezamítli, což by bylo úplně nejlepší, bude mít šanci v prvním hlasování. Až se k němu dostaneme, budeme hlasovat o zamítnutí tohoto tisku. A byla by skvělá zpráva, (kdybych slyšel?), že Sněmovna se většinově shodla, že daně se nebudou zvyšovat a paní ministryně financí řekla, já si s tím poradím, a myslím si, že bychom se nemuseli obávat, zda se stihne nějaký 1. leden, protože by to neplatilo vůbec.

Ale já jsem si připravil i strukturu toho vystoupení. Rozdělil jsem ho do deseti kapitol. Je možné, že někoho z vás konkrétní kapitola nezaujme. Tak já vám řeknu deset kapitol, půjde to pěkně po sobě. Zase věřím, že alespoň jedna kapitola vás zaujme.

První kapitola. Chci se věnovat, překvapivě, vládnímu programovému prohlášení a poněkud nepřekvapivě celkové daňové zátěži v České republice.

V druhé části svého vystoupení ukážu na skutečné obstrukce ve Sněmovně, to znamená, že už přes rok tady leží náš vynikající návrh na zrušení superhrubé mzdy, a pokusím se vás přesvědčit, abychom ho urychleně projednali.

V třetím bodě se budu věnovat tomu, co považujeme za největší chybu v návrhu daňového balíčku, sněmovním tisku 509, a to je návrh na zdanění technických rezerv pojišťoven.

Čtvrtý blok budu věnovat hazardu. Mám tady podkapitolu, kterou jsem si nazval Účtenkovka. Možná bych odskočil, ať nejdu tak jako věrně podle toho plánu.

Dneska jsem se dočetl, že máme hráče, který je schopen poslat do Účtenkovky 11 tisíc účtenek měsíčně. Nepočítal jsem to já, ale novináři. To znamená, 350 účtenek denně, což znamená, jedna za čtyři minuty ve dne v noci bez spánku. A to jsem nevěděl, protože mě to nezajímá, takové hazardní hry. V podmínkách Účtenkovky je, že za jeden den můžete poslat od jednoho obchodníka pouze jednu účtenku. Takže paní ministryně tak motivuje naše občany, že ten konkrétní občan je schopen denně navštívit 350 různých obchodů, v každém si pořídit účtenku a ještě ji odeslat do slosování. Vám to připadá legrační, ale to je skutečně 11 tisíc nákupů měsíčně a to podle mě není zdravé.

A psali mi někteří voliči hnutí ANO, proč označuji Účtenkovku za hazardní hru, když tam není žádný vklad. Můj argument je ano, vklad tam není, ale závislost tady bezesporu vzniká. Já neznám nikoho ve svém okolí, který by provedl 11 tisíc nákupů měsíčně. A četl jsem, že jednou bylo dokonce 12 tisíc nákupů. Když se novináři ptali Ministerstva financí, co s tím budou dělat, tak říkali nic, my jsme rádi, že občané mají zájem o tu Účtenkovku. Tak možná tím paní ministryně zvyšuje spotřebu obyvatelstva a příjem DPH, to nevím, ale podle mě je to patologické mít 350 účtenek denně. A nikdo mně to nevymluví. Možná jednou za rok, já stejně nevím, 350 obchodů navštívit za jeden den, to tedy nevím. A to jsou ještě i státní svátky. Teď si představte, že to pak vyjde denně víc, když je státní svátek, kdy je zavřeno, anebo je omezený počet otevřených obchodů.

Ale pojďme k programovému prohlášení vlády České republiky. Je to dokument z června 2018. Já jsem si ten soubor stáhl ze stránek vlada.cz, pokud máte zájem. Já myslím, že vládní poslanci to čtou každé ráno, aby věděli, co přesně mají v té Sněmovně dělat. A já ho

nebudu číst samozřejmě celé, zaměřil jsem se pouze na tu část programového prohlášení vlády, která se dotýká daňového balíčku, sněmovního tisku 509. To znamená, z těch 44 stran se budu věnovat pouhopouhým čtyřem stranám a ve skutečnosti pouze čtyřem odstavcům z těchto čtyř stran. Vždycky vám přečtu, k čemu se vláda zavázala v červnu loňského roku. Neporovnával jsem to s tou první Babišovou vládou, ale myslím, že tam těch změn tolik nebylo. Možná, že jste tam přihodili to zrušení karenční doby, to myslím, že je tak jediné, jinak to bylo hodně podobné.

Prosazujeme stabilní a předvídatelné daňové prostředí. – To podporuje i ODS. Chci říct dobrou zprávu pro vládu, i my podporujeme stabilní a předvídatelné daňové prostředí.

Ale teď je ta klíčová věta a chci se vás zeptat, jak jste to mysleli tehdy, nebo dnes: Změny soustavy daňových zákonů budou prováděny pouze několika málo souhrnnými novelami – což je pravda – a to s dostatečným odkladem účinnosti. – Zaměříme se na tuto větu vedlejší: a to s dostatečným odkladem účinnosti. Dneska je 25. října, jednáme ve třetím čtení asi pět a čtvrt hodiny, včetně minulého týdne, takže o obstrukci se zatím nedá mluvit. A i kdyby to dneska prošlo, modelujeme si příklad, který nenastane, myslím, že mnozí máme rádi pohádky pro dospělé, tak to v pondělí odejde do Senátu, v pondělí ne, to je státní svátek, v úterý, nebo do 30. října, velmi pravděpodobně to Senát vrátí kolem 28.–29. listopadu, podle zákona o jednacím řádu musíme mít ten tisk k dispozici minimálně deset dnů předtím, než to budeme projednávat. Když půjde všechno ideálně a schválili bychom to dneska, tak se k tomu dostaneme někdy kolem 12., 13., 14., 15. prosince, v tom týdnu určitě. Teď si představme, že po několikátém vystoupení opozice vládní většina to prohlašuje, slavně, získá většinu, zatleská si, pak to půjde k panu prezidentovi. I kdyby to pan prezident podepsal ten samý den, i když na to má patnáct dnů, ale řekněme druhý den to podepíše, tak podle programového prohlášení vlády 13 či 14 dnů před velkou změnou mnoha daňových zákonů je dostatečný odklad účinnosti. Škoda, že jste tam nenapsali do závorky maximálně 14 dnů. Protože opravdu je to na výkladu, každý si pod tím představí něco jiného.

Dostatečný odklad účinnosti. Já bych očekával – a nebuďme přísní – dobu mezi třemi a šesti měsíci, ideálně šest měsíců, že by to bylo schváleno někdy v polovině roku a platilo to od Nového roku. Myslím, že kdyby ty změny daní nebyly tak výrazné, tak i tři měsíce by stačily na adaptaci. Protože velmi často se mluví, jak to účetnictví je úplná brnkačka, ta účetní stejně nic nedělá, jenom cvaká na tom softwaru a ono to všechno dělá samo, že jo, kontrolní hlášení, DPH, nic není problém, pokud máte účetní software. Ono to tak úplně jednoduché není, zkuste si vy, kteří jste to někdy říkali, zkuste si někdy účtovat, vřele doporučuji, myslím si, že pak budete mluvit s větším respektem o této profesi. Taky ten software se taky někdy musí změnit, představte si. Ty softwarové firmy musí zareagovat na legislativní změny, musí to otestovat. Takže to není otázka jednotek dnů, tak aby ten systém fungoval. Nicméně finanční úřad pak může přijít minimálně s tříletým zpožděním, tzn. finanční úřad může přijít někdy v prosinci roku 2022 nebo v lednu roku 2023 (řečeno 2002, 2003) a penalizovat podnikatele, že v lednu 2020 např. něco špatně účtovali, vystavili špatně daňový doklad nebo něco podobného. To určitě není dostatečný odklad účinnosti...

První odstavec, který jsem vám citoval z programového prohlášení vlády, ve kterém vláda objektivně selhala. Nebo si, paní ministryně, myslíte, že 14 dnů před prvním lednem, pokud by to v ideálním případě – a to nebude ideální případ – pokud by to v ideálním případě prošlo, je dostatečná doba? Já si to nemyslím.

V dalším odstavci jste si vy sami schválili: Zrušíme superhrubou mzdu u daně z příjmů fyzických osob a navrhne novou sníženou sazbu 19 % z hrubé mzdy. – Je to tedy už potřetí, bylo to v Sobotkově vládě, ve vládě Andreje Babiše I a ve vládě Andreje Babiše II. Ty římské číslice tam dodával web české vlády, ne já, abychom věděli, takhle číslovají ty vlády, když se podíváte na web. Paní ministryně – nevím, jestli to bylo už před rokem, ale před

mnoha měsíci řekla, že na to není politická vůle, aby se to prosadilo. Tak pokud vyjdu z předpokladu, že strany, které vytvoří vládní koalici a společně vytvoří programové prohlášení vlády, které je veřejné, které tím může kontrolovat nejen opozice, ale zejména voliči, že s ním souhlasí, pokud vládní strany s tím souhlasí, tak to máme přesně 93 poslanců Poslanecké sněmovny. Modelujme si ten nepravděpodobný případ, že by komunisté hlasovali proti vládě. Vyloučit to nemůžeme, oni tu koaliční smlouvu nepodepsali, oni mají nějakou smlouvu jenom s hnutím ANO, jak nám říkají kolegové ze sociální demokracie – my s tím nemáme nic společného, tu smlouvu s nimi uzavřelo hnutí ANO. A asi je to pravda. V tom případě by vládě chybělo 8 hlasů k prosazení tohoto bodu programového prohlášení. Zodpovědně říkám, u nás jich je 23. To už dává do kupy – a nejsme jediní – když se pak dostanu k dalším bodům, tak zjistíte, že kolegyně, paní poslankyně Langšádlová z jiného poslaneckého klubu navrhla vlastně to, co je obsahem programového prohlášení vlády – takže tady existuje minimálně ústavní většina pro to, aby to bylo schváleno.

Ano, my samozřejmě navrhujeme jinou sazbu. My navrhujeme po zrušení superhrubé mzdy sazbu 15, a ne 19, to je pravda, na tom se s vládní většinou neshodneme. Ale pro nás je lepší malé snížení daní než žádné snížení daní. Takže není to tak, že buď bude snížení daní podle nás, to bude v tom bodě 2 mého vystoupení, kde vás zkusím přesvědčit. I kdyby to neprošlo, my jsme připraveni podpořit zrušení superhrubé mzdy s tou sazbou 19 %, což ve skutečnosti znamená snížení sazby daně z příjmů zhruba o 1,1 %. Když to přepočtete z té superhrubé mzdy 15 %, tak vám vyjde zhruba 20,1 % hrubé mzdy je dnešní... Kde je plnění tohoto bodu programového prohlášení vlády? Za šest let vůbec nic.

Takže to je druhý odstavec z programového prohlášení vlády, který se týká daňového balíčku a toho, co v něm není, přestože se k němu vláda zavázala.

Na té samé straně číslo 5 programového prohlášení je poslední odstavec, který není špatný, mohl by být ambiciózní, ale když už vláda nechce snižovat daně jako celek, tak aspoň bych ocenil, že na papíře, na papíře je napsáno: ctíme princip daňové neutrality. Daňovou neutralitu chápu tak, že pokud provedu změny daňového systému, tak celkový výsledek bude pro daňové poplatníky roven nule. Neutrální. A můžeme vést debatu o tom, která politická strana chce zvýšit které daně a kompenzovat to snížením jiných daní, příp. naopak. Paní ministryně se nijak netají, opakovaně říká: když nebude daňový balíček, nebudu mít dodatečné příjmy do státního rozpočtu. Vláda vědomě předtím jenom něco neudělala v těch dvou bodech. Tady vědomě porušuje vlastní programové prohlášení. A pan ministr obchodu a průmyslu v televizní debatě řekne úplně bez skrupulí: naše vláda nezvyšuje daně. – A já mu říkám: a co budeme projednávat v pátek? – No to je daňový balíček. Ale trvám na tom, že nebudeme zvyšovat daně.

Tak já chytnu tu hozenou rukavici. Pokud z toho návrhu vyhodíme všechny paragrafy, které se týkají zvýšení daní, tak řeknu: pan ministr měl pravdu, žádné zvýšení daní tam není, a pak to můžeme podpořit i my... Obávám se, že takhle to nebylo myšleno, že se jenom vládní představitel bál v přímém přenosu přiznat barvu a říct: my zvyšujeme daně, my zvyšujeme míru přerozdělování... K té celkové míře přerozdělování se ještě dostanu.

Myslím, že pro všechny starosty, místostarosty, komunální zastupitele, pro všechny hejtmany, náměstky hejtmánů, krajské zastupitele je bezesporu příznivý nebo nadějný odstavec programového prohlášení vlády na straně 7: Zahájíme diskusi o změně rozpočtového určení daní tak, aby byl v rámci přerozdělování daňových příjmů, které jsou součástí rozpočtu obcí, zohledněn rovněž počet seniorů trvale žijících v jednotlivých obcích, s cílem motivovat obce ke zvyšování kvality služeb určených pro tuto skupinu obyvatel. – To je odstavec, který si zaslouží podporu. Otázka je – jsme za polovinou volebního období. Nevylučuji, že diskuse byla zahájena. A jestli to bylo myšleno, že zahájím diskusi a nic neudělám, tak si mohou vládní poslanci udělat fajfku, že tento odstavec či tento bod programového prohlášení vlády je

splněn. Já se obávám, že není. Nikdo ze starostů za ODS, které znám, nemá informaci o tom, že by debata s obcemi, starosty, kraji, hejtmany byla zahájena. Nicméně i tady sedí starostové a hejtmani, tak se jich můžeme zeptat, zda s nimi vláda komunikuje případnou změnu rozpočtového určení daní.

A poslední bod, který jsem si vybral z programového prohlášení vlády a který úzce souvisí s projednávaným tiskem, je poslední odstavec na straně 7 tohoto prohlášení, který vám přečtu: provedeme komplexní vyhodnocení aplikace nové regulace – fakt musím říct, že ten úřední jazyk je úžasný, v uvozovkách úžasný, protože v tom stenozáznamu ty uvozovky nejsou slyšet, nechtěl bych, aby si někdo myslel, kdyby si náhodou četl stenozáznam, že to myslím vážně – komplexní vyhodnocení aplikace nové regulace. Já myslím, že to sousloví je samo o sobě vypovídající o tom, jak existuje normální svět a pak svět úřední. Neznám nikoho, kdo by těchto pět slov takhle poskládal vedle sebe v normálním životě. Bohužel znám hodně úředníků, kteří je běžně takhle skládají vedle sebe a dávají nám je do důvodových zpráv. Ale tak dobře, berme vládu za slovo, vláda chtěla provést komplexní vyhodnocení aplikace nové regulace hazardních her přijaté v roce 2016 a na základě získaných poznatků případně navrhneme změny, které zajistí efektivní regulaci a správu daně z hazardních her, zejména internetového sázení.

Při některém jiném tisku jsem se ptal paní ministryně, jak je to s registrem hráčů. Tehdy jsem dostal odpověď, že už je buď připraven, nebo vyhlášena veřejná zakázka. (Ministryně financí mluví mimo mikrofon od stolku zpravodajů.) To už je dávno, ale ještě to nefunguje. Registr hráčů nefunguje tři roky poté. Takže registr hráčů nefunguje, vláda nemohla tudíž provést žádné komplexní vyhodnocení aplikace nové regulace, protože kdyby vláda provedla komplexní vyhodnocení aplikace nové regulace, tak je to bezesporu součástí důvodové zprávy. Až po tomto vyhodnocení vláda sama říká: případně navrhneme změny. Podívejme se do sněmovního tisku 509. Žádné vyhodnocení, žádná debata nad aplikací a přínosy či minusy nového zákona o hazardu, a přesto vláda navrhuje změnit daně z hazardu. A nebudu opakovat ta slova, která řekli na začátku dnešního dne někteří předřečníci o tom, jak si podle našeho názoru chybně vláda vybrala sektory, kde daně zvyšovat chce a kde ne.

A poslední věta, já bych řekl, že je opravdu úsměvná ve světle toho, co považujeme za největší hrozbu tohoto sněmovního tisku: budeme podporovat rozvoj finančního trhu a posílení jeho odolnosti. – Naše milá vláda posiluje odolnost finančního trhu tím, že ho dodatečně zdaní. No tomu říkat posilování odolnosti? Vláda dělá přesný opak toho, co slíbila.

Takže já jsem z programového prohlášení vybral pět úkolů, které si vláda sama dala v oblasti daní a na kterých se shodlo hnutí ANO a sociální demokraté, jinak by určitě takové programové prohlášení nepodepsali. A možná se na tom hnutí ANO shodlo i s komunistickou stranou, to skutečně nevím. Tři z těch pěti věcí vláda dělá přesně naopak a na dvě ani nesáhla. To je reálný stav hodnocení těchto pěti úkolů programového prohlášení vlády. Kdo mi nevěří, ať si to najde, je to skutečně na webových stránkách české vlády vlada.cz.

Někteří z kolegů už o tom mluvili, a to je to celkové daňové zatížení. Paní ministryně tady vystoupila v dnešní rozpravě a řekla: my jsme kumulativně snížili daně o 93 mld. (Ministryně financí opět hovoří mimo mikrofon od stolku zpravodajů.) Kolik, paní ministryně? Omlouvám se, nechtěl jsem vám ubrat 5 mld. 98, ne, 93. 98,8 + 3,4, což je 102,2. Včetně letošního, nebo příštího roku, paní ministryně?

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Poslanci spolu dle jednacího řádu hovoří na mikrofon.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já mluvím s paní ministryní, pane místopředsedo, která není poslankyně, zatím, pokud vím. Takže když jsem to jednou chtěl po paní ministryni, tak mi řekla: ale s vámi můžu mluvit přímo. Co není, může být, tak musíte zkusit kandidovat, pak se uvidí.

98,8 jsme snížili daně. A já se teď podívám – říkala jste kumulativně od roku 2005, že? Složená daňová kvóta podle materiálu Ministerstva financí, sešit B. (Ministryně financí opakovaně hovoří mimo mikrofon od stolku zpravodajů.) 2014, to sice žádné změny v zákonu neprovedli, protože teprve přišli k vládě, ale dobře. A slyšel jsem, že za rok 2014 nemůžete, že za to může ten Rusnok, když jsme kritizovali rozpočet na rok 2014, ale budiž. Ono je to horší. Čím delší období, tím ta roční úspora je menší. A jak si pak vysvětlíme, a já musím vyjít z údajů od roku 2015, protože od roku 2014 nám ty údaje Ministerstvo financí neposkytlo. Sešit B zelené složky návrhu státního rozpočtu, strana 10, tabulka č. 8 vývoj daňové kvóty dle rozpočtové skladby v České republice za roky 2015, 2016, 2017 – 2018 je skutečnost, logicky – a za roky 2019 a 2020 je předpoklad podle státního rozpočtu. Takže v roce 2015 byla složená daňová kvóta 32,6 %, v roce 2016 33,6 %, v roce 2017 34,2 %, v roce 2018 35,0 % – to je všechno skutečnost – v letošním roce je to odhad, logicky, nemáme uzavřený účetní rok, 35,2 %, a příští rok odhad Ministerstva financí 35,9 %. Jinými slovy složená daňová kvóta se za šest let od roku 2015 do roku 2020 zvýší podle čísel Ministerstva financí o 3,3 %, což je více než o 10 %. O 10 % zvyšujete míru přerozdělování v České republice za pouhých šest let. To jsou čísla, která vás usvědčují z toho, že tady můžete šermovat slovními výrazy, že jste snížili daně. Některé určitě ano, to já nijak nerozporuji, ale v součtu jste zvýšili složenou daňovou kvótu o více než 3 % za šest let, což je více než 10 % zvýšení přerozdělování. Připomínám materiál Ministerstva financí, ne opozice.

Hned pod tím je tabulka č. 9, která mluví o daňových příjmech v miliardách korun. V těchto dnech vedeme přestřelku, nebo politický spor, zda se má nejdříve projednat bezproblémové zvýšení rodičovského příspěvku, na kterém je shoda, nebo nejdříve změny daní v daňovém balíčku. To je legitimní politický střet. Argument, který používá vládní většina, říká: potřebujeme nejdříve schválit ten daňový balíček, protože to má dopad do státního rozpočtu a my už jsme si ta čísla z daňového balíčku nakreslili do návrhu státního rozpočtu – což je částečně pravda. Když se podívám na tabulku č. 9 a podívám se poslední řádek této tabulky, tak je tam zmíněna digitální daň. Přínos do státního rozpočtu v roce 2020 je 2,1 mld. korun. Máme v daňovém balíčku digitální daň? Nemáme. Jsme schopni, vy jste schopni hlasovat pro rozpočet, přestože tam nemáte schválený zákon, který by vám přidal 2,1 mld.? Ano. Já nevidím žádný rozdíl, zda budete hlasovat o státním rozpočtu, když nebudete mít legislativně schváleno minus 2, nebo minus 12 – 1 609 mld. výdajů.

Jedno procento je přibližně 16 mld. Opusťme ta velká čísla a soustředme se na ty zlomky. Znáte někoho, komu by dělalo velký problém vydat o jedno procento méně? Neříkám žádný problém, říkám velký problém o jedno procento méně. Možná několik takových najdeme, ale určitě to není případ státu a státního rozpočtu. Takže debata o tom, že se nemůže hlasovat o zvýšení rodičovské, protože nejsou zvýšeny jiné daně, je nepoctivá. O 113 mld. vláda odhaduje, že bude mít vyšší výběr daní – nebo vyšší příjmy, výběr daní je asi 50 mld., vyšší příjmy ve státním rozpočtu příští rok. Kdybychom ten daňový balíček, a já myslím, že zhruba 10 mld. je plánováno pro rok 2020, kdybychom ho škrtnli, nebyl tam, ideální stav, tak chudák vláda bude mít pouze plus 103 mld. proti loňskému roku. To se fakt nedá napsat, takový návrh rozpočtu! To přece nemůže myslet vážně vůbec nikdo a určitě paní ministryně by to takhle neřekla, že kdyby měla o 10 mld. méně k dispozici, že by nenapsala návrh rozpočtu. Mimochodem v červnu jste, paní ministryně, měla o 20 mld. méně. Pak jste během léta zvedli ty příjmy o 20 mld. Takže původní návrh vlády, který projednávala vláda a který

sociálně demokratičtí ministři nepodpořili, to je pravda, tak počítal s výdaji o 20 mld. vyššími, než jsou v tomto návrhu rozpočtu.

Tím chci jenom dokumentovat, a nechci vést tu debatu o oprávněnosti kterých výdajů apod., chci tím jenom dokumentovat, že na těch 10 mld. nestojí návrh státního rozpočtu příštího roku a nestojí ani hlasování o zvýšení rodičovského příspěvku, protože to bezesporu dopadne pozitivně v Poslanecké sněmovně. Já bych řekl, že Poslanecká sněmovna v 98, možná ještě více procentech hlasů ten návrh o zvýšení rodičovského příspěvku schválí. Tak nám přijde zbytečné to zdržovat, ale myslím, že jsme našli řešení, že nejpozději příští pátek by to mohlo být schváleno.

Když se podíváme na ta další čísla a porovnáme návrh rozpočtu, resp. schválený rozpočet na rok 2019, máme k dispozici, aspoň my z opozice, pouze čísla k 30. 9., z rozpočtového výboru máme čísla k 19. 10., takže vidíme, jak se vyvíjejí daňové příjmy v letošním roce. Nejenom daňové příjmy, ale teď mluvím o daňových příjmech. Myslím si, paní ministryně, přestože jsem loni říkal, že ty příjmy jsou odhadnuty realisticky, jestli si vzpomínáte na naši debatu, že jsem to říkal, tak v letošním roce o návrhu rozpočtu si to prostě nemyslím. Myslím si, že u některých daní či odvodů jste příliš optimističtí, a to je těch 20 letních miliard. Já tomu rozumím, že to nejde jenom napsat do toho součtu, že musí (nesroz.), ale to nás rozsoudí až čas. To si můžeme říct příští rok v říjnu, zda ty daňové příjmy v příštím roce se plní podle plánu, schváleného rozpočtu, nebo ne. Nicméně klíčové sdělení je, že za šest let se o 3,3 % zvýšila složená daňová kvóta, což je více než 10 % rozdělování – přerozdělování. Přerozdělování, omlouvám se za přehnutí. Přerozdělování – více.

Teď bych se chtěl zaměřit, a tím máme blok jedna mého vystoupení za sebou, nyní bych se chtěl zaměřit na bod dva a to je návrh na zrušení superhrubé mzdy. Řeknu ještě jednou pro jistotu, že to v programovém prohlášení měla vláda Bohuslava Sobotky, první vláda Andreje Babiše i druhá vláda Andreje Babiše. A nic. Vůbec nic. Já bych očekával, že buď vláda to vyškrtne ze svého programového prohlášení, protože řekne: my jsme došli k tomu, že to vlastně dělat nechceme, nějak to zdůvodní a nebude to tam. Nebo platí výrok paní ministryně, že na to není politická podpora. Pak moje logická otázka je, paní ministryně – kdo nedává politickou podporu zrušení superhrubé mzdy? Je to většina, anebo menšina v Poslanecké sněmovně? Pokud je to většina v Poslanecké sněmovně, tak tomu rozumím, takový návrh by se předložit mohl, ale zřejmě by neměl šanci na úspěch. Podle mého odhadu existuje většina, dokonce i bez sociálních demokratů, bez těch, kteří podepsali to zrušení superhrubé mzdy v tom programovém prohlášení vlády. Existuje bezpečná většina, bezpečná většina!, která by to mohla schválit, a alespoň o 1,1 procentního bodu snížit daň z příjmů fyzických osob. Jak jsem říkal před chvílí, není to ideální stav, ale lepší než nic. A my bychom takový návrh podpořili.

Já bych chtěl upřít vaši pozornost ke sněmovnímu tisku číslo 254. Porovnejte ta čísla – tam v závorce 509 – třetí čtení, tady máme tisk 254 – žádné čtení zatím. Máme to v prvním čtení někde v tom dlouhém seznamu bodů poslaneckých návrhů. Poslancům byl doručen tento tisk 8. 8. 2018. To se docela dobře pamatuje. Takže je to více než 14 měsíců, kdy my pomáháme vládě a navrhuje splnit jeden z bodů programového prohlášení vlády. Samozřejmě jinak, to korektní, nicméně pokud by vládní poslanci v druhém čtení navrhli jinou sazbu, ne 15 nebo 19, jak už jsem avizoval, i to bychom podpořili.

Já vám nebudu číst ty paragrafy, to si každý může najít, ale protože jste nám nedali šanci tento návrh zákona projednat, naposled jsme se o to pokusili minulý pátek, a musím uznat, paní ministryně, že to je účinná obstrukce – 14 měsíců nepustit zákon na projednávání. Ta je opravdu účinná a máme se co učit. Představte si, že bychom tento návrh zákona projednávali ve třetím čtení 14 měsíců. To by bylo skvělé, protože vlastně by to nemohlo platit ani pro zdaňovací rok 2020, ani pro rok 2021. Neplánujeme projednávat tento tisk ve

třetím čtení 14 měsíců. Jenom abychom, když už budeme někoho, a já neříkám obviňovat, obstrukce je standardní součástí jednání Poslanecké sněmovny. Občas ji využívá vládní většina, častěji menšina. Logicky obstrukce a nástroje jsou pro ochranu menšin, tak na tom nevidím nic špatného, takže pokud někdo, když je v opozici, dělá obstrukce, nebo já někdy řeknu, že vláda dělá obstrukce, tak to spíš nějakým způsobem hodnotíme naše vystupování v Poslanecké sněmovně. Ale vše je v rámci zákona a vše je v rámci zvyklostí a my, kteří jsme zažili obě strany vládnutí, to znamená, když jste součástí koalice, nebo součástí opozice, víte, že ty nástroje mají být pokud možno vyvážené, protože jednostranné zvýhodnění většiny nebo menšiny nedělá dobře.

A tolik kritizovaný, to jenom připomenu, vyhrazený čas pro třetí čtení. Vy říkáte, vy to zneužíváte, jenom deset hodin týdně, to se vám to dělá, tak jenom připomenu, že to prosadila vláda sociální demokracie, která tehdy měla většinu jednoho hlasu, aby byla schopna koncentrovat ty hlasy do konkrétních hodin hlasování. Já myslím, že to je docela logická úvaha. Nemůžu držet, nebo mohu, ale velmi těžce celý jednací týden tu křehkou většinu jednoho hlasu při hlasování o odsunutí bodu, vyřazení bodu, předřazení bodu apod. A proti tehdy byla ODS, která byla v opozici. Vládní většina si to prosadila. A jak to občas bývá, nástroj politického souboje z Poslanecké sněmovny, který měl sloužit vládní většině, vládní většina si myslela, že si tím zjednoduší život, praxe ukázala, že ten nástroj je výhodnější pro opozici než pro vládní většinu. To jenom na poznámku všech možných úvah o změnách jednacího řádu, kdy my jsme poměrně konzervativní, protože se to snažíme posuzovat z obou stran, a je možné, že návrh, který se v tuto chvíli jeví výhodný pro opozici, v praxi bude výhodný pro vládní většinu a naopak.

Tak. Pojďme ke sněmovnímu tisku 254 z 8. srpna. V 8.37 hodin jste to všichni obdrželi. Já bych vás seznámil s vlastními principy tohoto návrhu, který mimochodem, principy toho návrhu jsou obsaženy v jednom z pozměňovacích návrhů. Teď si nejsem vědom, jestli jsem na začátku řekl těch deset kapitol. Já myslím, že ne, tak já vám je nejdřív rychle přečtu. Jsme v druhé kapitole.

V první bylo vládní prohlášení obecné daňové zatížení. V druhé sněmovní tisk 254, v třetí zadávání technických rezerv, hazard, elektromobilita, daň z tabáku, poplatek na katastru, daň z plynu, pozměňující návrhy, komentář a stanoviska našeho klubu, shrnutí a závěr.

Takže jsme v bodě 2. A já si vás dovolím seznámit s hlavními principy a důvody, proč jsme tento tisk před čtrnácti měsíci podali. Stojíme o vaši podporu. Dokonce stojíme i o podporu toho pozměňovacího návrhu, který je součástí tisku, který je modifikovaný. Nicméně ten hlavní princip zachovávám. (Hluk v levé části sálu.)

Podle legislativních pravidel musí každý návrh zákona obsahovat důvodovou zprávu...

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pane poslanče, já vám rozumím. A požádám kolegy. Myslím, že už... Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Nonverbální komunikací jsme to vyřešili. Děkuji za pochopení.

Takže podle legislativních pravidel musí každý návrh zákona obsahovat důvodovou zprávu, a to obecnou a zvláštní část. Vynechám, říkám, paragrafy, vynechám zvláštní část a vynechám, že bych citoval zapracování do stávajícího znění zákona. To všechno se dá dohledat na internetu. Součástí obecné části důvodové zprávy musí být, a má to i náš tisk,

zhodnocení platného právního stavu, hlavní principy navrhované právní úpravy a nezbytnost navrhované právní úpravy.

Řekl bych, že obecně slabinou, a teď řeknu všech poslaneckých návrhů, všech návrhů zákonů, je, že velmi často se pozapomíná na nezbytnost navrhované právní normy. Pak se už pustíme do toho souboje, ty konkrétní paragrafy, jak to má být, pět nebo šest, den nebo dva. A zapomínáme debatovat o tom prvním, zda tato navrhovaná právní úprava je nezbytná. Tak tato navrhovaná právní úprava je opravdu nezbytná, vás můžu ubezpečit, teď vám to doložím fakty.

Návrh zákona má za cíl zrušit institut tzv. superhrubé mzdy a nahradit jej jednodušším systémem jedné sazby daně z příjmu z hrubé mzdy ve výši 15 %. V důsledku to bude znamenat růst čistých mezd zaměstnanců v průměru o 7 %, zjednodušení a zpřehlednění daňového systému v oblasti daně z příjmů.

Zaměstnanec s hrubou mzdou 30 tisíc měsíčně – jednak musíme tolerovat, že ten materiál je starý rok a půl, to znamená, je to nižší, než je dneska průměrná mzda, takže mluvíme o zaměstnanci s asi o 4 tis. nižším příjmem, než je průměrná mzda. Zaměstnanec s hrubou měsíční mzdou 30 tisíc zaplatí po přijetí takového návrhu zákona na dani z příjmu měsíčně o 1 530 korun méně proti současnému stavu, což ročně představuje úsporu, neboli snížení daní 18 360 korun. Na jedné straně je to výpadek veřejných rozpočtů v této výši. Na druhé straně je to příjem, který zůstává aktivnímu člověku, který vydělává těch 30 tisíc korun hrubého měsíčně.

Totožný návrh lišící se pouze výší daňové sazby obsahoval vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní, aktuálně sněmovní tisk číslo 206. Vidíte, jak je to staré. Paní ministryně, když si vzpomeneme, to je loňský daňový balíček, bych řekl. To byl také návrh zákona, kterým se měnily daně v různých oblastech, sněmovní tisk 206. Tak znova. Paní ministryně si nestihla zaznamenat, o čem mluvím. Totožný návrh, to znamená návrh na zrušení superhrubé mzdy, který se liší pouze ve výši daňové sazby – máme patnáct, navrhoval devatenáct –, obsahoval vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní, byl to sněmovní tisk číslo 206, loňský daňový balíček ve verzi, která byla zaslána do mezirezortního připomínkového řízení 2. února roku 2018, mám tady číslo jednací.

To znamená, Ministerstvo financí v loňském daňovém balíčku navrhlo zrušení institutu superhrubé mzdy a novou sazbu ve výši 19 %. Mimochodem o podobném návrhu se stejnou sazbou budeme hlasovat ve třetím čtení u sněmovního tisku 509. Je třeba přiznat, že v té době vládla vláda bez důvěry Poslanecké sněmovny, tudíž neměla zajištěnou většinu v Poslanecké sněmovně. Tato část novely však byla během připomínkového řízení z vládního návrhu zákona odstraněna, ačkoliv programové prohlášení vlády Andreje Babiše římská jedna – to jsem doplnil já – obsahuje závazek: zrušíme superhrubou mzdou u daně z příjmu fyzických osob.

Teď tomu úplně nerozumím, protože to byla jednobarevná vláda hnutí ANO, které to slibovalo, a přitom v rámci mezirezortního připomínkového řízení, kde nebyl ani jeden sociální demokrat, to změnili a z toho návrhu vypustili. Totéž měla v programovém prohlášení, jak už jsem říkal vláda Bohuslava Sobotky. (Diskuse u stolku zpravodajů.)

Pane poslanče, fakt to není příjemné. Zkuste někdy vystoupit, zkuste někdy promluvit v Poslanecké sněmovně prostřednictvím pana předsedajícího, já vám udělám to samé. Uvidíte, že to opravdu není příjemné.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Tak pane poslanče, mám vám zjednat větší pořádek, nebo je to dostatečné? (Poslanec Stanjura: Ne, nemusíte.) Dobře. Prosím, pokračujte. A prosím kolegy o klid.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Možná byste mohl říct panu zpravodaji, aby si nechal urážlivé poznámky. Možná by to bylo fajn, ať to nemusím říkat já. Nejsem na to fakt zvědavý.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: To rozumím. Já to sem bohužel neslyším, takže to nemohu komentovat. (Poslanec Stanjura: Buďte rád, že jste to neslyšel, pane místopředsedo. Buďte rád.) To jsem asi také rád. Nicméně bych tedy poprosil, abychom spolu komunikovali, řečníci, skrze mikrofon, nikoliv skrze poznámky nebo pokřikování mimo záznam. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Koncept superhrubé mzdy byl zaveden s cílem zvýšit informovanost zaměstnanců o celkových nákladech zaměstnavatele spojených s vyplácením mezd. Tento cíl byl naplněn. Je možné se vrátit k jednoduššímu konceptu zdanění hrubé mzdy. Teď vám budu recitovat ne z naší důvodové zprávy, ale z materiálu Ministerstva financí. Z období, kdy už tam byla paní ministryně Schillerová, takže nezdědila ten materiál, ten materiál vyprodukoval její úřad v době jejího působení. A my se s tím ztotožňujeme. Pak že pořád kritizujeme tu ministryni nebo to ministerstvo. My se s tím ztotožňujeme.

Nyní vám to odcituji: S účinností od zdaňovacího období 2008 se na základě novely zákona o daních z příjmů zákonem č. 261/2017 o stabilizaci veřejných rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů, dále jen zákon o stabilizaci veřejných rozpočtů – pro pana předsedu Faltýnka, to je ten Topolánkův batoh, to je to výrazné snížení daní o 80 mld. ročně. Na základě zákona se uplatňuje jednotná sazba daně z příjmů fyzických osob a to 15 % jak pro tzv. obecný základ daně, tak i v případě základu daně vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně. Například kdybychom si pod tím chtěli něco představit, pokud si majitel vyplatí podíl na zisku, tak je to daněno 15 procenty jako daň vybíraná srážkou.

Úpravu na tuto jednotnou sazbu doprovázely i další změny, jako změna základu daně ze závislé činnosti, základ ve výši ze superhrubé mzdy a u podnikajících poplatníků daně z příjmů fyzických osob zavedením daňové neuznatelnosti povinně hrazeného pojistného na sociální a zdravotní pojištění. Dílčím základem u příjmů ze závislé činnosti jsou pak příjmy ze závislé činnosti zvýšené o částku odpovídající pojistnému na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistnému na všeobecně zdravotní pojištění, které je z těchto příjmů povinen platit podle jiných právních předpisů zaměstnavatel sám za své zaměstnance. – Stále cituji materiál Ministerstva financí.

O toto takzvané povinné pojistné zaměstnavatele se zvyšují příjmy ze závislé činnosti, které se zahrnují do základu daně vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně nebo ze kterých se platí záloha podle § 38h zákona o daních z příjmů. U poplatníka s příjmy ze samostatné činnosti jsou vyloučeny z daňových výdajů výdaje na povinné pojistné sociální a zdravotní.

S účinností od zdaňovacího období 2013 – původně pouze do roku 2015, to navazují na tu naši debatu, kdo zvýšil daně a kdo to prodloužil, to období – píše Ministerstvo financí – zákonem č. 500/2000 Sb. ve znění pozdějších předpisů bylo zavedeno v § 16a zákona o daních z příjmů solidární zvýšení daně z příjmu fyzických osob ve výši 7 % z nadlimitního příjmu. Daň se zvyšuje, pokud v příslušném zdaňovacím období součet příjmů zahrnovaných do dílčího základu daně ze závislé činnosti, to je příjem hrubý, nikoliv superhrubá mzda, a dílčího základu daně ze samostatné činnosti přesáhne v tomto zdaňovacím období 48násobek

průměrné mzdy. – Víte, že průměrná mzda se vlastně vyhláší měsíčně, nebo určuje měsíčně, mluvíme o měsíční průměrné mzdě, ten 48násobek může u někoho evokovat, že to je člověk, který bere měsíčně 48krát víc, tak jenom pro vysvětlenou, je to člověk, který bere čtyřikrát víc, než je průměrná mzda. Ten je pak zatížen tou solidární přírůžkou. Ne ten, který má 48krát víc. Takových asi moc není.

Obdobně u poplatníka, který má s příjmy ze závislé činnosti na stropě sociálního pojištění se uplatňuje solidární zvýšení daně u zálohy ve výši 7 % z nadlimitního příjmu podle § 38ha zákona o daních z příjmů.

Dále navrhuje a píše Ministerstvo financí: V zákoně o dani z příjmu se navrhuje zrušit koncept takzvané superhrubé mzdy a stanovit, že základem daně z příjmu ze závislé činnosti bude hrubá mzda, to je... (Odměrka pro hluk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já vám rozumím. Zvýšil se nám tady hluk. Já poprosím o klid v sále, ať může pan poslanec pokračovat. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: V zákoně o dani z příjmu, píše Ministerstvo financí, se navrhuje zrušit koncept takzvané superhrubé mzdy a stanovit, že základem daně z příjmu ze závislé činnosti bude hrubá mzda, to znamená zdanitelné příjmy ze závislé činnosti.

Dále se navrhuje zrušit takzvané solidární zvýšení daně a solidární zvýšení daně u zálohy. Jinými slovy, ještě loni v únoru paní ministryně a její úřad navrhovaly nejenom zrušit superhrubou mzdu a nahradit to sazbou 19 %, v tom se lišíme, dokonce navrhovaly zrušit solidární přírůžku. Já jsem pro. To je skvělý návrh, paní ministryně. Škoda, že už ho neprosazujete. Na to máte politickou podporu, na to máte i většinu v Poslanecké sněmovně, a přestože jsem to nestačil konzultovat s našimi senátory, jsem si jist, že na to by se našla většina i v horní komoře Parlamentu, to je v Senátu.

Dále pokračuje Ministerstvo financí, ne opoziční ODS: Požadavek na zrušení tzv. superhrubé mzdy a solidárního zvýšení daní vyplývá z programového prohlášení vlády Andreje Babiše – to jsem tam dal já, tak jsem jenom identifikoval premiéra, který v té době byl ve funkci. Koncept takzvané superhrubé mzdy značně komplikuje způsob stanovení základu daně u poplatníků z příjmu ze závislé činnosti a je označován za diskriminační, protože daňové zatížení těchto poplatníků je vyšší než daňové zatížení ostatních poplatníků. – Je to taková složitá věta. Já se jí pokusím vysvětlit. Pokud má někdo příjem 30 tis. hrubého měsíčně a zůstaneme u té částky, kterou my používáme v důvodové zprávě, je to 360 tis. Kč ročně, ale základ pro daň nebude 360 tis. Kč, ale 360 tis. krát 1,34, resp. letos to už bude 1,338, a z toho se platí 15 % daň po započtení odpočitatelné položky na poplatníka a ostatních odpočitatelných položek. Na ty zapomeňme pro zjednodušení a pro výklad tohoto příkladu a utvrzení názoru Ministerstva financí, že to může být diskriminační. Pak je OSVČ, která bude mít příjem 360 tis. Kč ročně, to znamená stejně jako hrubý příjem toho zaměstnance a jeho daň z příjmu fyzických osob bude ve výši 15 % z 360 tis., a ne z částky zhruba 480 tis.

To byly argumenty, které Ministerstvo financí v únoru roku 2018 napsalo do návrhu zákona a poslalo do připomínkového řízení. Možná by mě, paní ministryně, zajímalo zpětně, vy to určitě budete vědět, nebo to bude vědět váš úřad, která ministerstva spravovaná ministry za hnutí ANO byla proti, protože nikdo jiný v té vládě nebyl než ministři nominovaní hnutím ANO.

Z hlediska komparace s daňovými systémy – píše Ministerstvo financí – z hlediska komparace s daňovými systémy ostatních států Evropské unie i mimo ni se jedná o nestandardní postup pro stanovení základu daně, neboť existují značné rozdíly mezi

tuzemským pojistným na sociální zabezpečení, pojistným na veřejné zdravotní pojištění a zahraničními zákonnými pojistnými systémy.

Stejně nevhodné a nestandardní je solidární zvýšení daně. My jsme si trochu ulehčili práci, není důvod to nepřiznat, a použili jsme v naší důvodové zprávě jako hlavní argumenty materiál a argumenty Ministerstva financí. Takže úplně nerozumím tomu, že se to blokuje čtrnáct měsíců, jsme ve shodě s paní ministryní, s jejím úřadem, přitom to nejsme schopni dostat ani do prvního čtení.

V čem se lišíme, je odhad dopadů do státního rozpočtu. My si myslíme, pokud by prošel náš návrh, že celkový dopad do veřejných rozpočtů – to zní tak škaredě, že? – negativní dopad do veřejných rozpočtů. Tak já to řeknu pozitivně: občanům by zůstalo o 55 mld. více. To je to samé, když řekneme: bude výpadek příjmů rozpočtu 55 mld. Já myslím, co zajímá občany více? Ta první, nebo druhá věta? Ony jsou obě dvě pravdivé. Já a moji kolegové se kloníme k tomu, že budeme říkat, že občanům zůstane o 55 mld. více, pokud by prošel náš návrh zákona. A Ministerstvo financí a vláda se to nedomnívají a myslí si, a to je dobrá zpráva pro občany, že jim zůstane 70 mld., a ne 55 mld. Teď nevím, jestli to je kritika, nebo pochvala. Já vás pak seznámím se stanoviskem vlády. Úplně nevím, jestli kriticky, nebo pochvalně. Já myslím, že pro daňové poplatníky je to dobrá zpráva.

My jsme byli trochu konzervativnější, nechceme se přít, nemáme tolik úředníků, nemáme ty superpočítače, ty zkušenosti, ty modely, ale dobře, pokud by to bylo 70 mld., my bychom byli jenom rádi. Teď se ještě přeme o to, kolik z těch 55 mld. nebo 70 mld. přijde jinou cestou do státního rozpočtu. My si myslíme, že to může být až 20 mld., s tím, že to bude kompenzováno zvýšením výběrem DPH, spotřebních daní a také vyšším výběrem daně z příjmů. O tom můžeme vést debatu, nemusíme se shodnout. Ale kdybychom nechali našim daňovým poplatníkům 70 mld. ročně, byli bychom skoro tak dobří jako v tom roce 2008, kdy jim nechali 80 mld. Kč ročně.

Pravdou samozřejmě je, a na to vláda upozorňuje, ale my na to upozorňujeme v návrhu zákona také, že daň z příjmu je sdílená daň, a když mluvíme o 55 mld. nebo 70 mld., které by zůstaly občanům, o to méně by měl nejen státní rozpočet, zhruba 70 %, říkám nahrubo, z té částky, zhruba o 9 % by měly méně kraje a o ten zbytek by měly méně obce a města.

Jako u každého návrhu zákona byl tento návrh podroben Parlamentním institutem zkoumání, zda je v souladu s evropskou legislativou, máme ten sněmovní tisk. Závěr – nebudu vám číst detailní závěr: návrh zákona není v rozporu s právem Evropské unie.

K tomu tisku 254/0, z něhož jsem vám část citoval, přijala vláda stanovisko, které máme ve sněmovním tisku 254/1. Pousmál jsem se. Protože víte, kdy vláda přijala to stanovisko? Čtvrtého září, ale ne letošního roku, ale loňského roku. Takže vláda projednala tento návrh zákona 4. září roku 2018 a pro nás překvapivě přijala nesouhlasné stanovisko, a to zejména z následujících důvodů. Začátek je poměrně slibný pro opozici. Vláda píše ve svém stanovisku: Vláda považuje zrušení tzv. superhrubé mzdy za pozitivní krok směrem ke zjednodušení systému zdaňování příjmů ze závislé činnosti a princip této úpravy je obsažen i v programovém prohlášení vlády. – O tom jsem mluvil. Takže sama vláda tento náš návrh, který je ale i součástí tisku 509 jako jeden z pozměňovacích návrhů, to považuje za pozitivní krok směrem ke zjednodušení. A vláda je proti podle mě z malicherných důvodů a já vám je přečtu a můžeme posoudit na jedné misce těch vah zjednodušení daňového systému, úspora, snížení daní všem zaměstnancům a na druhé straně důvody, které vám nyní ocituji, které u vlády převážily ty pozitivní efekty:

"V návrhu chybí potřebná úprava základní sazby daně z příjmů fyzických osob, která by eliminovala rozpočtové dopady navržené úpravy." To tam nechybí, to je náš politický názor, my chceme snížit daně. Takže to není opomenutí nebo chyba, to je různý politický pohled na

to, jak vysoké daně mají být zejména pro naše zaměstnance. A vláda pak správně píše, to už jsem tady citoval, že podle programového prohlášení vlády má být ta sazba ve výši 19 % z hrubé mzdy.

Druhá věc, kterou vláda vytýká našemu návrhu zákona, je: solidární zvýšení daně je v návrhu zákona zrušeno bez výhrady. – To je pravda, to je taky součástí našeho programu, dokonce je to v souladu s tím stanoviskem paní ministryně a Ministerstva financí z února roku 2018. Tam to bylo taky zrušeno bez náhrady. Vláda předpokládá zavedení druhého daňového pásma sazby daně z příjmu fyzických osob se sazbou ve výši 23 % – to opravdu odpovídá programovému prohlášení vlády. Nicméně to není nedostatek tohoto zákona, to je vlastně politický spor o to, jestli máme jen jednu, nebo dvě sazby a jak mají být vysoké.

Návrh neobsahuje úpravu vyrovnaní daňového zatížení poplatníků daně z příjmů fyzických osob s příjmy ze závislé činnosti a poplatníků s příjmy ze samostatné činnosti v návaznosti na potřebné zvýšení základní sazby daně, např. možnost uplatnění části hrazeného pojistného. – V tomto případě ať se na mě paní ministryně nezlobí, já myslím, že to stanovisko chystal její úřad, když se jedná o návrh z oblasti daní. Vy postrádáte v tom návrhu zákona něco, co tam nemůže být. Vy chcete zvýšit základní sazbu na 19, to znamená živnostníkům z 15 na 19, a říkáte správně, pokud dáme 19 zaměstnancům i živnostníkům, musíme živnostníkům ta 4 % nějak kompenzovat. Ale v našem návrhu není zvýšení na 19, tudíž pokud jste to nemysleli tak, že živnostníci mají mít méně než 15, my jsme tak odvážní nebyli, ale pokud by to byla výhrada vlády směrem k tomuto návrhu, tak určitě ano. Rozumíme si, v čem je ten problém? Pokud zvýšíme základní sazbu, tak bych zaměstnancům snižoval daně, ale současně živnostníkům bych je zvedl, kdyby ta základní sazba z hrubé mzdy byla 19. A to my tedy skutečně nechceme. Takže to ve skutečnosti v tom návrhu nechybí, protože ten náš návrh nezvyšuje daně pro živnostníky, jak to slíbila vláda ve svém programovém prohlášení.

A poslední odrážka, která pak z ničeho nic má číslování odstavců na druhé straně, nám vyčítá legislativní nepřesnosti a chyby, a tady musím říct za předkladatele, že ty výtky akceptujeme. Já jsem před chvílí zdůvodňoval, proč opozice bez týmu právníků není schopna legislativně čistě napsat složitější změnu návrhu zákona. Bezesporu to jsou všechno věci, které by se daly dopracovat v rámci druhého čtení, pokud by skutečně existovala vůle snížit daně zaměstnancům. Bohužel existuje pouze na papíře v programovém prohlášení vlády a neexistuje v reálu. Potom se vláda s námi pře, to už jsem říkal, o výši toho dopadu plus legislativně technické nedostatky, které akceptují.

Teď si můžeme odpovědět na otázku, proč vládní většina obstruuje projednávání tohoto návrhu zákona déle než 14 měsíců. Já tomu úplně nerozumím. S vládou se shodujeme na principu zrušení, neshodujeme se na výši sazby hrubé mzdy. My přitom garantujeme, že i to číslo vlády bychom podpořili. Takže je to sice spor, ale není nepřekonatelný, a dokonce přináší hlasy. Legislativně technické připomínky jsme uznali, takže vůbec nerozumím tomu, v čem je problém a proč vlastně vzniklo negativní stanovisko vlády. Určitě se k tomu vrátíme v tom bloku devět mého vystoupení, kdy projednáme konkrétní pozměňovací návrhy, které byly načteny ve druhém čtení. A opravdu se těším, jestli mi paní ministryně pak odpoví, kde se ztratila ta politická vůle k přijetí toho zákona, kdo v tom únoru a březnu 2018, kdo z ministrů ANO byl proti tomuto návrhu zákona a proč vlastně nejsme schopni, nebo vy nejste schopni nebo ochotni najít s námi shodu, protože my jsme připraveni ten návrh změnit i v těch vašich parametrech – snížit daně o tolik, o kolik navrhuje vy, a ne my. Takže tady bych očekával poměrně rychlý průběh. Navíc sociální demokraté to podepsali taky, takže se nedá očekávat ani odpor ze strany České strany sociálně demokratické. A je to škoda, protože by to byla pro daňové poplatníky dobrá zpráva.

Mám takové podezření, že tím důvodem bude návrh státního rozpočtu pro letošní rok i ty rozpočtové výhledy, střednědobé výhledy do příštích let. Představa, že by paní ministryně a vláda jako celek musely sestavit návrh rozpočtu, který by byl o 35 podle našich čísel nebo 50 mld. podle Ministerstva financí nižší na straně příjmů, s tím, že by tyto peníze zůstaly občanům, je asi natolik děsivá, že se vláda toho svého programového bodu vzdává. Tak prosím řekněte, že to nebyl dobrý nápad, že jste to třikrát napsali do programového prohlášení vlády, že jste se spletli, že ty peníze potřebujete, že víte lépe než občané, co s těmi penězi udělat, že možná vybrané skupině něco z toho pošlete zpátky, možná někomu více, než vlastně zaplatil. To všechno je možné, ale nemaťte veřejnost, ale tím pádem i opozici ve svém programovém prohlášení, že chcete zrušit superhrubou mzdu. Reálně ji zrušit nechcete.

Nerozumím tomu, paní ministryně, ale zase by mě zajímal váš osobní názor, osobně jako ministryně financí, když jste ještě před rokem a půl navrhovala zrušení té solidární přírážky, což oceňuji a vítám, jestli ten názor neprosazujete, protože pro to není... (Odmlka pro silný hluk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Pane poslanče, já to také slyším. Já bych požádal kolegy o klid, aby vydrželi. Dnes můžeme jednat až do 19 hodin.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Mě skutečně zajímá, jestli paní ministryně jako ministryně financí má názor, že to je třeba zrušit, a rozumím tomu, že např. v rámci koalice na tom není shoda. Tomu přece rozumíme všichni, protože si umíme představit, že pro sociální demokraty je složité podporovat zrušení druhé sazby daně z příjmů, nebo jste i vy opustila tento názor, který mi je tedy skutečně sympatický.

Já bych shrnul blok 2 svého diskusního příspěvku k sněmovnímu tisku 509. My podpoříme pozměňovací návrh na zrušení superhrubé mzdy, přestože není v parametrech ODS. My jsme nepodali vlastní pozměňovací návrh v našich parametrech, protože tady leží speciální návrh zákona více než 14 měsíců. Mám prosbu na předsedy vládních klubů, aby na příští schůzi Poslanecké sněmovny umožnili ve dnech, kdy nebude rozpočet, ať je to úplně jasné, projednat návrh na snížení zdanění zaměstnanců v prvním čtení, a získáme tu většinovou podporu a půjde to do výborů a budeme debatovat –

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Pane poslanče, uplynul čas vyhrazený pro projednávání třetích čtení, takže já vás musím přerušit, stejně jako musím přerušit rozpravu k tomuto bodu. Ano, vidím tu přihlášku.

Mám tady ještě pár věcí, takže hned bych vás seznámil s informací, že pan poslanec Veselý hlasuje s náhradní kartou číslo 19 a dorazila omluvenka paní poslankyně Krutákové, která se nám omlouvá od 13 hodin do konce jednacího dne z osobních důvodů a pan poslanec Lukáš Kolářik se ve 13.14 hodin omluvil do konce dnešního jednání z rodinných důvodů.

Nyní tedy prosím pana předsedu Faltýnka mimo body s přednostním právem.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji, pane místopředsedo, za slovo. Dovolte, abych učinil procedurální návrh na přerušení schůze do středy 30. 10. do 9 hodin. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Ano. Pro záznam dodám, že jsem zavřel bod 1, ať to víme. Přerušil, pardon, přerušil bod 1, fyzicky zavřel, procedurálně přerušil. Je zde žádost o odhlášení. Já vás odhlásím. Stejně tak svolám kolegy do sálu. Pan poslanec Ferjenčík nemá přednostní právo. (Poslanec Ferjenčík vysvětluje mimo mikrofon.) Prosím. Protinávrh.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Já mám protinávrh k návrhu kolegy Faltýnka, jestli jsem správně slyšel. On to navrhoval na středu 9 hodin, já navrhuji protinávrh na středu na 11 hodin, abychom předtím stihli tu rodičovskou.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Pardon, pane poslanče. Já to jenom shrnu. Pan poslanec Faltýnek navrhuje přerušení této schůze, to znamená 36. schůze, do středy 30. 10. 9 hodin. A pan poslanec Ferjenčík navrhuje přerušení do 11 hodin. Protinávrh.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Ano. Přesně tak. Já mám za to, že můžeme dospět postupem k tomu, aby ta řádná schůze se přerušila do středy do 9 hodin a stihli jsme projednat rodičovskou.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Pan předseda Vondráček s přednostním právem.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já bych to uvedl na pravou míru. Samozřejmě ten návrh je hlasovatelný, ale hlasovali bychom od 11 hodin. V žádném případě bychom od 9 hodin nepokračovali nějakou schůzí, neboť se jedná, pokud vím, o výborový týden, takže by se od 9 do 11 hodin nekonalo nic. Začali bychom pouze o dvě hodiny později. Co se týče rodičovské, nařídil jsem mimořádnou schůzi na pátek 1. 11. od 9.00 hodin. Jenom pro upřesnění, abyste věděli, o čem budete hlasovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Ano. Já děkuji panu předsedovi za upřesnění. Stejně tak děkuji za připomenutí toho, že se jedná o výborový týden, kde bychom běžně neměli jako Sněmovna jednat, nicméně Sněmovna je suverén a může tak rozhodnout samozřejmě. Takže pokud nejsou další poznámky k tomuto, tak já znovu svolám kolegy. Věřím, že jste se již přihlásili svými kartami a budeme hlasovat. Nejdříve budeme hlasovat o protinávru, tedy, abychom tuto schůzi přerušili do příští středy 30. 10. do 11 hodin. Pokud toto neprojde, budeme hlasovat o tom původním návrhu, tedy od 9 hodin. Pan předseda Stanjura se hlásí? Ne.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro přerušení do 11 hodin. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 4 je přihlášeno 131 poslanců a poslankyň, pro 47, proti 80. Tento návrh nebyl přijat. To byl protinávrh pana poslance Ferjenčíka.

A nyní původní návrh pana předsedy Faltýnka na přerušení 36. schůze do středy 30. 10. 9 hodin.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 5 je přihlášeno 132 poslanců a poslankyň, pro 83, proti 32. Návrh byl přijat.

Já tedy v souladu s tímto rozhodnutím Sněmovny přerušuji tuto schůzi do 30. 10. 9 hodin, kdy budeme pokračovat v přerušené rozpravě.

Ještě bych vám chtěl připomenout, než zcela ukončím dnešní jednací den, že v pondělí 28. října bude v prostorách Sněmovny probíhat den otevřených dveří, takže si prosím vyprázdněte své materiály z šuplíků a lavic, abyste o ně nepřišli.

Přeji vám příjemný víkend.

(Jednání skončilo ve 14.06 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
30. října 2019
Přítomno: 153 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.01 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji druhý jednací den přerušené 36. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás zde vítám.

Aby byla zaznamenána vaše účast, právě jsem vás odhlásil, prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami, případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. S náhradní kartou číslo 16 hlasuje pan poslanec Berkovec, s náhradní kartou číslo 15 hlasuje pan poslanec Špičák, s náhradní kartou číslo 19 hlasuje pan poslanec Hamáček, s náhradní kartou číslo 8 hlasuje pan poslanec Bartoš.

Sděluji, že do zahájení schůze požádali o omluvení své neúčasti na jednání tito poslanci a poslankyně: Martin Baxa od 11.30 do 13.30 – pracovní důvody, Petr Beitl – zdravotní důvody, Pavel Bělobrádek – zdravotní důvody, Jan Birke do 10 hodin – pracovní důvody, Stanislav Blaha – osobní důvody, Pavel Blažek – osobní důvody, Marian Bojko – pracovní důvody, Jan Čížinský – rodinné důvody, Tomáš Hanzel – osobní důvody, Jaroslav Holík – zahraniční cesta, Jan Hrnčíř – pracovní důvody, Jan Chvojka – rodinné důvody, Monika Jarošová – zdravotní důvody, Vít Kaňkovský – zdravotní důvody, David Kasal do 11.10 – pracovní důvody, Václav Klaus – pracovní důvody, Robert Králíček – zahraniční cesta, Helena Langšádlová – osobní důvody, Jana Levová do 12 hodin – osobní důvody, Zuzana Majerová Zahradníková – pracovní důvody, Taťána Malá – rodinné důvody, Jiří Mihola – zahraniční cesta, Ivana Nevludová – zdravotní důvody, Zdeněk Ondráček – zahraniční cesta, Markéta Pekarová Adamová – pracovní důvody, Karel Rais – zahraniční cesta, Jan Richter – zahraniční cesta, Karel Schwarzenberg do 10.15 – zdravotní důvody, Roman Sklenák – pracovní důvody, Lucie Šafránková do 10 hodin – osobní důvody, Karel Tureček – zahraniční cesta, Jan Volný – zdravotní důvody, Lubomír Volný – pracovní důvody, Ivo Vondrák do 13 hodin – pracovní důvody, Václav Votava do 12 hodin – zdravotní důvody, Rostislav Vyzula – zdravotní důvody, Pavel Žáček – zahraniční cesta.

Z členů vlády se omlouvají: Klára Dostálová – rodinné důvody, Vladimír Kremlík – pracovní důvody, Lubomír Metnar – pracovní důvody, Tomáš Petříček – zahraniční cesta, Robert Plaga – pracovní důvody.

A nyní přistoupíme k projednávání přerušného bodu, kterým je

1.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní
v souvislosti se zvyšováním příjmů veřejných rozpočtů
/sněmovní tisk 509/ - třetí čtení**

V tuto chvíli, když jsme končili schůzi, byl přerušen ve svém projevu pan předseda klubu ODS Stanjura. A přeje si pokračovat. Takže v tom případě to máme jednoduché. Vnímám přednostní právo – pan předseda Výborný. (Hluk v sále.) Tak já poprosím pana kolegu. A poprosím všechny o klid v sále. Děkuji. Byla zahájena schůze, byl otevřen bod, máte-li co k projednání, prosím běžte do předsálí. Ještě jednou prosím o klid!

Tak už můžete, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych navázal na své vystoupení z pátku minulého týdne, když jsem své vystoupení rozdělil do deseti bloků. V pátek jsem vás seznámil s naším stanoviskem k vládnímu programovému prohlášení a celkové daňové zátěži daňových poplatníků a podrobně jsem vás seznámil s naším návrhem na zrušení superhrubé mzdy. Takže já budu kontinuálně pokračovat v té dané struktuře.

Nyní bych se poměrně podrobně věnoval návrhu na zdanění technických rezerv pojišťoven. Já myslím, že neprozradím žádné tajemství, když řeknu, že řadu podkladů k tomuto bodu jsem získal od České asociace pojišťoven. Myslím, že je to naprosto legitimní, protože ten návrh se této asociaci, členů této asociace, bezprostředně dotýká. Takže nejprve vás seznámím s jejich stanoviskem k tomuto návrhu ve sněmovním tisku 509 a pak si to poměrně podrobně projdeme, hlavní argumenty, které hovoří proti tomuto návrhu, zejména proti zdanění technických rezerv, které se týkají životního pojištění.

Ještě než začnu, zaznamenal jsem debatu o tom, jak dlouhý je legislativní proces. Nicméně u tohoto návrhu zákona zatím trvá přibližně čtyři měsíce, což určitě není nadprůměrná doba. Minule jsem avizoval a připomínal náš návrh zákona, který tady leží déle než dvanáct měsíců. Takže jsme zhruba čtyři měsíce poté, co ten tisk připutoval do Poslanecké sněmovny. Pokud mě paměť neklame, tak jsme se necelé dva jednacím dny věnovali tomuto tisku v prvním čtení a v druhém čtení to myslím byl jeden jednacím den s tím, jak jsme to tehdy tak zvláštně řešili dopoledne i odpoledne. Takže zatím ten průběh je nadstandardně rychlý, když to porovnáme s průměrnou dobou délkou projednávání sněmovních tisků.

Vláda schválila tento návrh zákona na konci května. Poté přišel do Poslanecké sněmovny a součástí toho návrhu je právě návrh na technické zdanění rezerv pojišťoven od 1. ledna 2020, a jak správně je uvedeno v důvodové zprávě, tak se to bude týkat nejprve, pokud by to takhle bylo schváleno od 1. 1. 2020, že by to bylo účinné i platné, tak by se to poprvé uplatnilo, to zdanění, za zdaňovací období 2020. To znamená, co se týče technického zdanění rezerv, nejsou očekávané příjmy vůbec zahrnuty a nemohou být vůbec zahrnuty v návrhu státního rozpočtu pro příští rok. Tolik jenom na úvod. To znamená, pokud bychom se tady rozhodli v Poslanecké sněmovně ten návrh modifikovat nebo zcela vyloučit z tohoto sněmovního tisku, žádným způsobem nebudou ohroženy plánované příjmy státního rozpočtu, tak jak jsme schválili základní parametry pro příští rok.

Doposud byly daňově uznatelné technické rezervy, které mají pojišťovny zahrnuty v účetnictví. Nově by podle tohoto návrhu měly být daňově uznatelné technické rezervy tvořeny na základě evropské směrnice Solvency II. A jednorázově podle hodnot k 31. 12. letošního roku má být zdaněn kladný rozdíl mezi účetními rezervami a rezervami podle Solvency II, což je přibližně, když to zaokrouhlím, očekávaný příjem kolem 10 mld. To znamená, z toho si jednoduše spočteme, že ten rozdíl mezi účetními rezervami a rezervami podle Solvency II dělají přibližně 50 mld., při daňové sazbě 19 % je ten očekávaný výnos zhruba 10 mld. s tím, že zaokrouhleně je rozdělen předpokládaný přínos do státního rozpočtu v roce 2021 zhruba 7 mld. a v roce 2022, což je po příštích volbách, zhruba 3 mld.

Teď vás seznámím s připomínkami uvedené České asociace pojišťoven.

První odrážka, nazvali to Projídání budoucnosti. Protože rezervy jsou podle Solvency II aktuálně nižší, tak v rámci přechodu na novou metodu vláda navrhuje jednorázové zdanění, a to v průběhu dvou účetních období. Je to jednorázový příjem. Současně ty peníze mají být použity na opakující se mandatorní výdaje, což znamená, že nejpozději třetí účetní období

nám zůstanou mandatorní výdaje, ale nebudou kryty žádným příjmem státního rozpočtu ze zdanění technických rezerv pojišťoven. – Jak jsem říkal, jedná se zhruba o zdanění 50 mld. korun. Od roku 2023, pokud by ten návrh prošel tak, jak je navržen, by tedy už nepřinášel žádné daňové příjmy do státního rozpočtu.

Rezervy podle Solvency II jsou součástí komplexních výpočtů v rámci kvantifikace potřebného solventního a minimálně požadovaného kapitálu pro bezpečné provozování pojišťovací činnosti, zatímco účetní rezervy v souladu s principem opatrnosti musí zajistit schopnost pojišťovny uhradit veškeré závazky vůči klientům. – Ta věta je poměrně komplikovaná. Nicméně jednoznačným způsobem vyplývá ten rozdíl. Minimální rezervy, ty jsou harmonizované v rámci EU podle směrnice Solvency II, vlastně říkají, aby vůbec mohla nějaká společnost dostat licenci, aby mohla poskytovat pojišťovací služby, musí mít ty rezervy v minimální výši podle Solvency II. V České republice je to číslo dokonce vyšší, protože náš národní regulátor, což je v tomto případě Česká národní banka, nepovažuje evropsky stanovenou minimální hranici za dostatečnou pro bezpečný finanční trh právě proto, že pojišťovny se musí připravit na budoucí krytí z pojistných událostí všech klientů.

Dalším důvodem při vykazování těchto dvou úrovní rezerv jsou rozdílné přístupy ve vykazování některých položek. Například se jedná o odložené pořizovací náklady, akumulované dluhy, budoucí zisky a další. Solventnostní rezervy jsou předmětem dohledu ČNB, ale sama Česká národní banka přiznává, že nemá v rámci pravidelného výkaznictví k dispozici natolik detailní informace a data, které by umožňovaly ověření správnosti stanovení výše solventnostních technických rezerv srovnatelných s hloubkou auditorských prací, které provádějí externí auditoři při auditu účetní závěrky. – Tady bych chtěl jenom připomenout, já už jsem to opakovaně říkal, že prostě není pravda, že pojišťovna si může jakýmkoliv způsobem stanovit výši technických rezerv. Jedná se o složité matematicko-pojistné plány, odhad budoucích zisků a také odhad budoucích nákladů.

Kritická oblast je oblast životního pojištění. Tady má vlastně pojišťovna zaplatit daň ze zisků, které ještě nenastaly. Potom vám podrobně představím jednoduchý modelový příklad, pokud si občan spoří zhruba tisíc korun měsíčně, což není žádná závratná částka, jak to vypadá i se zdaněním buď postupným, nebo tím jednorázovým.

Účetní technické rezervy u životních pojištění jsou vytvořeny podle pojišťovnou pevně daných a neměnných pravidel pojistné matematiky a jejich hlavním účelem je pokrytí budoucích nároků oprávněných osob vyplývajících z pojistných smluv. Jsou to tedy vlastně peníze klientů, které jsou připraveny na budoucí plnění pro případ, že například dojde k výraznému zhoršení zdravotního stavu, či dokonce pokud dojde k úmrtí nebo k podstatnému omezení schopnosti vykonávat pracovní či jiné žádoucí aktivity.

Vzhledem k tomu, že podle metodiky a podle pravidel Solvency dva – nebo Solvency Two, myslím, že se to používá častěji – se od rezerv očekávají budoucí zisky, dojde v rámci novely k jejich zdanění výrazně v předstihu, než a zda vůbec tyto nejisté budoucí zisky budou realizované. Zdanění očekávaných budoucích zisků životního pojištění tak znamená odvod daně z prostředků, které pojišťovny ještě ani nemají, a v případě, že se nenaplní vždy obecně nejisté předpoklady dalšího vývoje v horizontu desítky let, tak je ani v budoucnu reálně mít nebudou. To je opravdu unikátní situace.

Myslím, že v té debatě zaznívají oprávněně určité otázky, a jak příznivci tohoto zdanění tak odpůrci na ně hledají odpověď. A myslím, že pouze v podrobné rozpravě před zahájením hlasování pak můžeme zvážit, které argumenty jsou pro, které jsou proti a které by mohly mít vyšší váhu v našem rozhodování. Poctivě přiznávám, že ta debata není sto nula, že i my se snažíme podívat se na návrh zdanění technických rezerv realisticky a z obou stran, nejenom pouze z jedné strany. Nicméně ty strany jsou tady tři. Velmi často se debata zužuje pouze na

dvě strany, a to je státní rozpočet a pojišťovny, ale neměli bychom zapomínat na tu nejdůležitější stranu, která v té jednoduché daňové matematice prostě neexistuje, a to jsou klienti pojišťoven, a zejména klienti u životního pojištění. A o ty by nám v té debatě a při hledání řešení mělo jít nejvíce. Ani ne o příjmy státního rozpočtu, ani ne o příjmy či zisky pojišťoven, ale o stabilitu a (nesrozumitelné) klientů, to znamená těch, kteří se pojistili zejména v oblasti životního pojištění.

Takže pojďme k takovému bloku otázek a možných odpovědí.

První otázka legitimní je, jak se změní uznatelnost rezerv. Dneska se tvoří daňově uznatelné technické rezervy pojišťoven podle zákona o účetnictví. To se má změnit a do budoucna Ministerstvo financí a vláda jako celek navrhuje brát do úvahy rezervy vypočtené podle pravidel Solvency II. Tato takzvaná solventnostní pravidla však byla vytvořena pro stanovení minimální a optimální bezpečné výše kapitálu. V některých z minulých vystoupení nám pan předseda Kalousek popsal složité vyjednávání na evropské úrovni, kdy ČR tehdy zastávala pozici, která odpovídala vyšší minimální hodnotě těchto rezerv. Nicméně v rámci hledání kompromisu, a myslím, že to byly zejména státy z jižního křídla EU, jmenovitě Itálie, která vlastně prosadila zhruba tu 50procentní hodnotu technických rezerv podle Solvency II, naše republika zastávala názor, že by bylo lepší mít 70 %. To koneckonců taky odpovídá i stanovisku regulátora ČNB. Pokud to budu interpretovat správně, pokud ne, tak se omlouvám. Tak regulátor – k tomu, aby společnost dostala licenci k podnikání na tomto regulovaném trhu, musí mít rezervy ve výši 1,4 % podle Solvency II, což vlastně odpovídá přesně té pozici ČR, kterou se nám nepodařilo prosadit na evropské úrovni. Pokud ano, ale to jsme neměli samozřejmě v rukou my sami, ale záleželo i na stanovisku mnoha partnerů, tak by to bylo skutečně těch 70 %. Jednoduchá matematika 50 krát 1,4 je 70.

Ten výpočet rezerv, které mají být nově zdaněny podle Solvency II vlastně nenavazuje přímo na ostatní položky v účetnictví, je koncepčně odlišný, a je proto i v rozporu s obecnými účetními zásadami. Například odečtení budoucích očekávaných zisků od hodnoty závazků je v rozporu se zásadou opatrnosti uplatňovanou v účetnictví. Solventnostní pravidla, znovu připomínám, byla vytvořena pro stanovení minimální optimální bezpečné výše kapitálu.

Ten návrh zákona vykazuje i jisté prvky retroaktivity, protože retroaktivně dopadá na činnost pojišťoven, to jest na dříve vytvořené účetní rezervy k jednotlivým dříve uzavřeným pojistným smlouvám. Je to v zásadě sankce vůči pojišťovnám, které plní své povinnosti obezřetného podnikání podle zákona o pojišťovnictví, zde konkrétně spočívající v obezřetném oceňování závazků, zejména budoucích závazků vůči klientům. Navržená úprava ve svém důsledku v zásadě sankcionuje pojišťovny za to, že prostředky, které by při méně obezřetném ocenění závazků mohly být vyplaceny akcionářům, ponechaly v rezervách pro své klienty. Protože pokud by pojišťovny ty rezervy nevytvořily, byly by součástí normálně příjmu pojišťovny a byly by zdaněny. Nicméně by byly méně odolné při nějakých mimořádných pojistných událostech.

Když to shrneme, tak vlastně pojišťovny, které v minulosti nevyplatily svým vlastníkům veškerý zisk po odečtení pouze povinného minima pro rezervy, budou za tuto obezřetnost postiženy novou daní se všemi důsledky pro jejich budoucí chování. Samozřejmě je to na rozhodnutí vlastníků těch pojišťoven, můžeme prognózovat s větší či menší mírou optimismu, zda i když to bude zdaněno, budou stejně motivováni k vytvoření stejně vysokých rezerv, které budou podléhat zdanění, nebo ne.

Myslím, že otázka, kterou se máme zabývat, je, jaký je vlastně mechanismus pro vytváření těch rezerv. Pojišťovny tvoří rezervy na závazky, které vyplývají z jednotlivých pojistných smluv, zatímco u neživotního pojištění se účetní technické rezervy tvoří zejména na již nastalé pojistné události a rozpouští se při likvidaci pojistné události. Účetní technické

rezervy u životních pojištění jsou vytvořeny podle pojišťovnou pevně daných a neměnných pojistně-matematických pravidel a jejich hlavním účelem je pokrytí budoucích nároků oprávněných osob, který vyplývají z uzavřených smluv. K rozpouštění tedy pak dochází při výplatě pojistného plnění, což ale vzhledem k dlouhodobému charakteru tradičního životního pojištění často může nastat až v daleké budoucnosti.

Měli bychom vědět, jaká je celková výše technických rezerv. V součtu za celý sektor pojišťovnictví jsou ty technické rezervy ve výši zhruba 300 mld. korun, z toho přibližně 80 mld. za trh, ne za jednotlivé pojišťovny, tvoří technické rezervy na životní pojištění, což je přibližně 240 mld. korun. Když porovnáme částku 300, podle Solvency II by to bylo zhruba 250, takže vidíme, že ta obezřetnost našich pojišťoven není několikanásobně vyšší, než předpokládají pravidla Solvency II, ale je taková, jakou vlastně požaduje náš národní regulátor.

To pojištění má samozřejmě časové rozlišení. Vy z vás, kteří jste někdy zodpovídali za účetní uzávěrku, tak víte, jak to velmi často jsou problematické body, jak často probíhá debata i s externími auditory, co podléhá časovému rozlišení nejenom v nákladech, ale také ve výnosech. A součástí těch rezerv je samozřejmě i to časové rozlišení pojistného, kdy ta část pojistného pokrývající rizika dalších období se musí – se musí – musí se převést ze zákona do rezervy na nezasloužené pojistné, kdy tato takzvaná rezerva představuje pouze historickou tradiční pojišťovnickou terminologii pro zcela běžné a logické časové rozlišení prostředků, jaké je běžné v jakémkoli jiném odvětví či oboru podnikání. Jakákoliv snaha o omezení daňové uznatelnosti časového rozlišení v případě pojišťoven by tak byla zcela unikátní a vedla by k diskriminaci tohoto sektoru vůči ostatním odvětvím ekonomiky. Mnozí zastánci toho zdanění tvrdí pravý opak, že diskriminovány jsou ostatní subjekty, které podléhají dani z příjmu ve prospěch pojišťoven. Tady jsem se vám pokusil ukázat, že v případě, že popřeme ten nárok časově rozlišovat budoucí náklady a výnosy, tak dojde naopak k diskriminaci sektoru pojišťovnictví jako celku.

Jaký může být dopad na samotné pojišťovny, pokud by ten návrh zákona prošel v předložené verzi? Opatření dopadá na celý pojišťovnický sektor, v průměru pojišťovny odvedou na dani 90 % obvyklého čistého ročního zisku, což je, řekl bych, bezprecedentní jednorázové zdanění jednoho sektoru podnikání, a nedá se vlastně měřit se sektorovými dopady diskutovaného vyššího zdanění nebo jiných odvodů ve stejných odvětvích, ať už se bavíme o bankovníctví, telekomunikacích, internetových gigantech a podobně. Když se podíváme na veřejně přístupná čísla, tak pojišťovny odvádějí každý rok 2,5 až 3 mld. daně z příjmu právnických osob, což je 19 % zisku před zdaněním. Navrhovaná úprava je tedy naprosto nad rámec tohoto běžného zdanění. Navíc ten dopad by nebyl samozřejmě rovnoměrně rozložen mezi všechny pojišťovny. Vyšší rezervy jsou v pojišťovnictví vždy ve prospěch klientů, jejich snižování vede ke snížení odolnosti sektoru, přitom pojišťovnictví působí jako stabilizující prvek pro celou ekonomiku.

Některé pojišťovny, a to je ten rozdílný dopad na konkrétní pojišťovny, by podle tohoto návrhu odvedly dokonce 300 až 500 % čistého zisku jako jednorázovou daň. A to skutečně může vyprodukovat velký problém. Představte si firmu v jiném odvětví, která z ničeho nic by měla odvést... ne z ničeho nic, po rozhodnutí Parlamentu, abych byl přesný, by měla v průběhu dvou zdaňovacích období, abych byl přesný, ne jednoho, ale dvou zdaňovacích období, odvést dodatečně 300 až 500 % čistého zisku. Z těchto čísel podle mě vyplývá, že by se mohlo jednat o daňovou diskriminaci, protože toto opatření, tato nová daň nedopadne na všechny pojišťovny stejně, což je důsledkem využití pravidel Solvency II pro účely, pro které tato pravidla nebyla vytvořena. Pojišťovny totiž pod dohledem regulátora mohou používat buď standardní vzorce pro výpočet rezerv, nebo interní modely, které lépe odrážejí jejich rizikový profil.

Zdanění budoucích zisků v životním pojištění také může znamenat uzavření stávajícího trhu v oblasti životního pojištění, protože pokud by měl nový subjekt zájem vstoupit na český trh, musel by odvádět daně z prostředků, které ještě reálně neinkasoval od svých klientů.

Mluvil jsem o dopadu na pojišťovny a teď budu mluvit o dopadu, který podle mě máme posuzovat nejpečlivěji, a to je dopad na klienty. To je ta třetí strana v debatě o zdanění technických rezerv pojišťoven. Myslím si, že pokud by to bylo takhle přijato, tak můžeme realisticky očekávat zvýšení cen. Vzhledem k tomu, že pojišťovny budou nuceny odvést část svých rezerv jako jednorázovou daň, budou jim ty prostředky chybět a budou nuceny hledat způsoby, jak tuto mezeru v hospodaření zacelit. Proto si myslím, že je realistické očekávat zvýšení cen pojistného pro občany i pro firmy.

A teď trošku přeskočím. Zaznamenal jsem opakované vyjádření pana ministra vnitra, který tvrdil, že to, že pojišťovny odvádějí část svých zisků do toho fondu pro – když to zjednoduším – integrovaný záchranný systém, nevedlo ke zvýšení cen. Já vám pak na konkrétním případu ukážu, že samozřejmě to vedlo ke zvýšení cen. Byl to podobný model, kdy jsme zákonem určili, že část zisku je nasměrována, jak bych řekl, s mašličkou na konkrétní účel. Nakonec se ukázalo, že to nezaplátily pojišťovny, ale tak jak jsme my, kteří jsme před tím varovali, nakonec to zaplatili klienti těch pojišťoven. Je to standardní ekonomické chování všech daňových subjektů.

Může také dojít ke stažení nadbytečného kapitálu. To jednorázové zdanění zvyšuje rizikovitost odvětví a akcionáři tak mohou požadovat větší výnos. Je to logické, pokud máte riskantnější podnikání, tak ti akcionáři zvažují i budoucí nejisté, riskantní situace, a proto krátkodobě jsou vedeni snahou zvýšit výnosnost. Anebo se alternativně mohou pojišťovny rozhodnout veškerý nadbytečný kapitál z pojišťovny v České republice stáhnout a investovat jej v méně rizikových zemích, které podobná opatření nezavádějí. Myslím, že v debatě v prvním a druhém čtení jsme o tom už debatovali a skutečně jsme nenašli jinou evropskou zemi, která by zdaňovala rezervy podle Solvency II.

Samozřejmě hrozí, pokud budou mít pojišťovny méně prostředků k dispozici, že se sníží chuť investorů do sektoru dávat nové prostředky, což může vést ke snížení schopnosti pojišťoven investovat do nových služeb či do zlepšení stávajících služeb. Může nastat situace, že i v tomto sektoru bude docházet k menšímu počtu inovací. A samozřejmě když se bavíme o dopadu na klienty, tak to může mít dopad i na investiční výnos u životního pojištění vzhledem k tomu, že pro zajištění prostředků na platbu daně mohou být pojišťovny nuceny předčasně odprodat některá svá aktiva za nevýhodných podmínek, což může mít také negativní dopad na investiční výnos ze stávajících smluv životního pojištění.

Pro ty z vás, kteří nesouhlasně kroutí hlavou, tak si všimněte, že používám sloveso mohou, uvidíme, žádný imperativ, že se tak stane. Je to jenom odhad budoucího chování, protože popravdě řečeno, kdo z vás zná daňové poplatníky, kteří radostně platí vyšší a vyšší daně? Já se přiznám, že takové daňové poplatníky neznám, ale mohu se samozřejmě mylit. Ale zdůrazňuji, že jsem zatím použil slova mohou, hrozí, může se stát, ne že se to určitě stane, protože to si pak můžeme říct s odstupem tří čtyř pěti let, pokud by takový návrh zákona prošel, jaký měl dopad na klienty.

Jaké hrozí obecně riziko v tomto sektoru? Tak tady hrozí riziko, že dnešní právnické osoby, které mají sídlo podnikání v České republice a platí tady daně, provedou konverzi na pobočky. To znamená, může se stát, že akcionáři budou zvažovat i další možnosti, jak se tomu opatření – klidně můžeme použít slovo, sloveso vyhnout, a jedním z možných opatření je, že dceřiná společnost se převede na pobočku. Tím pádem přestanou být dohlíženy národním regulátorem a veškerý reporting včetně stanovení výše technických rezerv může proběhnout mimo kontrolu České republiky, do země sídla mateřské společnosti. Tím může

Česká republika přijít o přímou regulatorní kontrolu nad podstatnou částí pojišťovacího sektoru, a myslím, že se můžeme v té debatě shodnout, že to je zrovna sektor, který nezaznamenal žádný větší otřes v průběhu minulých let. A já vám potom v tom bloku týkajícím se pojišťoven také připomenu tragické následky povodní v roce 1997 u nás na Moravě, ve Slezsku a v roce 2002 v Praze a v dalších českých krajích.

Na základě schváleného návrhu zákona Ministerstvo financí očekává, že bude činit vybraná daň zhruba 10,5 mld. korun, které budou rozloženy do dvou let. To znamená, ten největší dopad na pojišťovnictví lze očekávat v roce 2021, kdy budou, pokud to projde, zdaněny technické rezervy ke stavu 31. 12. 2019, tudíž za zdaňovací období 2020. Může to mít dopad i na nově sjednávané smlouvy, zejména na životní pojišťovny, protože tady budou platit pojišťovny daň z očekávaných zisků. Odhad těchto zisků je přitom velmi závislý na vývoji úrokových měr, na vývoji inflace a na dalších, v čase proměnných faktorech. Daňový výnos v těch prvních dvou letech bude sice velký, ale pak v zásadě může dokonce poklesnout, to vám ukážu pak na tom konkrétním příkladu modelové jedné smlouvy o životním pojištění. Zjednodušeně řečeno, to, co by stát vybral za 20 let, vybere najednou, respektive nadvakrát, a v ostatních letech to už danit nebude, o to mohou být ty daně z příjmů sníženy.

Myslím, že je poctivé přiznat, že smyslem regulace sektoru podle Solvency II nikdy nebylo její využití pro daňové účely, ale na prvním místě ochrana sektoru, respektive ochrana klientů před riziky fungování finančních trhů. Výsledky dle Solvency II je vždy nutno chápat v kontextu nejlepších předpokladů budoucího vývoje, které se ale nemusejí v dlouhodobém horizontu individuálně vždy naplnit. Díky této volatilitě se může vnímání rezerv v budoucnu výrazně změnit a solventnostní rezervy v závislosti na ekonomickém vývoji a dalším vývoji mohou stoupnout. Pak je otázka, zda i poté stát přistoupí k dalšímu zdanění těchto technických rezerv, nebo se skutečně bude jednat pouze o jednorázovou operaci.

Trošku odběhnu. Politická zkušenost s tím, že daně zavedete na nějaké období, se ukazuje jako mylná, pokud to není v jednom funkčním období jedné konkrétní vládní většiny. Vzpomeňme si – spotřební daň na pivo, kterou zaváděla úřednická vláda, v důvodové zprávě, bylo to v roce 2009, bylo uváděno, že se s tím uvažuje na rok nebo na dva, platí to dvanáct let. Vzpomeňme si na opatření na zvýšení daní za naší vlády, které mělo platit tři roky, a už platí sedm let. To znamená, když se něco udělá jednou, nikdo nemůže vyloučit, že k tomu modelu se vláda, kterákoliv jiná vláda, vrátí a použije jej znovu.

Pokles daňových výnosů v budoucnosti také může nastat vzhledem k očekávaným úpravám pravidel Solvency II. Jak jsem říkal, je to evropská směrnice harmonizovaná a nemůžeme vyloučit, že ten vývoj půjde směrem, který si přeje Česká republika, že ty povinné minimální rezervy podle Solvency II se budou zvedat, a to povinně ve všech členských zemích Evropské unie.

Nejdřív v krátkosti a pak podrobně vás seznámím s připomínkami, které k této části sněmovního tisku 509 zaujal regulátor, to je Česká národní banka. Člověk by očekával, že pokud se vláda rozhodne měnit daňové podmínky pro finanční sektor, tak že to bude ve shodě s národním regulátorem a že po vzájemné debatě předloží návrh zákona, který bude podporovat Ministerstvo financí, vláda, ale také regulátor, což je Česká národní banka. Úplně se tak nestalo. Takže v této chvíli vás seznámím se třemi zásadními připomínkami České národní banky, které v rámci standardního meziresortního připomínkového řízení nebyly vyslyšeny, na což má vláda bezesporu právo. Nicméně vzhledem k situaci, že jsou to připomínky regulátora, tak je to přinejmenším nestandardní.

První z připomínek, s kterou vás chci podrobně seznámit, je, že dva roky, na které je rozložena ta daň, podle názoru České národní banky jsou nedostatečná doba. Vzhledem k významnému dopadu navrhované úpravy na pojišťovny považuje Česká národní banka

rozklad do dvou let jako nedostatečný. Česká národní banka očekává, že právní úprava povede k významnému tlaku na likviditu. Pojišťovny budou v důsledku nové právní úpravy nuceny k odprodeji některých aktiv, což může vést k budoucím ztrátám, neboť jinak by tato aktiva mohla být držena do splatnosti.

V této souvislosti Česká národní banka upozorňuje na riziko dopadu na klienty, protože předčasný vynucený odprodej investičního portfolia může mít negativní dopad na výši podílů na zisku připisovaných klientům životního pojištění. Dle názoru České národní banky se také jednorázové zdanění projeví snížením vlastních zdrojů, takže nelze vyloučit ani ohrožení plnění předepsaných regulatorních požadavků. To jsou poměrně silná slova, která ovšem neadresuje vládě a vládní většině opozice, ale národní regulátor. Myslím si, že Poslanecká sněmovna respektuje postavení a nezávislost České národní banky. A pokud regulátor tvrdí, že dva roky jsou nedostatečná doba, že existuje riziko dopadů na klienty, tak vlastně potvrzuje mé obavy, o kterých jsem před chvílkou mluvil, že přijatý návrh zákona může mít negativní dopady na klienty. Dokonce říká, že může dojít vlastně k vynucenému, v uvozovkách vynucenému, odprodeji aktiv, a tím snížení výnosnosti, a tím pádem dopadu na klienty v negativním finančním smyslu.

Další z připomínek České národní banky, kterou jsem vybral, abych vás s ní podrobněji seznámil, je obsahový nesoulad. To znamená neobjektivní obraz rozdílu výše závazků. Česká národní banka upozorňuje vládu na obsahový nesoulad mezi rozsahem závazků zahrnutých do účetních technických rezerv a solventnostních technických rezerv. Dle názoru ČNB zjednodušené porovnání výše solventnostních a účetních technických rezerv tak nemusí dát objektivní obraz rozdílu výše závazků. Některé rezervy, které jsou v českém účetnictví vykazovány jako technické, jsou pro účely Solvency II považovány za rezervy netechnické. Příkladem je rezerva na splnění závazků z ručení za závazky České kanceláře pojistitelů. Jiné položky v účetnictví jsou nazvány rezervami, např. rezerva na nezasloužené pojistné, ale ve skutečnosti jde o časové rozlišení, jehož řešení se v Solvency II odlišuje od účetního přístupu. Dojde tudíž ke dvojímu zdanění těchto významných položek, které se v účetnictví a Solvency II vykazují zcela odlišně.

Když se pokusíme interpretovat tuto připomínku České národní banky, tak vlastně říká, že stát, ale ani regulátor není schopen jednoduchým rozdílem solventnostní rezervy a technické rezervy stanovit správný základ pro tu daň. Například z toho důvodu, že rezervy, které jsou označeny jako technické v účetnictví, jsou označeny jako netechnické v Solvency II. To znamená, pokud vezmeme jako základ v tom rozdílu Solvency II, tak je tam jiná hodnota technických rezerv, než bychom předpokládali. Na to upozorňuje regulátor, ne opozice. A o tom časovém rozlišení jsem před chvílí mluvil. V zásadě ČNB má obdobný názor, že se jedná o časové rozlišení, přestože se tomu v účetnictví říká rezerva. Jinými slovy, název konkrétní účetní kategorie nemusí znamenat, že se jedná o technickou rezervu. Nenašel jsem v důvodové zprávě, jak vláda chce rozlišit technické rezervy, které podle Solvency II nejsou technické, ale netechnické, a jak vláda chce přistoupit k časovému rozlišení např. u rezervy na nezasloužené pojistné.

A třetí, velmi závažná připomínka České národní banky, je, že neexistují data k ověření výše rezerv. Česká národní banka upozorňuje, že na rozdíl od účetních technických rezerv, které jsou součástí účetní závěrky a podléhají externímu auditu – to znamená, to je těch zhruba 300 mld. za sektor jako celek, jsou to čísla ověřitelná, jsou ověřená nezávislými externími auditory – u solventnostních rezerv nemá regulátor, Česká národní banka, srovnatelné detailní informace a data, aby odpovídajícím způsobem ověřila výši těchto rezerv. Navíc toto stanovisko České národní banky vlastně vyvrací argument Ministerstva financí, že je to subjektivní, ta výše rezerv, a ty pojišťovny si to mohou určit, jak chtějí. Nicméně logická otázka vzniká, pokud má být zdaněn rozdíl mezi technickými rezervami v účetnictví a

technickými rezervami podle Solvency II a to druhé číslo není schopen nikdo ověřit, ani regulátor, kdo ho vlastně stanoví. Kolik se má vlastně odečíst od celkových technických rezerv pojišťoven a kolik tady bude základ pro daň. Já myslím, že každý, kdo dělá daňové přiznání, kdyby nebyl schopen objektivně a ověřitelně uvést náklady v daňovém přiznání, a tím pádem, když to odečtu od výnosů, tak nebyl objektivně a ověřitelně schopen určit výše daňového základu, tak by měl velký problém u Finanční správy, pokud by přišla na kontrolu. Protože logicky daňovou správu zajímají náklady, a jak byl stanoven základ pro daň. Pak ten součin základ pro daň krát 0,19, to už je docela jednoduše ověřitelné. A sami víte, že v debatách o daňových zákonech je mnohem důležitější debata o tom, co je daňově započitatelné, co je daňově uznatelné, je mnohem komplikovanější, složitější, taky s větším možným dopadem na výši konkrétní daně, než ta samotná sazba. Protože záleží na konkrétním daňovém zákonu, co je daňově uznatelné, a tam se dají s výší předpokládané daně dělat posuny jedním i druhým směrem.

Takže když shrnu ty tři základní připomínky ČNB, které nebyly vyslyšeny: dva roky je příliš krátká doba, objektivní existující nesoulad mezi výší závazků podle účetních technických rezerv a Solvency II a neschopnost reálně ověřit skutečnou výši rezerv podle Solvency II u konkrétní pojišťovny. Potom se velmi těžko dá připravit relevantní daňové přiznání a velmi těžko Finanční správa může zkontrolovat, zda ta daň byla odvedena správně a v souladu s daňovými zákony.

Otázka, která samozřejmě je na stole, zda se na takový zásah mohly a měly pojišťovny připravit. Je pravda, a myslím, že jsem to četl minule, že v programovém prohlášení vlády se objevuje věta o tom, že vláda připraví nebo prosadí – teď přesně nevím, jaké tam bylo sloveso – zdanění technických rezerv, a to je taky argument pro to, že se tady pojišťovny vlastně připravit mohly, protože je to ve veřejně známém dokumentu. A v zásadě je to pravda. Pokud vláda projedná, připraví z programového prohlášení, získá podporu Poslanecké sněmovny, tak je to veřejný dokument a dají se tam najít očekávané kroky či očekávané návrhy vlády. Nicméně v tomto konkrétním případě podle mých informací – to bych zdůraznil, podle mých informací – Ministerstvo financí přislíbilo, že až se začne konkrétní návrh zákona připravovat, bude se sektorem pojišťovnictví v kontaktu a o konkrétnímu návrhu bude možno jednat. Nic z toho se bohužel nestalo. Podle mých informací k žádné komunikaci s tímto sektorem našeho trhu nedošlo. Nedošlo ani ke komunikaci s odbornou veřejností. Místo toho ministerstvo poslalo ten návrh do zkráceného připomínkového řízení.

Jedním z argumentů, které zazněly v debatě, bylo, že pojišťovny tvorbou nadměrných účetních rezerv manipulují se ziskem a odvádějí méně prostředků na daních. Ten argument zazněl. Já jsem si opravdu nevšiml, že by kdokoliv v Poslanecké sněmovně, kterákoliv poslanecká frakce či poslanecký klub, navrhoval snížení sazby daně z právnických osob. Pak bychom se mohli ptát, zda snížení o jeden či dva, tři či čtyři procentní body stojí za nějaké riskantní manévry v účetnictví s nejistým výsledkem, že když si to odložím a ono to projde, tak ušetřím jedno, dvě, tři nebo čtyři procenta daně. Porovnejte to s těmi čísly, o kterých jsem mluvil před chvílí – 300 až 500 % průměrného ročního zisku. Když to porovnáte s jedním, dvěma, třemi nebo čtyřmi procenty daně z příjmu, tak zjistíte, že ta čísla jsou neporovnatelná. A myslím si, že by to nikomu nestálo za to, aby na to vsadil, navíc když to nikdo nenavrhuje. Podle mě je to příliš teoretická úvaha. Jako teorii to samozřejmě můžeme vzít v úvahu, ale prakticky...

Pokud by vláda ve svém programovém prohlášení současně měla, že prosadí razantní snížení daně z příjmů právnických osob, tak bychom se tím argumentem museli zabývat. Ale není tomu tak. Nevšiml jsem si ani v žádném z poslaneckých návrhů zákonů, a že jich tady máme, já nevím, přes sto, že by někdo navrhoval snížení daně právnických osob. Takže si myslím, že ten argument je pouze teoretický, nebo ta debata je pouze teoretická, ale nemá

žádný praktický dopad. Navíc podle názoru auditorů, ale i koneckonců České národní banky nelze měnit pravidla z roku na rok a pojištění musí při tvorbě a rozpouštění rezerv dodržovat jimi schválená pravidla. Už jsem mluvil o možné retroaktivitě vůči v minulosti vytvořeným rezervám. Pak taky vzniká problém zdanění budoucích zisků a taky rozdílné dopady na jednotlivé daňové subjekty. A je takový hezký výraz, který se používá v judikatuře a v rozhodnutích Ústavního soudu, a jedná se o takzvaný rdousicí účinek. Nejsem si jistý, zda by se v tomto případě, pokud by ten návrh prošel, nejednalo o rdousicí účinek tohoto daňového zákona.

Myslím, že když se budeme seriózně zabývat celým legislativním, a na začátku jsem říkal, že zatím ho máme ve Sněmovně přibližně čtyři měsíce, což není žádná dlouhá doba, tak vás seznámím – já nevím, jestli to jsou chyby, já bych spíš řekl vady než chyby, nebo spíš chybějící součástí toho stávajícího legislativního procesu. Nebylo provedeno u tohoto konkrétního návrhu hodnocení dopadů regulace, takzvaná RIA, což mi přijde u tohoto návrhu jako nevhodné. Nevím, jestli to bylo úmyslně, či neúmyslné, zda ten důvod byl časový, že by se to nestihlo včas seriózně připravit, ale myslím, že to je škoda, protože byl by to základ, mohli bychom tu zprávu oponovat, anebo s ní souhlasit. Takhle zpráva vlastně neexistuje a my tady, když se střídáme za tím řečnickým pultem u mikrofonu, tak odhadujeme, jaké mohou být dopady této regulace, a tu RIA nemáme k dispozici.

Já jsem v prvním bloku svého vystoupení mluvil o principu, který je zakotven v programovém prohlášení vlády, který je dobrý, i jsem to ocenil, a to je ten princip daňové neutrality. A já ho chápu tak, že když nějakou daň zvýším, tak jinou snížím, a pak je to neutrální. Můžeme se bavit o struktuře těch daní, o tom, kolik je výnos které konkrétní daně, ale daňově neutrální, jinými slovy v mém chápání jazyka českého znamená, že se daňové zatížení celkově nezvýší. V tomto případě, pokud budeme uvažovat až o 90% zdanění ročního zisku, se podle mého názoru jednoznačně nedá mluvit o principu daňové neutrality.

A další chybou nebo nedostatkem, abych nebyl tak přísný, jsou, řekl bych, nedostatečně vypořádané připomínky jak sektoru, tak regulátora. Řekl jsem před chvílí, že na to vláda a Ministerstvo financí mají plné právo, nicméně bych očekával, pokud jsou tak silné výhrady, silné výhrady regulátora, že ta argumentace, proč těm návrhům, námitkám, návrhům nebylo vyhověno, bude podrobná a přesvědčivá. A já potom mám tady vytištěno a zažluceno jenom pár věcí právě z toho, jak probíhalo vypořádání došlých připomínek.

Tím, že bylo použito zkrácené připomínkové řízení, nevím, jestli to všichni víte, to znamená, v tomto případě máte na připomínky 14 dní, tudíž logicky nedošlo k vypořádání těch zásadních připomínek a neproběhla žádná komunikace, a to bych zopakoval, s pojišťovacími sektorem. K návrhu zákona se nevyjádřila ani pracovní komise Legislativní rady vlády pro veřejné právo II – finanční právo, ani Legislativní rada vlády jako celek. Opět říkám, že je to možné, jenom to nepovažuji za vhodné u tohoto návrhu zákona. Takže nekritizuji ten samotný fakt, ale podle mě je škoda, že to neproběhlo. Některé připomínky mohly být zapracovány, případně mohly být odmítnuty s dobrou argumentační výbavou a určitě by nám to zkrátilo dobu projednávání v Poslanecké sněmovně.

Na tom je úsměvné, že ta vlastní pravidla, RIA, pracovní skupina Legislativní rady vlády, Legislativní rada vlády jako celek, si stanovila vláda, sama. Nikdo ji do toho nenutil. Vláda si připraví vlastní pravidla, podle mě jsou dobrá, ale pak je porušuje. Jediný, kdo by si mohl stěžovat, je vláda sama na sebe a to se úplně očekávat samozřejmě nedá, protože – zopakují potřetí a naposled, že, vláda takhle postupovat může, jenom to nepovažuji za vhodné.

Možná bychom mohli jeden odstavec, pár vět věnovat směrnici Solvency II. Vešla v platnost k 1. lednu 2016 a jejím cílem je nastavení sjednocených pravidel v rámci Evropské

unie, která mají dosáhnout toho, aby se pojišťovny nedostaly do insolvence, proto se to jmenuje Solventnost. Má to zabránit insolvenci. A tato směrnice definuje pravidla pro vykazování aktiv, pojistně-matematických rezerv, výpočet kapitálového požadavku, při jehož nesplnění již zasahuje regulátor.

Dále musí pojišťovny počítat solventnostní kapitálový požadavek, který představuje ekonomický kapitál, který pojišťovna musí držet, aby omezila pravděpodobnost úpadku na 0,5 %. Samozřejmě s procentem nula se v reálném životě počítat nedá, ale podle Solvency II by měla být pravděpodobnost úpadku pouhých 0,5 %. A platí to pro všechny pojišťovny, které působí na sjednoceném evropském trhu. To znamená, jeden případ by nastal u konkrétní pojišťovny jednou za dvě stě let. To se shodně, že to riziko není příliš vysoké, nicméně pokud by to bylo příští rok, tak co nám je po tom a co je po tom klientům pojišťovny, že dalších 199 let se nic nestane, a to je taky problém pojišťovnictví jako sektoru. Já pak vzpomenu ty dvě ničivé povodně v České republice. Obě měly charakter minimálně stoleté, některá až tisícileté vody a proběhly s odstupem pouhých pěti let. Takže to označení velké pojistné události jako stoletá voda, dvousetletá voda, tisíciletá voda je technické a neznamená to, že když se to stane letos, že dalších sto let se to stát nemůže.

Slíbil jsem vám, a mám to tady, nějaký modelový příklad zdanění budoucích zisků životního pojištění. Ten obrázek vám nebudu ukazovat, není příliš velký, je to spíš pro mě, abych se v tom textu orientoval. Tak si představme modelový příklad, který je skutečně běžný, to znamená, smlouva s předpokládanou dobou trvání 20 let a s měsíčním pojistným 1 000 korun a s předpokládanou marží pojišťovny ve výši 10 %. To znamená, 10 % marže pojišťovny, 1 000 korun měsíčně pojistné, doba trvání 20 let. To znamená, 12 000 je roční pojistné, při té marži 10 % je z té jedné smlouvy roční zisk pojišťovny 1 200 korun a z toho se buď platí zisk podle současných pravidel, to znamená, první rok se zdaní 1 200 korun, daň je 228 korun, druhý rok se zdaní 1 200 korun jako zisk, daň je 228 korun, atd. A poslední, dvacátý rok, pokud to bude rovnoměrné plnění, opět marže pojišťovny bude základ pro zdanění 1 200 korun, daň 228 korun. Celkem za těch 20 let rovnoměrně z této jedné pojistné smlouvy, která je zcela běžná, pojišťovna zaplatí na dani z příjmů 4 560 korun, ročně dostane státní rozpočet 972 korun.

Zkusme si na ten samý případ, to znamená, měsíční pojistné 1 000 korun, délka smlouvy 20 let a marže 10 %, podívat, jak by to platilo, pokud by byl schválen tento návrh zákona. První rok bude ta výsledná rezerva výrazně záporná, neboť od minimální hodnoty skutečných nákladů se odečtou veškeré uvažované budoucí zisky za zbývajících 19 let trvání pojistné smlouvy. To znamená 19 krát 1 200 je 22 800 – je zisk pojišťovny za 19 let. A ten se zdaní. To znamená, plus ten jeden rok, takže základ daně je 24 000, což je dvojnásobek ročního pojištění, tzn. pojišťovna inkasuje 12 000, zisk z toho má 1 200, ale základ pro daň bude 24 000. To je o 100 % víc, než jsou příjmy. A uvalí se daň, tzn. pojišťovna zaplatí v prvním čtvrtletí roku 2021 4 560 korun daň z celkového trvání 20 let. Jaké budou příjmy státního rozpočtu v druhém, třetím, čtvrtém, pátém, šestém až dvacátém roce? Nula! Nula. O to budou sníženy příjmy státního rozpočtu.

To znamená, na tomto jednoduchém běžném případě pojistné smlouvy na životní pojištění chci ukázat, že tento návrh zdaňuje budoucí zisky za 20 let dopředu. A prý to není diskriminační. Znáte jiný sektor podnikání, kde by se zdaňovaly odhadované zisky za 20 let a zdaňovaly se v prvním roce a dalších 19 let se už neplatila daň? Já takový sektor neznám. Myslím si, že to je slabina tohoto návrhu u životního pojištění. Stát na tom vlastně nic nevydělá. V prvním i druhém případě stát vybere stejně. Samozřejmě relativní hodnota peněz je jiná, protože pokud ta daň bude za 20 let stejná a budu mít stejný daňový základ, tak vzhledem k tomu, že bude inflace fungovat 20 let, tak relativní hodnota daňového příjmu bude jiná, ale v absolutních číslech ta daň je pořád stejná, jenom se vybere po roce daň za

budoucích 19 let. Jinými slovy, v následujících letech vláda bude o tyto peníze ochuzena. Kterákoli vláda, kterýkoli státní rozpočet. Takže reálně, když se na to podíváme selským rozumem, tak přijde o vybírání daní opravdu s předstihem 19 let. To si myslím, že není dobrý nápad.

Tolik bych řekl základní připomínky profesní organizace. Zcela otevřeně jsem řekl, že to je materiál České asociace pojišťoven, já jsem z něj citoval, příp. jsem citoval ze stanoviska České národní banky. A teď si řekneme aspoň u těch zásadních připomínek, jak vlastně probíhalo to připomínkové řízení.

První věc, o které jsem se zmínil, byl názor České národní banky k přechodným ustanovením, že zásadně banka nesouhlasí s jednorázovým zdaněním a – navrhuje upravit rozklad této jednorázové daňové rezervy na x let, kde počet by byl určen na základě výsledku hodnocení dopadu regulace RIA. – Takže co říká Česká národní banka? Nestřílí od boku, neříká nám regulátor, že to mají být tři, čtyři, pět zdaňovacích období, kde má být ta daň rozložena. Zcela logicky a pochopitelně říká, nechť vláda zpracuje dopady regulace tzv. RIA a ta RIA nám ukáže, jaká hodnota rovná se x , což je počet let, kdy by ty pojišťovny měly tuto daň platit.

A jaké bylo stanovisko Ministerstva financí k této zásadní připomínce České národní banky: Co se týče odhadů zvýšení daňových výnosů, tento odhad byl ještě upraven, neboť v rámci připomínkového řízení došlo k zohlednění některých připomínek a k úpravě legislativního textu, což má také dopad na odhad daňových výnosů. Záměr změnit metodiku stanovení daňově uznatelných rezerv v pojišťovnictví byl deklarován vládou již v programovém prohlášení vlády, tedy na počátku roku 2018, a reálný dopad navrhované úpravy bude až v roce 2021, tedy když se bude hradit daň za zdaňovací období 2020. Pojišťovny tedy mají dostatek času, aby se na tu změnu připravily. Pokud by ve výjimečných případech mělo zvýšené daňové zatížení u některé konkrétní pojišťovny negativně ovlivnit její finanční situaci, je institut posečkání vhodnou možností řešení... (Odmlka kvůli hluku z levé strany sálu.) Já jsem to dost dlouho vydržel, ale teď už je ten hluk příliš vysoký.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já tomu rozumím, dobře. Já se pokusím požádat sněmovnu o klid. Kolegové, kteří diskutují jiné téma, než je tisk 509, prosím, přesuňte své diskuse do předsálí, ať pan poslanec Zbyněk Stanjura má šanci dohovorit své vystoupení. Pokračujte.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Takže Česká národní banka použila ve své připomínce odborné argumenty s tím, že požádala o vypracování RIA, aby na základě zhodnocení dopadů této regulace se stanovilo vhodně dlouhé období, po které mají (nesrozumitelné) banky, a Ministerstvo financí odpovědělo neodbornými politickými argumenty. Samozřejmě politické argumenty jsou zcela legitimní zejména v debatě v Poslanecké sněmovně, ale v komunikaci mezi Ministerstvem financí a Českou národní bankou nepovažuji argument typu: máme to v programovém prohlášení vlády, milá Česká národní banko, tím pádem vaši připomínku považujeme za takovou, že ji nezohledníme – to mi připadá skutečně málo a to je to, co jsem říkal, že mi tam chybí odborná argumentace. Rozumím, že když my jako zástupci opozice budeme vznášet politické argumenty proti tomuto návrhu, tak vláda logicky může používat také politické argumenty. Ale v debatě mezi Ministerstvem financí a Českou národní bankou bych skutečně nehledal odkaz na programové prohlášení vlády.

Česká národní banka to nenechala jen tak být a ještě napsala stanovisko oficiálně k tomu vypořádání, a to vám odcituji, protože je velmi krátké: Česká národní banka

nesouhlasí s vypořádáním své připomínky a trvá na rozporu z důvodu, že rozklad daňové povinnosti do dvou let nepovažuje za dostatečný vzhledem k odhadu dopadu navrhované úpravy na pojišťovny. – Myslím si, že nezávislý regulátor, Česká národní banka, neposuzuje návrh zákona podle toho, zda to bylo, či nebylo v programovém prohlášení vlády, ale podle toho, zda to může mít dopad na finanční trhy, které ze zákona střeží Česká národní banka. A takhle národní banka postupovala. Bohužel vláda jí nevyhověla s odkazem na programové prohlášení vlády.

A bych necitoval pouze stanovisko vlády, opozice nebo České asociace pojišťovny, tak jsem si vytáhl citace renomovaných ekonomů, kteří působí ve veřejném prostoru v České republice. Jedenáctého června letošního roku proběhl k tematice zdanění technických rezerv pojišťoven kulatý stůl. A já vám odcituji hlavní závěry klíčových řečníků tohoto kulatého stolu. Říkám závěry.

Miroslav Singer – nemusím představovat, dlouholetý guvernér České národní banky, který se z titulu své funkce dlouhodobě věnoval stabilitě finančních toků v České republice. Miroslav Singer řekl: V dřívějších letech jsme pojišťovny více hlídali vůči jiným finančním sektorům, a to i v porovnání s cizími zeměmi. A tento sektor vykázal velkou robustnost. Politikům to tak ušetřilo mnoho peněz, protože se nemuseli postarat o sektor, který by nefungoval, a vynaložit na tuto péči nemalé prostředky. – Jinými slovy Česká národní banka říká, že tím, jak prováděla přísný dozor, ochránila stabilitu tohoto trhu, a tím pádem stát a politici nemuseli vynakládat prostředky daňových poplatníků na sanaci nějaké havárie na tomto trhu.

Miroslav Singer dále v těchto závěrech říká: Jeden z rozumnějších principů zdaňování je zdaňovat budoucí byznys, u kterého se každý může rozhodnout, jestli ho udělá, a to jak na straně klienta, tak na straně pojišťovny podle cenových hledisek. Princip by neměl zdaňovat nikoliv sektory, ale celou ekonomiku. Pokud by se zdaňoval sektor, neměla by se zdaňovat rozhodnutí, která nebyla byznysová, ale obezřetnostní. – Jinými slovy v tomto vystoupení bývalého guvernéra není a priori odmítnuta ta myšlenka, nicméně říká, že by to mělo být kdyžtak pouze v rámci celé ekonomiky a pouze na nové smlouvy. A do těch nových smluv by pojišťovny promítly nová pravidla, nové daňové zákony, a pak by záleželo jak na pojišťovně, jaký nabídne produkt, tak na konkrétním klientovi, zda ten produkt pro něho bude atraktivní, či nikoliv, ale bude to na jejich svobodné vůli. Tento návrh zasahuje již do dávno uzavřených smluv a to je ta možná retroaktivita, o které jsem mluvil.

Dalším z řečníků byl Mojmir Hampl, asi nemusím taky představovat, bývalý viceguvernér České národní banky, který říká – a už ta první věta je klíčová: Nepovažuji tento návrh za moudrý už čistě z fiskálního a makroekonomického pohledu. Je to snaha získat jednorázový fiskální příjem, ze kterého už samo ministerstvo deklarovalo, že chce kryt opakující se výdaje, dokonce mandatorní výdaje. To dává smysl ve velmi krátkém horizontu, ale ne v pohledu makroekonomickém. Ve veřejném sektoru stále rezonuje téma odvodu zisku do zahraničí z ekonomiky, která má pořád jeden z největších podílů zahraničních investic na HDP. Je naprosto paradoxní, že vzniká tento návrh, který bude fakticky znamenat, že zahraniční vlastníci budou dodaněním technických rezerv schopni z tohoto sektoru odvést více prostředků, protože z toho dodanění získá pětinu fiskál, ale zbytek zůstane vlastníkům, a to z prostředků, které byly vytvořeny z peněz místních domácích pojistníků v dobré víře a z důvodu obezřetnosti.

A dále říká bývalý viceguvernér České národní banky: Toto zdanění může také vést k nečekaným efektům na straně pojišťoven a jejich vlastníků, k efektům, které bych označil jako méně stability v sektoru, který je dominantně vlastněn zahraničními hráči. Mohl by být významnou motivací pro hledání způsobu, jak přeměňovat dceřiné společnosti na pobočky.

Vidíte, že ve vyjádření bývalých významných členů regulátora se ty obavy, o kterých jsem mluvil, také objevují. A myslím si, že nikdo z nás je nemůže obviňovat z toho, že to je pohled opozice. To je pohled lidí, kteří roky úspěšně vedli Českou národní banku.

A poslední citaci, kterou jsem si připravil, myslím, že v důchodové reformě je už takové zaužívané sousloví Bezděkova komise, návrhy Bezděkovy komise a tak dále, a jedním z řečníků na tomto kulatém stole byl také Vladimír Bezděk. Dovolte mi, abych ocitoval jeho názory: Tento způsob zdanění je nejhorší možnou snahou, jak dostat z tohoto sektoru požadovaný objem finančních prostředků. Vidíme zde rovinu daňově diskriminační, dále je tam mimořádně nízká technická kvalita návrhu, návrh je mimořádně distorzně škodlivý a komunikace Ministerstva financí vůči sektoru velmi špatná. Dělá to dojem, že se návrh schválně připravoval za zády sektoru, že tam je skoro ambice sektor za něco potrestat. – To jsou mimořádně tvrdá slova renomovaného ekonomů a ne opozičního politika.

Další citace: V návrhu vnímám především potenciální ohrožení finanční stability sektoru pojišťoven. Návrh míří k tomu, aby v zásadě odčerpal vlastní kapitál pojišťoven v hodnotě zhruba ročního zisku, u některých pojišťoven i několika ročních zisků. Zdanění sice odčerpá zisk každé pojišťovny, ale nedopadne na všechny subjekty proporcionálně podle jejich tržní velikosti zisku, nebo v jiném indikátoru. Nepochybně budou případy, kdy je u konkrétní pojišťovny například odčerpán dvouletý zisk, a budou případy, kdy odčerpá jen zlomek ročního zisku. Povede to k tomu, že zdanění bude penalizovat ty společnosti, které účetní rezervy dnes drží relativně vyšší oproti solventnostním rezervám než jiné firmy, a tím pádem se chovaly obezřetněji ve prospěch klientů, aby s větší pravděpodobností dostaly dlouhodobým závazkům vůči klientům, obezřetněji i z hlediska naplnění péče řádného hospodáře a v zájmu jejich akcionářů a zejména celé české ekonomiky.

Řada pojišťovacích centrál, které působí v české ekonomice v tuto chvíli formou dceřiných společností, by mohla začít analyzovat převod dceřiné společnosti na zahraniční pobočku, protože tímto mechanismem by se dostaly z dohledové diskrece České národní banky. Zahraniční pobočky skrze celou instituci reportují ne České národní bance, ale přímo mateřské instituci dohledu v dané zemi a údaje o výši solventnostních rezerv, které mají být součástí daňového základu, by tak pobočky nemusely do domácí ekonomiky reportovat a je zde určité riziko, že by se mohly z tohoto záměru zdanění postaveného na solventnostních rezervách vymanit zcela, nebo částečně. Domácí subjekty, Ministerstvo financí a Česká národní banka, by pak měly menší, nebo vůbec žádný přístup k podstatným informacím určujícím daňový základ těchto zahraničních poboček, takže bych čekal, že návrh povede k nechtěným důsledkům. Nedivil bych se, kdyby centrály chtěly stáhnout veškerý disponibilní volný kapitál domů formou dividendy, a to z toho důvodu, že zdanění ve výši jednorozčního zisku sektoru z pohledu akcionářů dramaticky zvyšuje míru rizikovosti provozování byznysu v České republice.

Toto opatření je tedy ekonomický šrapnel na sektor a důsledky mohou být mimořádně závažné a očekávám, že se to nejvíce projeví v oblasti finanční stability. Kdyby například tím daňovým základem byl v nějaké podobě nový byznys či hodnota nového byznysu a tato daň by třeba měla charakter nějaké x-procentní přírážky k pojistnému, tak i přesto, že jsem zastáncem šetrnějšího státu a obecně nižší daňové kvóty v ekonomice, tak bych akceptoval, že je legitimním právem vlády si tu míru zdanění a míru veřejných výdajů určit. Díval bych se tedy alespoň na to, jestli na subjekty dopadne relativně podobně vzhledem k jejich velikosti, a to by tento návrh splňoval, tedy princip neutrality.

Opakuje se tady vlastně názor, který vyjádřil bývalý guvernér, že přestože by s tím nesouhlasili, tak pokud by to dopadlo pouze na nové smlouvy, oba dva ekonomové uznávají, že je to legitimní právo vlády, s kterým můžete politicky souhlasit, nebo nesouhlasit, ale nezasahovalo by to do už uzavřených pojistných smluv. Tak jak návrh zní, tak zasahuje jak

neživotní pojištění, tak životní pojištění. Ministerstvo zatím nevyhovělo ani připomínce České národní banky, aby bylo alespoň životní pojištění vyňato. Zde s vysokou pravděpodobností ten návrh povede dříve či později ke zdražení pojistného na českém trhu, protože to prostředí bude podstatně rizikovější pro provozování byznysu.

Mám tady těch citací víc, ale myslím, že to stačilo, abych ukázal, že renomovaní ekonomové varují zejména před zdaněním smluv, které již v oblasti životního pojištění byly uzavřeny, a současně říkají, i když s tím nesouhlasí, pokud by se vláda rozhodla vytvořit nová pravidla pro nové smlouvy, pak už je to na byznysových plánech pojišťoven a na jejich budoucích klientech (řečník kašle), omlouvám se, zda by dopad těch daní se promítl například do cen pojistného, a každý by se mohl svobodně rozhodnout, zda ano, či ne.

Ted' se pokusím pár slov k argumentům, které zatím zazněly v té veřejné debatě.

Nevím, jestli to bylo na rozpočtovém výboru, nebo na některém z podvýborů, zazněl argument, že pojišťovny si zlepšily uznatelnost daní pozměňovacím návrhem, který Poslanecká sněmovna schválila v roce 2000. K tomu chci říct, že tvorba technických rezerv byla vždy daňově uznatelná a v průběhu let se měnily výše a způsob stanovení limitu pro daňovou uznatelnost. V počátcích se za daňově uznatelnou považovala tvorba technických rezerv z neživotního pojištění do výše 60 % předepsaného pojistného a v případě životního pojištění se za daňově uznatelnou považovala celá tvorba technických rezerv. Tady vidíme, že na začátku byl rozdílný přístup u životního a neživotního pojištění, já bych řekl, že docela logicky, a bylo omezení u tvorby u neživotního pojištění, u životního ne.

Ty rezervy životního pojištění, technické rezervy, představovaly v 90. letech přibližně 60-65 % z celkového objemu rezerv, nyní je to zhruba 80 %. Před zrušením limitu v roce 1999 činilo skutečné procento tvorby rezerv v neživotním pojištění 7,5 %, a tím pozměňovacím (návrhem) se zrušil ten limit, o kterém jsem mluvil, a z těch 7,5 % to bylo o rok později 11 %. Rychlejší růst rezerv v následujících letech byl způsoben zejména demonopolizací povinného ručení, kdy pojišťovny musely vytvořit rezervy – povinnost, kterou jim uložil zákon na pokrytí deficitu ve výši přibližně 5 mld., a v roce 2002 a 2003 pak rezervy na pojistné události vzrostly v důsledku škod způsobených rozsáhlými povodněmi.

Pokud bychom simulovali daňovou uznatelnost rezerv do výše 60 % pojistného i po roce 2000, to znamená, jako by ten pozměňovací návrh Poslanecká sněmovna nikdy neschválila, tak od roku 2004, to znamená po tom období, kdy pojišťovny dělaly rezervy po těch rozsáhlých povodních a rozsáhlých škodách, tak již nikdy nedošlo k tvorbě rezerv nad původní parametr 60 % od roku 2004. To znamená, to už je 15 let. I kdyby ta regulace platila, tak za posledních 15 let by pojišťovny nepřesáhly ten parametr, který limitoval výši rezerv u neživotního pojištění. Jenom zopakuji, že v roce 2001 pojišťovny řešily enormní tvorbu rezerv na závazky ze starého systému povinného ručení, které stát přenesl na Českou kancelář pojistitelů, a v roce 2002 a 2003 byly ty katastrofální povodně a enormní plnění pojistných smluv. A chci zdůraznit, že všechny nároky z pojistných smluv byly uhrazeny bez peněz daňových poplatníků.

To znamená, pokud by i po roce 2000 platila daňová uznatelnost pouze do 60 % pojistného včetně těch let, kdy pojišťovny reagovaly na změnu zákonů, tak stát by získal 9 mld. korun za 19 let. Získal by ale především v těch letech, kdy pojišťovny řešily extrémní povodně, čímž by je neústavně zatížil, a pojišťovny pak místo toho, aby platily škody klientům, mohly odvádět daně státu. To se naštěstí nestalo. Ale zvažme to číslo 9 mld. od roku 2000, pokud by ten pozměňovací návrh, kterým někteří v té debatě argumentují, že se tím výrazně zlepšilo postavení pojišťoven.

Druhý argument, a byla to vlastně reakce na můj dotaz, myslím, že na rozpočtovém výboru, jestli existuje jiná evropská země, ve které se daní podle Solvency II, tak jsem slyšel

jako příklad Rakousko, že v Rakousku sice nepoužívají Solvency II, ale mají přísnější zdanění rezerv, než navrhuje vláda. Tak jaká je skutečnost? Rakouský model zdanění rezerv vychází z účetních rezerv. V oblasti životního pojištění je 99 % rezerv daňově uznatelných. Devadesát devět procent rezerv v oblasti životního pojištění je daňově uznatelných. Sami jsme si schopni vyhodnotit, že rozdíl mezi 99 % a 100 % je zanedbatelný.

V oblasti neživotního pojištění, mluvím o Rakousku, jsou rezervy rozděleny na krátkodobé a dlouhodobé. Za krátkodobé, které jsou plně daňově uznatelné, se považuje 70 % všech rezerv. To znamená, že 100 % rezerv u neživotního pojištění se za krátkodobé považuje 70 % a jsou daňově uznatelné. To znamená, 70 % je už z tohoto pohledu z celkového objemu daňově uznatelných. Zbývajících 30 %, tedy dlouhodobé rezervy, jsou uznatelné z 80 %. Celkem je tedy daňově uznatelných 70 % a 80 % z 30, což je 24 %, takže 94 % všech rezerv neživotního pojištění je daňově uznatelných. Navíc v Rakousku je stále z 50 % uznatelná také vyrovnávací rezerva, která byla u nás před časem zrušena, což u nás bylo tehdy zhruba 5 mld. korun.

Pokud bychom tedy aplikovali rakouský model do sněmovního tisku 509, který je podle tvrzení Ministerstva financí přísnější na pojišťovny než ten návrh, tak bychom zjistili, že daňově neuznatelných máme zhruba 4 mld. rezerv a z toho daň tvoří cca 1 mld. korun. Kdyby to tak bylo, tak si myslím, že v zásadě nevedeme debatu ke sněmovnímu tisku 509 o té části, která se týká pojišťoven. To znamená, kdybychom aplikovali ten rakouský model, tak se proti stávajícímu stavu skoro nic nezmění, rozpočet by získal zhruba 1 mld. korun ročně navíc. Tolik k argumentu, že v Rakousku jsou přísnější podmínky pro zdaňování technických rezerv. Myslím, že na konkrétním případě a aplikaci rakouského práva, rakouského přístupu jsem ukázal, že tento argument není relevantní.

My někdy v debatě používáme, my z opozice, abych byl přesný, ne vláda, termín, že se jedná o sektorové zdanění, a vláda argumentuje, že to sektorové zdanění není. Myslím si, že pravdu mají obě dvě strany. My to používáme proto, že se jedná o daň pouze pro jeden sektor, ale klasická sektorová daň se chápe jako dodatečná přírážka k dani z příjmů právnických osob. Takže v úzkém slova smyslu má pravdu vláda, v širším slova smyslu, že tato navržená daň dopadá pouze na pojišťovny, má pravdu opozice. A víte, že kolegové z České strany sociálně demokratické mají takový dlouhodobý daňový hit, se kterým často předstupují před veřejnost. Říkají tomu sektorová daň pro banky. Jednou je to dodatečná přírážka k dani z příjmů právnických osob, někdy je to návrh na zdanění aktiv těch bank. To je čistá sektorová daň a tu hlavní vládní strana odmítá a má v tom naši podporu.

Ale já jsem si jenom připravil několik čísel, když porovnáváme tyto dva sektory. Zopakují, my jsme proti sektorové dani, kterou navrhuje socialisté, ale abychom si udělali představu o tom, jak je který sektor ziskový. Mám tady údaje kumulované a zprůměrované, takže nebudu mluvit o jednotkových bankách, to by nebylo vhodné, a mám kumulované a zprůměrované údaje za roky 2009-2018, což je deset zdaňovacích období. Myslím, že to je dostatečná doba, abychom byli schopni porovnat i případnou změnu trendu, nebo ne.

Průměrný roční zisk před zdaněním – roční zisk před zdaněním: bankovní sektor 78 mld., pojišťovny 14 mld. – průměrný roční za těch deset let. Efektivní daňová sazba je u bank 16,5 %, u pojišťoven 19,5 %. Průměrná roční daň bankovního sektoru je zhruba 13 mld. a průměrná roční daň u pojišťoven 2,8 mld. Jsou to zprůměrovaná čísla. Aktiva – banky měly, já to zaokrouhlím, 4,1 bil. v roce 2009 a 7,3 bil. v roce 2018, tudíž nárůst aktiv byl o 3,2 bil., což je zhruba o 78 %. Pojišťovny měly aktiva necelých 400 mld. v roce 2009 a v roce 2018 520 mld. Rozdíl je zhruba 123 mld., nárůst aktiv za těch deset let o 31 % v pojišťovnictví, v bankovníctví o 78 %. Vlastní kapitál banky měly v roce 2009 320 mld., v roce 2018 necelých 580 mld., rozdíl byl 257 mld. Vlastní kapitál banky za deset let zvedly o 80 %, což je 257 mld.

Pojišťovny měly vlastní kapitál necelých 74 mld. v roce 2009. Vlastní kapitál v roce 2018 byl asi 98 mld., takže nárůst vlastního kapitálu bylo 24 mld. U bank 254, u pojišťoven 24, to znamená, to je desetina. Ale bylo to 33 % u pojišťovnictví oproti 80 % u bankovníctví.

Tolik jenom k porovnání těchto dvou odvětví. A sami zvažte, zda je rozumné na odvětví pojišťovnictví přidávat nějakou další daň. Argument, který jsem v debatě zaznamenal od pana ministra vnitra, byl, když my upozorňujeme na možné riziko zdražení pojistného – říkám možné riziko, ne že se to určitě stane – tak pan ministr vnitra říká: Vždyť už jsme to jednou zažili. A nic se nestalo. Říká se tomu povinné ručení, nebo povinné pojištění za odpovědnost způsobenou vozidlem. Já budu asi používat to povinné ručení, myslím, že to je název, který se v obecné češtině častěji používá. A argument pana ministra je, že povinnost do speciálního fondu byla zavedena od 1. ledna 2014 a nic se nestalo.

Pravda je jiná. Průměrná cena, mám tady graf, nebudu vám to ukazovat, průměrná cena toho povinného pojištění prostě rostla. To znamená, že ten dodatečný odvod do speciálního fondu zaplatili klienti. Když se podíváte i do účetních závěrek pojišťoven, tak zjistíte, že to fungovalo tak, jak se dalo předpokládat. A to je hlavní nedostatek obecně sektorové daně, protože sektorovou daň ve skutečnosti nakonec zaplatí klienti i těch bank. A dojde jenom k vyšší míře přerozdělování. To už naši kolegové z ČSSD neříkají. Jen říkají: To jsou ty tučné banky, ty mají ty tučné zisky. Pojdme je více zdanit! A zapomínají dodat, že logickým chováním banky bude, že to nakonec zaplatí klienti. To by se říkalo mnohem hůř, kdybychom měli říkat poctivě: Milí klienti bank, budete mít dražší služby, protože my to od vás vybereme, ty peníze, a pak vám možná něco vrátíme v rámci přerozdělování. Všechna čísla tomu odpovídají a je to naprosto logické a předvídatelné chování. A jsem rád, že v této Sněmovně existuje jistá – já bych řekl dokonce ústavní – většina, která odmítá nápady na zavedení sektorové daně.

Myslím, že když mluvíme o pojišťovnictví, tak bychom si mohli připomenout ta smutná fakta z posledních dvou velkých povodní, které zasáhly území ČR. Já jsem z města, kde jsme ty povodně zažili už před 22 lety. A jenom takový povzdech na okraj. Je to povzdech na fungování všech vlád od té doby. Klíčovým opatřením k tomu, aby se taková nešťastná a rozsáhlá povodeň nemohla opakovat například v Opavě, je výstavba nové přehrady Nové Heřminovy. A přestože uběhlo 22 let, tak stát nebyl schopen prosadit výstavbu této přehrady, a že se vystřídalo za tu dobu vlád s různým politickým zabarvením! To je spíš jenom ukázka toho, jak obtížné je prosazovat nějaké větší stavby, které, je to pravda, menšímu počtu občanů zhorší životní podmínky, případně zasahují do jejich majetků, ale současně potenciálně ochrání desetitisíce jiných občanů a majetek těchto desetitisíců občanů a všech firem, které na daném území podnikají.

A protože je to tak hodně dávno a my, kteří jsme to zažili na vlastní kůži, o tom úplně často nemluvíme a neradi na to vzpomínáme, kromě té solidarity a nasazení integrovaného záchranného systému, a také si myslím, že právě proto, že ty povodně jak v roce 2002, tak v roce 1997 měly tak dramatické dopady, tak právě proto se podle mne dramatickým způsobem zlepšil integrovaný záchranný systém.

Takže v tom roce 1997 – bylo to v červenci, 5. a 16. července, byla zaplavena zhruba třetina území. Nejvíce Morava a východní Čechy. Postiženo bylo 536 měst a obcí ve 34 okresech. Například části Ostravy, Otrokovic, Opavy, Přerova, Olomouce. Nejtragičtější statistika je, že o život přišlo 50 lidí. Většina z nich utonula a někteří zemřeli v souvislosti s povodní z jiných důvodů. Nejtragičtější následky byla obec Troubky. Já myslím, že mnozí z nás si to pamatují. Evakuováno bylo takřka 80 tis. lidí. Škody byly zhruba za 63 mld. korun, což v té době činilo 12 % státního rozpočtu. Musíme si uvědomit, že v té době ten státní rozpočet měl úplně jiný objem. Samozřejmě k likvidaci škod a k likvidaci těch následků přispěchal i stát. V roce 1997 vláda uvolnila 11,4 mld. korun. A pak parlament schválil

převod z toho účtu privatizace na povodňový účet ve výši 4 mld. korun a postupně byly uvolňovány další finance. Byly vydány tzv. povodňové dluhopisy, které byly ve výši až do 5 mld. korun. A vláda požádala i Evropskou komisi o možnost použití prostředků ve výši zhruba 1,5 mld. korun. V té době jsme ještě nebyli členským státem.

Škody na památkách činily zhruba 6 mil. korun. Například v Kroměříži bylo zatopeno více než 90 % Podzámecké zahrady. Já to říkám proto, že i díky vytvořeným rezervám pojišťovny dostaly všem svým závazkům. Podobná situace nastala o pět let později. Zatopené stanice metra. Škody za 7 mld. jenom na veřejné dopravě v Praze. Opět pojišťovny dostaly všem svým závazkům. A možná právě díky tomu, že byl zrušen ten limit na daňové uznávání technických rezerv neživotního pojištění, i na základě toho pojišťovny dostaly.

Když to shrnu, myslím si, že není rozumný nápad dodatečně zatížit více než 10 mld. celý sektor. A jenom odkážu na naši podrobnou debatu v rozpočtovém výboru. Myslím si, že můžeme v debatě a v hlasování odlišit vlastně tři modely. Buďto neprojde vůbec, což je varianta, kterou bychom preferovali my jako občanští demokraté. Nebo to projde, tak jak chce vláda. To je zase určitě varianta, kterou preferují vládní strany. Anebo se pokusíme o nějaký kompromis, například vypustit z oblastí zdanění technických rezerv tu oblast životního pojištění. Jinak mimochodem doporučil rozpočtový výbor – ale mnozí, kteří sledují jednání výboru, já bych řekl, přeceňují výsledky hlasování ve výboru, já myslím, že klíčové je hlasování na plénu, protože u daňového balíčku, a pan (nesrozumitelné) to potvrdí, jsme hlasovali asi o šedesáti pozměňovacích návrzích a s výjimkou dvou to dopadlo plus jeden nebo minus jeden hlas. A teď je jedno, kdo měl momentální většinu, takže kromě toho, že jsme se, řekl bych skoro jednomyslně, shodli u těch plynových kotelen, všechna ostatní hlasování byla velmi těsná. A pro plénum Poslanecké sněmovny to není určující, jestli v daném hlasování měla vládní většina plus jeden hlas, nebo plus dva hlasy, anebo i opozici se občas podařilo získat většinu v rozpočtovém výboru. Ale také plus jeden hlas.

To znamená, je to věc, která není černobílá, a na kterou bychom se mohli zaměřit. Tím považuji za ukončený ten nejdelší blok ve svém vystoupení. Nejdelší proto, že ho považuji za nejvíce kontroverzní. K těm ostatním blokům už budu mluvit mnohem kratší dobu.

Teď jsem si napsal hazard jako čtvrtý blok. A musím říct, že mě k vystoupení v této oblasti inspirovaly vlastně jednak zpráva Ministerstva financí, která hodnotila Účtenkovku po dvou letech, a potom zpráva z minulého týdne, nebo zprávy z minulého týdne, které vlastně vycházely z údajů, které poskytlo Ministerstvo financí.

Pokud si dobře pamatuju ta čísla, tak za provoz Účtenkovky zaplatili daňoví poplatníci za ty dva roky 150 milionů korun. Až budeme ve státním rozpočtu projednávat některé pozměňovací návrhy, které budou v řádech desítek nebo možná jednotek milionů korun a budeme slyšet, že na to nejsou peníze alokovány ve státním rozpočtu, tak si vzpomeňme, kde stát utratil 150 milionů korun.

Důvodem pro zavedení Účtenkovky měla být motivace občanů, aby si vyžadovali účtenku, účet. Tak já jsem ho chtěl vždy, účet. Mě nikdy nenapadlo, že bych někde něco posílal. Ale jsou mezi námi jiní, kteří podle mě propadli Účtenkovce. Když mluvíme o závislostech, tak zvažme sami, jestli je normální, že hráč, který poslal největší počet účtenek za měsíc, jich bych schopen vyprodukovat 11 tisíc účtů za měsíc. A protože platí pravidlo, aby ty účty neposlal zřejmě personál, takže aby ten účet byl zařazen do slosování, tak platí, že za jeden den z jedné provozovny pouze jeden účet. Takže pokud máte 11 tisíc účtenek měsíčně, tak přibližně zaokrouhleme, je to necelých 400 účtenek denně. A protože to nemůže být z jednoho obchodu, to znamená, stát se tváří, že věří tomu, že ten člověk každý den navštíví zhruba 380 prodejen a v každé z nich udělá účet. To se myslím úplně popírá. Navíc jsem se dočetl, že existují bazary, kde si hráči, patologičtí hráči, vyměňují účtenky za 0,01

koruny. Mě napadá, vidím pana poslance Nachera, tak když on dneska utratí třikrát tady, bude mít tři účtenky, tak by mohl za 0,01 koruny směnit s někým, kdo utratí tři účtenky někde jinde. Přijde vám to normální? Pan poslanec Nacher to samozřejmě neudělá. Já chci jenom – má tu smůlu, že zrovna na něj vidím, když se dívám doleva. Tak tady ten účel ta účtenková loterie vůbec neplní. A byl to jenom takový pokus ukázat, že to nejsou jenom ty hazardní společnosti, ale v tomto případě i stát, který pod vidinou snadné výhry, věcné výhry, motivuje některé občany k tomu, aby sehnali 11 tisíc účtů a zaregistrovali je.

Já jsem se v prvním i druhém čtení věnoval tomu institutu zdanění výher, který považuji za nešťastný z důvodu obtížné vymahatelnosti, kromě toho, že je to dodatečné daňové zatížení. V prvním čtení mnozí z poslanců zde vystupovali, ukazovali matematické příklady, že pokud by ten návrh zůstal v původním znění, tak jak byl předložen do Poslanecké sněmovny, tak zejména u kurzovních sázek by se mohlo stát, že v okamžiku, kdy vyhraje při poměrně nízkém kurzu a vsadíte poměrně vysoký obnos a tu výhru zdaníte 15 procenty, tak nakonec váš výsledek bude minus. Myslím, že ten argument zaujal Ministerstvo financí a Ministerstvo financí připravilo ve spolupráci s konkrétními poslanci rozpočtového výboru pozměňovací návrh, který má tuto nelogičnost odstranit. To je sice pravda, to se tím návrhem asi podaří, ale podívejme se, za jak absurdních okolností.

Ano, bude se danit pouze rozdíl mezi vloženými a vyhranými prostředky, ale současně se říká, že zdaňovací období je rok. A pokud to myslíme vážně a pokud by to měla Finanční správa někdy zkontrolovat, tak každý, kdo například hraje Sportku, by si měl ve svém nějakém, a to není účetní deník, to nevím, deník sportkaře nebo deník kurzového sázkaře, nebo ten nejhorší případ, deník toho, kdo háže peníze do těch beden, vést a psát. Dneska, 29., ne, to bylo včera, dneska je 30. října, jsem vsadil 260 korun a vyhrál jsem 303 korun. Za dnešní den mám zisk 43 korun. Takhle by to měl vést celý rok. Na konci roku by měl sečíst vsazené a vyhrané prostředky. Jsem si jist, že bohužel většina jich bude v minusu, logika hazardních her, jinak by to nefungovalo. Ale ti, kteří budou čistou náhodou v plusu, protože to je jenom otázka štěstí, ne umění toho člověka, tak to budou muset doložit a říct jé, já jsem vyhrál 101 tisíc anebo, a to byl rozumný potenciální návrh rozpočtového výboru, tady tu hranici zvednout na milion korun, a jdu to danit. Ale ono je v zásadě jedno, jaká bude hranice, jestli deset tisíc, sto tisíc, milion nebo deset milionů. Jakým způsobem ta daňová správa ověří, že ta částka, ten daňový základ, je správný? Já si to vůbec neumím představit. Taková absurdita, že bude mít jako deníček hráče a bude si tam psát, kolik vsadil a kolik vyhrál. Možná by to bylo to nejvýchovnější, co by ti hráči mohli pro sebe udělat, aby viděli, jak ztrátová činnost to je. Fakt si to neumím v praxi představit. Možná se pak dozvíme od těch, kteří to navrhli a prosadili v rozpočtovém výboru – a je to lepší než ten stávající stav, to je třeba říct, proti tomu původnímu vládnímu návrhu je to prostě lepší. Ale podle mě je to neproveditelné. Nezkontrolovatelné. A neměli bychom do zákona napsat paragrafy, které se nedají zkontrolovat, a tím pádem účinně vymáhat. Vyrobíme tím problém nejen daňovým poplatníkům, ale také pracovníkům Finanční správy. Protože po nich spravedlivě nemůžeme chtít, aby to řádně zkontrolovali, případně doměřili, nebo řekli ano, v pořádku, ten limit byl nižší, než je stanovený v zákoně. Samozřejmě čím vyšší ten limit bude, tím menší skupiny daňových poplatníků se to bude týkat, to je pravda. Ale ten problém s kontrolou a vymahatelností zůstává bez ohledu na výši té hranice.

Tak jsme se snažili zjistit, jak je to jinde v Evropě. Jestli jinde v Evropě se například plošně zdaňují všechny výhry, jak je to v tom navrženém zákoně, sněmovním tisku 509, a jak je to také v tom pozměňovacím návrhu, který rozpočtový výbor, tentokrát bych řekl výraznější většinou než jednoho dvou hlasů, doporučil Poslanecké sněmovně. Jediné, na co jsem se mohl odkázat, už jsem z toho jednou citoval, to byla RIA Ministerstva financí z roku 2015, takže novější informaci nemám, v opozici ani nemáte kapacity, jak to zjišťovat. A v té

analýze RIA z roku 2015 Ministerstvo financí tehdy napsalo: žádná země EU neaplikuje plošné zdanění výher. Mimochodem za výsledkem z roku 2015 bylo doporučení nezavádět zdanění výher, protože to jsou právě ta rizika kontroly, proveditelnosti, nákladů na správu takové daně, náklady na kontrolu a podobně.

My jsme tady v minulém volebním období přijali nový zákon o dani z hazardu. Pokud si ti, kteří tady seděli, vzpomenou, tak nakonec získal širokou politickou podporu. Nebyl to souboj koalice versus opozice. Ano, Poslanecká sněmovna na rozdíl od tehdejší vlády prosadila jinou míru zdanění podle škodlivosti konkrétního druhu hazardu. A je pravda, ten argument se opakuje u toho tisku, že tehdejší vláda vlastně navrhovala to samé, co navrhuje tato vláda. Ale tehdejší Sněmovna to odmítla a přijala vlastní pravidla, která se aplikují teprve – paní ministryně mi pomůže – řekl bych tři zdaňovací období, pokud se nepletu. Poprvé to bylo snad 2016, mám pocit. Takže zatím máme výsledky za tři.

A například pro občanské demokraty byl klíčovým instrumentem v tom zákoně registr hráčů, který má sloužit, abychom vyloučili z hazardu ty, kteří například pobírají nějaké dávky, společnost jim je dává a oni pak ty peníze, které dostávají jako pomoc od společnosti, utrácejí v hazardu. Musím poctivě přiznat, že paní ministryně s tím po letech pohnula, a podle informací, které od ní mám, tak nejpozději v polovině příštího roku to reálně vznikne, poté co proběhne zkušební provoz, a podle mě teprve potom můžeme očekávat ty pozitivní dopady zavedení takového registru.

My jsme se tady přeli o tom, jestli nemá být širší ta blokáce, my jsme třeba navrhovali v zásadě všechny příjemce sociálních dávek, protože na to se skládá společnost, tak není žádný důvod, když se na to složí společnost, aby ten, který tu pomoc dostane, aby ji použil k nějakým hazardním hrám. Nicméně podle mě se k tomu můžeme vrátit, až po roce či dvou vyhodnotíme konkrétní dopady. Současně platí technologický rozvoj v oblasti hazardu. Myslím si, že nejenom ten tlak obcí a Ministerstva financí, když se snižuje počet heren a počet VHP, to je výherních hracích přístrojů.

Realita bude taková, že hazard se bude přesouvat na internet, a tam je otázka zdanění mnohem komplikovanější. To si řekněme otevřeně, je to mnohem komplikovanější vzhledem k tomu, že vlastně můžete sázet na server po celém světě a je velmi obtížné tam dohledat daňové poplatníky a určit jim spravedlivou daň. Myslím si, protože neznáme přesné dopady kromě toho, že známe fiskální dopady – vidíme to v minulých letech, kolik stát vybral, případně se můžeme zeptat, nevím, jestli třeba Svaz měst a obcí nebo Ministerstvo financí má celkové údaje, kolik z hazardu přichází do městských rozpočtů, tak já nemám představu, řekl bych, že toho je víc, než přichází do státního rozpočtu (nesrozumitelné) těch pravidel. Tak si myslím, že máme pořádně vyhodnotit dopady toho nového hazardního zákona, a poté případně přistoupit ke změnám sazeb u jednotlivých typů hazardu. A měli bychom brát v úvahu i společenskou škodlivost těch jednotlivých...

Já vím, že je velmi těžké hájit například zdanění či nezvýšení daní u hazardu. Nicméně když použiji tu nejčastější loterii, kterou znám odmala jako dítě, to je sportka, znám rodiny, které roky sázejí buď stejná čísla, nebo jiná čísla. To sám za sebe úplně neoznačuji slovem hazard. Mně to připadá jako taková pohádka pro dospělé. Kdo by nechtěl vsadit kdysi 18 korun, jeden sloupec stál 6 korun, to si pamatuju, nevím, kolik to je dneska, už nevím, a získat za to milion korun. To je pohádka pro dospělé a nevím, jestli tohle zrovna... Já vím, že to logicky padá do hazardu, ale když se o tom bavíme, označit ty, kteří si vsadí do sportky, za ty, co propadli hazardu, to tu odvahu nemám a nemyslím si ani, že by to bylo právě označení.

Jiná věc jsou ty herny. To je úplně jiný případ a myslím si, že i to by měl zohledňovat zákonodárce, když určuje výši zdanění. A podle mě právě proto ta minulá Sněmovna rozlišila různé sazby daně u různých typů hazardu. Samozřejmě tam jsou - ať už podrobnější debata,

vidím pana předsedu Bartoška, myslím, že je to dlouholetý návrh KDU-ČSL, ne-li jeho osobně, aby peníze z hazardu byly přímo určené někam. Musím říct za nás, že to nepodporujeme, že si myslím, že to má rozhodovat vláda, že čím víc svážeme daňové výnosy konkrétních výdajů státního rozpočtu, tím méně dáme politického prostoru pro rozhodování vlády, tím méně dáme prostoru pro politické priority vlády. A platí to pro každou vládu. Mandatorní a kvazimandatorní výdaje tvoří více než tři čtvrtě státního rozpočtu. Reálná politická debata, teď nemluvím o změnách nějakých zákonů, ale reálná politická debata u státního rozpočtu se nám smrškla zhruba na 25 % výdajů. To je ten souboj, v kterém svádíme politický souboj opozice versus vláda, nebo vláda versus opozice. Připadá mi to hrozně málo pro každou vládu, která vyhraje s nějakým politickým programem, a pak jí zůstane 25 % celkových příjmů státního rozpočtu. A navíc, zase z těch 25 % na mnohých procentech je shoda, takže to není... Ten skutečný souboj je ještě o mnohem nižší částku. Proto trošku... nesouhlasím s názorem, že to je nejdůležitější zákon roku. Právě proto, jak se zužuje prostor pro politický souboj.

Tolik k tomu hazardu. Potom jestli budeme podrobně procházet jednotlivé pozměňovací návrhy, tak jsou tam návrhy, které se týkají živých her, zrovnoprávnění například pokeru, podmínky v České republice s podmínkami v jiných státech a podobně.

Chtěl bych ještě jednou upřít vaši pozornost k mým pozměňovacím návrhům, které jsou tady k dani z příjmů, které se týkají elektromobility. Já vím, že Ministerstvo financí tento návrh nedoporučilo Poslanecké sněmovně ke schválení, ale chtěl bych, abychom se ještě jednou nad tím zamysleli. Česká republika přijala nějaké mezinárodní závazky, můžeme polemizovat, jestli jsou rozumné, nebo ne, ale ta polemika nikam nevede. My jsme ty závazky přijali a plnit je musíme. A – otočil jsem se, abych viděl na pana ministra životního prostředí, protože bezesporu jeho resort bude přispívat k tomu, zda ty závazky, která Česká republika přijala, naplníme, nebo ne.

Musím říct, že v tom základním pohledu, který prezentuje vláda, se vlastně shodujeme. Říkáme, že ano, tyto závazky jsme přijali, ale bavme se o racionálních opatřeních, která na jedné straně povedou ke splnění závazku České republiky, na druhé straně nebudou snižovat konkurenceschopnost českých podnikatelů a nedopadnou zásadním způsobem na příjmy našich obyvatel. To myslím, že je základní přístup, na kterém se s vládou shodujeme, a jsme připraveni hledat opatření, která by k plnění těch cílů.

Pokud mám dobrá čísla, tak abychom plnili naše závazky, tak v roce 2030, což je sice za dlouhých 11 let, ale není zase tak daleko, jak to vypadá, by mělo v České republice jezdit zhruba 250 tis. elektromobilů. A pokud odborníci uvádějí, že na 10 elektromobilů potřebujete jednu dobíjecí stanici, tak za těch 11 let by mělo být 25 tis. dobíjecích stanic. Když se podíváte na stávající stav, letos, loni, předloni, tak zjistíte, že pokud se něco nezmění, tak se absolutně k těm číslům nemůžeme dostat a bude to velký problém pro Českou republiku, pro automobilky, které vyrábějí v České republice. A o významu automobilového průmyslu jako celku pro Českou ekonomiku se nemusíme přesvědčovat. Myslím, že je naprosto klíčový.

Různé země k tomu přistupují různě. My jako pravicová strana určitě odmítáme dotace, nicméně limitujícím faktorem kromě faktorů technických, dojezdové vzdálenosti a podobně, je také cena. A pokud chceme provést nějakou pozitivní motivaci, ať už firem, nebo občanů, a současně odmítáme přímé dotace, což odmítáme, tak ten návrh obsahuje tři rozumné věci. Poslanec Juříček řekl v prvním nebo v druhém čtení, že ví, kde ten návrh vznikl. Já jsem říkal, že se tím nijak netajím. Vznikl na půdě automobilového průmyslu. Není důvod to nějak tajit a říkat, že jsme to nekonzultovali s automobilovým průmyslem, že to nejsou návrhy, které automobilový průmysl jako celek podporuje. Je to vlastně zkrácení odpisové doby jak u elektromobilů, když to říkám takhle zjednodušeně, protože ten návrh podle daňového zákona je trošku složitější, a to vlastní přeražení z druhé do první odpisové skupiny, to

znamená, nevytváříme žádnou speciální, jenom se pokoušíme tímto opatřením zvýšit motivaci firem, aby ta vozidla pořizovaly. A protože k těm vozidlům potřebujete dobíjecí stanice, tak stejně tak navrhujeme přeřazení dobíjecích stanic do jiné odpisové skupiny.

Ministerstvo to odmítlo. Mě by zajímalo od pana ministra životního prostředí, jestli to považuje za rozumné, nebo nerozumné. Pokud tyto návrhy považuje za nerozumné, vedme o tom debatu: tak pane ministře, jaká jsou rozumná opatření, která by dopomohla směřovat k těm vysokým číslům, která by v České republice měla být za 11 let? Doufám –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, já vás na chvíli přeruším. Požádám sněmovnu o klid. A když už jsem vás přerušil, dovolím si ještě před skončením svého řízení učinit některé procedurální věci. Myslím, že se budete moci alespoň napít. Pan kolega Skopeček má náhradní kartu číslo 17, poslankyně Matušovská číslo 21, poslanec Václav Votava zrušil svoji omluvu z dnešního jednání. Jsou tady ale omluvy poslance Radka Kotena na celý jednací den z důvodu pracovní cesty, poslance Jiřího Maška ze zdravotních důvodů na 30. 10. a 1. 11. 2019. Na dnešní jednání se omlouvá Andrea Babišová ze zdravotních důvodů na celý den. Pan kolega Holomčík od 9.00 do 9.15, a od 12.30 do 14 hodin z pracovních důvodů pan poslanec Běhounek. Tolik k těm procedurálním věcem, které jsme ještě zanedbali po dobu vašeho projevu.

Než budete pokračovat, jenom konstatuji, že z dalších přihlášených, kteří jsou přihlášení do rozpravy, přednostní právo vyžaduje pan poslanec Výborný, ale před ním, až – pokud skončíte, je tady přihlášen k faktické poznámce kolega Faltýnek a kolega Nacher.

Nyní tedy předám řízení schůze, až se sněmovna uklidní, tak vám opět udělím slovo. Pokud se kolega Nacher nehlásí, tak jeho... S faktickou poznámkou to bylo? Tak je možné, aby se odhlásil. Nyní předám řízení schůze. Máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Tak já volně navážu na pozměňovací návrhy, které se týkají daně z příjmů a vlastně přeřazení jak elektromobilů, tak dobíjecích stanic z jedné do jiné odpisové skupiny. Jenom zopakuji, nevím, jestli pan ministr životního prostředí zaznamenal ten můj dotaz. Pokud vím, vláda to odmítla, Ministerstvo financí má také negativní stanovisko, tak můj dotaz je: jaké jiné nástroje k podpoře tohoto segmentu a k plnění našich závazků vláda připravuje, případně navrhne – nebo to necháme bez podpory? I to je samozřejmě řešení. Jenom se obávám, že zejména z toho cenového hlediska pak Česká republika nebude schopna plnit závazky, ke kterým se přihlásila.

Tolik jenom poznámka k tomu – je to takový náš příspěvek občanských demokratů k racionální debatě o tom, jak plnit závazky České republiky například v oblasti klimatických změn.

Pár slov budu věnovat svému pozměňovacímu návrhu, který je veden v systému pod číslem 3459. Jenom na okraj, pane zpravodaji, já jsem kontroloval – vy jste měl pochybnost, když jste rekapituloval druhé čtení, nakonec jsem to zkontroloval ve stenozáznamu, povedlo se mi přečíst ta čísla dobře, nebyla tam žádná chyba, děkuji, jsme ve shodě. To se může stát, že se člověk přeřekne a řekne jiné číslo dokumentu. Naštěstí se tak nestalo.

Já jsem podal pozměňovací návrh také k té části... (Kašle.) Omlouvám se – která se týká spotřební daně z tabáku. Když jsem ten návrh poprvé odůvodňoval, tak jsem řekl, že jsem si vědom, že ta daň je částečně harmonizovaná a díky tomu, že jeden z těch parametrů Česká republika neplnila, tak ke zvýšení daně prostě dojít musí. Nicméně s ohledem na předpokládané příjmy státního rozpočtu jsem se pokusil navrhnout zvýšení této daně z tabáku pro následující tři, respektive čtyři zdaňovací období, tak aby ten nárůst nebyl jednorázový,

kde se zvyšuje riziko přeshraničních nákupů a zvýšení šedého či černého trhu. Současně tak, aby příjmy z této daně se daly dobrým způsobem odhadovat a plánovat do příjmů státního rozpočtu. Ten předpokládaný dopad vládního návrhu je zhruba 12 až 13 korun na krabičku cigaret, pokud mám dobré informace. Ten můj návrh, který dávám ke zvážení, celkově zvyšuje cenu krabičky o 22 korun, ale rozvrženo na čtyři léta. S tím, že ten návrh je, aby nejvyšší byl příští rok, to znamená, aby předpokládané příjmy státu byly zhruba odpovídající tomu, jak to prognózuje Ministerstvo financí, vláda a mimochodem jak byly schváleny základní parametry rozpočtu v prvním čtení. Přestože jsem pro ten návrh nehlasoval, tak respektuji, že celkové příjmy už byly Poslaneckou sněmovnou schváleny. Takže ten návrh je zhruba 9 korun v roce 2020, 5 korun – vždycky plus – 5 korun v roce 2021, 4 koruny v roce 2022 a 4 koruny v roce 2023. Opravdu jedinou motivací je snížit riziko přeshraničních nákupů, šedo-černé ekonomiky, tím pádem snížit riziko výpadku příjmů státního rozpočtu. A současně to střednědobé plánování této daně. Už jednou se nám povedlo v Poslanecké sněmovně shodnout, myslím, že jsme ty sazby přijali na tři roky v minulém volebním období, pokud mě paměť neklame, tento návrh navrhuje na čtyři. Žádným zásadním způsobem nemění parametry, které navrhla vláda.

Pozměňovací návrhy si necháme na konec, to je tisk 509, kdybych potřeboval citovat. To je odůvodnění pozměňujících návrhů, to si dám k tomu. (Listuje svými podklady.) Máme za sebou šest z deseti oblastí, ty ostatní budou poměrně krátké.

Poplatek za katastr. Mluvilo o tom hodně kolegů. Já myslím, že ten návrh sem úplně nepatří, do daňového balíčku. Myslím si, že paní ministryně tak dostala zodpovědnost za něco, co sem měl předkládat ministr zemědělství. Možná si nebyl schopen vyjednat větší peníze pro katastrální úřad v rámci státního rozpočtu, a i když poplatky mají charakter daní, tak to podle mě do daňového balíčku prostě nepatří. Myslím si, že je to návrh, který skutečně mnoho daňových poplatníků oprávněně rozčiluje. Ty argumenty říkali jiní řečníci k tomuto bodu, tak já je nebudu opakovat ani nebudu polemizovat s důvodovou zprávou. Možná trochu ano.

Tak buď budeme v debatě používat argumenty typu inflace, rostoucí průměrné mzdy, rostoucí náklady provozní na energii a podobně a budeme je někam aplikovat, nebo nebudeme. Nejhorší přístup je, že někdy ty argumenty uznáme, a někdy je neuznáme, místo abychom pokud možno zjednodušili například daň z nemovitostí. A jeden z návrhů, které přednesl můj kolega pan poslanec Munzar, slouží k něčemu, co bych nazval automatická daň z nemovitosti v okamžiku, kdy se změní rozsah vašeho majetku. Ano, dneska je to poměrně jednoduché, pokud se nezmění obsah vašeho majetku, neprodali jste kus zahrady nebo nekoupili kus zahrady, tak je to velmi jednoduché, stát vám to spočítá, pošle vám informaci o tom, že máte zaplatit tolik a tolik do tehdy a do tehdy, a vy to zaplatíte. Takže pro daňového poplatníka je to poměrně jednoduché. Mnohem větší problém je, když kousek zahrady prodáte nebo koupíte nebo postavíte garáž, tak musíte podat daňové přiznání. Musíte na to myslet, je tam jiný termín, než je daňové přiznání k dani z nemovitosti, a kdy je splatná a podobně, a myslím, že stát má dostatek informací, mimo jiné právě proto, že to má na katastru, má zaznamenánu změnu vlastnictví, zná výměru, zná nemovitosti, protože přílohou toho zápisu jsou kupní smlouvy, a není žádný důvod, aby to stát nezaplatil za daňové poplatníky, a stejně jednoduše, když není změna, aby nabídl možnost placení daně z nemovitosti, když ta změna proběhne. Mně to přijde rozumné směrem k daňovým poplatníkům, je to zjednodušení pro daňové poplatníky, stát si má ty informace prostě předávat.

Pokud mluvíme o digitalizaci a elektronizaci, tak to je jeden z případů, kdy stát má všechny informace, zapíše změnu do katastru, a současně nás nutí, abychom tutéž změnu, kterou musíme zapsat na katastr – teď se nebavme o výši poplatku – abychom ji ještě v jiném

řízení, to znamená v daňovém řízení, znovu zopakovali a tutéž informaci státu poskytli znovu. Nevidím k tomu žádný důvod a myslím si, že by bylo rozumné, aby to prostě fungovalo automaticky. Za prvé se tím vyloučí možnost, že někdo zapomene nebo to úmyslně nepodá, to už můžeme spekulovat, zdali to bylo neúmyslné, či úmyslné. A současně tím pádem stát předejde – minimálně na straně předpisu daně z nemovitostí bude mít relevantní data a bude přepsáno všech 100 %, co se platit mají. Škoda, že pro to zatím není vůle, ale myslím si, že je to jeden z rozumných návrhů, které by stály za podporu. A teď máme návrh na vypuštění toho poplatku, je to návrh na automatické určení výše daně od státu směrem k daňovému poplatníkovi.

Pak mám bod, který jsem nazval daň z plynu. Předpokládám, myslím, že to byla ta jediná výjimka, o které jsem mluvil, pane zpravodaji, ten pozměňovací návrh získal širokou podporu v rozpočtovém výboru. Hlasovali pro něj, neříkám že všichni, ale členové všech poslaneckých klubů. Myslím, že to bylo 20 z 21, pokud mě paměť neklame. Tím já považuji de facto debatu k tomuto návrhu za uzavřenou a tam jsme našli nějaké shodné stanovisko.

A teď mi dovozte, než půjdu na shrnutí a závěr, které může být krátké, nebo také ne, to ještě nevím, abychom si prošli jednotlivé pozměňovací návrhy a já vám oznámil aspoň rámcovou pozici našeho klubu. Procedura, která je navržena rozpočtovým výborem, není úplně jednoduchá. My tam pravděpodobně budeme mít nějaké návrhy na změnu. Nicméně ten základní princip je správný. To znamená, až budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích, půjdeme podle jednotlivých typů daní. Naše pozměňovací návrhy budou pravděpodobně směřovat k otočení v rámci konkrétní daně, předřazení nějakého hlasování nebo podobně. Což je věc politického rozhodnutí, protože mnohé ty návrhy jdou proti sobě a vždycky bychom to měli podle mého názoru seřadit od nejměkčího po nejtvrděší, nebo naopak. Protože když jsem připraven např. podpořit tři návrhy v dané oblasti k danému zákonu, které se liší v nějakém detailu, jeden považuji za ideální, druhý za o něco horší, ale hodný podpory, třetí bych taky ještě podpořil, ale když budeme nejdřív hlasovat o tom třetím, tak pro mě to není komfortní situace pro náš klub. Pokud existuje většina pro nějaké konkrétní řešení, tak je vlastně jedno, v jakém pořadí začneme. My budeme vždycky navrhopvat v tom daném bloku, pokud už tam není, neříkám, že je to ve všech blocích, případně navrhneme změnu procedury, aby tam byl jako první ten bod, o kterém si myslíme, že nejlépe odpovídá našemu programu a našemu názoru na ty daně.

Nicméně ta základní procedura je správně a já teď v tom rychlém přehledu se budu držet struktury, tzn. podle jednotlivých daní, abych neskákal z tématu na téma.

Návrh na zamítnutí – tak to je politické rozhodnutí. Pozměňující návrhy obsahující změny zákona o dani z nemovitých věcí, to jsem říkal už v prvním čtení. Je to oblast, kde vláda má podporu občanských demokratů. Jak ten základní vládní návrh, tak ten doplňující pozměňující návrh. Takže tam z naší strany bude podpora těchto pozměňujících návrhů. Já myslím, že to je návrh paní poslankyně Krutákové, který si osvojil rozpočtový výbor jako celek. Pokud se občas pletu v označení původního autora, u toho návrhu se omlouvám, že když tam třeba rozpočtový výbor si to osvojil, tak je to potom možná úplně nepřesné.

A pak máme daň z příjmu. To je logicky daňový zákon, který obsahuje nejvíce změn. Týká se taky největšího počtu daňových poplatníků. Kromě toho, co navrhuje vláda, jsou tam i dobrá vylepšení, která navrhují především opoziční poslanci. Začal bych tím, jenom ve stručnosti, co podrobně zdůvodňoval pan poslanec Skopeček – a je to návrh na zvýšení základní slevy na poplatníka. Ty návrhy jsou v zásadě tři. Dva jsou ve stejné částce. Minule to kolegové poslanci podali společně (nesrozumitelné) každý zvlášť, takže spravedlivě podle abecedy pan poslanec Ferjenčík a pan poslanec Skopeček navrhuje, aby se základní sleva zvýšila na 30 tis. Pak je tam návrh z dílny SPD, který navrhuje zvýšit základní slevu na 27 tis. Můj návrh je i v té proceduře, abychom nejdřív hlasovali o 30 tis., pak o 27 tis. To je zrovna

ten případ, o kterém jsem mluvil. My podporujeme všechny tři návrhy. Všechny návrhy SPD, protože všechny snižují daně. Ale pro nás je lepší varianta 30 tis. než 27 tis. Tak bylo by lepší, kdybychom v tomto pořadí hlasovali: 30, 30, 27, a když neprojde nic, tak zůstává základní sleva na poplatníka tak, jak je dneska – která je mimochodem stejná od roku 2008. Tady jsme na ten argument inflace – která je když započtu rok 2008 přes 20 %, když to vezmu od roku 2009 je zhruba 16,5 % – a na argument zvyšující se průměrné mzdy jsme nějakým způsobem zapomněli.

Pro mě z nepochopitelných důvodů se tomuto opatření brání naše levice. Já tomu opravdu nerozumím, protože zvýšení základní slevy na poplatníka pomůže zejména těm, kteří mají nižší než průměrnou mzdu. Takže pro ně by relativně to zvýšení mělo vyšší, relativně, absolutně by bylo stejné, ale relativně by to pro něj mělo vyšší kladný přínos do jejich peněženek než u vysokopříjmových nebo u těch, kteří mají průměrnou mzdu. Ale levice z nepochopitelných důvodů – pro mě nepochopitelných – se tomu brání. Tomu opravdu nerozumím.

Tak to je jedna část zákona o dani z příjmů a pozměňující návrhy, které k tomu směřují.

Druhá část návrhu zákona, o které jsem podrobně mluvil, tak ji nebudu opakovat, je to zrušení superhrubé mzdy. Myslím, že to je návrh paní poslankyně Langšádlové, který neodpovídá parametrům, které vypracovala ODS, ale vlastně odpovídá, s výjimkou zrušení solidární daně, odpovídá vládnímu programovému prohlášení. A dokonce, jak jsem citoval minulý pátek, odpovídá i tomu prvnímu materiálu, který Ministerstvo financí poslalo do vnějšího připomínkového řízení, a tam skutečně i Ministerstvo financí v tomto funkčním období navrhovalo zrušit solidární daň a myslím si, že ten návrh je veskrze pozitivní.

Další návrhy, které se týkají daně z příjmu, já jsem o tom mluvil v případě té elektromobility, to je návrh, který se samozřejmě dotýká daně z příjmu, jinde se to řešit prostě nedá. (Listuje svými podklady.)

Prosím o chvíli strpení, protože já vím, že člověk po té byrokracii nesmí chtít moc, ale my máme proceduru, která je správně rozdělena podle typu daní. A pak máme materiál, který obsahuje všechny pozměňující návrhy, který je seřazen v abecedním pořadí. A ta orientace není úplně jednoduchá. Příště, pane zpravodaji, kdyby nám ti, kteří to připravují, dali v tom stejném pořadí, myslím, že byste to přivítal vy i já. To nevyčítám panu zpravodaji, to je samozřejmě věc administrativy v Poslanecké sněmovně. Ale pro orientaci a pro urychlení debaty by to bylo bezesporu přínosné. Protože takhle z hlavy si fakt nevybavím...

Mnohé z těch návrhů se taky týkají zdanění výher. Tam přijal rozpočtový výbor nějaké usnesení, to byl návrh Ministerstva financí, a současně jsou tam různé návrhy. Rozpočtový výbor za prvé už doporučil Poslanecké sněmovně zvýšit hranici pro zdanění výher ze 100 tis. na 1 mil. Je tam taky pozměňující návrh, který tu hranici z 1 mil. zvedá na 10 mil. A je tam několik pozměňujících návrhů, které v zásadě ruší to zdanění. Jeden povedený, myslím, že ho dal pan poslanec Votava, chtěl bych ho takhle veřejně pochválit – doufám, že se nepletu, když tak pan poslanec mě určitě opraví a nebyl to úmysl – pan poslanec Votava navrhuje zrušit zdanění výher z hazardu s jedinou výjimkou, ponechat zdanění úctenkové loterie. Říkám to správně? Ne. Tak to byl jiný kolega, který to navrhl, omlouvám se panu poslanci. Ale jeden z těch pozměňovacích návrhů k tomu směřuje. Mně to připadá spíš zábavné, že hazard, který organizuje stát, by zdaněn byl, a ten ostatní nebyl. Ale proč ne?

A samozřejmě klíčové pozměňující návrhy, protože u daně z příjmu jsou taky zákony o rezervách jako zvýšení základu daně z příjmu, tak jsou pozměňující návrhy, které směřují k tomu problému, o kterém jsem mluvil nejdříve, tzn. problému zdanění technických rezerv pojišťoven. Jsou tam jednak návrhy, které se možná i opakují, které my považujeme za ty nejsprávnější, tzn. úplně tuto část z návrhu zákona vypustit. Pak je tam návrh, který velmi

těsnou většinou, tou nejmenší možnou, doporučil rozpočtový výbor, tzn. zdanit neživotní technické rezervy z neživotního pojištění a ponechat tak, jak to bylo vždycky, plně daňově uznatelné technické rezervy k životnímu pojištění. Nenapadlo mě, abych – teď mě to napadlo, když jsem to citoval. Možná jsem mohl navrhnout (nesrozumitelné) v Rakousku, aby 1 % těch rezerv bylo zdaněno, když jsme se už odkazovali v té debatě i na Rakousko, ale to už prostě nestihnou a nebudu navrhopvat opakování druhého čtení. To beru, že jsem na to nepřišel. Mohl jsem to skutečně navrhnout. Tam já také očekávám největší politický souboj a říkám, tam, kromě toho, že (nesrozumitelné) jsme i předvedli pozitivní prvky naší daňové politiky.

Dalším blokem, který budeme hlasovat, je návrh zákona o spotřebních daních. Jeden jsem představil, to znamená, to zvýšení daně z tabáku v období čtyř let s tím celkovým zvýšením průměrným u jedné krabičky zhruba o těch 22 korun. Je tam i pozměňovací návrh pana poslance Skopecčka, který on si určitě zdůvodní podrobně sám.

Pak tam máme několik návrhů, které se týkají zdanění hazardu. A jak to někdy bývá, když to neprojednáváte najednou, ale postupně, já jsem člen rozpočtového výboru a mohu vás ubezpečit, že rozpočtový výbor z těch pozměňovacích návrhů schválil nebo určil dva, které jdou naprosto proti sobě. Já teď nebudu říkat tady lepší, nebo horší, je to paradox, protože hlasovali jsme na různých schůzích, pravděpodobně bylo různé složení přítomných členů rozpočtového výboru. Jenom chci upozornit, že člověk by očekával, že když rozpočtový výbor například schválí dva pozměňovací návrhy k jedné dani, že se nějak doplňují, ale tyto dva návrhy se vzájemně vylučují. Ale kdo jiný než my jako Poslanecká sněmovna to prostě rozhodne? Tak chci jenom na to upozornit, proto říkám, že musíme trošku s rezervou se dívat na usnesení těch výborů. Myslím si, že obě byla přijata o hlas nebo o dva, už si přesně nevzpomínám, ale v jiné době, v jiném složení přítomných členů rozpočtového výboru.

Pak je tam pozměňovací návrh DPH, který DPH původní návrh vůbec neobsahuje, a já chci jenom připomenout ve třech větech, protože podrobně to zdůvodňoval pan poslanec Munzar, my považujeme za – teď skromnost stranou. Nejlepší pozměňovací návrh, který zazněl v té rozpravě od všech poslanců, je náš, pozměňovací návrh v oblasti DPH, kdy navrhujeme zvýšit ten povinný limit pro povinnou registraci DPH z jednoho na dva miliony. To bych řekl, když porovnáme všechny návrhy, že je opravdu nejlepší směrem k malým a drobným podnikatelům a představoval by konkrétní výraznou pomoc těm nejmenším podnikatelům. Zním stanovisko Ministerstva financí i vlády, které je odmítavé. Mrzí mě to. Nevím, proč pak máme chystat desetibodové, dvacetibodové, třicetibodové programy podpory malým a drobným živnostníkům, když tady máme konkrétní důležitý bod a v tom bohužel politická shoda nepaduje.

Předposlední návrh nebo předposlední blok se týká našeho programového evergreenu, bohužel, my jsme si mysleli, že to projde rychle, a museli jsme z tohoto vyrobít programový evergreen, to je zrušení daně z nabytí nemovitosti. (Hluk v sále.) A docela rád bych někdy absolvoval debatu s oponentem toho návrhu před daňovými poplatníky, aby jim vysvětlil, což já nedokážu, za co tu daň platíme. Za co se platí daň z nabytí nemovitosti. Myslím, že jsme schopni zdůvodnit, proč se platí daň z příjmů, že jsme schopni zdůvodnit, proč se platí spotřební daně, že jsme schopni zdůvodnit, proč se vůbec platí DPH, teď nemluvíme o konkrétní sazbě, ale proč se platí. Ale neznám žádný argument – budu muset zvýšit hlas ne proto, že to chci zdůraznit, ale proto, abych vás překřičel – neznám žádný argument, kterým bych vysvětlil daňovému poplatníku, proč platí daň z nabytí nemovitosti.

On použije své peníze, již jednou zdaněné, nebo si půjčí, hypotéka nebo jiný finanční produkt, to použije na nákup vlastního majetku a stát po něm chce 4 %. A zase, ta debata o sazbě, už slyším ten protiargument, byly tři, ale já říkám – ono je to jedno, jestli jedno, dvě, tři nebo čtyři, ta základní otázka je pořád stejná. Za to platíme tu daň? Za to, že se člověk postaral o vlastní bydlení? Za to, že si pořídil louku, zahradu z již zdaněných peněz? To je

opravdu jediná daň, bez ohledu na debatu o sazbě, kde nejsem schopen, a byl bych rád, kdyby někdo z těch, kteří jsou proti zrušení kromě toho, že to je výpadek ve státním rozpočtu, což samozřejmě přiznáváme, myslím, že 13,5 mld. jsou čísla Ministerstva financí, to je samozřejmě pravda, ale to vlastně nezdůvodňuje. Pak jediný důvod je, aby stát vybral peníze. To už pak můžeme zavést krokoměry a budeme platit podle toho, kolik ujdeme chůze, protože ošoupeme chodníky. Nebo já nevím, co bychom ještě mohli zdanit – s argumentem státní rozpočet ty peníze potřebuje. Opravdu fakt nevím. To není řečnická otázka. Pokud někdo z vás, kteří jste proti, máte dobrý argument, který můžeme říct daňovým poplatníkům, proč se ta daň vůbec platí, ne o té sazbě, proč se vůbec platí, rád si ho vyslechnu. My jsme na žádný argument nepřišli, kromě toho, že stát chce peníze. A že to je zvykové právo a že už je to dlouho. To uznávám, ale to není žádný důvod, proč ta daň je vůbec uvalena. Byla by to zajímavá debata. Rád bych slyšel nějaké argumenty. Myslím si, že mě nepřesvědčí, ale možná se mylím.

Takže obecně k těm pozměňovacím návrhům za náš klub. My podpoříme všechny pozměňovací návrhy bez ohledu na to, kdo je podal, které vedou a) buď ke snížení daňové zátěže, nebo b) k zjednodušení daňového systému. Musím přiznat, že v některých pozměňovacích návrzích nás kolegové z jiných stran předběhli, nepovažovali jsme za potřebné to opakovat a říkat "my jsme taky podali tento pozměňovací návrh" a vést ten souboj, kdo byl první. Proto říkám, že ty návrhy podpoříme, ty, které vedou ke snížení daní nebo ke zjednodušení daňového systému, bez ohledu na to, kdo je vlastně podal.

A dostávám se k poslednímu bloku, který jsem si nazval Shrnutí a závěr. Obecně říkám, že nejtěžší je napsat na A4 nějaké shrnutí, abych toho případného čtenáře nebo poslance, který bude hlasovat, zaujal. Když ho zaujmu v té A4, tak se pak možná do těch podrobností podívá. A asi není složité napsat stostránkovou důvodovou zprávu, ale já se v tom závěru chci zeptat, jaké jsou vlastně motivy tohoto návrhu a přijetí toho daňového balíčku. Když se podívám na fiskální dopady, o kterých si myslím, že to je ten hlavní důvod, tak si myslím, že nejsou nijak dramatické, poctivě řečeno.

Pokud máme 1 608 mld. výdajů, o 113 mld. výdajů, ale i příjmů více než v letošním roce, tak ten souboj o 10 mld. se může zdát malicherný, ale není. Pan předseda Poslanecké sněmovny mě v neděli školil, že když se zvyšuje složená daňová kvóta, a když to trošku (nesroz.), tak to vlastně znamená, že se nic neděje a oni v zásadě ty daně snižují. Někaké tři věty mezi tím jsem vypustil. To mně tedy přijde jako mimořádně odvážné tvrzení, když budu mírný v hodnocení.

Sama vláda přiznává v tom materiálu, že složená daňová kvóta bude nejvyšší v historii České republiky, s jednou výjimkou, roku 1993, kdy se transformovala ekonomika a vznikala samostatná Česká republika. To znamená, míra přerozdělování příští rok bude rekordní. Rekordní. A to je největší problém jak toho daňového balíčku, tak státního rozpočtu, který prošel v prvním čtení.

Někdy si říkám, a myslím, že to byl i název oblíbeného filmu Lépe pozdě nežli později – vzpomeňme si, kolikrát jsme tady mluvili o slevách na jízdě. Stačilo, aby premiér marketingově usedl do vlaku, jel vlakem včera a přišel na to, že ten systém se zneužívá. Rok a půl to tady říkáme, ale lépe pozdě nežli později. Já jsem tady říkal v debatě k loňskému rozpočtu, že v době, když jsem byl na Ministerstvu dopravy, ty slevy činily 250 mil. korun ročně, a už tehdy bylo vlastně nemožné je efektivně zkontrolovat při mnohem nižším rozsahu. Dneska ten rozsah je více než dvacetkrát vyšší a prostě není v silách, a to si přiznejme, není v silách Ministerstva dopravy to efektivně zkontrolovat.

A opět přerozdělujeme. Aby se někde mohlo poslat 5,5 mld., tak musíme něco vzít. A poslat to jenom některým. A bavme se o legitimním politickém názoru např. s našimi kolegy

z levice: je lepší dávat 5,5 mld. na slevy jízdného, i když někteří to určitě nepotřebují a někteří, zejména důchodci, to prostě nevyužijí, protože necestují, nebo je lepší ty peníze případně použít na důchody všem penzistům? Naše odpověď je úplně jednoduchá, za b) je mnohem lepší. Když jsme chtěli zvýšit důchody o tisíc korun měsíčně těm, kteří jsou 25 let a déle v důchodu, tzn. těm, kteří šli do důchodu v roce 1994 a dříve a není jim současně 85 let, tak na ty 4 mld. nám řekla paní ministryně práce a sociálních věcí, že nejsou. Ale na aktivní politiku zaměstnanosti příští rok, když všichni pracují, kteří chtějí, jsou skoro zrovna 4 mld., skoro to samé číslo. A na tyto slevy se používá 5,5 mld. Tak co by bylo lepší pro soudržnost společnosti v rámci rozumné prorodinné politiky? Podle nás by bylo lepší přidat těm, kteří už jsou tak dlouho v penzi. Ale z neznámých důvodů to levice odmítá.

Co je na tom nejvíc úsměvné, ze všech čísel jasně vyplývá, že toto opatření by pocítily především ženy, které vychovávaly děti, skoro ve 100 %, když jsme analyzovali, a máme čísla z Ministerstva práce a sociálních věcí a z České správy sociálního zabezpečení, koho by se to týkalo. To paní ministryně šmahem odmítne, aby pak udělala tiskovku, paní ministryně práce a sociálních věcí, aby bylo zcela jasné, mluvím o důchodech, myslím paní ministryni práce a sociálních věcí, která to šmahem odmítne, teď mluvím o MPSV, nemluvím vůbec teď o financích – aby pak za několik týdnů udělala tiskovku, šla k tomu mikrofonu a řekla: Jedním z hlavních cílů adaptace důchodového systému – všimněte si, nepoužívá slovo reforma, ale adaptace – je řešit otázku nespravedlivě nízkých důchodů zejména žen, které vychovávaly děti. – Já s tím souhlasím. Ale když byl konkrétní návrh, který dvakrát poslala horní komora nám do dolní komory, tak ho dvakrát paní ministryně odmítla. Když to odmítla poprvé, to je více než rok, tak jsem říkal, že si počkám, kdy přijde s konkrétním opatřením. Už to mohli brát v roce 2019, především ty dámy. Nebo to mohli brát od roku 2020. Takže minimálně dva roky jsou fuč, 12 tis. ročně pro každou z nich, která už je více než 20 let v důchodu, fuč, ale paní ministryně zvažuje, jak tento problém vyřešit. A náš přístup je – radši to dáme rychle a hned, protože to má logiku, možná to není nejspravedlivější, možná to není nejvíce systematické, ale pomáhá to hned. Staré české přísloví říká: kdo pomáhá rychle, pomáhá dvakrát. A to je problém jak daňového balíčku, tak státního rozpočtu.

Zaslechl jsem v minulých dnech mnoho slov taky od pana předsedy Poslanecké sněmovny a taky od pana místopředsedy Vojtěcha Filipa o tom, jak to trvá dlouho, jaké jsou ty obstrukce apod. Jednali jsme, a to číslo je korektní, do dneška asi 15 hodin, po dnešku budeme mít 20 hodin, ale zhruba 4 měsíce. Víte, jak dlouho jsme jednali o zdanění církevních restitucí? Kolik jednacích dnů a kolik hodin? Asi 11 jednacích dnů, asi 15 hodin. A jaký byl výsledek? Vy, kteří jste pro to hlasovali? Tento zákon zásadním způsobem působil proti demokratickému a právnímu řádu v České republice a – když to zjednoduším, to slovo ústavního soudce zpravodaje – pokusil se skrýt zločiny komunistického režimu. A na to jsme měli času dost. Já myslím, že mnozí z vás věděli, jak to dopadne. Nebudu dneska číst seznam těch 114 poslanců a poslankyň, kteří vědomě hlasovali pro závažné porušení demokratického a právního charakteru České republiky. Tak tvrdá slova z Ústavního soudu. A tady se nic neděje. Žádná sebereflexe. Máme tady právníky, kteří sedí v opozičních řadách. Jak se jim to poslouchalo? Ano, někteří pro to nehlasovali, je třeba říct, ale někteří pro to hlasovali. Jak se jim to poslouchalo? Já jsem tvrdší slova Ústavního soudu za ty roky neslyšel. A na to jsme měli času dost.

Takže odmítám tohle jednoduché – obstrukce. Říkejte jenom obstrukce, já prostě říkám, nemůžete od nás očekávat, že radostně a rychle budeme hlasovat pro zvyšování daní. Naši voliči si to skutečně nepřejí, vaši možná ano, naši ne a my hájíme jejich zájmy naprosto logicky. Nicméně v tom svém vystoupení jsem se soustředil zejména na věci, které by podle mě byly přínosné i pro vaše voliče. Rozumím tomu, že se neshodneme na razantním snížení daně z příjmů, a abychom to prosadili, musíme vyhrát volby, postavit většinovou vládu, pak

jsme schopni prosadit. Ale jsou věci, které jsou nebezpečné, kontroverzní a přitom nemají silný dopad do státního rozpočtu.

Když si vezmeme ty dva tisky, které nevím, proč je svazujete, daňový balíček a státní rozpočet, tak za prvé chci říct, že státní rozpočet podle mého nejlepšího odhadu bude projednán řádně podle harmonogramu, který jsme všichni schválili, tzn. lze s vysokou mírou pravděpodobnosti očekávat, že ve středu 6. prosince státní rozpočet bude schválen. Ten daňový balíček obsahuje přibližně 10 mld., pokud by byl schválen, 10 mld. příjmů pro příští rok a k tomu máte 1,6 bil. výdajů. 10 % je 160 mld., ať neudělám chybu jako včera, když jsem to špatně spočítal na volebním výboru, budu počítat nahlas, 1 % je 16 mld., 1 promile je 1,6 mld., takže daňový balíček přesahuje zhruba 6... 0,6 promile... 6 promile výdajů státního rozpočtu, takže to svazování tam vůbec nevidím. Navíc jsme si řekli, že v těch daňových příjmech pro příští rok je nakreslená i digitální daň, která dělá 2 mld., nebo 2,1 mld. podle toho návrhu. Takže to svazování není potřebné. Státní rozpočet si každá vláda prosadí, jinak by ta vláda skončila, neznám vládu, která by nebyla schopná prosadit rozpočet. To znamená, ty argumenty typu – tím, že dlouho mluvíte a zdržujete u daňového balíčku, ohrožujete přijetí státního rozpočtu, prostě nejsou pravdivé. Dokonce kdyby byl ideální případ, ideální případ, že budeme jednou hlasovat o daňovém balíčku, a to první hlasování procedura, takže v druhém hlasování, nebo až vypořádáme všechny námitky k proceduře, až budeme poprvé věcně hlasovat, a pokud bychom zamítli, což je ideální stav z pohledu občanských demokratů, kdybychom zamítli tento návrh zákona v prvním čtení, tak se se státním rozpočtem roku 2020 nestane vůbec nic. Vůbec nic. Protože po pravdě řečeno odhadovat příjmy a výdaje na jednotky miliard, tzn. v řádu promile, je v zásadě nemožné. Pokud se odhad příjmů a výdajů např. bude lišit o 10 mld. za rok, tak je to velmi dobrý výsledek rozpočtového plánování. Podívejme se na výsledky nejenom v tomto, ale i v jiných volebních obdobích. Nejste schopni na 99,9 % naplánovat přesně celkové příjmy a celkové výdaje. Takže debata o daňovém balíčku žádným způsobem neohrožuje debatu o státním rozpočtu, a dokonce, protože předpokládám, že vládní většina státní rozpočet schválí, je to logické, není to nijak překvapivé, už taky schválili ty základní parametry, takže vlastně se budeme bavit jenom o přesunech v rámci kapitol, tak dokonce i kdyby ten daňový balíček vůbec nebyl schválen, tak se nic neděje a ten státní rozpočet dopadne vlastně stejně, jak je plánován, lépe, nebo hůře, uvidíme, jak dopadnou zejména vnější ekonomické vlivy, které se velmi těžko odhadují vládě, a tím hůře bez týmu analytiků opozici.

Takže kdybych to chtěl shrnout, ideální řešení je zamítnout daňový balíček, protože to bylo přesně v duchu vládního programového prohlášení, tím bych skončil. Odcituji z toho vládního daňového prohlášení, z paměti, už to teď nenajdu, to by totiž byl přesně naplněn princip daňové neutrality.

Žádné daně se nezvyšují, žádné daně se nesnižují, když ten sněmovní tisk zamítneme, a ctíme princip daňové neutrality. Pojd'te do toho s námi, jsme na to schopni najít hodně hlasů. Pokud to neprojde, tak se vás budeme snažit přesvědčit, abyste podpořili alespoň některé pozměňovací návrhy, které považujeme za rozumný politický kompromis. Současně jsme si vědomi, že jsou oblasti, a je to logické, v ekonomické oblasti probíhá ten politický zápas a politický souboj, protože i v oblasti daní jsou prostě oblasti, ve kterých ten kompromis nemůžeme najít, protože máme jiný přístup, například jak má být vysoké zdanění zaměstnanců. To je naprosto logické, pochopitelné a o tom povedeme další měsíce a roky standardní souboj mezi pravicí a levicí. A já plně respektuji, že současný kabinet je levicový, tudíž na snížení daní jít nemůže. Ale sám si ten kabinet napsal do svého programového prohlášení, že chce být daňově neutrální, tak vás jenom slušně požádám: splňte své programové prohlášení alespoň v tomto bodě, zahod'te ten zákon a můžeme říct, že jsme

společně naplnili programové prohlášení vlády ve shodě vlády i opozice a zachovali jsme daňovou neutralitu, kterou vláda tak správně do svého programového prohlášení napsala.

Děkuji vám za pozornost a kromě pár faktických připomínek, které mi určitě nedají, abych na někoho nereagoval, už k tomuto sněmovnímu tisku vystupovat nebudu. (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Budou následovat faktické poznámky. Nejprve pan předseda Faltýnek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké dopoledne. Kolegyně, kolegové, pane místopředsedo, já bych v rámci své faktické poznámky učinil procedurální návrh. Já bych vzal za slovo váženého pana předsedu Stanjuru, který tady žádal o dlouhou diskusi k tomuto tématu. To téma je pro nás velmi důležité, velmi důležité, a proto bych jménem našeho poslaneckého klubu navrhl v souladu s § 95a jednacího řádu Poslanecké sněmovny, aby Sněmovna dnes vyčlenila pro třetí čtení návrhů zákonů dobu do 19 hodin, ať máme dostatek času na projednávání tohoto zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: K vašemu návrhu pan předseda Stanjura. (Poslanec Faltýnek mluví z lavice k poslanci Stanjurovi.)

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já také. (K poslanci Faltýnkovi.) Já jsem poukázal na to, že to projednáváme pouhé čtyři měsíce, což je nadstandardně krátká doba v Poslanecké sněmovně. Není naší vinou, že ten zákon nepřišel v lednu nebo v únoru, takže mi dovozte, abych k tomuto vašemu návrhu vznesl veto jménem mnoha poslaneckých klubů, jmenovitě občanských demokratů, STAN, KDU-ČSL, Pirátů a TOP 09. To je pět, to by mělo stačit. Děkuji. (Veselost a potlesk v pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, v souladu s jednacím řádem § 95a vzhledem k tomu, že byl tento návrh vetován, tak o něm nemohu dát hlasovat. Budeme pokračovat ve faktických poznámkách. Pan poslanec Nacher s faktickou poznámkou. Seznámím vás s pořadím faktických poznámek: páni poslanci Ferjenčík, Řehounek, Juříček, Votava a Luzar. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Pěkné dopoledne. Já jsem si dovilil přihlásit se k faktické poznámce na vystoupení pana předsedy Stanjury, jehož projev, musím říct, že obdivuji – dvě hodiny a tři čtvrtě. První hodinu a půl jsem pozorně poslouchal a dělal jsem si poznámky, musel bych mít asi deset faktických poznámek, nicméně dovolím si jednu, nebo vlastně dvě.

Za první. Pan předseda Stanjura mluvil o renomovaných ekonomech v té části, která se týkala pojišťoven, s tím, že tam zmínil, napsal jsem si dvě jména, bývalého guvernéra Miroslava Singera a šéfa komise řešící penzijní reformu Vladimíra Bezděka. Tady by v rámci korektnosti mělo zaznít, protože ti renomovaní ekonomové, guvernéři a podobně se vyjadřovali ve prospěch pojišťoven, že Miroslav Singer je předseda Dozorčí rady České pojišťovny, to by mělo zaznít, a Vladimír Bezděk byl šéf pojišťovny Generali a donedávna šéf, generální ředitel ČSOB Pojišťovny. To znamená, že tím nesnižují jejich odbornost, ale jenom říkám, že to pak není objektivní pohled na věc z mého úhlu pohledu.

Jinak já oceňuji snahu kolegy Zbyňka Stanjury o ten pohled pojištěnce a spotřebitele. Já věřím, až se sem dostaneme s mým návrhem ohledně budoucnosti investičního životního

pojištění, týká se to staniců, možná milionů pojištěnců, že se do toho kolega Zbyněk Stanjura zapojí stejně agilně, jako se zapojil v této debatě. Zatím děkuji. (Potlesk poslance Jaroslava Faltýnka.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Dominik Feri se omlouvá do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů.

A nyní faktická poznámka pana poslance Ferjenčíka, po něm pan poslanec Řehounek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěl načíst legislativně technickou úpravu svého pozměňovacího návrhu, který je pod písmenem N6.1, korekce sazby na tabák, sněmovní dokument 3441. Tam jde o znění opravy.

V části čtvrté článku 7 se v bodě 2 číslo "27" nahrazuje číslem "28,5", částka "1,46 koruny" se nahrazuje částkou "1,53", částka "2,63 Kč" se nahrazuje částkou "2,86 Kč", částka "1,71 Kč" se nahrazuje částkou "1,79 Kč" a částka "2 236 Kč" se nahrazuje částkou "2 348 Kč".

V části čtvrté článek 7 se v bodě III číslo "2,236 koruny" nahrazuje číslem "2,35".

Jde o opravu mého návrhu, kde byl nějaký problém s účinností. Já to předám panu zpravodaji.

A protože pan Stanjura sice bohužel už dnes není motivovaný, ale pan Kalousek motivovaný je, tak navrhuji přerušit z pověření pana předsedy našeho klubu tento bod, abychom stihli projednat rodičovskou a nemuseli jsme se scházet v pátek. Takže dávám procedurální návrh na přerušení tohoto bodu, abychom stihli projednat rodičovskou. Nepovažuji za vhodné, aby maminky a otcové malých dětí museli čekat na to, až se Sněmovna domluví ohledně zdanění pojišťoven. Děkuji za podporu tohoto návrhu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pane poslanče, jenom bych potřeboval, abychom mohli o tomto návrhu hlasovat, přerušit dokdy. Tedy do doby, než projednáme návrh na rodičovský příspěvek?

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: My jsme v bodu 1, navrhuji přerušit to do doby, než projednáme bod 2.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji vám. O tomto návrhu můžeme hlasovat. Je to procedurální návrh. Dám hlasovat bezprostředně. (Požadavek ze sálu na odhlášení.) Přivolal jsem poslance, kteří jsou mimo sál. Všechny jsem vás odhlásil. Tedy vás prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o procedurálním návrhu na přerušení, tak jak ho přednesl pan poslanec Ferjenčík.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 6 přihlášeno 130 poslanců, pro 54, proti 57, návrh nebyl přijat a budeme pokračovat v tomto bodě.

S další faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Řehounek. Připraví se pan poslanec Juříček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Řehounek: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, já bych si tady dovolil reagovat na jednu z nesmyslných daní, jak říkal můj předřečník, vašim prostřednictvím pan kolega Stanjura. Já jsem se tady podíval opravdu na historii daně z nabytí nemovitosti, jak to tady komentoval kolega Stanjura. Původně se vlastně tato daň jmenovala daň z převodu nemovitostí a byla odhlasována Českou národní radou 5. 5. 1992 jako zákon č. 357/1992 Sb. A já bych chtěl jenom říci tady všem kolegům, že tehdy v České národní radě sedělo 124 poslanců tehdejšího Občanského fóra, a pokud tady Wikipedie nelže, tak 41 z nich se později stalo poslanci ODS.

Tak já se chci zeptat vašim prostřednictvím pana kolegy Stanjury, jestli se tedy třeba zeptal svého stávajícího kolegy Marka Bendy, proč vůbec tedy tato daň byla zřízena, aby to mohl tedy vysvětlit našim občanům, protože opravdu i pan kolega Stanjura už v roce 1991 byl členem ODS, tak se chci zeptat, jestli se tedy nezvládl za těch 28 let zeptat pana kolegy Bendy, tak by se možná mohl zeptat dnes, proč ta daň tehdy byla zřízena. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Juříček s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Juříček: Děkuji. Dámy a pánové, vážená Sněmovno, tady vidíme, že se už jsme schopni bavit deset hodin krásnými slovy o ničem. Vzhledem k tomu, že problém alkoholu, tabáku a zdanění hazardu asi by nebyl žádný problém napříč Sněmovnou, tak meritum problému spočívá v technických rezervách. Já jsem před cca asi měsícem požádal Českou národní banku, jestli by mohla udělat analýzu, jak vysoké technické rezervy za těch x let pojišťovny nabraly. A to číslo jsem včera dostal od dvou viceguvernérů, se kterými jsem jednal, a to číslo, si představte, že je 287 mld. korun technických rezerv a z toho je 70 mld. korun na životní prostředí. Takže to samotné zdanění... (Z pléna: Životní pojištění!) Pojištění. Životní pojištění, samozřejmě. Omlouvám se. Takže to, o čem se tady bavíme, z těchto, prosím vás, rezerv je 3,1 procenta. Já mám obdiv k paní ministryni financí, že udělala jen takovou malinkou úlitbu k tomu, aby to byla jenom ta 3 procenta. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk několika poslanců hnutí ANO 2011.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Luzar, připraví se pan poslanec Votava. Jsme stále ve faktických poznámkách. Prosím, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, pozorně jsem poslouchal vašim prostřednictvím kolegu Stanjuru v jeho přednášce týkající se daňového balíčku, sněmovního tisku 509. Jeho argumenty zněly docela zajímavě. Musím připustit, že se na to docela poctivě připravil a používal argumenty věcné. Přesto v těch věcných argumentech zazněla slova, která mě trochu vylekala. A uvedu důvod těchto slov. Začal používat kolega Stanjura vašim prostřednictvím argumenty, které hovořily o České národní bance a zprávě, kterou ona vydává v rámci hodnocení pojišťoven. Já jsem doposud žil v přesvědčení, že Česká národní banka jako kontrolor, v uvozovkách kontrolor, těchto institucí má přehled o tom, co se v těchto institucích děje, ale tady z úst ctěného kolegy jsme byli přesvědčováni, že v těchto institucích vládne nehorázný – slušný výraz – nepořádek, že mají různé výkaznictví, že nejsou schopni ty výkazy dát do souladu s evropským výkaznictvím, a jsme na globálním trhu pojišťovnictví. Jinými slovy tady hovořil a používal argumenty, že Česká národní banka jako kontrolor připouští, a připustila v minulosti a neustále připouští, nehorázný nepořádek v pojišťovnách, kdy není schopna říci, kolik vlastně činí určité rezervy, aby mohly být správně, pokud tento balíček projde, zdaněny. A já doufám,

že až bude projednávána zpráva o České národní bance a pan guvernér tady bude na tomto místě stát, budeme tyto otázky klást a ve stejné vehemenci se budeme ptát, jak vlastně banka pracuje. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Votava, připraví se pan poslanec Munzar s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Dobré dopoledne, vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové. Nedá mi, abych nereagoval na některá slova pana ctěného kolegy Stanjury. On tady vede vždycky takovou svatou válku proti dani z nabytí věcí nemovitých. Pan kolega Řehounek to tady myslím řekl jasně. Ta daň byla založena již v roce 1992, a tak jste, kolegové, měli možnost tehdy – proč jste ji vůbec, za prvé, prosazovali, a za druhé, proč jste ji nezrušili během svých vlád? A zvýšili ji, ano, mi napovídá paní ministryně, ze tří na čtyři procenta, jestli se nemýlím. Já tu daň nepovažuji za nemravnou. Já za nemravné považuji to, že ji platí ten nabyvatel, ten, kdo si kupuje, protože to zvyšuje i náklady na bydlení a zvyšuje to cenu té nemovitosti.

Druhá věc. Chtěl bych ujistit pana kolegu Stanjuru prostřednictvím předsedajícího, že se opravdu mylí, když mě spojuje s pozměňovacím návrhem, který by měl selektovat, kdo bude podléhat dani z výher. To jsem opravdu nepodával. Já obecně jsem proti tomu, aby se zdaňovaly výhry.

A třetí věc, mluvil jsem tady o ní už také několikrát. Neustále pan Stanjura tady říká a tvrdí, a tvrdí to i kolegové z pravé strany, že Účtenkovka je vlastně státem podporovaný nebo státem provozovaný hazard. Je to naprostý nesmysl! Já neznám nikoho, kdo by si kupoval, nakupoval zboží jenom kvůli tomu, aby měl stvrzenky a mohl se účastnit hry v Účtenkovce. Je to nesmysl, přátelé! A možná trošku se zlobím i na Ministerstvo financí, že to dávalo do zákona, do toho daňového balíčku jako zdanění Účtenkovky, protože Účtenkovka tam určitě nepatří podle mě. Není to žádný státem podporovaný, natož provozovaný hazard. Neznám takového blázna, který by opravdu nakupoval jenom kvůli tomu –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Omlouvám se, pane poslanče, čas vypršel. Děkuji. Pan poslanec Munzar, připraví se pan poslanec Skopeček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Já o dani z nabytí nemovitosti budu mluvit jako řádně přihlášený v obecné rozpravě, ale dovoluji mi, kolegyně, kolegové, abych vašim prostřednictvím, pane předsedající, reagoval na pana kolegu Řehounka. Mě vždycky fascinuje ta selektivní paměť vystupujících k dani z nabytí nemovitosti. Vy strašně rádi zapomínáte na to, že v roce 2019 jste změnilí zásadním způsobem charakter této daně, a to tím, že jste převedli daňové břemeno z toho, kdo prodává tu nemovitost a získává peníze z prodeje nemovitosti, na toho, kdo kupuje, a musí si vydělat tedy nejen na cenu nemovitosti, ale také na tuto daň. Jenom bych chtěl k tomu poznamenat, že teď jsme v nějaké aktuální situaci. Je z mého pohledu krize bydlení, ceny bytů a domů mnohdy – už třeba v Praze střední střída nedosahuje svými finančními možnostmi na nákup nových domů a měli bychom na to nějakým způsobem reagovat, a vy tady pořád jenom vystupujete, co se stalo v roce 1991. Jste šest let u vlády. Co jste udělali s bydlením? Budu o tom mluvit ve svém vystoupení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Skopeček s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji pěkně. Já bych chtěl zareagovat na kolegu Juříčka, který říká, že tu trávíme hodiny zbytečnou diskuzí. Já si to nemyslím. Projednáváme velmi důležitý zákon, který má zvýšit už tak nejvyšší daňové břemeno v historii na ještě vyšší úroveň díky tomuto balíčku. A zbytečné to není i proto, že když jsem si poslechl Otázky Václava Moravce, resp. přečetl jsem si facebookový příspěvek předsedy Poslanecké sněmovny, vašeho spolustraníka, který tvrdí, že když roste složená daňová kvóta z 35,2 % na 35,9 %, že to neznamená vyšší daňové zatížení, tak si myslím, že to ještě bude trvat pár hodin, abychom vám vysvětlili, že to znamená růst daňového zatížení. Žádný jiný, lepší ukazatel a přesnější na to, jak měřit daňové zatížení, než složenou daňovou kvótu nemáme. Je to ukazatel, který se k tomuto vyčíslení a hodnocení používá celá léta, je v řadě ekonomických učebnic jasně definován, a přesto zaznívají od vašeho významného člena takové názory, které jsou opakem toho, co říká standardní ekonomie. Takže asi tu budeme muset ještě trávit hodně času a hodně vysvětlování, abyste tuto věc pochopili a zjistili, o čem vlastně jednáme.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Řehounek bude reagovat s faktickou poznámkou. Po něm pan poslanec Juříček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Řehounek: Děkuji, pane místopředsedo. Určitě nemám takovou paměť, abych si pamatoval, co se stalo 5. 5. 1992. Ale jak jsem tady už říkal, díval jsem se do Wikipedie. A chtěl jsem reagovat na jednu z věcí, které tady kolega Stanjura vašim prostřednictvím, pane místopředsedo, říkal. Že my v uvozovkách, nebo resp. že on se ptá, proč ta daň vůbec existuje. Takže já jsem se tady snažil říci: proto, že 41 budoucích poslanců ODS tehdy v roce 1992 dalo svými hlasy – a teď samozřejmě nedíval jsem se na hlasování, ale vzhledem k tomu, že ta daň byla přijata a tehdy Občanské fórum mělo skoro dvě třetiny v České národní radě, tak ta daň vznikla.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Přeji dobré poledne. Na faktickou poznámku máme ještě jednu přihlášku a je to pan poslanec Pavel Juříček. Takže pane poslanče, máte slovo, vaše dvě minuty.

Poslanec Pavel Juříček: Děkuji ještě jednou. Dámy a pánové, já samozřejmě s Honzou Skopečkem prostřednictvím předsedajícího v principu souhlasím. Samozřejmě, že daňové zatížení v ČR je neúměrné, že bychom si všichni přáli, aby kleslo. Nicméně teď se bavíme o technických rezervách. A ty technické rezervy, když – a mohu možná rovnou odpovědět za Českou národní banku kolegovi Leo Luzarovi prostřednictvím předsedajícího. Když jsem se zeptal, jak je možné, že tedy se připustilo, aby ty technické rezervy nastoupaly na takovouhle neúměrnou výši, tak ta odpověď viceguvernérů, obou, byla jednoduchá. Oni si to prostě prolabbovali tady na minulých vládách, a to je všechno. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. S faktickou poznámkou nejprve pan poslanec Miroslav Kalousek. Potom pan poslanec Jan Skopeček se přihlásil. Prosím. A pak se připraví pan poslanec Adamec. Tak prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já se přiznám, že teď jsem se v té argumentaci ztratil. Pan poslanec Juříček nám řekl, že souhlasí s tím, že daňové zatížení je v ČR neúměrné a že všichni bychom si přáli, aby kleslo. Takhle jsem to slyšel.

Ale prostřednictvím pana předsedajícího pane poslance Juříčku, když si to tedy všichni přejeme, tak proč vy chcete ty daně zvýšit? Já tomu nerozumím. Můžete prosím pěkně vysvětlit, proč když si přejete snížení daní, tak proč jste připraven nehlasovat pro naše návrhy v rámci této předlohy, pozměňující, které ty daně opravdu snižují, a naopak jste připraven hlasovat pro vše, co ty daně zvýší? Nedává mi ta argumentace sebemenší logiku. Kdybyste mi to vysvětlil, byl bych vám vděčný.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Nyní požádám o vystoupení pana poslance Jana Skopecčka. Připraví se pan poslanec Ivan Adamec a následně pan poslanec Pavel Juříček. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Jan Skopecček: Děkuji pěkně. Já chci reagovat na podobnou věc jako pan kolega Kalousek. Já jsem velmi rád, že pan kolega Juříček souhlasí s mými názory. Jsem rád, že si stejně jako my myslí, že daňové zatížení v ČR je nadprůměrné a že bychom ho měli snižovat. Myslím, že je to výsledek těch už několika hodin, které tu diskutujeme, a předkládáme velmi vážné argumenty. Jsem rád, že jsme prvního poslance hnutí ANO přesvědčili, že skutečně daňové zatížení v ČR je vysoké. Pan poslanec bude mít i ve třetím čtení příležitost hlasovat pro řadu našich pozměňujících návrhů. Já už jsem je tady představoval. Třeba to základní zvýšení slevy na poplatníka. Pan Juříček pro to bude moci hlasovat. A já to vidím jako první vlašťovku z klubu hnutí ANO a věřím, že během těch dalších hodin, po které tu budeme pečlivě argumentovat, proč nemáme zvyšovat už tak rekordní daňové zatížení, přesvědčíme nejenom pana Juříčka, ale i další poslance hnutí ANO. A já mu za to velmi děkuji. A až se bude hlasovat, tak se určitě podívám na sjetinu hlasování, jestli tady hlasoval v souladu s tím, co tady u řečnického pultíku říkal.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Nyní vystoupí pan poslanec Ivan Adamec a připraví se pan poslanec Pavel Juříček. Prosím.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážený pane předsedající. Kolegyně, kolegové, já trochu z jednoho soudku. Já kolegu Juříčka samozřejmě kontrolovat nechci ani ho vyzývat k ničemu nechci. Ale chtěl jsem tady reagovat na tu tzv. nemravnost, kterou říkal pan poslanec Votava. Já ho chápu, že vlastně daň z převodu nemovitosti by měl platit ten prodávající. Takhle jsem tomu rozuměl, že je nemravné, že to... Takhle, že to platí ten kupující v tuhle chvíli. Ale chci vás upozornit, když to bylo obráceně, tak vždycky to zaplatil ten kupující, ať v ceně nemovitosti, anebo prostě ten, kdo prodával, si to vyžádal. Mám tu zkušenost osobní.

A druhá věc, co se týká Účtenkovky. Komoditou přece nejsou ty nákupy. Komoditou, se kterou se kšeftuje, která se shání, a tady dokonce padly nějaké kurzy, za jakých podmínek, je ta účtenka. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí pan poslanec Pavel Juříček – zatím poslední faktická. Prosím, máte slovo. A tak ještě pan poslanec Patrik Nacher se přihlásil. Prosím.

Poslanec Pavel Juříček: Děkuji. Určitě, Honzíku prostřednictvím předsedajícího, k vlašťovce mám hodně daleko. Ale nicméně máme některé priority a některé závazky k minulosti, které musíme právě naplnit státním rozpočtem 2020, takže to je jednoduché.

A ty demagogické řeči o tom, jestli já budu hlasovat pro nějaké teď zdanění, když teď v tuto chvíli je to naprosto nereálné, tak to jsou právě nepochopitelné věci, ke kterým mě teď vyzýváte. Já jsem vám tady jenom řekl jasná technická fakta ohledně technických rezerv pojišťoven. Já jsem s těmi pojišťovnami jednal. A Česká národní banka tu metodiku, kterou jste tady řadu hodin přednášeli, která má svým způsobem někde občas logiku, ale není postavená na faktických číslech, tak s těmi faktickými čísly, doufám, doufám, byť tedy si uvědomuji, že Sněmovna často nejedná na faktických číslech, že jsem vás přesvědčil.

Ale nicméně je mně líto, a doufám, že občané nám to zúročí, protože jeden den sněmovny stojí zhruba 5 milionů korun. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní mám tady tři faktické poznámky. Takže pan poslanec Patrik Nacher – čtyři dokonce. Připraví se pan poslanec Miroslav Kalousek, dále pan poslanec Jan Skopeczek a pan poslanec Mikuláš Ferjenčík. Prosím, máte dvě minuty.

Poslanec Patrik Nacher: Takže pěkné poledne, dámy a pánové. No, já jsem naopak za tu debatu rád, protože i ta debata o zdanění těch technických rezerv tady obnažila letité téma, kterého se také dotkl kolega Stanjura, který teď tady není, to jest toho investičního životního pojištění, a to jak je to výhodné pro ty klienty. Tak já znovu tady to zopakuji, aby to nezapadlo, že se těším na debatu všech těch kolegů, kterým teď tak na srdci leží budoucnost pojištěnců, střadatelů a podobně. Protože i v tomto příspěvku dvouhodinovém to zaznělo ohledně peněz, které těm klientům tam zůstanou a o které můžou do budoucna přijít tím zdaněním.

Pokud jde o tu poznámku kolegy Adamce, s tím já naprosto souhlasím. K tomu jsem se také chtěl přihlásit. Je ale trošičku v rozporu se svým kolegou Vojtěchem Munzarem, který je od něj teď tři metry, takže by si to měli kolegové nějakým způsobem vyjasnit. Protože to, jak to popsal kolega Adamec – mluvím teď o té dani z převodu nemovitosti, dneska z nabytí nemovité věci – je přesně tak, jak jste řekl. Ať už to odvádí ten, kdo to prodává, nebo ten, kdo to kupuje, tak v té chvíli vždycky ten, kdo to kupuje, tak to zaplatí vždycky, ať už v ceně, zvýšené ceně, nebo tím, že to zaplatí nebo že to odvede on. Tak je to úplně jedno. Takže to si tam vyřídíte mezi sebou. Souhlasím jinými slovy s kolegou Adamcem.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní dostává slovo pan poslanec Miroslav Kalousek a připraví se pan poslanec Jan Skopeczek. Pane poslanče, vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl ve vší účtě vaším prostřednictvím, pane předsedající, požádat pana poslance Juříčka, jestli bychom se mohli v Poslanecké sněmovně oslovovat paní poslankyně nebo pane poslanče. On tak laškovně řekl panu poslanci Skopeczkovi Honzíku. Já myslím, že to prostě nepatří do Poslanecké sněmovny. To si nechte do vašeho politického hnutí. Tam si klidně říkejte Viléme, Hynku, Andreji, ale tady jsme v Poslanecké sněmovně.

K dani z nabytí nemovitostí, k jejímuž zrušení se také hlásím, bych ale rád podotkl, že pokud má existovat, pokud není dostatečná většina k jejímu zrušení, tak já jsem paradoxně vždy byl zastáncem, že ji má platit ten kupující. Já jsem totiž ve své praxi zažil obrovské množství případů, kdy kupující nabyl nemovitost, ale protože byl ručitelem za zaplacení daně od prodávajícího, tak ten prodávající ji nezaplatil, peníze probendil a kupující se dostal do zoufalé situace, kdy musel zase tu nemovitost prodat, aby mohl tu daň zaplatit. Takže tím, že se překloupila tahle povinnost na nabyvatele, bylo riziko těchto lidských tragédií odstraněno.

Nicméně hlásím se k tomu, že by se to mělo zrušit, a pak žádné lidské tragédie hrozit nebudou.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Další v pořadí vystoupí pan poslanec Jan Skopec, připraví se pan poslanec Mikuláš Ferjenčík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Skopec: Já se přiznám, že se kolegů poslanců z hnutí ANO začínám trošičku osobně bát, protože zatímco pan předseda Faltýnek mě tady minulý týden při projednávání balíčku nazval mladým chlapcem, tak pro kolegu Juříčka už jsem Honzíkem. Já se přiznávám, že začínám být jako mezi kolegy z hnutí ANO nesvůj. Chci říct, že mám standardní rodinu, manželku, dítě. Ať jako na to, ať na to jako zapomenou a oslovují mě jménem, ale nikoliv zdvořilou. Ale vážně. Honzíku mně naposledy říkala maminka, ale ta už mi to ani neříká, protože se nám narodil syn Honzík a převzal toto označení on. Tak bych poprosil jenom, abyste mi tady takovéto lichotky nedělali. To je jedna věc.

Ale ta vážnější je, že jste prokázal to, co dělá vlastně hnutí ANO celou svoji historii. Na sociální síti, paní ministryně, vy mluvíte o přijatelném podnikatelském prostředí, o nízkých a jednoduchých daních. Když máte možnost pro ně hlasovat, tak hlasujete proti. Rétoricky jste pro nízké daně, ale když se hlasuje, tak hlasujete vždycky pro jejich zvýšení. Tak to bylo v minulosti, tak to bude asi i tentokrát, žádné překvapení.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí pan poslanec Mikuláš Ferjenčík a připraví se pan poslanec Jiří Bláha s faktickou poznámkou. Tak, pane poslanče, vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Slovy Patrika Nachera já jsem nechtěl vystupovat, ale bohužel musím v reakci na kolegu Juříčka. On operuje s částkou 5 milionů, které stojí den Sněmovny. Já bych chtěl jenom vzkázat občanům, že den Sněmovny stojí 5 milionů i v den, kdy Sněmovna vůbec nezasedá, dokonce i když jsou prázdniny, protože to jsou peníze, které dostávají poslanci a zaměstnanci Sněmovny na platech a tam vůbec nezávisí na tom, jestli Sněmovna zasedá, nebo nezasedá. Tak prosím nepoužívejme tento argument.

A pokud si myslíte, že toto je ztráta času, tak prosím navrhněte nebo přistupte na nějaký rozumný kompromis v otázce zdanění pojišťoven a všichni si to budeme moct ušetřit. Ale vy jste navrhli úplně absurdní návrh a logicky se proti němu zvedla vlna nevole.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Jiří Bláha, připraví se pan poslanec Vlastimil Válek. Tak prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, kolegové, já bych se chtěl zeptat poslanců napravo, jak to vlastně myslí s technickými rezervami. To znamená, že některé podnikatelské subjekty jsou na to lépe, nebo jsou nějak výše postaveni? Já jsem si vždycky říkal, a celou řadu let jsem volil strany jako ODS nebo TOP 09 a žil jsem v přesvědčení, že chtějí narovnat vztahy mezi podnikateli. A ve výsledku nám říkají, no vždyť ty pojišťovny vlastně jsou chudáci. Ony potřebují ty technické rezervy, aby je nemusely danit. A ostatní podnikatelé, vy si trhněte nohou. Vy vlastně na to nemáte nárok. Takže pojďme si říct, to jako ostatní firmy, které podnikají v naší České republice, které často mají splatnost třeba i sedm měsíců, když si to přepočítáte, to je 210 dní, a často jim běží o desítky milionů, jsou na tom daleko hůř než

pojišťovny, které si navolí technickou rezervu a tu nedaní. Za mě by mělo být jednotné podnikatelské prostředí, pro všechny stejné. To znamená, že tak jako to platí pro mě, malého živnostníka, mělo by to platit pro velkou, třeba i nadnárodní pojišťovnu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí pan poslanec Vlastimil Válek. Přečtu pořadí faktických poznámek: potom je pan poslanec Juříček, Kalousek, Votava. Prosím, máte své dvě minuty.

Poslanec Vlastimil Válek: Já si dovolím tři drobné poznámky. Já bych prostřednictvím pana předsedajícího chtěl pana poslance Bláhu ujistit, že jsem vždycky tady hlasoval a hlasovat budu pro snížení daní bez ohledu na to, o jakého podnikatele se jedná. Myslím si, že všechny strany, které to myslí s tímto státem dobře, o toto bojují a snaží se o to.

Pak bych si dovolil poznámku stran těch oslovení. Poté, co jsem se dočetl, že Vrchlickému v jeho pětáctyřiceti nebo padesáti říkali slovutný kmete, tak mohu kolegy poslankyně a poslance ujistit, že se neurazím, pokud budu nazván slovutným kmetem.

A konečně bych se prostřednictvím pana předsedajícího chtěl jenom ujistit, že pan poslanec Juříček ty ekonomické kalkuly, které tady přednesl, nepočítal stejným způsobem jako náklady na den fungování Sněmovny. To by pak bylo neštěstí a pak bych chápal, proč to vychází, jak to vychází.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí pan poslanec Pavel Juříček a připraví se pan poslanec Miroslav Kalousek. Tak prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Juříček: Já už jenom na odlehčení. Vzhledem k tomu, že kolega Skopeček mě nazval vlašťovkou, tak jsem si dovolil, přestože jsem tedy naprosto jasný heterosexuál, což se o mně naprosto zřejmě ví všude, tak jsem si dovolil toto oslovení.

Ale k podstatě věci. Skutečně se jedná o míru spravedlnosti mezi podnikáním. A jestliže ta míra spravedlnosti přes předcházející desítky let byla prolobbovaná ve Sněmovně do takovéhle formy, tak tohleto je jenom pokus o jakési částečné napravení vůči ostatním podnikatelům, protože ostatní podnikatelé musíme ty rezervy samozřejmě, když je nedokážeme vyčerpat, rozpustit v následujících dvou letech, což samozřejmě z hlediska životního pojištění je přece jenom něco jiného. Ale přesto se dá softwarově vykalkulovat, kolik je toho nezbytně nutné. Takže proto jsem tady udělal ta čísla a myslím si, že mluví za všechno. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí pan poslanec Miroslav Kalousek a připraví se pan poslanec Václav Votava, zatím poslední přihlášky do faktické. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Prostřednictvím pana předsedajícího pane poslanče Juříčku, my všichni vzali samozřejmě na vědomí váš heterosexuální coming out, ale je nám to srdečně jedno.

Nicméně já jsem se přihlásil, abych odpověděl na otázku pana poslance Bláhy, jak to vlastně myslíme s těmi technickými rezervami pojišťoven. Myslíme to s nimi tak, jak to od samého začátku myslel regulátor i Ministerstvo financí, že se nemají riskovat životní pojistky občanů. Víte, tady běží jakási legenda, že byly vždycky ty rezervy zastropovány, a teprve zlý poslanec Suchánek svým pozměňujícím návrhem to odstrojoval. Ono to není až tak pravda,

nebo je to pravda jenom z jedné třetiny, protože to zastropování se nikdy netýkalo životního pojištění. Ano, před pozměňujícím návrhem poslance Suchánka bylo zastropováno neživotní pojištění, asi jedna třetina portfolia či pojišťoven, ale rezervy na těch 5,5 milionu pojistek, lidí, kteří svěřili své peníze pojišťovnám na své stáří nebo na své úrazy, tam nikdy ty rezervy omezovány nebyly a byly řízeny pouze vnitřními předpisy a kolaterály pojišťoven.

Ten vládní návrh je bezprecedentní. Nikdy tady nebylo zastropováno životní pojištění. A myslím, že máte na stole slušný kompromisní návrh, který podpořil i rozpočtový výbor, návrh paní poslankyně Kovářové, který respektuje zastropování neživotního pojištění, ale nechce znehodnotit těch 5,5 milionu pojistek lidí, kteří uvěřili právnímu prostředí v ČR.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí pan poslanec Václav Votava a připraví se pan poslanec Jiří Bláha. Tak prosím, vaše dvě minuty, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, nejdříve k panu kolegovi Kalouskovi vašim prostřednictvím. Tak jistě má pravdu, že se stávalo, že prodávající nezaplátil daň, to pravda je. Ale pane kolego, zase že by to bylo v tak masivním měřítku, a dokonce za takovýchto lidských tragédií, no tak to jste trochu přehnal, já si myslím. To je jedna věc.

Druhá věc k panu kolegovi Adamcovi vašim prostřednictvím. Pane kolego, vy jste řekl, že komoditou v té Účtenkovce je, ano, stvrzenka, to máte jistě pravdu. Samozřejmě že uplatňuje tu stvrzenku do té hry buď ten, který koupil nějaké zboží, nebo že se i shánějí ty stvrzenky od příbuzných nebo od jiných lidí. Ale že by někdo nakupoval ty stvrzenky, to já tedy opravdu nevím. Jestli o tom víte vy, já o tom opravdu nevím.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí poslanec Jiří Bláha. Připraví se poslanec Miroslav Kalousek a poslanec Ivan Adamec. Stále jsme ve faktických poznámkách. Prosím, vaše dvě minuty. Máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, kolegové, děkuji za vysvětlení. Ale pořád jsem nepochopil jednu zásadní věc. Pojišťovna je podnikání jako každé jiné. Tudiž zdanění peněz by mělo být obvyklé jako u všech druhů podnikání. Pojišťovna není banka, do které si občan ukládá své úspory, ale pouze si zakládá na pojišťovací produkt, se kterým pojišťovna zachází, hospodaří a využívá částky peněz, které ten občan vkládá na své pojištění. Nemyslím si, že si pojišťovny žijí špatně, že mají malé zisky, je to zhruba 10 mld. čistého zisku ročně z našich peněz. Osobně si myslím, že by zdanění všech produktů i pojišťoven mělo být stejné jako u ostatních druhů podnikání. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí poslanec Miroslav Kalousek a připraví se poslanec Ivan Adamec. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já chci reagovat na poslance Bláhu, protože s ním souhlasím v tom, že všechny podnikatelské subjekty by měly mít stejnou daň z příjmů právnických osob. Je to jeden z důvodů, proč nejsem přítelem sektorové daně. Ano, všichni by měli mít stejnou sazbu daně, vypočítanou ze stejného základu. Ale potom pojišťování není byznys jako každý jiný. Tam prostě musí být vytvořeny rezervy u všech pojišťoven, u všech pojišťovacích produktů, dokonce i u zdravotních pojišťoven musí být vytvořeny rezervy právě proto, aby ten sektor byl odolný vůči mimořádným situacím a aby nedošlo k tomu, k čemu

zaplat' pánbůh při minulé finanční krizi v České republice nedošlo, a byli jsme výjimkou na celém světě, že pak museli daňoví poplatníci intervenovat do finančního sektoru, aby nedošlo k systémovému zhroutilí nebo k podlomení důvěry občanů ve vyplácení pojistek či bankovních produktů. A ty rezervy pro ekonomiku všech podnikatelů a všech občanů, je důležité, aby ty rezervy byly masivní. Právě proto, aby byly odolné proti těm rizikům.

To, co vy tady chcete dneska schválit, je – jednak to dneska neschválíte (s úsměvem.), jednak to není nic jiného než výrazné zvýšení těch rizik, která jsou pro ekonomiku škodlivá.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí, mám tady tři přihlášky na faktické poznámky, takže nyní vystoupí poslanec Ivan Adamec, potom poslanec Vlastimil Válek a připraví se poslanec Jiří Bláha. Prosím.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, kolegyně, kolegové, já už jenom velmi stručně na ctěného kolegu poslance Votavu. Přiznám se, já jsem možná ovlivněn tím, že Účtenkovku považuji za hazardní hru. A ty důvody tady říkal kolega Stanjura. Víte, kdyby člověk sháněl ty svoje účtenky od těch běžných nákupů a pak je posílal na tu adresu, na to slosování, tak možná to vypadá nevinně, ale když pak se podíváte na čísla, která doprovázejí tuto státní loterii, tak zjistíte, že jeden účastník podal měsíčně 11 tisíc účtenek. Tady to takhle padlo. A to je možná extrém, ale jsou tací, kteří prostě ty účtenky shánějí, a ne v rodinách. Dokonce je to předmětem obchodu, kdy tady byl řečen kurz, za který se ta účtenka shání. Takže si myslím, že to prvky hazardu má. A kdyby to bylo tak, že je to jenom v rámci rodiny, tak neznám člověka, který má 11 tisíc členů ve své rodině. Možná nějaký šejk po tři generace. Ale v Čechách rozhodně ne. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí poslanec Vlastimil Válek a připraví se poslanec Jiří Bláha. Prosím.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji. Lehce jsem znervózněl, protože jsme se dostali ke zdravotnictví a úplně nevím jak. Zdravotní pojišťovny jsou pojišťovny, všichni jim tak říkáte. Teď nevím, jestli je za pojišťovny považujete, nebo ne. To, co se jim odvádí, je zdravotní pojistné, tak se tomu říká. Teď jsem se dozvěděl, že pojišťovny podnikají a jejich rezervy by se měly zdanit. Pokud vím, tak zdravotní pojišťovny mají velké rezervy, které se neměly rozpouštět. Vláda se tomu rozpouštění bránila zuby nehty. Chápu to tak, že chystá zdanění těchto rezerv a poslanec Bláha prostřednictvím pana předsedajícího to nechtě prozradil? Chápu to správně?

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí poslanec Jiří Bláha. Připraví se poslanec Miroslav Kalousek. Zatím poslední dvě přihlášky. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, kolegové, já bych to asi rozdělil. Myslím, že nám všem je jasné, o jaké zdanění pojistek jde. Jde o to, kde se opravdu obchoduje jenom s tím strachem, to znamená, že s tím strachem nabouráš auto nebo shoří ti dům nebo něco se ti stane, když poběžíš v lese, tak my tě připojistíme. Je to klasické podnikání za mě. My pořád děláme rozdíly a děláme tady nějakou garnituru podnikatelů, kteří mají výjimky oproti podnikatelům, kteří musí takzvaně pro sebe si tvořit také rezervy, pokud to není do investic, tak ty rezervy musí zdanit. A je to podle velikosti podniku. To znamená, že čím větší podnik, tím musí mít větší rezervu. Já tu rezervu třeba při obratu 80 milionů ve výrobě si dělám nějakých 20 milionů, kterou mám a musím ji mít. A pokud ji nebudu mít, tak nepřežiji. To

samé, čím větší firma, tím větší musí mít rezervu. Tak nechápu, proč zrovna pojišťovny, to znamená, pojišťovny ne zdravotní, ale ty, které pojišťují běžný byznys nebo běžný průběh života, proč mají mít výjimky?

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí poslanec Miroslav Kalousek. Zatím poslední přihláška na faktickou. Máte slovo, prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Já to ještě jednou zkusím poslanci Bláhovi říct prostřednictvím předsedajícího. Pane poslanče, nabízíte jako produkty vynikající pečivo a koláče, ale nenabízíte se státní podporou produkty, na které se lidé spoléhají, co se týče zajištění jejich stáří, popřípadě úrazu. To je prostě kapitálové životní pojištění, které je podporováno státem a kde těch 5,5 milionu lidí, kteří tu pojistku uzavřeli, počítá s nějakým zhodnocením té pojistky, pevně doufají, že se jim nikdy nic nestane, takže jim nebude vyplacena předčasně a bude jim vyplacena podobným způsobem, jako je vypláceno penzijní spoření. Protože nikdy, nikdy tady životní pojistky, rezervy na životní pojištění zdaněny nebyly. V okamžiku, kdy vy zdaníte tyhle rezervy, tak pochopitelně výnos té životní pojistky pro každého z těch 5,5 milionu lidí bude nižší. A to je nefér, protože oni už ty pojistky uzavřeli a spolehli se na nějaké právní prostředí. Bylo by to stejně nesmyslné jako zdanit rezervy ve zdravotních pojišťovnách, jak se na to znepokojeně ptal poslanec Válek. Protože zdanit rezervy ve zdravotních pojišťovnách dává stejnou logiku jako zdanit rezervy na životní pojištění.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí poslanec Vojtěch Munzar v obecné rozpravě a připraví se poslankyně Jana Krutáková. Prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Ještě jednou dobrý den. Dámy a pánové, vážená paní ministryně, vážený pane ministře, avizoval jsem, že dneska se budu zabývat na rozdíl od minulého vystoupení, kdy jsem se věnoval jednomu z pozměňovacích návrhů na zvýšení limitu pro povinnou registraci DPH, tak se budu dnes zejména věnovat otázce bydlení a už dnes diskutované dani z nabytí nemovitostí. Pan kolega Nacher vaším prostřednictvím se dozví, i když tu teď není, ale možná mě poslouchá v kuloárech, tak se dozví možná odpověď na tu svou otázku, kterou tady položil, nebo na tu svou poznámku.

Nebudu se už věnovat dopadům jednotlivých opatření navržených v rámci daňového balíčku, protože o tom jsem tady hovořil poprvé. Nebudu to opakovat. Jenom chci zdůraznit, vyprovokovalo mě k tomu i vystoupení předsedy Poslanecké sněmovny a určitá tisková zpráva Ministerstva financí týkající se složené daňové kvóty.

Chci zdůraznit, že vláda jednoznačně počítá se zvyšováním přerozdělování v ekonomice. Protože se zvyšuje daňové břemeno a složená daňová kvóta roste, má dosáhnout historicky nejvyšších hodnot, podle vlády to bude 35,9 %, výše složené daňové kvóty, podle návrhu rozpočtu na rok 2020 podle metodiky OECD to už dokonce přesahuje 36 %, což je de facto nejprokazatelnější ukazatel této vlády, daňové břemeno se zvyšuje, také dnes projednáváme v daňovém balíčku zvyšování daní, a to vše má vést ke zvyšování přerozdělování v ekonomice.

Na přerozdělování se vláda bohužel spoléhá i v otázkách bydlení. Jak jsem avizoval, tím se budu zabývat dnes a budu se zabývat i tou daní z nabytí nemovitosti.

Já si myslím, že nesmíme ani v této Sněmovně, ani na výborech, ani na plénu, ani vláda by neměla zavírat oči před tím, že otázka bydlení a problematika bydlení se stává velmi citlivou a ožehavou otázkou pro celou naši společnost. Tou zásadní otázkou je, že vlastnické bydlení, a mnohdy i nájemní, se dnes vzdaluje dokonce střední třídě a mladým lidem. Stávající stav ovlivňuje a ovlivní celé generace lidí, jejich životní úroveň a každodenní životy. Bohužel mi připadá, že oblast bydlení je spíše na okraji zájmu vlády, minimálně to není jednou z jejích priorit. A pokud už vláda něco řeší, tak hledá komplikovaná řešení založená na přerozdělování a podpoře pouze určitých forem bydlení.

Například o půjčky na bydlení pro mladé není žádný masivní zájem a obávám se, že ani program Ministerstva pro místní rozvoj, program Výstavba, nepovede k řešení stávajícího stavu bydlení. Mě trochu mrzí, že dnes tady není ministryně pro místní rozvoj, ale není to její povinností, takže doufám, že paní ministryně, případně pan ministr jí některé teze z mého vystoupení budou interpretovat.

Co se týká půjček pro mladé, tak jen pro vaši informaci, Státní fond rozvoje bydlení evidoval do 9. října za tento rok 347 žádostí zejména na výstavbu rodinných domů. Tyto žádosti jsou v hodnotě 411 milionů korun, přitom banky za celý minulý rok, pro vaši představu, poskytly hypotéky ve výši 15 miliard korun. Na nepoměru těch peněz vidíte, že tento nástroj vlády, řekněme vlajkový nástroj vlády, je – jak se lidově říká a omlouvám se za lidové rčení – takzvaným plivnutím do rybníka. Tento nástroj nevede a nepovede k nějakému skutečnému řešení bytové krize. Je to spíše další z marketingově populistických gest této vlády. Gest, která stojí peníze, a vláda se tím tváří, že něco řeší, ale ve skutečnosti tím de facto neřeší vůbec nic.

Program Výstavba je totálním debaklem a propadákem bytové politiky této vlády. Tolik slov jsme slyšeli ohledně toho, že vláda vyřeší bydlení pomocí obcím při výstavbě nájemních bytů. A jaká je, dámy a pánové, realita? Do začátku října se podle informací ministerstva sešlo jen 11 žádostí o dotaci v celkové výši lehce přesahující 80 milionů korun a o úvěr požádalo ještě méně obcí, a to pouze tři v celkové hodnotě 41 milionů korun. Ministerstvo původně slibovalo miliardu na tento program na letošní rok a každý další rok 2 miliardy korun na dotace a miliardu na půjčky pro obce ročně. A sama vláda, když vidí, jaký to nemá úspěch, od svých slibů ustupuje a počítá v rozpočtu pouze s půlmiliardou na program Výstavba. Já tím chci jenom doložit, těmito dvěma údaji, že nástroje, kterými chcete řešit bytovou krizi v České republice, tyto nástroje nefungují. Přitom odmítáte to nejjednodušší – zrušení daně z nabytí nemovitostí.

Před námi totiž leží jedna unikátní možnost, jak okamžitě snížit náklady na pořízení vlastnického bydlení o 4 %, a to je právě zrušení daně z nabytí nemovitostí. Je to jeden z bodů, který se dá udělat jednoduše, okamžitě, závisí pouze na chuti a vůli vlády a této Sněmovny. A já už se vás dva roky z tohoto místa snažím přesvědčit o tom, že zrušení daně z nabytí nemovitosti je potřeba. I když třeba při hlasování na konci o pozměňovacích návrzích nebudete souhlasit, budu se o to snažit neustále.

Jenom takovou historickou vsuvku. Cato Censorius v římském senátu také nejdříve byl samojediný, kdo bojoval proti Kartágu, a nakonec přesvědčil celý římský senát. Já se sice nepasuji do role Cato Censoria, ale Kartágo je pro mě takovým – nebo daň z nabytí nemovitosti je Kartágem českého daňového systému. Takže můžu zopakovat, nebo parafrázovat citát – ostatně soudím, že daň z nabytí nemovitostí má být zrušena. Já jsem totiž, a tím reaguji na debatu, která tady předcházela pomocí faktických poznámek v obecné rozpravě, já jsem totiž nikdy nebyl příznivcem ani té předchozí daně z převodu nemovitosti. A myslím si, že v rámci toho, že jsme v ekonomickém růstu, že vládě rostou příjmy z jiných daní, tak kdy jindy zrušit tuto daň, která prodražuje lidem pořízení jejich bydlení? Je to totiž absurdní, nelogická a nespravedlivá daň. Je to dnes platba státu výhradně za to, že si občan na

území našeho státu kupuje nemovitost. Tím, že od 1. listopadu 2016 platí tuto daň výhradně kupující, tak tato daň ztratila veškeré zbytky nějaké logiky. A já souhlasím s vámi i se svým kolegou Ivanem Adamcem, že před tímto byla daň součástí prodejní ceny. Ale nestalo se to v roce 2016, když se toto daňové břemeno převedlo na kupujícího, že by se nějakým krátkodobým způsobem snížila cena nemovitostí, to znamená, že by prodávající tuto daň škrtili z těch cen, z jejich nabídkových cen. To znamená, že převodem tohoto daňového břemena na kupujícího stát přispěl ke zdražení nemovitostí.

Tato daň, jak jsem řekl, je pro mě trestem a pokutou za to, že si člověk chce na území České republiky koupit nemovitost, ale také trestem za vlastní odpovědnost lidí, kteří si chtějí pořídit vlastní bydlení, ve svém vlastnictví, například i z důvodu majetkových jistot a investice do svého vlastnictví. Jediným zdůvodněním vlády pro tuto daň je příjem do státního rozpočtu, nic jiného, ničím jiným vláda neargumentuje, který je ale necelé 1 % z celkových příjmů. A to je podle mého názoru malý důvod.

Tato daň nemá ani ekonomický, ani regulační charakter, který bychom potřebovali, a je načase se ptát, co vlastně chceme, jaké podmínky chceme v bydlení nastavovat. Chceme totiž skutečně, aby stát vybíral, paní ministryně, za každou cenu a bez ohledu na důsledky svůj desátek, respektive 4 % z každého prodaného bytu a domu? A upozorňuji, že novostavby jsou osvobozeny. Nebo chceme podpořit snahu o vlastní bydlení a odstraňovat překážky a finanční náklady, které dnes brání mnohým i ze střední třídy a mnohým mladým lidem si svůj byt či dům pořídit? Moudrý stát by měl mít takovou politiku vůči občanům, aby podporovala zakládání rodin a vlastní odpovědnost.

Jedním z nezbytných předpokladů pro založení rodiny je zajištění bydlení. Mnoho párů dnes například z finančních důvodů odkládá založení rodiny, protože bydlení se jim cenově vzdaluje. A v situaci dramatického růstu cen nemovitostí je stát ještě zatěžuje dalšími 4 % navíc.

Bydlet ve svém je cílem mnoha zejména mladých lidí a střední třídy, kteří si často berou nemalé hypotéky, aby se postavili na vlastní nohy a zajistili bydlení sobě či svým potomkům. To je ona občanská odpovědnost, kterou by stát měl podporovat, a neházet těmto lidem klacky pod nohy a trestat je.

Já bych tady chtěl shrnout důvody, proč navrhujeme zrušení... (Reakce na hluk v okolí řečníka.) Ale požádám pana předsedajícího, mě to opravdu tady...

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já bych vás poprosil o klid, pan poslanec si stěžuje. (Posl. Munzar reaguje mimo mikrofon.) Já bych vás poprosil o klid, protože pan poslanec si stěžuje na to, že ho to znervózňuje. Prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Takže já si dovoluji shrnout důvody, které nás vedou k opětovnému návrhu na zrušení daně z nabytí nemovitosti.

Jednoznačně se jedná o dvojí zdanění. Stavitel odvedl za stavbu DPH, kupující zaplatil daň z příjmu, daň se tak vybírá z již jednou zdaněných peněz. Zastánci daně z nabytí nemovitosti, často tady byly ty argumenty a protiargumenty, argumentují DPH. Jenomže otázka je: Jaká je přidaná hodnota pro naše hospodářství? Je to, že jedna soukromá osoba kupuje nemovitost od jiné soukromé osoby. První nákupy nemovitostí od developerů jsou přeci osvobozeny.

Druhým důvodem, v celé republice a zejména v Praze a středních Čechách cena nemovitostí rapidně roste. Zrušením či alespoň snížením této daně se alespoň částečně uleví lidem, kteří si kupují vlastní nemovitost. Zároveň se zpříšňují podmínky hypoték. Zvyšuje se

spoluúčast a zejména pro mladé lidi je problém mít naspořeno nejenom těch 20 až 25 % na spoluúčast hypotéky, ale právě další 4 % na tuto daň. Jenom pro vaši představu, z bytu, který stojí dnes 3 miliony, je daň 120 tisíc. Jsem přesvědčen, že pro takovou mladou rodinu je to několikaměsíční příjem, který může využít daleko lépe než na zaplacení daně. Například na rekonstrukci toho bytu, případně na vybavení.

Vzniká tady, a to je další důvod, veliká nerovnost před zákonem, resp. nevzniká, ale je tady, na kterou doplácí běžní občané. Dnes totiž existuje způsob, jak tuto daň neplatit, a to je, když neprodáváte nemovitost, ale prodáváte firmu, do které někdo tu nemovitost vložil. Takže pro ty velké, kteří tento prostředek používají, tak se vyhnou zaplacení daně, ale běžní občané, kteří tuto možnost nemají, tu daň musejí zaplatit.

Bohužel všechny tendence státu v oblasti bydlení jsou dnes v regulacích na straně poptávky. ČNB reguluje hypotéky, stát např. reguluje poptávku touto daní. Jenže opravdu se někdo domnívá, že regulací poptávky se sníží potřeba bydlet? Nijak se nesníží. V dnešním stylu života je potřeba více bytů, a proto je problém na straně nabídky. Tam se to musí řešit. A řešením není, že se někdo penalizuje čtyřmi procenty daní, aby někomu někde a pouze pro někoho dal stát část peněz na výstavbu.

Jak jsem řekl, za poslední roky došlo k významnému nárůstu cen nemovitostí, a to nejen v hlavním městě, ale i v ostatních regionech. Průměrný Čech na průměrný starší byt 3+1 vydělává přes 8 let, Pražan přes 14 let. Nabídka bytů pokulhává za poptávkou po bydlení, což samozřejmě tlačí ceny nahoru. A můžeme se bavit o tom, kam nás dovedla politika blokace soukromých projektů výstavby či přílišná komplikovanost stavebního práva. Zároveň všichni víme, a už jsem o tom hovořil, že se zpříšňují podmínky hypoték a zároveň s růstem úrokových sazeb se hypotéky zdražují. Ale co je skutečné, regulacemi poptávky po bydlení se nesníží potřeba lidí bydlet. Pouze se tato poptávka přesune z vlastnického do nájemního bydlení a to bude tláčit na růst cenové hladiny i nájemních bytů. Stát touto regulací vlastně nutí lidi, mladé lidi, místo toho, aby investovali do svého, tak budou muset platit mnohdy za půjčení cizí nemovitosti, i když by si raději koupili vlastní byt. Tím, že budou platit nájemné, tím se zužuje prostor pro jejich vlastní úspory třeba právě na spoluúčast hypotéky a na tuto daň. Protože vlastnické bydlení je i formou určitého majetkového zabezpečení. Při koupi bytu taková rodina investuje do svého, a když je nejhůř může takovou nemovitost prodat. Proto si myslím, že bychom měli podporovat vlastní snahu občanů o vlastní odpovědnost, kterou vlastnické bydlení přináší.

Já už jsem tady mluvil o tom, že vláda na jedné straně s velikou slávou přišla se zvýhodněnými půjčkami pro mladé, ale na straně druhé jim z druhé kapsy okamžitě bere statisíce při koupi jejich vlastního bytu, a tím komplikuje a prodražuje jejich snahu o vlastní bydlení. A navíc v daňovém balíčku, který dnes projednáváme, přichází vláda s další komplikací pro vlastnické bydlení, a tou je zdražení správních poplatků na vklad nemovitosti do katastru, které skutečně dále prodraží a zvýší náklady na pořízení vlastního bydlení. Musíme si uvědomit, že u většiny koupě nemovitosti se nejedná o jeden poplatek, ale například v případě hypotéky kupující musí dát návrh na vklad nejenom kupní smlouvy, ale např. na vklad zástavního práva.

Co o tom říká důvodová zpráva? O návrhu na zvýšení, zdvojnásobení správních poplatků? Já si vám to dovolím přečíst, je to opravdu velice kratičké. Důvodová zpráva hovoří takto: Celkový roční výnos správních poplatků podle položky 120 sazebníku správních poplatků činí cca 740 mil. korun. S ohledem na meziroční pokles počtu vkladových řízení na úrovni cca 5 až 7 % lze očekávat navýšení příjmů veřejných rozpočtů o cca 695 mil. korun. Tolik důvodová zpráva vlády.

Takže zvýšený výnos odpovídá zhruba výdajům na program Výstavba. To je opravdu šalamounské. Na jednu stranu dáme obcím cca půl miliardy a o něco vyšší částku vytáhneme z kapes poplatníků jen na správních poplatcích. A vláda argumentuje tímto – cituji: Navrhuje se proto zvýšit sazbu těchto správních poplatků na dvojnásobek, aby byla alespoň částečně pokryta inflace, ke které došlo od roku 2012, a aby byly alespoň částečně zohledněny vyšší administrativní náklady řízení vedených katastrálními úřady v důsledku rekonstrukce soukromého práva. Tolik velice stručná důvodová zpráva. Bez nějakého vyčíslení, kolik ty náklady vlastně jsou skutečné a zda jsou tyto náklady vynakládány skutečně efektivně.

Už jsem tady říkal jednou, že pokud by vláda akceptovala zrušení daně z nabytí nemovitosti, tak se jistě dá vyčísřit, kolik stojí administrativní úkony na straně státu na změnu vlastnictví, a můžeme potom diskutovat o tom, jaká má být výše poplatků, aby tento náklad případně pokryly. Bez toho je to jen skryté zvyšování daňové zátěže a snaha vymáčkout z lidí další a další peníze. Proto jsem podal pozměňovací návrh podobně jako někteří kolegové z rozpočtového výboru na vyškrtnutí tohoto navýšení z daňového balíčku.

Ještě se chci vyjádřit k tomu jedinému argumentu, k té jediné výhradě ke zrušení daně z nabytí nemovitosti, kterou Ministerstvo financí k tomu našemu návrhu má, a to je dopad do státního rozpočtu. Dokonce tento náš návrh označilo "za nekonstruktivní a rozpočtově nezodpovědný". Já jsem tedy dodnes nepochopil, co je nekonstruktivního na tom snížit náklady lidem na pořízení vlastního bydlení. Ale na tom je vidět úzký pohled Ministerstva financí. Místo aby se na celou záležitost dívalo fiskální optikou, místo aby počítali důsledky do ekonomiky, místo aby zvažovali životní úroveň obyvatelstva a poměřovali celkové výnosy a náklady v ekonomice, místo toho pouze účetně počítají příjmy a výdaje státního rozpočtu. Bez ohledu na důsledky. A to není dobrá cesta. To není fiskální řízení ekonomiky. To je pouze rigidní neekonomický a úřednický pohled. Takové řízení státního rozpočtu nás vede k nedobrým cílům a do stavu, že rozpočet je připraven na případný ekonomický pokles hůře než před deseti lety.

Ale zpět k dopadům do rozpočtu. Podle návrhu státního rozpočtu na rok 2020 Ministerstvo financí počítá s výnosem z této daně 13,5 mld. korun. Celkové příjmy státního rozpočtu jsou navrženy ve výši 1 578 mld. Takže je to skutečně necelé jedno procento všech příjmů státního rozpočtu. Meziročně mají podle Ministerstva financí vzrůst příjmy státního rozpočtu o 113 mld. Abych byl férový, tak bez vlivu evropských fondů je to 95 mld. A to je sedmkrát tolik, než je celkový výnos daně. Takže žádná odpovědná vláda nemůže říct, že jí bude chybět v roce 2020 13,5 mld., když jí meziročně rostou příjmy o více než 95 mld. To skutečně nejsou argumenty odpovědných hospodářů. Ale musíme si říct, že tyto peníze, těch 13,5 mld., z ekonomiky nezmizí jako pára nad hrncem. Lidé tyto peníze využijí v soukromých nákupech, v soukromé spotřebě, v nákupech na nové vybavení domácností, na rekonstrukce a podobně. A pozitivní externalitou takového přístupu by bylo zvyšování technické úrovně bydlení.

Podívejme se na výběr této daně z pohledu NKÚ. Podle závěrů NKÚ je efektivita správy majetkových daní třikrát nižší, než je u běžných daní. A po konzultacích s Ministerstvem financí se dá přímý dopad zrušení daně z nabytí nemovitostí snížit o úspory na výběr této daně. To je podle názoru Ministerstva financí zhruba 0,7 mld. korun. Efekt dodatečného inkasa například na dani z přidané hodnoty, to znamená, zvýšení inkasa veřejných rozpočtů v důsledku multiplikace, se dá počítat s navýšením o cca 20 až 30 % na inkasu veřejných rozpočtů v důsledku toho, že občané mají více peněz na spotřebu. Ministerstvo financí, a to není můj výpočet, má za přímý pozitivní dopad, odhaduje na cca 2,6 až 3,9 mld. korun do všech veřejných rozpočtů.

Takže vidíte, že i fiskální dopady nejsou pro stabilitu veřejných financí nijak kritické a nijak zásadní. Je to podle mého názoru malá cena pro stát, ale pro mnohé lidi veliké peníze.

Pojďme tedy společně zrušit tu nejvíce absurdní a nespravedlivou daň, pojdme snížit náklady lidem na pořízení vlastního bydlení o 4 % a ukažme lidem, že si uvědomujeme nelehkou situaci v bydlení, že jim chceme alespoň trochu v současné situaci ulehčit.

Mě mrzí ta neochota vlády zrušit tuto daň. Je na tom vidět, že stav na trhu s bydlením vládu příliš netrápí. Ministerstvo financí si možná může mnout ruce, protože s růstem cen nemovitostí roste i výběr daně, ale to není dobrá politika pro životní úroveň našich občanů. Pokud už chce vláda vstupovat do sektoru bydlení, tak se výhradně spoléhá na recepty, které nefungují – na dotace a na regulace. Historicky se ukázalo i v naší zemi, že směs dotací a regulací skutečně nefunguje. Na jednu stranu vláda chce dotacemi rozvíjet výstavbu nájemních bytů, o tom jsem hovořil, na druhou stranu například ministryně, dnes nepřítomná, Maláčová začíná dávat signály, že se jí líbí regulace cen nájemného. Ale žádné perpetuum mobile ani v bytové politice nefunguje. Nikdo se nebude hnát přece do výstavby, pokud se mu to finančně nevrátí. A to ani obce. Pokud by cena nájemného neumožnila údržbu, rekonstrukce a reinvestice, tak by samozřejmě ochota investorů investovat do výstavby dalšího bydlení klesala.

Vláda se přesto ve svých vyjádřeních spoléhá na nájemní bytový fond obcí a z mého pohledu nedej bože, abychom se vrátili třeba v nájemním bydlení do stavu pořadníků na byty, které si všichni pamatují. A bohužel, z mého pohledu bohužel, mnozí představitelé vlády snižují svými vystoupeními k bytové politice význam vlastnického bydlení. I ministryně pro místní rozvoj i nepřítomný pan premiér se nechali mnohokrát slyšet, že máme vysoký podíl vlastnického bydlení. Jako by na tom bylo něco špatného. Ukažte mi, kolegyně a kolegové, evropskou zemi, kde snížení podílu vlastnického bydlení vedlo ke snížení cen bytů a k vyřešení nedostatku bydlení. Já jsem na žádnou takovou nenarazil. Mohu se mýlit, ale myslím si, že taková neexistuje.

Zároveň v duchu popření vývoje posledních třiceti let představitelé vlády ve svých vyjádřeních kritizují i privatizaci bytového fondu obcí. A mně to hrozně vadí, protože tím vláda spoléhá na ztrátu historické paměti naší společnosti. Jen pro vaše osvěžení, osvěžení paměti. Kromě vlastnictví rodinných domů, tak co se týká bytů, bylo v naší zemi zejména státní, podnikové a družstevní vlastnictví bytů. Bytový fond, převáděný tehdy na obce, byl tehdy morálně i technicky zastaralý. Stejně jako morálně a technicky zastaralá byla veřejná prostranství a okolí těch bytů. Byty byly převáděny s nájemným, které mnohdy ani tehdy nepokrývalo náklady na údržbu. Ale tím nejdůležitějším důvodem privatizace bylo rychlé vytvoření trhu s byty v méně majetné společnosti. Ten trh s byty tady před tou privatizací neexistoval.

Zároveň privatizace bytového fondu dozajista přispěla, řekněme, ke spoluvytvoření střední třídy s nějakým majetkovým základem a zabezpečením. Z lidí závislých lna blahovůli OPBH vznikli odpovědní vlastníci, kteří se začali o své nemovitosti starat. A to všechno, i ta privatizace vedla ke zlepšení vzhledu našich obcí a měst, protože zároveň s tím obce použily peníze získané z privatizace na opravy morálně a technicky zastaralého bytového fondu, který jim zůstal, ale také do renovací veřejných prostranství. Bez jednoho kroku není druhého. Bez privatizace by nedošlo k rychlým opravám bytového fondu. To nezajistily ani státní dotace, ale vůle vlastníků, protože si spočítali, že se jim sníží měsíční náklady na bydlení v případě modernizace.

Já jsem přesvědčen o tom, že ve valné většině se vlastníci o bytový fond velmi dobře a efektivně starají. A na to se bohužel zapomíná. Místo toho slyšíme z úst představitelů vlády popření tohoto významu privatizace a kritiku, jako by ty byty z České republiky někam zmizely. Nezmizely. Jsou využívány soukromými osobami. A mě mrzí to popírání vlastnického bydlení, které je skutečnou formou majetkového zabezpečení. Snaha o zajištění bydlení ve svém majetku je znakem zodpovědného přístupu k vlastnímu životu a zároveň

vlastnictví vede přirozeným způsobem k daleko zodpovědnější starosti o nemovitosti. Můžeme samozřejmě najít výjimky, ale obecně tato teze platí. Proto by význam vlastnického bydlení neměl být popírán, neměl by být regulován a neměl by být trestán například touto daní z nabytí nemovitosti.

Proto vás chci na závěr požádat, kolegyně a kolegové napříč politickým spektrem, pojďme společně zrušit tuto nejvíce absurdní a nespravedlivou daň. Pojďme snížit náklady lidem na pořízení vlastního bydlení o 4 %. Zrušením daně určitě dosáhnete ocenění i u vašich voličů. Ukažme společně lidem, že si uvědomujeme nelehkou situaci v oblasti bydlení a že jim chceme alespoň tímto trochu v současné situaci ulehčit. Děkuji za případnou podporu toho návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tedy vystoupí paní poslankyně Jana Krutáková a připraví se pan poslanec Jan Skopeček. Paní poslankyně, máte slovo. Prosím.

Poslankyně Jana Krutáková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, krátce bych chtěl navázat na příspěvek své kolegyně paní poslankyně Věry Kovářové. Obracím se na vás s prosbou o podporu mého pozměňovacího návrhu, který je veden pod písmenem F. Jedná se o médii často zmiňované remízky, které patří mezi naprosto zásadní krajinné prvky.

Nebudu tady dělat přednášku o tom, jakou zásadní funkci remízky v krajině mají v souvislosti se suchem, erozí a zadržováním vody. Prakticky všechny politické strany, které tu sedí, nějakým způsobem proklamují důležitost boje se suchem. (Hluk v sále.) Zde je tedy jeden z nástrojů, který je možné využít. Vládní návrh bohužel předpokládá to, aby byl remízek zaveden v evidenci ekologicky významných prvků, což je pro mnohé drobné vlastníky pouze další administrativní zátěž.

Vláda dále navrhuje osvobození těch ostatních ploch, které mají v katastru nemovitostí uveden způsob využití jako příkop, mokřad, skalní útvar, močál, bažina, jsou mimo zastavěné území obce a nejsou určeny k podnikání. Náš pozměňovací návrh pak doplňuje tento výčet o využití pozemku jako zeleň či skupinu dřevin. Jedná se tedy o osvobození remízku, které budou na pozemku vedeném v katastru jako ostatní plocha. Domnívám se, že prvek je na ostatní ploše naprosto stejně významný jako na poli, a čím více lidí namotivujeme k tomu, aby takový prvek na svém pozemku strpěli, tím lépe pro nás a naše děti.

Jsem přesvědčena, že zásadní dopad do daňových příjmů toto osvobození mít nebude, ale dopad do naší krajiny určitě bude velký. Proto si vás ještě jednou dovoluji požádat o podporu tohoto pozměňovacího návrhu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí pan poslanec Jan Skopeček a připraví se pan poslanec Miroslav Kalousek. Tak pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji pěkně. Já dneska nebudu vystupovat dlouho, svůj hlavní projev jsem přednesl už minulý týden. Přesto bych se zastavil u dvou věcí. Ta první věc je, možná jste zaznamenali čerstvou zprávu Světové banky, nebo čerstvý žebříček Světové banky Doing Business, který zkoumá to, jak se v České republice daří, nebo jaké podmínky pro podnikání v České republice vládou. V tom žebříčku, který vyšel před pár dny, jsme skončili, co se týče podnikatelského prostředí, na 41. místě ze 190 sledovaných zemí. Když se podíváte na ten kompozitní ukazatel blíže, tak zjistíte, že v některých aspektech jsme nadprůměrní, to se týká zcela minimálních bariér třeba pro zahraniční obchod, když se

podíváte na jiné podmínky, tak zjistíte, že jsme v některých podprůměrní, a v některých dokonce na velmi tragickém místě. To tragické místo je např. doba, kterou podnikatel potřebuje pro to, aby získal stavební povolení. Tam jsme z těch 190 zemí někde kolem 140. místa, kde se můžeme srovnávat s Rwandou a podobnými zeměmi, co se týče složitosti vydávání stavebního povolení. Ale to nicméně víme dlouhou dobu a to daňový balíček asi moc šanci změnit nemá, to je spíše na Ministerstvu pro místní rozvoj.

Ale další věc, která už stojí za pozornost, je, i jak si stojíme v podmínkách pro založení podnikání, jinými slovy, jakou administrativou musí projít člověk, který se rozhodne založit v České republice firmu a začít podnikat. V tomto ukazateli, dámy a pánové, jsme ze 190 zemí na 134. místě, jestli se nemýlím, za 130. místem ze 190 zemí, co se týče založení podnikání. To je věc, která podle mého názoru by nás měla bouchnout do očí. Jestli ze 190 zemí včetně zemí rozvojových si ve složitosti založení firmy v České republice stojíme na takovémto místě, tak se ptejte sami sebe, jak motivujeme lidi k tomu, aby zakládali v České republice firmy.

Další součást toho kompozitního ukazatele je i složitost a výše daní. Tam už nejsme na tragickém místě jako u stavebního povolení nebo u zakládání firmy, ale pohybujeme se na příčce 54. ze 190 zemí, 53. nebo 54. To je rovněž podprůměrné číslo, i když celkově jsme 41. To znamená, že ani složitost daňového prostředí a výše daní nám nepomáhá v tom, abychom se v tom ukazateli posunovali výše. Mimo jiné nás přeskočilo na 40. místě Polsko, země, se kterou se bezesporu můžeme srovnávat. A není jakýkoli důvod – vždycky jsme v tom potransformačním období byli před Polskem, co se týče nějaké ekonomické výkonnosti. V posledních letech už to neplatí, ale není žádný důvod, abychom zrovna s Polskem nesoutěžili o to přeskočit právě zemi, se kterou se podle mě v řadě ukazatelů můžeme srovnávat. Čili složitost a výše daní 54. pořadí ze 190 zemí, sráží nás to v tom celkovém žebříčku o několik příček níže. Kdyby daňové prostředí bylo přijatelnější, tak jsme tu 41. pozici mohli vytáhnout někam líp.

Ten žebříček se konstruuje celé roky a daňová oblast, složitost daní a výše daní patří dlouhodobě celá léta mezi tu část ukazatele, která nám komplikuje umístění, komplikuje nám šanci umístit se v tom žebříčku Doing Business na vyšších příčkách. Já bych ten žebříček samozřejmě nijak nepřeceňoval, má svoji metodiku, můžeme se o tom dlouze bavit, ale bezesporu když se investor nebo nějaký podnikatel rozhoduje, tak než aby trávil čas nějakými složitějšími analýzami, které třeba můžou přijít v nějaké druhé, třetí fázi, tak se bezesporu dívá i na tyto zjednodušující žebříčky. A pokud prostě vidí před Českou republikou Polsko a hledá zemi v tomto regionu, kde by investoval, kde by chtěl začít podnikat, a ten žebříček mu nabídne Polsko na lepším místě, tak bezesporu se ten člověk bude orientovat spíše na to Polsko a tu druhou a třetí analýzu si primárně udělá o tom Polsku spíše než o České republice. A já myslím, že to je škoda, že je škoda, že složitost daňového prostředí nás dlouhodobě táhne v tomto žebříčku spolu, jak už jsem říkal, se složitostí stavebního řízení a se složitostí zahájení nebo založení firmy směrem dolů.

No a odpovědí vlády České republiky na tento žebříček a na toto nelichotivé umístění, co se týče našeho daňového prostředí, odpovědí vlády není snižování daní, není rušení některých zbytečných daní, není zjednodušování daňového systému, ale odpovědí vlády na toto nelichotivé číslo je daňový balíček, který nejenom že daně nezjednodušuje, ale který daně dále zvyšuje, což znamená, že se pravděpodobně v těch dalších letech pořadí v tom žebříčku nezmění.

Když se podíváte na jeden ukazatel, který v rámci sestavování žebříčku Světová banka analyzuje a řeší, tak je to počet hodin, které musí průměrná středně velká firma v dané zemi trávit plněním daňových povinností, tzn. vyplňováním daňového přiznání, počítáním daní, platbou daní. A když se podíváte na počet hodin, které musí za rok strávit, tak je to stále více

jak 200 hodin, jestli se nemýlím, tak 230. Oproti minulému roku, kdy Světová banka počítala stejný ukazatel, jsme se nezlepšili v tomto ukazateli ani o hodinu. Jak loni, tak letos musí průměrně velká firma trávit 230 hodin daňovou administrativou, daňovými povinnostmi.

Je tedy zcela zřejmé, na co by se současná vláda měla zaměřit, co by měla dělat. Určitě to není zvyšování daní, určitě je to spíše snaha některé daně zrušit. My už jsme tady opakovaně předkládali zrušení silniční daně, zrušení daně z nabytí nemovitosti, které nejsou z toho fiskálního hlediska těmi nejdůležitějšími daněmi, co se týče jejich výnosů, příjmů do státního rozpočtu, ale přesto komplikují život našim spoluobčanům a podnikatelům. Ale místo toho, abychom se v žebříčku posouvali vzhůru, tak se díky této vládě budeme propadat směrem dolů.

Druhou věcí, o které jsem se chtěl zmínit, je složená daňová kvóta. To platí zejména pro kolegy z hnutí ANO. Věřte, nebo nevěřte, ale můžete si to ověřit v nejrůznějších učebnicích daňové teorie, složená daňová kvóta je skutečně nejpřesnějším ukazatelem, který měří daňové břemeno v kterékoli zemi. Ve chvíli, kdy složená daňová kvóta roste, tak je zřejmé, že roste daňové břemeno, které se v té dané zemi uvaluje na občany a firmy. Když složená daňová kvóta klesá, tak to znamená, že se snižuje daňové břemeno, které je uvalováno na občany a firmy. Čili když pan předseda Poslanecké sněmovny, váš spolustraník, říká, že má-li vzrůst v příštím roce daňová kvóta z 35,2 na 35,9, že to však automaticky neznamená vyšší daňové zatížení, jak zkouší tvrdit opozice, tak prostě nemá pravdu a mýlí se, protože složená daňová kvóta měří daňové břemeno. Není to žádná politická teze, není to žádný politický bič, kterým bychom vás chtěli mlátit, je to prostě jasný ukazatel, který se v daňové teorii používá. Váš pan kolega zvyšování složené daňové kvóty vysvětlil, že to říká to, že se zlepšuje efektivita výběru daní. Ale složená daňová kvóta s efektivitou výběru daní nemá nic společného.

Pokud bychom chtěli měřit efektivitu výběru daní, tak na straně státu bychom ji museli měřit a ptát se, kolik nákladů, jaký objem nákladů musí stát vynaložit na to, aby získal jednu korunu daňových příjmů. Můžeme se bavit o tom, jestli při dnešním obrovském růstu daňových příjmů z roku na rok skutečně daňová efektivita neroste, protože náklady Finanční správy mohou růst pomaleji. A já vám klidně podepíšu, že takto relativně se efektivita výběru daní může zvyšovat, ale o tom skutečně nic neříká složená daňová kvóta. To bychom se museli podívat na náklady státu, na to, jakým způsobem vybírá daně, podívat se na objem vybraných daní, srovnat náklady na Finanční správu, udělat časovou řadu v rámci několika let a říci si, jestli stát dokáže vybírat více daní třeba se stejným objemem úředníků, se stejným objemem nákladů na Finanční správu. Samozřejmě ani efektivita na straně těch, co ty daně platí, tak rovněž nejde mluvit s rostoucí složenou daňovou kvótou o nějaké větší efektivitě. Efektivita na straně daňového poplatníka, co se týče plnění daňových povinností, to je právě třeba ten ukazatel počtu hodin, které podnikatel musí trávit tím, než vyplní daňové přiznání a než se vypořádá s veškerou daňovou administrativou.

Váš pan kolega při té argumentaci říkal, že složená daňová kvóta je prostý zlomek vyjadřující poměr daňových výnosů k hrubému domácímu produktu, což má pravdu, a dodává, že se tedy může měnit ve chvíli, kdy roste jmenovatel nebo čítec, nebo mohou růst oba, nebo jenom jmenovatel a čítec může zůstat stabilní. To všechno je pravda. Ale jestliže žijeme v období ekonomického růstu a HDP je ve spodní části zlomku a hrubý domácí produkt poměrně rychle roste, a vám přesto roste i celá složená daňová kvóta, tak to znamená, že vybíráte a vytaháváte z kapes daňových poplatníků ještě více peněz, než roste samotná ekonomika. Čili tímto argumentem, tímto popisem toho zlomku se pan předseda Poslanecké sněmovny usvědčil z toho, že vlastně říká, že tato vláda zatěžuje daňové poplatníky větším tempem, než roste samotný hrubý domácí produkt. Já bych byl schopen pochopit tuto argumentaci ve chvíli, kdy by se hnutí ANO bránilo zvyšující se daňové kvótě z titulu toho, že klesne hrubý domácí produkt. (K poslanci hovoří mimo mikrofon ministryně financí.)

Pardon, paní poslankyně? (Ministryně financí upřesňuje, že je ministryně, nikoliv poslankyně.) Ano, pardon. Paní ministryně, přeslechl jsem vaši poznámku.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pardon, já bych požádal, abychom spolu komunikovali skrze mikrofon. (Ministryně financí hovoří opět mimo mikrofon.)

Poslanec Jan Skopeček: K daňové kvótě. Takže bych pochopil tuto argumentaci ve chvíli, kdy bychom byli v recesi, kdy by hrubý domácí produkt, ta dolní část toho zlomku klesala, pak by složená daňová kvóta rostla i bez toho, že byste museli vybrat byt' jednu korunu na daních meziročně víc. Pak bych pochopil argumentaci toho, že to je zlomkem a že to je recesí a že vy neuděláte nic s tím, že ekonomika prostě z roku na rok klesá a že díky tomu poklesu HDP, který je v dolní části zlomku, se celý ten ukazatel zvyšuje, aniž byste vybrali o korunu vyšší daně. Ale to se neděje. My žijeme v situaci, kdy hrubý domácí produkt roste, a to, že součástí růstu hrubého domácího produktu je, že vedle toho roste i složená daňová kvóta, ukazuje na to, že zkrátka daňové inkaso roste ještě rychleji než samotná ekonomika, což je důkaz toho, že je to vaše práce, že je to vaše zvýšení daní, že je to váš růst daňového břemene, ze kterého se zkrátka nevymluvíte.

Takže jenom prosím, když používáme ukazatele, jako je složená daňová kvóta, tak skutečně o nich mluvíme se znalostí věci, skutečně použijeme pravdivé popisy, pravdivé analýzy, které z ní vycházejí, a pokud složená daňová kvóta roste, věřte, že tomu bylo tak vždycky a bude tomu i v budoucnosti, že roste-li složená daňová kvóta, že to znamená, že z ekonomiky zkrátka vybíráte relativně čím dál tím víc peněz, berete je ze soukromého efektivnějšího sektoru a chcete je přerozdělovat v tom méně efektivním veřejném. Je to jednoduchá logika a z toho se skutečně nevymluvíte.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. A teď tedy, abychom v tom měli pořádek, tady mám tři faktické poznámky. Víím, že se mi paní místopředsedkyně Valachová hlásila, tak teď nevím, jestli jí pánové Kohoutek, Bláha a Španěl dají přednost. Vypadá to, že máte přednost, takže prosím, a pak se mi hlásí paní ministryně.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych jménem poslaneckého klubu sociální demokracie a poslaneckého klubu hnutí ANO navrhla následující. Navrhuji, aby Sněmovna podle § 54 odst. 4 rozhodla o zařazení třetích čtení 36. schůze Poslanecké sněmovny na čtvrtek 31. 10., a zároveň podle § 95a jednacího řádu navrhuji, aby Poslanecká sněmovna vyčlenila v tento den dobu pro jejich projednávání od 9 do 19 hodin. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Nevím, jestli jsem to správně zaznamenal. Vyčlenit dobu pro třetí čtení na čtvrtek 31. 10. od 9 do 19 hodin. To je procedurální návrh, který je v tuto chvíli hlasovatelný.

Pan předseda klubu KDU-ČSL. Prosím.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo. Pane místopředsedo, standardně jsou na třetí čtení určeny jednací dny středa a pátek, z toho důvodu vznáším jménem tří poslaneckých klubů, KDU-ČSL, TOP 09 a ODS, veto na tento návrh. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Takže tím pádem to nemůžeme hlasovat. A další procedurální návrhy, které bych v tuto chvíli měl řešit, nemám. Takže poprosím pány poslance Kohoutka, Bláhu a Španěla, kteří jsou v tuto chvíli přihlášení k faktickým poznámkám, a potom by byla na řadě paní ministryně. Prosím. (Velký hluk v sále.)

Poslanec Tomáš Kohoutek: Děkuji. Dobré odpoledne. Vážený pane předsedající, paní ministryně, kolegyně, kolegové, já si dovoluji vašim prostřednictvím reagovat na pana Skopečka. Mě veškeré statistiky, Doing Business a podobně neskutečně udivují, protože –

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Pane poslanče, já vás přeruším, pak vám dám více času, ale není tady slyšet. Myslím, že i vy oceníte, když vás kolegové uslyší, takže prosím o klid a můžete pokračovat.

Poslanec Tomáš Kohoutek: Děkuji. Dámy a pánové, pokud někdo z vás neví, jak dlouho trvá založit společnost nebo firmu v České republice v dnešních dnech, tak je to jeden jediný den. Ten proces je jednoduchý. Ráno přijdete k notáři nebo notářce, podepíšete zakladatelskou listinu nebo společenskou smlouvu, notář vám vyhotoví notářský zápis, vy si mezitím dojdete na živnostenský úřad, dojdete si do banky, založíte účet na firmu, odpoledne se k dotyčnému notáři nebo notářce vrátíte, podepíšete další dokumenty a druhý den máte společnost s ručením omezeným zapsanou v obchodním rejstříku. Takže i v dnešní době v tento čas založit firmu v České republice trvá jeden den. Pokud vám to nefunguje v Praze, přijďte do Děčína, děčínský živnostenský úřad i další příslušné úřady například v Děčíně nebo severních Čechách takto fungují a společnost máte za jeden den.

Dovolím si reagovat na průběh dnešní schůze. Vážená opozice, pokud říkáte, že neobstruujete a chcete diskutovat, tak teď jste měli v dnešní den dva příklady, návrh pana předsedy Faltýnka a návrh kolegy Valachové. Pokud chcete diskutovat a jde vám skutečně o to ten daňový balíček probrat, teď jste mohli hlasovat dneska do devíti hodin nebo do sedmi hodin zítra, ale zavetovali jste to. Takže vám nejde o diskusi, ale o obstrukce. Děkuji. (Potlesk z levé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. A nyní pan poslanec Bláha, poté pan poslanec Španěl s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, kolegové, já už musím reagovat na pana Skopečka prostřednictvím pana předsedajícího, protože to je až neuvěřitelné, co nám tady povídá. On nám povídá o podnikatelích, ale ani jednou nebyl na podnikatelské radě, ani jednou nebyl na podvýboru pro podnikatelské prostředí, ani ve skupině pro snižování administrativní zátěže, ale všechno ví, všechno zná, jak to všechno dlouho trvá, a neví o tom vůbec nic.

Teď jste slyšeli, jak dlouho trvá založit s. r. o. Živnost, na to vám stačí přihlásit se na Portál občana. A pokud nechcete být plátce DPH, jako že nejste nuceni být hnedka plátce DPH, protože nejdřív můžete podnikat, pak zjistíte, že splňujete predikci milion, tak se můžete přihlásit, nebo musíte, je vaše povinnost se přihlásit, a jelikož tam, kde se zkoumá, tam není patrně úplně všechno, takže založit opravdu firmu nebo živnost dneska netrvá ani ten den. Trvá to několik minut přes Portál občana. Vyzkoušejte si, nebo si nechte od MPO vyjet podrobný návod, běžte na jejich stránky, tam je návod, jak musíte postupovat, a bude vám to všechno jasné.

My, kteří se zabýváme opravdu podnikáním, tak se snažíme snižovat zátěž podnikatelů a něco pro to děláme. Ale většina lidí, která tady o tom diskutuje, a převážně pan Skopeček, o tom mluví jen teoreticky. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Další je tedy pan poslanec Španěl a připraví se pan poslanec Skopeček s reakcí. Prosím.

Poslanec Lubomír Španěl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, já jen velmi krátce v rámci principu opakování je matka moudrosti. My jsme daňový balíček, vládní daňový balíček, jako SPD také nepodpoříme, protože jsme zásadně proti vykrádání peněženek občanů, aniž bychom toto navyšování poctivě pracujícím nějak kompenzovali.

Jak jsem řekl, jsme ve třetím čtení. Nevíme díky obstrukcím ostatních stran, kdy na hlasování dojde, ale neškodí, když myslím připomenu naše tři pozměňovací návrhy, které nám rozpočtový výbor shodil ze stolu. Myslím, že tyto naše pozměňovací návrhy by rozpočet České republiky určitě nezruinovaly a pomohly by určitě mladým rodinám a pracujícím, takže já vám je připomenu. Navrhovali jsme navýšení nezdanitelného příjmu z příležitostného prodeje. Tam myslím jde o banální záležitost z pohledu rozpočtu. Navýšení základní slevy na poplatníka, která už je spoustu let na stejné úrovni, ta by opravdu pomohla našim občanům, a navrhovali jsme snížení daně malým firmám, obdobně jako je to na Slovensku. Prosím vás, kdo může, podpořte tyto zákony, protože jsou opravdu ve prospěch pracujících. Děkuji. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Děkuji za dodržení času. A nyní, abych se v tom vyznal, tak nyní s faktickými poznámkami páni poslanci Skopeček, Stanjura, Kalousek, Ferjenčík. Pak mám s faktickou poznámkou pana předsedu Bartoška. (O slovo se hlásí i ministryně Schillerová.) Paní ministryně chce s faktickou poznámkou, nebo s přednostním právem? S faktickou poznámkou. Tak se omlouvám, v tom případě vás zařadím před pana předsedu... Za pana poslance Skopečka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji pěkně. K mým dvěma předřečníkům, k panu kolegovi Bláhovi. Kdybyste měl mluvit jenom o tom, čemu rozumíte, tak také bezesporu tady nemluvíte každou poslaneckou schůzi. Nevím, co mě obviňujete z toho, že jsem nikdy nepodnikal. Já jsem vedl několik let občanské sdružení, které vyvíjelo i podnikatelskou činnost. To je za prvé, ale myslím si, že to sem nepatří. Já jsem necitoval své dojmy, já jsem citoval ze zprávy Světové banky, která každoročně sestavuje žebříček zemí mj. podle kritéria snadnosti založení podnikání. Jestli chcete argumentovat, tak neargumentujte proti mně. Já jsem si to nevymyslel, ten žebříček jsem nesestavil, ten žebříček sestavila Světová banka, tak se obraťte na Světovou banku, řekněte, že nemá pravdu, ale v tuhle chvíli prostě vydala před pár dny zprávu, kdy my jsme na 134. místě. To znamená, že 133 zemí před námi má pravděpodobně založení firmy ještě snadnější, ještě rychlejší. To je celé. Není to můj výmysl. Je to statistika, kterou Světová banka vydává každoročně. Takže to je jenom k tomu meritmu té věci, o které jste mluvil. Nechápu váš osobní výpad. Víím, co je to podnikání. Vedl jsem sdružení, které podnikatelskou činnost vyvíjelo.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní paní ministryně s faktickou poznámkou, poté pan předseda Stanjura, poté pan předseda Kalousek. Prosím.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Já budu rychlá a budu jenom tady k té debatě, která zazněla. Doing Business, pane poslanče Skopečku. Můžu se vyjadřovat jenom k části paying taxes, za kterou zodpovídám. Takže tam už – my se tomu skutečně věnujeme už asi tři roky poctivě. Jenom pro lidi, aby věděli, o co jde. Modelovou firmou – proto to nikdy nebude zajímat zahraniční investory – modelovou firmou je česká firma, nebo tedy národní, která má asi 60 zaměstnanců, vyrábí tuším nějaké keramické květináče, vůbec nevyváží, nemá žádný styk prostě – stoprocentně... Já se tomu věnuji již několik let, pane poslanče. Věřte mi, opravdu, z hlavy mohu kdykoliv. My jsme se tam v oblasti paying taxes už několikrát rok za sebou zlepšovali. Letos jsme parametricky zůstali na stejném místě, ale připouštím, že v jednom subparametru, a tento subparametr je délka prověřování podezřelého nároku na odpočet, jsme se posunuli o několik hodin, prostě máme tam delší prověřování kontrolních postupů. My jsme jakoby zůstali v tom parametru na stejném, ale jsou země, které nás přeskočily. A až se podaří v této Poslanecké sněmovně, a já věřím, že to bude i s vaší podporou, prosadit legislativu k projektu Moje daně, tak věřte, že i v tomto parametru bude rychlé zlepšení.

A teď ještě prosím vás ke složené daňové kvótě, co nejjednodušeji. Je to poměr daňových výnosů, to znamená, v čitateli máme vlastně celkový výnos z daní, cel a jiných poplatků, ve jmenovateli máme HDP. A to, že nám roste složená daňová kvóta, a vy to dobře víte, není dáno tím, že by se zvedaly sazby –

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Čas, paní ministryně! Já se omlouvám, ale bohužel se budete muset přihlásit znovu. (Dobře, tak já se přihlásím znovu.)

A nyní pan poslanec Kalousek s faktickou poznámkou, poté pan poslanec Ferjenčík, poté pan poslanec Bláha, poté pan poslanec Skopeček, poté paní ministryně. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Děkuji za slovo. Chtěl jsem ve smyslu jednacího řádu reagovat na vystoupení pana poslance Kohoutka, na odpověď na otázku, zda se jedná o diskuzi, nebo zda se jedná o obstrukce. Jedná se o to, pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, že vás toužíme přesvědčit o výhodách některých našich pozměňovacích návrhů. Je mi úplně jasné, že vás nepřesvědčíme o všech, ale o některých bychom vás přesvědčit chtěli, a to přesvědčování má své etapy. Prostě několik hodin se přesvědčuje, vy pak o tom přemýšlíte, pak vás budeme zase přesvědčovat, pak o tom budete zase přemýšlet. Já pamatuji doby, kdy opozice s koalicí dokázala o pozměňovacích návrzích seriózně jednat, a pevně věřím, že jsme něčeho takového také schopni. Takže vám chci říct, že ta doba, kdy se budeme navzájem přesvědčovat a přemýšlet, záleží na vás úplně stejně jako na nás. My jsme kdykoliv v následujících týdnech připraveni zasednout k jednacímu stolu.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní pan poslanec Ferjenčík, připraví se pan poslanec Bláha. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem chtěl jenom fakticky reagovat na kolegu Španěla, který uvedl, že návrhy SPD byly smeteny ze stolu na rozpočtovém výboru. Pokud se nemýlím, tak k návrhům SPD nebylo přijato stanovisko, což rozhodně neznamená, že by byly smeteny ze stolu. V zásadě rozpočtový výbor podpořil několik návrhů a ke zbytku nepřijal stanovisko, což je ostatně i důvod, proč kolegové napravo se snaží vyvolat tu debatu, protože jsou si vědomi toho, že ten zákon je i uvnitř vládní koalice značně kontroverzní.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní pan poslanec Bláha s faktickou poznámkou, poté pan poslanec Skopeček, poté paní ministryně. Prosím.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, kolegové, já jsem vůbec nechtěl reagovat na to, jestli někdo podnikal, nebo nepodnikal, ale na to, že se tady celou dobu oháníme podnikateli, ale ve výsledku o konkrétních věcech nevíme vůbec nic. Pokud chceme pro podnikatele něco udělat, tak je potřeba opravdu konat, a ne to, co se tady děje celých 30 let, že se o tom tady neustále hovoří a hovoří a hovoří a hovoří a hovoří, ale nic se absolutně neděje. Neděje se nic až do dejme tomu posledních dvou let, když se podíváte dneska na Ministerstvo průmyslu a obchodu a půjdete se podívat na to, co se všechno připravuje – podnikatelské desatero, živnostenský balíček, tak to jsou kroky, které směřují k tomu, aby se snížila administrativa, aby se snížila zátěž podnikatelů, ale předtím nám všem podnikatelům pouze přibývalo, přibývalo, přibývalo. Já už jsem to tady několikrát říkal. Když jsem začínal, nemusel jsem jako podnikatel nic. Ale pak to přišlo. Jedna smršť za druhou, jedna povinnost za druhou. A stačí se podívat do minulosti, kdo nám tady vládl. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní tedy pan poslanec Skopeček, poté paní ministryně Schillerová s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Skopeček: Tak neodpustím si reagovat i na kolegu Blahu. V tom balíčku, který projednáváme, máme pozměňující – Bláhu, pardon, omlouvám se – máme pozměňující návrh, který zvyšuje limit pro registraci k dani z přidané hodnoty z milionu na dva. To bezesporu uznáte, že je věc, která podnikatelům velmi prospěje, protože řadě z nich sníží administrativní zatížení, a vy tedy můžete podnikání podpořit prostřednictvím tohoto našeho pozměňujícího návrhu, když už máte tak ta plná ústa.

K paní ministryni. Chtěl bych jí v jedné věci opravit. Ona říká, že umí Doing Business zpaměti. No, není úplně přesná. Měla pravdu v tom, že se zkoumá středně velká firma, ale neměla pravdu, že se zkoumá středně velká firma, která nemá zahraniční obchod, protože v rámci toho ukazatele Doing Business je právě i snadnost mezinárodně obchodní výměny – trading across borders. Je tam ukazatel. Takže když chce paní ministryně přece jen ten ukazatel citovat z hlavy, tak ať si to nejdřív dostuduje, ať je to přesnější. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní bude mít možnost reagovat, případně se doplnit paní ministryně. Máte slovo.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Oblast paying taxes modelová firma je taková, jak jsem ji popsala. Končím.

Vracím se ke složené daňové kvótě. Takže v čitateli máme celkový výběr daní, cel a poplatků. Ve jmenovateli máme HDP. Samozřejmě že občané vědí, že nerostou sazby. Oni vědí, že žádné sazby se nezvyšují, ale patří tam i lepší výběr daní. A ten jsme samozřejmě zabezpečili. Takže se část šedé ekonomiky přelila prostě z toho jmenovatele do čitatele, a proto nám vzrostla složená daňová kvóta. Prostě lépe vybíráme daně. To je celé jednoduché vysvětlení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. A nyní pan poslanec Bartošek. Děkuji, že se přihlásil elektronicky. Možná, než dorazí k mikrofonu, tak vás seznámím s omluvenkami. Omlouvá se nám z dnešního jednacího dne z pracovních důvodů pan

poslanec Klaus, omlouvá se nám mezi 13. a 14. hodinou paní poslankyně Mračková Vildumetzová z důvodu návštěvy lékaře, omlouvá se nám pan poslanec Schwarzenberg mezi 12. a 19. hodinou z pracovních důvodů a z 1. 11. se z celého jednacího dne omlouvá z pracovních důvodů paní poslankyně Golasowská.

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji, pane místopředsedo. Krátká reakce na pana poslance Kohoutka. Ten návrh zákona, pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, je zde od května? Myslím že jo. To, že jste to nechtěli předřadit opakovaně v době, když to sem doputovalo, to, že jste to netlačili jako svoji prioritu, to je záležitostí opozice? To přece nemyslíte vážně. Sami dobře víte, že tento daňový balíček se započítává do rozpočtu příštího roku. To znamená, jestli jste to chtěli jako prioritu, měli jste to urgentně řešit v době, když to přišlo do Poslanecké sněmovny. Nyní, když jste tlačeni časem a my o tom chceme řádně diskutovat, tak přeci to je záležitost vaše, že jste to neměli jako prioritu, a ne opozice.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní pan poslanec Kalousek, poté pan poslanec Bláha, poté pan poslanec Skopeček, poté další. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Vaším prostřednictvím bych se chtěl obrátit na pana poslance Bláhu, který tady říkal: Třicet let se tady zaštiťujete podnikateli, neudělali jste pro ně nic. Prostřednictvím předsedajícího pane poslanče, z těch třiceti let je těch šest posledních vašich. Proč pořád vystupujete jako opoziční strana, která se dere k vládě a udělá to lépe, než se dařilo nám, když už jste nám to mohli šest let předvést? A předvádíte co? Předvádíte zvyšování daní. Předvádíte zvyšování administrativy. To je všechno, co vůči podnikatelům předvádíte.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní pan poslanec Bláha, poté pan poslanec Skopeček, poté pan poslanec Španěl. Prosím.

Poslanec Jiří Bláha: Vážení kolegové, kolegyně. Já bych rád panu Skopečkovi tady představil kroky, které se dějí na... prostřednictvím pana předsedajícího, které se dějí na Ministerstvu průmyslu a obchodu, ale samozřejmě tím i všem, kteří nechodí do toho podnikatelského prostředí, nechodí tam, kde se tvoří to, co se může udát. To znamená, že tady je deset bodů pro živnost a deset bodů pro podnikatele, na kterých MPO pracuje. Takže například podpora rodinného podnikání zjednoduší rozjezd, změny v zákonech jen dvakrát ročně. Konec daňovým výjimkám, jednotná databáze formulářů, všechny povinnosti a informace na jednom místě, omezení statistických průzkumů, jednodušší a nižší daně nejen pro firmy, kompenzace exekučních nákladů, vstřícnější stavební úřad, přívětivá legislativa, všechny povinnosti pro podnikatele na jednom místě, digitalizace formulářů, kontroly bez šikany, tzv. kontrolní web, na kterém pracujeme, už je to v širší podobě, kdy se diskutuje s jednotlivými úřady, jak to bude fungovat. Zahajují své podnikání bez bariér, rodinné podniky a další body, které vás určitě budou zajímat, pokud se dostavíte na jednotlivé komise nebo místa, kde se o tom bavíme a kde se to snažíme posunout. Takže je to jenom o vašem čase, o vaší iniciativě. Nikdo vám nebrání, abyste přišel do těch míst, kde můžete něco změnit. Ale tím, že tady budeme povídat, tak nezměníme vůbec nic jako předcházejících třicet let. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní pan poslanec Skopec s faktickou poznámkou, poté pan poslanec Španěl, poté pan poslanec Kalousek. Prosím.

Poslanec Jan Skopec: Pane kolego, já jsem členem rozpočtového výboru, věřte, že to je místo, kde se o podmínkách pro podnikání, o daňovém systému bavíme velmi detailně. Také jsem vás tam ještě nikdy neviděl a neusuzuji z toho, že by vás podnikatelské prostředí nezajímalo. Takže když dostanu pozvánku nebo když bude zajímavé téma, rád přijdu do vašeho výboru, do hospodářského, do podvýboru pro podnikání. Vůbec s tím nemám problém. Vás recipročně zvu na rozpočtový výbor, kde se také velmi podrobně o podmínkách podnikání bavíme. To je jedna věc.

K paní ministryni. I kdybych připustil na vteřinu, že se zlepšila efektivita výběru daně, tak by to přece měl být argument pro to, že není důvod díky tomu daně zvyšovat. Vy můžete říct tedy: nám se daří vybírat při stávajících sazbách více daní, je to skvělé, a díky tomu prostě můžeme daně snížit, protože abychom zachovali složenou daňovou kvótu na nízké úrovni, na konkurenceschopné úrovni v mezinárodním srovnání, tak my díky tomu, že lépe vybíráme a vybíráme více, si můžeme dovolit nižší sazby daně.

Koneckonců všichni si vzpomínáme, když se pan premiér, nebo ještě tehdy ministr financí Babiš snažil prosadit elektronickou evidenci tržeb, tak jeden z jeho hlavních argumentů, kterými tlačil i na své koaliční partnery, bylo přece argument toho, že pokud mi neschválíte EET a nezvýšíme efektivitu výběru daní, já budu nucen přistoupit ke zvýšení daní. Pokud mi schválíte EET a zvětšíme efektivitu výběru daní, tak já daně zvyšovat nebudu muset. A v jaké jsme dneska situaci? Máme EET, které Andrej Babiš prosadil, a máme i zvyšování daní a máme zvyšování složené daňové kvóty, která prostě je, a nevymluvíte to nikomu, ukazatelem toho, jak velké nadměrné břemeno musí nést český daňový poplatník, a to se prostě za vaší vlády zvyšuje. (Předsedající upozorňuje na čas.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní pan poslanec Španěl s faktickou poznámkou, poté pan poslanec Kalousek, poté pan místopředseda Okamura, poté paní ministryně Schillerová. Prosím.

Poslanec Lubomír Španěl: Děkuji. Dámy a pánové, já budu reagovat prostřednictvím pana předsedajícího na pana Ferjenčíka. Ano, máte pravdu. Ne všechny naše pozměňovací návrhy byly smeteny ze stolu. Pozměňovací návrh o zvýšení základní slevy na poplatníka, nepřijal rozpočtový výbor stanovisko, takže nám byly smeteny ze stolu jenom ty dva zbývající pozměňovací návrhy. Přesto, nebo proto bych chtěl zde z tohoto místa poděkovat všem, kteří alespoň tento jeden náš pozměňovací návrh podpořili. A věřte, že my na klubu vyhodnotíme, protože víme, že jsou tam ještě další dobré pozměňovací návrhy, vyhodnotíme a podpoříme ty, které budou ve prospěch lidí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. A nyní pan poslanec Kalousek s faktickou poznámkou, poté pan místopředseda Okamura, poté paní ministryně. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Prostřednictvím pana předsedajícího pane poslance Bláho, já samozřejmě vítám, že si tam takhle hezky povídáte a že už jste napsali několik papírů a na ten papír jste napsali mnoho bodů. Ale přiznám se vám, že za svoji praxi jsem takových papírů a takových bodů viděl a četl mnoho a že od napsání na papír k aplikaci je poměrně dlouhá cesta. Vy máte za sebou už šest let vlády. A chcete nám říct, že vy, kteří jste přišli narovnat a zlepšit to podnikatelské prostředí, že po šesti letech jste napsali

pár papírů? A to, že je to, co těm podnikatelům přinášíte? Zatímco zvýšení administrativy a zvyšování daní jsou reálné kroky, které uvádíte do společenské praxe. Tak až se některé ty body, které jste tady předčítal, do té praxe uvedou, tak možná vás začnu brát v tom trochu vážně. Ale zatím, jak jsme si přečetli v programovém prohlášení této i minulé vlády, ve které bylo hnutí ANO, že bude zrušena superhrubá mzda, nic takového se nestane, pokud se tedy nerozhodnete přijmout můj pozměňující návrh v této materii, kterou teď projednáváme. Už šest let máte hezky na papíře, jak provedete tu penzijní reformu. Nic takového se nestane, protože vím, kam zatím dospěla ona komise pro spravedlivé důchody, a nelze se obávat toho, že byste skutečně do konce tohoto volebního období něco smysluplného předložili. A takhle je to úplně se vším. Těch šest let jde za vámi, pane poslanče, ne za námi.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní pan místopředseda Okamura s faktickou poznámkou a poté, předpokládám, paní ministryně také s faktickou poznámkou. Ano. Máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, v reakci na dnešní diskusi bych zopakoval stanovisko našeho hnutí SPD.

Vláda hnutí ANO, ČSSD a KSČM zvyšuje daně. Máme tady daňový balíček, kde navrhuje zvýšit daně od 1. 1. 2020, a SPD s tím zásadně nesouhlasí.

Na druhou stranu zároveň při pohledu na vládou navržený rozpočet na příští rok navrhuje vyplácet nadále horentní sumy nepřizpůsobivým, nadále bude vyplácet horentní sumy politickým neziskovým organizacím, to znamená těm, co propagují multikulturalismus, migraci, gender, EU. Nám samozřejmě nevádí v SPD, naopak podporujeme ty organizace, které se starají o staré lidi, o potřebné lidi. O tom to není. Vláda podporuje tyto. Dále podporuje různé zahraniční mise České armády, které vysávají státní kasu. A dále samozřejmě jsou to i ty miliardy na tu zpackanou inkluzi ve školství. Takže na jednu stranu vláda sdírá pracující a slušné lidi, sdírá je na kost, protože složená daňová kvóta v ČR patří vůbec k nejvyšším. To znamená, že slušní, řádní občané platí jak mourovatí, jsou sedřeni na kost. Na druhou stranu se tady vyplácejí horentní sumy nepřizpůsobivým. Takže s tím my jako SPD v žádném případě nesouhlasíme. Proto SPD nepodpoří tento takzvaný daňový balíček, protože pro SPD jsou na prvním místě slušní a řádní lidé. A kdyby vláda škrtila tyhle ty nepotřebné výdaje, o kterých jsem hovořil, tak můžeme zvýšit důchody jak starobní, invalidní a můžeme podpořit pracující rodiny s dětmi a můžeme ulevit také malým a středním živnostníkům. Ale vláda má prostě jiné priority.

Trošku musím zareagovat i na TOP 09 a ODS. Oni se tady prsí tím, že nechtějí zvyšovat daně, ale vy, když jste začali vládnout, jste přece hned zvýšili DPH a obelhali jste voliče (upozornění na čas), hned jste zvýšili daně.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní paní ministryně, prosím.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Tak já jenom – aha, pan poslanec Skopec tady není, nevádí. Tak to řeknu do pléna. Za posledních pět let jsme zvýšili, a není v tom rok 2019, jsme vlastně vybrali navíc o víc než 450 miliard na dani. Díky tomu – a velkou měrou se na tom podílí opatření z dílny Ministerstva financí, kontrolní hlášení a pak EET, bohužel jenom první a druhá vlna. Ale velkou měrou samozřejmě kontrolní hlášení. Díky tomu jsme snížili daně o téměř 100 miliard a další snížení vstoupí v účinnost 1. května 2020 v souvislosti s novelou zákona o dani z přidané hodnoty, která souvisí s novelou zákona o EET. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. A jsou zde ještě dvě faktické poznámky. Pan poslanec Bláha, poté pan poslanec Kalousek a přihlásil se pan poslanec Skopeček. Takže prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Bláha: Děkuji za slovo. Takže já zase musím reagovat prostřednictvím pana předsedajícího, tentokrát na pana Kalouska. To, co se jednou pokazí, tak než to napravíte, tak to trvá dvakrát tolik času, než trvalo to pokazit. To jenom tak pro informaci. A ti, kteří něco dělají, opravdu dělají, nejenom o tom teoreticky mluví, tak to znají ze své praxe.

A co se týče k tomu, co děláme s MPO společně, tak třeba podpora rodinného podnikání – máme splněno na 25 %. Jednodušší rozjezd firmy, a vyzkoušejte si to schválně založit firmu, přijdete na to, máme splněno z 66 %. Konec daňovým výjimkám – máme splněno 33 %, jednotná databáze formuláře – splněno na 50 %, všechny povinnosti a informace na jednom místě – splněno na 50 %, omezení statistických průzkumů – splněno na 50 %. A takto jedeme. Máme na to pouhopouhé čtyři roky a věřte tomu, že ten začátek nebyl jednoduchý, protože prostě jednotlivé úřady, úředníci na to nebyli připraveni. Nebyli připraveni na tempo, nebyli přepraveni na to, že prostě je potřeba pro podnikatele něco udělat. Protože byli zvyklí, a tak mi to i jeden náměstek řekl, já tady už 12 let podávám tyto zprávy a nikomu se to nikdy, nikdo neměl nikdy žádný problém. Až vy, teď, pane Bláho, máte problém. A tak to je prostě, my jsme si zvykli všechno jenom teoreticky tady v Poslanecké sněmovně o tom mluvit, ale skutek utek. Takže teď se opravdu něco děje po příchodu pana ministra Havlíčka, na sto procent se něco děje. A já věřím pevně tomu, že až bude končit funkční období, že budeme moct živnostníkům a podnikatelům říct, že jsme pro ně udělali (upozornění na čas) aspoň deset bodů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní tedy tři další faktické poznámky. Nejdříve pan poslanec Kalousek, poté pan poslanec Skopeček, poté pan poslanec Munzar. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. K panu poslanci Bláhovi. Nezbyvá mi nic jiného než vzít na vědomí – já se nepohybuji jenom v Poslanecké sněmovně, já se pohybuji v terénu, mezi podnikateli. Nezbyvá mi než vzít na vědomí, že podnikatelé, kteří jsou poslanci za hnutí ANO, mají pocit, že dochází teď ke zlepšení. Všichni ostatní podnikatelé mají pocit opačný. Tak na tom se asi tak můžeme rozejít.

K paní ministryni jsem chtěl podotknout. Paní ministryně, říct, mluvit o 400 miliardách příjmů navíc a dávat tomu zásluhu administrativních opatření, to už je prostě daleko víc, než té demagogie dokážu snést. To je přece, tady je to naprosto jasný nárůst ekonomiky. Můžeme se přít o tom, zda ta či ona opatření k tomu naprosto marginálně přispěla, ale ten dominantní růst byl díky růstu ekonomiky. A vaše vláda díky tomu daně nesnižovala, ale zvyšovala, protože si musíme znovu a znovu připomínat, že opatření v oblasti DPH i daně z příjmu fyzických osob byla schválena jako stabilizační opatření na tři roky. A vaše dvě vládní strany, ČSSD i ANO, tuto dočasnost, která byla v platném právním řádu ukotvena, zrušily, ty peníze jste si ponechali a utrácíte na něco jiného, než k čemu byly určeny. Zvýšili jste daně o desítky miliard tímto krokem, nic jiného jste neudělali.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní poslanec Skopeček, poté poslanec Munzar, poté poslanec Bláha s faktickými poznámkami. Prosím.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji za slovo. K paní ministryni. Jsem rád, že tu to číslo, těch 400 miliard, zaznělo, protože ve světle toho čísla je přece o to šilenější, že jste se rozhodla vybrabčit rezervní fond po Fondu národního majetku. O to šilenější je, že součástí toho daňového balíčku je snaha vybrabčit i rezervy pojišťoven. 400 miliard korun navíc, a přesto nejste schopni navrhnout státní rozpočet byť o korunu s nižším deficitem a ještě přicházíte s tím, že chcete zvyšovat daně. Tak kolik byste musela vybrat miliard navíc, abyste tohle nedělala? 500? 600? Bilion?

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní poslanec Munzar. Prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Já budu reagovat na pana kolegu Bláhu, mého kolegu z podvýboru pro podnikatelské prostředí, vašim prostřednictvím. Je pravda, že Ministerstvo průmyslu a obchodu pracuje třeba na nějakém sladění formulářů a podobně. Ale zákon, který tady nějakým způsobem přispěl k zlepšení podnikatelského prostředí, jsme tady prosazovali přece společně. Nebudu teď říkat, kdo víc, kdo míň, ale společně jsme tady prosadili zákon, který znamená, že účinnost zákona bude pouze dvakrát do roka, zákon, který dává povinnost dávat jako přílohu tabulku povinností pro subjekty v naší ekonomice, podnikatelské subjekty a podobně. Nicméně ve finále bohužel vidíme, celkově, že podnikatelské prostředí se bohužel celkově zhoršuje, nikoliv zlepšuje za posledních šest let. A to je tím, že de facto s každým daňovým zákonem přichází zmenšování tolerance a zvyšování přísnosti ze strany státu.

My jsme včera na podnikatelském prostředí podvýboru jednali o daňovém řádu. A zase je tam minimálně jedno opatření, které jde proti podnikatelům, které prodlužuje lhůtu na vrácení nadměrných odpočtů DPH o 15 dnů, z 30 na 45 dnů. To také negativně zasáhne. To znamená, v každém zákoně, který jde od této vlády, najdeme nějaký prvek, který zhoršuje podnikatelské prostředí, nikoliv zlepšuje. Proto se na mě nezlobte, ale desatero, které jste tady přečetl a které jsme probírali svého času na podvýboru pro podnikatelské prostředí, pokud to fakticky nenastane v zákonech a nezmění se tady prostředí díky zvětšení, a ne zhoršování tolerance vůči podnikatelům v zákonech, tak se tady podnikatelské prostředí nezlepší. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní poslanec Bláha, v tuto chvíli s poslední faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Jiří Bláha: Děkuji za slovo. Snad už naposled. Nechal jsem si tady tužku, tak už si ji aspoň odnesu. Opravdu já ani většina podnikatelů v ANO není spokojena s tím, jaký je stav v podnikatelském prostředí. A proto jsme tady, abychom s tím něco udělali. Ale jenom o tom nemluvíme, ale něco děláme. To, co se tady stalo za posledních 30 let, tak to je ten dnešní stav, z toho vycházíme a ten musíme změnit. To, kdo to zavinil, můžeme hodit za hlavu. A já jsem s otevřenou náručí připraven na to, pojďme na tom spolupracovat. Nemusíme o tom tady jenom mluvit, ale pojďme za ty dveře a tam pojďme dělat ty konkrétní kroky.

A co se týče daní, tak opravdu mně jako podnikateli obrovsky pomohlo, že se snížilo třeba DPH na jídla. Že se snížilo DPH v tom případě, když přišel někdo do cukrárny, tak jsem mu na ten talířek musel dát zákusek s 21% daní, kdežto domů s 15%. A rozhodně nám pomůže to, že se zase sníží daň na jídlo na 10 %. Všichni na to čekáme. A věřte tomu, že i díky tomu je hromada černé práce, protože to, co se tady udělalo za posledních 30 let, kdy se

zvedly neúměrně DPH právě na potraviny a na jídlo, tak to mělo za následek šedou ekonomiku v tomto oboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. A je zde ještě s faktickou poznámkou poslanec Kalousek. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Víte, pane poslanče Bláho prostřednictvím pana předsedajícího, ono je to s tím DPH stejné jako s tím časovým omezením. Tady byl poctivý pokus o penzijní reformu, který se vládním stranám nezdál, proto ho zrušily s tím, že předloží svoji alternativu. Alternativu nepředložily, ale to jediné, co nezrušily, bylo, že nezrušily ono zvýšení DPH, z jehož inkasa se měly krýt náklady té penzijní reformy, protože to je poměrně nákladné. Obě dvě vládní strany, obě dvě vládní strany penzijní reformu zrušily, samy už žádnou nezavedou, ale to vyšší inkaso určené k financování penzijní reformy si ponechaly, místo aby to tedy snížily zpátky, a platí z toho něco úplně jiného. To je, promiňte, to je mnohem větší chucpe než financovat penzijní reformu ze zvýšené sazby DPH.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pane poslanče, v tuto chvíli jste přihlášený do obecné rozpravy, takže já bych vám znovu dal slovo. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, děkuji za slovo. Já jsem, aniž bych uplatňoval své přednostní právo, tak jsem trpělivě čekal na konec diskuse, abych mohl vystoupit a požádat vás o podporu některých svých pozměňovacích návrhů. Proto pevně doufám a prosím o pochopení, že i vy budete mít trpělivost se mnou, protože můj diskusní příspěvek nebude patřit k těm nejkratším.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Pane poslanče, já vás rovnou přeruším a požádám sněmovnu o klid. Čeká nás ještě nějaká část tohoto jednání, tak prosím, abychom pokračovali v klidu. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Rád bych připomněl, že jsem předložil dva pozměňovací návrhy, z nichž ani jeden rozpočtový výbor nedoporučil, ale přesto bych vám chtěl vysvětlit, proč oba dva tyto pozměňovací návrhy za podporu stojí.

Začnu u návrhu, který se týká vypuštění té části, která chce zdanit technické rezervy pojišťoven. A zde dodávám, že kromě svého pozměňovacího návrhu tedy apeluji, pokud byste tento pozměňovací návrh přijmout nemohli nebo nechtěli, apeluji jako na náhradní variantu přijetí pozměňovacího návrhu poslankyně Kovářové, který doporučil rozpočtový výbor na rozdíl od toho mého a který vzhledem k diskusi o technických rezervách pojišťoven i já pokládám za přijatelný kompromis.

Chtěl bych se v tomto případě vypořádat s nepravdou, která je nám předkládána, že technické rezervy pojišťoven byly regulovány vždy a teprve pozměňovací návrh poslance Suchánka, který reprezentoval lobby pojišťoven, něco takového zrušil, a vládní návrh to vrací do těch původních kolejí. Tak to, prosím pěkně, není pravda. Životní pojištění, rezervy životního pojištění nebyly nikdy zákonem omezeny. Ano, pozměňovací návrh poslance, tehdy předsedy rozpočtového výboru Suchánka zrušil i omezení u neživotního pojištění. Ale u životního pojištění, což jsou dvě třetiny portfolia pojišťoven, tato regulace nebyla uplatňována nikdy. Pojišťovny si to upravovaly na základě svých interních směrnic, na

základě svých vnitřních kolaterálů a především po dohodě s regulátorem, kterým bylo nejprve Ministerstvo financí a po integraci regulační úlohy do České národní banky potom Česká národní banka. Ale nikdy rezervy na životní pojistky nebyly regulovány. S tímto precedentem přichází teprve vládní návrh, který chce regulovat nejenom neživotní pojištění, s tím bych se ještě smířil, ale nesmírím se s oním částečným znehodnocením 5,5 milionu pojistek lidí, kteří uzavřeli životní pojištění v dobré víře ve férovost našeho právního prostředí. (V sále je silný hluk.)

Tedy prosím o podporu buď svého pozměňovacího návrhu, nebo alespoň o podporu návrhu poslankyně Kovářové.

Druhou nepravdou, s kterou bych se rád vypořádal a na základě níž vás rovněž... Už to neuřvu, pane předsedající.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Ano, já vám rozumím, na druhou stranu je 14 hodin, takže jsme vyčerpali čas, který je určený, nebo vyhrazený pro projednávání zákonů v třetích čteních, takže já vás musím přerušit. Stejně tak musím...

Poslanec Miroslav Kalousek: Já to respektuji, snad to do Vánoc stihnu.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Snad ano, nicméně já vás přerušuji – tedy přerušuji pana poslance Kalouska v jeho vystoupení, přerušuji rozpravu a přerušuji tento bod. Již dříve se mi s přednostním právem mezi body přihlásil pan předseda Faltýnek, takže prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji, pane místopředsedo, za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, dovoluji, abych jménem našeho poslaneckého klubu procedurálně navrhl přerušování 36. schůze s tím, že by schůze pokračovala v pátek 1. listopadu v 10.30 hodin.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Ano, já myslím, že jsme ten návrh všichni slyšeli, to je hlasovatelné, a připomenu, že na pátek na 9. hodinu je svolána již 37. schůze Poslanecké sněmovny. Nicméně je zde žádost o odhlášení, takže vás odhlásím. Nicméně to nám nebrání odročiti na stejný den v 10.30 tuto schůzi.

Takže až se nám počet přihlášených ustálí... (vyčkává), což se zřejmě již stalo, tak já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro odročení na daný čas. Kdo je proti?

Já vám děkuji. V hlasování číslo 7 je přihlášeno 133 poslanců a poslankyň, pro 84, proti 36 (na světelné tabuli 38).

Takže pokud nebude žádná kontrola hlasování, tak bych konstatoval, že jsme tedy tuto schůzi odročili na tento pátek v 10.30 hodin. V pátek v 9 hodin bude začínat 37. schůze, což je mimořádně svolaná schůze k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, a v 10.30 by potom následovala tato schůze.

Já vám děkuji. Tato schůze je přerušena a uvidíme se v pátek.

(Schůze přerušena ve 14.03 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
1. listopadu 2019
Přítomno: 158 poslanců

(Schůze pokračovala v 10.30 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, budeme pokračovat v 36. schůzi a na pět minut ji bezprostředně přerušuji z technických důvodů. Budeme pokračovat v 10.35 hodin.

(Jednání přerušeno od 10.30 do 10.35 hodin.)

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, je 10.35 hodin. Budeme pokračovat v přerušené 36. schůzi. Aby byla zaznamenána naše účast, nejprve vás všechny odhlásím a poprosím vás, abyste se znovu přihlásili svými identifikačními kartami, případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. V tuto chvíli mi byly doručeny tyto dodatečné omluvy: omlouvá se pan poslanec Špičák od 10 do 12 hodin ze zdravotních důvodů, omlouvá se pan poslanec Jaroslav Dvořák z dnešního jednání od 11 hodin do konce jednacího dne. A ještě jedna omluva pana Špičáka.

Takže nyní přistoupíme k projednání přerušeno bodu, kterým je

1.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní
v souvislosti se zvyšováním příjmů veřejných rozpočtů
/sněmovní tisk 509/ - třetí čtení**

Projednávání tohoto bodu jsme přerušili ve středu 30. října na 36. schůzi Poslanecké sněmovny. Rozprava byla přerušena. Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujala místopředsedkyně vlády a ministryně financí Alena Schillerová a zpravodaj garančního výboru, rozpočtového výboru, pan poslanec Milan Feranec. Připomínám, že návrh na zamítnutí a pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 509/3, který byl doručen dne 27. září 2019. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 509/4.

Pan předseda Faltýnek se hlásí s přednostním právem. (Posl. Kalousek: Protestuji! Slovo mám já!) Ještě jsem neotevřel rozpravu, pane předsedo. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dobrý den, dámy a pánové. Dovolte, abych v souladu s platným usnesením Poslanecké sněmovny číslo 248 čl. I z 26. 2. 1997 jménem poslaneckého klubu ANO a sociální demokracie navrhl Sněmovně se usnést, že hlasování o podaných návrzích k novele zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní, tisk 509, a o zákonu jako celku proběhne ve středu 6. 11. od 10 hodin. Tolik můj návrh a věřím, že ho všichni podpoříte v návaznosti na naši debatu před půl hodinou, kdy jsme všichni chtěli také schválit rodičovský příspěvek. Vzhledem k tomu, že je přihlášen pouze jeden diskutující, tak věřím, že to určitě stihneme. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane předsedo. Mohl bych vás požádat o písemné... (Ano.) V každém případě se jedná o procedurální návrh, takže já opět přivolám všechny kolegy z předsálí a o tomto návrhu budeme hlasovat. Je zde žádost

o odhlášení. (O slovo se hlásí posl. Kalousek.) V tuto chvíli nemohu připustit rozpravu, pouze kdyby zazněl protinávrh nebo jiný návrh. Pan poslanec Benda. (Námítky, že nemá přednostní právo.) Já si myslím, že ale to je k návrhu. To právo má dokonce každý poslanec.

Poslanec Marek Benda: Já mám protinávrh samozřejmě, protože tento návrh pokládám za rozporný s jednacím řádem Poslanecké sněmovny. Takže mám protinávrh, aby se o návrhu hlasovalo až po skončení rozpravy.

Předseda PSP Radek Vondráček: V podstatě je to povahově námitka k vedení schůze, ale zřejmě hlasovatelná.

Takže budeme nejprve hlasovat o námitce pana poslance Bendy, abychom o návrhu pana předsedy Faltýnka hlasovali až po skončení rozpravy ve třetím čtení. Už jsem vás odhlásil, znovu jste se přihlásili.

Hlasujeme o návrhu pana Bendy. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 8, přihlášeno je 154, pro 65, proti 72. Tento návrh nebyl přijat.

Nyní tedy budeme hlasovat o návrhu pana předsedy Faltýnka, abychom o podaných návrzích k novele zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní, tisk 509, a o zákonu jako celku hlasovali ve středu 6. 11. od 10 hodin.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 9, přihlášeno je 154, pro 89, proti 63. Tento návrh byl přijat.

Další přednostní právo, pan předseda Chvojka. Omlouvá se paní poslankyně Tereza Hyťhová z dnešního jednání z pracovních důvodů, zahraniční výborová cesta. Prosím máte slovo, pane předsedo. Poprosím o klid v sále.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedo. Ještě jednou hezké dopoledne, kolegyně, kolegové. Dovolte mi prosím, abych jménem poslaneckého klubu ČSSD a také poslaneckého klubu hnutí ANO navrhl v souladu s § 95a jednacím řádu Poslanecké sněmovny to, aby Sněmovna dnes vyčlenila pro třetí čtení návrhu zákonů dobu do 19. hodiny. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další procedurální návrh, pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dovoluji si s tímto návrhem vyslovit veto jménem klubů STAN, TOP 09, ODS – to snad stačí.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stačí dva kluby, pane předsedo. (Potlesk z pravé strany sálu.) Takže v tuto chvíli nemůžeme hlasovat o návrhu pana předsedy Chvojky, to je nám jasné. A snad bude nejlépe, když se vypořádáme s tím bodem tak, že otevřu rozpravu.

Budeme pokračovat v přerušené rozpravě, do které jako první je přihlášen pan poslanec Kalousek, jehož vystoupení bylo přerušeno 30. 10., viz stenozáznam. (Silný hluk v sále.) Poprosím o klid v sále. Máte-li co k řešení, prosím běžte do předsálí. Prosím o klid. Ještě jednou žádám všechny, kteří diskutují v rámci této místnosti, ať umožní vystoupení pana předsedy Kalouska. Prosím máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené dámy, vážení pánové, ještě předtím, než navážu na svůj diskuzní příspěvek, dovoluji mi, abych sdělil svůj názor, že Sněmovna svým předcházejícím hlasováním flagrantně porušila zákon o jednacím řádu. Dokázal bych pochopit, kdyby si Sněmovna odhlasovala ukončení diskuze, a dokázal bych pochopit, kdyby Sněmovna odhlasovala zkrácení diskuze. Nicméně odebrat slovo celé řadě lidí, kteří možná ještě chtějí diskutovat, popřípadě neumožnit – neumožnit – předsedům klubů, aby sdělili stanovisko klubů před hlasováním, to se domnívám, že je rozhodnutí, o kterém budeme velmi vážně diskutovat. A je docela možné, že se na něm sejdem u Ústavního soudu. Ale je to prostě vaše rozhodnutí. Jenom chci, abyste slyšeli, že jsem přesvědčen, že byl porušen zákon. To stanovisko samozřejmě nemůže nikdo z nás dát autoritativně. To bude muset kdyžtak dát Ústavní soud. (V sále je hluk a neklid.)

Dovolte mi teď, abych se vás pokusil přesvědčit a pokusil se vás získat pro podporu několika pozměňovacích návrhů, o kterých budeme hlasovat v rámci tohoto zákona. Začal bych pozměňovacím návrhem paní Věry Kovářové. Věra Kovářová oproti vládními návrhu navrhuje ve svém pozměňovacím návrhu –

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vás na okamžik přeruším. Ještě jednou vás všechny žádám o klid v sále! A důstojný průběh. Děkuji.

Poslanec Miroslav Kalousek: Věra Kovářová ve svém návrhu navrhuje, aby zdanění technických rezerv pojišťoven se týkalo pouze neživotního pojištění, ale aby se netýkalo pojištění životního. Není totiž pravda časté tvrzení, které slyšíme, že životní pojištění bylo regulováno zdaněním rezerv a že bylo prolobbováno pozměňovacím návrhem někdejšího poslance Suchánka. Životní pojištění nikdy nebylo regulováno technickým zdaněním rezerv. Ano, bylo regulováno neživotní pojištění, životní pojištění nikoliv.

Přijetím pozměňovacího návrhu paní poslankyně Kovářové vrátíme vlastně právní stav do období před přijetím pozměňovacího návrhu pana poslance Suchánka, do období, které tady bylo vždy, a zabráníme znárodnění části výnosů životních pojistek. Upozorňuji, že jich je 5,5 milionu, že se to týká 5,5 milionu lidí. A to nemluvím o pravděpodobném zdražení v budoucnu uzavíraných životních pojistek. Je to produkt podporovaný státem, je to produkt, který stát podporuje, aby se lidé zaopatřili pro případ zranění, úmrtí, popřípadě aby sloužil jako dodatečný příjem ke stáří, a pokud tento produkt státem podporovaný chcete ve svém výnosu částečně znárodnit, je to absurdní a jde to proti smyslu vládní politiky a podpoře odpovědnosti každého za jeho vlastní život.

Není rovněž pravda to, co také často zaznívá od zástupců Ministerstva financí, že postupujeme tímto vládním návrhem podle směrnice Solvency II. Solvency II určuje všem členským zemím povinná minima technických rezerv, nicméně nemluví nic o tom, že by měl stát fiskálním způsobem působit na to, aby se ty rezervy netvořily větší. O tom tam není ani slovo. Naopak je samozřejmě zájmem každého státu a každého regulátora, aby ty rezervy byly větší než ve směrnici stanovené, Solvency II. A dovoluji, abych na podporu svého tvrzení z této směrnice několik článků citoval.

Evropská komise s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie a vzhledem k následujícím důvodům:

1. Při uplatňování požadavků stanovených v tomto nařízení by měla být zohledněna povaha, rozsah a komplexnost rizik spojených s činností pojišťovny nebo zajišťovny. Zátěž a komplexnost, s nimiž se pojišťovny musí vyrovnat, by měly být úměrné jejich rizikovému profilu. Při uplatňování požadavků stanovených v tomto nařízení by informace měly být

považovány za podstatné, pokud by mohly ovlivnit rozhodování či úsudek osob, které budou podle předpokladů tyto informace používat.

2. Aby se snížilo nadměrné spoléhání na externí rating, měly by pojišťovny a zajišťovny usilovat o to, aby u všech svých expozic vytvořily vlastní úvěrová hodnocení. S ohledem na zásadu proporcionality by se však od pojišťoven a zajišťoven mělo vyžadovat pouze to, aby vypracovaly vlastní úvěrová hodnocení u větších či komplexnějších expozic.

3. Orgány dohledu by měly zaručit, že pojišťovny a zajišťovny přijmou vhodné kroky za účelem vývoje interních modelů, které kryjí úvěrová rizika v případech, kdy jsou jejich expozice významné v absolutním měřítku a zároveň mají velký počet významných protistran. Za tímto účelem by orgány dohledu měly zaujmout harmonizovaný přístup k definicím expozic, které jsou významné v absolutním měřítku a zároveň mají velký počet významných protistran.

(4.) Aby se zamezilo tomu, že pojišťovny a zajišťovny, které k výpočtu úvěrového rizika v rámci solventnostního kapitálového požadavku nepoužívají schválený interní model, budou provádět zkreslené odhady úvěrového rizika, neměla by jejich vlastní úvěrová hodnocení vést k nižším kapitálovým požadavkům, než jsou požadavky odvozené z externích ratingů.

5. Aby se zamezilo nadměrnému spoléhání na rating, pokud jde o expozici vůči jiné pojišťovně nebo zajišťovně, je možné využití ratingu pro účely výpočtu kapitálového požadavku podle standardního vzorce nahradit odkazem na solventnost protistrany, což je tzv. přístup kapitálové přiměřenosti. Takový přístup by vyžadoval, aby byla zavedena kalibrace podle solventnostních kapitálových požadavků a použitelných částech kapitálu k pokrytí těchto solventních kapitálových požadavků, které budou určeny, až bude Solventnost II zavedena. Přístup založený na kapitálové přiměřenosti by se měl omezit na pojišťovny a zajišťovny, které nemají rating.

6. Aby se zaručilo, že normy pro oceňování pro účely dohledu jsou slučitelné s mezinárodním vývojem v oblasti účetnictví, měly by pojišťovny a zajišťovny používat metody oceňování konzistentní s trhem vymezené v mezinárodních účetních standardech, které Komise přijala podle nařízení 1606/2002, pokud se však od daného podniku nevyžaduje, aby ve vztahu k určitému aktivu či závazku použil specifickou metodu oceňování, nebo mu je dovoleno použít metodu vycházející z metody oceňování, kterou používá při přípravě svých účetních jednotek.

Pojišťovny a zajišťovny by se při oceňování aktiv a závazků pomocí metod oceňování konzistentních s trhem, jež jsou vymezeny v mezinárodních účetních standardech, které Komise přijala podle nařízení 1606/2002, měly řídit hierarchií oceňování, přičemž standardní metodu oceňování pro stejná aktiva či závazky představují kotované tržní ceny na aktivních trzích, aby se zaručilo, že jsou aktiva a závazky oceňovány v částce, za kterou by mohly být směněny v případě aktiv nebo převedeny či vyrovnány v případě závazků při transakci uskutečněné za obvyklých tržních podmínek mezi znalými a ochotnými stranami. Tento přístup by pojišťovny a zajišťovny měly uplatňovat bez ohledu na to, zda se mezinárodní či jiné metody oceňování řídí jinou hierarchií oceňování.

Pojišťovny a zajišťovny by měly uznat a ocenit aktiva a závazky s odloženou daňovou povinností ve vztahu ke všem položkám, které jsou uznány pro účely solventnosti nebo v daňové rozvaze, aby se zaručilo, že jsou zachyceny všechny částky, které by v budoucnosti mohly být podnětem ke vzniku daňových peněžních toků.

Ocenění pojistných a zajistných závazků by mělo zahrnout závazky týkající se stávající pojišťovací a zajišťovací činnosti. Závazky týkající se budoucí činnosti by do ocenění

zahrnutý být neměly. Pokud pojistné a zajistné smlouvy zahrnují opce pojistníka, které mu umožňují zřídit, obnovit, prodloužit a navýšit pojistné či zajistné krytí či je znovu zahájit, nebo opce pojišťoven a zajišťoven, které jim umožňují ukončit smlouvu nebo změnit pojistné či pojistné plnění, měla by být definována smluvní hranice, aby bylo zřejmé, zda je dodatečné krytí vyplývající z takových opcí považováno za stávající či budoucí činnost.

Aby bylo možné určit převodní hodnotu pojistných a zajistných závazků, měly by se při ocenění závazků zohlednit budoucí peněžní toky týkající se opcí na obnovení smlouvy, a to bez ohledu na jejich ziskovost, pokud však opce na obnovení neznámá, že by pojišťovna či zajišťovna měla z ekonomického hlediska stejná práva na stanovení pojistného či pojistného plnění v obnovené smlouvě jako ve smlouvě nové.

Aby se zaručilo, že analýza finanční situace pojišťovny či zajišťovny není zkreslená, mohou být technické rezervy portfolia pojistných a zajistných závazků záporné. Na výpočet technických rezerv by se neměla vztahovat dluhová dolní mez. (Řečník si nalévá vodu.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Pane předsedo, já vás na okamžik přeruším. Využiji toho, že jste se občerstvil, bude to jenom chvilka. Ale skutečně je rolí předsedajícího, aby upozorňoval vystupující poslance na to, že podle § 95 odst. 2 jednacího řádu je účelem třetího čtení zejména oprava legislativně technických chyb, a nikoli opakování rozpravy. To znamená, přihlásil jste se nikoli s přednostním právem, ale řádně do diskuse a váš projev by měl směřovat k určitému návrhu, což je oprava gramatických chyb, legislativně technických, případně návrh na opakování druhého čtení. To je smyslem třetího čtení.

Poslanec Miroslav Kalousek: Můj projev k tomu směřuje, pane předsedající. Já tady žádám o podporu některých pozměňovacích návrhů, argumentuji. Pokud by vám to nevyhovovalo, přihlásím se s přednostním právem. Můžeme to prohodit.

Předseda PSP Radek Vondráček: Berte to jako upozornění z mé strany. Doufám, že váš projev bude směřovat k tomu konkrétnímu návrhu. Děkuji.

Poslanec Miroslav Kalousek: Jednou k tomu návrhu dojdeme, ujišťuji vás. Pokud nebudu nezákonně přerušen.

Převodní hodnota pojistných či zajistných závazků může být nižší než hodnoty odbytného v souvisejících smlouvách. Na výpočet technických rezerv by se neměla vztahovat dolní mez pro hodnotu odbytného.

Aby bylo dosaženo technických rezerv, které odpovídají převodní hodnotě pojistných a zajistných závazků, měl by výpočet nejlepšího odhadu zohlednit budoucí vývoj, např. demografický, právní, zdravotnický, technologický, sociální, environmentální a ekonomický vývoj, který bude mít dopad na přírůstky a úbytky peněžních prostředků nutných k vyrovnání závazků.

Aby bylo dosaženo nejlepšího odhadu, který odpovídá pravděpodobnostmi váženému průměru budoucích peněžních toků, uvedenému v čl. 77 odst. 2 směrnice 2009/138, měly by projekce peněžních toků použité při výpočtu nejlepšího odhadu zohledňovat všechny nejistoty v peněžních tocích.

Výběr metody výpočtu nejlepšího odhadu by měl být úměrný povaze, rozsahu a komplexnosti rizik, která pojišťovna či zajišťovna podstupují. Škála metod výpočtu nejlepšího odhadu zahrnuje simulační, deterministické a analytické metody. U určitých smluv týkajících

se životního pojištění, zejména v případě, kdy z nich plynou nezaručené podíly na zisku v závislosti na investičních výnosech nebo kdy obsahují finanční záruky či smluvní opce, mohou přesnější výpočet nejlepšího odhadu zajistit simulační metody.

Pokud pojistné a zajistné smlouvy obsahují finanční záruky a opce, současná hodnota peněžních toků vyplývajících z těchto smluv může záviset jak na očekávaném výsledku budoucích událostí a vývoje, tak na tom, jak by se skutečné výsledky v určitých scénářích mohly odchýlit od očekávaného výsledku. Metody použité k výpočtu nejlepšího odhadu by měly tyto vzájemné závislosti zohlednit.

Definice budoucích nezaručených podílů na zisku by měla zachycovat pojistné plnění v pojistných a zajistných smlouvách, které je vypláceno navíc k zaručeným pojistným plněním a které vyplývá z účasti pojistníka na zisku. Neměla by zohledňovat pojistné plnění vázané na index či hodnotu podílové jednotky.

Výpočet rizikové přírážky by měl vycházet z předpokladu, že se celé portfolio pojistných a zajistných závazků převede na jinou pojišťovnu či zajišťovnu. Výpočet by měl zejména zohlednit diversifikaci celého portfolia.

Výpočet rizikové přírážky by měl být založen na prognóze solventnostního kapitálového požadavku, která zohledňuje zmírnění rizik u zajistných smluv a zvláštních účelových jednotek. Neměly by být stanoveny samostatné výpočty pro hrubou a čistou rizikovou přírážku u zajistných smluv a zvláštních účelových jednotek.

Úprava základních bezrizikových úrokových měr o úvěrové riziko by měla být odvozena od tržních sazeb, které zachytí úvěrové riziko, jež se odráží v proměnlivé sazbě úrokových swapů. Za tímto účelem a s cílem sladit určování úpravy se standardní tržní praxí a za tržních podmínek podobných těm, které panovaly v den přijetí směrnice 214/51/EU, zejména pokud jde o euro, by tržní sazby měly odpovídat sazbám Euribor pro závazky se splatností tří měsíců.

Při určování poslední doby splatnosti, pro kterou trhy s dluhopisy již nejsou hluboké, likvidní a transparentní v souladu se článkem 77a směrnice 2009, by za tržních podmínek podobných těm, které panovaly v den přijetí směrnice, trh s dluhopisy denominovanými v eurech, neměl být považován za hluboký a likvidní v případě, že kumulativní objem dluhopisů s dobami splatnosti, které jsou delší než poslední doba splatnosti nebo stejné jako poslední doba splatnosti, je menší než 6 % objemu všech dluhopisů na daném trhu.

Pokud nelze ze standardních statistik odvodit žádné spolehlivé úvěrové rozpětí, jako například v případě expozic vůči státnímu dluhu, mělo by se základní rozpětí pro výpočet vyrovnávací úpravy a koeficientu volatility rovnat podílu dlouhodobého průměru rozpětí nad bezrizikovou úvěrovou úrokovou mírou podle článku 77 odst. 2 písm. b) a c) směrnice 2009. Pokud jde o expozice vůči centrálním vládám členských států nebo centrálním bankám, měla by daná třída aktiv zachycovat rozdíl mezi jednotlivými členskými státy.

Aby se zaručila transparentnost při určování příslušné bezrizikové úrokové míry podle 29. bodu odůvodnění směrnice 214/51, měl by evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění jako součást technických informací, které mají být zveřejněny podle článku 77e odst. 1 směrnice 209/138, zveřejnit metodiku, předpoklady a identifikaci údajů, které používá k výpočtu úpravy swapových sazeb o úvěrové riziko, koeficientu volatility a základního rozpětí pro vyrovnávací úpravu.

Rozčlenění pojistných a zajistných závazků podle druhu pojištění a do rizikově homogenních skupin by mělo odrážet povahu rizik souvisejících s daným závazkem. Povaha souvisejících rizik může zdůvodňovat rozčlenění, které se liší od rozdělení pojistných činností na činnosti životního pojištění a činnosti neživotního pojištění od tříd neživotního pojištění

stanovených v příloze I směrnice 2009/138 a od tříd životního pojištění stanovených v příloze II směrnice 2009/138.

Rozhodnutí o tom, zda je metoda výpočtu technických rezerv úměrná povaze, rozsahu a komplexnosti rizik, by mělo obsahovat posouzení modelové chyby metody. Takovéto posouzení by však nemělo vyžadovat, aby pojišťovny a zajišťovny uvedly přesnou výši modelové chyby.

Pro účely žádosti o to, aby orgány dohledu schválily využití vyrovnávací úpravy uvedené v článku 77b odst. 1 směrnice 2009/138, by pojišťovnám a zajišťovnám mělo být povoleno, aby různé způsobilé pojistné produkty považovaly za jedno portfolio, a to za předpokladu, že jsou soustavně plněny podmínky pro schválení a že žádné právní překážky nebrání tomu, aby byla činnost organizována a řízena odděleně od zbývajících činností pojišťovny či zajišťovny v jednom portfolio.

Schválení začlenění doplňkového kapitálu s cílem splnit solventnostní kapitálový požadavek pojišťovny či zajišťovny by mělo vycházet z posouzení příslušných kritérií orgánů dohledu. Pojišťovny či zajišťovny, které žádají o schválení položky doplňkového kapitálu, by však měly orgánům dohledu prokázat, že kritéria byla splněna, a měly by těmto orgánům poskytnout veškeré informace, o které je orgány dohledu požádají, aby mohly takové posouzení provést. Orgány dohledu by měly žádost o schválení doplňkového kapitálu posuzovat individuálně.

Při zvažování žádosti o schválení doplňkového kapitálu podle článku 90 směrnice 2009/138 by orgány dohledu měly vzít v úvahu ekonomickou podstatu a právní vymahatelnost položky doplňkového kapitálu, o jejíž schválení se žádá.

Kapitál tier one, tier 1, by měly tvořit položky kapitálu, které jsou kvalitní a plně absorbují ztráty, aby mohly pojišťovny a zajišťovny pokračovat v činnosti.

Pokud je hospodářský dopad transakce nebo skupiny související s transakcí rovnocenný dopadu, který vznikne, ponechá-li si pojišťovna či zajišťovna vlastní akcie, měl by se přebytek aktiv nad závazky snížit tak, aby odrážel existenci zatížení této části kapitálu.

Posouzení otázky, zda má individuální položka kapitálu dostatečnou dobu trvání, by mělo vycházet z původní doby splatnosti dané položky. Průměrná doba trvání celkového kapitálu pojišťovny nebo zajišťovny by s ohledem na zbývajících dobu splatnosti všech položek kapitálu neměla být výrazně kratší než průměrná doba trvání závazku pojišťovny či zajišťovny. Pojišťovny a zajišťovny by otázku, zda má celková částka kapitálu dostatečnou dobu trvání, měly rovněž posoudit v rámci vlastního posouzení rizik a solventnosti, a to s ohledem jak na původní, tak zbývajících dobu splatnosti všech kapitálových položek a všech pojistných a zajistných závazků.

Posouzení schopnosti položky absorbovat ztrátu při likvidaci podle článku 93 směrnice 2009/138 by nemělo vycházet ze srovnání přebytku aktiv nad závazky, který je oceňován soustavně, a přebytku aktiv nad závazky, který je oceňován za předpokladu, že bylo ve vztahu k dané pojišťovně či zajišťovně zahájeno likvidační řízení.

Jelikož do výpočtu technických rezerv je zahrnuto budoucí pojistné ze stávajících pojistných a zajistných smluv, částka přebytku aktiv nad závazky, která je zahrnuta do tier 1 by neměla být upravena tak, aby z ní byly vyloučeny očekávané zisky z tohoto budoucího pojistného.

Položky kapitálu s rysy, které motivují k umoření, například smluvní navýšení splatné dividendy či navýšení kuponové sazby v kombinaci s kupní opcí, by měly být omezené, aby

bylo možné omezit splácení či umoření v případě, že dojde k porušení solventnostního kapitálového požadavku, a měly by být klasifikovány pouze jako tier 2 nebo tier 3.

Pojišťovny a zajišťovny by měly rozdělit přebytek aktiv nad závazky do částek, které odpovídají kapitálovým položkám v jejich účetních závěrkách a přeceňovacím rezervním fondu. Přeceňovací rezervní fond může být kladný, nebo také záporný.

Pro každou třídu včetně tier 3 by měla být vypracován úplný seznam kapitálových položek, aby bylo jasné, u kterých položek by pojišťovny a zajišťovny měly orgány dohledu žádat o schválení klasifikace.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vás, když jste se mohl v klidu napít, pane předsedo, přeruším. Přečtu omluvu Dominika Feriho, který je sice přihlášen po vás v rozpravě a omlouvá se do konce jednacího dne. To je jedna věc.

Dále bych vás chtěl upozornit, protože jste přihlášen řádně nikoliv s přednostním právem, abyste dodržoval zákon o jednacím řádu. Ve třetím čtení podle § 90 odst. 2 se koná rozprava, ve které lze navrhnout pouze opravu legislativně technických chyb, gramatických chyb, písemných nebo tiskových úprav. To je logické z přednesených pozměňovacích návrhů. Popřípadě podat návrh na opakování druhého čtení. A zatím jsem nic takového nezaslechl. Prosím, držte se jednacího řádu.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za upozornění, pane předsedající. Již jsem takové obdržel a slíbil jsem, že na konci svého vystoupení zazní konkrétní návrh podle jednacího řádu. Ale musím se k němu příslušnou argumentací dostat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já chápu, že to chcete učinit, ale citací směrnice pravděpodobně se k tomu nedostaneme.

Poslanec Miroslav Kalousek: Co, pane předsedající, je vhodný nebo nevhodný argument pro návrh, který se chystám předvést, laskavě ponechte na mně. Nebo domníváte se snad, že bychom si tady navzájem měli říkat, jaké máme používat argumenty?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ne. Jenom že zákon o jednacím řádu předpokládá ve třetím čtení jinou diskusi, než je diskuse v prvním a v druhém čtení. A proto jsem vás vedl k pořádku vzhledem k tomu, že jste se přihlásil řádně, nikoliv s právem přednostním.

Poslanec Miroslav Kalousek: Zajisté. Pokud by vám to, pane předsedající, učinilo radost, tak já mohu ukončit svůj diskusní příspěvek řádný a bezprostředně se přihlásit s přednostním právem, ale myslím si, že si to můžeme ušetřit.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak v tom případě by propadla přihláška pana kolegy Feriho a pan kolega Rakušan je také přihlášen. Musel bych se ho zeptat, jestli je přihlášen s přednostním právem.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já vás ujišťuji, že se na konci svého vystoupení dostanu k návrhu, abych byl v souladu s jednacím řádem. To je vše, co vám k tomu mohu říct, a konejte, jak uznáte za vhodné, pane předsedající.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Prosím, pokračujte.

Poslanec Miroslav Kalousek: Teď jsem kvůli vám zapomněl, kde jsem to přerušil. Snad, abych začal od začátku. (Smích v sále.)

Účelově vázané fondy představují opatření, v jejichž rámci je určený soubor aktiv a závazků spravován tak, jako by šlo o samostatný podnik, a neměly by zahrnovat běžné činnosti vázané na index, na hodnotu podílové jednotky či zajišťovací činnosti. Snížená převoditelnost aktiv účelově vázaného fondu by se měla odrazit ve výpočtu přebytku aktiv nad závazky určité pojišťovny či zajišťovny.

Podnětem ke vzniku účelově vázaných fondů mohou být činnosti jak životního, tak neživotního pojištění. Účast na zisku nutně neznamená účelovou vázanost a neměla by být považována za definující vlastnost účelově vázaného fondu.

Účelově vázané fondy by měly být omezeny na opatření, která snižují schopnost určitých kapitálových položek absorbovat ztráty při plném pokračování činnosti. Opatření, která ovlivňují pouze schopnost absorbovat ztrátu v případě likvidace, by neměla být považována za účelově vázané fondy.

Aby se zamezilo dvojímu započítání kapitálu na individuální úrovni v pojišťovnictví a bankovním, měly by pojišťovny a zajišťovny odečíst z částky primárního kapitálu všechny účasti ve finančních a úvěrových institucích, které převyšují 10 % kapitálových položek tier 1, jež nepodléhají žádnému omezení. Účasti ve finančních a úvěrových institucích, které v souhrnu přesahují stejnou pravou hodnotu, by měly být odečteny částečně, a to poměrně. Odečtení není nutné v případě, kdy jsou účasti strategické a na tyto pojišťovny a zajišťovny se pro účely výpočtu skupinové solventnosti uplatní metoda 1 stanovená v příloze I směrnice 2002/87/ES.

Většinu použitelné výše kapitálu na krytí minimálního kapitálového požadavku a solventnostního kapitálového požadavku by měl tvořit kapitál tier 1. Aby se zaručilo, že uplatněním omezení nedojde ke vzniku procyklických účinků, měla by se omezení v použitelných částech položek tier 2 a tier 3 uplatnit tak, aby ztráta kapitálu tier 1 nebyla příčinou ztráty celkového použitelného kapitálu, která by danou ztrátu převyšovala. Proto by se omezení měla uplatnit v takovém rozsahu, aby solventnostní kapitálový požadavek a minimální kapitálový požadavek byly kryty z kapitálu. Položky kapitálu, které převyšují omezení, by neměly být započítány jako použitelný kapitál.

Při tvorbě seznamů regionálních vlád a místních orgánů by měl orgán EIOPA respektovat požadavek, podle něhož neexistuje žádný rozdíl v riziku mezi expozicemi vůči těmto regionálním vládám a místním orgánům a expozicemi vůči centrální vládě, do jejíž pravomoci spadají, a to vzhledem ke specifickým možnostem získávání příjmů na straně regionálních vlád a místních orgánů a k existenci zvláštního institucionálního uspořádání, které snižuje jejich riziko selhání. Na základě prováděcího aktu přijatého podle článku 109 odst. 2 písm. a) směrnice 2009/138, jež se těchto seznamů týká, se pro účely výpočtu modulu tržního rizika a modulu rizika selhání protistrany ve standardním vzorci s přímými expozicemi vůči regionálním vládám a místním orgánům zachází jako s expozicemi vůči centrální vládě, do jejíž pravomoci spadají.

Aby se zamezilo poskytování nevhodných pobídek k restrukturalizaci dlouhodobých smluv na krátkodobě obnovitelné smlouvy, míra objemu rizika pojistného v neživotním pojištění a rizika pojistného ve zdravotním pojištění, se používá metody podobné metodám životního pojištění použitého ve standardním vzorci, by měla být založena na ekonomické podstatě pojistných a zajišťovacích smluv, nikoliv na jejich právní formě. Objemové opatření by

proto mělo zachycovat zasloužené pojistné, které spadá do smluvní hranice stávajících smluv a smluv, které budou podepsány v nadcházejících 12 měsících.

Vzhledem k tomu, že očekávané zisky obsažené v budoucím pojistném podle stávajících smluv o neživotním pojištění a zajištění jsou považovány za použitelný kapitál pojišťoven a zajišťoven, měl by modul neživotního upisovacího rizika zachycovat riziko storen týkající se smluv o neživotním pojištění a zajištění.

Pokud jde o riziko pojistného, výpočet kapitálového požadavku pro riziko neživotního pojistného a riziko pojistného a rezerv ve zdravotním pojištění by měl být založen buď na minulém zaslouženém pojistném, nebo na očekávaném budoucím zaslouženém pojistném, podle toho, která částka je vyšší, aby byla zohledněna nejistota ohledně budoucího zaslouženého pojistného. Pokud však může pojišťovna či zajišťovna spolehlivě zaručit, že budoucí zasloužené pojistné nepřesáhne očekávané pojistné, měl by být výpočet založen pouze na očekávaném zaslouženém pojistném.

Aby se zohlednily průměrné vlastnosti závazků týkajících se životního pojištění, modelování hromadného rizika storen ve standardním vzorci pro solventnostní kapitálový požadavek by mělo vycházet z předpokladů, že riziko týkající se obcí, které může postupující pojišťovna či zajišťovna v rámci zajistné smlouvy uplatnit, není pro přijímací pojišťovnu či zajišťovnu podstatné.

Aby se zohlednil odlišný rizikový profil zdravotního pojištění, který je uplatňován na obdobném technickém základě jako u životního pojištění, měl by modul zdravotního upisovacího rizika pro tyto dva druhy pojištění obsahovat různé podmoduly.

Aby se zohlednily průměrné vlastnosti závazků týkajících se životního pojištění, mělo by být modelování modulů životních a zdravotních upisovacích rizik založeno na předpokladu, že riziko týkající se závislosti pojistného a zajistného plnění na inflaci není podstatné.

Na scénáři založené výpočty modulů neživotního a zdravotního katastrofického rizika ve standardním vzorci by měly vycházet ze specifikace ztrát při katastrofě, které jsou hrubé a od nichž nejsou odečteny částky, jež lze získat zpět ze zajistných smluv či zvláštních účelových jednotek. Při určování změny primárního kapitálu, která vyplývá ze scénáře, by pojišťovny a zajišťovny měly počítat s účinky svých specifických zajistných smluv a zvláštních účelových jednotek, které zmírňují riziko.

Aby se zohlednily průměrné vlastnosti závazků týkajících se neživotního pojištění, mělo by modelování rizika ručení v podmodulu neživotního katastrofického rizika ve standardním vzorci vycházet z předpokladu, že riziko akumulace většího počtu podobných pohledávek, které jsou kryty ze závazků pojištění odpovědnost za škody způsobené třetím osobám, není podstatné.

Aby se zohlednily průměrné vlastnosti závazků týkajících se neživotního pojištění, mělo by modelování hromadného rizika úrazů ve standardním vzorci vycházet z předpokladu, že expozice pojišťoven a zajišťoven vůči hromadnému riziku úrazů v jiných třetích zemích než v konkrétních evropských zemích není pro pojišťovny a zajišťovny a pojišťovací skupiny, na které se vztahuje směrnice 2009/138, podstatné. Rovněž by mělo vycházet z předpokladu, že hromadné riziko úrazů ve vztahu k pojištění odpovědnosti zaměstnavatele za škodu při pracovním úrazu nebo nemoci z povolání není podstatné.

Aby se zohlednily průměrné vlastnosti závazků týkajících se neživotního pojištění, mělo by modelování rizika koncentrace úrazů ve standardním vzorci vycházet z předpokladu, že riziko koncentrace úrazů ve vztahu k zdravotnímu pojištění a pojištění ochrany příjmů jinému než u skupinových slev není podstatné.

Aby se při kalibrování standardního vzorce zohlednily empirické důkazy o přírodních katastrofách, mělo by být modelování rizika přírodních katastrof založeno na zeměpisných oblastech, které jsou částečně homogenní, pokud jde o riziko, jemuž jsou pojišťovny a zajišťovny vystaveny. Rizikové váhy by pro tuto oblast měly být specifikovány tak, aby zachycovaly poměr roční ztráty a pojistné částky pro příslušné druhy pojištění metodou hodnoty v riziku s 99,5 spolehlivostí. Koeficienty pro korelaci těchto zeměpisných oblastí by měly být zvoleny tak, aby odrážely vzájemnou závislost mezi příslušnými riziky v zeměpisných oblastech, a to s ohledem na případně nelineární povahu vzájemné závislosti.

Aby se zachytila skutečná riziková expozice pojišťovny či zajišťovny při výpočtu kapitálového požadavku pro riziko přírodních katastrof ve standardním vzorci, měla by být pojistná částka stanovena způsobem, který zohledňuje smluvní omezení pro náhradu v případě přírodních katastrof.

Modul tržního rizika ve standardním vzorci by měl vycházet z předpokladu, že citlivost aktiv a závazků na změny volatility tržních parametrů není podstatná.

Kalibrace úrokového rizika při delších dobách splatnosti by měla odrážet skutečnost, že konečná budoucí úroková sazba, ke které směřuje částečná struktura bezrizikových úrokových měr, je v čase stabilní a mění se pouze kvůli změnám v dlouhodobém očekávání.

Pro účely výpočtu standardního vzorce by pojišťovny a zajišťovny měly určit, které z jejich přidružených podniků mají strategickou povahu. Kalibrace podmodulu akciového rizika u investic do přidružených podniků, které mají strategickou povahu, by měla odrážet pravděpodobné snížení volatility hodnoty těchto přidružených podniků vyplývající ze strategické povahy těchto investic a vlivů, které mají podniky držící účast na tyto přidružené podniky.

Podmodul akciového rizika založený na trvání by měl vycházet z předpokladu, že obvyklá doba držení akciových investic uvedená v článku 304 směrnice 2009/138 je v souladu s průměrnou dobou trvání závazků podle článku 304 směrnice 2009/138.

Aby se zamezilo procyklickým účinkům, doba pro mechanismus symetrické úpravy podmodulu akciového rizika by měla nastolit rovnováhu mezi udržením citlivosti podmodulu vůči rizikům a zohledněním cíle symetrické úpravy.

Je-li na výpočet nejlepšího odhadu pojistných či zajistných závazků uplatněna vyrovnávací úprava, výpočet solventnostního kapitálového požadavku v podmodulu rizika kreditního rozpětí by měl zohledňovat dopad změn v rozpětí aktiv na vyrovnávací úpravu, a tím na hodnotu technických rezerv.

Vzhledem k tomu, že rizikový profil nemovitostí, které se nacházejí ve třetích zemích, se významně neliší od profilu nemovitostí, které se nacházejí v Unii, měl by podmodul nemovitostního rizika ve standardním vzorci s těmito dvěma druhy expozic zacházet stejně.

Vzhledem k tomu, že riziko koncentrace vzniká především v důsledku nedostatečné diverzifikace u emitentů, jimž jsou pojišťovny a zajišťovny vystaveny, měl by podmodul koncentrace tržního rizika ve standardním vzorci vycházet z předpokladu, že zeměpisná či odvětvová koncentrace aktiv držných pojišťovnou či zajišťovnou není podstatná.

Modul rizika selhání protistrany ve standardním vzorci by měl vycházet z předpokladu, že u expozic, které mohou být diverzifikované a u nichž protistrana pravděpodobně obdrží rating, expozice prvního druhu, jsou ztráty ze selhání protistran, které nepatří do téže skupiny, nezávislé, a naopak ztráty ze selhání protistran, které patří do téže skupiny, nezávislé nejsou.

Aby se zaručilo, že je úvěrové riziko všech protistran, jemuž jsou pojišťovny či zajišťovny vystaveny, zachyceno v solventnostním kapitálovém požadavku, vypočteném

pomocí standardního vzorce, měly by být všechny expozice, které nejsou v podmodulu rizika kreditního rozpětí ani v modulu rizika selhání protistrany, zachyceny jako expozice prvního druhu, v modulu rizika selhání protistrany zachyceny jako expozice druhého druhu. (Krátká odmlka.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vás také zase nechám napít a odpočinout, pane poslanče. (Posl. Kalousek: Nepotřebuji.)

Já jenom konstatuji omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny od paní ministryně spravedlnosti Marie Benešové, která se omlouvá z dnešního jednacího dne od 11.10, a to z pracovních důvodů.

Znovu upozorňuji na § 95 odst. 2 jednacího řádu.

Poslanec Miroslav Kalousek: Jsem si ho vědom a ujišťuji vás, pane předsedající, že spěchám, abych mohl v závěru své řeči předložit příslušný návrh odpovídající tomuto paragrafu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já tomu rozumím, jenom upozorňuji kolegy, že jste někde po bodu 20 a těch bodů v té směrnici je 151.

Poslanec Miroslav Kalousek: Vždyť také spěchám. (Smích, projevy pochybností.)

Modul rizika selhání protistrany ve standardním vzorci by měl odrážet ekonomický dopad dohod o kolaterálu v případě selhání protistrany. Zejména je třeba vzít v úvahu, zda je přivedeno plné vlastnictví kolaterálu, či nikoliv. Také je třeba zvážit, zda je v případě platební neschopnosti protistrany při určování poměrného podílu pojišťovny či zajišťovny na konkurzní podstatě protistrany, která přesahuje kolaterál, zohledněna skutečnost, že pojišťovna či zajišťovna obdrží kolaterál.

V souladu s přístupem, který je vymezen v článku 104 odst. 1, 3 a 4 směrnice 2009/138, by měl základní solventnostní kapitálový požadavek obsahovat modul dodatečného rizika, aby byla řešena otázka zvláštních rizik, která vyplývají z nehmotných aktiv uznaných a oceněných pro účely platební neschopnosti a nejsou zachycena v jiné části solventnostního kapitálového požadavku.

Modul operačního rizika standardního vzorce zachycuje ve výpočtu založeném na faktorech riziko vyplývající z nedostatečnosti nebo selhání interních postupů pracovníků nebo systémů nebo z vnějších událostí. Za tímto účelem se za vhodná měřítka objemu pro zachycení uvedeného rizika považují technické rezervy, pojistné zasloužené za předchozích 12 měsíců a výdaje vzniklé za posledních 12 měsíců. Posledně uvedené měřítka objemu je relevantní pouze pro smlouvy o životním pojištění, u nichž riziko nese pojistník. Vzhledem k tomu, že akviziční výdaje jsou v různých pojišťovnických obchodních modelech realizovány různorodě, neměly by v rámci měřítka objemu pro výši výdajů vzniklých za posledních 12 měsíců brány v úvahu. Aby bylo zajištěno, že kapitálový požadavek k operačnímu riziku nadále splňuje hladinu spolehlivosti, stanovenou v článku 101 směrnice 2009/138, měl by být proveden přezkum modulu operačního rizika v rámci přezkumu metody, předpokladů a standardních parametrů použitých při výpočtu solventnostního kapitálového požadavku pomocí standardního vzorce prováděného Komisí podle 150. bodu odůvodnění. Tento přezkum by se měl obzvláště zaměřit na smlouvy o životním pojištění, u nichž riziko nese pojistník.

Výpočet úpravy o schopnost technických rezerv nebo odložené daňové povinnosti absorbovat ztrátu by měl zaručit, že nedojde ke dvojímu započítání vlivu snižování rizika prostřednictvím nezaručených podílů na zisku nebo odložené daňové povinnosti.

Budoucí nezaručené podíly na zisku bývají zpravidla prvkem souvisejícím se smlouvami o životním a SLT zdravotním pojištění. Proto by úprava o schopnost technických rezerv absorbovat ztrátu měla zohledňovat vliv snižování rizika prostřednictvím budoucích nezaručených podílů na zisku ve vztahu k životnímu upisovacímu riziku, SLT zdravotnímu upisovacímu riziku, zdravotnímu katastrofickému riziku, tržnímu riziku a riziku selhání protistrany. Aby se omezila složitost standardního vzorce a zátěž pojišťoven a zajišťoven spojená s výpočtem, úprava by se neměla uplatnit na rizika neživotního pojištění a zdravotního pojištění. Jelikož budoucí nezaručené podíly na zisku nemusí účinně absorbovat ztráty vyplývající z nedostatečnosti nebo selhání vnitřních procesů, pracovníků a systémů nebo z vnějších událostí, neměla by se úprava uplatnit na operační riziko.

Uznání technik snižování rizika ve výpočtu solventnostního kapitálového požadavku by mělo odrážet ekonomickou podstatu použité techniky a mělo by se omezit na techniky snižování rizika, které účinně přenášejí riziko mimo pojišťovnu či zajišťovnu.

Posouzení toho, zda došlo k účinnému přenesení rizika, by mělo zvážit všechny aspekty techniky zmírňování rizika a ujišťování mezi pojišťovnou a zajišťovnou a jejich protistranami. V případě, že je zmírnění rizika realizováno zajištěním, by skutečnost, že je výrazná odchylka v částce či načasování plateb ze strany zajišťovny nepravděpodobná, neměla sama o sobě znamenat, že zajišťovna žádné riziko nepřevzala.

Na scénáři založené výpočty standardního vzorce pro solventnostní kapitálový požadavek jsou založeny na dopadu okamžitých tlaků a pojišťovny a zajišťovny by neměly zohledňovat techniky zmírňování rizika, které se v okamžiku, kdy tlak nastane, spoléhají na to, že pojišťovny či zajišťovny v budoucnosti provedou určitá opatření, např. dynamické zajišťovací strategie nebo budoucí opatření vedení. Dynamické zajišťovací strategie a budoucí opatření vedení by měly být odlišovány od probíhajících zajišťovacích ujednání, v nichž je technika zmírňování rizika aktuálně uplatňována a v době vypršení platnosti bude nahrazena obdobným ujednáním bez ohledu na solventnost pojišťovny či zajišťovny.

Aby se zabránilo vzniku situace, kdy je účinnost techniky zmírňování rizika oslabena existencí bazického rizika, a to zejména kvůli nesouladu měn, měly by pojišťovny a zajišťovny podstatné bazické riziko zohlednit ve výpočtu solventnostního kapitálového požadavku. Není-li podstatné bazické riziko ve výpočtu solventnostního kapitálového požadavku zohledněno, neměla by být technika zmírňování rizika uznaná. (Řečník listuje svými papíry.) Pardon.

Ve výpočtu solventnostního kapitálového požadavku by měla být zohledněna existence ujednání o účasti na zisku, kdy jsou zisky rozděleny mezi pojistníky či oprávněné osoby.

Pokud je výpočet kapitálového požadavku pro modul či podmodul rizika základního solventnostního kapitálového požadavku založen na dopadu obousměrných scénářů na primární kapitál, jako je tomu v případě úvěrového rizika, měnového rizika nebo rizika storen, měla by pojišťovna či zajišťovna určit, který scénář má nejnepříznivější vliv na primární kapitál pojišťovny či zajišťovny jako celek. Při tomto určování by se měly ve vhodných případech zohlednit účinky účasti na zisku a rozložení nezaručených podílů na zisku na úrovni účelově vázaného fondu. Takto určený scénář by měl být relevantním scénářem pro výpočet fiktivního solventnostního kapitálového požadavku pro každý účelově vázaný fond.

Aby se orgán EIOPA mohl připravit na budoucí revize korelačních parametrů na základě vhodných empirických informací, např. změn v úmrtnosti a míře storen u závazků

týkajících se životního pojištění a kombinovaných poměrů či poměrů vyčerpání rezerv u závazků týkajících se neživotního pojištění, měl by od orgánů dohledu obdržet odpovídající údaje. Orgány dohledu by tyto údaje měly od pojišťoven a zajišťoven obdržet jako součást informací, které mají být vykazovány orgánům dohledu, jelikož to bude pro účely dohledu nezbytné, a pro pojišťovny a zajišťovny by tak neměla vzniknout dodatečná zátěž.

Při poskytování stanoviska k aktualizaci korelačních parametrů by měl orgán EIOPA zohlednit, zda v důsledku toho, že pojišťovny a zajišťovny uplatní aktualizované korelační požadavky, bude celkový kapitálový požadavek splňovat zásady článku 101 směrnice 2009/138, zda je vzájemná závislost mezi riziky nelineární a zda v rámci krajních scénářů dochází k nedostatečné diverzifikaci, přičemž by měl zvážit alternativní opatření týkající se závislosti pro účely kalibrace aktualizací korelačních parametrů.

Je pravděpodobné, že mnoho aspektů interních modelů se postupem času změní současně s tím, jak se budou zlepšovat poznatky o modelování rizik, a orgány dohledu by proto měly brát při přípravě posudků interních modelů ohled na aktuální informace a postup, aby zaručily, že drží krok s nejnovějším vývojem.

Interní model může sehrát důležitou úlohu v systému správy pojišťoven či zajišťoven pouze tehdy, je-li přizpůsoben činnosti pojišťovny či zajišťovny, a pokud mu osoby, které svá rozhodnutí zakládají na výstupech z tohoto systému, rozumějí. Kontrola používání interních modelů by proto měla zaručit, že schválené interní modely jsou vhodné pro činnost pojišťovny či zajišťovny a že jim osoby, které pojišťovnu či zajišťovnu skutečně řídí, rozumějí.

Pojišťovny a zajišťovny, které při výpočtu solventnostního kapitálového požadavku vycházejí z interního modelu, by měly interní model ve svém systému řízení rizik a při rozhodovacích procesech využívat způsobem, který vytváří pobídky ke zvyšování kvality samotného interního modelu.

Požadavek, aby byl interní model hojně používán a měl významnou roli v řídicím a kontrolním systému pojišťoven a zajišťoven, stanovený v článku 120 směrnice 2009/138, by neměl vést k tomu, že budou pojišťovny a zajišťovny na výstupy z interního modelu slepě spoléhat. Pojišťovny a zajišťovny by neměly přijímat rozhodnutí na základě výstupů z interního modelu, aniž by zpochybnilly vhodnost modelu. Měly by si být vědomy omezení interního modelu a ve svých rozhodnutích je zohledňovat.

Jelikož není v souladu s čl. 121 odst. 4 směrnice 2009/138/ES předepsána žádná zvláštní metoda pro výpočet prognózy rozdělení pravděpodobnosti pro interní modely a vzhledem k tomu, že by interní modely měly být přizpůsobeny specifickým činnostem pojišťovny a zajišťovny, mohou se interní modely výrazně lišit co do metodiky, informací, předpokladů a údajů použitých pro interní modely a procesy ověřování jejich platnosti. Normy statistické kvality a normy pro ověřování platnosti by proto měly být nadále založeny na zásadách a měly by obsahovat pouze specifické minimální požadavky. Ze stejného důvodu by dokumentační normy neměly obsahovat úplný seznam dokumentů, ale pouze minimální seznam dokumentů, které by měly existovat pro každý interní model. Dokumenty pojišťoven a zajišťoven by měly obsahovat všechny dodatečné informace, které jsou nutné k zajištění souladu s dokumentačními normami pro interní modely.

Aby se zajistilo, že je interní model aktuální a že co nejlépe odráží jejich rizikový profil, měly by si být pojišťovny a zajišťovny vědomy odpovídajícího vývoje v pojistné matematice a obecně přijímané tržní praxi modelování rizik. To však neznamená, že by pojišťovny a zajišťovny měly vždy přizpůsobit své interní modely obecně přijímaným tržním postupům. V mnoha případech může být nutné se od obecně přijímaných tržních postupů odchýlit, aby byl vytvořen vhodný interní model.

Interní modely jsou zpravidla založeny na velkém objemu údajů z různých zdrojů, s různými vlastnostmi a různé kvality. Aby se zajistilo, že jsou v interním modelu použity vhodné údaje, měly by pojišťovny a zajišťovny shromažďovat, zpracovávat a používat údaje transparentním a strukturovaným způsobem.

Pojišťovny a zajišťovny by měly mít možnost volně rozhodovat o tom, jaká struktura interního modelu nejlépe odráží jejich rizika. Takové rozhodování by mělo podléhat schválení orgánu dohledu. V případě částečných interních modelů by mohlo být vhodnější vypočítat různé složky samostatně a integrovat je přímo do standardního vzorce, aniž by byly dále seskupovány v interním modelu. V takovém případě by pro každou složku měla být vypočtena prognóza rozdělení pravděpodobnosti.

Součástí tohoto interního modelu je jakákoli technika integrace částečného interního modelu do standardního vzorce za účelem výpočtu solventnostního kapitálového požadavku a měla by společně s ostatními složkami částečného modelu splňovat příslušné požadavky směrnice 2009/138.

Pojišťovny a zajišťovny by měly provádět výpočet lineárního minimálního kapitálového požadavku pomocí standardního výpočtu bez ohledu na to, zda pojišťovna či zajišťovna používá k výpočtu solventnostního kapitálového požadavku standardní vzorec nebo interní model.

Pro účely výpočtu horní a dolní mezní hodnoty minimálního kapitálového požadavku uvedeného v čl. 129 odst. 3 směrnice 2009/138 by se od pojišťoven a zajišťoven neměl požadovat čtvrtletní výpočet solventnostního kapitálového požadavku. Pokud se výpočet minimálního kapitálového požadavku nekryje s ročním výpočtem solventnostního kapitálového požadavku, měly by pojišťovny a zajišťovny v souladu s článkem 102 směrnice 2009/138 používat poslední vypočtený solventnostní kapitálový požadavek.

V souladu se zásadou obezřetného jednání stanovenou v článku 132 směrnice 2009/138 a s cílem zajistit provázanost mezi odvětvími by měly být sladěny zájmy firem, které mění úvěry na obchodovatelné cenné papíry a jiné finanční nástroje – původci, sponzoři či původní věřitelé –, a zájmy pojišťoven nebo zajišťoven, které do těchto cenných papírů nebo nástrojů investují. Aby byly tyto zájmy sladěny, mělo by být pojišťovnám a zajišťovnám povoleno investovat do těchto cenných papírů či nástrojů pouze v případě, že si původce, sponzor nebo původní věřitel ponechá v podkladových aktivech podstatný čistý ekonomický podíl. Požadavek, aby si původce, sponzor nebo původní věřitel ponechal v podkladových aktivech podstatný čistý ekonomický podíl, by měl platit také v případě, že existuje více původců, sponzorů či původních věřitelů. S cílem předejít případnému obcházení těchto požadavků, zabránit nedorozuměním a sjednotit terminologii s terminologií užívanou v právních předpisech Unie, které regulují činnosti úvěrových institucí, by měl být namísto pojmu "investice do obchodovatelných cenných papírů a jiných finančních nástrojů založených na přeměněných úvěrech" užíván pojem "investice do sekuritizovaných pozic".

Pojišťovny a zajišťovny investující do sekuritizace by měly mít celkové a široké povědomí o dané investici a jejích podkladových expozicích. Pro získání takového povědomí by pojišťovny a zajišťovny měly o investicích rozhodovat teprve poté, co provedly důkladnou hloubkovou kontrolu, z níž by měly získat odpovídající informace a poznatky o sekuritizaci.

Aby se zajistilo, že jsou rizika vyplývající ze sekuritizovaných pozic náležitě zohledněna v kapitálových požadavcích pojišťoven a zajišťoven, je nutné stanovit pravidla pro rizikově citlivé a obezřetné nakládání s takovými investicemi v závislosti na povaze a souvisejícím procesu upisování podkladových expozic, strukturálních rysech a transparentnosti. Sekuritizace, které tyto požadavky splňují, by měly být v podmodulu rizika rozptěti předmětem zvláštního zacházení, které zohlední jejich nižší riziko. Jelikož se pro

takové zacházení kvalifikují jen tranše s nejvyšší senioritou, a s ohledem na zvýšení úvěrové kvality plynoucí z tranší nejvyšší senioritou ve srovnání s celým seskupením podkladových expozic, je vhodné zastropovat faktory rizika rozpětí na úrovni faktoru rizika rozpětí, jenž by se použil na podkladové expozice, konkrétně na úrovni 3 % rizikového faktoru na každý rok durace použitelného na úvěry bez ratingu. Tento přístup by měl být přezkoumán v rámci přezkumu metod, předpokladů a standardních parametrů použitých při výpočtu solventnostního kapitálového požadavku pomocí standardního vzorce prováděného Komisí podle 150. bodu odůvodnění.

Aby se zamezilo regulatorní arbitráži, měla by se tato pravidla uplatňovat podle zásady, že obsah je důležitější než forma. Za tímto účelem je třeba vymezit jasnou a komplexní definici sekuritizace, která zachytí všechny transakce či systémy transakcí, jimiž je úvěrové riziko související s určitou expozicí či větším počtem expozic rozloženo do jednotlivých tranší. Expozice, která vytváří přímou platební povinnost v rámci transakce nebo systému transakcí používaných k financování nebo provozu hmotných aktiv, by neměla být považována za expozici vůči sekuritizaci, a to i když daná transakce nebo daný systém transakcí mají platební povinnosti s různou nadřízeností.

Základem efektivního a zdravého řízení pojišťoven a zajišťoven i klíčovým prvkem regulačního rámce je řádná správa. Řídicí a kontrolní systém pojišťovny a zajišťovny by měl být založen na vhodném a transparentním přidělování odpovědnosti za dohled a řízení k zajištění účinného rozhodování, zabránění střetům zájmů a zaručení efektivního řízení pojišťovny či zajišťovny.

Základní zásadou řádné správy je, že by žádný jednotlivec neměl mít pravomoc rozhodovat bez jakékoli formy kontroly. Proto by před provedením významných rozhodnutí ohledně pojišťovny či zajišťovny měla takové rozhodnutí přezkoumat alespoň jedna další osoba.

Aby se zajistilo řádné fungování systému řízení rizik, měla by opatření přijatá pojišťovnami a zajišťovnami zahrnovat zřízení, provádění, udržování a monitorování praxe a postupů v rámci politiky řízení rizik pojišťovny či zajišťovny, s ohledem na klíčové oblasti jejich činnosti.

Pojišťovny a zajišťovny by měly mít zavedeny odpovídající interní kontroly, aby se zaručilo, že všechny osoby, které mají odpovědnost za provoz a dohled, jednají v souladu s cíli pojišťovny či zajišťovny a v souladu s použitelnými právními a správními předpisy.

Aby se zaručilo, že je ekonomické oceňování spolehlivé, přesné a v souladu s článkem 75 směrnice 2009/138, je důležité zřídit a provádět vhodné interní kontroly oceňování aktiv a závazků pojišťoven a zajišťoven včetně nezávislého přezkumu a ověřování použitých informací, údajů a předpokladů.

Aby se zaručilo, že je oceňování technické rezervy prováděno v souladu s články 76 až 85 směrnice 2009/138, měl by řídicí a kontrolní systém pojišťovny a zajišťovny obsahovat proces ověření platnosti výpočtu technických rezerv.

Aby se v kontextu řídicího a kontrolního systému zaručila nezávislost, měla by být osoba či organizační jednotka vykonávající určitou funkci schopna plnit související povinnosti objektivně a nestranně a měla by o příslušných zjištěních podávat zprávy přímo správnímu, řídicímu či kontrolnímu orgánu. Aby mohly orgány dohledu v nezbytných případech včas přijmout nápravná opatření, měly by pojišťovny a zajišťovny orgánu dohledu včas oznámit informace o všech osobách, které skutečně řídí pojišťovnu nebo zajišťovnu nebo mají jiné klíčové funkce, spolu se všemi informacemi potřebnými k posouzení, zda jsou tyto osoby způsobilé a bezúhonné. Trebaže se uznává, že by pojišťovny, zajišťovny či orgány

dohledu neměly být zbytečně zatěžovány, nemělo by oznámení ze strany pojišťovny či zajišťovny znamenat předběžné schválení ze strany orgánu dohledu. V případě, že orgán dohledu dojde k závěru, že určitá osoba nesplňuje požadavky na bezúhonnost a způsobilost podle směrnice 2009/138, měl by mít pravomoc vyžadovat od pojišťovny či zajišťovny, aby takovou osobu nahradily.

Aby bylo možné posoudit pověst osob, které pojišťovnu či zajišťovnu skutečně řídí nebo v ní zastávají jiné klíčové funkce, mělo by se prozkoumat jednání těchto osob v minulosti, aby se zjistilo, zda jsou schopny efektivně plnit své povinnosti v souladu s použitelnými pravidly, právními předpisy a pokyny. Informacemi o minulém jednání mohou být informace z trestních rejstříků či finančních záznamů. Způsob, jímž daná osoba v minulosti jednala při obchodování, může naznačit, zda je bezúhonná.

Aby se zaručilo, že je externí zajišťování funkcí a činností prováděno účinně a nejsou tak oslabeny závazky, které pojišťovna a zajišťovna musí podle směrnice 2009/138 splnit, je nezbytné stanovit požadavky týkající se výběru poskytovatele služeb, písemné smlouvy, která má být uzavřena, a soustavného ověřování u poskytovatele služeb, které musí pojišťovna či zajišťovna provádět.

Politiky a postupy odměňování, které pobízejí k podstupování rizik, jež přesahují schválené limity rozsahu rizika pojišťovny a zajišťovny, mohou oslabovat účinné řízení rizik těchto podniků. Proto je nezbytné vymezit požadavky týkající se odměňování, aby bylo zajištěno řádné a obezřetné řízení činností a aby se zabránilo takovému odměňování, které podněcuje k podstupování nadměrných rizik.

Vymezení okolností, za nichž lze uložit navýšení kapitálového požadavku, a metodiky jeho výpočtu by měly zaručit, že je navýšení kapitálového požadavku účinným a v praxi použitelným nástrojem dohledu, který chrání pojistníky a oprávněné osoby prostřednictvím výpočtu solventnostního kapitálového požadavku, jenž náležitě odráží celkový rizikový profil pojišťovny či zajišťovny. Částky navýšení kapitálového požadavku mají numericky kladnou hodnotu. Vymezení by také mělo zohlednit potřebu vyvinout soudržné a společné přístupy k obdobným okolnostem. Za tímto účelem by bylo možné použít referenční procentní podíly a limity jakožto předpoklady k posouzení odchylek, nemělo by však dojít k odchýlení od hlavního cíle, který spočívá v přiměřeném navýšení kapitálového požadavku pro dotčenou pojišťovnu či zajišťovnu.

Pro účely uplatňování čl. 138 odst. 4 směrnice 2009/138 by měl orgán EIOPA při rozhodování o tom, zda vyhlásí, že nastala výjimečná nepříznivá situace, která má dopad na pojišťovny a zajišťovny se značným podílem na trhu nebo na dotčené druhy pojištění, zohlednit všechny relevantní faktory na úrovni dotčeného trhu či druhu pojištění včetně faktorů stanovených v tomto nařízení.

Pro účely uplatňování čl. 138 odst. 4 by měl orgán dohledu při rozhodování o tom, zda prodlouží nápravnou lhůtu, a při určování délky takového prodloužení pro danou pojišťovnu či zajišťovnu nejvýše o sedm let, jak stanoví čl. 138 odst. 4, zohlednit všechny relevantní faktory, které jsou pro danou pojišťovnu či zajišťovnu specifické, včetně faktorů stanovených v tomto nařízení.

Směrnice 2009/138 od pojišťoven a zajišťoven vyžaduje, aby zveřejňovaly informace o své solventnosti a finanční situaci. Bylo by vhodné vymezit podrobné a harmonizované požadavky, které upravují informace, jež se musí zveřejnit, a prostředky, jimiž toho má být dosaženo, aby se zaručily rovnocenné tržní podmínky a hladké fungování trhu s pojištěním a zajištěním v celé unii a aby se usnadnila účinná integrace těchto trhů v celé unii.

Uplatnění zásady proporcionality v oblasti zveřejňování informací by nemělo mít za následek, že se od pojišťoven a zajišťoven bude vyžadovat zveřejnění informací, které nejsou relevantní pro jejich činnost nebo nejsou podstatné.

Při odkazování na rovnocenné informace, které jsou zveřejňovány podle jiných právních či regulačních požadavků, by takovéto odkazy měly směřovat přímo k samotné informaci, a nemělo by se jednat o odkazy na obecný dokument.

Pokud orgány dohledu pojišťovnam či zajišťovnam v souladu s čl. 53 odst. 1 a 2 směrnice 2009/138 povolí, aby se určité informace nezveřejnily, mělo by takovéto povolení zůstat v platnosti pouze po dobu trvání důvodu pro nezveřejnění. Pokud takový důvod zanikne, pojišťovny a zajišťovny náležitě informace zveřejní, avšak teprve od data zániku důvodu.

Směrnice 2009/138 od členských států vyžaduje, aby zajistily, aby orgány dohledu měly pravomoc požadovat všechny informace nezbytné pro provádění dohledu. Důležitou součástí takových informací by měly být informace, které musejí být orgánům dohledu předávány pravidelně.

Je třeba přijmout podrobné a harmonizované požadavky, které upravují, jaké informace musejí být pravidelně předkládány a jakým způsobem toho má být docíleno, aby se zaručilo účinné sbližování procesu kontroly ze strany orgánů dohledu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vás chvíli přeruším. Požádám kolegy o klid. Pokud diskutují něco jiného, necht' je to v předsálí. Přečtu ještě omluvu. Z jednání na dnešní den se omlouvá do konce jednacího dne od 11.45 paní poslankyně Olga Richterová.

Znovu vás, pane poslanče, upozorňuji na § 95 odst. 2. Můžete pokračovat.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já ho má neustále na mysli, pane předsedající, a opravdu na konci svého vystoupení ten návrh předložím, ale musím ho nejdřív řádně zargumentovat. Jinak by se mi také mohlo stát, že potom návrh, který předložím, Sněmovna neschválí, a to bych si neodpustil. (Výkřik smíchu z levé části sálu.)

Směrnice 2009/138 od pojišťoven a zajišťoven vyžaduje, aby zveřejňovaly informace o své solventnosti a finanční situaci. Bylo by vhodné vymezit podrobné a harmonizované požadavky, které upravují informace, jež se musí zveřejnit, a prostředky, jimiž toho má být dosaženo, aby se zaručily rovnocenné tržní podmínky a hladké fungování trhu s pojištěním a zajištěním v celé Unii a aby se usnadnila účinná integrace těchto trhů v celé Unii.

Uplatnění zásady proporcionality v oblasti zveřejňování informací by nemělo mít za následek, že se od pojišťoven a zajišťoven bude vyžadovat zveřejnění informací, které nejsou relevantní pro jejich činnost nebo nejsou podstatné.

Při odkazování na rovnocenné informace, které jsou zveřejňovány podle jiných právních či regulačních požadavků, by takovéto odkazy měly směřovat přímo k samotné informaci a nemělo by se jednat o odkazy na obecný dokument.

Pokud orgány dohledu pojišťovnam či zajišťovnam v souladu s čl. 53 odst. 1 a 2 směrnice 2009/138 povolí, aby určité informace nezveřejnily, mělo by takovéto povolení zůstat v platnosti pouze po dobu trvání důvodu pro nezveřejnění. Pokud takový důvod zanikne, pojišťovny a zajišťovny náležitě informace zveřejní, avšak teprve od data zániku důvodu.

Směrnice 2009/138 od členských států vyžaduje, aby zajistily, aby orgány dohledu měly pravomoc požadovat všechny informace nezbytné pro provádění dohledu. Důležitou součástí

takových informací by měly být informace, které musejí být orgánům dohledu předávány pravidelně.

Je třeba přijmout podrobné a harmonizované požadavky, které upravují, jaké informace musejí být pravidelně předkládány a jakým způsobem toho má být docíleno, aby se zaručilo účinné sblížení procesu kontroly ze strany orgánů dohledu.

Mezi informace, které musejí pojišťovny a zajišťovny pravidelně předkládat orgánům dohledu, patří zpráva o solventnosti a finanční situaci. Kromě toho by měly předkládat pravidelnou zprávu o dohledu, která obsahuje doplňující informace k informacím obsaženým ve zprávě o solventnosti a finanční situaci, které jsou nezbytné pro provádění dohledu. V zájmu pojišťoven a zajišťoven i orgánů dohledu by tyto dvě zprávy měly mít stejnou strukturu.

Na základě posouzení rizik provedeného pojišťovnami a zajišťovnami v souladu s článkem 36 směrnice 2009/138/ES mohou orgány dohledu vyžadovat, aby jim pojišťovna či zajišťovna každoročně předkládala pravidelnou zprávu o dohledu. Pokud tomu tak není a pojišťovny a zajišťovny předkládají pravidelnou zprávu o dohledu pouze každé tři roky, měly by nicméně každý rok informovat orgány dohledu o všech důležitých událostech, k nimž došlo od posledního vykazovaného období.

Kvantitativní a kvalitativní informace by měly být pravidelně zveřejňovány či předkládány orgánům dohledu ve formě popisné zprávy a vzorových tabulek. Vzorové tabulky by měly podrobněji upřesňovat informace v popisné zprávě a ve vhodných případech by je měly doplňovat. Zpráva a tabulky by měly orgánům dohledu poskytovat kromě informací, které již byly předloženy ve zprávě o solventnosti a finanční situaci, dostatečné informace, aby jim umožňovaly plnit jejich povinnosti podle směrnice 2009/138, pojišťovnám a zajišťovnám by tím však neměla vznikat zbytečná zátěž. Rozsah vzorových tabulek, které je třeba předkládat čtvrtletně, by měl být užší než rozsah vzorových tabulek, které se předkládají ročně.

Uplatnění zásady proporcionality v oblasti oznamování orgánům dohledu by nemělo mít za následek, že se od pojišťoven a zajišťoven či poboček zřízených v Unii bude vyžadovat poskytování informací, které nejsou relevantní pro jejich činnost nebo nejsou podstatné.

Měla by se zveřejnit kritéria a metody procesu kontroly orgánem dohledu. Měly by zahrnovat obecné prostředky a opatření, které orgány dohledu využívají k přezkumu a vyhodnocování souladu s požadavky stanovenými v čl. 36 odst. 2 směrnice 2009/138, a zejména k posuzování vhodnosti řízení rizik ze strany pojišťoven a zajišťoven, jakož i jejich schopnosti odolat nepříznivým událostem či změnám.

Zveřejnění souhrnných statistických údajů podle čl. 31 odst. 2 písm. c) směrnice 2009/138/ES má zajistit obecné informace o pojišťovnictví v jednotlivých státech, jakož i o důležitých činnostech samotných orgánů dohledu. Příslušné informace by měly pokrývat údaje jak o kvantitativních, tak kvalitativních požadavcích, a doplňovat souhrnné údaje jednotlivých států, které jsou vykazovány tak, aby byly z časového hlediska srovnatelné.

Aby se zaručila srovnatelnost informací zveřejněných pro účely dohledu, měl by být definován přinejmenším seznam klíčových aspektů uplatňování obezřetnostního rámce, o němž mají orgány dohledu zveřejňovat souhrnné údaje.

Expozice zvláštní účelové jednotky by vždy měla být omezená, aby se zaručilo, že zvláštní účelová jednotka má aktiva, která se rovnají jejímu souhrnnému maximálnímu vystavení rizikům nebo je převyšují.

Pokud zvláštní účelová jednotka přejímá rizika od více než jedné pojišťovny nebo zajišťovny, měla by tato zvláštní účelová jednotka být neustále chráněna před likvidačním řízením kterékoli z pojišťoven nebo zajišťoven, které rizika na tuto zvláštní účelovou jednotku přenášejí.

Posouzení požadavků na způsobilost a bezúhonnost akcionářů či společníků, kteří mají kvalifikovanou účast ve zvláštní účelové jednotce, a všech osob, které zvláštní účelovou jednotku skutečně řídí, by mělo ve vhodných případech zohledňovat obdobné požadavky vztahující se na pojišťovny a zajišťovny.

Přenesení rizika z pojišťovny či zajišťovny na zvláštní účelovou jednotku a ze zvláštní účelové jednotky na věřitele z dluhopisů nebo poskytovatele financování by nemělo zahrnovat žádné související transakce, které by mohly ohrozit účinné přenesení rizika, například smluvní práva podle dohod o započtení či vedlejších dohod, které mají snížit potenciální nebo skutečné ztráty vzniklé v důsledku přenesení rizik na věřitele z dluhopisů nebo poskytovatele financování a na zvláštní účelovou jednotku.

Aby se zaručilo, že začleněním budoucích plateb není oslabeno účinné přenesení rizika z pojišťovny či zajišťovny na zvláštní účelovou jednotku, je důležité, aby neobdržení plateb nemělo nepříznivý vliv na primární kapitál pojišťovny nebo zajišťovny. Při určování toho, že neexistuje scénář, v němž by taková situace mohla nastat, by pojišťovna či zajišťovna měla zvážit všechny scénáře zohledněné ve smluvních ujednáních a veškeré další scénáře, pokud není pravděpodobnost, že takové další scénáře nastanou, příliš nízká.

Článek 220 směrnice 2009/138 vyžaduje, aby byl výpočet solventnosti na úrovni skupin proveden v souladu s metodou 1, metoda účetní konsolidace, avšak kromě případů, kdy by použití samotné metody 1 nebylo přiměřené. Orgán dohledu nad skupinou by měl při posuzování otázky, zda by měla být místo metody 1 nebo v kombinaci s ní použita metoda 2, což je metoda odpočtu agregovaných dat, zvážit řadu harmonizovaných důležitých prvků. Jedním z takových prvků je, zda by použití metody jedna nebylo příliš zatěžující a zda jsou povaha, rozsah a komplexnost rizik skupiny takové, že by použitím metody dvě nebyly podstatně ovlivněny výsledky výpočtu. Ověřuje-li se pro tyto účely, zda by použitím metody dvě byly podstatně ovlivněny výsledky výpočtu skupinové solventnosti, měla by být metoda dvě porovnána s metodou jedna, a to za použití souhrnného použitelného kapitálu skupiny a souhrnného skupinového solventnostního kapitálového požadavku, vypočtených v souladu se směrnicí 2009/138, a nikoli solventnostních požadavků stanovených v rovnocenné třetí zemi.

Aby se usnadnilo zaručení rovných podmínek ve třetích zemích, jestliže skupina obsahuje přidružené pojišťovny či zajišťovny ze třetích zemí, a pokud Komise přijala akty v přenesené pravomoci podle čl. 227 odst. 4 a 5 směrnice 2009/138, které určují, že režimy solventnosti těchto třetích zemí jsou rovnocenné či dočasně rovnocenné, měl by orgán dohledu nad skupinou při posuzování otázky, zda by měla být místo metody jedna, což je konsolidace, nebo v kombinaci s ní použita metoda dvě, což, jak si jistě dobře vzpomínáte, je metoda odpočtu agregovaných dat, takovou úvahu upřednostnit.

Směrnice 2009/138 stanoví, že pokud jsou orgány dohledu toho názoru, že určitý kapitál použitelný pro solventnostní kapitálový požadavek přidružené pojišťovny či zajišťovny nemůže být dán účinně k dispozici za účelem krytí skupinového solventnostního kapitálového požadavku, lze tento kapitál zahrnout do výpočtu pouze do té míry, v jaké je použitelný pro krytí solventnostního kapitálového požadavku přidruženého podniku. V této souvislosti by orgány dohledu měly při zvažování otázky, zda určitý kapitál přidružené pojišťovny či zajišťovny nelze dát účinně k dispozici skupině, měly svá rozhodnutí zakládat na tom, zda existují nějaká omezení, která ovlivňují zastupitelnost souvisejících kapitálových položek, tedy zda jsou vyčleněny na absorbování pouze určitých ztrát, nebo jejich převoditelnost, tedy

zda existují významné překážky, které by bránily převedení kapitálových položek z jednoho subjektu na druhý. Pro účely tohoto posouzení by měly orgány dohledu věnovat zvláštní pozornost jakémukoli menšinovému podílu na použitelném kapitálu, který pokrývá solventnostní kapitálový požadavek dceřiné pojišťovny či zajišťovny, pojišťovny či zajišťovny ve třetí zemi, pojišťovací holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti.

Aby se zaručilo, že pojistníci a oprávněné osoby pojišťoven a zajišťoven, které patří do skupiny, jsou odpovídajícím způsobem chráněni v případě likvidace podniků spadajících do rámce dohledu nad skupinou, kapitálové položky, které vydávají pojišťovací holdingové společnosti a smíšené finanční holdingové společnosti ve skupině, by neměly být považovány za prosté zatížení, pokud se pohledávky týkající se těchto kapitálových položek neřadí za pohledávky všech pojistníků a oprávněných osob pojišťoven a zajišťoven patřících do skupiny.

Na úrovni skupiny by měla být stanovena vhodná pravidla pro zacházení se zvláštními účelovými jednotkami. V této souvislosti by zvláštní účelové jednotky definované podle směrnice 2009/138 které buď splňují požadavky uvedené směrnice, nebo jsou regulovány orgánem dohledu třetí země a splňují rovnocenné požadavky, neměly být plně konsolidovány.

Výpočet nejlepšího odhadu technických rezerv na úrovni skupiny v souladu s metodou jedna, což je tedy metoda účetní konsolidace, by měl být založen na předpokladu, že součet nejlepších odhadů pojišťovny či zajišťovny držících účast a poměrný podíl nejlepšího odhadu jejich přidružených pojišťoven či zajišťoven, kdy je každý z nich upraven o transakce uvnitř skupiny, je přibližně stejný jako částka, která by byla výsledkem výpočtu nejlepšího odhadu pro konsolidované pojistné a zajistné závazky na úrovni skupiny v souladu s články 75 až 86 směrnice 2009/138. Zejména v případech, kdy jsou v takovém výpočtu použity nejlepší odhady pojišťovny či zajišťovny ze třetí země, by měly být tyto nejlepší odhady posouzeny v souladu s uvedenými články.

Výpočet rizikové přírážky technických rezerv na úrovni skupiny v souladu s metodou jedna, což je, jak opět připomínám, metoda účetní konsolidace, by měl být založen na předpokladu, že převod pojistných a zajistných závazků skupiny je u každé pojišťovny a zajišťovny ve skupině prováděn samostatně a že riziková přírážka neumožňuje diverzifikaci mezi riziky těchto pojišťoven a zajišťoven. Pokud jde o pojišťovny a zajišťovny uvedené v čl. 73 odst. 2 a 5 směrnice 2009/138, měl by výpočet vycházet z předpokladu, že se převod portfolia pojistných závazků u činností životního a neživotního pojištění provádí samostatně.

Skupiny mohou pro výpočet svého konsolidovaného skupinového solventnostního kapitálového požadavku požádat o schválení použití dvou typů interních modelů. Pokud se interní model používá pouze pro výpočet konsolidovaného skupinového solventnostního kapitálového požadavku a nepoužívá se pro výpočet solventnostního kapitálového požadavku jednotlivých pojišťoven nebo zajišťoven ve skupině, měl by se použít článek 230 směrnice 2009/138. V této souvislosti je nezbytné zaručit, že schválení interního modelu používaného pouze pro výpočet konsolidovaného skupinového solventnostního kapitálového požadavku provede orgán vykonávající dohled nad skupinou způsobem, jenž je v souladu s ustanoveními uvedené směrnice o postupu schvalování interních modelů použitým na individuální úrovni, včetně prováděcího aktu uvedeného v čl. 114 odst. 2 uvedené směrnice. Aby se posílila spolupráce v kolegiu orgánů dohledu, je nezbytné určit, jak by se do činnosti orgánu dohledu nad skupinou, dříve než přijme rozhodnutí o této žádosti, měly zapojit i další orgány dohledu.

Požádá-li určitá skupina o schválení použití stejného interního modulu pro výpočet konsolidovaného skupinového solventnostního kapitálového požadavku i solventnostního kapitálového požadavku přidružené pojišťovny nebo zajišťovny ve skupině, měl by se použít

článek 231 směrnice 2009/138. Aby se v této souvislosti zaručilo, že orgán dohledu nad skupinou a jiné dotčené orgány dohledu účinně spolupracují a činí informovaná společná rozhodnutí o tom, zda povolí použití tohoto interního modelu, je nezbytné vymezit ustanovení o potřebné dokumentaci a o postupu společného rozhodnutí o žádosti.

Schválení interního modelu, který se používá pouze pro výpočet konsolidovaného skupinového solventnostního kapitálového požadavku, udělené na základě článku 230 směrnice 2009/138 by nemělo ovlivnit žádné budoucí povolení podle článku 231 uvedené směrnice. Každá žádost o povolení výpočtu konsolidovaného skupinového solventnostního kapitálového požadavku společně se solventnostním kapitálovým požadavkem přidružené pojišťovny či zajišťovny ve skupině na základě interního modelu již schváleného podle článku 230 směrnice 2009/138 by se zejména měla řídit postupem podle článku 231 uvedené směrnice.

Skupiny by měly o povolení k využití částečného interního modelu pro výpočet konsolidovaného skupinového solventnostního kapitálového požadavku požádat v případě, že jsou do působnosti skupinového interního modelu zařazeny jen některé přidružené podniky, nebo v souvislosti s omezenou působností uvedenou v čl. 112 odst. 2 směrnice 2009/138 nebo v souvislosti s kombinací kterékoli z těchto možností.

Aby byl interní model používán pouze pro výpočet konsolidovaného skupinového solventnostního kapitálového požadavku hojně používán a měl významnou roli v řídicím a kontrolním systému skupiny, měly by výstup z uvedeného interního modelu používat pojišťovny a zajišťovny, jejichž činnost zcela či zčásti spadá do působnosti interního modelu. V této souvislosti by se od těchto pojišťoven a zajišťoven nemělo vyžadovat, aby splnily požadavky ohledně kontroly používání, jako kdyby tento interní model používaly pro výpočet svého solventnostního kapitálového požadavku. Požadavek, aby byla splněna kontrola používání, by u těchto pojišťoven a zajišťoven měl být omezen na výstup z uvedeného interního modelu a měl by sloužit pro účely jednotného uplatňování systémů řízení rizik a interní kontroly v rámci celé skupiny.

Při posuzování toho, zda jsou splněny podmínky stanovené v článku 236 směrnice 2009/138, by dotčený orgán dohledu nad skupinou a jiné dotčené orgány dohledu měly zohlednit řadu harmonizovaných příslušných kritérií, aby se zaručil harmonizovaný dohled nad skupinovou solventností u skupin s centralizovaným řízením rizik.

Aby bylo dosaženo efektivní spolupráce při dohledu nad dceřinými podniky, pojišťovnami a zajišťovnami ve skupině s centralizovaným řízením rizik, jak je stanoveno v článcích 237 až 243 směrnice 2009/138, je nanejvýš důležité harmonizovat postupy, jimiž se mají orgány dohledu řídit při dohledu nad takovými dceřinými podniky, pojišťovnami a zajišťovnami.

Aby bylo možné jednoznačně určit, kdy nastala mimořádná situace ve smyslu čl. 239 odst. 2 směrnice 2009/138, měl by orgán dohledu, který udělil schválení dceřinému podniku pojišťovny nebo zajišťovny se zhoršující se finanční situací, zohlednit řadu harmonizovaných kritérií.

Kolegium orgánů dohledu by mělo být trvalou platformou pro koordinaci orgánů dohledu, mělo by podporovat společné pochopení rizikového profilu skupiny a jejich přidružených pojišťoven a zajišťoven a usilovat o účinnější a efektivnější a na riziku založený dohled jak na úrovni skupiny, tak na úrovni individuální. Aby se v této souvislosti zaručilo řádné fungování kolegia, je nezbytné stanovit kritéria pro posouzení toho, která pobočka je významná, pro účely účasti orgánů vykonávajících dohled nad významnými pobočkami v kolegiu. Je také důležité harmonizovat požadavky vztahující se na koordinaci dohledu nad skupinami pojišťoven a zajišťoven, aby se podpořilo sbližování postupů dohledu.

Směrnice 2009/138 vyžaduje, aby pojišťovny a zajišťovny držící účast či pojišťovací holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti zveřejňovaly informace o solventnosti a finanční situaci skupiny. Uvedená směrnice jim také umožňuje, aby předkládaly jednu společnou zprávu o solventnosti a finanční situaci, která obsahuje jak informace o této skupině, tak informace o solventnosti a finanční situaci, které jsou požadovány o kterémkoli z jejich dceřiných společností.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Já jenom využiji krátkého nadechnutí, pane předsedo, abych seznámil Sněmovnu s tím, že se z dnešního jednání od 13 hodin do konce jednání Poslanecké sněmovny se z pracovních důvodů omlouvá ministr zahraničních věcí Tomáš Petříček. Děkuji. Prosím, pokračujte.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Uvedený režim má zaručit, že jsou zúčastněné subjekty řádně informovány o solventnosti a finanční situaci skupin pojišťoven a zajišťoven, a zároveň má ve vhodné míře snížit související zátěž takovýchto skupin. V této souvislosti je nezbytné harmonizovat požadavky, které se vztahují na zveřejňování informací skupinami pojišťoven a zajišťoven, bez ohledu na to, zda takovéto skupiny využívají možnost poskytovat jednu společnou zprávu o solventnosti a finanční situaci.

Je třeba přijmout podrobné a harmonizované požadavky, které upravují, jaké informace musejí skupiny pojišťoven a zajišťoven pravidelně předkládat, aby se zaručilo účinné sbližování procesu kontroly ze strany orgánů dohledu nad skupinami. Tyto požadavky by měly také usnadňovat výměnu informací v rámci kolegií orgánů dohledu a měly by pokud možno snižovat související zátěž takovýchto skupin pojišťoven a zajišťoven.

Posouzení podle článků 172, 227 a 260 směrnice 2009/138 zaměřené na otázku, zda je solventnostní či obezřetnostní režim třetí země rovnocenný režimu stanovenému v hlavě I nebo hlavě III uvedené směrnice, by mělo být prováděno soustavně a s cílem zaručit, že solventnostní či obezřetnostní režim třetí země vykazuje rovnocennou úroveň ochrany pojistníka a oprávněné osoby jako režim stanovený uvedenou směrnicí.

Posouzení podle článků 172, 227 a 260 směrnice 2009/138 zaměřené na otázku, zda je solventnostní či obezřetnostní režim třetí země rovnocenný režimu stanovenému v hlavě I nebo hlavě III uvedené směrnice, by mělo být prováděno na základě kritérií stanovených tímto nařízením, a to v článku 378, pokud jde o článek 172, v článku 379, pokud jde o článek 227, a v článku 380, pokud jde o článek 260.

Určení, zda byla kritéria, která mají být zohledněna při posuzování rovnocennosti režimu třetí země, splněna, by mělo vycházet z podstaty právních předpisů a jiných regulačních požadavků v solventnostním či obezřetnostním režimu této třetí země, jakož i z toho, jak jsou uvedené právní předpisy a požadavky prováděny a uplatňovány, a z postupů orgánů dohledu v uvedené třetí zemi. Takovéto určení by také mělo zohledňovat rozsah, v němž orgány dohledu ve třetí zemi uplatňují zásadu proporcionality stanovenou ve směrnici 2009/138.

Aby se zaručilo, že účinky pozitivního zjištění ohledně rovnocennosti stanoveného v článku 172 odst. 2 a 3 směrnice 2009/138 a v článku 211 tohoto nařízení neoslabují hlavní cíl regulace pojišťoven a zajišťoven a dohledu nad nimi, konkrétně zajištění odpovídající ochrany pojistníků a oprávněných osob, měla by kritéria pro posuzování rovnocennosti podle článku 172 uvedené směrnice zahrnovat zásady stanovené v hlavě I o obecných pravidlech pro přístup k činnosti v zajištění a její výkon.

Aby se zaručilo, že výsledkem zohlednění solventnostního kapitálového požadavku a použitelného kapitálu stanovených třetí zemí při určování skupinové solventnosti, při němž je použita metoda 2, je určení skupinové solventnosti rovnocenné tomu, které by bylo výsledkem v případě, že by byly použity požadavky podle směrnice 2009/138, měla by kritéria pro posuzování rovnocennosti článku 227 uvedené směrnice obsahovat zásady stanovené v kapitole VI hlavy I o pravidlech pro oceňování aktiv a závazků, technické rezervy, kapitál, solventnostní kapitálový požadavek, minimální kapitálový požadavek a investiční pravidla.

Aby se zaručilo, že výjimka, která určitou skupinu osvobozuje od dohledu nad skupinou na úrovni Unie, neoslabuje základní úlohu, kterou dohledu nad skupinou přiznává směrnice 2009/138, měla by kritéria pro posuzování rovnocennosti podle článku 260 uvedené směrnice obsahovat zásady stanovené v hlavě III o dohledu nad pojišťovnami a zajišťovnami ve skupině.

Orgány dohledu v členských státech a orgány dohledu ve třetích zemích, pro které bylo vydáno kladné rozhodnutí o rovnocennosti nebo na které se vztahuje dočasný či prozatímní režim rovnocennosti, by měly spolupracovat a vyměňovat si informace, aby zaručily, že je dosaženo jednoznačného vzájemného porozumění rizikům o solventnosti skupiny.

Aby se zaručilo, že si orgány dohledu mohou vyměňovat informace, měly by být orgány dohledu ve třetích zemích, pro které bylo vydáno kladné rozhodnutí o rovnocennosti nebo na které se vztahuje dočasný či prozatímní režim rovnocennosti, podléhat povinnosti zachovávat profesní tajemství.

Aby se zaručilo, že standardní vzorec nadále a soustavně vyhovuje požadavkům uvedeným v čl. 101 odst. 2 a 3 směrnice 2009/138, Komise přezkoumá metody, předpoklady a standardní parametry použité při výpočtu solventnostního kapitálového požadavku pomocí standardního vzorce, zejména metody, předpoklady a standardní parametry použité v modulu tržního rizika stanoveném v hlavě I kapitole V oddíle 6, včetně přezkumu standardních parametrů pro cenné papíry s pevným výnosem a dlouhodobou infrastrukturou, standardních parametrů pro riziko pojistného a riziko rezerv stanovených v příloze II, standardních parametrů pro riziko úmrtnosti, jakož i podskupiny standardních parametrů, které mohou být nahrazeny parametry specifickými pro pojišťovnu či zajišťovnu, uvedenými v čl. 218, a standardizovaných metod pro výpočet těchto parametrů uvedených v čl. 220. Tento přezkum by měl využívat zkušenosti, které pojišťovny a zajišťovny získaly během přechodného období a v prvních letech uplatňování těchto aktů v přenesené pravomoci a měl by být proveden před prosincem 2018.

Aby se posílila právní jistota, pokud jde o režim dohledu v období postupného zavádění uvedeném v čl. 308a směrnice 2009/138, které začalo 1. dubna 2015, je důležité zajistit, aby toto nařízení vystoupilo v platnost co nejdříve, a to prvním dnem po vyhlášení.

Tak to bylo, prosím pěkně, 150 důvodů. 150 důvodů, proč Evropská unie přistoupila ke směrnici Solvency II. A vy z vás, kteří jste pozorně poslouchali, tak jste zcela jistě si všimli, že jeden jediný důvod se netýkal zdanění technických rezerv, na čemž trvají při své argumentaci zástupci Ministerstva financí.

A teď tedy, co je skutečným smyslem toho nařízení, což je informace, kterou nutně musíme vědět, když budeme hlasovat o zdanění technických rezerv a na jejímž závěru ve smyslu jednacího řádu předložím Sněmovně svůj návrh.

Evropská komise tedy přijala toto nařízení, kdy v hlavě I se oceňují kapitálové požadavky vycházející z rizik, což je pilíř 1, posílení, řízení a kontroly, což je pilíř 2, a

zvýšení transparentnosti, což je pilíř 3. Abyste rozuměli smyslu toho textu, musím vysvětlit nejprve nezbytné definice.

Tedy alternativní metody oceňování se rozumějí metody oceňování, které jsou v souladu s čl. 75 směrnice 2009/138 jiné než metody, které pro stejná či podobná aktiva či závazky využívají výhradně kotované tržní ceny.

Analýzou scénáře se rozumí analýza dopadu kombinace nepříznivých událostí.

Závazkem ze zdravotního pojištění se rozumí pojistný závazek, který se vztahuje na jeden či oba z následujících bodů. Buď je to lékařské ošetření či lékařská péče, nebo finanční vyrovnání vyplývající z nemoci, úrazu, postižení a zhoršení zdravotního stavu.

Závazkem z pojištění ochrany příjmů se rozumí pojistný závazek, který se vztahuje na finanční vyrovnání uvedené v bodě 3 jiné než finanční vyrovnání uvedené v bodě 3/i.

Závazkem z pojištění odpovědnosti zaměstnavatele za škodu či pracovním úrazu nebo nemoci z povolání se rozumí pojistný závazek, který se vztahuje na poskytování péče či finanční vyrovnání uvedené v odst. 3 bodech i a i2 a který vyplývá pouze z pracovních úrazů či nemoci z povolání.

Závazkem ze zajištění zdravotního pojištění se rozumí zajistný závazek, jenž vyplývá z přijatého zajištění, které se vztahuje na závazky týkající se zdravotního pojištění.

Závazkem ze zajištění pojištění nákladů se rozumí zajistný závazek, jenž vyplývá z přijatého zajištění, který se vztahuje na závazky týkající se pojištění nákladů.

Závazkem ze zajištění pojištění ochranu příjmů se rozumí zajistný závazek, jenž vyplývá z přijatého zajištění, které se vztahuje na závazky týkající se pojištění ochrany příjmů.

Závazkem za zajištění pojištění odpovědnosti zaměstnavatele za škodu při pracovním úrazu nebo nemoci z povolání se rozumí zajistný závazek, jenž vyplývá z přijatého zajištění, které se vztahuje na závazky z pojištění odpovědnosti zaměstnavatele za škodu při pracovním úrazu nebo nemoci z povolání.

Předepsaným pojistným se rozumí předepsané pojistné, které má být zapláceno pojist'ovně či zajišť'ovně během určitého období bez ohledu na to, zda se toto pojistné zcela nebo zčásti týká pojistného či zajistného krytí poskytnutého v jiném období.

Zaslouženým pojistným se rozumí pojistné, které se týká rizika krytého pojist'ovnou či zajišť'ovnou během určitého období.

Odkupným se rozumějí všechny možné způsoby úplného či částečného ukončení pojistné smlouvy včetně dobrovolného ukončení pojistné smlouvy s platbou hodnoty odbytného či bez ní, změny pojist'ovny či zajišť'ovny pojistníkem, ukončení pojistné smlouvy v důsledku odmítnutí pojistníka zaplatit pojistné.

Ukončením pojistné smlouvy se rozumí vyplacení odkupného, storno bez hodnoty, splacení pojistné smlouvy, ustanovení o automatické nepropadnutelnosti nároků pojistníka či vykonání jiných možností ukončení či nevykonání možnosti pokračování.

Možnostmi ukončení se rozumějí všechna zákonná či smluvní práva pojistníka, která mu umožňují úplně či částečně ukončit pojistné krytí, uplatnit odkupné, snížit, omezit či pozastavit či povolit storno pojistky.

Možnostmi pokračování se rozumějí všechna zákonná či smluvní práva pojistníka, která mu umožňují úplně či částečně získat, obnovit, navýšit či prodloužit či opětovně získat pojistné či zajistné krytí.

Pokrytím interního modelu se rozumějí rizika, která se odrážejí v prognóze rozdělení pravděpodobnosti, o kterou se interní model opírá.

Působností interního modelu se rozumějí rizika, která interní model může podle schválení krýt. Působnost interního modelu může zahrnovat jak rizika, která se odrážejí ve standardním vzorci pro solventnostní kapitálový požadavek, tak rizika, která se v něm neodrážejí.

Investicí do obchodovatelných cenných papírů či jiného finančního nástroje založené na přeměněných úvěrech a sekuritizovanou pozicí se rozumí expozice vůči sekuritizaci ve smyslu čl. IV odst. 1 bodu 61 nařízení Evropského parlamentu a Rady Evropské unie číslo 575.

Resekuritizovanou pozicí se rozumí expozice vůči resekuritizaci ve smyslu článku 4 odst. 1 bodu 63 nařízení EU č. 575/2013.

Původcem se rozumí původce ve smyslu článku 4 odst. 1 bodu 13 nařízení EU č. 575/2013.

Sponzorem se rozumí sponzor ve smyslu článku 4 odst. 1 bodu 14 nařízení EU č. 575/2013.

Tranší se rozumí tranše ve smyslu článku 4 odst. 1 bodu 67 nařízení EU č. 575/2013.

Centrální bankou se rozumí centrální banka ve smyslu článku 4 odst. 1 bodu 46 nařízení EU č. 575/2013.

Bazickým rizikem se rozumí riziko vyplývající ze situace, kdy expozice, která je pokryta technikou snižování rizik, neodpovídá expozici pojišťovny či zajišťovny rizikům.

Ujednáními o kolaterálu se rozumí ujednání, podle nichž poskytovatelé kolaterálu učiní jeden z těchto kroků. Buď převedou plné vlastnické právo ke kolaterálu na příjemce kolaterálu za účelem zajištění nebo jiného krytí plnění příslušného závazku, anebo poskytnou kolaterál formou zajištění ve prospěch příjemců kolaterálu, nebo přímo tomuto příjemci a právní vlastnictví kolaterálu zůstává u poskytovatele kolaterálu nebo uschovatele kolaterálu, je-li stanoveno právo na zajištění.

Všemi možnými kombinacemi dvou položek se ve vztahu k souboru položek rozumějí všechny uspořádané páry položek z tohoto souboru.

Ujednáním o spojení se rozumí ujednání, v němž se několik pojišťoven a zajišťoven dohodne, že budou sdílet určená pojistná rizika v definovaných podílech. Strany, které jsou pojištěny členy ujednání o spojení, samy členy ujednání o spojení nejsou.

Souhrnnou expozicí typu A se rozumí riziko, které pojišťovna nebo zajišťovna postoupí ujednání o spojení, přičemž tato pojišťovna nebo zajišťovna není členem tohoto ujednání o spojení.

Souhrnnou expozicí typu B se rozumí riziko, které pojišťovna nebo zajišťovna postoupí ujednání o spojení, přičemž tato pojišťovna nebo zajišťovna je členem tohoto ujednání o spojení.

Souhrnnou expozicí typu C se rozumí riziko, které pojišťovna nebo zajišťovna, která je členem ujednání o spojení, postoupí jiné pojišťovně či zajišťovně, která není členem tohoto ujednání o spojení.

Hlubokým trhem se rozumí trh, na němž mohou probíhat transakce, do nichž je zapojeno velké množství finančních nástrojů, aniž by byla výrazně ovlivněna cena těchto nástrojů.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pane předsedo, zase využiji jenom té kratičké přestávky ve vašem vystoupení. Paní poslankyně Ivana Nevludová se omlouvá dnes od 13.30 hodin do konce jednacího dne z osobních důvodů. Prosim, pokračujte.

Poslanec Miroslav Kalousek: No, to přijde o ty moje argumenty.

Likvidním trhem se rozumí trh, na němž mohou být finanční nástroje snadno přeměněny prostřednictvím nákupu či prodeje, aniž by tím docházelo ke značnému pohybu ceny.

Transparentním trhem se rozumí trh, na němž jsou veřejnosti a zejména pojišťovnám a zajišťovnám snadno dostupné aktuální obchodní a cenové informace.

Budoucími nezaručenými podíly na zisku se rozumějí budoucí pojistná plnění, jiná než pojistná plnění vázaná na index či hodnotu podílové jednotky plynoucí z pojistných či zajišťovacích smluv, která mají jednu z těchto vlastností: jsou právně či smluvně založena na jednom či více z těchto výsledků nebo výsledků specifikované skupiny smluv či specifikovaného druhu smluv či jediné smlouvy nebo realizované či nerealizované návratnosti investic u specifikovaného souboru aktiv v držení pojišťovny či zajišťovny či zisku či ztrátě pojišťovny či zajišťovny nebo fondu odpovídajícího smlouvě. Jsou založena na prohlášení pojišťovny či zajišťovny a načasování či částka pojistného plnění závisí zcela či zčásti na jejich volném uvážení.

Základní časovou strukturou bezrizikových úrokových měr se rozumí časová struktura bezrizikových úrokových měr, která je odvozena stejným způsobem jako příslušná časová struktura bezrizikových úrokových měr, jež se použije k výpočtu nejlepšího odhadu uvedeného v článku 77 odst. 2 směrnice 2009/138, avšak bez uplatnění vyrovnávací úpravy či koeficientu volatility nebo přechodné úpravy příslušné struktury bezrizikové úrokové míry v souladu s článkem 308 uvedené směrnice.

Portfoliem vyrovnávací úpravy se rozumí portfolio pojistných či zajišťovacích závazků, na něž se uplatní vyrovnávací úprava, a vyčleněné portfolio aktiv uvedené v článku 77b odst. 1 písm. a) směrnice 2009/138.

Závazky ve zdravotním pojištění se rozumějí závazky se zdravotním pojištěním, které jsou přiděleny činností pro závazky týkající se životního pojištění podle článku 55 odst. 1.

Subjektem kolektivního investování se rozumějí subjekty kolektivního investování do převoditelných cenných papírů definované v článku 1 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65 nebo alternativní investiční fond definovaný v článku 4 odst. 1 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61.

Pokud jde o pojišťovnu či zajišťovnu, větším obchodním útvarem se rozumí definovaný segment pojišťovny a zajišťovny, který funguje nezávisle na ostatních částech podniku a má v rámci podniku vyčleněné kontrolní a řídicí zdroje a postupy a obsahuje rizika, která jsou ve vztahu k celé činnosti podniku podstatná.

Pokud jde o skupinu pojišťoven a zajišťoven, větším obchodním útvarem se rozumí definovaný segment skupiny, který funguje nezávisle na ostatních částech skupiny a má v rámci skupiny vyčleněné kontrolní a řídicí zdroje a postupy a obsahuje rizika, která jsou ve vztahu k celé činnosti skupiny podstatná. Každý právní subjekt, který patří do skupiny, je větším obchodním útvarem nebo je několika většími obchodními útvary tvořen.

Správním, řídicím nebo kontrolním orgánem se v případě, že vnitrostátní právní předpisy stanoví možnost zřídit dvoustupňovou správní radu tvořenou řídicím orgánem a

kontrolním orgánem, rozumí řídicí orgán nebo kontrolní orgán nebo oba tyto orgány, jak jsou vymezeny v příslušných vnitrostátních právních předpisech, nebo v případě, že příslušné vnitrostátní právní předpisy žádný orgán nevymezují, tedy řídicí orgán.

Souhrnnou maximální expozici rizikům se rozumí součet maximálním plateb včetně výdajů, které mohou vzniknout zvláštním účelovým jednotkám, kromě výdajů, které splňují všechna tato kritéria: zvláštní účelová jednotka má právo vyžadovat od pojišťovny či zajišťovny, které na ni převedly rizika, aby tento výdaj uhradila; zvláštní účelová jednotka nemusí tento výdaj uhradit, pokud a dokud částka rovnající se výdaji nebyla obdržena od pojišťovny či zajišťovny, které na tuto jednotku převedly rizika; pojišťovna či zajišťovna, které převedly rizika na zvláštní účelovou jednotku, nezahrnou tento výdaj jako částku vymahatelnou od zvláštní účelové jednotky podle čl. 41 tohoto nařízení.

Stávající pojistnou či zajistnou smlouvou se rozumí pojistná či zajistná smlouva, jejíž pojistné či zajistné závazky byly uznány.

Očekávaným ziskem zahrnujícím v budoucím pojistném se rozumí očekávaná současná hodnota budoucích peněžních toků vyplývajících ze začlenění pojistného týkajícího se stávajících pojistných a zajistných smluv, které (bude) podle očekávání v budoucnosti obdrženo, ale obdrženo být nemusí, do technických rezerv, přičemž k neobdržení pojistného může bez ohledu na právní či smluvní práva pojistníka na ukončení pojistky dojít z jakéhokoliv jiného důvodu než kvůli tomu, že nastala pojistná událost.

Pojištěním hypotéky se rozumí pojištění úvěru, které věřitelům zajišťuje krytí v případě, že není splácen jejich hypoteční úvěr.

Dceřiným podnikem se rozumí každý dceřiný podnik ve smyslu článku 22 odst. 1 a 2 směrnice 2013/34 včetně jeho dceřiných podniků.

Přidruženým podnikem se rozumí buď dceřiný podnik či jiný podnik, ve kterém je držena účast, anebo podnik připojený s jiným podnikem prostřednictvím vztahů uvedených v článku 22 odst. 7 směrnice 2013/34.

Regulovaným podnikem se rozumí regulovaný podnik ve smyslu článku 2 bodu 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87.

Regulovaným podnikem se rozumí každý podnik kromě podniků uvedených v článku 2 bodu 4 směrnice 2002/87.

Neregulovaným podnikem provádějícím finanční činnosti se rozumí neregulovaný podnik, který provádí jednu či více činností uvedených v příloze směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36, pokud tyto činnosti představují významnou část jeho celkové činnosti.

Podnikem pomocných služeb se rozumí neregulovaný podnik, jehož hlavní činností je vlastnictví nebo správa nemovitostí, řízení služeb zpracování dat, poskytování zdravotnických a pečovatelských služeb nebo jiné podobné činnosti, kterými napomáhá v hlavní činnosti jedné nebo více pojišťoven či zajišťoven.

Správcovskou společností se rozumí správcovská společnost ve smyslu článku 2 odst. 1 písm. b) směrnice 2009/65 nebo investiční společnost povolená podle článku 27 uvedené směrnice, pokud podle uvedené směrnice neurčila správcovskou společnost.

Správce alternativního investičního fondu se rozumí správce alternativního investičního fondu ve smyslu článku 4 odst. 1 písm. b) směrnice 2011/61.

Institucemi zaměstnaneckého penzijního pojištění se rozumí instituce ve smyslu článku 6 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/41.

Tuzemskou pojišťovnou se rozumí podnik, který získal povolení od orgánů dohledu třetí země a podléhá dohledu těchto orgánů, jenž by v případě, že by se jeho sídlo nacházelo v Unii, vyžadoval povolení jako pojišťovna v souladu s článkem 14 směrnice 2009/138. – (Řečník listuje ve svých podkladech.) Pardon. Ano.

A nyní jaké máme úvěrové hodnocení emitentů a emisí, což má samozřejmě také dopad na náklady životních pojistek, které vládní návrh chce zdanit.

Pokud existuje úvěrové hodnocení konkrétního emisního programu, k níž patří položka představující expozici, tak se použije následující úvěrové hodnocení.

Pokud pro určitou položku neexistuje přímo použitelné úvěrové hodnocení, ale existuje úvěrové hodnocení konkrétního emisního programu, k nimž položka představující expozici nepatří, nebo existuje obecné úvěrové hodnocení emitenta, použije se toto úvěrové hodnocení v kterémkoliv z těchto případů: z hodnocení vzejde stejný nebo vyšší kapitálový požadavek jako požadavek, který by vznikl za jiných okolností, a daná expozice je ve všech ohledech na stejné úrovni jako konkrétní emisní program nebo přednostně nezajištěná expozice daného emitenta, podle toho, co je na místě, nebo je jim podřízeno; z hodnocení vzejde stejný nebo nižší kapitálový požadavek jako požadavek, který by vznikl za jiných okolností, a daná expozice je ve všech ohledech na stejné úrovni jako konkrétní emisní program nebo přednostně nezajištěná expozice daného emitenta, podle toho, co je na místě, nebo je jim nadřazen. Ve všech ostatních případech mají pojišťovny a zajišťovny za to, že pro danou expozici není od určené externí ratingové agentury k dispozici žádné úvěrové hodnocení.

Úvěrová hodnocení emitentů v rámci skupiny společností se nepoužijí jako úvěrová hodnocení jiného emitenta v rámci stejné skupiny společností.

Co je dvojí úvěrový rating, musíme také vědět. Odchylně od článku 4 odst. 4 písm. d) se v případě, že od určené externí ratingové agentury pro sekuritizovanou pozici je k dispozici pouze jediné úvěrové hodnocení, toto úvěrové hodnocení nepoužije. Kapitálové požadavky pro danou položku se odvodí stejně jako v případě, kdy od určené externí ratingové agentury není k dispozici žádné úvěrové hodnocení.

Předpoklady pro oceňování jsou takové, že pojišťovny a zajišťovny oceňují aktiva a závazky na základě předpokladu, že daný podnik bude ve své činnosti pokračovat.

Pojišťovny a zajišťovny vykazují aktiva a závazky v souladu s mezinárodními účetními standardy, které Komise přijala podle nařízení číslo 1606/2002.

Pojišťovny a zajišťovny oceňují aktiva a závazky v souladu s mezinárodními účetními standardy, které Komise přijala podle nařízení 1606/2002, pokud uvedené standardy obsahují metody oceňování, které jsou konzistentní s přístupem k oceňování uvedeným v článku 75 směrnice 2009/138. Pokud uvedené standardy umožňují použít více metod oceňování, pojišťovny a zajišťovny použijí pouze takové metody oceňování, které jsou v souladu právě se směrnicí 2009/138.

Pokud metody oceňování v mezinárodních účetních standardech přijatých Komisí podle nařízení číslo 1606/2002 nejsou přechodné či trvalé v souladu s přístupem k oceňování stanovených v článku 75 směrnice 2009/138, pojišťovny a zajišťovny použijí jiné metody oceňování, u nichž se má za to, že v souladu s článkem 75 směrnice 2009/138 v souladu jsou.

Odchylně od odstavců 1 a 2, zejména při dodržení zásady proporcionality stanovené v článku 29 odst. 3 a 4 směrnice 2009/138, mohou pojišťovny a zajišťovny vykázat a ocenit aktivum či závazek na základě metody oceňování, kterou používají při přípravě ročních či konsolidovaných účetních závěrek, a to za předpokladu, že buď metoda oceňování je v souladu s článkem 75 směrnice 2009/138; nebo metoda oceňování je přiměřená povaze,

rozsahu a komplexnosti rizik vyplývajících z činnosti pojišťovny nebo zajišťovny; nebo pojišťovna či zajišťovna ve svých účetních závěrkách dané aktivum či závazek neoceňuje za použití mezinárodních účetních standardů přijatých Komisí v souladu s nařízením číslo 1606/2002; oceněním aktiv a závazků za použití mezinárodních účetních standardů by podnikům vznikly náklady, které by nebyly úměrné celkovým správním výdajům.

Pojišťovny a zajišťovny oceňují individuální aktiva samostatně. Pojišťovny a zajišťovny – pardon, to bych se opakoval. Pojišťovny a zajišťovny oceňují individuální aktiva samostatně.

Jaká přísluší pro ty instituce, kterým chcete zdanit technické rezervy, jaká přísluší hierarchie v metodice oceňování? Pojišťovny a zajišťovny si při oceňování aktiv a závazků v souladu s čl. 9 odst. 1, 2 a 3 řídí hierarchii oceňování vymezenou v odstavcích 2 až 7, přičemž zohlední vlastnost aktiva či závazku, pokud by tyto vlastnosti zohlednili účastníci trhu při stanovení cen aktiv či závazku ke dni ocenění, včetně stavu a umístění aktiva či závazku a případných omezení prodeje či využití aktiva.

Standardní metodou oceňování je, že pojišťovny a zajišťovny oceňují aktiva a závazky za použití kotovaných tržních cen na aktivních trzích pro stejná aktiva či závazky.

Pokud není použití kotovaných tržních cen na aktivních trzích pro stejná aktiva či závazky možné, pojišťovny a zajišťovny ocení aktiva a závazky za použití kotovaných tržních cen na aktivních trzích pro obdobná aktiva či závazky, které se upraví, aby byly zohledněny odlišnosti. Tyto úpravy odrážejí faktory specifické pro dané aktivum či závazek včetně všech těchto faktorů: a) stavu či umístění aktiva či závazku, b) rozsahu, v němž se vstupy týkají položek, které jsou srovnatelné s daným aktivem či závazkem, c) objemu nebo úrovně činnosti na trzích, na nichž jsou vstupy pozorovány.

Pojišťovny a zajišťovny používají kotované tržní ceny na základě kritérií pro aktivní trhy definovaných v mezinárodních účetních standardech přijatých Komisí. Pokud nejsou kritéria uvedená v odst. 4 splněna, pojišťovny a zajišťovny použijí alternativní metody oceňování, nestanoví-li se jinak. (Krátká prodleva.) Pardon.

Při použití alternativních metod oceňování pojišťoven a zajišťoven v nejmenší možné míře využívají vstupy specifické pro daný podnik a v co největší míře využijí relevantní tržní vstupy včetně těchto vstupů. A to jsou vstupy: kotované ceny pro totožná či podobná aktiva či závazky na trzích, které nejsou aktivní; vstupy jiné než kotované ceny, které lze zjistit u aktiva nebo závazku včetně úrokových sazeb a výnosových křivek zjistitelných v běžně uváděných intervalech, související volatility a úvěrových rozpětí; c) tržně potvrzené vstupy, které nemusí být přímo zjistitelné, ale jsou založeny na zjistitelných tržních údajích nebo jsou těmito údaji podpořeny.

Všechny uvedené tržní vstupy se upraví o faktory uvedené v odst. 3.

V míře, v níž relevantní zjistitelné vstupy nejsou k dispozici i za okolností, kdy k datu ocenění dochází u aktiva nebo závazku jen k nepatrné, pokud nějaké, tržní činnosti, použijí podniky nezjistitelné vstupy, které odrážejí předpoklady, jež by účastníci trhu použili při stanovení ceny aktiva či závazku včetně předpokladů o riziku. Používají-li se nezjistitelné vstupy, pojišťovny a zajišťovny upraví data specifická pro daný podnik, pokud je z relevantních dostupných informací patrné, že by ostatní účastníci trhu použili jiné údaje, nebo že se daný podnik vyznačuje určitou zvláštností, která není k dispozici jiným účastníkům trhu.

Při posuzování předpokladů o riziku uvedených v tomto odstavci pojišťovny a zajišťovny zohlední riziko spjaté s určitou technikou oceňování použitou k měření reálné hodnoty a riziko spjaté se vstupy uvedené techniky oceňování.

Při používání alternativních metod oceňování pojišťovny a zajišťovny použijí techniky oceňování, které jsou v souladu s jedním či více z následujících přístupů:

a) s tržním přístupem, který používá ceny a jiné příslušné informace vytvořené při tržních transakcích, v nichž jsou zapojena stejná či podobná aktiva, závazky či skupiny aktiv a závazků. Techniky oceňování, které jsou v souladu s tržním přístupem, zahrnují maticové oceňování;

s výnosovým přístupem, který převádí budoucí částky, například peněžní toky či výnosy nebo výdaje, do jediné současné částky. Reálná hodnota odráží současná tržní očekávání týkající se těchto budoucích částek. Techniky oceňování, které jsou v souladu s výnosovým přístupem, zahrnují techniky oceňování pomocí současné hodnoty, modely oceňování obcí a metodu zvýšených výnosů za více období, což je ona metoda multiperiodální;

s nákladovým přístupem nebo přístupem založeným na běžné reprodukční ceně, který odráží částku, která by byla vyžadována k nahrazení výkonové kapacity aktiva. Z pohledu prodávajícího účastníka trhu je cena, jež by byla získána za určité aktivum, založena na nákladech vynaložených kupujícím účastníkem trhu na pořízení nebo zhotovení náhradního aktiva srovnatelné kvality, upravených o zastarání.

Pojišťovny a zajišťovny vykazují ty podmíněné závazky definované v souladu s čl. 9 tohoto nařízení, které jsou podstatné, jako závazky.

Podmíněné závazky jsou podstatné, pokud informace o současné či potenciální velikosti nebo povaze daných závazků mohou ovlivnit rozhodování či úsudek předpokládaného uživatele takových informací včetně orgánů dohledu.

Jaké jsou používány metody pro nehmotná aktiva a oceňování goodwillu. Pojišťovny a zajišťovny ocení následující aktiva na nulu, pokud je to za prvé goodwill; pokud jsou to za druhé nehmotná aktiva jiná než goodwill; pokud nelze dané nehmotné aktivum prodat samostatně a pojišťovna a zajišťovna nemohla prokázat, že pro stejná či podobná aktiva existuje hodnota, která byla odvozena v souladu s článkem 10 odst. 2, přičemž v takovém případě se dané aktivum ocení v souladu s článkem 10.

Pro přidružené podniky je naopak potřeba použít jinou metodu a pro účely oceňování aktiv individuálních pojišťoven a zajišťoven pojišťovny a zajišťovny ocení účasti v přidružených podnicích ve smyslu čl. 212 odst. 1 písm. b) směrnice 2009/138, a to podle této hierarchie metod: a) pomocí standardní metody oceňování stanovené v čl. 10 odst. 2 tohoto nařízení; b) pomocí upravené ekvivalenční metody uvedené v odstavci 3, pokud není ocenění podle písmene a) možné; (c) pomocí buď metody oceňování stanovené v čl. 10 odst. 3 tohoto nařízení, nebo alternativních metod oceňování v souladu s čl. 10 odst. 5 tohoto nařízení, jsou-li splněny všechny tyto podmínky: není možné provést ocenění podle písmene a) ani písmene b); podnik není dceřiným podnikem ve smyslu čl. 212 odst. 2 směrnice 2009/138.

Odchylně od odstavce 1 pro účely oceňování aktiv individuální pojišťovny a zajišťovny pojišťovny a zajišťovny ocení účasti v následujících podnicích na nulu: a) v podnicích, které jsou vyloučeny z působnosti dohledu nad skupinou podle čl. 214 odst. 2 písm. a) směrnice 2009/138; b) v podnicích, které jsou odečteny z použitelného kapitálu pro skupinovou solventnost v souladu s článkem 229 směrnice 2009/138.

Upravená ekvivalenční metoda uvedená v odst. 1 písm. b) vyžaduje, aby podnik držící účast ocenil své účasti v přidružených podnicích na základě podílu, o nějž aktiva přesahují závazky přidruženého podniku drženého podnikem držícím účast.

Při výpočtu přebytku aktiv nad závazky přidružených podniků podnik držící účast ocení individuální aktiva a závazky podniku podle článku 75 směrnice 2009/138 a v případě, že je přidruženým podnikem pojišťovna nebo zajišťovna nebo zvláštní účelová jednotka uvedená v článku 211 uvedené směrnice, technické rezervy podle článků 76 až 85 uvedené směrnice.

Při výpočtu přebytku aktiv nad závazky přidružených podniků podnik držící účast ocení individuální aktiva a závazky podniku podle článku 75 směrnice 2009/138 a v případě, že je přidruženým podnikem pojišťovna nebo zajišťovna nebo zvláštní účelová jednotka uvedená v článku 211 uvedené směrnice, technické rezervy podle článků 76 až 85 uvedené směrnice.

Při výpočtu přebytku aktiv nad závazky přidružených podniků jiných než pojišťoven nebo zajišťoven, pokud nelze provést ocenění individuálních aktiv a závazků podle odstavce 4, může podnik držící účast považovat ekvivalenční metodu stanovenou v mezinárodních účetních standardech přijatých Komisí podle nařízení č. 1606/2002 za metodu, která je v souladu s článkem 75 směrnice 2009/138. V takových případech podnik držící účast odečte z hodnoty přidruženého podniku hodnotu goodwillu a jiných nehmotných aktiv, které by podle čl. 12 odst. 2 tohoto nařízení byly oceněny na nulu.

Jsou-li splněna kritéria uvedená v čl. 9 odst. 4 tohoto nařízení a není-li použití metod oceňování uvedených v písmeni a) a b) možné, mohou být účasti v přidružených podnicích oceněny na základě metody oceňování, kterou pojišťovna nebo zajišťovna používá k vypracování své roční nebo konsolidované účetní závěrky. V takových případech podnik držící účast odečte z hodnoty přidruženého podniku hodnotu goodwillu a jiných nehmotných aktiv, které by podle čl. 12 odst. 2 tohoto nařízení byly oceněny na nulu.

Ovšem musíme si uvědomit, že existují také specifické závazky, které nelze řadit, zařadit do jednotlivých kategorií, ale i ty vyžadují svoji metodiku. Tedy pojišťovny a zajišťovny oceňují finanční závazky uvedené v mezinárodních účetních standardech, které Komise přijala podle nařízení č. 1606/2002, v souladu s článkem 9 tohoto nařízení při počátečním vykazání. Po počátečním vykazání se neprovádí žádná následná úprava pro zohlednění změny vlastního kreditního ratingu pojišťovny nebo zajišťovny.

Pojišťovny a zajišťovny oceňují podmíněné závazky, které byly vykazány v souladu s článkem 11. Hodnota podmíněných závazků se rovná očekávané současné hodnotě budoucích peněžních toků požadovaných k vyrovnání podmíněného závazku během doby trvání tohoto podmíněného závazku, a to za použití základní časové struktury bezrizikových úrokových měř.

Pojišťovny a zajišťovny vykážou a ocení odloženou daňovou povinnost ve vztahu ke všem aktivům a závazkům včetně technických rezerv, které jsou vykazány pro účely solventnosti nebo daňové účely v souladu s článkem 9.

Bez ohledu na odstavec 1 pojišťovny a zajišťovny ocení jiné odložené daňové povinnosti než aktiva s odloženou daňovou povinností vyplývající z převedení nevyužitých daňových odpočtů a převedení nevyužitých daňových ztrát, a to na základě rozdílu mezi hodnotami připsanými aktivům a závazkům vykázaným a oceněným v souladu s článkem 75 směrnice 2009/138 a v případě technických rezerv v souladu s články 76 až 85 uvedené směrnice a hodnotami připsanými aktivům a závazkům vykázaným a oceněným pro daňové účely.

Pojišťovny a zajišťovny přiznají aktivům s odloženou daňovou povinností kladnou hodnotu pouze v případě, že je pravděpodobné, že podnik dosáhne budoucích zdanitelných zisků, proti kterým se bude moci aktivum s odloženou daňovou povinností uplatnit, a to s ohledem na veškeré právní či regulační požadavky ohledně lhůt pro převedení nevyužitých daňových ztrát nebo nevyužitých daňových odpočtů.

Jaké metody naopak musíme vyloučit? Pojišťovny a zajišťovny neoceňují finanční aktiva či finanční závazky na pořizovací náklady nebo amortizované náklady. Pojišťovny a zajišťovny nepoužijí modely oceňování, které oceňují buď na účetní hodnotu, nebo na reálnou hodnotu sníženou o prodejní náklady, podle toho, která z nich je nižší. Pojišťovny a zajišťovny neoceňují nemovitý majetek, investiční nemovitý majetek, zařízení a vybavení za použití modelů oceňování pořizovacími náklady, pokud je hodnota aktiv stanovena jako pořizovací náklady snížené o oprávky a snížení hodnoty.

Při oceňování aktiv a závazků ve smlouvě o pronájmu pojišťovny a zajišťovny, které jsou nájemci ve finančním pronájmu nebo pronajímatelé, splní všechny tyto požadavky: a) pronajatá aktiva se ocení na reálnou hodnotu; b) pro účely stanovení současné hodnoty trhu s minimálními platbami nájemného se použijí soudržné vstupy a neprovedou se žádné následné úpravy pro zohlednění vlastního kreditního ratingu podniku; c) nepoužije se oceňování na zůstatkovou hodnotu.

Pojišťovny a zajišťovny upraví čistou realizovatelnou hodnotu zásob podle odhadovaných nákladů na dokončení a odhadovaných nákladů nutných k uskutečnění prodeje, pokud jsou tyto náklady podstatné. Takovéto náklady se považují za podstatné, jestliže by jejich nezačlenění mohlo ovlivnit rozhodování či úsudek uživatelů rozvahy, včetně orgánů dohledu. Nepoužije se oceňování na pořizovací náklady.

Pojišťovny a zajišťovny neoceňují nepeněžní dotace na nominální částku. Při oceňování biologických aktiv pojišťovny a zajišťovny upraví hodnotu doplněním odhadovaných prodejních nákladů, pokud jsou tyto odhadované prodejní doby podstatné.

Nyní si dovoluji požádat, abyste zvýšili pozornost, protože se dostáváme k jádru věci, a sice k pravidlům pro technické rezervy. (Pobavení v sále. Paní ministryně – poznámka mimo mikrofon.) Ty to umějí, ty jsem to učil. Ty jsem to učil.

Pravidla pro technické rezervy. Při výpočtu nejlepšího odhadu a rizikové přírážky technických rezerv vykazují pojišťovny a zajišťovny pojistný nebo zajistný závazek ke dni uzavření smlouvy, z níž plyne závazek, nebo ke dni začatého pojistného či zajistného krytí, podle toho, které datum nastane dříve. Pojišťovny a zajišťovny vykazují závazky pouze do výše smluvních hranic.

Pojišťovny a zajišťovny odúčtují pojistný nebo zajistný závazek pouze tehdy, pokud zanikne, je umořen, je zrušen nebo vyprší.

Jaká je smluvní hranice pojišťovací nebo zajišťovací smlouvy? Smluvní hranice pojišťovací nebo zajišťovací smlouvy jsou stanoveny v souladu s odstavci 2 až 7. Veškeré závazky vztahující se ke smlouvě, včetně závazků týkajících se jednostranných práv pojišťovny nebo zajišťovny obnovit nebo rozšířit rozsah smlouvy a závazků, které se vztahují k již zaplacenému pojistnému, náleží ke smlouvě, pokud není v odstavcích 3 až 6 stanoveno jinak.

Závazky, které se vztahují k pojišťovacímu nebo zajišťovacímu krytí poskytovanému pojišťovnou či zajišťovnou po některém z následujících termínů, nenáleží ke smlouvě, pokud pojišťovna či zajišťovna nemůže přimět pojistníka, aby za tyto závazky uhradil pojistné. Tedy

a) budoucí datum, kdy má pojišťovna nebo zajišťovna jednostranné právo ukončit smlouvu;

b) budoucí datum, kdy má pojišťovna nebo zajišťovna jednostranné právo odmítnout pojistné splatné podle smlouvy; c) budoucí datum, kdy má pojišťovna nebo zajišťovna

jednostranné právo na změnu pojistného nebo pojistného plnění splatného podle smlouvy, a to takovým způsobem, že pojistné plně odráží rizika.

Má se za to, že se písmeno

c) použije, pokud má pojišťovna nebo zajišťovna jednostranné právo na změnu pojistného nebo pojistného plnění portfolia pojistných nebo zajistných závazků k budoucímu datu takovým způsobem, že pojistné portfolia plně odráží rizika, která toto portfolio pokrývá.

Avšak v případě závazků v životním pojištění, kdy se individuální posouzení rizika závazků týkajících se pojištěné osoby provádí při vzniku smlouvy a kdy před změnou výše pojistného nebo pojistného plnění nelze provést nové hodnocení, pojišťovny a zajišťovny zhodnotí, zda pojistné pro účely písmene c) plně odráží rizika na úrovni smlouvy.

Pojišťovny a zajišťovny nevezmou v úvahu omezení jednostranného práva uvedeného v písmenech a), b) a c) tohoto odstavce a omezení míry, v níž může být pojistné nebo pojistné plnění změněno, jestliže nemají žádný znatelný vliv na ekonomiku smlouvy.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já mezitím přečtu omluvy, využiji toho, že jste se napil. Takže dnes od 13.30 do konce jednání se z rodinných důvodů omlouvá pan poslanec Marek Výborný. Dále pan poslanec Jiří Kohoutek se omlouvá od 13 hodin do konce jednacího dne z rodinných důvodů. Dále se omlouvá paní poslankyně Květa Matušovská od 13 hodin do konce jednacího dne z osobních důvodů.

Tak jste se zase nadechl a můžete pokračovat, pane poslanče. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, pane předsedající. Vy jste můj čtvrtý předsedající od rána.

V případě, že má pojišťovna nebo zajišťovna jednostranné právo podle odstavce 3, které se vztahuje pouze na část smlouvy, použijí se zásady stanovené v odstavci 3 na tuto část.

Závazky, které se nevztahují k pojistnému, které již bylo zapláceno, nenáleží k pojišťovací nebo zajišťovací smlouvě, pokud pojišťovna či zajišťovna nemůže přimět pojistníka, aby uhradil budoucí pojistné, a pokud jsou splněny všechny tyto požadavky: smlouva neposkytuje náhradu za konkrétní nejistou událost, která negativně ovlivňuje pojištěnou osobu; smlouva nezahrnuje finanční záruku pojistného plnění.

Pro účely písmen a) a b) pojišťovny a zajišťovny nevezmou v úvahu pokrytí událostí a záruk, které nemají žádný znatelný vliv na ekonomiku smlouvy.

Pokud je možné pojišťovací nebo zajišťovací smlouvu rozdělit na dvě části a pokud jedna z těchto částí splňuje požadavky stanovené v odst. 5 písm. a) a b), veškeré závazky, které se nevztahují k pojistnému z uvedené části a které už byly zapláceny, ke smlouvě nenáleží, pokud pojišťovna či zajišťovna nemůže přimět pojistníka, aby uhradil budoucí pojistné z této části.

Pojišťovny a zajišťovny mají pro účely odstavce 3 za to, že pojistné plně odráží rizika pokrytá v rámci portfolia pojistných nebo zajistných závazků pouze tehdy, pokud nenastane okolnost, kdy výše pojistného plnění a výdajů splatných v rámci portfolia překročí výši pojistného splatného v rámci portfolia.

Pro výpočet technických rezerv se používají určité údaje. Údaje, které se používají pro výpočet technických rezerv, se pro účely této směrnice považují za úplné pouze tehdy, jsou-li splněny všechny následující podmínky: a) údaje zahrnují informace za období, které je dostatečně dlouhé i k posouzení vlastností podkladových rizik a k určení trendů ve vývoji

rizik; b) tyto údaje jsou k dispozici pro každou z relevantních homogenních rizikových skupin používaných při výpočtu technických rezerv a žádné relevantní údaje nejsou z výpočtu technických rezerv vyloučeny bez odůvodnění.

2. Údaje používané při výpočtu technických rezerv se pro účely článku 82 směrnice 2009/138 považují za přesné pouze tehdy, jsou-li splněny všechny tyto podmínky: a) údaje neobsahují podstatné chyby; b) údaje z různých časových období používané pro stejný odhad jsou

konzistentní; c) údaje jsou zaznamenávány včas a soustavně.

3. Údaje používané při výpočtu technických rezerv se pro účely článku 82 směrnice 2009/138 považují za vhodné, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

a) údaje odpovídají účelům, pro které budou použity;

b) množství a povaha údajů zajišťují, že odhady provedené při výpočtu

technických rezerv na základě těchto údajů neobsahují podstatnou chybu v odhadu;

c) údaje jsou v souladu s předpoklady, na nichž jsou založeny pojistněmatematické a statistické modely, které se uplatňují při zpracování údajů používaných pro výpočet technických rezerv;

d) údaje odpovídajícím způsobem odrážejí rizika, kterým je pojišťovna nebo zajišťovna vystavena s ohledem na své pojistné a zajistné závazky;

e) sběr, zpracování a využití údajů byly provedeny transparentním a strukturovaným způsobem na základě zdokumentovaného procesu, který zahrnuje všechny tyto prvky: 1. vymezení kritérií pro kvalitu údajů a hodnocení kvality údajů, včetně specifických kvalitativních a kvantitativních standardů pro jednotlivé soubory údajů; 2. používání a stanovení předpokladů učiněných při sběru, zpracování a využívání údajů; 3. postup provedení aktualizace údajů, včetně četnosti aktualizací a okolností, na jejichž základě se provádí další aktualizace.

Pojišťovny nebo zajišťovny zajistí, aby jejich údaje byly používány při výpočtu technických rezerv soustavně. Pro účely písmene b) se chyba v odhadu při výpočtu technických rezerv považuje za podstatnou, pokud může mít vliv na rozhodování nebo úsudek uživatelů výsledků výpočtu, včetně orgánů dohledu.

4. Pojišťovny a zajišťovny mohou použít údaje z externího zdroje, pokud jsou kromě dodržení požadavků uvedených v odstavcích 1 až 4 splněny i všechny tyto požadavky:

a) pojišťovny nebo zajišťovny mohou prokázat, že použití těchto údajů je vhodnější než použití údajů, které jsou k dispozici výhradně z interního zdroje;

b) pojišťovny nebo zajišťovny znají původ těchto údajů i předpokladů nebo metod používaných při jejich zpracování;

c) pojišťovny nebo zajišťovny stanoví veškeré trendy vývoje, které tyto údaje vykazují, a změny – a to jak v čase, tak mezi jednotlivými údaji – předpokladů a metod v oblasti využívání těchto údajů;

d) pojišťovny nebo zajišťovny mohou prokázat, že předpoklady a metody uvedené v písmenech b) a c) odrážejí charakteristiky portfolia pojistných a zajistných závazků příslušné pojišťovny nebo zajišťovny.

Jak jsou tyto údaje omezovány? Pokud nejsou údaje v souladu s článkem 19, pojišťovny a zajišťovny tato omezení údajů vhodně zdokumentují, uvedou, zda a jak budou tato omezení napravena, a popíší funkce v rámci řídicího a kontrolního systému pojišťovny nebo

zajišťovny odpovědné za tento postup. Před provedením nápravy nedostatků jsou údaje zaznamenány a odpovídajícím způsobem uloženy.

Jak vhodné je použití aproximace pro výpočet nejlepšího odhadu? Pokud pojišťovny a zajišťovny nemají dostatek údajů odpovídající kvality, které by umožnily uplatnění spolehlivé pojistněmatematické metody, mohou pro výpočet nejlepšího odhadu použít vhodné aproximace, pokud jsou splněny všechny tyto požadavky:

a) nedostatek údajů není způsoben neadekvátností interních procesů a postupů při sběru, ukládání nebo ověřování údajů používaných pro oceňování technických rezerv;

b) nedostatek údajů nelze nahradit použitím externích údajů;

c) pro pojišťovnu či zajišťovnu by nebylo proveditelné provést úpravu údajů, která by vedla k nápravě jejich nedostatku.

A nyní k výpočtu technických rezerv, jaké se použijí předpoklady. Předpoklady se pro účely čl. 77 odst. 2 směrnice 2009/138 považují za realistické, pouze pokud splňují všechny tyto požadavky:

a) pojišťovny a zajišťovny jsou schopny vysvětlit a odůvodnit každý z použitých předpokladů s ohledem na význam předpokladu, nejistotu spojenou s předpokladem či příslušné alternativní předpoklady;

b) lze jednoznačně stanovit okolnosti, za kterých by předpoklady byly považovány za nepravdivé;

c) není-li v této kapitole stanoveno jinak, jsou předpoklady založeny na vlastnostech portfolia pojistných a zajistných závazků, pokud je to možné, bez ohledu na pojišťovnu nebo zajišťovnu, která je držitelem portfolia;

d) pojišťovny a zajišťovny používají předpoklady soustavně a v rámci homogenních rizikových skupin a druhů pojištění, bez svévolných změn;

e) předpoklady odpovídajícím způsobem odrážejí případnou nejistotu související s peněžními toky.

Pro účely písmene c) používají pojišťovny a zajišťovny pouze údaje specifické pro danou pojišťovnu či zajišťovnu, včetně informací o správě pojistných pohledávek a o výdajích, pokud tyto informace odrážejí vlastnosti portfolia pojistných nebo zajistných závazků lépe než údaje, které se neomezují na konkrétní pojišťovnu či zajišťovnu, nebo v případě, že bez použití těchto informací není možné provést obezřetný, spolehlivý a objektivní výpočet technických rezerv.

Předpoklady se pro účely čl. 77 odst. 3 směrnice 2009/138 použijí pouze tehdy, jsou-li v souladu s požadavky odst. 1 tohoto článku.

Pojišťovny a zajišťovny stanoví předpoklady týkající se budoucích parametrů či scénářů finančního trhu, které jsou vhodné a jsou v souladu s článkem 75 směrnice 2009/138. Pokud pojišťovny a zajišťovny uplatňují určitý model k vytváření odhadů budoucích parametrů na finančním trhu, musí tento model splňovat všechny tyto požadavky:

(a) vytváří ceny aktiv, které jsou v souladu s cenami aktiv na finančních trzích;

b) nepředpokládá příležitost k vedení arbitráže;

c) kalibrace parametrů a scénářů je v souladu s příslušnými časovými strukturami bezrizikových úrokových měr použitými pro výpočet nejlepšího odhadu, jak je uvedeno v čl. 77.

Budoucí opatření, která se musí přijmout v případě technických rezerv. Předpoklady budoucích opatření vedení se pro účely čl. 77 odst. 2 směrnice 2009/138 považují za reálné, pouze pokud splňují všechny tyto podmínky:

a) předpoklady budoucích opatření vedení jsou stanoveny objektivním způsobem;

b) předpokládaná budoucí opatření vedení jsou v souladu se současnou obchodní praxí a obchodní strategií pojišťovny nebo zajišťovny, a to včetně použití technik snižování rizika; pokud existují přiměřené doklady o tom, že pojišťovna či zajišťovna změnila své postupy nebo strategie, předpokládaná budoucí opatření vedení jsou v souladu se změněnými postupy nebo strategiemi;

c) předpokládaná budoucí opatření vedení jsou vzájemně konzistentní;

d) předpokládaná budoucí opatření vedení neodporují žádným závazkům vůči pojistníkům a oprávněným osobám ani právním požadavkům použitelným pro pojišťovnu či zajišťovnu;

e) předpokládaná budoucí opatření vedení zohlední veškerá veřejná prohlášení pojišťovny nebo zajišťovny týkající se opatření, jež hodlá nebo nehodlá přijmout.

Předpoklady budoucích opatření vedení musí být reálné a musí obsahovat všechny tyto prvky: i) srovnání předpokládaných budoucích opatření vedení s opatřeními... Děkuji. Posouzení dopadu změn v předpokladech budoucích opatření vedení na hodnotu technických rezerv. Pojišťovny a zajišťovny musí být na žádost orgánů dohledu schopny vysvětlit veškeré relevantní odchylky týkající se bodů 1 a 2, a pokud změny v předpokladech budoucích opatření vedení mají významný dopad na technické rezervy, důvody pro tu citlivost i to, jak je tato citlivost zohledňována v rozhodovacím procesu pojišťovny nebo zajišťovny.

Pro účely odst. 1 vytvoří pojišťovny a zajišťovny komplexní plán budoucích opatření vedení schválený správním, řídicím nebo kontrolním orgánem pojišťovny a zajišťovny, který stanoví všechny tyto prvky:

a) popis budoucích opatření vedení, které mají význam pro oceňování technických rezerv;

b) popis konkrétních okolností, za nichž lze rozumně očekávat, že pojišťovna nebo zajišťovna provede veškerá příslušná budoucí opatření vedení podle písm. a);

c) popis konkrétních okolností, za nichž lze rozumně očekávat, že pojišťovna nebo zajišťovna provede veškerá příslušná budoucí opatření vedení podle písmene a) (řečník zopakoval to samé jako u předchozího bodu); c) popis konkrétních okolností, za nichž by pojišťovna nebo zajišťovna nemusela být schopna provést veškerá příslušná budoucí opatření vedení podle písmene a), a popis toho, jak jsou tyto okolnosti zohledněny ve výpočtu technických rezerv;

d) pořadí, ve kterém by budoucí opatření vedení podle písmene a) byla prováděna a požadavky na řídicí a kontrolní systém v souvislosti s těmito budoucími opatřeními vedení;

e) popis veškerých probíhajících prací potřebných k zajištění toho, aby pojišťovny nebo zajišťovny byly schopny provádět veškerá příslušná budoucí opatření vedení podle písmene a);

f) popis toho, jak byla budoucí opatření vedení podle písmene a) zohledněna ve výpočtu nejlepšího odhadu;

g) popis příslušných interních postupů vykazování týkajících se budoucích opatření vedení podle písmene a), které jsou součástí výpočtu nejlepšího odhadu.

4. Předpoklady budoucích opatření vedení musí zohledňovat čas potřebný k provedení opatření vedení a veškeré jimi vzniklé výdaje.

5. Systém pro zajištění předávání informací se pro účely čl. 41 odst. 1 směrnice 2009/138 považuje za účinný pouze tehdy, pokud postupy vykazování uvedené v odst. 3 písm. g) tohoto článku zahrnují předávání informací správnímu, kontrolnímu nebo řídicímu orgánu alespoň jednou ročně.

Co se týče budoucích nezaručených podílů na zisku, tak v případě, že budoucí nezaručené podíly na zisku závisí na aktivech pojišťovny nebo zajišťovny, založí pojišťovny či zajišťovny výpočet nejlepšího odhadu na aktivech, která mají v současné době v držení, a zohlední odhad budoucích změn v rozvržení svých aktiv v souladu s článkem 23. Předpoklady budoucích výnosů aktiv jsou v souladu s příslušnými časovými strukturami bezrizikových úrokových měr, včetně případné vyrovnávací úpravy, koeficientu volatility nebo přechodného opatření týkajícího se bezrizikové úrokové míry, a s oceňováním aktiv v souladu s článkem 75 směrnice 2009/138.

Dlužno si uvědomit, že existuje i oddělený výpočet budoucích nezaručených podílů na zisku a při výpočtu technických rezerv stanoví pojišťovny a zajišťovny hodnotu budoucích nezaručených podílů na zisku odděleně.

A co to znamená pro chování pojistníka? Při stanovení pravděpodobnosti, že pojistník uplatní smluvní opce, včetně storna a odbytného, provedou pojišťovny a zajišťovny analýzu minulého chování pojistníka a výhledové posouzení očekávaného chování pojistníka.

Při provádění analýzy se přihlíží ke všem těmto kritériím:

- a) minulá i budoucí prospěšnost opcí pro pojistníky za okolností v okamžiku uplatnění opce;
- b) vliv minulých a budoucích ekonomických podmínek;
- c) dopad minulých a budoucích opatření vedení;
- d) veškeré další okolnosti, které pravděpodobně ovlivní rozhodnutí pojistníků o uplatnění opce.

Pravděpodobnost se považuje za nezávislou na prvcích uvedených v písmenech a) až d) pouze tehdy, pokud existují empirické důkazy, které tento předpoklad podporují.

K výpočtu nejlepších odhadů potřebujeme podkladové informace. Na prvním místě je samozřejmě, jde o peníze, jejich důvěryhodnost.

Informace se pro účely čl. 77 odst. 2 směrnice 2009/138 považují za důvěryhodné pouze tehdy, pokud pojišťovny a zajišťovny předloží doklad o důvěryhodnosti informací s přihlédnutím k soudržnosti a objektivitě těchto informací, spolehlivosti jejich zdroje a transparentnosti způsobu, jakým jsou informace získány a zpracovány.

Pro výpočet nejlepšího odhadu potřebujeme projekci peněžních toků. Projekce peněžních toků použitá při výpočtu nejlepšího odhadu zahrnuje všechny tyto peněžní toky, pokud se týkají stávajících pojistných a zajistných smluv:

- a) platby pojistného plnění pojistníkům a oprávněným osobám;
- b) platby, které pojišťovna nebo zajišťovna provádí v rámci smluvního věcného plnění;
- c) platby výdajů podle čl. 78 bodu 1 směrnice 2009/138;
- d) platby pojistného a případné další peněžní toky, které z těchto plateb vyplývají;

e) platby mezi pojišťovnou nebo zajišťovnou a zprostředkovateli související s pojistnými nebo zajistnými závazky;

f) platby mezi pojišťovnou nebo zajišťovnou a investičními podniky související se smlouvami s pojistným plněním s indexovanou sazbou a smlouvami s pojistným plněním vázaným na investiční podíly;

g) platby za náhrady a regresy, pokud nejsou klasifikovány jako samostatná aktiva nebo závazky v souladu s mezinárodními účetními standardy přijatými Komisí v souladu s nařízením č. 1606/2002;

h) daňové poplatky, které se účtují nebo se podle očekávání budou účtovat pojistníkům, nebo které se vyžadují pro vypořádání závazků pojišťovny nebo zajišťovny.

Tady máme jistou nejistotu při očekávaném budoucím vývoji ve vnějším prostředí, a proto výpočet nejlepšího odhadu zohlední očekávaný budoucí vývoj, který bude mít podstatný dopad na přírůstky a úbytky peněžních prostředků nezbytné k vypořádání pojistných a zajistných závazků po dobu jejich trvání. Za tímto účelem se budoucím vývojem rozumí vývoj v oblasti demografické, právní, lékařské, technologické, sociální, environmentální a ekonomické, včetně inflace, jak je uvedeno v čl. 78 bodě 2 směrnice 2009/138.

Nejistotou peněžních toků se zabývá projekce peněžních toků použitá při výpočtu nejlepšího odhadu, explicitně či implicitně přihlíží ke všem nejistotám v peněžních tocích, včetně všech těchto charakteristik:

a) nejistoty v načasování, četnosti a závažnosti pojistných událostí;

b) nejistoty ve výši vzniklých pohledávek, včetně nejistoty ohledně inflace pohledávek a doby potřebné k vyrovnání a uhrazení pohledávky;

c) nejistoty ohledně výše nákladů uvedených v čl. 78 bodě 1 směrnice 2009/138;

d) nejistoty očekávaného budoucího vývoje podle článku 29 – v rozsahu, v němž je to proveditelné;

e) nejistoty v chování pojistníků;

f) závislosti mezi dvěma či více příčinami nejistoty;

g) závislosti peněžních toků na okolnostech před datem provedení peněžního toku.

1. Projekce peněžních toků použitá pro výpočet nejlepších odhadů přihlíží ke všem těmto nákladům, které se týkají uznaných pojistných a zajistných závazků a které jsou uvedeny v čl. 78 bodě 1) směrnice 2009/138. Jaké to jsou náklady: a) správní výdaje; b) náklady na správu investic; c) náklady na správu pohledávek; d) pořizovací náklady.

V nákladech uvedených v písmenech a) až d) se zohlední režijní náklady spojené se správou pojistných a zajistných závazků.

2. Režijní náklady se přiřazují realisticky, objektivně a soustavně k těm částem nejlepšího odhadu, ke kterým se vztahují.

3. Při hrubém výpočtu nejlepšího odhadu se přihlíží k nákladům v souvislosti se zajistnými smlouvami a zvláštními účelovými jednotkami.

4. Projekce nákladů vychází z předpokladu, že pojišťovna či zajišťovna v budoucnosti získá nové smlouvy.

Jak je to s opcemi a finančními zárukami. Při výpočtu nejlepšího odhadu přihlížejí pojišťovny a zajišťovny ke všem těmto aspektům: a) všem finančním zárukám a smluvním opcím zahrnutým do jejich pojistných a zajistných smluv; b) všem faktorům, které mohou mít

vliv na pravděpodobnost, že pojistníci uplatní smluvní opce nebo realizují hodnotu finančních záruk.

V případě, že jsou peněžní toky v různých měnách, pak nejlepší odhad pro peněžní toky v různých měnách se provede odděleně.

Jaké pro to máme metody výpočtu:

1. Nejlepší odhad se vypočte transparentně a takovým způsobem, který umožní přezkoumání metod výpočtu a výsledků, které z něj vyplývají, kvalifikovaným odborníkem.

2. Volba pojistněmatematických a statistických metod výpočtu nejlepšího odhadu se zakládá na jejich vhodnosti pro zohlednění rizik, která mají vliv na podkladové peněžní toky a povahu pojistných a zajištěných závazků. Pojistněmatematické a statistické metody jsou v souladu se všemi relevantními dostupnými údaji pro výpočet nejlepšího odhadu a využívají je.

3. Pokud je metoda výpočtu založena na údajích ze seskupených pojistných smluv, pojišťovny a zajišťovny zajistí, že seskupení smluv vytváří homogenní rizikové skupiny, které přiměřeně odrážejí rizika jednotlivých pojistných smluv zahrnutých do těchto skupin.

4. Pojišťovny a zajišťovny analyzují jednak to, do jaké míry závisí současná hodnota peněžních toků na očekávaném výsledku budoucích událostí a vývoji, a také to, jak by se skutečný výsledek v určitých situacích mohl odchýlit od očekávaného výsledku.

5. V případě, že současná hodnota peněžních toků závisí na budoucích událostech a vývoji, jak je uvedeno v odstavci 4, pojišťovny a zajišťovny použijí pro výpočet nejlepšího odhadu peněžních toků metodu, která tyto eventuality odráží. (Řečník se odmlčel.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane poslanče, jestli můžete pokračovat.

Poslanec Miroslav Kalousek: Ano, ano, ano. Projekce peněžních toků používané při výpočtu nejlepšího odhadu pro závazky ze životního pojištění se pro každou pojistnou smlouvu provádějí odděleně. Pokud by samostatný výpočet pro každou pojistnou smlouvu představoval pro pojišťovnu nebo zajišťovnu nadměrnou zátěž, lze projekci provést seskupením smluv, pokud seskupení splňuje všechny tyto požadavky:

a) v povaze a složitosti rizik souvisejících s pojistnými smlouvami, které patří do stejné skupiny, nejsou významné rozdíly;

b) seskupení smluv není zavádějící s ohledem na rizika plynoucí ze smluv a nezkrsluje jejich náklady;

c) je pravděpodobné, že seskupení pojistných smluv povede při výpočtu nejlepšího odhadu přibližně ke stejnému výsledku jako výpočet pro jednotlivé smlouvy, zejména pokud jde o finanční záruky a smluvní opce, jež jsou součástí těchto smluv.

Jaké jsou závazky z neživotního pojištění:

1. Nejlepší odhad závazků z neživotního pojištění se vypočítá samostatně pro rezervu na pojistné a pro rezervu na nevyřízené pojistné události.

2. Rezerva na pojistné se týká budoucích pojistných událostí, na které se vztahují pojistné a zajištěné závazky v rámci smluvní hranice uvedené v článku 18. Projekce peněžních toků pro výpočet rezervy na pojistné zahrnují pojistné plnění, náklady a pojistné vztahující se k těmto událostem.

3. Rezerva na nevyřízené pojistné události se týká pojistných událostí, které již nastaly, bez ohledu na to, zda byly pohledávky vyplývající z těchto událostí již nahlášeny či nikoli.

4. Projekce peněžních toků pro výpočet rezervy na nevyřízené pojistné události zahrnují pojistné plnění, náklady a pojistné vztahující se k událostem uvedeným v odstavci 3.

Abychom mohli počítat s rizikovou přírážkou, potřebujeme k tomu referenční podnik.

1. Výpočet rizikové přírážky je založen na těchto předpokladech:

a) celé portfolio pojistných a zajistných závazků pojišťovny nebo zajišťovny, která vypočítává rizikovou přírážku, je převzato jinou pojišťovnou nebo zajišťovnou, což je referenční podnik;

b) aniž jsou dotčena ustanovení písmene a), jestliže původní podnik vykonává současně činnosti životního i neživotního pojištění v souladu s čl. 73 odst. 5 směrnice 2009/138, portfolio pojistných závazků ze životního pojištění a ze životního zajištění a portfolio pojistných závazků z neživotního pojištění a z neživotního zajištění jsou převzaty odděleně dvěma různými referenčními podniky;

c) převod pojistných a zajistných závazků zahrnuje všechny zajistné smlouvy a ujednání se zvláštní účelovou jednotkou týkající se těchto závazků;

d) referenční podnik nemá předtím, než dojde k převodu, žádné pojistné nebo zajistné závazky nebo kapitál;

e) po převodu referenční podnik nepřebírá žádné nové pojistné nebo zajistné závazky;

f) po převodu referenční podnik navýší použitelný kapitál na úroveň solventnostního kapitálového požadavku nezbytného pro zabezpečení pojistných a zajistných závazků po dobu jejich trvání;

g) po převodu vlastní referenční podnik aktiva, která dosahují součtu jeho solventnostního kapitálového požadavku a technických rezerv bez částek vymahatelných ze zajistných smluv a od zvláštních účelových jednotek;

h) aktiva jsou vybrána tak, aby minimalizovala solventnostní kapitálové požadavky pro tržní riziko, jemuž je referenční podnik vystaven;

i) solventnostní kapitálový požadavek referenčního podniku kryje všechna tato rizika:

i) úpisovací rizika týkající se převedených činností,

ii) je-li podstatné, tržní riziko uvedené v písmeni h), kromě úrokového rizika,

iii) úvěrové riziko týkající se zajistných smluv, ujednání se zvláštní účelovou jednotkou zprostředkovatelů, pojistníků a všech dalších podstatných expozic, které úzce souvisí s pojistnými a zajistnými závazky,

iv) operační riziko;

j) schopnost technických rezerv absorbovat ztráty uvedená v článku 108 směrnice 2009/138 v referenčním podniku odpovídá ve vztahu k jednotlivým rizikům schopnosti technických rezerv absorbovat ztráty v původním podniku;

k) odložení daňové povinnosti nemají v případě referenčního podniku schopnost absorbovat ztráty podle čl. 108 směrnice 2009/38.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, pane poslanče, je 14 hodin, takže uplynula doba určená pro třetí čtení, a já tedy současně přeruším tento bod. Ale mám tady

s přednostním právem předsedu poslaneckého klubu ČSSD pana poslance Chvojku. Takže máte slovo. (Potlesk v lavicích TOP 09.)

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za potlesk, hezké odpoledne. Tak hezké odpoledne, kolegyně a kolegové. Já bych si dovilil navrhnout, aby Poslanecká sněmovna podle § 54 odst. 4 jednacího řádu rozhodla o zařazení třetích čtení 36. schůze na úterý 5. listopadu a zároveň podle § 95a jednacího řádu navrhuji, aby Sněmovna vyčlenila v tento den dobu pro projednávání zmíněných třetích čtení v době od 14 do 19 hodin.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Je to procedurální návrh, takže já zagonguji, protože budeme hlasovat. Mám žádost o odhlášení, takže vás odhlásím a všichni se přihlaste znovu svými hlasovacími kartami. Tak prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Návrh pana kolegy poslance Chvojky vetuji jménem klubu ODS a klubu Pirátů. (Potlesk v části sálu.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže tady máme veto. Hlásí se pan předseda poslaneckého klubu ČSSD Chvojka. Máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Tak trošku jsem to čekal, nedá se nic dělat. V tom případě bych si tedy dovilil přednést návrh na přerušení 36. schůze do středy 6. listopadu, a to do 9 hodin.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže o tomto návrhu budeme hlasovat.

Já tedy zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 10 z přihlášených 115 poslanců pro 73, proti 23. Návrh byl přijat.

Přerušuji tedy tuto 36. schůzi. Prosím? Tak místopředsedkyně klubu ODS poslankyně Černochová.

Poslankyně Jana Černochová: Já jsem jenom po tom bouřlivém potlesku, který jsem sklídila – kolegové, vy jste si možná neuvědomili, že na 14. hodinu je svolaná řádná schůze, takže ten návrh nebyl možný.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tady bylo řečeno 14.15, tuším, ale stejně tak jako tak jsme teď už hlasovali přerušení této 36. schůze do středy 6. 11. do 9 hodin. Ale my se sejdeme na jiné schůzi, na 35. schůzi, v úterý ve 14 hodin. Přeji hezký víkend.

(Schůze přerušena ve 14.03 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
6. listopadu 2019
Přítomno: 190 poslanců

(Schůze pokračovala v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji čtvrtý jednací den přerušené 36. schůze Poslanecké sněmovny, všechny vás tady vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, nejprve vás odhlásím a prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. Náhradní kartu číslo 8 má pan poslanec Ivan Bartoš a náhradní kartu číslo 11 má pan poslanec Miroslav Kalousek.

Sděluji, že do zahájení schůze požádali o omluvení své neúčasti na jednání tito poslanci a poslankyně: Radek Vondráček z důvodu zahraniční cesty, Andrea Brzobohatá od 15.30 ze zdravotních důvodů, Jaroslav Dvořák od 9 hodin ze zdravotních důvodů. Elfmark František z rodinných důvodů, Jan Farský z pracovních důvodů, Pavel Juříček z důvodu zahraniční cesty, Karel Krejza z důvodu zahraniční cesty, Martin Kupka od 9.00 do 9.30 z pracovních důvodů, Majerová Zahradníková Zuzana do 10.30 z pracovních důvodů, Markéta Pekarová Adamová od 9.00 do 9.30 z osobních důvodů, Karel Schwarzenberg od 9.00 do 9.45 ze zdravotních důvodů, Petr Třešňák od 9 do 10 hodin z pracovních důvodů, Jan Volný ze zdravotních důvodů, Lubomír Volný ze zdravotních důvodů, Rostislav Vyzula ze zdravotních důvodů.

Z členů vlády: od 9.30 do 11.45 se omlouvá Tomáš Petříček, ministr zahraničních věcí, z pracovních důvodů a ministr zemědělství Miroslav Toman z důvodu zahraniční cesty. Dále ještě došly omluvy paní ministryně Marie Benešové do 15.30 z pracovních důvodů a ministra dopravy Vladimíra Kremlíka po celý jednací den také z pracovních důvodů.

Připomínám, že jsme v pátek 1. listopadu usnesením číslo 764 stanovili, že hlasování o podaných návrzích a návrhu zákona jako celku v případě bodu 1 této schůze schváleného pořadu, jde o sněmovní tisk 509 – vládní návrh zákona o změně zákonů v oblasti daní, proběhne dnes, ve středu 6. listopadu, v 10 hodin. Než přistoupíme k přerušené rozpravě, s přednostním právem před otevřením rozpravy se přihlásil předseda klubu TOP 09 Miroslav Kalousek. (V sále je hluk.) Než vám udělím slovo, pane předsedo, ještě požádám sněmovnu o klid. A můžeme pokračovat. Prosím, máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Dobré ráno, dámy a pánové. Již teď si dovoluji požádat před závěrečným hlasováním po ukončení hlasování o pozměňujících návrzích o dvacet minut přestávku na poradu poslaneckého klubu.

Budeme v 10 hodin zahajovat hlasování, tak jak se Sněmovna rozhodla svým usnesením. Nejen podle mého názoru, ale dokonce i podle nálezu Ústavního soudu v obdobné situaci je to porušení zákona o jednacím řádu. Musím říct, že mě mrzí, že jste si vybrali právě tuhle alternativu, protože jste měli na vybranou. Paní ministryně Schillerová i pan předseda Faltýnek dobře věděli, co je oním minimem, které, budeme-li ujištěni, že projde z pozměňujících návrhů, tak rádi napomůžeme tomu, aby se zákon stal účinným k 1. 1. 2020. Tím minimem byly pozměňující návrhy, které již ve třetím čtení schválil rozpočtový výbor, plus ujištění, že se nezvýší poplatky na katastrálním úřadě. Pokládal jsem to za naprosto... za

nabídku k naprosto férové dohodě, která by měla naprosto minimální dopad do rozpočtu 2020, i férové politické dohodě mezi koalicí a opozicí, protože žádný z těchto pozměňujících návrhů se netýkal programové vlajkové lodi té či oné koaliční či opoziční strany.

O co se jednalo věcně. Jednalo, a stále se jedná o podporu pozměňujících návrhů paní poslankyně Kovářové týkajících se životních pojistek, o podporu pozměňujícího návrhu poslanců Dolejše a Onderky, který zvyšuje daňové zatížení u hracích automatů, kde závislost je prokázána, ale nezvyšuje daňové zatížení u loterií, kde závislost prokázána není, a pozměňujícího návrhu, který předložili alternativě ať už paní poslankyně Kovářová, či pan poslanec Bartošek, či pan poslanec Ferjenčík, a týká se poplatku katastrálních úřadů. Tyhle tři věci. Ujistění o tom, že budou schváleny tyto tři pozměňující návrhy, stačilo k tomu, abychom všichni spěchali tak, aby zákon nabyl účinnosti k 1. 1. 2020.

Vy jste tuhle nabídku, která podle mého názoru byla... (odmlka pro hluk v sále) velmi férová a vstřícná, odmítli. A znovu říkám, rozhodli jste se porušit zákon. Myslím, že jsme všichni přísahali, že kromě toho, že slibujeme věrnost České republice, budeme zachovávat její Ústavu a zákony. Vědomé porušení zákona každého poslance v okamžiku, když ví, že má na vybranou jinou alternativu, je prostě jenom informace o vnímání právního státu této Poslanecké sněmovny. Nicméně je to vaše právo samozřejmě.

Já si přesto dovoluji apelovat na to, abyste se pokusili těmto třem pozměňujícím návrhům věnovat mimořádnou vstřícnost. Jednak proto, že mají smysl, a také proto, že před závěrečným hlasováním vystoupím se stanoviskem poslaneckého klubu TOP 09. Délka tohoto stanoviska bude logicky nepřímou úměrou vaší ochotě tyto tři pozměňující návrhy přijmout a bude pochopitelně i limitovat naši úvahu o tom, zda požádáme Ústavní soud, aby posoudil, jak vážné porušení zákona o jednacím řádu to bylo, když jste se rozhodli ukončit rozpravu a hlasovat v 10 hodin.

Já vám děkuji za pozornost, i za to, že o tom budete přemýšlet.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi klubu TOP 09 Miroslavu Kalouskovi. To bylo ještě před otevřením rozpravy. Vidím přihlášku s přednostním právem pana poslance Zbyňka Stanjura a ptám se, jestli je to před otevřením rozpravy, nebo... Před otevřením rozpravy. Dobře. Máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem se dočetl z veřejných zdrojů další neuvěřitelný výrok paní ministryně Schillerové, která řekla, že čelí teroru v Poslanecké sněmovně, a řekla, že třetí čtení projednáváme skoro 27 hodin. Mně se ten počet hodin nezdál, takže jsem se podíval do stenozáznamu, tak pro paní ministryni, které evidentně jednoduché počty dělají problém, i když je ministryně financí, tak ve třetím čtení jsme sněmovní tisk číslo 509 projednávali v pátek 18. října 45 minut. (Připomínka z poslaneckých lavic.) Mluvím o třetím čtení. 25. října začala tato mimořádná schůze. Věnovali jsme se tomu celý jednacím den, pět hodin. Mimořádná schůze pokračovala minulý týden ve středu 30. října, věnovali jsme se tomu celý jednacím den, dalších pět hodin. A v pátek se tomu Poslanecká sněmovna věnovala přibližně tři a půl hodiny. Když to sečtu, tak je to čtrnáct a čtvrt hodiny, a dneska jste rozhodli, že debata může pokračovat maximálně hodinu. Takže patnáct a čtvrt hodiny, a ne dvacet sedm. To na okraj.

Když se podíváte na návrh procedury, tak zjistíte, že v tom sněmovním tisku je skryta změna devíti zákonů. Já jsem i říkal v obecné rozpravě, že navržená procedura je logicky rozčleněna podle zákonů, které se mění – daň z nemovitých věcí, daň z příjmu, zákon o rezervách, spotřební daň, správní poplatky, stabilizace veřejných rozpočtů, daň

z hazardních her, DPH, zákonné opatření Senátu u daně z nabytí nemovitosti a pozměňující návrh zákona o hazardních hrách. Takže deset, omlouvám se za nepřesnost, deset zákonů měníme.

Takže když tu dobu patnáct a čtvrt hodiny vydělíme počtem zákonů, kdyby se každý projednával zvlášť – je to legitimní to dát dohromady, nebo zvlášť, to je jedno – tak nám vychází, že bychom každý zákon ve třetím čtení projednávali hodinu a půl. Což je doba, které by si nikdo nevšiml, kterou by nikdo nemohl uměle označit jako obstrukci a která je na míle vzdálená tak silnému výrazu, jako je teror. Tak jenom abychom si ujasnili fakta. Včetně dnešní rozpravy ve třetím čtení tomu budeme věnovat patnáct a čtvrt hodiny, a přitom měníme deset zákonů. Takhle budeme o nich hlasovat postupně, o změně deseti zákonů, v průměru jeden a půl hodiny na jeden zákon. A pan předseda Faltýnek říká: Už toho bylo dost, už toho máme dost. Jeden a půl hodiny já, Jaroslav Faltýnek, považuji za dostatečnou dobu, aby se opozice k tomu vyjádřila.

Na těch číslech je jasné, že to pravda není a že se té debaty vlastně bojíte a že účelově jste, opakovaně, abych to nazval v tom policejním žargonu, recidivisté opakovaně porušující zákon. (Potlesk z řad poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byl předseda klubu ODS ještě stále mimo rozpravu. Se stejným vystoupením stanoviska Starostů a nezávislých je pan kolega Petr Gazdík. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Petr Gazdík: Vážený pane předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, prostřednictvím pana předsedajícího bych začal parafrází: "Jaroslave, to s tou sirkou neděláš dobře. To se ti vymstí." (Poslanci z řad hnutí ANO namítají, že jméno není Jaroslav, ale Jaromír. Smích a potlesk.)

Víte, já jsem jeden ze spoluautorů jednacího řádu Poslanecké sněmovny, který jsme tady společně s dnešní eurokomisařkou Jourovou prosadili. Tehdy cílem té novely bylo zamezit korupčnímu jednání tak, aby nemohly být pozměňovací návrhy podávány anonymně a mezi druhým a třetím čtením aby nebylo 48 hodin, ale mnohem větší časový úsek, aby byl čas na to se pořádně na ty pozměňovací návrhy připravit. Rozhodně jsme neměli v úmyslu, abychom zamezili činnosti parlamentu. Parlament má být o diskuzi. A teď si představte, že ad absurdum u každého zákona použijete ten postup, který jste použili v tomto případě. Že se prostě u každého projednávání řekne: pevně se bude hlasovat o tomto zákonu tehdy a tehdy, to jest třeba za deset minut. Tím parlament pozbývá smyslu. Opozice, koalice i jednotliví poslanci ztrácejí právo o čemkoliv diskutovat. Pak se ptám, k čemu bychom tady byli.

Jedním z kritérií, které bude Ústavní soud v tomto případě určitě posuzovat, je kritérium přiměřenosti. O tom mluvil můj předchůdce pan poslanec Stanjura. Je přiměřené o zákonu diskutovat asi hodinu a půl o jednom? Za mě to určitě přiměřené je. A věřím, že většina z vás si to myslí také.

A na závěr našeho stanoviska Starostů a nezávislých bych vám chtěl říct jednu věc. Nepoučili jste se. Prosím poučte se. Podívejte se, jak dopadly všechny ty zákony, které byly přijaty jakoukoliv předchozí Sněmovnou podobnými metodami, porušováním jednacího řádu, nebo když byly na hraně jednacího řádu. Podívejte se, jak dopadly církevní restituce, stavební spoření, jak dopadl druhý důchodový pilíř, který si koalice prosadila násilím. Věřím, že i tento zákon, tento balíček zákonů, bude zrušen. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Budeme pokračovat. Přistoupíme k projednávání přerušeno bodu. Ještě než tak učiním, Karel Schwarzenberg prodlužuje svou omluvu ze zdravotních důvodů do 10.30 a pan poslanec Kytýr se omlouvá od 15.30 do 21 hodin z pracovních důvodů.

Naším přerušným bodem je

1.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní v souvislosti se zvyšováním příjmů veřejných rozpočtů /sněmovní tisk 509/ - třetí čtení

Opakuji, že jsme ho přerušili v pátek 1. listopadu na 36. schůzi Poslanecké sněmovny, jsme v přerušené rozpravě. U stolku zpravodajů požádám, aby zaujali svá místa paní ministryně financí a místopředsedkyně vlády Alena Schillerová a zpravodaj garančního rozpočtového výboru poslanec Milan Feranec. Připomínám, že návrh na zamítnutí a pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 509/3, který vám byl doručen dne 27. září 2019, tedy mnohem více než deset dnů před projednáváním. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 509/4.

Budeme pokračovat v přerušené rozpravě, do které jsou přihlášení poslanci tak, jak je vidíte. Přerušili jsme rozpravu v době vystoupení pana poslance Miroslava Kalouska, který bude pokračovat ve svém vystoupení. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dobré ráno, vážené dámy, vážení pánové. Dovolte, abych dokončil své vysvětlení a svoji argumentaci na podporu návrhu, který přednesu na závěr svého vystoupení, tedy návrhu, kde ve smyslu jednacního řádu navrhuji vrátit návrh tohoto zákona do druhého čtení. Jestli si dobře vzpomenete, tak v mé poslední části pro ono zdůvodnění se týkalo referenčního podniku při oceňování pojišťovného, kdy odložené daňové povinnosti nemají v případě referenčního podniku schopnost absorbovat ztráty podle článku 108 směrnice 2009/138.

Budu tedy pokračovat, abych vás ujistil o tom, že referenční podnik bude, s výhradou písmen e) a f), přijímat budoucí opatření vedení, která jsou v souladu s předpokládanými budoucími opatřeními vedení původního podniku podle článku 23.

Po dobu trvání pojistných a zajistných závazků se solventnostní kapitálový požadavek nezbytný na podporu pojistných a zajistných závazků uvedený v čl. 77 odst. 5 v prvním pododstavci směrnice 2009/138 považuje za rovný solventnostnímu kapitálovému požadavku referenčního podniku za předpokladů stanovených v odstavci 1.

Pro účely odst. 1 písm. i) se riziko považuje za podstatné, jestliže by jeho vliv na výpočet rizikové přírážky mohl ovlivnit rozhodování nebo úsudek uživatelů těchto informací, včetně orgánů dohledu. Předkládá se, že sazba nákladů na kapitál uvedená v čl. 77 odst. 5 směrnice 2009/138 se rovná 6 %.

A teď k oněm technickým rezervám, o které tady jde, jak se vypočítají jako celek.

1. Pro účely čl. 77 odst. 4 druhého pododstavce směrnice 2009/138 se spolehlivost posuzuje podle odstavců 2 a 3 tohoto článku a technické rezervy se oceňují podle odstavce 4 tohoto článku.

Replikace peněžních toků se považují za spolehlivé, pokud jsou tyto peněžní toky replikovány v takové výši a v takovém načasování, aby odpovídaly podkladovým rizikům

těchto peněžních toků, a to ve všech možných scénářích. Následující peněžní toky související s pojistnými nebo zajistnými závazky nelze spolehlivě replikovat:

peněžní toky související s pojistnými nebo zajistnými závazky, které jsou závislé na pravděpodobnosti toho, že pojistníci uplatní smluvní opce, včetně storna a odbytného;

peněžní toky související s pojistnými nebo zajistnými závazky, které jsou závislé na úrovni, vývoji nebo volatilitě míry úmrtnosti, míry invalidity, míry chorobnosti a míry nemocnosti;

veškeré náklady, které vzniknou při správě pojistných a zajistných závazků.

Finanční nástroje se považují za finanční nástroje, u nichž je možné sledovat spolehlivou tržní hodnotu, pokud jsou obchodovány na aktivním, hlubokém, likvidním a transparentním trhu. Aktivní trhy rovněž musí být v souladu s čl. 10 odst. 4.

Pojišťovny a zajišťovny určují hodnotu technických rezerv na základě tržní ceny finančních nástrojů použitých při replikaci.

Částky vymahatelné ze zajistných smluv a od zvláštních účelových jednotek se vypočítají v souladu s hranicemi pojistných nebo zajistných smluv, k nimž se tyto částky vztahují.

Částky vymahatelné od zvláštních účelových jednotek, částky vymahatelné ze smluv o finitním zajištění podle článku 210 směrnice 2009/138 a částky vymahatelné z ostatních zajistných smluv se vypočítají vždy samostatně. Částky vymahatelné od zvláštních účelových jednotek nepřekročí souhrnné maximální vystavení rizikům této zvláštní účelové jednotky vůči pojišťovně nebo zajišťovně.

Pro účely výpočtu částek vymahatelných ze zajistných smluv a od zvláštních účelových jednotek zahrnují peněžní toky pouze platby související s náhradou za pojistné události a nevyřízenými nároky na pojistné plnění. Platby v souvislosti s jinými událostmi nebo vyřízenými nároky na pojistné plnění se zohlední odděleně od částek vymahatelných ze zajistných smluv a od zvláštních účelových jednotek či jiných prvků technických rezerv. V případě provedení vkladu do peněžních toků se vymahatelné částky odpovídajícím způsobem upraví, aby se zabránilo dvojímu započítávání aktiv a závazků týkajících se tohoto vkladu.

Částky vymahatelné ze zajistných smluv a od zvláštních účelových jednotek za závazky neživotního pojištění se vypočítají odděleně pro rezervu na pojistné a pro rezervu na nevyřízené pojistné události takto:

peněžní toky týkající se rezerv na nevyřízené pojistné události zahrnují náhrady týkající se pohledávek započítaných do hrubých rezerv na nevyřízené pojistné události pojišťovny nebo zajišťovny, která postupuje rizika;

peněžní toky vztahující se k rezervám na pojistné zahrnují všechny ostatní platby.

Pokud peněžní toky ze zvláštních účelových jednotek do pojišťovny nebo zajišťovny nejsou přímo závislé na pohledávkách vůči pojišťovně nebo zajišťovně, která postupuje rizika, vymahatelné částky od těchto zvláštních účelových jednotek se pro budoucí pohledávky berou v úvahu pouze do té míry, do jaké lze obezřetně, spolehlivě a objektivně ověřit, že strukturální nesoulad mezi pohledávkami a vymahatelnými částkami není podstatný.

Můžeme se dostat do situace, kdy dojde k prostému selhání protistrany. Za takové situace postupujeme tak, že úpravy, jejichž cílem je zohlednit očekávané ztráty daně selháním

protistrany uvedené v článku 81 směrnice 2009/138, se vypočítají odděleně od ostatních vymahatelných částek.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vás přeruším, pane poslanče. Za prvé požádám sněmovnu o klid a za druhé opět konstatuji, že podle § 95 odst. 2 ve třetím čtení se koná rozprava, ve které lze navrhnout pouze opravy legislativně technických chyb, gramatických chyb, chyb písemných nebo tiskových, úpravy, které logicky vyplývají z přednesených pozměňovacích návrhů, případně podat návrh na opakování druhého čtení – který jste podal, ale vaše odůvodnění se netýká ani jedné části § 95 odst. 2. (Potlesk v části sálu.)

Poslanec Miroslav Kalousek: Pane předsedající, já jsem ho nepodal. Já ho podám. Já avizuji, že ho podám na závěr svého vystoupení. Já jsem řekl, že na závěr svého vystoupení podám návrh na vrácení do třetího (druhého) čtení. Můžete si to ověřit ze stenozáznamu. Chystám se ho podat, ale než tuto formuli vyřknu, musím ji dostatečně odůvodnit. Jakým způsobem ji odůvodním, pane předsedající, laskavě ponechte na mně, to si myslím, že je moje právo poslance.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: A mým právem jako předsedajícího je vás vést k věci a upozornit vás na to, jak zní zákon o jednacím řádu.

Poslanec Miroslav Kalousek: Ano a já jsem si toho zákona vědom a jsem přesvědčen, že podle něj postupuji, neboť chci vrátit návrh zákona do druhého čtení, chci vysvětlit, jakého pozměňovacího návrhu a jaké části návrhu zákona se týká tato žádost, která by měla být ve druhém čtení probrána a reformulována, a abych to mohl vysvětlit, tak mi k tomu musíte dát příslušný čas. Asi pro vás nebude překvapení, že to bude ten návrh zákona, který se týká technických rezerv, a právě o nich teď ten problém vysvětluji, abyste mohli každý z vás se rozhodnout, zda podpoříte, nebo nepodpoříte můj návrh na vrácení do druhého čtení. Já postupuji přesně podle jednacího řádu a držím se úzkostlivě věci.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já také, pane poslanče, s tím, že respektuji i nález Ústavního soudu, který upozornil, že předsedající má vést jednotlivé vystupující k věci podle jednotlivých částí projednávaného zákona. Tedy oddělená diskuse v prvním, ve druhém a ve třetím čtení. Proto jsem vás upozornil, že tato debata nepatří do třetího čtení!

Poslanec Miroslav Kalousek: Pane předsedající, lišíme se v názoru. Já chci předložit návrh, abychom se vrátili do druhého čtení a reformulovali pozměňovací návrh paní poslankyně Kovářové. Pozměňující návrh paní poslankyně Kovářové se týká technických rezerv pojišťoven. A já, než tento návrh předložím, tak musím každému z vás vysvětlit, proč pokládám za záhodno, aby tento pozměňovací návrh byl reformulován. Je snad na tom něco nejasného? Já to pokládám za naprosto logické, protože směřuji k tomu, co ve třetím čtení jednací řád umožňuje, k návrhu vrátit návrh zákona do druhého čtení.

Výpočet uvedený v odst. 2 zohledňuje možná selhání po celou dobu životnosti zajištěné smlouvy nebo ujednání se zvláštní účelovou jednotkou, i to, zda a jak se pravděpodobnost selhání v průběhu času mění. Výpočet provádí každá protistrana a pro každý druh pojištění odděleně. V oblasti neživotního pojištění se rovněž provádí odděleně pro rezervy na pojistné a rezervy na nevyřízené pojistné události.

Průměrná ztráta daná selháním protistrany podle čl. 81 směrnice 2009/138 není oceněna na méně než 50 % z vymahatelných částek, s výjimkou úprav uvedených v odst. 1, ledaže existuje spolehlivý základ pro jiné ocenění.

Pravděpodobnost selhání zvláštní účelové jednotky se vypočítá na základě úvěrového rizika spojeného s aktivy v držení zvláštní účelové jednotky.

Časová struktura základní bezrizikové úrokové míry splňuje všechna tato kritéria, kdy pojišťovny a zajišťovny jsou v praxi schopny získat úrokové míry bezrizikovým způsobem; úrokové... (Odminka pro hluk v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, rozumím vám. Požádám znovu sněmovnu o klid, i ve vládních lavicích. Pokračujte.

Poslanec Miroslav Kalousek: Úrokové míry jsou spolehlivě stanoveny na základě finančních nástrojů, které jsou obchodovány na hlubokém aktivním, likvidním a transparentním trhu.

Příslušná časová struktura bezrizikové úrokové míry se vypočítá samostatně pro každou měnu a splatnost na základě všech informací a údajů příslušných pro danou měnu a splatnost. Stanovuje se transparentně, obezřetně, spolehlivě, objektivně a soustavně.

Pro každou měnu a splatnost se na základě sazeb úrokových swapů pro úrokové míry dané měny odvodí základní bezrizikové úrokové míry upravené tak, aby zohledňovaly úrokové riziko.

U každé měny se u splatnosti, jejíž úrokové swapy nepocházejí z hlubokých likvidních a transparentních finančních trhů, se k odvození základních bezrizikových úrokových měr použijí sazby státních dluhopisů emitovaných v této měně a upravených se zohledněním úvěrového rizika státních dluhopisů, a to za předpokladu, že tyto úrokové míry státních dluhopisů pocházejí z hlubokých likvidních a transparentních finančních trhů.

Úprava o úvěrová rizika podle článku 44 odst. 1 se stanovuje transparentně, obezřetně, spolehlivě, objektivně a soustavně. Úprava se stanoví na základě rozdílů mezi mírami zachycujícími úvěrové riziko, jež se odráží v pohyblivé míře úrokových swapů a jednodenních indexových swapů se stejnou splatností, kde obě míry pocházejí z hlubokých likvidních a transparentních finančních trhů. Výpočet úpravy vychází z 50 % průměru tohoto rozdílu během jednoho roku. Úprava není nižší než 10 bazických bodů a vyšší než 35 bazických bodů.

Zásady uplatňované při extrapolaci příslušné časové struktury bezrizikových úrokových měr jsou stejné pro všechny měny. Platí to také, pokud jde o stanovení nejdelších splatností, u nichž lze odvodit úrokové míry na hlubokém likvidním a transparentním trhu a mechanismus pro zajištění hladkého sblížení s konečnou forwardovou mírou.

Pokud pojišťovny nebo zajišťovny používají článek 77d směrnice 2009/138, uplatní se extrapolace na bezrizikové úrokové míry včetně koeficientu volatility uvedeného v uvedeném článku.

Pokud pojišťovny nebo zajišťovny použijí článek 77b směrnice 2009/138, vychází extrapolace z bezrizikových úrokových měr bez vyrovnávací úpravy. Vyrovnávací úpravy podle uvedeného článku se použijí na extrapolované bezrizikové úrokové míry.

Konečná forwardová míra uvedená v článku 46 odst. 1 je u každé míry stálá v čase a mění se pouze v důsledku změn u dlouhodobých očekávání. Metodika k odvození konečné forwardové míry je stanovena jednoznačně tak, aby zaručovala výsledky scénářů vypočtených

pojišťovny a zajišťovny. Stanovuje se transparentně, obezřetně, spolehlivě, objektivně a soustavně.

Konečná forwardová míra bere u každé měny v úvahu očekávání dlouhodobé reálné úrokové míry a očekávanou inflaci, pokud tato očekávání mohou být pro danou měnu spolehlivě stanovena. Konečná forwardová míra nesmí obsahovat termínovou prémii, aby odrážela dodatečné riziko držení dlouhodobých investic.

Základní časovou strukturu bezrizikové úrokové míry měn vázaných na euro upravenou pro měnové riziko lze použít pro výpočet nejlepšího odhadu s ohledem na pojistné nebo zajistné závazky vyjádřené v této měně, jestliže jsou splněny všechny tyto podmínky:

vázanost měny zajišťuje, že směnný kurz mezi touto měnou a eurem nevybočí z rozpětí, které nepřesahuje 20 % horní hranice tohoto rozpětí;

ekonomické situace v eurozóně a oblasti této měny jsou dostatečně podobné, aby bylo zajištěno, že úrokové míry eura a této měny se budou vyvíjet podobným způsobem;

dohoda o vázanosti měny zajišťuje, že v případě extrémních jevů na trhu nepřekročí relativní změny ve směnném kurzu v průběhu jednoho roku rozpětí stanovené v písmenu a) tohoto článku a že budou odpovídat hladině spolehlivosti podle článku 101 směrnice 2009/138;

nebo je splněno jedno z těchto kritérií: účast této měny v evropském mechanismu směnných kurzů; existence rozhodnutí Rady, které uznává dohodu o vázanosti mezi touto měnou a eurem; zakotvení dohody o vázanosti v právním přepočtu dotčené země, kterým se zavádí její měna.

A pro účely písmene c) se zohlední finanční zdroje stran, které zajišťují vázanost měny.

Koeficient měnového rizika je negativní a odpovídá nákladům na zajištění proti riziku, že se ve vázané měně hodnota investice, vyjádření v eurech, sníží v důsledku změn v úrovni směnného kurzu mezi eurem a touto vázanou měnou. Tento koeficient je pro všechny pojišťovny a zajišťovny stejný.

Referenční portfolia uvedená v článku 77d odst. 2 až 4 směrnice 2009/138 se stanovují transparentně, obezřetně, spolehlivě, objektivně a soustavně. Metody použité při určování referenčních portfolií jsou stejně pro všechny měny a země.

Pro každou měnu a pro každou zemi se aktiva referenčního portfolia oceňují v souladu s článkem 10 odst. 1 a jsou obchodována na trzích, které – s výjimkou nedostatečné likvidity – jsou v souladu s článkem 40 odst. 3. Finanční nástroje obchodovatelné na trzích, které dočasně nejsou v souladu s článkem 40 odst. 3, mohou být zařazeny do portfolia pouze tehdy, jestliže se očekává, že trh v přiměřené lhůtě opět dosáhne souladu s těmito kritérii.

Pro každou měnu a pro každou zemi splňuje referenční portfolio aktiv všechny tyto požadavky:

v případě každé měny jsou aktiva reprezentativní pro investice pojišťoven a zajišťoven v této měně s ohledem na zajištění nejlepšího odhadu pojistných a zajistných závazků vyjádřených v této měně; v případě každé země jsou aktiva reprezentativní pro investice pojišťoven a zajišťoven v této zemi s ohledem na zajištění nejlepšího odhadu pojistných a zajistných závazků prodávaných na pojistném trhu dané země a vyjádřených v měně této země;

pokud existují, je portfolio založeno na relevantních indexech, které jsou snadno dostupné veřejnosti a existují veřejná kritéria určující, kdy a jak budou složky těchto indexů změněny;

portfolio aktiv zahrnuje všechna následující aktiva: dluhopisy, sekuritizace a úvěry včetně hypotečních úvěrů, akcie, nemovitosti...

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, já vás opět upozorňuji na paragraf 95 odst. 2. Já chápu, že nemá smysl podruhé vést debatu, kterou jsme před chvilkou spolu vedli jako předsedající a ten, komu bylo uděleno slovo, ale je to mou povinností. Takže můžete se v klidu napít, ale upozorňuji, že to vaše vystoupení odporuje tomuto paragrafu.

Poslanec Miroslav Kalousek: Jsem opačného názoru, pane předsedající, protože opravdu směřuji k návrhu, který musím zdůvodnit. Ale jistě vám nemohu brát váš názor.

Pro účely písmen a) a b) se s investicemi pojištěnými a zajištěnými do subjektů kolektivního investování a dalšími investicemi nabízenými ve formě fondů nakládá jako s investicemi do podkladových aktiv.

Náhlá změna rizika úmrtnosti podle čl. 77b odst. 1 písm. f) směrnice 2009/138 nastává v méně příznivém ze dvou následujících scénářů z hlediska jejich dopadu na primární kapitál:

okamžitý trvalý nárůst míry úmrtnosti používané pro výpočet nejlepšího odhadu o 15 %;

okamžitý nárůst měr úmrtnosti, vyjádřených v procentech, které se používají pro výpočet technických rezerv k vyjádření úmrtnosti v následujících 12 měsících, o 0,15 procentního bodu.

Pro účely odstavce 1 se zvýšení míry úmrtnosti vztahuje pouze na ty pojistné smlouvy, u nichž zvýšení míry úmrtnosti vede ke zvýšení technických rezerv, přičemž se přihlíží ke všem těmto skutečnostem:

s několika pojistnými smlouvami vztahujícími se ke stejnému pojištění lze zacházet, jako by se jednalo o jednu pojistnou smlouvu;

pokud je výpočet technických rezerv založen na skupinách pojistných smluv podle článku 35, může být určení smluv, u nichž se technické rezervy zvyšují na základě zvýšené míry úmrtnosti, rovněž založeno na těchto skupinách smluv a nikoli na jednotlivých smlouvách, pokud takto dosažený výsledek není podstatně odlišný.

Pokud jde o zajištěné závazky, vztahuje se určení smluv, u nichž se zvyšují technické rezervy na základě zvýšení míry úmrtnosti, pouze na podkladové pojistné smlouvy a provede se v souladu s odstavcem 2.

Pro účely výpočtu podle čl. 77c odst. 1 písm. a) směrnice 2009/138 pojišťovny a zajišťovny zohlední pouze určená aktiva, jejichž očekávané peněžní toky mají replikovat peněžní toky portfolia pojistných a zajištěných závazků, s vyloučením jakýchkoli dalších aktiv. Očekávaným peněžním tokem aktiva se rozumí peněžní tok daného aktiva upravený tak, aby zohledňoval pravděpodobnost selhání aktiva, která odpovídá prvku základního rozpětí podle čl. 77c odst. 2 písm. a) bodu i) směrnice 2009/138, nebo v případě, kde spolehlivé úvěrové rozpětí nelze ze standardních statistik odvodit, část dlouhodobého průměru rozpětí nad bezrizikovou úrokovou mírou uvedené v čl. 77c odst. 2 písm. b) a c) uvedené směrnice.

Odpočet základního rozpětí podle čl. 77c odst. 1 písm. b) směrnice 2009/138 z výsledku výpočtu podle čl. 77c odst. 1 písm. a) uvedené směrnice zahrnuje pouze tu část základního rozpětí, která dosud nebyla zohledněna v úpravě peněžních toků z přiděleného portfolia aktiv uvedené v odstavci 1 tohoto článku.

Základní rozpětí uvedené v čl. 77c odst. 2 se vypočítává transparentně, obezřetně, spolehlivě, objektivně a soustavně, a to na základě relevantních indexů, pokud jsou k dispozici. Metody k odvození základního rozpětí dluhopisu jsou stejné pro každou měnu a pro každou zemi a mohou se lišit pro státní dluhopisy a jiné dluhopisy.

Výpočet úvěrového rozpětí podle čl. 77c odst. 2 písm. a) bodu i) směrnice 2009/138 se zakládá na předpokladu, že v případě selhání je možné získat zpět 30 % tržní hodnoty.

Dlouhodobý průměr uvedený v čl. 77c odst. 2 písm. b) a c) směrnice 2009/138 vychází z údajů za posledních 30 let. V případě, že není část těchto údajů k dispozici, nahradí se odvozenými údaji. Odvozené údaje vycházejí z dostupných a spolehlivých údajů za posledních 30 let. Údaje, které nejsou spolehlivé, se nahradí odvozenými údaji pomocí této metodiky. Odvozené údaje vycházejí z obezřetných předpokladů.

Očekávaná ztráta uvedená v čl. 77c odst. 2 písm. a) bodu i2) směrnice 2009/138 odpovídá pravděpodobnostmi vážené ztrátě, která vznikne pojišťovně nebo zajišťovně, pokud se sníží stupeň úvěrové kvality aktiva a aktivum je ihned poté nahrazeno. Výpočet očekávané ztráty vychází z předpokladu, že nahrazující aktivum splňuje všechna tato kritéria:

peněžní tok nahrazujícího aktiva odpovídá stejnému vzoru jako nahrazované aktivum před snížením stupně úvěrové kvality;

nahrazující aktivum patří do stejné třídy aktiv jako nahrazené aktivum;

nahrazující aktivum má stejný nebo vyšší stupeň úvěrové kvality jako nahrazované aktivum před snížením stupně.

Druhy pojištění uvedené v článku 80 směrnice 2009/138 jsou stanoveny v příloze I tohoto nařízení. – Nevím, jestli se k této příloze ještě dostaneme během projednávání tohoto bodu, kdyžtak vám ji zašlu písemně.

Přiřazení pojistného nebo zajistného závazku k druhu pojištění odráží povahu rizik týkajících se závazku. Právní forma závazku nemusí být z hlediska povahy rizika nutně rozhodující.

Pokud odpovídá technický základ povaze rizik týkajících se závazku, přiřadí se závazky ze zdravotního pojištění provozovaného na podobném technickém základě jako životní pojištění k životnímu pojištění a závazky ze zdravotního pojištění provozovaného na podobném technickém základě jako neživotní pojištění se přiřadí k neživotnímu pojištění.

V případě, že závazky z pojištění vyplývající z operací uvedených v čl. 2 odst. 3 písm. b) směrnice 2009/138 nelze jednoznačně přiřadit k druhům pojištění uvedeným v příloze I tohoto nařízení na základě jejich povahy, zahrnou se do druhu pojištění 32 stanoveného v uvedené příloze.

Pokud pojišťovací nebo zajišťovací smlouva pokrývá rizika jak životního, tak neživotního pojištění, pojistné nebo zajistné závazky se rozdělí na části životního a neživotního pojištění.

Pokud pojišťovací nebo zajišťovací smlouva pokrývá rizika napříč jednotlivými druhy pojištění stanovenými v příloze I tohoto nařízení, pojistné nebo zajistné závazky se, pokud je to možné, rozdělí do příslušných druhů pojištění.

Pokud pojišťovací nebo zajišťovací smlouva zahrnuje pojistné nebo zajistné závazky buď ze zdravotního pojištění a jiné pojistné nebo zajistné závazky, tyto závazky se, pokud je to možné, oddělí.

Při výpočtu technických rezerv, a teď se dostávám k tomu hlavnímu místu zdůvodnění svého avizovaného pozměňovacího návrhu, je nesmírně důležitá, pardon, procedurálního návrhu, ne pozměňovacího, je nesmírně důležitá otázka proporcionality.

Pojišťovny a zajišťovny použijí pro výpočet technických rezerv metody přiměřené povaze, rozsahu a složitosti rizik souvisejících s jejich pojistnými a zajistnými závazky.

Při určování toho, zda je konkrétní metoda výpočtu technických rezerv přiměřená, provedou pojišťovny a zajišťovny posouzení, které zahrnuje:

posouzení povahy, rozsahu a složitosti rizik souvisejících s jejich pojistnými a zajistnými závazky;

kvalitativní nebo kvantitativní hodnocení chyb ve výsledcích metody vzhledem k odchylce mezi buď předpoklady, na nichž je metoda založena ve vztahu k rizikům, anebo výsledky posouzení uvedenými v písmeni a).

Posouzení uvedená v odst. 2 písm. a) zahrnují veškerá rizika, která mají vliv na výši, načasování nebo hodnotu přírůstků a úbytků peněžních prostředků k vypořádání pojistných a zajistných závazků po dobu jejich životnosti. Pro účely výpočtu rizikové přírážky zahrnuje posouzení veškerá rizika uvedená v čl. 38 odst. 1 bodě i) po dobu životnosti podkladových pojistných a zajistných závazků. Posouzení se omezí na rizika, která jsou významná pro tu část výpočtu technických rezerv, na kterou se metoda uplatňuje.

Metoda se považuje za nepřiměřenou vzhledem k povaze, rozsahu a složitosti rizik, pokud chyba uvedená v odst. 2 písm. b) vede ke zkreslení technických rezerv nebo jejich částí, které by mohlo ovlivnit rozhodování nebo úsudek zamýšleného uživatele informací, s ohledem na hodnotu technických rezerv, ledaže je splněna jedna z těchto podmínek: tedy buď není k dispozici žádná jiná metoda s menší chybou, přičemž je nepravděpodobné, že tato metoda bude mít za následek podcenění výše technických rezerv, anebo touto metodou se dospěje k výši technických rezerv pojišťovny nebo zajišťovny, která je vyšší než částka, k níž by se dospělo pomocí poměrné metody, přičemž tato metoda nevede k podcenění rizika obsaženého v pojistných a zajistných závazcích, na které je používána.

Aniž je dotčen článek 56 tohoto nařízení, mohou pojišťovny a zajišťovny vypočítat částky vymahatelné ze zajistných smluv a od zvláštních účelových jednotek před úpravou těchto částek tak, aby zohledňovaly očekávané ztráty v důsledku selhání protistrany, jako rozdíl mezi následujícími odhady:

nejlepším odhadem je bezesporu vypočítaný jako hrubý podle 77 odst. 2 směrnice 2009/138;

nejlepším odhadem po zohlednění částek vymahatelných ze zajistných smluv a od zvláštních účelových jednotek a bez úpravy pro očekávané ztráty v důsledku selhání protistrany vypočítaným podle odstavce 2.

Pojišťovny a zajišťovny mohou použít metody pro odvození neupraveného čistého nejlepšího odhadu z hrubého nejlepšího odhadu bez výslovné projekce peněžních toků, na nichž jsou založeny částky vymahatelné ze zajistných smluv a od zvláštních účelových jednotek. Pojišťovny a zajišťovny vypočítají neupravený čistý nejlepší odhad na základě homogenních rizikových skupin. Žádná z těchto homogenních rizikových skupin nepokrývá více než jednu zajistnou smlouvu nebo zvláštní účelovou jednotku, ledaže tyto zajistné smlouvy nebo zvláštní účelové jednotky zajišťují přenos homogenních rizik.

Dámy a pánové, pevně věřím, že jsem dostatečně vysvětlil důvody procedurálního návrhu, který ve smyslu jednacího řádu ve třetím čtení předkládám, a sice vrátit návrh tohoto zákona do druhého čtení. Jsem tím motivován... zněním jak vládního návrhu týkajícího se

zdanění technických rezerv pojišťoven, tak pozměňujícím návrhem, který předložila paní poslankyně Kovářová. Vládní návrh předpokládá zdanit veškeré technické rezervy pojišťoven nad rámec povinného minima, které stanovuje směrnice Solvency II. Pozměňující návrh paní poslankyně Kovářové respektuje tento návrh v oblasti neživotního pojištění, ale odstraňuje tuto regulaci v oblasti životního pojištění. Pro vaši informaci připomenu, že se to týká zhruba dvou třetin portfolia našich pojišťoven a zhruba 5,5 milionu uzavřených životních pojistek.

Je zřejmé z mého vystoupení, že podporuji pozměňující návrh paní poslankyně Kovářové jako rozumný kompromis. Ale je tam jedna disproporce vůči vládnímu návrhu. Zatímco vládní návrh rozkládá toto daňové zatížení do dvou let, tzn. rozpočtový dopad je do období 2021, 2022, návrh paní poslankyně Kovářové předpokládá jednorázový dopad do období roku 2001 (?). Já se domnívám, že bychom i u pozměňujícího návrhu paní poslankyně Kovářové, který jinak velmi podporuji, měli uvažovat o rozdělení do dvou rozpočtových let za předpokladu, že by se většina Sněmovny klonila k vládnímu návrhu, aby dopady vládního návrhu byly rozděleny do více let. K tomu je samozřejmě potřeba načíst příslušné pozměňující návrhy, ať už pozměňující návrh k pozměňujícímu návrhu paní poslankyně Kovářové, nebo nový pozměňující návrh k vládnímu návrhu.

Pro to, jak jsem byl několikrát správně upozorněn panem předsedajícím, není prostor ve třetím čtení. To je možné pouze ve druhém čtení, pokud tam tento návrh zákona vrátíme. A já vás proto prosím, abyste tento procedurální návrh podpořili. Je samozřejmě alternativní k mému návrhu z druhého čtení, protože tam vzhledem k malé ochotě koalice přijmout některé pozměňující návrhy jsem navrhl zamítnutí tohoto návrhu. Podpoříte-li zamítnutí tohoto návrhu, logicky těžko můžeme vracet návrh zákona do druhého čtení. Pokud ale zamítnutí schváleno nebude, dovoluji si vás požádat, abychom ho vrátili do druhého čtení a pozměňující návrh paní poslankyně Kovářové se pokusili upravit vhodnějším a odpovídajícím způsobem. (Během projevu se poslanci především vlevo hlasitě baví mezi sebou.)

Chtěl jsem zdůvodnit tento návrh ještě u návrhu zákona o dani z příjmu, kde jsem chtěl připomenout, že můj návrh na zrušení superhrubé mzdy a stanovení –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, já vás na chvíli přeruším. Požádám sněmovnu o klid! I já potřebuji slyšet pana poslance Kalouska, protože si musím ujasnit i se zpravodajem jeho výrok o tom, že to je alternativní návrh, tzn. jestli bude hlasován návrh na vrácení před zamítnutím, nebo poté. Protože když se podívám na jednací řád, tak to vaše vystoupení bylo takové, že bychom hlasovali až v případě, že by neprošlo zamítnutí. A jinak bych nechal hlasování v pořadí tak, jak má být podle zákona o jednacím řádu.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já to nebudu komplikovat, tady vám dám za pravdu, pane předsedající, s jednacím řádem. Dobrá. Samozřejmě souhlasím s tím, abychom nejprve hlasovali o vrácení do druhého čtení. Pokud tento návrh nebude přijat, tak o to větší důvod tento návrh zákona zamítnout.

Ještě mi dovoluji několik slov k superhrubé mzdě. Její zrušení a stanovení sazby z hrubé mzdy na 19 % bylo platnou součástí právního řádu již v roce 2012, s účinností k 1. 1. 2015. Obě dnešní vládní strany tento platný zákon zrušily, ale hned se zavázaly, že to budou ony, které tu superhrubou mzdu zruší. A dokonce jsme se mohli doslechnout od paní ministryně, že úplně stejným způsobem. Že bude zrušena a že bude stanovena 19procentní sazba z hrubé mzdy. Od té doby uteklo již hodně vody.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, já vás musím přerušit, abych vyhověl usnesení číslo 764 Poslanecké sněmovny k tomuto vládnímu návrhu zákona.

(Poslanec Kalousek: Pokorně souhlasím. Děkuji za pozornost.) Ještě předtím přečtu omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny. Od 18.30 hodin se omlouvá paní poslankyně Jana Pastuchová.

Nyní tedy je 10.00 hodin a podle usnesení číslo 764, které stanoví, že hlasování o opravných návrzích, o návrhu zákona jako celku v případě sněmovního tisku 509, vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní v souvislosti se zvyšováním příjmů veřejných rozpočtů, proběhne ve středu 6. 10. od 10.00 hodin. Desátá hodina uplynula, vyjasnili jsme si poslední procedurální návrh pana poslance Miroslava Kalouska, tedy i pořadí hlasování, a já bych požádal po skončení rozpravy, kterou ukončuji... o ukončení rozpravy ještě požádám Sněmovnu v hlasování, a to v hlasování pořadové číslo jedenáct...

Pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já se omlouvám, pane místopředsedo, já jsem jenom říkal, že respektuji rozhodnutí Sněmovny, ale chtěl bych se zeptat, na základě kterého odstavce či článku podáváte návrh na ukončení rozpravy? Podle mě to není možné. Než o tom dáte hlasovat, tak bych rád slyšel, na základě kterého článku jednacího řádu platného zákona České republiky přednášíte tento návrh? V jednacím řádu jsou přesně popsány typy návrhů, které mohou zaznít v rozpravě. Žádný takový jsem tam nenašel. Mohu se mýlit, takže bych poprosil o informaci, kterou nemám v této chvíli k dispozici. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Jde o to, že před hlasováním o pozměňovacích návrzích musí být ukončena rozprava a tento návrh mi umožňuje usnesení Poslanecké sněmovny z minulých volebních období, kde takový postup byl několikrát použit. (Hlásí se poslanci Michálek a Stanjura.) Mohu například citovat usnesení číslo 326 z 13. schůze z 8. června 1999, případně váš návrh, pane předsedo klubu ODS, z listopadu 2012 při jednání o tzv. církevních restitucích, kdy jste stejný návrh na ukončení rozpravy, která nebyla vyčerpána, předložil vy sám. A tento návrh byl prohlasován. Máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pane předsedající, vidím na tabuli, že je přihlášeno 25 poslanců a poslankyň do rozpravy. Vy chcete nechat hlasovat o ukončení rozpravy, takže já podle jednacího řádu vznáším námitku proti postupu předsedajícího a prosím, aby se o této námitce hlasovalo. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Samozřejmě této námitce vyhovím. Je to procedurální návrh, který budeme hlasovat bez rozpravy, a to v hlasování číslo jedenáct. Pan předseda klubu ODS navrhl námitku proti mému postupu. Já vás odhlásím, požádám vás o novou registraci, prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami a budeme hlasovat o námitce proti mému postupu.

Zahájil jsem hlasování číslo 11 a ptám se, kdo souhlasí s námitkou proti postupu předsedajícího. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 11. Z přítomných 185 pro 83, proti 98. Námitka byla zamítnuta.

Budeme tedy hlasovat o ukončení rozpravy. Ještě předtím s přednostním právem předseda klubu Pirátů Jakub Michálek. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, já jsem chtěl přednést stanovisko poslaneckého klubu Pirátů. Jednací řád Poslanecké sněmovny stanoví

v § 66, že předsedající rozpravu ukončí, nejsou-li do rozpravy přihlášení další řečníci. Teď vidíme, že řečníci tam přihlášení jsou, takže ukončení rozpravy v tento okamžik by bylo v rozporu s jednacím řádem Poslanecké sněmovny.

Pan předseda Faltýnek navrhl stanovit s odkazem na platné usnesení Poslanecké sněmovny, které v článku 1 praví: Poslanecká sněmovna se může usnést, že v určitém čase nebude hlasováno a hlasování o podaných návrzích proběhne ve stanovenou dobu. Pro stenoprotokol je třeba uvést, že pan poslanec toto usnesení uvedl chybně, neboť jde o usnesení číslo 248 z 26. února 1997, nikoliv 1999. Uznáváme samozřejmě, že platnost autonomních usnesení Poslanecké sněmovny přijímaných na základě § 1 odstavce 2 zákona o jednacím řádu, nicméně nedomníváme se, že jakékoliv autonomní usnesení je možné vykládat tak, aby bylo v přímém protikladu k zákonu o jednacím řádu samému a v protikladu k rozhodnutí Ústavního soudu, o kterém budu nyní mluvit.

Jak už jsem řekl, § 66 odstavec 1 zákona o jednacím řádu stanoví, že předsedající ukončí rozpravu, nejsou-li do rozpravy přihlášení další řečníci. Pokud je tedy o další rozpravu zájem, není možné postupovat proti tomuto zákonnému ustanovení, ukončit rozpravu a přistoupit k hlasování na základě pouhého autonomního usnesení, které svoji platnost odvozuje od jiného ustanovení téhož zákona a nemá a nemůže mít vyšší platnost.

Připomínáme, že při obdobném případě v minulém volebním období, šlo o zákon EET, se touto otázkou zabýval Ústavní soud, a to ve svém nálezu Pl. ÚS 26/16. V bodě 58 tohoto nálezu Ústavního soudu čteme: Z citace uvedených ustanovení jednacím řádu Poslanecké sněmovny vyplývá, že omezení, respektive ukončení rozpravy o návrhu přezkoumávaného zákona ve třetím čtení nebylo provedeno v souladu se zákonem, konkrétně v souladu s jednacím řádem Poslanecké sněmovny, když sama Ústava ani jiná část ústavního pořádku v tomto ohledu podrobnosti nestanoví, a to jak Poslaneckou sněmovnou, tak jejím předsedou. To i přesto, že nebyly využity možnosti, které zákon předsedajícímu schůze pro usměrnění rozpravy dává.

Takže to k tomu řekl Ústavní soud České republiky. Tento způsob aplikace předmětného autonomního usnesení je tedy i podle názoru Ústavního soudu protizákonný, odporující jednacím řádu Poslanecké sněmovny. Ústavní soud, a to je potřeba dodat, tehdy, protože šlo o první případ, neshledal, že by intenzita porušení zákona byla taková, aby ospravedlnila derogaci uvedeného zákona.

Je zde třeba upozornit na výrazný rozdíl mezi tehdejší a dnešní situací. V tehdejší případě vláda čelila snahám opozice, které považovala za obstrukční, nejprve tak, že vyčerpala běžné nástroje, které jí jednacím řádem k překonání obstrukcí dává. Zde je možno uvést především § 59 odstavec 1 a 2 zákona o jednacím řádu o omezení řečnické doby. V současné situaci ovšem vláda k takovému kroku nepřistoupila, a je proto nepochopitelné, proč rovnou vědomě přikročila k řešení, které je podle známého názoru Ústavního soudu protizákonné.

Pokud bychom takové porušení zákonných procesních pravidel mohli považovat za krajní řešení, ospravedlnitelné by bylo jen v případě úplného ochromení Poslanecké sněmovny dlouhodobou obstrukcí znemožňující efektivní výkon vládnutí. Pak je třeba zdůraznit, že současná situace se svou intenzitou ničemu takovému ani zdaleka nepřiblížila. Nezlepšuje to ani to, co už zde bylo uvedeno, že bylo několikrát navrhováno, aby Poslanecká sněmovna jednala delší dobu. Teprve poté, co se vyčerpají standardní protiobstrukční nástroje a ani poté se nedobereme k výsledku, je možné vůbec začít přemýšlet nad razantnějšími kroky. Protože k ničemu takovému nedošlo, je třeba krok většiny hodnotit jako nedůvodný útok na práva opozice a jako takový by již mohl dosáhnout intenzity, která by Ústavní soud přes jeho pověstnou zdrženlivost přiměla k zásahu.

Nezpochybnujeme tedy samo usnesení Poslanecké sněmovny, kterým byla stanovena doba pro hlasování o sněmovním tisku, ale k naplnění tohoto usnesení je možno přistoupit pouze tehdy, bude-li tou dobou vyčerpána a ukončena rozprava, jinak dojde ke zřetelnému porušení zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. V takovém případě vidíme značné riziko, že schválený zákon neobstojí před Ústavním soudem, což by v tomto volebním období nebylo poprvé.

Takže já jsem chtěl požádat, abychom skutečně dodrželi to, co říká jednací řád Poslanecké sněmovny, abychom nejprve dokončili rozpravu, protože zákon předsedajcímu nedává žádnou kompetenci, aby tu rozpravu ukončil o své vlastní vůli a dal hlasovat. To usnesení, které schválila Poslanecká sněmovna jako autonomní, je třeba vykládat tak, že je vázáno na podmínku, kterou stanoví zákon o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedo. Já jsem také neukončil rozpravu z vůle předsedajcího, který tak může učinit, pouze je-li vyčerpána rozprava, ale navrhl jsem hlasování. Proti tomu postupu byla vznesena námitka, námitka nebyla přijata. Připomínám, že několikrát bylo navrženo jednání o tomto bodu i v další jednací dny, příp. i v ostatních hodinách, které umožňuje jednací řád. Proti takovému postupu bylo použito veto dvou poslaneckých klubů, tedy nebyl zájem ze strany těchto klubů o to, aby rozprava byla vedena v další hodiny, a musím tedy podotknout, že já navrhuji a procedurálně nechám hlasovat o ukončení rozpravy Poslaneckou sněmovnu. Rozumím vaší námitce, já znám ten nálezný Ústavního soudu velmi podrobně. Proto také jsem navrhl, že o ukončení rozpravy budeme hlasovat, abychom mohli přistoupit ke schválení procedury hlasování a hlasování o jednotlivých pozměňovacích návrzích.

Nyní s přednostním právem předseda klubu sociální demokracie... (Námitky zprava.)
Prosím, pak v tom případě předseda klubu KDU-ČSL Jan Bartošek.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji, pane místopředsedo. Jenom krátce k tomu, jakým způsobem probíhalo projednávání tohoto balíčku – a dává se do kontextu s projednáváním EET.

Jenom čistě časově. EET leželo v Poslanecké sněmovně takřka rok. Tento zákon je zde v Poslanecké sněmovně od konce května. Je potřeba si uvědomit, že koalice za tuto dobu nevyužila možnosti zkrátit lhůtu na projednávání. V průběhu projednávání tohoto zákona byly prázdniny, které jste si, milá koalice, vzali, protože bylo možné svolat jednání Poslanecké sněmovny i v průběhu prázdnin, vyčlenit tomu řádný čas a tento zákon projednat. To jste neučinili. V průběhu projednávání EET také došlo k tomu, že poslanci byli limitováni svým vystoupením dvakrát deset minut. Tento krok jste v průběhu projednávání daňového balíčku neučinili. Z toho vyplývá, že jste museli zařadit jednání Sněmovny do výborového týdnu, rozbili jste jednání výborů a narušili jste standardní průběh jednání Poslanecké sněmovny.

Z tohoto důvodu je potřeba říct, že tyto dvě věci jsou naprosto odlišné a z vaší strany, milá koalice, skutečně došlo k porušení jednacího řádu a nevyužití všech možností, které jste měli, dát tomu víc času, příp. omezit rozpravu. Bohužel.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já myslím, že nebylo potřeba omezit rozpravu, protože byl jeden přihlášený v době, kdy byl podán návrh na pevný hlasovací čas, a zbývala nám k projednání ještě poměrně celá doba. Ale prosím, s přednostním právem předseda klubu sociální demokracie Jan Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo. Hezké dopoledne, kolegyně, kolegové. Já jsem chtěl tři krátké reakce, přičemž vlastně už dvě řekli potom, co jsem se přihlásil, moji předřečníci. Ale je potřeba to asi zopakovat.

Já jsem minulý pátek navrhoval dvě věci. Já jsem v pátek navrhoval to, abychom jednali i v ten pátek mimo 14. hodinu, tzn. po 14. hodině do 19. hodiny v rámci těch třetích čteních, to bylo vetováno. Tam si myslím, že byl prostor pěti dalších hodin debatovat o tomto bodu. Navrhoval jsem také to, abychom o tomto tzv. daňovém balíčku hlasovali a jednali i v úterý, včera, také to opozice zamítla, takže tam byl také prostor od 14.00 do 19.00 nejméně tuto věc probrat. Také jste to zamítli, takže vy jste o tu diskusi zas tak nestáli.

Druhá poznámka – on to řekl už pan předsedající. Pan předseda poslaneckého klubu hnutí ANO navrhl pevné hlasování o zákonu a o pozměňovacích návrzích opravdu v době, kdy byl přihlášen už jenom jeden řečník – a byl to pan předseda poslaneckého klubu TOP 09 Kalousek. To, že jste se potom naschvál přihlásili, dalších 25, možná že by se vás přihlásilo ještě víc, tak to je něco jiného. Protože s tím souvisí ta poslední věc, kterou chci říct.

Dovedeno ad absurdum, on tady říkal kolega, teď jsem zapomněl který, pan předseda Gazdík, že bychom si odhlasovali, že můžeme o něčem hlasovat deset minut po tom, co je to ve Sněmovně nebo co to je předloženo na program jednání, tak zase dovedeno ad absurdum, tady bychom mohli mít 100, 200, 300 různých přihlášek stále dokola a nikdy bychom se k tomu hlasování o zákonu jako celku nedobrali.

Takže já si myslím, že postup, který vládní koalice zvolila, byl v souladu s Ústavou, že pokud dáte, jak jste už avizovali, přezkoumat náš postup k Ústavnímu soudu, že Ústavní soud vaši stížnost zamítne. Děkuji. (Potlesk poslanců ANO a poslanců vlevo.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní pan předseda klubu TOP 09 Miroslav Kalousek, poté místopředseda Poslanecké sněmovny Petr Fiala a po něm pan poslanec Zbyněk Stanjura jako předseda klubu ODS. Jsme mimo rozpravu a budeme tedy postupovat tímto způsobem. (Šum zprava.) Pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Člověk by si řekl, že už ho nemůže nic překvapit po těch letech, a pořád může. My si tady začneme říkat, kdo a kdy se smí hlásit do rozpravy, jestli písemně, nebo z místa? O čem to, proboha vás prosím, mluvíte, kolegové? Ano, byl přihlášen v pátek ráno jeden jediný člověk, to jsem byl já. Ještě před otevřením rozpravy, zdůrazňuji, před otevřením rozpravy načetl pan předseda Faltýnek svůj nehorázný procedurální návrh. Samozřejmě že kolegové všichni, kteří chtěli ještě promluvit, by se v okamžiku otevření rozpravy přihlásili během mého diskusního příspěvku. O tom nelze pochybovat. A přihlásili by se třeba z místa, protože slušný předsedající, až já bych domluvil, tak by se zeptal, jestli chce ještě někdo vystoupit, a rozhlédl by se. A vy nám tady začnete vyprávět, že jsme se přihlásili pozdě? Tak jako kdy se člověk má hlásit do diskuse? Hned na začátku vyhlášení, anebo se smí přihlásit ještě v okamžiku, kdy ten poslední mluví? Nechcete se trochu stydět s touhle argumentací? (Úsměv u některých poslanců ze středu a zleva, potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní předseda ODS a místopředseda Poslanecké sněmovny Petr Fiala. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení paní poslanci, já se vám pokusím stručně vysvětlit rozdíl mezi postupem opozice a

postupem vládní koalice, a ten je takový, jestliže my jsme uplatnili právo veta na rozšíření doby projednávání zákona ve třetím čtení nad rámec, který vymezuje jednací řád, tak jsme postupovali v souladu s jednacím řádem. Udělali jsme to z dobrých důvodů, z důvodů, aby nevznikl další precedent. Můžete si o tom myslet, co chcete, ale postupovali jsme v souladu s jednacím řádem. To, co děláte vy, je postup v rozporu se zákonem, postup v rozporu s jednacím řádem. A vy to víte.

Máme nálezn Ústavního soudu, který říká, že stanovit pevné hlasování v době, kdy ještě nebylo umožněno všem poslancům, kteří chtěli vystoupit v rozpravě, je v rozporu se zákonem, tedy s jednacím řádem. Takže opozice tady postupuje striktně v souladu se zákonem, s jednacím řádem, vy proti jednacímu řádu. A nemůžete ani říct, že jste to nevěděli, protože tu existuje rozhodnutí Ústavního soudu. Takže můžete si tady většinově prohlasovat, co chcete, ale není to tak, že byste postupovali tím, že máte většinu, v souladu s jednacím řádem. Naopak, vědomě porušujete zákon. A to je velmi smutné. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura, potom předseda KDU Marek Výborný. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Jenom dvě poznámky. Pane předsedající, já vás prosím, pokud chcete komentovat jednotlivé vystoupení, přihlaste se do rozpravy.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, omlouvám se.

Poslanec Zbyněk Stanjura: To jenom tak na okraj.

Já chci jenom opravit jedno datum, které zaznělo. Tento tisk přišel do Sněmovny 13. června, ne na konci května, 13. června, teď jsem se díval, byl doručen poslancům, to znamená, že to musí být deset dnů před zahájením schůze. První termín, kdy jsme o tom mohli jednat, bylo zhruba 24. června. Teď nevím, jestli ten týden schůze byla, nebo nebyla. Ale to je jasná ukázka toho, jak je vládní většina neschopna vládnout, jak je neschopna organizovat fungování Sněmovny, a pak přistupuje k nezákonným krokům.

Pan předseda Chvojka docela vtípně, on je právník, řekl: nebyla porušena Ústava. My tady mluvíme o porušení zákona. Myslím, pane předsedo Chvojko prostřednictvím pana předsedajícího, že vy rozumíte tomu rozdílu. Já jsem se ještě dneska jednou podíval na slib, který skládá poslanec. Já bych chtěl poprosit pana poslance, pana předsedu Chvojku prostřednictvím pana místopředsedy, aby nám přečetl první větu. My jsme každý z nás slíbil, že budeme zachovávat Ústavu a zákony. Současně zná rozhodnutí Ústavního soudu, který sice nezrušil zákon, ale jasně řekl, že to bylo nezákonné, citoval to tady úplně přesně pan předseda Michálek. Tak mi zkuste jako právník, pane předsedo prostřednictvím pana místopředsedy, tyhle dvě věty dát dohromady. Vy jste přísahal, sliboval, že budete zachovávat zákony, Ústavní soud řekl, že tento postup je nezákonný, a vy ho chcete zopakovat. Necítíte v tom rozpor? Jestli bude podána ústavní stížnost, jestli bude vyhověno, to je jiná věc. To taky nerozhodujeme my. Ale že je to nezákonné, to už rozhodnuto bylo a Ústavním soudem. To není názor opozice. (Důrazně.) To je názor nejvyšší autority v oblasti práva v České republice. A divím se, že někdo s právním vzděláním tady šermuje tím, že to nebylo ústavní. To nevíme, jestli je to protiústavní. Ale že je to protizákonné, to, pane předsedo Chvojko, skutečně víme.

Takže 13. června, teprve příští středu, to bude pět měsíců na deset zákonů, které jsou uvnitř tohoto zákona. A vám to připadá tak neskutečně dlouho. Proč jste s tím nepřišli

v únoru? Už dávno by ten zákon byl v nějakém znění platný a účinný. Samozřejmě že ano. My jsme taky jasně řekli, že naším cílem nebylo zabránit tomu přijetí, jsme realisté a víme, jaké jsou poměry.

Naší snahou bylo přijmout aspoň některé kompromisní návrhy, dokonce ty návrhy, které získaly většinu v rozpočtovém výboru. Podívejte se na ta stanoviska. Budeme mít 50 hlasování a víte, kolikrát rozpočtový výbor nepřijal usnesení k těm 50 návrhům, přestože tam má vládní většina většinu jako v každém výboru. 34krát. Ve 34 případech rozpočtový výbor nepřijal žádné usnesení. Já bych předpokládal, že vládní většina je schopna se rozhodnout, který pozměňovací návrh podpoří a který ne. Tady bylo vidět, že ani uvnitř vládní většiny neexistuje jasný politický názor na konkrétní záležitosti konkrétních paragrafů. 34krát! Já to považuji za raritu.

A ještě k tomu pátku po 14. hodině, pane předsedo Chvojko. Jsem tady ne tak dlouho jak pan předsedající Filip, jsem tady třetí volební období. Pamatuji si jeden jediný případ, kdy jsme jednali v pátek po 14. hodině, to když ty stovky projevů měli vaši kolegové, myslím, že vy jste v té době tady ještě nebyl, vy osobně, a to jsme jednali šest dnů a šest nocí v kuse. To je pravda. To jsme tady byli v pátek odpoledne. Jeden jediný případ. A dokonce je třeba říct, že tehdy jsme testem ústavnosti prošli. A byla to vyhrocená situace, šest dnů a šest nocí v kuse. Není to pravda, vždycky byla pauza od 8 do 9 ráno. Takže jednalo se 23 hodin denně. Nechvalně proslulý David Rath nás tady cvičil ve dvě, ve tři, ve čtyři, v pět ráno. Já si to pamatuju. Přišel vyspaný, usměvavý, všichni jste mu zatleskali. On vždycky přišel a řekl: noční směna je tady, navrhuji přerušit jednání tohoto bodu o tři roky, dva roky, šest měsíců, pět měsíců, těch návrhů byly desítky. A vydrželi jsme to. Použili jsme jednacím řád. Ano, omezili jsme rozpravu v rámci jednacím řádu na dvakrát deset minut. Všichni, kteří chtěli, a věřte mi, že to bylo úmorné, promluvili. A ti, kteří měli přednostní právo, nebyli omezeni na dvakrát deset minut. Vydrželi jsme to. A pak jsme hlasovali. A v té době, připomenu, Sněmovnu těch šest dnů a šest nocí řídily tři dámy, pouze ve třech odřídily těch šest dnů a šest nocí. A neporušili jsme jednacím řád.

A vy jste usoudili 1. listopadu po deseti hodinách ve třetím čtení k deseti zákonům, to znamená po jedné hodině na jeden zákon, že už toho máte dost. Vracím se k tomu, co jsem říkal. Jste neschopní vládnout a jste neschopní organizovat program Poslanecké sněmovny. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní s přednostním právem Marek Výborný, potom ministr kultury a poté Miroslav Kalousek. Máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážený pane premiére, vládo, dámy a pánové, myslím, že to je naprosto jasné. Když se podívám do poslaneckého klubu sociální demokracie, tak tam sedí několik právníků, ve vládě pan ministr Vojtěch Adam, taky právník. Pojd'te sem říct, že to není porušení zákona. Máme jednacím řád, je to zákon, všichni to víme, že se jedná o porušení zákona. I paní profesorka Válková, vaším prostřednictvím, by nemohla říct vůbec nic jiného. Mě tedy, musím říct, fascinuje ta suverenita pana předsedy Chvojky, který sem přijde a hovoří o tom, jak rozhodne Ústavní soud. Jestli máte tu jistotu, tak já nevím, kde ji berete. Skutečně nevím, kde ji berete. Já myslím, že to, že tady vůlí vlády hnutí ANO, sociální demokracie a KSČM bude porušen zákon, tedy jednacím řád, tady víme úplně všichni. Úplně všichni. Do jaké míry to bude, nebo nebude protiústavní, skutečně nechme na Ústavní soud.

Ale já bych tady chtěl říci za poslanecký klub KDU-ČSL, je nás deset a k tomuto bodu jsme mohli bohužel vystoupit pouze čtyři, a to v řádu několika málo minut. Čili jestli toto

nemá být upření práva poslanců na to se vyjádřit k navrhovanému zákonu v rozpravě, tak já už nevím, co by to podle vás mělo být. A my opakovaně i veřejně respektujeme to, že tady je vládní většina, že vládní většina přišla s nějakým daňovým návrhem daňového balíčku, ale my jsme opakovaně veřejně vyzývali i paní ministryni financí: pojd'te si sednout k jednacímu stolu, pojd'te se pobavit o těch pozměňovacích návrzích, pojd'te nalézt nějaký kompromis, který vy si potom odhlasujete, ale budeme moci jít dál a nebudou tam ty návrhy, které například zjevně míří proti zájmům rodičů a rodin, ať už je to otázka katastru, ať už je to otázka životních pojistek a tak dále. Opakovaně tady na to bylo upozorňováno. Přesto paní ministryně, a říkala to naprosto otevřeně, veřejně, je to dohledatelné ve veřejných zdrojích, já si to protlačím, vláda si to protlačí na sílu. Tak jestli tímto způsobem chcete ne ohýbat, ale porušovat zákon, tak já si myslím, že Sněmovna, Parlament by naopak vůči občanům a veřejnosti v tomto měl být vzorem. Já jsem přesvědčen o tom, že to, co děláme, je ostudou této Poslanecké sněmovny. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní Lubomír Zaorálek a poté Miroslav Kalousek. Máte slovo, pane ministře.

Ministr kultury ČR Lubomír Zaorálek: Dobrý den, dámy a pánové. Já tedy nejsem ani právník, ani ústavní právník, přesto mi připadá, že je ta situace pro mě docela srozumitelná. A to říkám i jako někdo, kdo ví, že je třeba hájit a respektovat zájmy opozice, protože jsem tam často také seděl v opozičních lavicích, dokonce jsem se účastnil i obstrukce, to je pravda, i na tom jsem se podílel. A když jsme to dělali, tak jsem to dělal proto, protože jsem byl přesvědčen, že se jedná o věci zcela zásadní, jako byly třeba církevní restituce a způsob, jak se s nimi zacházelo. Já jsem byl tehdy přesvědčen, že se mění zásadní pravidla země bezohledně vůči tomu, jak jsme se chovali vůči lidem v 90. letech, takže jsem si myslel, že to je zcela principiální věc a že máme právo na obstrukci. Byl to pro mě úplně klíčový ideový střet, a pak nám byla obstrukce skončena. Já to prostě беру, tenhle souboj koalice s opozicí.

A dneska, abych vám řekl, že mám čisté svědomí, tak je to tak, že jakkoliv nejsem ústavní právník, tak jedna věc je mi jasná. Je-li tady vláda, je schopna prosadit většinu ve Sněmovně, tak má právo prosadit rozpočet, to je prostě na základě výsledku voleb, tak má právo prosadit daňové změny, které mají být součástí toho rozpočtu. To je podle mě zájem Ústavy a zájem demokracie v této zemi a je to zájem veřejnosti. Jako veřejnost přece chce, aby byl přijat rozpočet, a když má někdo většinu, aby měl možnost realizovat. To odpovídá výsledku voleb. Co je na tom špatně ústavně? To je podle mě základní věc. Nebo se má ta Sněmovna zastavit?

(Velmi hlasitě:) Mně už to tady v té Sněmovně nebaví. Já tady poslouchám dvě hodiny jeden projev, tři hodiny jeden projev. Chvilku jsem se snažil to sledovat, abych na to nějak rozumně odpověděl, a pak jsem zjistil, že to nemá cenu, jako řada mých kolegů. To není normální jednání sněmovny! Tohle je přece něco, co shazuje naši důstojnost. Tohle je snad ústavní? Tohle snad odpovídá nějakým zákonům, to, že Sněmovna vypadá takto směšně, že se na to nedá koukat? Tady si myslím, že opozice volá po svých právech, ale ona vlastně snižuje úroveň Sněmovny, její respekt ve veřejnosti. A opakují vám, určitě veřejnost chce, aby byl přijat rozpočet. Určitě chce, když tady je většina, aby měla možnost prosadit svou vůli. To je naprosto v souladu s demokratickými principy a s výsledkem voleb! A co chcete vy? Aby pokračovala tady ta šaškárna? Abych tady dvě hodiny poslouchal, jak někdo mi představuje, jak umí číst? To má smysl podle vás? To je to, co chcete před veřejností obhájit? Tomu zase já nerozumím.

Tak já vám říkám, nebojte se, je tady většina. Nebojte se jí, ona prosadí svou vůli. Až budete vy po volbách, ustavíte koalici, budete vy také potřebovat prosadit to, co jste chtěli. Jestli tohle zablokujeme, tak se zablokuje politika v této zemi, tak to všechny znechutí! Přece když máte nějaký výsledek voleb, tak máte mít možnost také realizovat to, co jste chtěli! A my chceme realizovat toto právo! To říkám ve vši slušnosti, korektnosti, respektu vůči opozici. Nečarujte tady debatami o Ústavě a zákonu, když porušujete to základní v této zemi! – možnost vládnout vůbec, možnost projevat nějakou vůli! To je, oč tu jde! A mě to tady nebaví ty hodiny poslouchání té vaší recitace! Tak nám umožněte schválit to, na co máme hlasy, a já věřím, že každý soudný včetně Ústavního soudu, pokud by to posuzoval, tak nám dá za pravdu! (Bouřlivý potlesk poslanců vládní koalice.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Fakticky se přihlásil pan poslanec Václav Klaus. Vzhledem k tomu, že mám už na stole jeho omluvu, dám mu slovo k faktické poznámce, protože ještě nebylo rozhodnuto o mém návrhu na ukončení rozpravy. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Václav Klaus: Tak já bych fakticky zareagoval na svého předřečníka pana ministra kultury. Já chápu, že výsledek voleb se má respektovat a vláda má snahu prosadit to, co chce. Já také, až budu chtít snižovat daně, tak budu s nelibostí hledět na to, kdyby tady někdo zablokoval Sněmovnu na tři čtvrtě roku. Tohle všechno snesu. Ale nechápu, proč na nás křičíte, pane Zaorálku! (Smích v sále.) Ten váš argument není silnější, když tomu dáte šedesát decibelů navíc. To takhle nefunguje.

Takže bych chtěl říci, tento zákon se přijmout nemá, já nechci zvýšit daně. Ale pojďme se vážně bavit v klidu o tom, jak má vypadat jednací řád, aby měl každý právo vystoupit, opozice kritizovat, ale zároveň aby někdy v budoucnu hypoteticky nedošlo k tomu, že se také neustanoví vláda, nepřijme nikdy žádný rozpočet a někdo tady bude čtyři roky jako povídat atd. To také v pořádku není. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní pan poslanec Miroslav Kalousek, poté pan předseda Fiala, poté Zbyněk Stanjura, poté Marek Výborný.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já tedy musím říct, že zvukový záznam pana ministra kultury Zaorálka si uschovám pro ty budoucí případy, kdy nás opět bude seriózně nabádat, abychom ztišili hlas a mluvili normálně. Pak ten zvukový záznam vždycky pustím, včetně porušování hygienických hlukových norem.

Ale chtěl jsem říct, na jeho vystoupení jsem chtěl zareagovat něčím jiným. Samozřejmě, že má vláda právo prosadit svoji vůli. Samozřejmě, že má vláda právo vládnout, ale samozřejmě, že musí postupovat podle zákona. To je ta základní zásada právního státu, že vláda je odpovědná za to, aby dodržovala zákony. Vláda nemůže říct: my máme problém, tak porušíme zákon, vědomě porušíme zákon, a problém je vyřešen. To pak není právní stát, pane ministře kultury! A promiňte, to je prioritou naprosto zásadní.

Já jsem respektoval, když pro vás církevní restituce byly tak principiální věcí, že jste tady obstruovali nepředstavitelným způsobem, tak jsme to také museli vydržet. Ale já vás ujišťuji, že znárodnění 5,5 milionu životních pojistek, které uzavřeli naši občané v dobré víře ve slušné chování tohoto státu, ve slušné víře, že když je to produkt podporovaný státem, tak že jim to nikdo neznařodní z druhé strany, je pro mě naprosto stejně principiální jako pro vás ty církevní restituce. A vy jste měli možnost volby. Vy jste u těch církevních restitucí nenabízeli kompromis, vy jste nenabízeli možnost volby, vy jste prostě jenom nechťeli

připustit schválení tohoto zákona. My jsme tady jasně nabídli slušnou politickou dohodu, mimořádně korektní politickou dohodu, a já ji ještě jednou zopakuji.

Týkalo se to jenom tří pozměňovacích návrhů: těch 5,5 milionu pojistek, zvýšení poplatků u katastrálního úřadu a zdanění beden, nikoliv loterií – pozměňovací návrh Dolejš-Onderka. Za tyhle tři pozměňovací návrhy jsme byli ochotni uzavřít jednoduchou politickou dohodu a tento zákon, ano, dávno už mohl být odhlasován. To je pravda. A vy místo korektní politické dohody, což je snad součástí vládnutí – asi se shodneme, že součástí vládnutí jsou politické dohody a kompromisy – vy jste místo téhle politické dohody šli na sílu a na porušení zákona. To se přece nedělá! A když to uděláte, tak musíte počítat s důsledky. Já to pravděpodobně budu několik týdnů ještě opakovat, až budu přednášet stanovisko poslaneckého klubu před závěrečným hlasováním. – Doufám, že ne, samozřejmě záleží na vás, vy budete o těch pozměňovacích návrzích hlasovat, vy máte tu většinu, ale nechápu, proč jste dali přednost porušení zákona před dohodou.

Jinak bych rád ještě připomněl, když pan kolega Stanjura připomněl těch vašich 6 krát 23 hodin vašich obstrukcí, tak jsme to vydrželi. Ano, zkrátili jsme diskuzní vystoupení na dvakrát deset minut, ale bylo to 6 krát 23 hodin jednání. Sociálně demokratická opozice byla tenkrát tak neschopná, že v rámci vystoupení k daňovým zákonům tady některé kolegyně recitovaly libanonskou poezii. Přesto si je žádný předsedající tenkrát nedovolil napomenout, že nemluví k věci. Já jsem byl rád, protože ta libanonská poezie se mi poslouchala mnohem lépe, než kdyby k věci mluvily. Ale prostě tak to tenkrát bylo.

Já jsem k návrhu na reformulaci pozměňovacího návrhu paní poslankyně Kovářové, který se týká zdanění technických rezerv, mluvil důsledně a pouze k otázce, které se týká zdanění technických rezerv. Přesto jsem byl napomenut, tuším, počítal-li jsem dobře, asi čtrnáctkrát. Takže si porovnejte jaksi náš přístup a váš přístup. Vám prostě bohužel je ten zákon ukradený! Vy jste ho porušili. Porušili jste přísahu, kterou jste skládali, protože jste vědomě porušili zákon, místo abyste se dohodli!

Jenom připomínám, pane předsedající, že před závěrečným hlasováním po odhlasování pozměňovacích návrhů žádám dvacet minut přestávku na poradu poslaneckého klubu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Teď jsem vám nerozuměl, v kterém momentu chcete tu přestávku.

Poslanec Miroslav Kalousek: Odhlasují se všechny pozměňovávky a před závěrečným hlasováním prosím o dvacetiminutovou přestávku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, mám poznamenáno – dvacet minut přestávka pro PK TOP 09 před závěrečným hlasováním.

Nyní pan místopředseda Petr Fiala.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážený pane předsedající, já se obrátím na pana ministra Zaorálka a obrátím se na něj přímo, nikoliv vaším prostřednictvím, protože k němu mluvím jako k členovi vlády teď, nikoliv jako k poslanci.

Pane ministře Zaorálku, i kdybyste křičel ještě dvakrát tak hlasitě, tak nebudete mít pravdu. A nebudete mít pravdu ani v té obsahové argumentaci, kterou jste použil, a to vám chci připomenout. Vy jste řekl, že vláda má přece právo si prosadit rozpočet a stejně tak má právo si zvýšit daně a že mezi tím existuje jakési rovnítko. A to prostě není pravda. V české

Ústavě a v českém právním systému, stejně jako je to v jiných evropských zemích, existuje zvýhodnění vlády, tedy výkonné moci při projednávání rozpočtu. I u nás takové zvýhodnění existuje. Postupuje se jiným způsobem, časově i z hlediska způsobu schvalování. A má to jeden dobrý důvod. A tím se to liší od toho schvalování daní.

Rozpočet má skutečně umožnit vládě vládnout a rozpočet se schvaluje na rok, zatímco jakékoliv zvýšení daní má dlouhodobý dopad, dokud to dalším zákonem není změněno. A proto mezi to nelze dávat rovnítko. Zvýšení daní je z tohoto hlediska mnohem závažnější. A proto je to standardním zákonem. A nemá to ty výhody, jaké má rozpočet.

Takže nemíchejte tu hrušky s jablky, nemaťte tady veřejnost, a dokonce snad i vládní poslance. Ano, u rozpočtu máte jako vláda určité výhody, ty vám dává Ústava, ty vám dávají zákony. Je to tak všude v Evropě. Ale u daní toto neplatí! Protože daně mají dlouhodobý dopad na občany, a proto se to musí projednávat jako standardní zákon. (Slabý potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní mám faktickou poznámku pana poslance Mariana Jurečky. A upozorňuji, že budu postupovat podle § 59 odst. 4. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, já bych měl technickou poznámku a reakci na vystoupení pana ministra Zaorálka. A chtěl bych se zeptat – a tady teď dám paralelu. Já jsem v roce 2016 v únoru byl tehdy na jednání koaliční rady, kde byl tehdy předseda této Sněmovny Jan Hamáček, dnešní předseda sociální demokracie, a ten nám na té koaliční radě, je tady několik pamětníků toho jednání, řekl, že nepřistoupí k tomu, aby okamžitě se stanovil tehdy už v té poměrně vyhocené debatě pevný den a pevný čas na hlasování ve třetím čtení, ale řekl, že navrhuje ten mezikrok, aby se dal ještě prostor dalším poslancům v rozpravě vystoupit na to omezení vystoupení maximálně dvakrát, maximálně deset minut.

Tak já se vás ptám, pane ministře, proč tento krok neuděláte také jako vládní koalice? A nerozumím také tomu, když tady před zhruba rokem stál premiér vlády Andrej Babiš, tak říkal, že chce se všemi politickými stranami hledat v klíčových věcech konsenzus. A tady několikrát zaznělo, že je tady možný konsenzus při zvážení některých pozměňovacích návrhů. A já opravdu třeba nevidím hájitelné v rámci tohoto daňového balíčku to, že říkáme, že veškeré poplatky v rámci katastru nemovitostí, to znamená i refinancování hypotéky a změn u hypoteční banky domácnosti zaplatí se zvýšením o sto procent. To rozhodně není fér. A neviděl jsem tu vůli koaliční vlády přijít za opozicí a říct: Tak se pojd'te bavit, které věci z toho daňového balíčku podpoříte a které ne.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Nyní Petr Bendl s faktickou poznámkou. Poté pan Zbyněk Stanjura. Máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Petr Bendl: Hezký dobrý den. Kdysi, už je to pár let zpátky, jsem zažil, kdy nám Poslanecká sněmovna nedala příležitost jako hejtmanům se vyjádřit k problematice, která hýbala tehdy Českou republikou, protože jsme tady chtěli vystoupit a levicová většina nám tehdy hlasováním neumožnila, ani jednomu hejtmanovi tehdejší doby, vystoupit třeba ve zkráceném čase na jednání Poslanecké sněmovny. Odcházel jsem odsud rozmrzele a říkal

jsem si: Ano, asi na to nemám právo. Sněmovnu holt nezajímá názor hejtmanů tehdy. A odešli jsme odsud, aniž by aspoň jeden z nás tady mohl vystoupit.

Dneska jsem podruhé zažil možnost, že se nemohu vyjádřit k projednávanému zákonu. A zdůrazňuji, že jsem jenom jednou přihlášen. Jsem mezi těmi čtyřiaadvaceti, kteří zde chtěli vystoupit, a to právo vystoupit k tomuto zákonu jste mi sebrali svým hlasováním. Jenom proto, že je vás tady víc. Myslím si, že tohle je princip, který není možné přijmout. Já jsem se zcela řádně přihlásil do rozpravy. A není paragraf, který by mně to zakázal.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Jsem rád, že jsme v rozpravě. Opravdu, že ta hrozba, že v deset hodin rozprava je pryč. Ta rozprava byla otevřena minimálně dvěma způsoby. Za prvé promluvil ministr vlády, tím otvírá rozpravu k bodu.

Za druhé. Poslanci se hlásí s faktickými připomínkami a je jim uděleno slovo. To znamená, předpokládám, že až domluvíme my s přednostními právy, přijde na řadu pan poslanec Feri, pan předseda Rakušan, pan poslanec Munzar atd., protože rozprava... Ano, bylo tady jakési usnesení Sněmovny, že v deset se má hlasovat. To už je překonané. Je 10.45. Bohužel ho Sněmovna nenaplnila. To se někdy stává. Myslím, že to je chyba – teď nevím koho, jestli pana předsedajícího, nebo někoho jiného. Myslím si, že je to dávno pryč. Nemůžeme se (nesrozumitelné) usnesení. A jsem skutečně rád a chci poděkovat vládní většině, že umožnila a umožňuje tuto rozpravu.

Pan ministr Zaorálek řekl, že se ty naše řeči nedaly poslouchat. Pane ministře, já to беру osobně. Zkuste se podívat do stenozáznamového vystoupení, já jsem to rozdělil podle těch jednotlivých návrhů zákonů, které vaše vláda chce změnit, podle mě jsem byl naprosto věcný. Některé kroky jsem podpořil, některé jsem kritizoval, případně jsem zdůraznil nějaké pozměňovací návrhy. Ano, pro někoho je to možná únavné. Já jsem si ale nevymyslel, že v jednom tisku máme deset zákonů. A mluvil jsem ke všem. Možná jste nestačil sledovat nebo jste měl jiné povinnosti, ale jsem si jistý, že když vám to spolupracovníci vytisknou, tak jsme schopni vést racionální politickou debatu o každém z těch zákonů, o každé části toho vystoupení, které jsem tady měl. Tím jsem si naprosto jistý. A jsem si jistý, že stejně postupovali i kolegové z našeho poslaneckého klubu.

Takže pokud budete říkat, že ty řeči se nedají vydržet, tak já nevím, k čemu máme mluvit. Když mluvíme věcně, konkrétně, obhajujeme pozměňovací návrhy, některé podpoříme, některé nepodpoříme. Já myslím, že to byla normální debata. Relativně krátká na deset projednávaných zákonů. Ale říkám, teprve příští středu to bude pět měsíců, kdy to teprve do té Sněmovny přišlo. Není chybou opozice. A nemůžete si vykládat, protože máte většinu, že našim úkolem je čtyři roky tady mlčet, mlčet a vesele hlasovat pro vládní návrhy. Naši voliči si to prostě nepřejí! Já už jsem to říkal minulý týden. Jestli si vaši voliči přejí zvýšení daní, plníte jejich přání, já to respektuji. Naši voliči si zvýšení daní nepřejí, my plníme jejich přání a děláme všechno pro to, abychom vás přesvědčili, abyste to nedělali. To je normální politický zápas o daně, pravice – levice. Ano, levice chce zvyšovat daně, chce čerpat všechny možné rezervy. Pravice tomu brání. Co je na tom nenormálního? Proč by to mělo být směšné na té Sněmovně? Co by bylo směšné, to, po čem voláte. To byla Národní fronta. Přišel tady jeden soudruh, něco řekl a všichni soudruzi byli pro. Pak se jednou dva zdrželi, a byli hrdinové protikomunistického odboje. Tak nějak to bylo. To by bylo směšné.

Ale pokud tady hájíme zájmy a názory našich voličů, tak to směšné není. Můžeme spolu nesouhlasit, můžeme vršit argumenty pro a proti, ale směšné to není. Směšné je, když většina

Sněmovny si neumí zorganizovat chod Sněmovny. A směšné a smutné je, když porušuje zákon, místo aby to lépe zorganizovala, případně udělala dohodu s opozicí tak, aby to platilo k 1. 1.

A k tomu rozpočtu. Mluvil o tom pan předseda Fiala. To zvýhodnění každé vlády je i v tom, že rozpočet projednává jenom dolní komora Parlamentu. To je přece pravda. Za druhé. I návrh rozpočtu na příští rok proběhne standardním způsobem. Jsem si jistý, že 27. listopadu proběhne druhé čtení, zazní moře, mnoho desítek pozměňovacích návrhů, a jsem si jistý, že 27. listopadu, pokud to vláda neudělá proto, aby mi ukázala, že nemám pravdu, to druhé čtení bude ukončeno, a ve středu, o týden později, teď mám pocit, že to je 4. prosince podle harmonogramu, budeme hlasovat ve třetím čtení a nakonec rozpočet bude schválen, protože vláda má tady většinu.

Neexistuje žádná spojitost mezi daňovým balíčkem a rozpočtem na rok 2020. Nikdy jsme jako opozice neřekli, nebo aspoň jako občanští demokraté, že nepodpoříme rozpočet z důvodu, že není schválen daňový balíček. Naopak. Ta částka není... (Odmlka pro hluk v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já požádám sněmovnu o klid, abychom se dostali k závěru, tedy k hlasování o proceduře.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Ne, pane místopředsedo. Jsme v rozpravě.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vím, že jsme v rozpravě! Ani žádný ministr nemusel otevírat, jak jste tady řekl, protože rozprava ještě k hlasování nebyla ukončena, přestože to bylo navrženo. Já jsem zatím respektoval jednací řád! (Potlesk, smích a pobavení z lavic Pirátů.) Ano, do této doby jsem se nedopustil žádného porušení jednacího řádu jako předsedající.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pane místopředsedo, už jednou jsem vás vyzval, že pokud chcete komentovat vystoupení vašich kolegů, tak ať se přihlásíte a někdo to chvilku bude řídit místo vás. Vy už jste to uznal, omluvil jste se a teď jste to zopakoval. Tak vás žádám podruhé. Pokud chcete na mě reagovat, máte určitě možnosti, jak to udělat. Ne tím, že zneužijete toho, že sedíte u mikrofону a řídíte schůzi. Nemám žádný důvod vám upírat nějaké právo reagovat na to, co říkám. Já jsem jenom konstatoval, že jsme v rozpravě, já jsem nikoho neobvinil z porušení jednacího řádu. My jsme řekli, že to navržené usnesení, které jste vy osobně navrhl, je v rozporu s jednacím řádem. Na tom trváme a vy si můžete říkat, že to není pravda. Ale my jsme přesvědčeni, že v tom případě máme pravdu.

Vrátím se k té údajné souvislosti mezi státním rozpočtem na příští rok a daňovým balíčkem. Už z harmonogramu projednávání státního rozpočtu je naprosto evidentní, naprosto evidentní, že státní rozpočet bude schválen dříve, než bude definitivně schválen sněmovní tisk 509. Můžete se ptát, jak to vím. Máme většinu v horní komoře a prostě jsem s kolegy o tom debatoval. Můžete to považovat za hypotézu, ale považujeme ji za velmi pravděpodobnou hypotézu. Dneska je 6. listopadu. Bezesporu pokud se Senát rozhodne, že ten návrh zákona zamítne nebo vrátí s pozměňovacími návrhy, nemůžeme v prvním prosincovém týdnu ze zákona, ze zákonných lhůt, o tom hlasovat. To samo usvědčuje vládu z toho, že není pravdivé spojovat sněmovní tisk 509 s návrhem státního rozpočtu, pro který má vláda bezpečnou většinu.

Tedy nebudeme obstruovat, samozřejmě podáme pozměňovací návrhy, samozřejmě je odůvodníme a budeme o všech pozměňovacích návrzích hlasovat. Zvláštním hlasováním budeme hlasovat proti státnímu rozpočtu, protože jsme hlasovali v prvním čtení proti základním parametrům státního rozpočtu. Takže státní rozpočet, přestože je špatný z našeho pohledu, není nijak ohrožen a od 1. ledna příštího roku prostě bude platný a účinný. Na tom se, myslím, můžeme shodnout a nemusíme si předhazovat sněmovní tisk 509 kvůli státnímu rozpočtu.

Tak já bych chtěl poprosit, aby ti kolegové, kteří jsou přihlášení, dostali šanci. Mnozí vystoupí – a teď mluvím za náš klub – vystoupí s něčím, co tady ještě nezaznělo, podrobně zdůvodní ještě některé pozměňovací návrhy, které oni osobně podali, nebo jménem našeho klubu podali, případně přednesou nějaké nové procedurální návrhy. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní pan poslanec Vít Rakušan. Máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji vám, vážený pane místopředsedo. Já využívám principu faktické poznámky, protože běží rozprava. Chtěl bych za prvé poděkovat vám, vážený pane předsedající, že jste nás ujistil o tom, že neporušujete jednací řád, můžeme mít na něco jiný názor. Doteď jste ho neporušil. Já doufám, že v tom nebyl žádný příslib pro ty chvíle budoucí, že se ho snad chystáte porušit za nějakou malou chvíli. To by určitě nebylo dobré.

A za další bych chtěl teď velmi vřele poděkovat vám jako předsedajícímu, že jste se nakonec rozhodl ctít to, že skutečně máme právo vystoupit, to, že jste žádným způsobem nepřerušil rozpravu, ta dále běží. Je to asi uvědomění si toho, že skutečně jednací řád má ve Sněmovně nějaký smysl, a my vám za to velmi děkujeme. Rozprava běží dál, deset hodin máme dávno pryč a myslím si, že za chvíli se dostane na ty, kteří jsou přihlášení v řádné diskuzi. Děkujeme za to.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní ještě faktická poznámka Dominika Feriho. Poté pan předseda klubu ČSSD Jan Chvojka. Prosím máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za něj, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení přítomní členové vlády, vidíte, jsem přihlášen a nepočítám, že by se na mě dostalo slovo, proto vystupuji fakticky.

My jsme jako opoziční poslanci dali na stůl velmi jednoduchou, prostou politickou nabídku. Pojd'te nám schválit některé vybrané konstruktivní, rozumné a dobré pozměňovací návrhy a můžeme se dohodnout. Ušetříme si tady to bolestivé diskuzní trápení. Tato nabídka nebyla přijata. Byla v prvním kole jednání odmítnuta. A myslím si, že by bylo vhodné pro všechny zúčastněné strany, aby proběhlo další jednání, další kolo jednání, a proto navrhuji, abychom přerušili projednávání tohoto zákona do 25. listopadu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To je procedurální návrh, který je ale druhý v pořadí. Nejdříve budeme tedy hlasovat o procedurálním návrhu na přerušení rozpravy, pane poslanče. Ale ještě vyčerpám faktické poznámky. Nyní tedy faktická poznámka pana poslance a předsedy klubu ČSSD Jana Chvojky. Potom je faktická poznámka kolegů Michálka, Váchy a Váborného. Máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo. Já jsem právě chtěl apelovat na to, že už máme 10.55 minut a někdy právě před tou desátou už jsem očekával, že budeme hlasovat o ukončení rozpravy právě proto, abychom v těch deset mohli dodržet to, co jsme si odsouhlasili, to znamená hlasovat o pozměňovacích návrzích a o zákonu jako celku. Tudiž berte prosím můj apel na to, abychom už šli hlasovat, jak jsme se domluvili, a abychom ukončili tu rozpravu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan poslanec Jakub Michálek fakticky. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Tohle je moje poslední vystoupení, já nechci zdržovat. My jsme nedělali žádné obstrukce, ani se k tomu nehlásíme, ani nechceme, aby obstrukce byly nátlakem na to, aby někdo někomu schválil nějaký návrh. Já jsem jenom chtěl skutečně upozornit na to, že je tady riziko, že Ústavní soud shledá ten zákon protiústavním nebo v rozporu se zákonem kvůli tomu, co jsme tady namítali. Ústavní soud už to jednou posuzoval. A myslím si, že by bylo fér si tohleto riziko tady říci, protože se asi všichni chceme vyvarovat situace, kdy tabákové firmy, alkoholické firmy a herny budou žalovat Českou republiku, aby vrátila nelegálně vybrané peníze, a my jim z peněz daňových poplatníků platili nějaké odškodnění.

Takže když už se dělá změna daní, tak by se podle mého názoru měla dělat pořádně, tak, aby to nedopadlo jako s církevními restitucemi, kde jsme vás upozornili, že tam dochází k porušení Ústavy, a skutečně Ústavní soud to zrušil.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní pan poslance Marek Výborný.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Tak já se musím vrátit ještě k tomu vystoupení paní ministra Zaorálka. Jsem mírné povahy, ale začal jsem se bát, pane ministře, když jste tady na nás takhle křičel. A vy jste tady hovořil něco o tom, že tady snižujeme laťku politické kultury. Tak pojd'te sem za ten stolek říct jmenovitě, kdo z poslanců KDU-ČSL tady vystupoval v rámci tohoto zákona, ale i dalších, a snižoval nějakým způsobem politickou kulturu v této Sněmovně. Pojd'te sem, pojd'te to říct jmenovitě. Když jste takto opovázlivý, obracíte se na opozici jako celek, tak pojd'te říct, kdo z poslanců KDU-ČSL tady takto vystupoval.

Já myslím, že by bylo dobré skutečně tuto situaci dovést k nějakému řešení. Já bych považoval za rozumné, aby se v tuto chvíli sešli k rychlému jednání předsedové poslaneckých klubů a předsedové stran v této Sněmovně s paní ministryní Schillerovou a pokusili se nalézt řešení této patové situace, do které jsme se zjevně dostali. Myslím, že tohle je jediné rozumné řešení. Pokud spolu nebudeme sedět a mluvit, tak se k žádnému kloudnému řešení nedostaneme.

Dovoluji si tedy dát procedurální návrh na přerušování jednání na třicet minut k jednání předsedů stran a předsedů poslaneckých klubů a paní ministryně Schillerové. Věřím, že toto může být cesta k tomu, abychom se dobrali k řešení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To je třetí procedurální návrh, který mohu dát hlasovat bez rozpravy, ale mám tady nevyčerpané faktické poznámky, minimálně Františka Váchy, Vojtěcha Munzara a Pavla Kováčika. Kolega Vácha byl přihlášen, ohlásil jsem ho, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já tomu nerozumím. Já tedy nejsem přihlášený do rozpravy, ani jsem nepočítal s tím, že bych se přihlásil, takže bych asi neobstruoval, ale nerozumím tomu, co se teď tady děje. Já nejsem právník. To znamená, když tady teď někdo říká, že budou nějací poslanci porušovat zákon svým hlasováním, mohli by mi právníci, třeba z koalice, vysvětlit, co to znamená? Vy tedy tvrdíte, koalice tvrdí, že když něco nutně potřebují, že ten zákon porušit můžou.

To znamená, že naši občané – jak si to mají vysvětlit občané, ti, co jsou teď v práci? Když něco nutně potřebují, mohou taky porušit zákon? Jako když budu nutně potřebovat jet z domu rychle po dálnici 250 a nic se mi nestane? Tady paní ministryně plánuje, že asi bude hlasovat a poruší tím zákon. Poruší tím zákon? Poruší tím zákon. Můžu teda neplatit daně a porušit zákon? Pan ministr zdravotnictví je právník, asi bude hlasovat a pravděpodobně porušovat zákon. Můžu neplatit zdravotní pojištění a pojišťovna na mě nepošle exekutora? Mohu porušovat zákon? Mohou naši občané začít porušovat zákony, když většina Poslanecké sněmovny svým hlasováním naše zákony poruší? Prosím vás, minimálně právníci z koalice, odpovězte mi. Děkuji. (Potlesk vpravo.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času, ale mám tady před sebou tři procedurální návrhy, které se hlasují bez rozpravy. Dovolte mi tedy, protože jsou jak z koalice, tak z opozice, abych je nechal prohlasovat. A budeme hlasovat v tomto pořadí. Nejdříve procedurální návrh, který se týká přerušení na třicet minut na schůzku předsedů klubů. To je první návrh. Druhý návrh, který je protinávrhem proti ukončení rozpravy, je návrh Dominika Feriho, který říká, že přerušíme jednání o tomto bodu do 25. 11., jestli jsem vám dobře rozuměl, pane poslanče. A třetí návrh je ten původní, to znamená, že bude ukončena rozprava a budeme hlasovat o proceduře hlasování nejdřív samozřejmě. A po této procedurální debatě nebo hlasování budeme vědět, jaká je vůle Sněmovny.

První hlasování o přerušení na třicet minut – je to návrh pana poslance Marka Výborného. Já vás všechny odhlásím, požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami a rozhodneme v hlasování číslo 12.

Zahájil jsem hlasování číslo 12 a ptám se, kdo je pro přerušení na půl hodiny na poradě předsedů klubů a předsedů stran. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 12 z přítomných 183 pro 76, proti 89. Návrh byl zamítnut.

Druhý návrh, Dominika Feriho, je na odročení projednávání tohoto tisku a tohoto bodu v 36. schůzi na 25. 11.

Zahájil jsem hlasování číslo 13. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 13 z přítomných 184 pro 79, proti 100. Návrh byl zamítnut.

Další návrh je návrh na ukončení rozpravy, o kterém rozhodneme v hlasování číslo 14, které jsem zahájil.

Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 14 z přítomných 187 pro 103, proti 84. Návrh byl přijat.

Ukončuji rozpravu k tisku 509 ve třetím čtení. Než přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích, eviduji přihlášku s přednostním právem předsedy klubu TOP 09 Miroslava Kalouska a respektuji, že již jednou navrhl přestávku po prohlasování pozměňovacích návrhů před závěrečným hlasováním. Ano, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, nebudu zdržovat. Chtěl jsem se jenom zdvořile zeptat, proč jsem vypadl ze seznamu přihlášených do rozpravy. Má přihláška s nepřednostním právem nebyla vyčerpána. Já se tam cítím být stále přihlášen. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak to se omlouvám, pane poslanče, protože já jsem to bral tak, že jste řekl, že na konec svého projevu přednesete procedurální návrh. Takže respektuji a jistě budete zařazen do seznamu přihlášených.

Tak nyní tedy požádám zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování, poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim sdělil stanovisko.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji, pane předsedající. Vážená vládo, dámy a pánové, domnívám se, že před tím, než přikročíme k hlasování o proceduře, bychom měli hlasovat vlastně o procesním návrhu, jak ho tady přednesl pan Kalousek, a to je o návrhu na opakování druhého čtení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, to je pravda. To byl procedurální návrh, který padl v rozpravě ve třetím čtení, je hlasovatelný podle zákona o jednacím řádu. Rozhodneme v hlasování číslo 15, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. (Námítky ze sálu.) Pardon, omlouvám se, odhlásím vás. Prohlašuji hlasování číslo 15 za zmatečné. Počet přihlášených se ustálil.

O návrhu na opakování druhého čtení předneseném v rozpravě rozhodneme v hlasování číslo 16, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 16 z přítomných 186 pro 82, proti 101 poslanec, návrh byl zamítnut. Teď tedy další návrh.

Poslanec Milan Feranec: Takže teď můžeme hlasovat o hlasovací proceduře. Navrhují, aby byla schválena hlasovací procedura, kterou schválil rozpočtový výbor na své schůzi 9. října. Tato hlasovací procedura je obsáhlá, nicméně je logická. Rozděluje jednotlivá hlasování do skupin s tím, že první skupina je návrh na zamítnutí, který byl přednesen, a potom návrh legislativně technických úprav. A další skupiny jsou podle jednotlivých zákonů, které jsou změněné. Takže druhá skupina, to jsou pozměňovací návrhy změny zákona o dani z nemovitých věcí, třetí skupina návrhy změny zákona o dani z příjmů a zákona o rezervách, čtvrtá skupina návrhy obsahující změny zákona o spotřebních daních, pátá skupina změny zákona o správních poplatcích, šestá skupina změny zákona o stabilizaci veřejných rozpočtů, sedmá skupina změny zákona o dani z hazardních her, osmá skupina změny zákona o dani z přidané hodnoty, devátá skupina změny zákonného opatření Senátu o dani z nabytí nemovité věci, desátá skupina pozměňovací návrhy obsahující změny zákona o hazardních hrách a naposledy hlasování o návrhu zákona jako celku.

Toto je návrh procedury, tak jak ji schválil rozpočtový výbor, a všichni tuto proceduru máte, je to sněmovní tisk 509/4.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji k proceduře. Nyní předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosim, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Dobrý den. Já jsem avizoval v obecné rozpravě, že podporujeme to rozdělení podle jednotlivých návrhů zákonů, současně že se pokusím aspoň u některých navrhnout logičtější seřazení konkrétních pozměňovacích návrhů. Takže mi dovoluňte načíst protinávrh k návrhu, který přednesl pan zpravodaj.

Jako první bychom hlasovali o návrhu na zamítnutí.

Jako druhé bychom hlasovali o návrhu legislativně technických úprav, které byly předneseny v rámci třetího čtení, myslím, že je to pan poslanec Ferjenčík, pokud mě paměť neklame. Je to podle paragrafu 95 odst. 2.

Pak bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu F, který je paní poslankyně Krutákové, který se týká osvobození od daně z nemovitosti pro skupiny dřevin.

Jako čtvrté by bylo hlasování o pozměňovacím návrhu P4 pana poslance Munzara, zjednodušeně řečeno o automatizovaném podání daně z nemovitosti.

Pak se dostáváme ke skupině, která se týká zákona o dani z příjmů a zákona o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů.

Takže nejprve bychom hlasovali o pozměňujícím návrhu O1, a to O1.1 a O1.2 společně. Současně platí, že pokud bude přijat návrh O1, jsou nehlasovatelné návrhy pod písmeny C1, H4, A.A, O2, O3 a O4. Je to návrh pana poslance Martínka, který – zjednodušeně – ruší navržené zdanění výher.

Jako šesté hlasování navrhuji, abychom hlasovali o bodě C1, a to o bodě C1.1. a C1.2. současně, kdy C1 je hlasovatelné, jak jsem říkal před chvílí, pouze v případě, že nebude přijat pozměňovací návrh, o kterém bychom hlasovali v pátém hlasování pod písmenem O1. Pokud bude ovšem tento návrh C1 přijat, budou dál nehlasovatelné návrhy H4, A, O2, O3 a O4. To je návrh pana poslance Votavy, který rovněž ruší zdanění výher.

Jako sedmé hlasování by bylo hlasování o pozměňovacím návrhu H4. Jak jsem před chvílí říkal, ten je hlasovatelný pouze v případě, že nebude přijat ani O1, ani C1. Pokud bude C1 přijat – a to, že bychom hlasovali společně – pardon, pokud bude H4 přijat, a to, hlasovali bychom H4.1. a H4.2, budou dále nehlasovatelné návrhy A.A.2 až A.A.7 a A.A.9 až A.A.12, O2 a O3. Jedná se pozměňující návrh pana poslance Bartoška, který ruší zdanění výher mimo paní ministryni oblíbenou úctenkovou loterii, kde navrhuje ponechat z vládního návrhu zdanění výher.

Jako osmý bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu pod písmenem A.A jako celek. Je hlasovatelný v případě, že nebyly přijaty předchozí návrhy, to znamená O1, C1, H4. Pokud by H4 byl přijat, tak jsou hlasovatelné pouze A.A.1 až (V písemném podkladě pouze "a") A.A.8. Pokud bude přijat A.A. jako celek, jsou dále nehlasovatelné návrhy O2 a O3. Je to pozměňující návrh, který doporučuje Sněmovně, který přijal rozpočtový výbor, který zvedá hranici pro zdanění výher ze 100 tisíc na 1 mil. Kč a od výher se pro ty jednotlivé hráče odečítají náklady. To znamená, základ daně musí být vyšší než milion a bude stanoven tak, že se od výher odečtou náklady.

Jako devátý bod bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu pod písmenem O2, a to celkem O2.1 až O2.5, a ten je hlasovatelný, pouze jestliže nebude přijat některý z návrhů O1, C1, H4, A.A. Pokud bude přijat O2, to je návrh, o kterém mluvím, je dále nehlasovatelný návrh O3 a O4. Návrh O2 je návrh pana poslance Martínka, který vlastně říká, že od základu pro zdanění výher se odečtou náklady. – Omlouvám se všem autorům, já jsem se snažil to vždycky jednou větou popsat, ať nečtu celé návrhy.

Jako desáté bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu pod písmenem O3, a to O3.1. až O3.5, který je hlasovatelný pouze v případě, jestliže nebude přijat některý z návrhů O1, C1,

H4. A.A, nebo O2. Pokud bude přijat tento pozměňující návrh O3, je nehlasovatelný návrh O4. Návrh O3 je také návrh pana poslance Martínka, který je obdobou návrhu O2, to znamená, že od základu zdanění výher se... (Odmlka pro neklid v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Prosím Sněmovnu o klid.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Opravdu prosím, abyste mě nerušili, ta procedura je poměrně komplikovaná.

Takže to je doba pozměňujícího návrhu pod písmenem O2, to znamená, také se týká návrhu, aby se od základu pro zdanění výher odečetly náklady, je pouze legislativně upraven jinak než O2.

Jako jedenácté hlasování bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu O4, to jedenácté berte s rezervou, toto číslo se může změnit. O4 je hlasovatelné, pouze jestliže nebude přijat některý z návrhů O1, C1, O2 nebo O3. Opět se jedná o návrh pana poslance Martínka a ten zvedá hranici pro zdanění výher na částku 10 mil. Kč.

Jako dvanácté navrhuji, abychom hlasovali o pozměňujícím návrhu N5 pana poslance Ferjenčíka, který vlastně navrhuje zdanění při prodeji akcií, podílových listů či obchodního podílu nad 20 mil. Kč ročně.

Jako třinácté bychom hlasovali o pozměňujícím návrhu Q1, a to o bodech Q1.1 až Q1.10, a to paní poslankyně Langšádlové. Týká se zrušení superhrubé mzdy, zrušení solidární přírážky a nastavení rovné daně z hrubé mzdy ve výši 19 %.

Jako čtrnáctý je pozměňovací návrh pod písmenem K1, který jsem přednesl já. Týká se podpory elektromobility, snížení odpisové doby pro auta s elektro- či hybridním motorem, snížení odpisové doby pro dobíjecí stanice a snížení daně na půl procenta z jednoho procenta měsíčně pro firemní auta a pro soukromé účely.

Poté navrhuji, abychom hlasovali o návrhu E3 pana poslance Hrnčíře, který se týká zvýšení hranice pro příležitostné příjmy z částky 30 tisíc na částku 36 tisíc ročně.

Poté bychom hlasovali o návrhu E2 pana poslance Hrnčíře, který se týká snížení sazby daně z příjmů pro právnické osoby s příjmy do 3 mil. Kč ročně na 16 procent.

Poté máme vlastně tři pozměňující návrhy, které jsou totožné obsahově. To jsou pozměňující návrhy Q2 pana poslance Kalouska, N4 pana poslance Ferjenčíka a H3 pana poslance Bartoška, a ty všechny ruší zdanění technických rezerv pojišťoven z vládního návrhu.

Poté by se hlasoval pozměňující návrh B2, a to body B2.1 až B2.5 paní poslankyně Kovářové. Tento návrh obsahuje zúžení zdanění technických rezerv pojišťoven na neživotní pojištění.

Poté bychom hlasovali také o pozměňujícím návrhu paní poslankyně Kovářové pod písmenem B3, který se týká úpravy zdanění technických rezerv.

Poté – to je změna, pane zpravodaji – bychom hlasovali o návrhu N1 pana poslance Ferjenčíka, který se týká zvýšení základní slevy na poplatníka na 30 tisíc ročně. Pokud bude přijat návrh N1, dále budou nehlasovatelné návrhy E1, N2, M2.

Poté bychom hlasovali, pokud nebude přijat, o návrhu M2 pana poslance Skopečka – to je ta logická vazba, pane zpravodaji, kdy si myslím, že 30 tisíc by mělo být dřív než 27 – takže po bodu N1 bychom hlasovali o pozměňujícím návrhu M2 pana poslance Skopečka, který rovněž obsahuje zvýšení základní slevy na poplatníka ve výši 30 tisíc Kč.

Poté bychom hlasovali o návrhu E1 pana poslance Hrnčíře, který představuje – který obsahuje zvýšení základní slevy na poplatníka na 27 400 Kč ročně. A ten je hlasovatelný pouze v případě, že nebude přijat návrh pod písmenem N1 pana poslance Ferjenčíka nebo návrh M2 pana poslance Skopečka. Pokud bude přijat návrh E1, tak nebude hlasovatelný návrh N2, který jinak navrhuji, abychom ho zařadili za E1, je to návrh pana poslance Ferjenčíka, který se týká zvýšení základní slevy na poplatníka na 27 tisíc Kč. – To znamená, to jsou čtyři návrhy na zvýšení základní sazby v pořadí 30, 30, 27,4 a 27 tisíc.

A poté, a to je poslední návrh v bloku, který se týká daně z příjmů a změna, abych to řekl přesně (hledá v podkladech), zákona o rezervách pro zjištění základu daně, a je to pozměňovací návrh pod písmenem D, a to body D1 až D2 pana poslance Kotena, který se týká zvýšení hranice hmotného majetku ze 40 na 100 000 Kč.

Pokud mě pan zpravodaj sleduje, tak věřím, že jsem vyčerpал v této chvíli všechny pozměňovací návrhy ze třetí skupiny a můžeme přejít ke skupině čtyři, což je skupina, která obsahuje pozměňovací návrhy obsahující změny zákona o spotřebních daních.

Nejprve bychom hlasovali, a to 25. hlasováním, pokud by došlo na všechna předchozí, bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu M3, a to body M3.1, M3.2 pozměňovacího návrhu pana poslance Skopečka, který se týká snížení navrženého zvýšení spotřební daně na líh. Tak aby to bylo jasné, není to snížení stávající sazby, ale je to zvýšení stávající sazby menší, než je obsaženo ve vládním návrhu.

Poté hlasování číslo dvacet šest – pozměňovací návrh pod písmenem I – I1 a I2 pana poslance Holomčíka, zvýšení limitu domácí výroby piva bez spotřební daně z 200 litrů na 2 000 litrů.

Poté bychom hlasovali – a to je zase změna, pane zpravodaji – o pozměňovacím návrhu N6 pana poslance Ferjenčíka, který rozkládá zvýšení spotřební daně na tabák do dvou kroků, vždy po šesti měsících.

A poté bychom hlasovali o pozměňovacích návrzích pod písmenem K2, a to K2.1 až K2.5, kdy já navrhuji zvýšení spotřební daně ve výhledu na čtyři další kalendářní roky.

A poslední v tom bloku, který se týká spotřebních daní, je pozměňovací návrh pod písmenem A.B, přijal ho rozpočtový výbor, na tom jsme se shodli, řekl bych, velkou většinou, a je to vlastně úprava přechodných ustanovení u spotřebních daní tak, aby se ten zákon dal účinně vymáhat.

Dále přistupujeme k páté skupině, a to jsou pozměňovací návrhy obsahující změny zákona o správních poplatcích.

Chci říct, že v tomto případě máme dva totožné návrhy – pod písmenem B1 je návrh paní poslankyně Kovářové a pod písmenem P5 je návrh pana poslance Munzara. Podle abecedního pořádku budeme hlasovat o návrhu B1. Tento pozměňovací návrh, jako i ten druhý pana poslance Munzara, obsahuje zrušení navrženého navýšení poplatku za zápis na katastr z 1 000 na 2 000 Kč.

Nyní přistupujeme k šesté skupině a to jsou pozměňovací návrhy obsahující změny zákona o stabilizaci veřejných rozpočtů.

Je tam pozměňovací návrh pod písmenem A.C, pozměňovací návrh, který výraznou většinou schválil rozpočtový výbor. Chci upozornit, že je totožný s pozměňovacím návrhem pod písmenem H5 pana poslance Bartoška. A oba dva tyto pozměňovací návrhy obsahují návrh na zrušení navrženého zdanění domácích plynových kotelen. Zase v abecedním pořadí logicky budeme hlasovat o písmenu A.C, to říkám jen pro pořádek, a o písmenu H5 se už hlasovat nebude.

Hlasování třicet dva, třicet tři, třicet čtyři k tomuto návrhu zákona jsou tři návrhy pana poslance Luzara, kdy první, 32. hlasování, je pozměňovací návrh L2 – L2.1 až L2.3 – je to vlastně návrh na zdanění domácích plynových kotelen pouze pro plátce DPH a zachování osvobození pro neplátce DPH. A tento návrh je samozřejmě hlasovatelný, pouze pokud nebude přijat předchozí návrh rozpočtového výboru, který navrhuje úplně vyjmout navržené zdanění domácích plynových kotelen. Pokud ho vyjmete, nemá cenu upravovat parametry.

Pak je 33. hlasování, pozměňovací návrh pod písmenem L1 pana poslance Luzara, který se staví k tomu zdanění opět jiným způsobem. Navrhuje zdanění domácích kotelen jen pro nové kotelny bez ohledu na to, zda jsou, či nejsou plátcí DPH. – Tady si nejsem jistý, pane zpravodaji, jestli ty dva návrhy se vylučují. Já myslím, že ne, protože tam je sice pro nové, ale kdyby prošel i L2, tak by to znamenalo, že to je pouze pro nové, pokud je plátce DPH. Rozumím samozřejmě, že jsou hlasovatelné oba dva bez ohledu na výsledek hlasování o L2.

A třetí, který určitě je hlasovatelný, pokud nebude přijat návrh pod písmenem A.C a H5, a to je odložení účinnosti zdanění domácích plynových kotelen na 1. říjen 2021. To se opět nevylučuje s návrhy L2 a L1, případně jenom stanoví, pokud budou přijaty, jejich účinnost.

Nyní přistupujeme k sedmé skupině – pozměňovací návrhy obsahující změny zákona o dani z hazardních her.

A tady budu, pane zpravodaji, navrhopvat změnu tak, aby to bylo logické. Náš návrh, který přinášíme z našeho klubu, je, abychom nejdříve hlasovali o statu quo a pak o jednotlivých návrzích, které modifikují navržené zvýšení daní tak, jak je navrhla vláda ve sněmovním tisku 509.

Takže navrhuje, abychom jako první v této skupině, a bylo by to 35. hlasování, hlasovali o pozměňovacím návrhu N3 pana poslance Ferjenčíka, který ze zákona odstraňuje návrh na zvýšení daně z hazardu. Poté, pokud nebude přijat, protože pokud bude přijat, pak dále jsou nehlasovatelné návrhy G1, G2, J1, H1, H2, O7 varianta A, která se rovná návrhu J2, nebude hlasovatelný ani návrh C2, který se rovná pozměňovacímu návrhu O6 variantě A, a O6 varianta B a O7 varianta B budou nehlasovatelné. Jinými slovy, pokud vypustíme návrh na zdanění, nemůžeme hlasovat o jednotlivých pozměňovacích návrzích, které upravují parametry, které navrhla vláda.

Po návrhu N3, pokud nebude přijat, navrhuji, abychom hlasovali 36. hlasováním o návrhu J1 pana poslance Kupky, který, zjednodušeně, zachovává stávající sazby daně z hazardu.

Pokud nebude přijat návrh pana poslance Kupky, můžeme hlasovat 37. hlasováním o návrhu A.D – návrh rozpočtového výboru, který zachovává daň pro kurzové sázky a loterie a navyšuje daň pro výherní hrací přístroje na 38 %. Pokud bude přijat, budou nehlasovatelné návrhy G1, G2 a H1.

Pokud nebude přijat, dostane se na pozměňovací návrh pod písmenem G1 pana poslance Veselého. Tento návrh zachovává zvýšené sazby pro hazard dle vládního návrhu kromě loterií, kdy tento pozměňovací návrh navrhuje zvýšit daň z hazardu pro loterie z 30 na 35 %. Pokud bude přijat G1, je nehlasovatelný další návrh pana poslance Veselého, který je pod písmenem G2. G2 zachovává sazby pro hazard kromě loterie, kde zvedá daň z 23 na 30 %.

Jako 40. hlasování bychom hlasovali o návrhu H1 pana poslance Bartoška, který zvyšuje daň z výherních hracích přístrojů na 40 %, ostatní zachovává dle vládního návrhu. A ten je hlasovatelný, pouze pokud neprošel návrh A.D, to je ten návrh rozpočtového výboru, nebo N3, nebo J1. Pokud bude H1 přijat, je nehlasovatelný H2.

Pokud H1 přijat nebude, budeme hlasovat ve 41. hlasování o pozměňovacím návrhu pana poslance Bartoška, který zjednodušeně řečeno navrhuje pevně vázat jedno procento z hazardní daně na protidrogovou politiku státu.

Pane zpravodaji, já tady mám poznamenáno, že pokud bude přijat H1, je nehlasovatelný návrh H2. Máte to stejně v těch podkladech jako já? Myslím si, že to není pravda. Návrh H1 mluví o zvýšení sazby na výherní hrací přístroje a druhý návrh mluví o alokaci jednoho procenta z vybrané částky bez ohledu na to, jaká je základní sazba. Takže si myslím, že v té navržené proceduře to není dobře a jenom bych prosil, abyste to zkontroloval, než pak budeme hlasovat. Protože si myslím si, že H2 je hlasovatelné, i když nebude přijato, nebo bude přijato H1. Stihl jste to, pane zpravodaji, zaznamenat tuto moji poznámku? Ano? Děkuji. Prosím, abyste ji prověřil, abychom se nedopustili omylu a nevynechali nějaké hlasování.

Jako 42. hlasování bude hlasování o pozměňujícím návrhu O7 varianta A pana poslance Martínka, který ponechává živé hry, resp. ponechává zdanění živých her ve výši 23 %. A ten je hlasovatelný pouze v případě, že nebyl přijat některý z návrhů N3, nebo G2, nebo J. Pokud bude přijat O7 varianta A, je nehlasovatelný návrh C2, který odpovídá O6 variantě A. A současně hlasování O7 variantě A se stane nehlasovatelným J2, který je totožný s pozměňovacím návrhem O7 variantou A. Tady je to poměrně komplikované, proto vás chci upozornit na podrobnosti tohoto návrhu.

Jako 43. by nás čekalo hlasování o pozměňujícím návrhu C2 pana poslance Votavy, který navrhuje zdanění živých her na 25 % místo vládního návrhu, ve kterém je to 30 %. A ten je hlasovatelný pouze v případě, jestliže nebyl přijat některý z návrhů N3, G2 nebo O7 varianta A. Hlasováním o C2 se stává nehlasovatelným O6 varianta A, která je totožnou s C2. To je logické, když máme dva návrhy, tak můžeme hlasovat pouze o jednom z nich.

Jako 44. hlasování navrhuji, abychom hlasovali o pozměňovacím návrhu O6 varianta B pana poslance Martínka, který zavádí speciální kategorii pro zdanění karetní hry, kdy hráči hrají proti sobě, navrhuje sazbu 25 %. A ten je hlasovatelný pouze v případě, jestliže nebyl přijat návrh N3. Pokud bude přijat O6 varianta B, je dále O7 varianta B nehlasovatelný.

A poslední návrh, který se týká skupiny obsahující změny zákona o dani z hazardních her, je hlasování číslo čtyřicet pět, pozměňující návrh O7 varianta B pana poslance Martínka, který zavádí speciální kategorii zdanění pro karetní hry, kdy hráči hrají proti sobě, a sazbu navrhuje ve výši 23 %.

Dostáváme se k osmé skupině pozměňujících návrhů obsahujících změny zákona o dani z přidané hodnoty.

Tady navrhuji – a bude tam změna, pane zpravodaji – nejprve hlasovat o pozměňujícím návrhu P2, P2.1, P2.2. Já už jsem ten pozměňující návrh pana poslance Munzara označil za nejlepší ze všech pozměňujících návrhů ve směru k zjednodušení podnikatelského prostředí a podpory malých a drobných podnikatelů. Jedná se o zvýšení hranice povinné registrace k DPH z 1 na 2 mil. korun.

Poté bychom hlasovali o návrhu P3 pana poslance Munzara, který navrhuje prodloužení doby na opravu kontrolního hlášení z 5 na 15 pracovních dnů.

A poté 48. hlasováním bychom hlasovali o pozměňujícím návrhu M1 pana poslance Skopečka, kde se jedná o osvobození od DPH pro jazykové zkoušky. Tady chci říct, že Finanční správa změnila přístup a metodiku. Doposud to zdaněno nebylo, Finanční správa v posledních měsících toto osvobození neakceptuje, proto navrhuje zakotvit stávající dlouholetou praxi přímo do zákona.

Dostáváme se k deváté skupině a to je pozměňovací návrh, který ruší zákonné opatření Senátu o dani z nabytí nemovitosti, je to pozměňovací návrh P1, který přednesl pan poslanec Munzar jménem našeho poslaneckého klubu, a jedná se o zrušení daně z nabytí nemovitosti.

A pak už se... (K pracovníci legislativy u stolku zpravodajů:) Já bych poprosil legislativu, aby neříkala, že jsem něco rozhodil. Ale mě rušíte. Já jsem nic nerozhodil. (Pracovnice legislativy nesouhlasí.) Nerozhodil jsem žádné hlasování.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vám rozumím, pane předsedo, protože nejdřív se musí vyslechnout návrh a potom o něm můžeme teprve rozhodnout. Prosím, můžete pokračovat.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Za prvé se ohrazuji, že paní tady ruší vystupujícího. A za druhé se ohrazuji, že jsem něco rozhodil. Naopak jsem zachoval všech deset kategorií tak, jak navrhl pan zpravodaj, nic jsem nerozhodil. Asi u tří jsem navrhl změnit pořadí jednotlivých návrhů podle našeho návrhu, aby to bylo logické. Vždy jsem ale přečetl, které návrhy se vylučují, a to podle návrhu, který máme ve sněmovním tisku. Takže opravdu se ohrazuji proti tomuto hodnocení. Navíc to přišlo u předposledního návrhu. Bude mi to trvat asi 40 vteřin a pak samozřejmě, pokud legislativa chce něco zmínit panu zpravodaji, není v tom žádný problém.

Takže mluvil jsem o pozměňujícím návrhu P1, což byl předposlední návrh o pozměňujících návrzích.

Poslední pozměňující návrh by bylo 50. hlasování. Je to návrh opět pana poslance Martínka, který ruší § 59 zákona o hazardních hrách, a když to zjednoduším, tak zjednodušuje pořádání turnajů karetní hry.

To jsou všechny pozměňující návrhy. A pak samozřejmě, aby ta procedura byla úplná, ten můj protinávrh, 51. hlasování by se hlasovalo o návrhu zákona jako celku. S tím, že my počítáme, že předtím bude pauza avizovaná na jednání poslaneckého klubu TOP 09 po těch maximálně 50 hlasováních. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, beru to jako komplex, čili jedním hlasováním tato procedura. Nikoliv jako alternativa.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já to nechci zdržovat, myslím, že můžeme jedním hlasováním. Jenom bych poprosil pana zpravodaje, aby zvážil podporu. Není to nic dramatického, skutečně asi u tří bloků jsem jenom přehodil podle mého názoru logičtější hlasování, zejména u toho... Možná, trošku to změním, pane předsedo. Já bych poprosil, abychom hlasovali o jednotlivých blocích, kde jsem (nesrozumitelné) změnu. To budou asi tři nebo čtyři. (Předsedající: Po blocích tedy.) Nemusíme o každé té změně v rámci toho bloku. Ty změny, jenom to zkontrolujeme s panem zpravodajem, se týkají za prvé třetí skupiny – říkám to dobře? Pak se týkají čtvrté skupiny, pak se týkají sedmé, správně, a pak se týkají osmé. Takže čtyři hlasování.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Čtyři hlasování, dobře.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Poprosil bych pana zpravodaje, zda by to mohl podpořit. Myslím, že se vypořádáme i s tou změněnou procedurou velmi ne jednoduše, ale pro ty, kteří to sledovali a sledují, komfortně. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní k proceduře pan kolega Bartošek, byl přihlášen. Ne? Tak v tom případě kolega Ferjenčík. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já nemám žádný návrh, pouze jsem se chtěl zeptat kolegy Stanjury, možná jsem špatně slyšel. Jestli jsem slyšel správně, tak říkal, že G2 je nehlasovatelné, pokud bude přijato G1, což si myslím, že je omyl. Ale asi jsem špatně slyšel, jak vidím reakce.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Je hlasovatelné, rozumíme si, dobře.

Pokud není nikdo jiný, kdo by navrhoval jinou proceduru, požádám zpravodaje, aby v těch čtyřech krocích nechal hlasovat o případné změně procedury. Prosím sněmovnu o klid! Jde o vážné procedurální hlasování, abychom měli úplně jasno, jak budeme postupovat. Pane zpravodaji, tedy ve čtyřech krocích změny, které navrhl kolega Zbyněk Stanjura.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji, pane předsedající. Bylo navrženo hlasovat o změnách podle jednotlivých skupin. Takže první hlasování by se týkalo procedury ve třetí skupině, tzn. pozměňovací návrhy (nesrozumitelné) změny zákona o dani z příjmu a zákona o rezervách. Ta změna by spočívala v tom, že po kroku 19 se bude hlasovat N1, M2, E1 a D. V ostatních... A M2. Pardon.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Rozhodneme o této změně procedury, která je obsažena v tisku 509/4, v hlasování číslo 17, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 17, ze 189 přítomných pro 84, proti 91 poslanec. Návrh nebyl přijat.

Nyní ta druhá skupina, pane zpravodaji.

Poslanec Milan Feranec: Jedná se o čtvrtou skupinu, pozměňovací návrhy obsahující znění zákona o spotřebních daních, s tím, že návrh je, aby se po bodu, kdyžtak mě opravte, 25, 26 hlasovalo N6 (Předsedající: Ano.) a potom už dále. Je tam jenom přesun těch hlasování N6.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To jedno přeskupení tedy, ano? (Zpravodaj: Ano.)

Rozhodneme v hlasování o této změně v hlasování číslo 18, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 18. Z přítomných 189 pro 86, proti 96. Návrh nebyl přijat. Třetí hlasování.

Poslanec Milan Feranec: Potom je to sedmá skupina, návrhy změn zákona o dani z hazardních her, s tím, že se navrhuje postupné hlasování N3, J1, G1, a potom to už pokračuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji.

Zahájil jsem hlasování číslo 19. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 19. Z přítomných 189 pro 69, proti 98. Návrh nebyl přijat.

Poslední hlasování o změně procedury.

Poslanec Milan Feranec: Poslední je osmá skupina, změny zákona o dani z přidané hodnoty, s tím, že se navrhuje pořadí P2, P3, M1.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Rozhodneme v hlasování číslo 20, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 20. Z přítomných 189 pro 86, proti 98. Návrh nebyl přijat.

Platí tedy původní procedura schválená rozpočtovým výborem, obsažená v tisku 509/4. (Hlasy z pléna.) Tedy neplatí, dokud ji neschválíme, ale to je teď základ pro jednání. Pan zpravodaj.

Poslanec Milan Feranec: Já jenom zkusím odpovědět na to, co se ptal pan předseda Stanjura, to je otázka těch návrhů H1 a H2 tak, jak je uvedeno v proceduře, pokud je schválený H1, je nehlasovatelný H2. Ono je to proto, že oba obsahují – ten první, H1, obsahuje změnu sazeb a potom to jednotlivé určení, a ten druhý navrhuje jenom to určení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Evidentně ty návrhy se liší. Ano, část mají společnou, podle mě se o tom hlasovat musí. Já bych byl pro to, aby pan zpravodaj případně nechal hlasovat o obou, ať nevedeme půlhodinovou rozpravu, jestli ano, nebo ne. Je rychlejší o tom hlasovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To je nejrychlejší, ano.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Myslím si, že se liší, ale než se přit, že je rychlejší hlasovat o obou, a většinová vůle se nějak projeví.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za vstřícnost. Nebudeme vést zbytečnou procedurální debatu. Ještě než dám hlasovat o proceduře podle sněmovního tisku 509/4, přečtu omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny. Od 15.30 hodin do konce jednacího dne se omlouvá paní ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová a pan ministr školství, mládeže a tělovýchovy Robert Plaga.

Nyní tedy, pane zpravodaji, můžu dát hlasovat o navržené proceduře? (Ano.)

O proceduře rozhodneme v hlasování číslo 21, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 21. Z přítomných 189 pro 187, proti nikdo. Procedura byla schválena. Můžeme podle ní postupovat.

Zároveň, než budeme hlasovat jednotlivé pozměňovací návrhy a bude vyzvána paní ministryně a pan zpravodaj ke stanoviskům, požádám o vystřídání v řízení schůze.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Bude to tedy na kratší dobu. Jestli jsem to správně zachytil, procedura je již schválena. A nyní bychom měli hlasovat nejdříve o zamítnutí, případně legislativně technické úpravě. Pokud vím, návrh na zamítnutí zazněl, takže já pro jistotu ještě svolám kolegy do sálu (gong), i když věřím, že jsme tady všichni, a zahájím hlasování o zamítnutí. (Hlasy z pléna.)

Pardon. Já se chci zeptat, pan zpravodaj... jestli je tedy zájem o sdělování stanovisek, nebo ne. Omlouvám se, označím tohle hlasování za zmatečné. Budeme jej opakovat. Poprosím nejdřív, než tedy zahájím hlasování, o stanovisko výboru.

Poslanec Milan Feranec: Stanovisko rozpočtového výboru – nedoporučil návrh na zamítnutí.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Nedoporučil. Děkuji. Stanovisko ministerstva? (Nesouhlasné.) Děkuji. Takže teď je to snad všechno podle regulí.

Zahájím hlasování. Ptám se, kdo je pro zamítnutí. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 23 je přihlášeno 189 poslanců a poslankyň, pro 86, proti 102. Návrh nebyl přijat.

A jako další návrh byly legislativně technické. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Milan Feranec: Máme návrh legislativně technických úprav, předložil ho poslanec Ferjenčík. A vlastně upravuje ten jeho návrh tak, aby splnil účel – i po debatě s legislativou si myslím, že to je skutečně legislativně technická úprava toho jeho návrhu N6.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan poslanec... Všechno je v pořádku. Prosím stanovisko... nebo stanovisko asi nepřijal výbor, předpokládám. (Zpravodaj: Ne.) Ministerstvo má stanovisko... nebo asi také nemá.

Zahájím hlasování. Ptám se, kdo je pro tuto legislativně technickou úpravu. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 24 je přihlášeno 189 poslanců a poslankyň, pro 188, proti nikdo. Úpravu jsme tedy přijali a nyní prosím další skupinu.

Poslanec Milan Feranec: Pozměňovací návrh pod písmenem F, paní poslankyně Krutáková, a týká se rozšíření osvobození vybraných ekologicky významných prvků o skupinu dřevin.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím stanovisko.

Poslanec Milan Feranec: Rozpočtový výbor nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Nepřijal. Stanovisko ministerstva? (Nesouhlasné.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 25 je přihlášeno 188 poslanců a poslankyň, pro 84, proti 93. Návrh nebyl přijat. Prosím další.

Poslanec Milan Feranec: Další návrh je návrh P4, pan poslanec Vojtěch Munzar, a týká se odstranění povinnosti podávat daňové přiznání v některých případech zavedení evidence pro daň z nemovitých věcí. Stanovisko – nedoporučil.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Stanovisko ministerstva? (Nesouhlasné.) Děkuji.

Já jsem zahájil hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji.

V hlasování číslo 26 je přihlášeno 189 poslanců a poslankyň, pro 78, proti 99. Návrh nebyl přijat. Prosím další skupinu.

Poslanec Milan Feranec: Dostali jsme se do další skupiny, a to je změna zákona o daních z příjmů a zákona o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů. Je to návrh O1, pan Tomáš Martínek, a týká se vypuštění úpravy zavádějící zdanění výher z hazardních her a cen z úctenkové loterie. Rozpočtový výbor nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím stanovisko ministerstva. (Nesouhlasné.) Děkuji.

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji.

V hlasování číslo 27 je přihlášeno 189 poslanců a poslankyň, pro 76, proti 93. Návrh nebyl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Milan Feranec: Další je návrh C1, pan poslanec Václav Votava, a týká se vypuštění úpravy zavádějící zdanění výher z hazardních her a cen z úctenkové loterie. Rozpočtový výbor nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Stanovisko ministerstva? (Nesouhlasné.)

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji.

V hlasování číslo 28 je přihlášeno 188 poslanců a poslankyň, pro 75, proti 82. Návrh nebyl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Milan Feranec: Dalším návrhem je H4 poslance Jana Bartoška a týká se vypuštění úpravy zavádějící zdanění výher z hazardních her. Rozpočtový výbor nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Stanovisko ministerstva? (Nesouhlasné.)

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji.

V hlasování číslo 29 je přihlášeno 188 poslanců a poslankyň, pro 86, proti 82. Návrh nebyl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Milan Feranec: Dalším návrhem je A.A. Je to původně pozměňovací návrh pana Raise ve znění pozměňovacího návrhu paní Miloslavy Vostré a týká se úpravy zdanění výher z hazardních her a cen z účtenkové loterie, kde se mimo jiné zvyšuje hranice pro zdanění na milion korun.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Prosím stanovisko.

Poslanec Milan Feranec: Pardon. Je to i návrh, který schválil rozpočtový výbor, tím pádem doporučil.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím stanovisko ministerstva. (Souhlasné.) Děkuji.

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji.

V hlasování číslo 30 je přihlášeno 189 poslanců a poslankyň, pro 170, proti 1. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Milan Feranec: Dalším návrhem je O2 pana Tomáše Martínka a týká se úpravy zdanění výher z hazardních her na tzv. čisté výhry. Rozpočtový výbor nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím stanovisko... (Ministryně: Nesouhlasné.) Pan poslanec Martínek vykřikuje, což bych poprosil, aby nedělal. Nicméně poprosím pana zpravodaje, aby ověřil hlasovatelnost návrhu.

Poslanec Milan Feranec: Omlouvám se. Vzhledem k tomu, že jsme přijali A.A, tak tento návrh je nehlasovatelný.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Ano, děkuji. Takže prosím další návrh, který je hlasovatelný.

Poslanec Milan Feranec: Domnívám se, že dalším hlasovatelným návrhem je O4, ano, je to O4 pana Tomáše Martínka a týká se zvýšení limitu pro osvobození výher z hazardních her a cen z účtenkové loterie na 10 milionů korun českých.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Prosím stanovisko. (Ministryně: Nesouhlasné. – Rozpočtový výbor nepřijal stanovisko.) Tak, děkuji. Myslím, že jsme slyšeli obě.

Takže já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji.

V hlasování číslo 31 je přihlášeno 189 poslanců a poslankyň, pro 50, proti 93. Návrh nebyl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Milan Feranec: Dalším návrhem je návrh N5 pana Mikuláše Ferjenčíka a týká se omezení osvobození příjmů z úplatného převodu cenného papíru. Rozpočtový výbor nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím stanovisko ministerstva. (Nesouhlasné.)

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji.

V hlasování číslo 32 je přihlášeno 188 poslanců a poslankyň, pro 21, proti 115. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec Milan Feranec: Dalším návrhem je návrh Q1, paní poslankyně Helena Langšádlová, a týká se zrušení tzv. superhrubé mzdy a solidárního zvýšení daně. Rozpočtový výbor nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím stanovisko ministerstva. (Nesouhlasné.)

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji.

V hlasování číslo 33 je přihlášeno 189 poslanců a poslankyň, pro 73, proti 85. Návrh nebyl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Milan Feranec: Dalším návrhem je K1, poslanec Zbyněk Stanjura, a týká se opatření v daních z příjmů na podporu elektromobility.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím stanovisko. (Nesouhlasné. – Zpravodaj: Rozpočtový výbor nepřijal stanovisko.) Děkuji.

Zahájil jsem hlasování číslo 34. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji.

V hlasování číslo 34 je přihlášeno 189 poslanců a poslankyň, pro 67, proti 93. Návrh nebyl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Milan Feranec: Další návrh E3 poslance Jana Hrnčíře a týká se zvýšení limitu pro osvobození příjmů z příležitostných činností na 36 tisíc korun českých. Rozpočtový výbor nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Stanovisko ministerstva? (Nesouhlasné.) Ano.

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji.

V hlasování číslo 35 je přihlášeno 189 poslanců a poslankyň, pro 84, proti 78. Návrh nebyl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Milan Feranec: Dalším návrhem je E2 pana poslance Hrnčíře, snížení sazby daně z příjmů právnických osob pro malé poplatníky. Rozpočtový výbor nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím stanovisko ministerstva. (Nesouhlasné.) Ano.

Zahájil jsem hlasování číslo 36. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 36 je přihlášeno 189 poslanců a poslankyň, pro 86, proti 100. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec Milan Feranec: Dalším návrhem je Q2 paní poslankyně Heleny Langšádlové a týká se zrušení úpravy technických rezerv v pojišťovnictví. Rozpočtový výbor nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Stanovisko ministerstva? (Nesouhlasné.) Děkuji.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 37 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování pořadové číslo 37 je přihlášeno 188 poslanců a poslankyň, pro 76, proti 99. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec Milan Feranec: Dalším návrhem je B2 paní Věry Kovářové a týká se zúžení nové úpravy technických rezerv v pojišťovnictví na odvětví neživotního pojištění. Rozpočtový výbor doporučil.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím stanovisko ministerstva. (Nesouhlasné.) Děkuji.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 38 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 38 je přihlášeno 188 poslanců a poslankyň, pro 86, proti 80. Návrh nebyl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Milan Feranec: Dalším návrhem je B3 paní Věry Kovářové a týká se úpravy technických rezerv v pojišťovnictví – odstranění některých nesrovnalostí mezi účetními rezervami a rezervami podle Solvency II.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím stanovisko.

Poslanec Milan Feranec: Rozpočtový výbor nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Stanovisko ministerstva? (Nesouhlasné.)

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 39 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 39 je přihlášeno 188 poslanců a poslankyň, pro 86, proti 99. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec Milan Feranec: Dalším návrhem písmeno D je návrh poslance Radka Kotena a týká se zvýšení limitu pro daňové odpisování hmotného majetku na 100 000 korun českých. Rozpočtový výbor nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Stanovisko ministerstva? (Nesouhlasné.) Děkuji.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 40 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 40 je přihlášeno 189 poslanců a poslankyň, pro 56, proti 90. Návrh nebyl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Milan Feranec: Dalším návrhem je návrh poslance Mikuláše Ferjenčíka N1 a týká se zvýšení základní slevy na poplatníka a slevy na manžela na 30 000 korun českých. Rozpočtový výbor nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Stanovisko ministerstva? (Nesouhlasné.) Děkuji.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 41 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování pořadové číslo 41 je přihlášeno 189 poslanců a poslankyň, pro 83, proti 74. Návrh nebyl přijat. Prosím další návrh.

Pardon, kontrola hlasování. Chvilí počkáme. Já využiji přestávky, abych vás seznámil s omluvou. Dnes od 16.30 do konce jednacího dne a ve dnech 7. a 8. listopadu se nám ze zdravotních důvodů omlouvá paní poslankyně Golasowská.

Pan předseda Stanjura má něco k hlasování. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vznáším námitku proti hlasování. Hlasoval jsem pro, všichni jste určitě viděli vizuálně moji ruku zdviženou nahore, a na sjetině mám, že jsem se zdržel. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Takže je zde námitka proti hlasování, necháme ji hlasovat.

Zahajuji hlasování o námitce. Ptám se, kdo je pro námitku. Kdo je proti námitce?

V hlasování pořadové číslo 42 je přihlášeno 190 poslanců a poslankyň, pro 179, proti 1. Námitka byla přijata, takže budeme opakovat předchozí hlasování.

Mám za to, že není třeba opakovat stanoviska, ani o čem návrh je, že je možné rovnou hlasovat. Takže zahajuji opakované hlasování, pořadové číslo 43, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 43, jímž jsme opakovali hlasování číslo 41, je přihlášeno 190 poslanců a poslankyň, pro 85, proti 82. Návrh nebyl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Milan Feranec: Dalším návrhem je návrh E1 poslance Jana Hrnčíře a týká se zvýšení základní slevy na poplatníka a slevy na manžela na 27 400 korun českých. Rozpočtový výbor nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Stanovisko ministerstva? (Nesouhlasné.)

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 44 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 44 je přihlášeno 190 poslanců a poslankyň, pro 83, proti 71. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Milan Feranec: Dalším návrhem je návrh N2 pana Mikuláše Ferjenčíka a to je zvýšení základní slevy na poplatníka a slevy na manžela na 27 000 korun českých. Rozpočtový výbor nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Stanovisko ministerstva? (Nesouhlasné.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 45 je přihlášeno 190 poslanců a poslankyň, pro 85, proti 76. Návrh nebyl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Milan Feranec: Dalším návrhem je návrh M2 pana Jana Skopečka a týká se zvýšení základní slevy na poplatníka na 30 000 korun českých – jenom upřesním, že se to týká jenom poplatníka, netýká se vlastně manžela, takže je to hlasovatelné. (Mírná veselost v pravé části sálu.) Rozpočtový výbor nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Stanovisko ministerstva? (Nesouhlasné.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 46 je přihlášeno 190 poslanců a poslankyň, pro 86, proti 70. Návrh nebyl přijat.

A teď následuje další skupina a já využiji této chvíle, abych předal řízení schůze.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pane zpravodaji, prosím, pokračujme v hlasování.

Poslanec Milan Feranec: Dostáváme se ke skupině pozměňovacích návrhů týkajících se změny zákona o spotřebních daních. První je M3 pana Jana Skopečka a týká se korekce zvýšení sazby spotřební daně z lihu navržené vládním návrhem. Jak už tady bylo vysvětleno, jedná se o mírnější zvýšení, než obsahuje vládní návrh. Rozpočtový výbor nedoporučil.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní ministryně? (Nesouhlasné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 47 je přihlášeno 190 poslanců, pro 66, proti 81. Návrh nebyl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Milan Feranec: Další návrh je pod písmenem I pana Radka Holomčíka a týká se zvýšení limitu na osvobození piva vyrobeného v domácnosti od spotřební daně, kde se navrhuje zvýšit limit na 2 000 litrů za kalendářní rok. Rozpočtový výbor doporučil.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní ministryně? (Nesouhlasné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 48 přihlášeno 190 poslanců, pro 165, proti 8. (Potlesk zprava.) Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Milan Feranec: Dalším návrhem je K2 –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dámy a pánové, prosím o klid, ať víme, o čem hlasujeme. Děkuji.

Poslanec Milan Feranec: Takže K2 – návrh poslance Zbyňka Stanjury a týká se rozložení růstu sazeb spotřebních daní a tabákových komodit do čtyř fází. Rozpočtový výbor nedoporučil.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní ministryně? (Nesouhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 49 přihlášeno 190 poslanců, pro 75, proti 85. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Milan Feranec: Dalším návrhem je N6 pana Mikuláše Ferjenčíka a týká se rozložení růstu sazeb daně z tabákových komodit do dvou fází. Upřesňuji, že ve znění legislativně technických úprav, které jsme schválili.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Prosím stanovisko. (Zpravodaj: Rozpočtový výbor nedoporučil.) Paní ministryně? (Nesouhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 50 přihlášeno 190 poslanců, pro 73, proti 93. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Milan Feranec: Dalším návrhem je A.B. Je to návrh rozpočtového výboru a týká se úpravy přechodných ustanovení u spotřebních daní. Rozpočtový výbor doporučil.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní ministryně? (Nesouhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 51 přihlášeno 189 poslanců, pro 166, proti 2. Návrh byl přijat.

Poslanec Milan Feranec: Dalším návrhem je B1 paní Věry Kovářové a týká se zachování správního poplatku ve stávající výši. Rozpočtový výbor nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní ministryně? (Nesouhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 52 přihlášeno 189 poslanců, pro 90, proti 64. Návrh nebyl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Milan Feranec: O návrhu P5 hlasovat nebudeme, protože je totožný s návrhem B1.

Dostáváme se ke skupině pozměňovacích návrhů obsahujících změny zákona o stabilizaci veřejných rozpočtů. První návrh je A.C. Je to návrh rozpočtového výboru a týká se zachování osvobození plynu určeného pro domovní kotelny od daně z plynu. Rozpočtový výbor doporučil. Kotelny.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní ministryně? (Nesouhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 53 přihlášeno 187 poslanců, pro 185, proti 1. Návrh byl přijat.

Poslanec Milan Feranec: Vzhledem k tomu, že byl přijat návrh A.C, tak jsou nehlasovatelné L2, L1, L3.

A dostáváme se k sedmé skupině a to je skupina pozměňovacích návrhů obsahujících změny zákona o dani z hazardních her. Prvním návrhem je návrh A.D rozpočtového výboru a týká se změny ve výši některých sazeb daně z hazardních her. Rozpočtový výbor doporučil.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní ministryně? (Nesouhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 54 přihlášeno 189 poslanců, pro 71, proti 67. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Milan Feranec: Dalším návrhem je N3 pana Mikuláše Ferjenčíka a týká se – navrhuje zachování stávajících sazeb daně z hazardních her. Rozpočtový výbor nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní ministryně? (Nesouhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 55 přihlášeno 190 poslanců, pro 62, proti 88. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Milan Feranec: Dalším návrhem je návrh G1. Podal ho pan Ondřej Veselý a týká se zvýšení sazby dílčí daně z loterií proti vládnímu návrhu. Rozpočtový výbor nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní ministryně? (Neutrální.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 56 přihlášeno 189 poslanců, pro 99, proti 48. Návrh byl přijat.

Poslanec Milan Feranec: Dalším návrhem je G2. Podal ho pan Ondřej Veselý a navrhuje zachovat současnou výši sazeb daně u hazardních her, u všech hazardních her kromě dílčí daně z loterií, které jsme schválili v G1, takže ostatní sazby zachovává.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Stanovisko výboru? (Zpravodaj: Rozpočtový výbor doporučil.) Paní ministryně? (Neutrální.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? (Dotazy z pléna, o čem se hlasuje.) G2. Kdo je proti?

V hlasování číslo 57 přihlášeno 187 poslanců, pro 148, proti 27. Návrh byl přijat, ale bude provedena kontrola hlasování.

(Po chvíli:) Jaký je prosím výsledek kontroly hlasování? (Posl. Stanjura: Vteřinku.) Pan poslanec Kupka k hlasování. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Kupka: Pardon. Já jenom musím vznést námitku, protože na sjetině mám pro, ale hlasoval jsem proti.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zpochybňujete hlasování?

Poslanec Martin Kupka: Zpochybňuji tímto hlasování.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, budeme hlasovat o zpochybnění hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro?

V hlasování číslo 58 přihlášeno 189 poslanců, pro 180, proti nikdo. Námitka byla přijata, budeme znovu hlasovat o návrhu G2.

Poslanec Milan Feranec: Byl tady požadavek pana předsedy Stanjura, abych vysvětlil G2, nebo G1, to hlasování? Tak. Návrh G1, který jsme přijali, stanovuje, že se zvyšuje u loterií z původních 23 a vládních 30 na 35. To jsme schválili. A G2... (Dohady mimo mikrofon.) Ne. Jenom to. A G2 znamená, že u ostatních to zůstává podle současného stavu. To znamená 23. Povětšinou 23.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já se omlouvám, ale schválili jsme G1. A podle výkladu pana zpravodaje G1 znamená, že na kurzové sázky je 23, na loterie 30 a na VHP 35. On to teď říkal, že se zvedlo jenom loterie na 35 a ostatní podle stávajícího stavu, ne podle vládního návrhu. (Opět dohady a námitky.) Ne, pan předseda říkal, že to je G1, proto to potřebuji vyjasnit. Takže zatím jsme v situaci, kdy jsme ponechali vládní návrh, tak jak je. Jenom v otázce loterií jsme z 30, co navrhuje vláda, vy jste zvedli na 35. Ano? Takže jsme rozhodli, že platí sazby podle vlády a teď je dalším hlasováním znova měníme? (hlas mimo mikrofon.) Kterou jednu sazbu? (Hlas z pléna: Jen tu jednu sazbu. Mpř. Fiala: Tak prosím, aby na otázku...)

Ne, ne, já se omlouvám. Když se podíváte na ten pozměňující návrh pod písmenem G1, tak je napsané, že... Vy jste ale neřekl, že se zrušují dva... Takže nemá pravdu paní ministryně, ale má pravdu pan zpravodaj. G1 znamená zachovat všechny stávající sazby mimo loterie. Protože novelizační body dva až sedm se zrušují. To je... to je G7. (Situace je nepřehledná.) Tam byla námitka. (Opět dohady mimo mikrofon.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Takže dohoda je, že můžeme hlasovat G2, mezi panem předsedou a panem zpravodajem.

Poslanec Milan Feranec: Hlasujeme G2, protože jsme opakovali. (Připomínky z pléna.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Nerozumím, omlouvám se. Prosím na mikrofon.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Ano, před opakovaným hlasováním prosím o pětiminutovou pauzu na krátkou poradu našeho klubu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Já bych této žádosti vyhověl, abychom nehlasovali způsobem, který by byl pak zpochybnitelný. Pokud není nějaká námitka od ostatních klubů, vyhlašuji pětiminutovou přestávku na poradu klubu ODS.

(Jednání přerušeno od 12.23 hodin do 12.28 hodin.)

Je 12.28 hodin, budeme, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, pokračovat v hlasování. Jsme v situaci, kdy budeme hlasovat o bodu G2. Předtím ještě je zde žádost pana poslance Beitla, aby se vyjádřil k hlasování. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Beitl: Děkuji za slovo, pane předsedo. Já bych se rád vyjádřil k hlasování 56. Ve sjetině mám uvedeno, že jsem hlasoval pro, a hlasoval jsem proti. Nezpochybňuji výsledek hlasování.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Tedy to je vyjádření pro stenozáznam. Hlasování není zpochybněno.

A nyní, pane zpravodaji, pokud je to tak, budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu G2.

Poslanec Milan Feranec: Ano, budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu G2 – opakované hlasování, s tím, že rozpočtový výbor doporučil.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní ministryně? (Neutrální.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 59 přihlášeno 188 poslanců, pro 138, proti 9. Návrh byl přijat.

Poslanec Milan Feranec: Vzhledem k tomu, že jsme přijali G2, tak návrh J1 je nehlasovatelný, ale můžeme hlasovat návrh H1 pana Jana Bartoška a týká se zvýšení sazby dílčí daně z těch cizích her a zavedení účelového určení daně z hazardních her. Rozpočtový výbor nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní ministryně? (Nesouhlasné.)

Zahajuji hlasování. (O slovo se hlásí poslanec Stanjura.) Pardon, nezahajuji hlasování. Pan předseda Stanjura. Prosím máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Před chvílí jsme rozhodli o sazbě pro VHP hlasováním G2. A dalším hlasováním znova rozhodujeme o té samé sazbě. Já nerozumím tomu postupu jednání. Já bych to potřeboval vysvětlit, pane zpravodaji. My jsme potřebovali tu poradu, abychom si přesně ujasnili, co je G2. Teď nemám přesně text toho pozměňovacího návrhu, pokud je tady. Máte ten text? (Obrací se na zpravodaje, který hledá požadovaný text.) Já chci na to jenom upozornit. Podle mě jsme už o tom rozhodli, pokud se bude hlasovat dál, je to možné, ale...

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pane zpravodaji, můžeme hlasovat, nebo je zde nějaká překážka? (Zpravodaj: Můžeme hlasovat.) Můžeme hlasovat. Hlasujeme tedy o pozměňovacím návrhu H1. Pro jistotu ještě prosím stanovisko výboru. (Zpravodaj: Rozpočtový výbor nepřijal stanovisko.) Paní ministryně? (Nesouhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 60, přihlášeno 190 poslanců, pro 14, proti 106. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Milan Feranec: Dalším návrhem je H2 pana Jana Bartoška a týká se zavedení účelového určení daně z hazardních her. Rozpočtový výbor nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní ministryně? (Nesouhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 61 přihlášeno 190 poslanců, pro 18, proti 100. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Milan Feranec: Vzhledem k tomu, že jsme přijali G2, tak jsou nehlasovatelné návrhy O7 a C2. Takže budeme hlasovat návrh O6, varianta B pana poslance Tomáše Martínka. Týká se zavedení samostatné dílčí daně z živých karetních her se sazbou ve výši 25 %. Rozpočtový výbor nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní ministryně? (Nesouhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 62 přihlášeno 189 poslanců, pro 10, proti 76. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Milan Feranec: Dalším návrhem je O7 zavedení samostatné dílčí daně z živých karetních her sazbou 23 %, ale tím, že jsme schválili... (Ministryně financí Schillerová mimo mikrofon: Je tohle hlasovatelné?) Jo, toto je hlasovatelné, pardon. (Předsedající Fiala: My jsme neschválili tu variantu... takže je to hlasovatelné.) Ano, ano. Takže je to O7, varianta B pana Tomáše Martínka. A je to zavedení samostatné dílčí daně z živých karetních her se sazbou ve výši 23 %. Rozpočtový výbor nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní ministryně? (Nesouhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 63 přihlášeno 190 poslanců, pro 8, proti 75. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Milan Feranec: Dostáváme se k pozměňovacím návrhům souvisejících se změnou zákona o dani z přidané hodnoty. Je to návrh P2 pana poslance Vojtěcha Munzara a týká se zvýšení limitu obratu zakládajícího statut plátce DPH z jednoho milionu na dva miliony korun českých. Rozpočtový výbor nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní ministryně? (Nesouhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 64 přihlášeno 190 poslanců, pro 86, proti 85. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Milan Feranec: Dalším návrhem je M1 pana Jana Skopečka a týká se rozšíření osvobození od DPH na širší okruh služeb jazykového vzdělávání. Rozpočtový výbor nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní ministryně? (Nesouhlasné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 65 přihlášeno 190 poslanců, pro 87, proti 75. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Milan Feranec: Dalším návrhem je návrh P3 pana Vojtěcha Munzara a týká se změny lhůty pro doplnění nebo opravu kontrolního hlášení. Rozpočtový výbor nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní ministryně? (Nesouhlasné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 66 přihlášeno 190 poslanců, pro 85, proti 87. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Milan Feranec: Dostáváme se k další skupině a to jsou pozměňovací návrhy rušící zákonné opatření Senátu o dani z nabytí nemovité věci a je to návrh P1 pana Vojtěcha Munzara. Předkládá návrh na zrušení daně z nabytí nemovitých věcí. Rozpočtový výbor nedoporučil.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní ministryně? (Nesouhlasné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 67 přihlášeno 189 poslanců, pro 86, proti 94. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Milan Feranec: Posledním pozměňovacím návrhem je návrh opět pana Tomáše Martínka a jedná se o zrušení § 59, zákona o hazardních hrách. Připomenu, týká se to pokerových turnajů a účasti. Rozpočtový výbor doporučil.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní ministryně? (Souhlasné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 68 přihlášeno 190 poslanců, pro 174, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Milan Feranec: Vyčerpali jsme veškeré pozměňovací návrhy a můžeme hlasovat o návrhu zákona jako o celku.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ne, nebudeme zatím hlasovat. Vyčerpali jsme všechny pozměňovací návrhy. Je zde žádost o dvacetiminutovou přestávku pro poradu klubu TOP 09 před závěrečným hlasováním. A ještě se přihlásil s přednostním právem pan předseda klubu ČSSD Jan Chvojka. Pane předsedo, máte slovo, než vyhlásím přestávku.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Hezké odpoledne, kolegyně, kolegové. Já myslím, že dneska už máme za sebou docela dost práce a že by bylo dobré ji dokončit. Tím myslím ten daňový balíček. A taky by bylo ještě lepší, kdybychom konečně schválili zvýšení rodičáku. Tudíž si dovolím navrhnout to, abychom dnes hlasovali o zákonech, které jsou ve třetím čtení, i po 14. hodině. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Já ale nepřeruším hlasování o tomto návrhu zákona, já o tom vašem návrhu dám hlasovat až poté, co odhlasujeme zákon jako celek.

Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Milý pane předsedo Chvojko prostřednictvím pana místopředsedy, v úterý na grémiu jsme udělali nějakou dohodu, všichni, včetně vás, že dneska budou třetí čtení do 14. hodiny, a od 15.30 se tam dokonce zařadily pevné body. Tak nevím, proč navrhujete porušit tuto dohodu, kterou jste vědomě a dobrovolně s námi uzavřel. To za prvé.

Za druhé, že není schválený rodičák, to poděkujte sami sobě. Už na minulé schůzi jsme to předřadili jako první bod v bloku třetích čtení, schválili jsme mimořádnou schůzi, dali jste jí jenom 90 minut. To bylo málo, bylo to vaše rozhodnutí, že pouhých 90 minut. Já nebudu kritizovat hodinové vystoupení paní ministryně. Kritizuji, že bylo pouhých 90 minut na rodičovský příspěvek ve třetím čtení vašim hlasováním. Tak to na nás neházejte. Rodičovský příspěvek není doposud schválen kvůli hnutí ANO, sociální demokracii a komunistické straně, protože jste upřednostnili zvýšení daní před zvýšením rodičovského příspěvku. Proč ne, máte na to plné právo. Ale udělali jsme v úterý dohodu, myslím, že ji potvrdíte, že dneska jednáme do 14. hodiny. Bylo to první, co říkal pan místopředseda Okamura, který řídil, zahajoval schůzi v úterý, že je to domluva, pak že bude pauza na oběd do 15.30 a v 15.30 myslím, že pan předseda Faltýnek navrhl pět... To je všechno, co bych k tomu chtěl říct.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan předseda Faltýnek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Jednu větu. Ano, je to pravda, že jsme se domluvili, že budeme třetí čtení jednat do 14 hodin a pak bude pauza. Nicméně to vůbec nevylučuje tento návrh kolegy Chvojky, kdy je tady vůle doprojedit i rodičovský příspěvek. Takže já nevím, ten návrh je hlasovatelný a můžeme o něm klidně hlasovat. Anebo ho můžete zavetovat.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Návrh je hlasovatelný, ale budeme o něm hlasovat, až dokončíme projednávání tohoto bodu. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Až budeme hlasovat, tak se k tomu návrhu vyjádřím, nicméně nemusíte mystifikovat veřejnost. Přece víte, že v pátek v 9.00 začíná další mimořádná schůze, která má jeden jediný bod – rodičovský příspěvek. Schválení rodičovského příspěvku tento týden není v žádném ohrožení, pokud tomu vy nezabráníte. To je všechno.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vyhláшуji přestávku v délce 20 minut na jednání poslaneckého klubu TOP 09. Budeme pokračovat ve 13.02 hodin.

(Jednání přerušeno ve 12.42 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 13.02 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je 13.02 hodin a skončil čas, který byl vymezen na přestávku poslaneckého klubu TOP 09, budeme pokračovat v našem jednání. Protože zde zazněl ve chvíli, kdy už jsem vyhlásil přestávku, v rámci vystoupení s přednostním právem pana předsedy poslaneckého klubu ČSSD Chvojky procedurální návrh na to, abychom dnes pokračovali v projednávání třetích čtení i po 14. hodině, tak než přistoupíme k závěrečnému hlasování, budeme se muset vyrovnat s tímto procedurálním návrhem. Takže já vám zde jenom připomínám, že ještě před tím závěrečným hlasováním jsou zde některé přihlášky s přednostním právem, ale než dám slovo k vystoupení s přednostním právem jako prvnímu přihlášenému panu předsedovi Bartoškovi, tak bychom měli hlasovat o tom, co navrhl pan předseda poslaneckého klubu ČSSD Chvojka.

Ještě jednou zopakují ten návrh, aby to bylo jasné, protože jsme na mimořádné schůzi, návrh pana předsedy zní tak, abychom dnes pokračovali v jednání i po 14. hodině, projednávali body ve třetím čtení do té doby, dokud o nich nerozhodneme, tak zněl návrh. Protože se jedná o návrh procedurální, dám ještě slovo panu předsedovi poslaneckého klubu ODS Zbyňku Stanjurovi, aby se k němu vyjádřil.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. My si zakládáme na tom, že držíme dohody, které uzavřeme, když jednáme s politickými konkurenty nebo spojenci. Nejhorší, co se nám může stát, že se nedohodneme. My jsme se dohodli, jak bude vypadat dnešek a pátek. Ten návrh tu dohodu vlastně neguje, má na něj ale pan předseda Chvojka plné právo, to uznávám, tak mi dovolu, abych jménem dvou poslaneckých klubů, a to ODS a TOP 09, vznesl veto či námitku proti projednávání ve třetím čtení mimo zákonem stanovenou jednacím dobu středa a pátek 9.00 až 14.00. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Děkuji. To znamená, že návrh pana předsedy Chvojky je nehlasovatelný, bylo proti němu vzneseno veto dvou poslaneckých klubů. Nyní s přednostním právem pan předseda Bartošek.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Bohužel v rámci toho pořadí přihlášení jsem nemohl vystoupit dřív. Za klub KDU-ČSL chci říct, že je nám líto, že padlo toto veto, protože jsme byli přesvědčeni, že rodičovský příspěvek by bylo vhodné projednat ještě dnes odpoledne, protože skutečně se jedná o mladé rodiny a rodiče s dětmi. Veto respektujeme, pevně věřím, že v pátek nebudeme zbytečně a dlouze řečnit a prohlašujeme rodičovský příspěvek tak, abychom ještě v pátek mohli tento bod uzavřít. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane předsedo. Pan předseda Stanjura s přednostním právem. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Pane místopředsedo, vážená vládo, kolegyně a kolegové, dovolu mi, abych vás seznámil se stanoviskem našeho poslaneckého klubu před závěrečným hlasováním o sněmovním tisku 509.

Za prvé chci připomenout, že k tomuto závěrečnému hlasování se Poslanecká sněmovna dostává pouze za cenu jasného porušení platného zákona České republiky, přestože jste byli

upozornění na jasnou kolizi se zákonem, přestože tady bylo citováno přesně rozhodnutí a stanovisko Ústavního soudu v této otázce. Takže vládní většina, to znamená tři poslanecké kluby, poslanecký klub hnutí ANO, poslanecký klub České strany sociálně demokratické a poslanecký klub Komunistické strany Čech a Moravy, vědomě porušily zákon a myslím si, že na tu skutečnost nesmíme zapomenout, přesto, že máme různé názory, jaké opatření má tento konkrétní sněmovní tisk obsahovat a jaké nemá.

My jsme s tím stanoviskem čekali až na toto závěrečné hlasování, protože máme za sebou zhruba 50 hlasování o pozměňovacích návrzích a myslím, že před tím závěrečným hlasováním je dobré, abychom si shrnuli, v jakém stavu případně tento sněmovní tisk pošleme horní komoře. Dnes už to víme, v tomto okamžiku jsme si jisti. Tak využijí toho členění, které navrhl pan zpravodaj, podle kterého jsme postupovali, a můžeme si to společně zrekapitulovat, a já budu upozorňovat zejména daňové poplatníky a konkrétní skupiny konkrétních daňových poplatníků, kde jsme promrhali šanci v době dlouhodobého ekonomického růstu snížit daně, a tím pádem umožnit občanům, aby i oni těžili z tohoto dlouhodobého ekonomického růstu, aby se sami rozhodli, co s případně uspořeny daněmi udělají, a ne že to za ně bude rozhodovat Poslanecká sněmovna nebo vláda.

Jako první bych se zmínil o věci, o které jsme bohužel neúspěšně a bohužel opakovaně hlasovali. Já jsem tady v obecné rozpravě vyzval všechny odpůrce navrhovaného zrušení daně z nabytí nemovitosti, aby nám zkusili na mikrofon říct nějaký důvod, proč ta daň je vůbec na daňové poplatníky uplatněna. Žádný důvod jsem se nedozvěděl kromě toho, že před 28 lety v České národní radě nějak hlasovat tehdejší poslanecký klub tehdejšího Občanského fóra. Ale to není důvod, to je konstatování faktu. Nevím, jestli jsou k dispozici konkrétní hlasovací listiny, já jsem to nehledal, nepovažoval jsem to za potřebné. Navíc na obranu našich kolegů, kteří tady seděli před těmi 28 lety, to znamená druhý rok svobodného tehdy ještě Československa, se transformoval komunistický systém na kapitalistický systém, nebo na demokracii – jak to nazveme, každému jak je libo. Po 28 letech je kritizovat, že něco dělali dobře, něco lépe, něco hůř, něco špatně, je velmi jednoduché. Nikdo neměl žádnou zkušenost s daňovým systémem ve svobodné demokratické společnosti.

Opakovaně řešíme – a není jednoduché řešení, protože vnímáme problém s dostupností bydlení pro mladé rodiny, vnímáme problém vysokých cen, vnímáme problém toho, že mnohdy z důvodu stavebního zákona či územně plánovací dokumentace je problematické najít bydlení, a najít bydlení za rozumnou cenu, přestože jsou lidé ochotni si vzít hypotéku a investovat do své budoucnosti. Přesto Poslanecká sněmovna odmítla logicky návrh, který mohl alespoň o 4 % snížit už tak vysoké ceny nemovitostí. Je to velká škoda. A je to už potřetí, myslím, že potřetí promarněná příležitost.

Jenom připomínám, že na tom zrušení se shodla celá horní komora, resp. většina horní komory, abych byl přesný. Neznám přesná čísla hlasování jednotlivých senátorů a senátorek.

Ale není to pouze stanovisko občanských demokratů. Ano, my to aktivně přinášíme do politické debaty, aktivně a opakovaně to navrhujeme. Bohužel jsme nebyli úspěšní. Takže pro všechny z vás, kteří si budou pořizovat bydlení, tak díky rozhodnutí většiny těch tří vládních stran bude vaše potenciální nové bydlení o 4 % dražší, než by muselo být.

Řekl bych, že všechny politické strany aspoň rétoricky a ve svých volebních programech mají napsáno: podpora podnikání. My, když to chceme zjednodušit, tak si myslíme, že by stačilo, kdyby stát dodržoval dvě jednoduchá pravidla: nepřekážet a nepodnikat. Aby nepodnikal stát, aby stát nepřekážel. Včera jsme vedli debaty o daňovém řádu, kdy paní ministryně financí zdůvodňovala potřebu Finanční správy kontrolovat například kontrolní hlášení místo 30 45 dnů. My jsme přišli s logickým návrhem, který by prodloužil tu enormně krátkou dobu podnikatelů, zejména malých a drobných, kteří mají

podle zákona pouhých 5 pracovních dnů na to, aby reagovali na případnou administrativní chybu v tomto hlášení, kontrolní hlášení nebo souhrnné hlášení, na 15 dnů pracovních. Nic dramatického. Přesto vládní většina tento návrh, který by zjednodušil – zjednodušil – povinnosti drobných a malých podnikatelů, odmítla.

Vládní většina taky odmítla zvýšení povinné registrace k DPH. To byla jasná a konkrétní pomoc drobným podnikatelům. Odhadované dopady Ministerstva financí z původních 15 až 30 miliard byly po našich protestech a otázkách sníženy zhruba na 7 až 10 miliard. Současně by to mohlo umožnit desetitisícům drobných podnikatelů výrazným způsobem zjednodušit vedení jejich podnikání, vedení účetnictví, povinnosti, které by na ně nemusely být uvaleny kvůli povinné registraci k DPH. Samozřejmě by všichni podnikatelé i při tom zvýšení měli možnost dobrovolně se přihlásit k platbě DPH, pokud by to považovali za pro ně výhodné. Podle toho se podnikatelé rozhodují. A je to naprosto logické a správné.

A taky jsme odmítli tu skutečnost, jak jsem avizoval, že Finanční správa začala jiným způsobem aplikovat osvobození od DPH u jazykového vzdělávání. Vlastně celou dlouhou dobu bylo jazykové vzdělávání osvobozeno od DPH, až v poslední době Finanční správa změnila metodiku a vlastně začala DPH zatěžovat, když to zjednoduším, závěrečné jazykové zkoušky. Pokud si porovnáme statistiky a porovnáme jazykovou vybavenost v naší republice, tak na tom nejsme určitě nejlépe. A na tom se shodneme. Tohle byla šance, jak aspoň malým krokem přispět k tomu neztěžovat a nezatěžovat dalšími financemi jazykové vzdělávání, které je natolik potřebné.

Sami víte, kolik tady podniká zahraničních subjektů a jak často je minimálně jeden světový jazyk, ať už je to angličtina, nebo němčina, požadován, a jsou už dneska standardním kvalifikačním předpokladem. A ti, kteří mají ochotu a mají chuť se dovzdělat, zlepšit své jazykové vybavení, to prostě budou mít dražší. A říkám – ne změnou zákona, ale jenom změnou metodiky. My jsme se pokusili zareagovat tím, že jsme to chtěli upřesnit a zachovat tu dlouholetou praxi. Bohužel tento návrh nebyl přijat.

Myslím, že nejvíce daňových poplatníků mimo DPH, protože vlastně kdo nakupuje u plátce DPH, tak platí, aniž by to věděl, nebo aniž by si toho všiml, tak nejvíce daňových poplatníků máme u daně z příjmu fyzických osob, zejména u daně z příjmu ze závislé činnosti.

Já jsem v minulých dnech zaznamenal asi pošesté nebo posedmé, nebo možná počtvrté, už nevím, vážné vystoupení ministra financí z hnutí ANO, který s vážnou tváří tvrdí: já tedy navrhuju to zrušení superhrubé mzdy a navrhuju, aby byla daň pouze z hrubé mzdy, a to ve výši 19 %. Dneska už tady zaznělo, že to už jednou bylo platnou částí naší legislativy. Nedošlo k účinnosti. A dneska jsme měli šanci pomoci vládě s naplněním jejího vládního programového prohlášení. Je opravdu paradoxní a spíš smutné než úsměvné, že prvky nebo body programového prohlášení této vlády navrhuje opozice, opozice pro ně hlasuje, vládní většina to odmítne, aby současně řekla: my připravíme totožný návrh. Tomu skutečně nemůžou daňoví poplatníci rozumět. Tak já jim to přeložím. Vláda vám nechce snížit daně. Tak jednoduché to je. Nenechte se zmást řečmi o tom, že se bude připravovat nějaký návrh na zrušení superhrubé mzdy a snížení daňového zatížení zhruba o 1,1 procentního bodu. Kdyby to vláda chtěla, tak za ty tři poslední vlády, za těch posledních šest let měla bezpočet šancí, ať už Sobotkova vláda, první vláda Andreje Babiše, nebo druhá vláda Andreje Babiše, tohle navrhnout a za podpory opozice prosadit. Ano, přeli bychom se o výši té rovné daně. My navrhujeme razantnější snížení daní. Přesto jsme připraveni podpořit jakékoli snížení daní. To jsem také avizoval, když jsme se bavili o našem postupu k jednotlivým opozičním návrhům, a podle toho jsme se také v jednotlivých hlasováních zařídili.

Takže žádné snížení daní v okamžiku dlouhodobého ekonomického růstu, v okamžiku, kdy stát, zjednodušeně řečeno, není to úplně přesné na jednotky udělat, ale každý rok vybere od daňových poplatníků o 100 miliard více, tak stát není ochoten zhruba – v tom vládním návrhu je zhruba 30 miliard – není stát ochoten nechat 30 miliard našim daňovým poplatníkům, protože vládní většina se domnívá, že je lepší jim ty peníze z kapes vytahat a pak za ně rozhodnout, na co se ty peníze použijí.

V případě spotřebních daní paní ministryně financí argumentovala výší inflace za posledních dejme tomu deset let a zvýšením průměrné mzdy. A to jsou fakta, která nikdo ani z opozice nezpochybnil. Nicméně když opozice využila stejnou argumentaci pro zvýšení základní slevy pro daňového poplatníka, dokonce ve čtyřech variantách – jenom připomenu, že to byly varianty od poslaneckého klubu Pirátů, od našeho poslaneckého klubu a taky od poslaneckého klubu SPD – ve čtyřech variantách jsme hlasovali o tom, že skutečně necháme našim občanům více peněz. Ne snížením sazby, ne zrušením superhrubé mzdy, ale zvýšením té základní slevy. Jaká byla odpověď vládní většiny? Milí daňoví poplatníci, ne, my si ty peníze od vás vezmeme, přestože ta základní sleva je platná od roku 2008, přestože rostla inflace za ty roky, přestože se výrazným způsobem zvýšila průměrná mzda – a to je dobře, že se zvýšila průměrná mzda – přesto vám tu základní slevu nezvýšíme. Opakovaně říkám, že se divím kolegům zejména z levice, protože pro nízkopříjmové a středněpříjmové skupiny je zvýšení základní sazby relativně výhodnější než pro ty nejbohatší, ti to ani nepoznají, kdežto u těch, kteří dosahují průměrnou a nižší mzdu, ti by to skutečně reálně poznali a mohli by mít zvýšené daně. Ty návrhy nebyly nijak revoluční. Nejnižší návrh základní slevu zvyšoval zhruba o 2 500 korun. I to vládě stálo za to, aby v době dlouhodobého ekonomického růstu nesnížila příjmy daňových poplatníků a našich domácností.

Pokud se ještě vrátím k těm pozměňujícím návrhům, o kterých jsme rozhodli v té třetí skupině, to znamená u daně z příjmu, tak vláda zavedla úplně novou daň, resp. vládní většina, protože myslím, že všichni tušíme, jak dopadne závěrečné hlasování. Nejenom že vláda nezvyšuje (?) daně, nejenom že zvyšuje jiné, o tom budu mluvit za chvíli, tak vláda zavádí úplně nové daně. A to například daň pro zdanění výher. V okamžiku, kdy někdo vyhraje, tak si vláda vezme zhruba 15 %. Pominu ten technicky nedokonalý návrh zákona v tomto konkrétním bodě, zejména u toho nejtvrďšího hazardu, kdy si vůbec neumím představit, jak je Finanční správa schopna spravedlivě stanovit základ pro daň. Pak už se to spočítat dá, ale s tím, že se mají odpočítávat i vsazené částky, nevím, můžeme si za rok nebo za rok a půl říct a ptát se Ministerstva financí, kolik tato nová daň přinesla peněz do státního rozpočtu.

Pokud přijmeme argumentaci o inflaci a zvyšující se průměrné mzdě, tak byly hodné podpory i návrhy na zvýšení hranice příležitostných příjmů ze 30 na 36 tisíc, i tady vláda chce danit neustále, a byly hodné podpory i návrhy na zvýšení hodnoty hmotného majetku, který se pak odepisuje, ze 40 na 100 tisíc. I to vládní většina odmítla.

Největší debatu, nejkomplikovanější a nejrizikovější prvek celého sněmovního tisku 509 je navržené zdanění technických rezerv pojišťoven. Jinými slovy, je to útok na 5,5 milionu občanů, kteří si zaplatili životní pojištění, kteří si ho platí a kterým tímto opatřením se bezesporu sníží výnosnost a bezesporu pro nové pojistky může dojít ke zdražení těchto (nesrozumitelné). Je to jednorázový příjem, nemá to žádný smysl, vláda odmítla i rozumný kompromisní návrh paní poslankyně Kovářové.

Slyším velmi často z úst pana premiéra nebo pana ministra životního prostředí věty, které bychom podepsali v této oblasti, to znamená, že v oblasti klimatických změn by ČR měla postupovat rozumně s ohledem na životní prostředí, ale současně s ohledem na konkurenceschopnost českého průmyslu a konkurenceschopnost a příjmy našich domácností. To je bezesporu správný přístup a v tomto bych vládu, nebo aspoň některé její představitele ocenil.

My jsme přinesli jako občanští demokraté jeden z pozměňovacích návrhů, který měl ekonomickými, daňovými nástroji, tzn. bez přímých dotací, podpořit rozvoj elektromobility v České republice. Může nám ta elektromobilita připadat nesprávná, špatná, můžeme hledat další přídavná jména, nicméně to rozhodnutí už padlo, Česká republika přijala závazky. Přestože jsem žádal pana ministra životního prostředí, pokud tohle odmítá, jestli by nám řekl aspoň nějaké konkrétní věci, které by zapadaly do té rozumné politiky ochrany životního prostředí, současně s tím, že by nebyla snížena konkurenceschopnost českého průmyslu a příjmy domácností, aby nám řekl některá konkrétní opatření, ať to není pouze fráze, bohužel, pan ministr životního prostředí se tou debatou promlčel. Uvidíme, možná přinese jiné návrhy zákonů a uvidíme. Ta debata nás čeká, té se Česká republika nevyhne nejenom v tomto volebním období, ale v celém tom období do roku 2030. Ta rozhodnutí nebudou jednoduchá i vzhledem k tomu, jaká rozhodnutí činí okolní státy a někteří z partnerů v Evropské unii. To si musíme říct. A tady bych vládu nekritizoval, spíš bych ji vyzval ke spolupráci s opozicí, protože základní přístup máme stejný, to jsem pochopil z veřejných vystoupení, kam vládní představitelé... Je škoda, že jsme aspoň tohle zvýhodnění, zrychlení odpisů nepodpořili. To znamená, v oblasti, která se týká největší množiny daňových poplatníků, to, co každý chápe, tzn. tu daň, kterou má na výplatní pásce, tak jsme odmítli vlastně dvě možnosti, jak zvýšit čisté příjmy. Jak snížení základní slevy, tak snížení sazby daně z hrubé mzdy.

Co jsme podpořili a podpořila to i vláda a úplně nevím, jak je to s ním proklamovaným bojem proti alkoholismu, a já nekritizuji to rozhodnutí, jenom chci připomenout, a to je dobrá zpráva aspoň pro ty, kteří doma vyrábějí pivo, že 2 000 litrů, desetinásobek proti stávajícímu stavu, bude osvobozeno od spotřební daně. Já říkám, já to nekritizuji, jenom tady se ukazuje to pokrytectví vlády, když tvrdí, že jiné spotřební daně zvyšuje s ohledem na zdraví našich obyvatel. Tady to jde opačným směrem. Jenom připomenu, že my jsme podpořili tento (nesrozumitelné.) Nekritizuji výsledek hlasování, jenom se podivuji nad různým přístupem vlády k otázce alkoholu.

Velmi často mluvíme o tom, jak je třeba dělat nějaká účinná opatření pro krajinu. Byl tady – já jsem měl pocit, že je to nekonfliktní – návrh paní poslankyně Krutákové, která navrhla osvobodit od daně z nemovitostí skupiny dřevin, když to řeknu takhle zjednodušeně, tím legislativním jazykem. To jsem skutečně považoval za drobnou věc, která by mohla pomoci té krajině, nicméně z pro mě neznámých důvodů i toto vládní většina odmítla. A taky odmítla v době digitalizace, které mají mnozí plná ústa, návrh pana poslance Munzara, který mohl zjednodušit a přispět k automatizovanému podávání daní z nemovitostí, pokud někdo prodá kousek pozemku nebo koupí kousek pozemku. Takže zase, proklamované cíle jsou digitalizace, elektronizace, když je na stole konkrétní návrh, tak je vládní většina proti.

Možná největší skupina pozměňovacích návrhů byla k daním z hazardu. Tak si to shrňme. Vládní většina rozhodla, že nejvíc problematický hazard v České republice je Sportka. Ano, slyšíte dobře. Protože rozhodnutím většiny v Poslanecké sněmovně sazby z hazardu (nesrozumitelné) zůstávají u všech typů hazardů stejné s výjimkou té Sportky. Já tomu úplně nerozumím. Já bych za tím hledal jiné motivy než ekonomické. Nemám pro to žádný důkaz, tak nebudu dál spekulovat. Ale pokud vláda myslela vážně, že chce bojovat s hazardem, teď pominu všechny nedostatky, které v té oblasti jsou, a ze všech druhů hazardu si vytáhne Sportku a řekne: milí občané, vy, kteří hrajete Sportku, vy holdujete hazardu, musíme pořádně zvýšit ty daně – a u všech ostatních to ponechává, tak je to přinejmenším zvláštní.

(Reaguje na hlasy z pléna:) Stačí – nestačí, kdyby byla rozprava, tak jste se mohli dozvědět mnoho zajímavých informací. Já bych poprosil, jestli mi chce někdo něco říct, ať přijde k mikrofonu, ať mi to řekne, ať na mě nekřičí. To nepovažuji za vhodný způsob komunikace.

Mimochodem, vládní většina odmítla i naše kompromisní návrhy a taky odmítla návrh, myslím, že pana předsedy Výborného, abychom se pokusili najít nějaké řešení, které by nenutilo opozici obrátit se na Ústavní soud. I to jednání, které bylo navrženo na dvacet nebo třicet minut, jste odmítli, protože máte přece většinu, tak proč byste s někým jednali.

Dneškem si myslím, že se hnutí ANO demaskovalo. Jejich heslo, které tak dlouho říkali, už dlouho neodpovídalo realitě: my nezvýšíme daně. Dneškem tento příběh o nezvyšování daní hnutím ANO prostě končí. Samozřejmě že daně zvyšovali a nebylo tak úplně vidět. Těžko se vysvětluje daňovým poplatníkům, že zrušili zrušení superhrubé mzdy, už ta samotná věta je natolik nepřehledná, slova těžko vysvětlit, nicméně pohádka o tom, jak hnutí ANO nezvyšuje daně, je definitivně za námi a hnutí ANO daně jednoznačně zvyšuje.

Současně jste tím hlasováním porušili programové prohlášení vlády. Máte na to plné právo, jsou to vaše věty, vaše závazky. Připomínám jenom dva. Že veškeré navržené změny v daňové oblasti budou daňově neutrální, to znamená, v tom případě, kdybychom si udělali plus a minus, u sněmovního tisku 509 by měla vyjít velká kladná nula. A současně jste se zavázali, že veškeré změny daní budou přijaty s dostatečným časovým předstihem. Dneska máme 6. listopadu a to určitě vzhledem k tomu, že ten návrh ještě zamíří do horní komory, nevytváří dostatečný předstih pro daňové poplatníky.

Když to shrnu a zopakuji, co dneska někdo říkal – to, že jsme v takové situaci 6. listopadu, dokumentuje neschopnost vládní většiny vládnout a efektivně řídit schůze Poslanecké sněmovny. Rozhodli jste se, že si jako rukojmí zvýšení daní vezmete mladé rodiny. Díky vám v tomto týdnu máme čtyři mimořádné schůze, protože jste upřednostnili zvýšení daní před zvýšením rodičovského příspěvku, na kterém, mimochodem, panuje politická shoda. Ano, nepanuje shoda na konkrétních parametrech, o tom budeme mluvit v pátek na té mimořádné schůzi, ale ten základní návrh na zvýšení rodičovského příspěvku z 220 tisíc na 300 tisíc podporují všechny poslanecké kluby.

To znamená, veškeré návrhy pana předsedy Chvojky a podobné já považuji za pokrytecké. Na této schůzi jsme opakovaně nabízeli a nakonec i prohlasovali, aby rodičovský příspěvek byl první v bloku třetích čtení. My nemáme většinu. Vy máte většinu. A my máme za sebou čtyři, nebo na začátku schůze jsme měli čtyři hlasovací dny, v prvních dvou dnech v Poslanecké sněmovně, kde jsme mohli jako první bod projednat rodičovský příspěvek. Středa, pátek, středa, pátek. Nebudu počítat výborový týden, to byly mimořádné věci, dneska je pátý hlasovací den. Pětkrát jste nevyužili možnost. Pokud by vám tak záleželo na zvýšení rodičovského příspěvku, tak už byl deset dnů v Senátu. Ale když jste politicky vážili, co je pro vás cennější, tak si to aspoň přiznejte – pro vás je cennější zvýšení daní než zvýšení rodičovského příspěvku. Já to respektuji, ale netvrďte opak. To možná tvrdíte, ale reálně jste udělali všechno pro to, aby zatím rodičovský příspěvek schválen nebyl.

Když to shrnu, tak díky tomu, že vlastně neprošly rozumné pozměňovací návrhy, nemohli bychom podpořit v závěrečném hlasování tento návrh zákona. My jsme se ale rozhodli, že se závěrečného hlasování nezúčastníme. Považujeme postup dnešní schůze a hlasování minulý pátek za nezákonné, poctivě jsme se účastnili jednání a rozpravy k pozměňovacím návrhům, nebo hlasování k pozměňovacím návrhům, ale nebudeme svou přítomností legitimizovat vaše nezákonné jednání, opakované nezákonné jednání, jak konstatovat Ústavní soud.

Takže ke zvýšení daní dojde v rozporu se zákonem, právě proto, že nejste schopni včas předkládat návrhy zákonů, a právě proto, že nejste schopni ani ochotni vést politickou debatu. Mně se docela líbilo dnešní vystoupení pana ministra kultury, přestože jsem s jeho obsahem nesouhlasil, a nedělám to často, občas ano, tak jak nás vyzýval, abychom nedělali ty obstrukce. My jsme žádné obstrukce nedělali, každý, kdo chce, ať se podívá do stenozáznamu

vystoupení členů klubu Občanských demokratů. Tak jsem si vzpomněl na ten rok 2011, kdy tady defilovali poslanci, zejména České strany sociálně demokratické. Dokonce v rozpravě k ekonomickým zákonům tady byl citován libanonský básník a naše vědomosti byly obohaceny o libanonskou poezii, v té době Lubomír Zaorálek, jeden z lídrů opozice, neprotestoval a nepovažoval to za snížení vážnosti Poslanecké sněmovny.

Občanští demokraté nebudou hlasovat pro zvýšení daní a nebudou se účastnit závěrečného hlasování, protože postup, který zvolila vládní většina, to znamená komunisté, socialisté a poslanci hnutí ANO, je jednoznačně protizákonný. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane předsedo. S přednostním právem s přihlásil pan předseda Miroslav Kalousek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, děkuji vám za pochopení, se kterým jste nám věnovali dvacetiminutovou přestávku na poradu klubu. Potřebovali jsme se poradit vzhledem k tomu, jak dopadly pozměňovací návrhy, jak budeme postupovat dál, a jsem klubem TOP 09 pověřen vám oznámit, že náš poslanecký klub vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní, sněmovní tisk 509, nepodpoří. (Smích v sále.)

Dovolte mi zdůvodnění tohoto stanoviska. V deseti skupinách jsme se tady věnovali rozsáhlé škále pozměňovacích návrhů, protože se samozřejmě nejedná o jeden zákon, je to celkem devět zákonů, které měníme tímto rozhodováním, a procedurou hlasování byly rozděleny do deseti skupin.

Byly to návrhy na zamítnutí a případné legislativně technické úpravy, byly to pozměňovací návrhy obsahující změny zákona o dani z nemovitých věcí, byly to pozměňovací návrhy obsahující změny zákona o daních z příjmů a zákona o rezervách pro zjištění základů daně z příjmů, byly to pozměňovací návrhy obsahující změnu zákona o spotřebních daních, pozměňovací návrhy obsahující změny zákona o správních poplatcích, pozměňovací návrhy obsahující změny zákona o stabilizaci veřejných rozpočtů, také se to týkalo návrhů, které mění zákon o dani z hazardních her, a pozměňovací návrhy obsahující změny zákona o dani z přidané hodnoty, v neposlední řadě to byly pozměňovací návrhy rušící zákonné opatření Senátu o dani z nabytí nemovité věci a pozměňovací návrh obsahující změny zákona o hazardních hrách, to byl onen § 59 týkající se hráčů pokeru.

Já začnu u té největší absurdity, se kterou dnes souhlasila Poslanecká sněmovna, a sice se schváleným pozměňovacím návrhem pana poslance Veselého G1 a G2, který usvědčuje vládní koalici z naprostého pokrytectví, když nad tímto zákonem argumentuje tím, že bojuje se závislostí. Schválili jste si, vážené kolegyně, vážení kolegové, že to, kde bez jakékoliv pochybnosti závislost vzniká a nese s sebou výrazné společenské náklady, to jsou tedy technické hry a hrací automaty, zdaněno více nebude, tam je daňová sazba ponechána, ale naprosto razantně a řekl bych bezprecedentně se zvýší sazba daně u loterií, a to dokonce mnohem víc, než předpokládal vládní návrh, nikoliv z 23 na 30, ale na 35 %.

Není prokázána žádná závislost na loterijních hrách. Je prokázána závislost na hracích automatech. Každý, kdo si prošel nějakým pracovištěm, já několika továrnami, tak víme, že sázení Sportky nebo kdysi populární Sazky bylo společenskou zábavou, kterými si pracovní kolektivy utužovaly kolektiv, a nevíšiml jsem si za celý svůj život, že by na tom někomu vznikla závislost. Tam jste zásadním způsobem zvýšili o neuvěřitelných 12 % daňové zatížení. Tam, kde skutečně ta závislost vzniká, tam jste se rozhodli oproti pozměňujícímu návrhu pánů Dolejše a Onderky vlastně tu závislost podpořit a s daňovou sazbou nehnout.

Přítom se skutečně jedná o otázku naprosto fundamentální, otázku závislosti a otázku společenských nákladů této závislosti.

Naprosto zásadní otázkou, která nejen v odborném prostředí vyvolává značné kontroverze, je problematika racionality hazardního hráče, případně racionality hráče závislého. Lze vůbec považovat hráče, který utratil své úspory a přivedl svoji rodinu na mizinu, za racionálně uvažujícího a jednajícího? S nabízející se zápornou odpovědí přichází studie od autorů australské Productivity Commission striktně odmítající Beckerovu teorii racionální závislosti. Podle ní není závislý člověk schopen racionálního uvažování a stát mu v tomto směru má být nápomocen, když už ne přímo ústavní péčí, tak alespoň omezením vzniku závislosti prostřednictvím bariér uplatněných vůči provozovatelům hazardu, ale takového hazardu, na kterém skutečně vzniká závislost, či regulací aktivit hráče samotného. Stát má rovněž usnadnit racionální rozhodování hráčů tím, že jim poskytne více informací, např. nařídí provozovatelům poskytnout hráčům více informací, a vyrovná tak informační asymetrii, které hráči čelí.

A teď si, dámy a pánové, uvědomte, jakou informaci vy teď vysíláte hráčům. Vy vysíláte hráčům informaci – loterie jsou podle nás stejně škodlivé jako hrací automaty. My jsme na základě všech studií, politických a odborných diskusí přišli na to, že ty loterie jsou úplně stejně škodlivé jako hrací automaty, a proto je budeme danit stejnou sazbou 35 %. Vůči skutečně závislým se dopouštíte zásadní dezinformace. A za tuto zásadní dezinformaci ponese, bude-li tento zákon schválen, jako že patrně ano, a pravděpodobně ale nenabude účinnosti k 1. 1. 2020, ale nabude účinnosti zcela jistě k 1. 7. 2020, tak od 1. 7. 2020 ponese odpovědnost za to, že stát svým zákonem vysílá do sféry hráčů informaci, že sázení v loteriích je stejně nebezpečné jako hrací automaty, že Sportka je stejně nebezpečná jako hrací automaty. Je to asi to samé, jako kdybyste schválili zákon o tom, že marihuana je stejně nebezpečná jako heroin. Je to prostě nesmysl. A je to nesmysl, kterého se dopouštíte, a zásadním způsobem ovlivňujete hráčské prostředí, zejména ty nejmladší, protože člověk mezi 18. a 20. rokem má ještě sklon k tomu uvěřit informacím, které k němu dojdou, a když zjistí, že Sportka je stejně nebezpečná jako hrací automaty, no tak proč by na ty automaty nešel.

Proti těmhle přesvědčivým argumentům ohledně racionality zase liberální ekonomové argumentují, že lidské jednání je nutně jednáním racionálním. Konečným cílem jednání je vždy uspokojení nějakých přání jednajícího člověka a nikdo nemá kvalifikaci k tomu, aby určil, co by někoho jiného učinilo šťastnějším, či naopak méně šťastným. Kritici často říkají, co se domnívají, co by dělali na místě ostatních lidí, nebo s arogancí diktátorů lehkovážně ignorují vůli a tužby ostatních a prohlašují, jaké podmínky těchto jiných lidí by lépe vyhovovaly jim, kritikům samotným. – To byla prosím citace.

Jelikož každé jednání je konáno za nějakým účelem a jelikož tento účel nelze zvnějšku posoudit, je nutné každé jednání považovat za racionální. Jakkoliv tato definice není dokonalá, je užitečná ve dvou bodech – každé jednání každého jedince je výsledkem nesmírně komplexního a až absurdně složitého rozhodovacího procesu závislého na mnoha faktorech a koncept iracionálního jednání je velice jednoduše zneužitelný k vnucování vlastních potřeb ostatním lidem. Do této problematiky racionální závislosti – a to prosím vezměte v uvozovkách, je samozřejmě otázkou, zda závislost může, nebo nemůže být racionální, vy přispíváte k tomu samozřejmě, že nikoliv, protože stavíte Sportku na roveň hracím automatům – se významným způsobem zapsala chicagská škola, kdy ekonomie v tomto pojetí není význačná svým obsahem, ale metodou, tj. porovnáváním výnosů a nákladů. Jedinec vždy za každé situace – ať už vědomě, či nevědomě – porovnává výnosy a náklady, lépe řečeno mezní výnosy a mezní náklady, a zároveň čelí nejistotě. Stejně jako řidič automobilu neví, zda se mu po cestě domů stane havárie, a nechce, aby se mu stala, ani začínající hráč na automatech nebo s drogou experimentující středoškolák nechce propadnout závislosti a

s určitou pravděpodobností také nepropadne. Pokud tedy podle této teze označíme gamblera za iracionálního, musíme tak označit i každého riskantně jednajícího jedince, kterému jednoduše nepřálo štěstí a stala se mu nehoda.

V reálném světě jsou velice vzácné situace, kde by se vyplatilo jednat bez jakýchkoliv potenciálních nákladů nebo rizik. Rizikové jednání tedy nelze jednoduše zaškatulkovat jako iracionální, neboť se s ním každý jedinec v určité míře potýká. Řekněme si, že počáteční rozhodnutí, zda spotřebovat potenciálně něco návykového, je obecně iracionálním rozhodnutím. Závislost jako taková, jakkoliv jí jedinec později lituje – samozřejmě že budou litovat všichni, kteří vám uvěřili, že hrací automaty jsou stejně nebezpečné jako Sportka, a že tedy nemohou propadnout závislosti – tedy jakkoli jí jedinec později lituje, není iracionálním rozhodnutím, neboť to nebylo jeho záměrem. Pokud by se mohl takový jedinec rozhodnout, závislým by se nestal. Myšlenku považovat závislost za důsledek iracionálního rozhodnutí označujeme za příklad logického klamu. (Hluk v sále.)

Shrneme-li tedy poznatky ohledně racionality závislého hráče, nejedná se vůbec o triviální problém. Jakkoli se jednání gamblerů zdá na první pohled iracionální, jedná se o jednání závislé na stavu, ve kterém se jedinec nechtěl ocitnout a ze kterého je velice těžké se dostat.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, prosím o klid, ať pan předseda je slyšet, ať jsou slyšet jeho argumenty a stanovisko poslaneckého klubu TOP 09. Prosím, pane předsedo, pokračujte.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, pane předsedající.

Staví totiž před jedince náklady velice těžko pochopitelné a ještě obtížněji posouditelné někým jiným než jedincem samotným. Pouze pokud dokáže gambler tyto náklady překonat, dostane se znovu skrze racionální jednání ze své závislosti. Z této pozice je rovněž těžší opodstatnit určité regulace a vládní kroky. (Hluk v sále trvá.)

Druhým aspektem, který je třeba analyzovat v kontextu hazardního hraní, je kauzalita, respektive komorbidita. Jedná se o základní příčiny daného problému. Často za patologickým hráčstvím a za závislostí obecně stojí totiž jiná příčina. Člověk splňující kritéria manické poruchy není zodpovědný za své patologické hraní, neboť hraní samotné je následkem této poruchy. Při výpočtu společenských nákladů musíme být tedy velice opatrní. Může například za problémy s depresemi gamblerství? Nebo může za gamblerství deprese? Pokud špatně určíme směr kauzality, budeme na základě takto špatné analýzy řešit následek, a nikoliv příčinu problému. Analýza celospolečenské problematiky s hazardními hrami tedy musí počítat s komorbiditami, které snižují případné společenské náklady, jež ve skutečně nejsou spojeny s hazardem, to jest s následkem, ale s jinou příčinou.

V tomto směru je úvaha, co je skutečně závislost a co je nebezpečnější, jestli Sportka, anebo hrací automaty, skutečně zásadní. Vy jste přesvědčeni, že je to nebezpečné stejně. Ale pojďme si říct, jaké společenské náklady nese závislost hraní na hracích automatech. Fakt je, že výpočet společenských nákladů není jednoduchý. Konkrétní výsledky výpočtu však mají naprosto zásadní dopady na podobu regulace. Pokud není výpočet společenských nákladů podložen hodnověrnými daty a jasnou a přesnou metodou, odhady autorů se pohybují často pouze v hladinách spekulací. Toto tvrzení lze snadno od sebe doložit tím, jak se od sebe jednotlivé odhady liší.

Odhady společenských nákladů na jednoho patologického hráče na hracích automatech ve Spojených státech činí 2 974 dolarů ročně. Jiná studie uvádí rozpětí 15 až 33 tis. dolarů

ročně. A v Čechách je to podobné. Zatímco autoři jedné studie odhadují náklady na všechny hazardní hráče v České republice od 14 do 16 mld. korun, pan primář Karel Nešpor z Psychiatrické léčebny Bohnice je odhaduje dokonce až na 25,6 mld. korun. Celospolečenské náklady na závislé gamblery, a to jsou ti na těch hracích automatech, pokud bychom se drželi horní hranice, tak jsou 25 mld. korun, pokud bychom se drželi dolní hranice, tak 15 mld. korun. A vy jste přesvědčeni, že ti, kteří sázejí Sportku, tu společnost stojí tolik, protože ti gambleři na hracích automatech taky. Já bych si vám dovolil říct, že zcela určitě ne a že tohle je jeden z mnoha důvodů, proč se nesmíříme s tímhle návrhem, a proto není možné zákon podpořit.

Relativně pečlivou analýzu společenských nákladů totiž v kontextu hazardního hraní přináší zajímavá studie pánů Walkera a Berneta. Vedle definice společenských nákladů a definice toho, co to společenské náklady jsou a jak se měří, popisují také časté chyby, kterých se autoři relevantních prací dopouštějí. Je to zejména nerozlišování společenských nákladů od transferů a peněžních externalit od technologických externalit. Autoři definují samotné společenské náklady jako množství, o které daná činnost snižuje agregované společenské bohatství. Vidíme tedy, že samotná definice těchto nákladů je značně vágní. Lze spekulovat o tom, co je ono společenské bohatství, co do něj patří a zda lze vůbec individuální bohatství jednotlivců agregovat, bohatství a užitek jsou totiž velmi subjektivní. Výše řečené rovněž souvisí se známým Paretovým kritériem, to jest, že změna stávajícího stavu zlepšuje společenské bohatství pouze tehdy, pokud se zlepšuje situace alespoň jednoho účastníka a zároveň se nezhorší situace někoho jiného. (Hluk v sále neutichá.)

Prvním problémem je rozdělení společenských nákladů a transferu. Transfer, chápeme ho v kontextu výpočtu společenských nákladů na gamblery, je změna dané situace, kdy se pouze redistribuuje bohatství od jednoho člověka ke druhému, ale součet agregovaného bohatství se nemění. Transfer tedy nesmí být do výpočtu společenských nákladů zahrnut, jelikož nesnížil čistou sumu společenského bohatství, pouze ji jinak alokoval.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ještě jednou, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, prosím o klid. Děkuji. Pane předsedo, pokračujte.

Poslanec Miroslav Kalousek: Teď si musíme uvědomit, protože budete-li hlasovat pro zákon, tak si musíte uvědomit svoji spoluodpovědnost za podporu pozměňovacího návrhu pana poslance Veselého, neboť tyto efekty neprodukuje jen soukromý sektor, tvůrcem společenských nákladů může být právě i stát. Právě proto je důležité se orientovat v problematice transferu a společenských nákladů, kterou jsou často produkovány díky nepředpokládaným důsledkům státních regulací. Zatímco daň jako převod peněz ze soukromého účtu plátce na účet Ministerstva financí je pouhý transfer, náklady na jejich výběr jsou společenské náklady a stejně tak změna struktury spotřeby jako častý nepředpokládaný důsledek vládní regulace. Platí, že zatímco dobrovolná platba a alokace zdrojů společenské náklady neprodukuje, nedobrovolná platba je produkuje. V kontextu patologického hraní upozorňuji, že špatné dluhy způsobené prohrami gamblerů jsou pouze transfery a nemají ve společenských nákladech co dělat, avšak zdroje vynaložené na výběr těchto dluhů ano. Stejně tak jsou transfery půjčené, nebo obdržené peníze od rodiny a přátel, nebo ztracená produktivita práce a kompenzace nezaměstnanosti.

Druhým problematickým aspektem je problematika externalit. Zatímco technologická externalita zvyšuje potřebné množství zdrojů k vyrobení stejného množství výstupu, peněžní externalita uškodí pouze konkrétnímu jedinci, ale neovlivní celkové agregátní bohatství společnosti, neboť neovlivní množství zdrojů potřebné k produkci daného množství produktu. Představme si, že rodina sice přišla o peníze na potraviny díky gamblerství svého živitele,

jedná se tedy o externalitu, avšak jednání gamblera ovlivnilo pouze jeho rodinu, a nikoliv produkční, respektive užitkovou funkci celé společnosti. Bohatství se pouze přerozdělilo od této rodiny ke gamblerovi, který byl úspěšnější, resp. ke kasinu. Jedná se tedy o externalitu peněžní, nikoliv o technologickou. Jakkoliv je situace pro rodinu nepříznivá a zavrženíhodná, nelze tento jev započítat do společenských nákladů.

Posledním faktorem, který v pracích zhodnocujících vliv gamblerství na společnost často chybí, jsou –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážený pane předsedo, já se omlouvám, ale v souladu s jednacím řádem i rozhodnutím Poslanecké sněmovny nemám nyní jinou možnost než přerušit vaše vystoupení, ale přerušit také 36. schůzi Poslanecké sněmovny.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já to zcela respektuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Je 14 hodin. Musím přerušit 36. schůzi Poslanecké sněmovny. Konstatuji, že 36. schůze bude pokračovat po skončení 38. schůze, která je svolána na pátek v 9 hodin, a pokračovat dále budeme 35. schůzi v 15.30 hodin napevno zařazenými body. (O slovo se hlásil posl. Chvojka.) Nic jiného nemohu udělat a schůzi jsem ukončil a přerušil jsem ji do pátku. Nedovedu si představit jiný postup v souladu s jednacím řádem.

Já klidně dám ještě slovo panu předsedovi poslaneckého klubu, ale jednáme mimo schůzi.

Poslanec Jan Chvojka: Já jsem chtěl navrhnout, abychom pokračovali v této – snad to říkám dobře – 36. schůzi v pátek v 9.15 hodin, a hlásil jsem se ještě předtím, než v uvozovkách odbyla 14. hodina. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já jsem přesvědčen, že je po 14. hodině a předsedajícím byla schůze přerušena. Jednáme mimo schůzi samozřejmě v tuhle chvíli už, ale koneckonců předsedající opustil místo (mpř. Fiala sedí za pultem předsedajícího), a opustí-li předsedající místo, je schůze přerušena. (Z pléna: Neopustil!)

Takže mimo schůzi si dovolím téměř nevěřičně reflektovat váš návrh, pane předsedo Chvojko, prostřednictvím již nepřítomného pana předsedajícího... (Z pléna: Je přítomen!) On tam je. Pardon, omlouvám se. Protože vy jste říkal, jak strašně vám záleží, a v tom jsme zajedno, abychom odhlasovali rodičovský příspěvek ještě tento týden. V pátek ráno začíná mimořádná schůze rodičovským příspěvkem. Proč to chcete odsouvat? Jaký k tomu máte důvod? Desetitisíce rodin na ten příspěvek čekají, všichni to chceme podpořit, pojďme to podpořit a nekomplikujte to! Nekomplikujte to, pane poslanče Chvojko, obstrukcemi a konstrukcemi nějakých – (Nesouhlasný křik a bouchání do lavic poslanců ANO 2011, ČSSD a KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dámy a pánové, já jsem podle svého přesvědčení, v souladu s jednacím řádem a v souladu s rozhodnutím Poslanecké sněmovny přerušil jednání 36. schůze. Návrh, který přednesl pan předseda Chvojka, může zopakovat v 15.30 hodin a

můžeme o něm hlasovat. Nestane se vůbec nic. Ale jednejme v souladu s jednacím řádem. (Nesouhlas vládních poslanců.) Je to pravda, protože mimořádná schůze měla schválený program a ve 14 hodin jsme přerušili projednávání této schůze v souladu s tím, jak rozhodla Poslanecká sněmovna.

Dám ještě slovo panu ministru Hamáčkovi. Prosím.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Vážený pane místopředsedo, mě to velmi mrzí, ale já jsem přesvědčen, že jste nepostupoval správně, a ve chvíli, kdy jste přerušil schůzi, v situaci, kdy sice nebylo možné projednávat zákony ve třetím čtení, s tím souhlasím, nicméně bylo možné v rámci té schůze uplatnit procedurální návrh. Hlásil se pan kolega Chvojka. To je evidentní i z kamerového záznamu, tudíž mi nezbyvá nic jiného, než vznést námitku proti vašemu postupu, tak aby Sněmovna hlasováním rozhodla, zda to přerušení schůze, které jste rozhodl, bylo, či nebylo v souladu s vůlí Sněmovny. (Potlesk poslanců ČSSD, ANO 2011 a KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Já jsem přihlášku pana předsedy Chvojky viděl po 14. hodině. (Projevy nesouhlasu vládní koalice.) Ale samozřejmě je možné vznést námitku proti postupu předsedajícího. Vzněsl jste? (Ano.) Tak budeme o ní hlasovat. Dobře. (Žádosti z pléna o odhlášení.) Já vás slyším a samozřejmě budete odhlášeni. Přivolal jsem poslance a poslankyně v souladu s praxí a čekám, až se ustálí počet přihlášených.

Teď hlasujeme o námitce proti postupu předsedajícího, že předsedající, tedy já, jsem měl umožnit hlasovat o procedurálním návrhu pana předsedy poslaneckého klubu ČSSD Chvojky. To je myslím srozumitelné. Dávám hlasovat o námitce proti postupu předsedajícího.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 69 přihlášeno 149 poslanců, pro 97, proti 37. Námitka byla přijata.

Já ji tedy respektuji a budeme hlasovat o procedurálním návrhu pana poslance Chvojky. Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pane místopředsedo, pan ministr vnitra jako bývalý předseda Poslanecké sněmovny je velmi zkušený a ví stejně jako já, že když jednou byla schůze přerušena, tak se to nedá změnit. To je prostě fakt. Je to prostě pravda. Podívejte se do jednacích řádů, pane ministře, a myslím, že to můžete vědět. Ono je to vlastně jedno. Nám to nějak nevadí. Chci tu jenom demonstrovat ten utilitární a účelový výklad jednacích řádů. Nic víc. Když se podíváte do jednacích řádů, tak je napsáno, že předsedající ukončí a oznámí, kdy bude schůze pokračovat. Takhle je to přesně napsáno v jednacím řádu. Ano, kdyby zazněl včas procedurální návrh, předtím, než to ukončil, tak máte naprostou pravdu... (Projevy nesouhlasu vládních poslanců. Mpř. Fiala: Prosím o klid!) Děkuji. Kdyby zazněl včas, tak předtím, než předsedající to vyhlásí, tak máte samozřejmě pravdu. Ale fakt je to jedno, jestli začneme v 9.15, nebo v 10 hodin. Je to prostě úplně jedno. Ale je vidět, jak nemáte kapku velkorysosti! (Smích v řadách vládních poslanců.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan předseda poslaneckého klubu KSČM Kováčik. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Pane předsedající, paní a pánové, opět se ukazuje, že když dva dělají totéž, není to vždycky totéž. Podobnou situaci jsme si totiž prošli

přededávnm, kdy tato Poslanecká sněmovna vyzývala, a potom ještě dál na různých poradách a grémiích, vyzývala předsedající, a tuším to byl zrovna pan místopředseda Okamura, který se ne dosti dobře podíval po sněmovně, po sněmovním sálu, a přehlédl přihlášku právě v podobné situaci, v podobné chvíli. Já svědčím, že pan kolega Chvojka se hlásil ještě v době, kdy hovořil poslední řečník pan kolega Kalousek, a vy, pane předsedo strany ODS a místopředsedo Sněmovny, jste se schválně – můžu vidět, já to tak můžu vidět, že? – nepodíval tímto směrem vůbec, takže jste ani nemohl zahlédnout pana kolegu předsedu poslaneckého klubu ČSSD Chvojku, jak se hlásí. Prosím pěkně, je to stejná situace, jako byla. Tehdy jsme to brali v úvahu. Já prosím, abychom to vzali v úvahu i teď. Nic víc, nic méně. Jinak je jasné, že je to právě Občanská demokratická strana, která i postupem svého předsedy ve funkci místopředsedy Sněmovny a předsedajícího této schůze obstruuje přijetí oněch sociálních dávek. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM, ČSSD a ANO 2011.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Nemáte pravdu, pane předsedo, a nebudu zneužívat postavení, které nyní mám, ale ohražuji se jako řídící této schůze proti tomu. Já jsem připustil, přestože jsem mohl trvat na přerušení schůze, tak jsem připustil přihlášky s přednostním právem. Připustil jsem námitku, hlasování o námitce proti svému postupu, korigoval jsem svůj postup na základě většinového rozhodnutí Poslanecké sněmovny a myslím, že z tohoto hlediska je věc v pořádku. Takže tuto výtku nepřijímám a důsledně se snažím, a všichni to víte, všichni to víte, postupovat při řízení schůzí naprosto nestranně a tak, aby měli šanci všichni a abychom jednali v souladu s jednacím řádem. Víc k tomu nebudu dodávat, to bych se přihlásil potom do diskuze s přednostním právem.

Teď je přihlášen pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Prostřednictvím pana předsedajícího, dobrá, pane předsedo klubu KSČM. Když to vezmeme v potaz, že se hlásil pan předseda Chvojka, pouze ho přehlédl pan předsedající, tak proč jemu takové právo přiznáváte a proč jste ho ubírali dvaceti čtyřem mým kolegům, kteří se přihlásili do diskuse v okamžiku, kdy já ještě hovořil? Tak ti se jako přihlašovat už neměli? A to bylo nefér? A to bylo protismyslné? Tak si uvědomte, že argumentujete každou chvíli úplně opačně, snad ani dialektický materialismus by takovýhle účelový výklad argumentů nedal.

Dovolím si k tomu konstatovat, že my neblokujeme, my neblokujeme odhlasování rodičovského příspěvku. To blokujete vy, pokud podpoříte procedurální pana předsedy Chvojky. Mimořádná schůze k rodičovskému příspěvku je svolána na pátek na devátou hodinu ranní. Pokud to odložíte, tak děláte obstrukce vůči rodičovskému příspěvku a nechcete, aby byl přijat, nebo aby byl přijat odloženě. To je jednoduché jako facka. Jestli chcete rodičovský příspěvek, pojdte ho odhlasovat v pátek v devět ráno.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Tak teď jenom připomínám, že zazněl procedurální návrh. Já nechci upřít slovo panu předsedovi Kováčikovi, pokud se vyjadřuje k tomuto procedurálnímu návrhu, ale měli bychom ho odhlasovat. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl jenom požádat, abychom bez dalších zbytečných řečí hlasovali o onom procedurálním návrhu. A na adresu pana kolegy Kalouska prostřednictvím vás, pane předsedající, ta řeč je u vás o koze, u mě o voze. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Tak. Aniž bych to dál komentoval, přistoupíme k hlasování. Zazněl procedurální návrh pana předsedy Chvojky. Sněmovna rozhodla, že o něm budeme hlasovat, takže o něm budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 70, přihlášeno 158 poslanců, pro 99, proti 56. Návrh byl přijat.

Nyní tedy přerušuji jednání 36. schůze Poslanecké sněmovny. Pokračovat budeme v 15.30 hodin 35. schůzí.

(Schůze přerušena ve 14.13 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
8. listopadu 2019
Přítomno: poslanců

(Schůze pokračovala v 9.15 hodin.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den přerušené 36. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás zde vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, nejprve vás odhlásím a prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. Odkazují na 38. schůzi, co se týká vydaných náhradních karet.

Odkazují na 38. schůzi co se týká omluv na dnešní schůzi. Doplním další omluvenky. Omlouvá se paní poslankyně Tereza Hyťhová dnes do 9.30, dále se omlouvají pan předseda Radek Vondráček 8. listopadu od 9 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Jiří Mihola dnes z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Tomáš Hanzel dnes od 11 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů, Mikuláš Ferjenčík od 9.20 z 36. schůze z osobních důvodů.

Vzhledem k tomu, že sněmovní tisk 509 a sněmovní tisk 490 byly již projednány na 35. schůzi ve středu 6. listopadu tohoto roku, staly se tímto body schváleného pořadu 36. schůze neprojednatelnými, a já tedy tímto končím 36. schůzi Poslanecké sněmovny.

Připomínám, že v pátek 1. listopadu Poslanecká sněmovna rozhodla, že po skončení 36. schůze bude pokračovat 37. schůze.

Vyhlašuji 5 minut pauzu do 9.21 hodin.

(Schůze skončila v 9.17 hodin.)